

يوناني

Ερμηνεία
του Τελευταίου
Δεκάτου του
Ιερού Κορανίου

Ακολουθούμενη
από κρίσιμα ζητήματα που
αφορούν κάθε Μουσουλμάνο

Πρόλογος

Ολη η Δόξα ανήκει στον Αλλάχ, τον Κύριο όλων των κόσμων, και είθε ο Αλλάχ να επαινέσει τον Προφήτη Του, Μωχάμμαντ, και την οικογένειά του και τους Συντρόφους του, και να τους κρατήσει ασφαλείς από κάθε κακό.

Αγαπητέ αδελφέ Μουσουλμάνε, πρέπει να γνωρίζεις ότι είναι ανάγκη να λάβουμε υπ' όψιν μας τέσσερα ζητήματα:

① Γνώση: Το να έχει κανείς γνώση για τον Αλλάχ, για τον Προφήτη Του και για τη θρησκεία μας, το Ισλάμ, αφού δεν επιτρέπεται να λατρεύει κανείς τον Αλλάχ χωρίς καμία γνώση για Αυτόν, και για όποιον το κάνει, ο προορισμός του θα είναι η πλάνη.

② Πράξη: Όποιος έχει γνώση, αλλά δεν πράττει σύμφωνα με αυτή, μοιάζει με τους αλλόθρησκους, που γνωρίζουν τις θρησκείες τους, αλλά δεν πράττουν σύμφωνα με αυτές. Και από τις παγίδες του σατανά είναι το ότι διώχνει τον άνθρωπο από τη γνώση, ψιθυρίζοντάς του ότι ο Αλλάχ δεν θα τον Καταδικάσει λόγω της άγνοιάς του. Πράγματι, αυτό το επιχείρημα δεν ευσταθεί σε καμία περίπτωση, αφού όποιος ζέρει ότι μπορεί να φάξει και να μάθει αλλά δεν το κάνει, θα καταδικαστεί κατά την Ημέρα της Κρίσεως. Αυτό ακριβώς είναι που έκανε ο λαός του Προφήτη Νώε, **έβαζαν τα δάχτυλά τους στ' αυτιά τους, καλύπτονταν με τα ενδύματά τους και επέμεναν (στην άρνησή τους), και συμπεριφέρονταν πολύ αλαζονικά.**

③ Το κάλεσμα προς τον Αλλάχ: Αφού οι λόγιοι και αυτοί που καλούν τους ανθρώπους στο Δρόμο του Αλλάχ είναι οι ιερονόμοι των Προφητών και πράττουν όπως αυτοί, προτρέποντας τους ανθρώπους στο καλό και αποτρέποντάς τους από το κακό, και ο Αλλάχ Καταράστηκε τους ανθρώπους των άλλων θρησκειών, λόγω του ότι **[δεν απαγόρευαν μεταξύ τους το κάθε Μούνκαρ (απαγορευμένο) που διέπρατταν. Τι άθλιο είναι αυτό που έκαναν!]**

④ Υπομονή στις δυσκολίες: Πρέπει κάθε Μουσουλμάνος να είναι υπομονετικός στις δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσει στα προηγούμενα τρία ζητήματα, της γνώσης, της πράξης και του καλέσματος προς τον Αλλάχ.

Και ως συμμετοχή από την πλευρά μας, στο να αφαιρέσουμε το πέπλο της άγνοιας, και ως διευκόλυνση για αυτόν που αναζητά τη γνώση, συλλέξαμε σε αυτό το βιβλίο κάποιες βασικές γνώσεις σχετικά με το Ισλάμ, καθώς και τα τελευταία τρία μέρη του Ιερού Κορανίου, μαζί με την ερμηνεία τους.

Προσπαθήσαμε όσο είναι δυνατόν να συνοψίσουμε και να αντλήσουμε υλικό από τις αυθεντικές πηγές, και δεν ισχυριζόμαστε ότι το πετύχαμε εντελώς, αφού η τελειότητα ανήκει στον Αλλάχ και μόνο.

Ζητάμε από τον Αλλάχ να Ανταμείψει με την καλύτερη αμοιβή όποιον συμμετείχε σε αυτό το βιβλίο, όσον αφορά την προετοιμασία, την εκτύπωση, τη διάδοση, την ανάγνωση ή την εκμάθηση.

Ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα, και είθε ο Αλλάχ να επαινέσει τον Προφήτη Του, Μωχάμμαντ, και την οικογένεια του και τους Συντρόφους του, και να τους κρατήσει ασφαλείς από κάθε κακό.

Αυτό το βιβλίο συνίσταται από πολλούς Μουσουλμάνους λογίους από όλον τον κόσμο.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνείστε μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

Περιεχόμενα

Η αρετή της απαγγελίας του Κορανίου	2
Μια εξήγηση των τελευταίων δέκα κεφαλαίων του Ιερού Κορανίου	4
Κρίσιμα Ερωτήματα και Απαντήσεις στη Ζωή ενός Μουσουλμάνου	69
Τα Ονόματα του Αλλάχ είναι τα εξής:	71
Πράξεις της Καρδιάς	91
Ένας Ήρεμος Διάλογος	102
Η Μαρτυρία της Πίστεως «λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ»	119
Η Μαρτυρία ότι ο Μωχάμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}_μ) είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ	121
Εξαγνισμός (Ταχάρα)	123
Κανόνες για τις Γυναίκες	129
Οι Γυναίκες στο Ισλάμ	132
Η Προσευχή (Σαλά)	137
Η Ελεημοσύνη (Ζακά)	147
Η Νηστεία του Ραμαντάν (Σάουμ)	151
Μεγάλο Προσκύνημα (Χατζ) και Μικρό Προσκύνημα ('Ούμρα)	155
Διάφορα Οφέλη και Κανονισμοί	162
Ισλαμικές Επικλήσεις που Διώχγουν το Κακό, τη Μαγεία, το Κακό Μάτι (Αρ-Ρούκγια Ασ-Σαρ'ίγια)	169
Η Ικεσία (Αντ-Ντου'ά')	178
Σημαντικότατες Ικεσίες που Πρέπει να Απομνημονεύονται.	181
Η πιο Επικερδής Πράξη Λατρείας	187
Καθημερινές Μνημονεύσεις του Αλλάχ, το πρωί και το απόγευμα	189
Λόγια και Πράξεις που Κατέχουν Αμοιβή στο Ισλάμ	192
Μερικές Απαγορεύσεις στο Ισλάμ	200
Ταξίδι στην Αιωνιότητα	205
Νίψη (Ουντού')	
Προσευχή (Σαλά)	
Ενέργεια Σύμφωνα με τη Γνώση	

Οι αρετές της απαγγελίας του Ιερού Κορανίου

Το Ιερό Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ. Η ανωτερότητα του Κορανίου έναντι των λόγων των δημιουργημάτων είναι όμοια με την ανωτερότητα του Αλλάχ έναντι των δημιουργημάτων. Η κίνηση της γλώσσας κατά την απαγγελία του Κορανίου είναι η καλύτερη πράξη που μπορεί να εκτελέσει η γλώσσα.

Πολλές αρετές έγκεινται στη διδασκαλία και την απαγγελία του Ιερού Κορανίου, μερικές από τις οποίες είναι οι εξής:

Η αμοιβή της διδασκαλίας: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Οι καλύτεροι ανάμεσά σας είναι εκείνοι που μαθαίνουν το Κοράνιο και το διδάσκουν*» (Αλ-Μπουχάρι).

Η αμοιβή της απαγγελίας: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Οποιος διαβάσει ένα γράμμα από το Βιβλίο του Αλλάχ θα αμειφθεί γι' αυτό με Χάσσανα (πόντοι αμοιβής των καλών πράξεων) και η Χάσσανα ανξάνεται δέκα φορές.*» (Ατ-Τίρμιδεῖ).

Η αμοιβή της μάθησης του Κορανίου, της απομνημόνευσής του και της επιδέξιας απαγγελίας του: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Εκείνος που απαγγέλει το Κοράνιο, ενώ πρώτα το έχει απομνημονεύσει, βρίσκεται με τους τιμημένους ευσεβείς αγγέλους, κι εκείνος που το απαγγέλλει αν και δυσκολεύεται, θα λάβει δύο αμοιβές.*» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ). Επίσης είπε: «*Θα ειπωθεί (στον Παράδεισο) σ' εκείνον που απαγγέλλει το Κοράνιο και έδρασε με βάση τα διδάγματά του: διάβασε, ανυψώσου (στα επίπεδα του Παραδείσου) και απάγγελνε με ωραία απαγγελία χωρίς βιασύνη, όπως έκανες στην εγκόσμια ζωή σου, γιατί πράγματι, το επίπεδό σου είναι ισάξιο με αυτό τον τελευταίον εδαφίον σου.*» (Ατ-Τίρμιδεῖ).

Ο Αλ-Χαττάμπι είπε: έχει αναφερθεί σε μια αφήγηση ότι ο αριθμός των επιπέδων στον Παράδεισο είναι ίδιος με τον αριθμό των εδαφίων του Κορανίου, κι έτσι θα ειπωθεί στον αφηγητή: “ανέβα τόσα επίπεδα, όσος είναι ο αριθμός των εδαφίων του Κορανίου που απάγγελνες”. Εκείνοι που απάγγελναν ολόκληρο τα Κοράνιο θα ανέβουν στο ύψιστο επίπεδο του Παραδείσου στη Μέλλουσα Ζωή, κι εκείνοι που απάγγελναν μέρος του, θα ανέβουν αναλόγως. Η αμοιβή τους θα είναι ισάξια με το τελευταίο εδάφιο που είχαν απαγγείλει.

Η αμοιβή κάποιου που το παιδί του έμαθε το Κοράνιο: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Κάποιος που διαβάζει το Κοράνιο, το μαθαίνει, και δρα σύμφωνα μ' αυτό, στους γονείς του κατά την Ημέρα της Κρίσεως θα φορεθεί ένα στέμμα φωτός, το φως του οποίου (θα είναι τόσο λαμπρό) όσο το φως του ήλιου. Επίσης, θα τους φορεθούν μανδύες πιο πολύτιμοι από ολόκληρο αυτόν τον κόσμο. Θα ρωτήσουν: “Γιατί φοράμε αυτό το [τιμημένο] ένδυμα;” Θα ειπωθεί σ' αυτούς: “Λόγω της σημασίας που έδωσε το παιδί σας στο Κοράνιο”*» (Αλ-Χάκιμ).

Η διαμεσολάβηση του Κορανίου γι' αυτόν που το απαγγέλλει στη Μέλλουσα Ζωή: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Απαγγείλετε το Κοράνιο, επειδή θα έρθει την Ημέρα της Ανάστασης ως μεσολαβητής για τους συντρόφους του (τους αφηγητές).*» (Μόσλεμ).

Επίσης, είπε: «*Η νηστεία και η απαγγελία του Κορανίου θα μεσολαβήσουν για έναν δούλο (τον άνθρωπο που θα τα διατηρήσει) την Ημέρα της Ανάστασης.*» (Αχμαντ και Αλ-Χάκιμ)

Η αμοιβή γι' αυτούς που συναθροίζονται για την απαγγελία και τη μελέτη του Κορανίου: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Όσοι άνθρωποι συγκεντρώνονται σε έναν οίκο από τους οίκους του Αλλάχ [τζαμιά], και απαγγέλλουν το Κοράνιο και το μελετούν μεταξύ τους, θα κατέβει πάνω τους η ηρεμία, θα τους καλύψει το έλεος, θα τους περικυκλώσουν οι άγγελοι, και θα τους αναφέρει ο Αλλάχ σε αυτούς που βρίσκονται κοντά Του.*» (Άρμου Νταούντ).

Οι Κανόνες της Απαγγελίας του Κορανίου

Η δεοντολογία της απαγγελίας του Κορανίου: Ο Ιμπν Καθίρ ανέφερε μερικά από αυτά τα πρότυπα δεοντολογίας, και ανάμεσα σ' αυτά βρίσκονται τα εξής: 1) Να μην απαγγέλει κανείς ούτε να αγγίζει το Κοράνιο, παρά μόνο αφού έχει εξαγνιστεί (δηλ. να έχει εκτελέσει Ουντού'). 2) Να χρησιμοποιεί το Σιωάκ για να καθαρίσει τα δόντια του πριν την απαγγελία. 3) Να φορά τα καλύτερά του ρούχα. 4) Να στρέφεται προς την κατεύθυνση της προσευχής (Κέμπλα). 5) Να διακόπτει την απαγγελία του ενώ χασμουριέται. 6) Να μην διακόπτει την απαγγελία του και να μιλά, εκτός κι αν είναι απαραίτητο. 7) Να είναι συγκεντρωμένος στην απαγγελία του. 8) Να σταματά σε όποιο Εδάφιο αναφέρει μια υπόσχεση για αμοιβή, και να ζητά από τον Άλλαχ την αμοιβή αυτή. 9) Να σταματά σε όποιο Εδάφιο αναφέρει μια απειλή για τιμωρία, και να αναζητά στον Άλλαχ καταφύγιο από την τιμωρία αυτή. 10) Να μην αφήνει το Κοράνιο ανοιχτό, ούτε να τοποθετεί κάτι πάνω του. 11) Να μην υψώνει τον τόνο της φωνής του όταν απαγγέλει, σε βαθμό που να μπερδεύει άλλους που απαγγέλουν δίπλα του. 12) Να μην απαγγέλει σε αγορές και μέρη με θορύβους που αποσπούν την προσοχή.

Ο Τρόπος Απαγγελίας: * Η απαγγελία του Ιερού Κορανίου και το Αδ-Δίκρ (η αναφορά του Ονόματος του Άλλαχ και η εξήμνησή Του) κατά τη διάρκεια της προσευχής και σε άλλες περιπτώσεις γενικά, πρέπει να γίνεται προφορικά, αλλά χαμηλόφωνα, ώστε ο αφηγητής να ακούει τον ήχο του, χωρίς όμως να αποσπά την προσοχή των άλλων ή να τους κάνει να μπερδευτούν στην προσευχή τους ή στην απαγγελία τους.* Ο αφηγητής θα πρέπει να απαγγείλει αργά και όχι γρήγορα. Όταν ο Άνας (η εναρέστηση του Άλλαχ επ' αυτού) ρωτήθηκε σχετικά με την απαγγελία του Προφήτη (Σάλα Άλλάχ ονά Σάλαμ), είπε: «Συνεπώς επιμήκυνε την απαγγελία του, (για παράδειγμα) όταν απάγγελνε “Μπίσμι Ελλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ” τότε επιμήκυνε το “Μπίσμι Ελλάχ”, επιμήκυνε “Αρ-Ραχμάν” και επιμήκυνε και το “Αρ-Ραχείμ”». (Αλ-Μπουχάρι).

Καθημερινή απαγγελία: Οι Σύντροφοι του Προφήτη (Σάλα Άλλάχ ονά Σάλαμ) απάγγελλαν το Κοράνιο καθημερινά, και κανείς τους δεν συνήθιζε να απαγγέλει ολόκληρο το Κοράνιο σε λιγότερο από μία εβδομάδα, ώστε να το απαγγείλει με κατανόηση. Μάλιστα, απαγορεύονταν να το απαγγέλουν εξ' ολοκλήρου σε λιγότερο από τρεις ημέρες.

Η απαγγελία από μνήμης: Αν ο αφηγητής, όταν διαβάζει από μνήμης, κατανοεί και συλλογίζεται καλύτερα από το να διαβάσει από το Μούσχαφ (το Βιβλίο του Κορανίου), τότε το να διαβάσει από μνήμης θεωρείται καλύτερο, αλλά αν η κατανόησή του είναι ισάξια με το να διαβάσει από μνήμης ή από το Βιβλίο του Κορανίου, τότε θεωρείται καλύτερο το να διαβάσει από το Βιβλίο.

Συμβουλή: Έτσι, αγαπητοί οδελφοί και αδελφές μου, ξοδέψτε το χρόνο σας για την απαγγελία του Κορανίου. Ορίστε για σας μία καθορισμένη ποσότητα για να απαγγέλετε καθημερινά, και μην το παραλείψετε ό,τι κι αν συμβεί, καθώς η απαγγελία μιας μικρής ποσότητας τακτικά, είναι καλύτερη από την απαγγελία μιας μεγάλης ποσότητας περιστασιακά. Αν το ξεχάσετε ή αποκομψθείτε, αναπληρώστε αυτήν την απαγγελία την επόμενη μέρα, καθώς ο Προφήτης (Σάλα Άλλάχ ονά Σάλαμ) είπε: «**Όποιος αποκομιδεί και δεν απαγγέλει τη μερίδα του από το Κοράνιο, ή κάποιο μέρος αυτής, και στη συνέχεια το απαγγείλει ανάμεσα στις προσευχές Αλ-Φάτζρ και Αλ-Δούχρ της επόμενης ημέρας, θα καταγραφεί γι' αυτόν σαν να το διάβασε τη νύχτα.**» (Μόσλεμ)

Μη γίνετε από αυτούς που εγκαταλείπουν το Κοράνιο, ή το ξεχνούν με οποιονδήποτε τρόπο, όπως την εγκατάλειψη του διαβάσματός του ή της απαγγελίας του, τον μη αναλογισμό των νοημάτων του, τη μη εφαρμογή των διδαγμάτων του, ή τη μη αναζήτηση μέσω αυτού της θεραπείας από τις ασθένειες.

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

Σούρα 1 Αλ-Φάτιχα [Το Εναρκτήριο]¹²

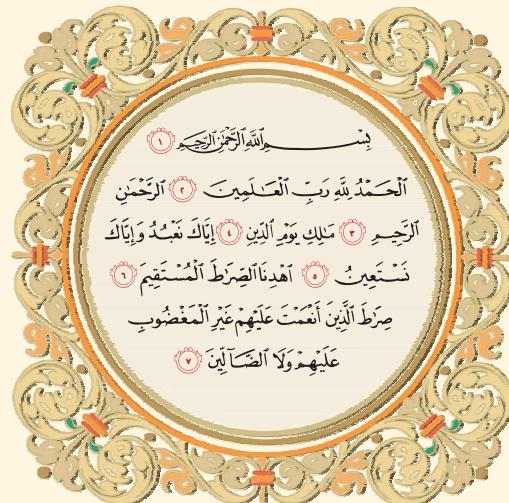
﴿ ١ ﴾ Στ' Όνομα του Αλλάχ (τον Μοναδικό, Αληθινό και Αδιαίρετο Θεού), του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα, τον Οποίον το Ελεός περικλείει όλα τα δημιουργήματά Του), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον) (Αυτά τα τελευταία δύο Ονόματα του Αλλάχ δείχνουν και επιβεβαιώνουν το απέραντο Ελεός Του).﴾

﴿ ٢ ﴾ Όλες οι ευχαριστίες (και οι δοξασίες και οι έπαινοι) ανήκουν στον Αλλάχ (και μόνο, αφού είναι ο Μόνος που μας παρέχει αγαθά και ο Μόνος που δημιούργησε όλο το σύμπαν, χωρίς κανέναν εταίρο), τον Κύριο όλων των κόσμων (της ανθρωπότητας, των τζιν και όλων όσων υπάρχουν).﴾

﴿ ٣ ﴾ Τον Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), τον Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνο).﴾

﴿ ٤ ﴾ Τον Ηγεμόνα και Ιδιοκτήτη της Ημέρας της Κρίσεως (κατά την οποία, κάθε πλάσμα θα λάβει την αμοιβή ή την τιμωρία που αξίζει).﴾

﴿ ٥ ﴾ Εσένα μόνο λατρεύομε (απευθύνοντας προς Εσένα και μόνο, όλες τις λατρείες, προσευχές, θυσίες, επικλήσεις κτλ.) και από Εσένα μόνο ζητάμε να μας παρέχεις τη βοήθεια και την υποστήριξή Σου (αφού Εσύ και μόνο διευθετείς όλες τις υποθέσεις, και Εσύ και μόνο ζέρεις τα ορατά και τα αόρατα και οτιδήποτε συμβαίνει στον κόσμο).﴾

﴿ ٦ ﴾ Καθοδήγησέ μας στον Ασ-Σιράτα Αλ-Μουστακίμ (ορθό δρόμο, το Ισλάμ).﴾

﴿ ٧ ﴾ Τον δρόμο εκείνων, που τους χάρισες την Εύνοιά Σου (όπως στους προφήτες, στους μάρτυρες, στους ευσεβείς και στους ενάρετους ανθρώπους), και όχι εκείνων που περιέπεσαν στην οργή Σου (Εβραίοι), ούτε εκείνων που παραστράτησαν (Χριστιανοί).﴾

¹ Αυτή η Σούρα έχει το όνομα «Αλ-Φάτιχα» που σημαίνει «το Εναρκτήριο» επειδή το Ιερό Κοράνιο ξεκινά με αυτήν τη Σούρα, αλλά δεν ήταν η πρώτη Σούρα που εμπνεύσθηκε στο Μωχάμμαντ.

² Έχει διάφορα ονόματα όπως (Φάτιχατ Αλ-Κιττάμπ / Ούμ Αλ-Κιττάμπ / Ασ-Σάμπ' Αλ-Μαθάνι / Σούρατ Αλ-Χάμντ / Σούρατ Ασ-Σαλά / Αλ-Ουακεία). Πολλά Αχαντίθ (τα λόγια του Προφήτη) ανέφεραν κάποια από τα προνόμια της απαγγελίας της.

Σούρα 58 Αλ-Μουτζάνταλα

[Η Γυναίκα που Συζητά]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ροχέμ (Πολυεσπλαχνον)

① Η Πράγματι, ο Αλλάχ έχει οκουνσει τα λόγια εκείνης (*της Χάουλα, κόρης του Θάλαμπα*), που συζητά μαζί σου, (ω, *Μωχάμμαντ!*) σχετικά με το σύζυγό της (*τον Άους, γιο του Ασ-Σάμιτ που της είπε:* «Είσαι για μένα σαν την πλάτη της μητέρας μου». Δηλαδή είναι απαγορευμένο για μένα να σε πλησιάσω. Αυτό ήταν ένα είδος διαζυγίου που λεγόταν *Αδ-Διχάρ* και επικρατούσε ανάμεσα στους Αραβες πριν να σταλεί ο *Μωχάμμαντ* ως Προφήτης. Οι γυναίκες όμως δεν ήταν ελεύθερες μετά από αυτό το «διαζύγιο», δεν μπορούσαν δηλαδή να παντρευτούν κάποιον άλλο.), και απευθύνει το πρόβλημά της (προσευχόμενη) στον Αλλάχ (*για να τη βοηθήσει να επιλύσει το πρόβλημά της*). Και ο Αλλάχ ακούει τη συζήτηση (*και τα επιχειρήματα και των δυο* σας. Πράγματι, ο Αλλάχ είναι Σαμεί' (*αυτός που Ακούει τα πάντα*), Μπασείρ (*Βλέπει τα Πάντα*).)

② Εκείνοι ανάμεσά σας που χωρίζουν τις γυναίκες τους με το *Αδ-Διχάρ* (*καθιστούν τις γυναίκες τους απαγορευμένες γι' αυτούς αποκαλώντας τις «μητέρες τους»*), όμως αυτές (*οι γυναίκες τους*) δεν είναι οι μητέρες τους. Στην πραγματικότητα μητέρες τους δεν είναι παρά μόνο εκείνες που τους γέννησαν (*και καμία άλλη δεν μπορεί να τις αντικαταστήσει*). Και πράγματι, ξεστομίζουν

άσχημα και απαγορευμένα λόγια και ένα ψέμα. Και πράγματι, ο Αλλάχ είναι 'Αφόύν (*δίνει άφεση για τα πάντα*) και Γαφούρ (*συγχωρεί τα πάντα και πάντα*) (ο Αλλάχ (*ενδεείς ανθρώπους*). Αυτό για να πιστέψετε συγχωρεί όλα τα σφάλματα και τις αμαρτίες (*τελειοποιήσετε την Πίστη σας*) στον Αλλάχ κάποιου, εφ' όσον εκείνος μετανοήσει ειλικρινά).)

③ Και εκείνοι ανάμεσά σας που χωρίζουν

سُورَةُ الْمُحَاجَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ أَنَّىٰ تُجْعَلُكَ فِي زَوْجِهَا وَنَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمِعُ مُحَاوِرَكَمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِعَ بِصَيْرِ الَّذِينَ يُظْهِرُونَ
مِنْكُمْ مَنْ تَسَاءَلُهُمْ مَا هُنَّ أَمْهَنَهُمْ إِنَّ أَمْهَنَهُمْ إِلَّا اللَّهُ
وَلَدَنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌ عَفُورٌ
وَالَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْ تَسَاءَلُهُمْ مَعْدُونَ
لِمَا قَالُوا فَأَقْتَرِبُ رَبَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ
يَا وَاللَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ
فَنَّ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرِيْنَ
مُتَسَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَنَّ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلَاطِعَمُ سَتِّينَ
مُسَكِّيَّاتِ ذَلِكَ لِتَوْمُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَلَّكَ حُمُودُ اللَّهِ
وَلِلْكَفَّارِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتُوْبَ
كَمَا كُتِبَتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِيَّا يَنْتَ وَلِلْكَفَّارِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَتَسَهَّلُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا أَحَصَّهُ اللَّهُ وَنَسْوَهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَشِيدٌ

γίνει μάθημα και να μην επαναλάβετε τόσο άσχημη πράξη). Και ο Αλλάχ με ό,τι κάνετε είγai Χαμπείρ (έχει απεριόριστη γνώση).

④ Και όποιος δεν βρίσκει (*σκλάβο* για να τον ελευθερώσει ή χρήματα για να ελευθερώσει έναν σκλάβο), τότε πρέπει να νηστέψει για δύο συνεχόμενους μήνες πριν να αγγίξουν ο ένας τον άλλο. Και εκείνος που δε μπορεί να το κάνει (*να νηστέψει*),

έχει διατάξει ο Αλλάχ και να ακολουθήσετε τον Απόστολό Του και να μην ξανακάνετε αντί την αμαρτία). Αυτά είναι τα όρια που τέθηκαν και έπειτα θελήσουν να αναρέσουν ό,τι από τον Αλλάχ. Και για τους άπιστους (*που αρνήθηκαν αυτά που έχει διατάξει ο Αλλάχ*),

θα υπάρξει ένα επώδυνο βασανιστήριο.

⑤ (*Στ' αλήθεια*), εκείνοι που αντιτίθενται στον Αλλάχ (*παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους νόμους, και δίχνουν εχθρότητα εναντίον Του*)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا حَسْنَةٌ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَا أَدْفَنَّ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْرَرَ إِلَّا هُوَ مَعْهُمْ أَئِنَّ مَا كَانُوا مِمَّا يَتَّهِمُ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ يُكَلِّفُ شَيْءًا عَلَيْهِ ۖ ۗ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
نُهُوا عَنِ الْجَنَوَىٰ مَمْ يَعْدُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَّهِجُونَ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدُوَنَ وَمَعَصِيَّ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيْوَكَ مِمَّا تَرْبَحُكَ
بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يَعْلَمُ بِنَا اللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصْلُوُهُمْ فِيْنَسُ الْمَصِيرُ ۖ ۗ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ أَمْنَوْا إِذَا
تَسْجِنُمُ فَلَا تَنْتَهِجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدُوَنَ وَمَعَصِيَّ الرَّسُولِ وَتَنْجُوا
بِالْبَرِّ وَالنَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُخْشِرُونَ ۖ ۗ إِنَّمَا الْجَنَوَىٰ
مِنَ الشَّيْطَنِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَلَيْسَ بِضَارٍٰ لَهُمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فِيْسُوكُلُّ الْمُؤْمِنُونَ ۖ ۗ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ
أَمْنَوْا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَlisِ فَأَفْسُحُوا يَسْعَحُ
الَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْنَوْا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ دَرْجَاتٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۖ ۗ

και στον Αγγελιαφόρο Του, θα απιμαστούν (και θα ταπεινωθούν), όπως εκείνοι πριν από αυτούς (από τα έθνη του παρελθόντος) απιμάστηκαν (και ταπεινώθηκαν). Και έχουμε στείλει κάτω ξεκάθαρα Αγιάτ (αποδείξεις, ενδείξεις, εδάφια, μαθήματα, Σημεία, αποκαλύψεις κλπ. που αποδεικνύουν ότι ο νόμος των Αλλάχ είναι αλήθεια). Και για τους άπιστους (σε αντά τα Αγιάτ) θα υπάρξει ένα εξεντελιστικό βασανιστήριο. ¶

⑥ Την Ημέρα που ο Αλλάχ θα τους αναστήσει όλους μαζί (**δηλ. την Ημέρα της Ανάστασης**) και θα τους πει για αυτά που έκαναν (**τις καλές και τις κακές πράξεις**). Ο Αλλάχ τα έχει καταγράψει (**στα βιβλία των καλών και των κακών πράξεών τους**), ενώ αυτοί τα έχουν ξεχάσει. Και ο Αλλάχ είναι Μάρτυρας για όλα τα πράγματα (**δεν υπάρχει κάτι κρυφό από Αυτόν**).

¶ Δεν έχεις δει ότι ο Αλλάχ γνωρίζει οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και στη γη; Δεν υπάρχει Νάτζουα (**κρυφή, μυστική ή ιδιωτική συνομιλία**) των τριών (ατόμων), που Αντός (**ο Αλλάχ**) να μην είναι

ο Τέταρτος τους (*με τη Γνώση Του*), ούτε (*Νάτζονα*) των πέντε, που Αυτός να μην είναι ο Εκτος τους (*με τη Γνώση Του*), ούτε (*Νατζονά*) λιγότερων ἡ περισσότερων, που Αυτός να μην είναι μαζί τους (*δηλ. να τους Ακούει*), όπου κι αν βρίσκονται. Και ἐπειτα, την Ημέρα της Ανάστασης Αυτός θα τους πει για αυτά που ἔκαναν (*τις καλές και τις κακές πράξεις*). Πράγματι, ο Άλλαχ είναι για όλα τα πράγματα Παντογνώστης. ¶

§ Δεν έχεις δει (**ω!** *Προφήτη*) εκείνους
(*τους Εβραίους*) στους οποίους απαγορεύτηκε
η Αν-Νάτζουνα (*η κρυφή συνομιλία, δηλ. μια
πράξη που συνήθιζαν να κάνουν οι Εβραίοι:*
ενώ έβλεπαν κάποιον Μουσουλμάνο να περνά¹
μπροστά τους, άρχιζαν να συνομιλούν κρυφά
και ταυτόχρονα να κοιτούν τον Μουσουλμάνο
κλείνοντας το μάτι ο ένας στον άλλον, σαν να
τον κακολογούσαν, κάτι που έκανε τον
Μουσουλμάνο να αισθανθεί άσχημα ή να
νομίζει ότι κάποιο κακό έπαθε κάποιος
Μουσουλμάνος και δεν του το λένε. Οι
Μουσουλμάνοι πήγαν και παραπονέθηκαν
στον Προφήτη, ο οποίος προειδοποίησε τους
Εβραίους και τους απαγόρευσε να το
ξανακάνουν). και έπειτα επέστρεψαν σε

εκείνο που τους είχε απαγορευτεί (*καὶ ἔχουν προειδοποιηθεῖ*), και συνομιλούν κρυφά (*Αν-Νάτζονα*) στην αμαρτία και την ἔχθρα και την ανυπακοή στον Αγγελιαφόρο (*τὸν Μωχάμμαντ, αφοῦ τους είχε προειδοποιήσει*). Και όταν έρχονται σε σένα, σε χαιρετούν με έναν χαιρετισμό με τον οποίο ο Αλλάχ δεν σε χαιρετά (*όταν οἱ Ἐβραῖοι πῆγαιναν στὸν Προφήτη για κάποιο θέμα, τὸν χαιρετούσαν λέγοντας Ασ-Σαμ̄ Ἀλáικομ που σημαίνει “ο θάνατος σε εσένα” αντί τον ισλαμικού χαιρετισμού Ασ-Σαλáμ Ἀλáικομ που σημαίνει “ειρήνη σε εσένα”*), και λένε μεταξύ τους (*ή στον εαυτό τους*): “Γιατί δεν μας τιμωρεί ο Αλλάχ γι’ αυτό που λέμε (*αὐτὸν εἶναι ο Μωχάμμαντ αλήθεια Προφήτης*)”, (*Αλλά ο Αλλάχ τους απάντησε:*) Αρκεί γι’ αυτούς η Κόλαση, να καούν σ’ αυτήν. Και πράγματι αυτό είναι ο γειρότερος προορισμός!»

Ω Ω, εσείς που πιστεύετε! Αν συνομιλείτε ιδιωτικά, μη συνομιλείτε ιδιωτικά στην αμαρτία και την έχθρα και την ανυπακοή στον Αγγελιαφόρο, και να συνομιλείτε ιδιωτικά (**μόνο**) στο Αλ-Μπιρρ (*την καλοσύνη και την υπακοή στον Άλλαχ*)

και την Ατ-Τάκουα (το φόβο για Τον Αλλάχ μέσω της εκτέλεσης των εντολών Του και της αποφυγής των Απαγορεύσεών Του). και να φοβάστε Τον Αλλάχ, στον Οποίο θα συγκεντρωθείτε (την Ημέρα της Ανάστασης).)

10 «Στην πραγματικότητα η Αν-Νάτζουα (η κρυψή συνομιλία [με την κακή έννοια, δηλ. στην ομαρτία κτλ.]) προέρχεται μόνο από το Σαϊτάν (Σατανά) (δηλ. από τους ψιθύρους του Σατανά), ώστε να προκαλέσει θλίψη στους πιστούς. Μα (αντό) δεν θα τους βλάψει σε τίποτε, παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ. Και στον Αλλάχ ας βασίζονται οι πιστοί.»

11 «Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν ειπωθεί σε σας να κάνετε χώρο στις καθιστικές συγκεντρώσεις, (ανοιχτείτε και) κάνετε χώρο. Ο Αλλάχ θα διευρύνει (το Ελεός Του, τον Παράδεισο ή οτιδήποτε καλό) για σας. Και όταν ειπωθεί σε σας «Σηκωθείτε» (για οποιοδήποτε θέμα καλό για σας), σηκωθείτε. Ο Αλλάχ θα εξυψώσει σε βαθμό αμοιβής και ευαρέστησης όσους από εσάς πιστεύουν, και εκείνους στους οποίους έχει δοθεί γνώση (επιστήμη). Και ο Αλλάχ για ό,τι κάνετε έχει απεριόριστη γνώση.»

12 «Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν (Θέλετε να) συνομιλήσετε ιδιωτικά με τον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ, για να τον συμβουλευτείτε για κάποιο θέμα), παρουσιάστε μια ελεημοσύνη (στους φτωχούς) πριν από την ιδιαίτερη συνομιλία (διαβούλευσή) σας. Αυτό θα είναι καλύτερο (έχει καλά και αμοιβή για σας) και πιο αγνό για σας (εξαγνίζει τις καρδιές σας από τις ομαρτίες). Μα αν δε βρείτε (τα μέσα για τη φιλανθρωπία), τότε στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα για τους σκλάβους Του, τους πιστούς), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον).»

13 «Φοβάσθε (από τη φτώχεια) να παρουσιάσετε μια ελεημοσύνη πριν από την ιδιαίτερη συνομιλία (διαβούλευσή) σας (με τον Προφήτη); Αν όμως δεν το κάνετε, και ο Αλλάχ σας συγχωρέσει, τότε (τονλάχιστον) εκτελέστε τη Ζαλά (Προσευχή) και δώστε τη Ζακά (ετήσια υποχρεωτική ελεημοσύνη) και υπακούστε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. κάντε όλα όσα ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του σας διατάζουν). Και ο Αλλάχ έχει απεριόριστη γνώση για ό,τι κάνετε.»

14 «Δεν έχεις δει (ω! Μωχάμμαντ) αυτούς (τους υποκριτές) που παίρνουν ως Αουλιά'

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدْ مُؤْمِنٰ يَدَى بِحُكْمِكُنْ
صَدَفَةً ذَلِكَ حَرَكَ وَأَطَهَرَ فَإِنَّمَا تَعِدُونَا فِي أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
۝ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بِيَدِي بِحُكْمِكُنْ صَدَفَتِي فَإِذَا لَمْ تَقْعُلُوا
وَقَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَإِذَا أَرَكُوكُمْ وَأَطْبِعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ أَلْمَرْتُ إِلَيْكُمْ وَلَوْفَاقُمَا
غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِمُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا سَادِيًّا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝ أَخْذُوا أَيْمَنَهُمْ جَنَّةٌ فَصَدَوْا عَنْ سَيْلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أُولَدُهُمْ مِّنْ أَنَّ اللَّهَ
شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا حَابِلُونَ ۝ يَوْمَ يَعْلَمُونَ
اللَّهُ جَيْعَانًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا
يَأْتُهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝ أَسْتَحْوِدُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذَكْرَ
اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ إِلَّا إِنَّ حِزْبَ أَشْيَطَنِ هُمُ الْمُنْسُرُونَ
۝ إِنَّ الَّذِينَ يَحَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلَّينَ
۝ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَمَ بِكَ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ قَوْعَدْ عَزِيزٌ

(φίλους, κηδεμόνες κλπ.) ένα λαό (δηλ. τους Εβραίους) πάνω στον οποίο βρίσκεται η Οργή του Αλλάχ; (απενθύνεται σε μια ομάδα υποκριτών που ισχυρίζονται ότι είναι Μουσουλμάνοι ενώ μετέφεραν τα μυστικά των πιστών στους Εβραίους). Αυτοί δεν είναι ούτε από εσάς (Μουσουλμάνοι), ούτε από αυτούς (Εβραίοι), και ορκίζονται πάνω στο ψέμα (ότι είναι Μουσουλμάνοι και πιστεύουν σε σένα ως Προφήτη), ενώ γνωρίζουν (ότι είναι ψεύτες σε αυτά που ορκίστηκαν).»

15 «Ο Αλλάχ έχει ετοιμάσει γι' αυτούς ένα σκληρό βασανιστήριο. Πράγματι κακό είναι αυτό που έκαναν (η υποκρισία, η εξαπάτησή τους προς τους μουσουλμάνους, η βοήθεια και οι συμβουλές τους προς τους εβραίους κατά των μουσουλμάνων και οι ψεύτικοι όρκοι τους).»

16 «Έκαναν τους (ψεύτικους) όρκους τους προπέτασμα (για τις κακές πράξεις τους). Ετσι εμπόδισαν (τους ανθρώπους) από το Δρόμο του Αλλάχ (το Ισλάμ): έτσι, θα λάβουν ένα ταπεινωτικό βασανιστήριο.»

17 «Ο πλούτος τους και τα παιδιά τους δεν θα τους προστατεύουν από τον Αλλάχ (από

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤْمِنُونَ مَنْ
كَحَدَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا إِبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أَوْ لَئِنَكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَيْمَنَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيَدْ خَالِمَهُ جَنَّتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْنَاهَا الْأَنْهَرُ حَدَلِينَ فِيهَا رَضْيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أَوْ لَئِنَكَ حَرَبَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ حَزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحِسَنِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعَزِيزٌ لِنَحْكِمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ النِّاسَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ مِنْ دِينِهِمْ
لَا وَلِلْحَسَنِ مَا طَنَّتْ مَأْنَسَهُ أَنْ يَخْرُجُوا وَطَنَّا أَهْمَمَ مَائِنَتِهِمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يَخْرُبُونَ بِعَوْنَاهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِيَ الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَرُوا يَا تَوْلِي الْأَبْصَرِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَنَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
الْجَلَاءَ لَعَدَّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ أَنَّارِ

﴿٣﴾

τη τιμωρία του Αλλάχ) καθόλου. Εκείνοι θα είναι οι κάτοικοι του Πυρός, θα κατοικούν εκεί μέσα για πάντα. ¶

﴿١﴾ Την Ημέρα που ο Αλλάχ θα τους αναστήσει όλους μαζί (για να κριθούν) τότε θα ορκιστούν σε Αυτόν (ότι ήταν πιστοί) όπως ορκίζονται σε σας (ω, Μουσουλμάνο!). Και νομίζουν ότι στέκονται σε κάτι (υποθέτουν ότι τα ψέματά τους θα γίνουν πιστευτά και ότι θα καταφέρουν να αποκρύψουν τις αδικίες τους, όπως έκαναν στην εγκόσμια ζωή). Αλλά στ' αλήθεια, αυτοί είναι οι ψεύτες! ¶

﴿٢﴾ Ο Σαϊτάν (Σατανάς) τους έχει κυριεύσει. Έτσι τους έκανε να ξεχάσουν τη μνημόνευση του Αλλάχ. Εκείνοι είναι το Κόμμα του Σαϊτάν (Σατανά). Στ' αλήθεια το Κόμμα του Σαϊτάν (Σατανά) (αντοί που ακολουθούν τον Σατανά) είναι οι ηττημένοι! ¶

﴿٣﴾ Αυτοί που αντιτίθενται στον Αλλάχ (παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους νόμους, και δείχνουν εχθρότητα εναντίον Του) και στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ)

βρίσκονται ανάμεσα στους ευτελέστερους (τους πιο ταπεινωμένους) (και στην εγκόσμια και στη μέλλουσα ζωή). ¶

﴿٤﴾ Ο Αλλάχ έγραψε (έχει θεσπίσει) (στο Αλ-Λάονχ Αλ-Μαχφούδ): “Στ’ αλήθεια, είμαι Εγώ και οι Αγγελιαφόροι Μου που θα νικήσουμε.” Πράγματι ο Αλλάχ είναι Καουέι (Πλανίσχρος), ‘Αζείς (Παντοδύναμος, Ανίκητος). ¶

﴿٥﴾ Δεν θα βρεις (ω, Μωχάμμαντ) κανένα λαί που να πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα, να αγαπά αυτούς που αντιτίθενται και δείχνουν εχθρότητα στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (και παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του), ακόμα κι αν είναι πατέρες τους, ή γιοι τους, ή αδελφοί τους, ή συγγενείς τους (από το λαό τους). Γι' αυτούς (ο Αλλάχ) έχει γράψει (σταθεροποιήσει) την Πίστη στις καρδιές τους, και τους έχει υποστηρίξει με πνεύμα από τον Εαυτό Του (νίκη έναντι των αντιπάλων τους στην εγκόσμια ζωή), και (στη μέλλουσα ζωή ο Αλλάχ) θα τους εισάγει σε Κήπους (τον Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και θα κατοικήσουν εκεί μέσα για πάντα. Ο Αλλάχ είναι ευχαριστημένος (ικανοποιημένος) με αυτούς (δηλ. τους αγαπά, τους συγχωρεί και δέχεται τα καλά έργα τους, και ποτέ δε θα οργιστεί με αυτούς), και εκείνοι ευχαριστημένοι από Αυτόν (από όλα αυτά που τους έχει δώσει). Εκείνοι είναι το Κόμμα του Αλλάχ. Στ' αλήθεια το Κόμμα του Αλλάχ είναι οι επιτυχημένοι (οι κερδισμένοι με την ευτυχία στην εγκόσμια ζωή και στη μέλλουσα ζωή). ¶

Σούρα 59 Αλ-Χασρ

[Η Συγκέντρωση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξυμούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε ατέλεια σ' Αυτόν). Και Αυτός είναι ο Αλ-‘Αζείς (Παντοδύναμος, Ανίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος στην κρίση Του, στο νόμο Του, στη διαχείριση Του ... κλπ.). ¶

﴿٢﴾ Αυτός είναι που έδιωξε, εκείνους που απίστησαν από τους λαούς της Βίβλου, από τα σπίτια τους κατά την πρώτη συγκέντρωση (Αναφέρεται στους Εβραίους της φυλής των Μπάνι Av-Nantείρ, οι οποίοι έσπασαν τη συμφωνία

ειρήνης τους με τον Προφήτη, προσπαθώντας να τον σκοτώσουν κάνοντας συμμαχία με τους ειδωλολάτρες εναντίον των Μουσουλμάνων). Δεν πιστεύατε (ω, Μουσουλμάνοι) ότι θα έβγαιναν έξω (από τα σπίτια τους λόγω της δύναμής τους). Και εκείνοι νόμιζαν ότι τα οχυρά τους θα τους προστάτευαν από τον Αλλάχ. Αλλά η Οργή του Αλλάχ έφτασε πάνω τους από εκεί που δεν την περίμεναν, και Αυτός σκόρπισε τον τρόμο στις καρδιές τους, και έτσι αυτοί κατέστρεψαν τις ίδιες τους τις κατοικίες με τα ίδια τους τα χέρια (επειδή ο Προφήτης τους επέτρεψε να πάρει ο καθένας ό,τι μπορεί να κουβαλήσει η καμήλα του) και τα χέρια των πιστών. Λάβατε λοιπόν μάθημα (προειδοποίηση), ω, εσείς που έχετε μάτια (για να δείτε).

③ «Και αν δεν έγραφε (έκρινε) ο Αλλάχ την εξορία γι' αυτούς, θα τους τιμωρούσε σίγουρα σε αυτόν τον κόσμο· και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι γι' αυτούς τα βασανιστήρια του Πυρός.»

④ «Αυτό γιατί αντιτέθηκαν (με εχθρότητα) στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (παραβίασαν τις εντολές και τους νόμους Του πολεμώντας τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του). Και όποιος αντιτίθεται στον Αλλάχ, τότε στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του.»

⑤ «Δεν κόψατε (ω, Μουσουλμάνοι) ένα φοινικόδεντρο (τον εχθρού), ούτε το αφήσατε να στέκεται στις ρίζες του (επειδή οι Εβραίοι έριχναν βέλη και πέτρες από πάνω από τα οχυρά τους, και τα φοινικόδεντρα και οι κήποι τους τούς βοηθούσαν σε αυτό), παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ, και με σκοπό Εκείνος να ατιμάσει τους Φασικείν (αυτούς που παρέκκλιναν από το δρόμο του Αλλάχ, τους παραβάτες, που εμπένονταν στην αμαρτία τους).»

⑥ «Και ό,τι ο Αλλάχ παραχώρησε ως λάφυρα (Άλ-Φάι' που σημαίνει λάφυρα χωρίς μάχη) στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) από αυτούς (δηλ. ό,τι άφησαν και δεν τα πήραν μαζί τους οι Εβραίοι των Μπάνι Αν-Ναντείρ χωρίς μάχη μετά από την πολιορκία τους από τους μουσουλμάνους) – αυτά δεν τα αποκτήσατε καβαλώντας κανένα άλογο, ούτε καμία καμήλα (δεν κάνατε καμία εκστρατεία, δηλ. τα αποκτήσατε χωρίς μάχη). Μα ο Αλλάχ στέλνει τους Αγγελιαφόρους Του πάνω σε όποιον Αυτός θέλει (δίνοντάς

ذαλκαίαντας ζωντανούς ζωντανούς, ως ινταζάτης Αλλάχ ο οποίος έδιδε την ουσία της ζωής τους στην θάνατον).
الْعِقَابٌ ④ مَا قَطْعَتْمُ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكَ شَوْهَافَ إِيمَانَ عَلَى أَصْوَلِهَا فَيَأْذِنُ اللَّهُ وَلِيُخْرِي الْفَسِيقِينَ ⑤ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ حَيْلٍ وَلَدِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَاطِرُ رَسُولُهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑥ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَى فِيلَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِنَدِي الْقُرْبَى وَالْيَسْكَنِي وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَ الْسَّيْلِ كَمَا لَا يَكُونُ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ كُلُّمُ الرَّسُولِ فَحَذِرُوهُ وَمَا نَهَكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابٍ ⑦ لِلْفَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَتَعَفَّنُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَتَكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑧ وَالَّذِينَ تَبَعَّوْهُ وَالْدَارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْبَّبُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَمْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَكَةً مَمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ هُمْ حَصَاصَةً وَمَنْ يُوقَ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑨

τους δύναμη, ώστε να τον νικήσουν). Και ο Αλλάχ είναι Ικανός να κάνει τα πάντα.»

⑦ «Αντά που ο Αλλάχ παραχώρησε ως λάφυρα (Άλ-Φάι') στον Αγγελιαφόρο Του από τους λαούς των κωμοπόλεων, αυτά είναι (προορίζονται) για τον Αλλάχ, τον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. να ξοδεύονται προς το συμφέρον των Μουσουλμάνων), τους συγγενείς (του Αγγελιαφόρου, από τους Μπάνι Χάσιμ και τους Μπάνι Αλ-Μοντάλιμπ, στους οποίους ο Προφήτης είχε απαγορέψει να δέχονται τη Ζακά), τα ορφανά, τους Αλ-Μασακίν (τους ενδεείς), και τον οδοιπόρο (που είναι ξένος και τα χρήματά του έχουν εξαντληθεί), έτσι ώστε να μη γίνουν περιουσία που θα κυκλοφορεί (αποκλειστικά) στα χέρια των πλουσίων ανάμεσα σας. Και ό,τι σας δίνει ο Αγγελιαφόρος (ό,τι σας διατάξει) να το λάβατε (να το κάνετε), και οτιδήποτε σας απαγορεύει, να σταματήσετε (να μην το κάνετε), και να φοβάστε τον Αλλάχ πράγματι, ο Αλλάχ είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του.»

⑧ «(Και επίσης υπάρχει ένα μερίδιο σε αυτά τα λάφυρα) για τους φτωχούς

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا
وَلَا حَوَّنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلَا جَعَلُ فِي قُلُوبِنَا
عَلَّالاً لِلَّذِينَ أَمْتُوْرَبَنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِنَّ
الَّذِينَ نَفَقُوا يَقُولُونَ لَا حَوْنَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لِئَنِ اخْرَجْتَهُمْ مَعَكُمْ وَلَا نُطْعِمُ فِيكُمْ
أَهْدَأَوْلَانِ فَوْتَلَتْهُنَّ نَصْرَنَكُمْ وَاللَّهُ يَشَهِدُ إِنَّهُمْ لَكَبِرُونَ
لِئَنِ اخْرَجْتُهُمْ لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلِئَنْ فَوْتُلَوْلَا يَأْتِيْنَهُمْ
وَلِئَنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَبُ الْأَذْبَرَ ثُمَّ لَا يُصْرُونَ ﴿١١﴾
لَا نَشَدَّ رَهْبَةً فِي صَدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَعْقِهُونَ ﴿١٢﴾ لَا يُقْدِنُونَكُمْ جَيِّعاً إِلَّا فِي قُرْيَةٍ
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَأْهُ جَدِيرٌ بِأَسْهَمِهِ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ
جَيِّعاً وَقُلُوبُهُمْ شَقِّيَّ ذِلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾
كَمْثُلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِبَيَا ذَاقُوا وَيَا أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ كَمْثُلَ الشَّيْطَنِ إِذْقَالَ لِلْإِنْسَنِ أَكْفَرَ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّيْ بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّيْ أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

μετανάστες (που μετανάστευσαν από τη Μέκκα προς τη Μεντίνα), οι οποίοι εξορίστηκαν από τα σπίτια τους και την ιδιοκτησία τους (από τους άπιστους της Μέκκα), επιδιώκοντας Χάρη από τον Αλλάχ και την Ευαρέστησή (Του), και υποστηρίζουν για τη νίκη τον Αλλάχ (δηλ. υποστηρίζουν για τη νίκη της θρησκείας Του) και τον Αγγελιαφόρο Του. Αυτοί είναι, πράγματι, οι ειλικρινείς (δηλ. κάνοντας αυτά που λένε).
 ⑨ Και αυτοί (οι Αλ-Ανσάρ - οι Υποστηρικτές - οι κάτοικοι της Μεντίνα) που, πριν από αυτούς (τους Μετανάστες - Μουχατζίριν), είχαν τα σπίτια τους (στη Μεντίνα) και είχαν δεχτεί την Πίστη (πριν από τη μετανάστευση των Μουχατζίριν), αγαπούν εκείνους που μετανάστεύουν προς αυτούς και δεν έχουν καθόλου ανάγη (ή ζήλια) στα στήθη τους για ό,τι έχει δοθεί (στους Μουχατζίριν από τα λάφυρα των Μπάνι An-Nantír), και προτιμούν αυτούς (τους Μετανάστες) από τους εαυτούς τους ακόμα κι αν τα έχουν ανάγκη. Και όποιος σώζεται από τη δικιά του απληστία, αυτοί

είναι που θα επιτύχουν. »

⑩ Και αυτοί που ήρθαν (στο Ισλάμ) μετά από αυτούς (τους Ανσάρ και τους Μουχατζίριν), λένε: «Κύριέ μας! Συγχώρεσε εμάς και τα αδέλφια μας που προηγήθηκαν από εμάς στην Πίστη και μη βάλεις στις καρδιές μας κανένα μίσος ενάντια στους πιστούς. Κύριέ μας! Είσαι πράγματι Ρα'ούφ (Πολυεπιεικής), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος). »

⑪ Μα δεν είδες (ω, Μωχάμμαντ) αυτούς που υποκρίνονται (τους άπιστους της Μέκκα) που λένε στ' αδέλφια τους (στην απιστία) εκείνους που απίστησαν απ' το λαό της Βίβλου (δηλ. τους Εβραίους των Μπανί An-Nantír): «(Μα τον Άλλαχ) αν εξοριστείτε (από τους Μουσουλμάνους), (τότε και) εμείς πράγματι θα φύγουμε μαζί σας και δεν θα υπακούσουμε ποτέ κανέναν (που θα μας πει να μη σας υποστηρίξουμε και να μη φύγουμε μαζί σας)· και αν σας πολεμήσουν, εμείς πράγματι θα σας υποστηρίξουμε για τη νίκη.» Μα ο Άλλαχ μαρτυρεί ότι στ' αλήθεια αυτοί είναι ψεύτες (σε αυτά που υποσχέθηκαν στους Εβραίους των Μπανί An-Nantír). »

⑫ Αν εκείνοι (οι Εβραίοι των μπανί An-Nantír) εξοριστούν, (σίγουρα), ποτέ αυτοί (οι υποκριτές) δε θα φύγουν μαζί τους (όπως τους υποσχέθηκαν)· και αν πολεμηθούν, ποτέ δεν θα τους υποστηρίξουν για τη νίκη. Και (ακόμα και) αν τους υποστηρίξουν, (οι υποκριτές) θα τους γυρίσουν την πλάτη (θα τραπούν σε φυγή ηττημένοι), και έπειτα αυτοί δεν θα νικήσουν. »

⑬ Πράγματι, εσείς (ω, μουσουλμάνοι) εμπνέετε μεγαλύτερο φόβο στα στήθη τους (των υποκριτών) απ' ό,τι ο Άλλαχ (από τη θεοφορία τους). Αυτό γιατί είναι ένας λαός που δεν κατανοεί (τη Μεγαλειότητα και τη Δύναμη του Άλλαχ, και δεν φοβούνται την τιμωρία Του). »

⑭ Δεν (θα) σας πολεμούν ούτε καν όλοι μαζί (ενωμένοι), εκτός σε οχυρωμένες κωμοπόλεις, ή πίσω από τείχη. Η εχθρότητα ανάμεσά τους είναι πολύ μεγάλη. Τους νομίζεις ενωμένους, αλλά (στ' αλήθεια) οι καρδιές τους είναι διχασμένες. Αυτό γιατί είναι ένας λαός που δεν συλλογίζεται. »

⑮ (Οι Εβραίοι των μπανί An-Nantír) Μοιάζουν (σε ό,τι έπαθαν από την τιμωρία του Άλλαχ) μ' εκείνους που μόλις πριν λίγο προηγήθηκαν απ' αυτούς (δηλ. τους

άπιστους της Μέκκα και τους Εβραίους των Μπανού Καΐνουκά'). γεύτηκαν τα κακά αποτελέσματα της συμπεριφοράς τους (της εχθρότητάς τους εναντίον του Αλλάχ και του Προφήτη), και (στη Μέλλουσα ζωή) θα έχουν οδυνηρά βασανιστήρια. »

16 « Το παράδειγμα (των υποκριτών, των απίστων της Μέκκας που δελέασαν τους Εβραίους των μπανί Av-Nantír ώστε να πολεμήσουν τον Προφήτη και τους υποσχέθηκαν ότι θα τους υποστηρίξουν) Μοιάζει με τον Σαϊτάν (Σατανά), όταν λέει στον άνθρωπο (για να τον δελεάσει): «Απίστησε.» Μα όταν (ο άνθρωπος) απιστεί, τότε ο Σαϊτάν (Σατανάς) λέει: «Είμαι αθώος από τις πράξεις σου, στ' αλήθεια φοβάμαι τον Αλλάχ, τον Κύριο των κόσμων (της ανθρωπότητας, των τζιν και όλων όσα υπάρχουν)! »

17 « Και έτσι, το τέλος και των δύο ότι θα βρεθούν στο Πυρ (Θα κατοικήσουν μέσα του) για πάντα. Και αυτή είναι η ποινή για τους Αδ-Δαλιμείν (δηλ. τους άδικους, τους πολυθεϊστές, όσους δεν πιστεύουν στον Αλλάχ και στη Μοναδικότητά Του). »

18 « Ω, εσείς που πιστεύετε! Να φοβάστε τον Αλλάχ (να τηρείτε τις εντολές Του και να απέχετε από τις απαγορεύσεις Του). Και ας βλέπει κάθε άνθρωπος τι έχει κάνει (στη εγκόσμια ζωή από καλές και κακές πράξεις) για το αύριο (όταν θα τις παρουσιάσει στη Μέλλουσα Ζωή), και να φοβάστε τον Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ έχει απεριόριστη γνώση για (όλα) όσα κάνετε. »

19 « Και να μην είστε σαν εκείνους που ξεχασαν τον Αλλάχ (δηλ. δεν υπάκουσαν τον Αλλάχ), και Εκείνος (ο Αλλάχ) τους έκανε να ξεχάσουν τον εαυτό τους (τους έκανε να ξεχάσουν να κάνουν ενάρετες πράξεις που θα τους σώσουν από την τιμωρία του Πυρός). Εκείνοι είναι οι Αλ-Φασικούν (που παρέκκλιναν από το δρόμο του Αλλάχ, οι παραβάτες, που παραμένουν στην αμαρτία τους). »

20 « Δεν είναι ισάξιοι (σε ίση μοίρα) οι κάτοικοι του Πυρός (που θα τιμωρηθούν) και οι κάτοικοι του Παραδείσου (που θα λάβουν την ευδαιμονία). Οι κάτοικοι του Παραδείσου είναι οι κερδισμένοι. »

21 « Αν είχαμε στείλει αυτό το Κοράνιο σε ένα βουνό (και κατανοούσε αυτά που είναι γραμμένα από την υπόσχεση για τον Παράδεισο και την προειδοποίηση για το Πυρ), σίγουρα

φέγκαν υπέβημα άνθημα στην Ανταρχήλιδην φίμα ως δελτίο γράφων
19 اَظَلَّمُونَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ اَمْوَالَهُمْ وَلَنْ تُنْظُرْ
 نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَيْرٌ بِمَا عَمِلُونَ
20 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسُهُمْ وَلَنْ يَعْلَمُ
 هُمُ الْفَسِيْحُونَ **21** لَا يَسْتَوِيْ اَحْصَبُ الْأَنْارِ وَلَا حَنْجَبُ
 الْجَنَّةَ اَصْحَبُ الْجَنَّةَ هُمُ الْفَاهِرُونَ **22** لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَهَا
 الْقُرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَلِشاً مَضَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ
 اللَّهِ وَلَنْ يَلْكَ اَلْأَمْثَلُ نَضَرٌ بِهَا لِلنَّاسِ لِعَاهَمُ يَنْفَكِرُونَ
23 هُوَ اللَّهُ اَلَّذِي لَا إِلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ **24** هُوَ اللَّهُ اَلَّذِي لَا إِلَهَ اِلَّا هُوَ
 الْمَلِكُ الْمُؤْمُوسُ اَلْسَلَمُ اَلْمُؤْمِنُ اَلْمَهِيمُ اَلْعَزِيزُ
 اَلْجَبَّارُ اَلْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشَرِّكُونَ
25 هُوَ اللَّهُ اَخْلَقَ الْبَارِئُ اَلْمَصْوُرُ لَهُ اَلْأَسْمَاءُ الْحَسَنَى
 يُسَيِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ اَعْزِيزُ الْحَكِيمُ

سُورَةُ الْمُتَّهِنَةِ

θα το έβλεπες (παρά όλη τη δύναμή του, το μέγεθός του και τη σκληρότητά του) ταπεινωμένο και ραγισμένο από φόβο προς τον Αλλάχ. Τέτοιες παραβολές παραθέτουμε στους ανθρώπους, ώστε να αναλογιστούν. »

22 « Αυτός είναι ο Αλλάχ, και εκτός από Αυτόν δεν υπάρχει άλλος θεός, ο Παντογνώστης των αιοράτων και των ορατών. Είναι ο Αρ-Ραχμάν (Παντελέμημονας), ο Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος). »

23 « Αυτός είναι ο Αλλάχ, και εκτός από Αυτόν δεν έχει καμία ατέλεια - Η Ειρήνη), ο Αλ-Μού'μεν (Αυτός που επιβεβαιώνει τους Προφήτες Του με θάνατα και σημεία - και παρέχει ασφάλεια), ο Αλ-Μουχάμιεν (Αυτός που παρακολουθεί τα δημιουργήματά Του), ο Αλ-Άζειζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Τζαμπάρ (Αυτός που η Βούλησή Του πάντα υπερισχύει, και που όλα τα πλάσματα είναι υποταγμένα σ' Αυτόν), ο Αλ-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۷۲

لَتَنْهَاكُمْ إِذَا أَتَيْتُمُ الْأَذْيَاءَ تُؤْكِلُونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوْدَةِ وَدَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
إِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
أَرْبَيْغَانَ مَرْضَافِي سُرُورُنَ إِلَيْهِم بِالْمَوْدَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَحْفِظُ
رَمَّا أَعْلَمُ وَمَن يَعْلَمُ مِنْكُمْ فَقَدْ دَلَّ سَوَاءُ السَّبِيلِ ١
شَفَقُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَبِسْطُو إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ وَالسَّنَنُ
بِالْأَسْوَءِ وَدُوَّا لَوْتَكُفَّرُونَ ٢ إِن تَنْفَعُكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَاتَلُوا قَوْمَهُمْ
أَنَّا بَرَّئْنَاكُمْ مِّنْكُمْ وَمَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبِدَا يَبْنَى
رَبِّيْكُمُ الْعَدُوُّ وَالْبَعْضَاءُ أَبْدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
تَوْلَى إِبْرَاهِيمَ لِأَيِّهِ لَا سَتَغْفِرُنَّ لَكَ وَمَا أَمْلَكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبِّيْنا عَيْتَكَ تَوَلَّنَا وَإِلَيْكَ أَبْنَيْنا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرِ ٤ رَبِّنَا لَا تَجْعَلْنَا
يَسْتَهْنَنَّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَعْفُرْ لَنَا رَبِّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٥

Μοντακάμπιρ (*ο Υπερήφανος για τη Μεγαλοπρέπεια Του*). Δοξασμένος και Ανώτερος είναι ο Αλλάχ από όσα Του αποδίδουν ως εταίρους.

24 Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Χάλικ (*Δημιουργός*), ο Αλ-Μπάρι' (*Αυτός που δημιούργησε τα δημιουργήματα στην κατάλληλη μορφή ανάλογα με την αποστολή που θα λάβει το καθένα*), ο Αλ-Μουσάωιρ (*Αυτός που τούς έδωσε μορφή*). Σε Αυτόν ανήκουν τα *Αλ-Ασμά'* *Αλ-Χούσνα* (*τα Ομορφότερα Ονόματα*). Και ό,τι βρίσκεται στη γη και στους Ουρανούς Τον δοξάζει (*εξυμνούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε απέλεια σ' Αυτόν*). Και Αυτός είναι ο Αλ-'Αζείζ (*ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος*), ο Αλ-Χακείμ (*Πάνσοφος*).

Σούρα 60 Αλ-Μουμτάχανα

[Η Εξεταζόμενη Γυναίκα]

**Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενόπλαχγον)**

(δηλ. τους άπιστους και τους πολυθεϊστές της Μέκκα) ως Αουλιά' (φίλους, προστάτες), προσφέροντάς τους την εγκαρδιότητα (και τους λέτε τα νέα του Προφήτη και των Μουσουλμάνων), ενώ αυτοί αρνήθηκαν την Αλήθεια που έχει έρθει σε σας (δηλ. τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό, το Κοράνιο και τον Μωχάμμαντ), και έχουν εκδιώξει τον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) και εσάς τους ίδιους (από τα σπίτια σας στη Μέκκα) επειδή πιστεύετε στον Άλλαχ, τον Κύριό σας. Αν έχετε βγει για να (μεταναστεύετε και να) πολεμήσετε στο Δρόμο Μου επιδιώκοντας την Ευαρέστησή Μου, (τότε να μην τους παίρνετε ως Αουλιά'). Διατηρείτε μαζί τους μυστικές φιλικές σχέσεις, ενώ Εγώ γνωρίζω πολύ καλά όσα συγκαλύπτετε και όσα φανερώνετε! Και όποιος από εσάς το πράττει, τότε πράγματι έχει παραστρατήσει από τον Ίσιο Δρόμο. ¶

¶ Αν ήταν να σας νικήσουν, θα ήταν εχθροί εναντίον σας. Και θα άπλωναν τα χέρια τους και τις γλώσσες τους εναντίον σας με το κακό (*δηλ. με το φόνο, την αιχμαλωσία και τις προσβολές*), και επιθυμούν ν' απιστήσετε. **¶**

③ Ούτε οι συγγενείς σας, ούτε τα παιδιά σας θα σας ωφελήσουν (επειδή ένας μουσουλμάνος μετέφερε τα νέα των μουσουλμάνων στους άπιστους, με αντάλλαγμα να μη βλάψουν οι τελευταίοι τους συγγενείς του στη Μέκκα), και την Ημέρα της Ανάστασης (**ο Άλλαχ**) θα δικάσει ανάμεσά σας. Κι ο Άλλαχ Βλέπει ό, τι κάνετε.

④ Πράγματι, υπάρχει ένα εξαιρετικό παράδειγμα για σας στον Ιμπραήμ (*Αβραάμ*) και σε εκείνους που ήταν μαζί του (*τους πιστούς*), όταν είπαν στο λαό τους: «Στ' αλήθεια, είμαστε αθώοι από εσάς και από ό,τι λατρεύετε εκτός από τον Αλλάχ: σας έχουμε αρνηθεί, και μεταξύ ημών και νυμών έχει εμφανιστεί έχθρα και μίσος για πάντα μέχρι να πιστέψετε στον Αλλάχ και Μόνο» - εκτός (*από αυτό το παράδειγμα*) τα λόγια του Ιμπραήμ (*Αβραάμ*) στον (*άπιστο*) πατέρα του (*επειδή του τα είπε πριν να επιβεβαιώσει ότι είναι εχθρός του Αλλάχ*, και όταν *το επιβεβαίωσε, τότε τον αρνήθηκε*): «Στ' αλήθεια, θα ζητήσω συγχώρεση (*από τον Αλλάχ*) για σένα, αλλά δεν κατέχω για σένα τίποτα από τον Αλλάχ (*δηλ. δε μπορώ ούτε*

να σε βοηθήσω, ούτε να σε προστατέψω σε τίποτα απέναντι στον Άλλαχ).» «Κύριέ μας! Σε Σένα (Μόνο) βασιζόμαστε (για όλες τις υποθέσεις μας), και σε Σένα (Μόνο) στρεφόμαστε μετανιωμένοι, και σε Σένα (Μόνο) βρίσκεται ο (τελικός) προορισμός (μας, την Ημέρα της Ανάστασης).»

5 «Κύριέ μας! Μη μας κάνεις Φίτνα (δοκιμασία) για τους απίστους (δηλ. μην τους κάνεις να μας νικήσουν και έτσι να πουν «Αν αυτοί βρίσκονταν στον Αληθινό Δρόμο, δεν θα τους νικούσαμε» και έτσι να αυξηθεί η απιστία τους), και συγχώρεσέ μας, Κύριέ μας! Στ' αλήθεια, Εσύ, Μόνο Εσύ, είσαι ο Αλ-Άζειζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).»

6 «Πράγματι, έχετε ένα εξαιρετικό παράδειγμα σε αυτούς (για να το ακολουθείτε στον Ιμπραχήμ και στους πιστούς που ήταν μαζί του), -για όποιον επιθυμεί τον Άλλαχ και την Έσχατη Ημέρα. Και όποιος απομακρυνθεί (δηλ. δεν ακολουθήσει το παράδειγμα του Ιμπραχήμ παίρνοντας τους άπιστους ως Αουλιά'), τότε στ' αλήθεια, ο Άλλαχ είναι ο Αλ-Γανέι (Πλούσιος, ελεύθερος από κάθε ανάγκη), ο Αλ-Χαμείντ (ο Υπερ-Αξιέπαινος).»

7 «Ισως ο Άλλαχ να κάνει φιλία μεταξύ εσάς και εκείνων που έχετε ως εχθρούς (δηλ. να ανοίξει τις καρδιές τους στο Ισλάμ). Και ο Άλλαχ είναι Καντείρ (Ικανός) (να επιτύχει αυτό και οτιδήποτε άλλο), και ο Άλλαχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος).»

8 «Ο Άλλαχ δεν σας απαγορεύει να συμπεριφέρεστε με καλοσύνη και δίκαια σε εκείνους (τους άπιστους) που δεν πολέμησαν εναντίον σας εξ' αιτίας της θρησκείας, ούτε σας εκδιώξαν από τα σπίτια σας. Στ' αλήθεια ο Άλλαχ αγαπά τους δίκαιους (όσους συμπεριφέρονται με δίκαιοσύνη).»

9 «Σας απαγορεύει όμως ο Άλλαχ σχετικά μ', αυτούς που σας πολέμησαν για τη θρησκεία, και σας έχουν εκδιώξει από τα σπίτια σας, και βοήθησαν στην εκδίωξή σας, να τους παίρνετε ως Αουλιά' για σας (φίλους, προστάτες, κηδεμόνες και να στρέφεστε προς αυτούς με αγάπη και βοήθεια, εναντίον των μουσουλμάνων). Και όποιος τους παίρνει ως Αουλιά' (τους παίρνει ως αγαπητούς και βοηθούς εναντίον των μουσουλμάνων), αυτοί

لَقَدْ كَانَ لِكُفَّارٍ أَسْوَةً حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوُ اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَنْ يَنْوِلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ أَعْلَمُ الْحَمِيدُ **٦** عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
يَتَكَبَّرُونَ إِنَّ الَّذِينَ عَادُوكُمْ مِنْهُمْ مَوْدَةً وَاللَّهُ أَعْوَرُ رَحْمَمْ
لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْنَلُوكُمْ فِي الْأَدْيَنِ وَلَرَحْمَهُوكُمْ
مِنْ دِيْرَكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَنَلُوكُمْ فِي الْأَدْيَنِ وَأَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيرَكُمْ وَظَاهِرُهُ وَاعْلَمُ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوْلَهُمْ وَمَنْ يَنْوِلْهُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ **٧** يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ مُّهْمَنَتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ جُنُلٌ هُنَّ لَا هُنَّ بَلَهُنَّ هُنَّ وَأَقْوَهُمْ
مَا آنفُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ بِجُورُهُنَّ
وَلَا تُنْقِسُكُمُ بِعِصْمِ الْكَوَافِرِ وَسَأَلُوكُمْ مَا أَنْفَقُوا
ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ **٨** وَإِنْ فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتِمْ فَأَتُؤْلِمُ الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْوَاحُهُمْ مِثْلَ مَا آنفُوا وَأَنْقُوا اللَّهُ أَذْلَى أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ **٩**

είγαι οι άδικοι (ανυπάκουοι προς τον Άλλαχ).»

10 «Ω, εσείς που πιστεύετε! Οταν οι πιστές γυναίκες έρχονται σε σας ως Μετανάστες, να τις εξετάσετε (δοκιμάσετε για να μάθετε την αλήθεια της πίστης τους) ο Άλλαχ γνωρίζει καλύτερα αναφορικά με την Πίστη τους, κι επειτα, αν βεβαιωθείτε ότι είναι πραγματικά πιστές, να μην τις στείλετε πίσω στους απίστους (συζύγους). Δεν είναι νόμιμες (σύζυγοι) για τους απίστους (συζύγους), ούτε είναι οι άπιστοι νόμιμοι (σύζυγοι) για αυτές. Και δώστε τους (στους απίστους συζύγους) αυτά (τις προίκες) που ξόδεψαν (τους έδωσαν). Και δεν θα υπάρχει καμία αμαρτία πάνω σας στο να τις παντρευτείτε, αν όμως τους έχετε δώσει τις προίκες τους. (Παρομοίως), να μην κρατήσετε τις άπιστες γυναίκες ως συζύγους, και να ζητήσετε (την επιστροφή) αυτών που ξόδεψατε (ως προίκα). Και αφήστε εκείνους (τους απίστους) να ζητήσουν πίσω ό,τι ξόδεψαν (ως προίκα για τις γυναίκες που ασπάστηκαν το Ισλάμ). Αυτή είναι η Κρίση του Άλλαχ,

يَكِيَّا إِنَّمَا إِذَا جَاءَكُمْ مُؤْمِنٌ يُبَارِعُنَّكُمْ عَلَى أَن لَا يُشْرِكُنَّ
بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يُسْرِقُنَّ وَلَا يَرْتَدِنَ وَلَا يَقْنَلَنَّ أَوْ لَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ
بِعُهْتِنَّ يَقْتَرِنَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ
فِي مَعْرُوفٍ فَبِإِيمَانِهِنَّ وَأَسْتَغْفِرُهُنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَفْوُرٌ رَحِيمٌ
يَكِيَّا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا لَأَنْتُمُ أَفْوَمُهُمْ أَعْضَبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يُبَيِّسُونَ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْسَبِ الْقُبُورِ

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ أَعْزَىٰ حَلْكِيمٍ
يَكِيَّا إِنَّمَا إِذَا مَوَلَّ مَنْ تَقُولُونَ مَا لَأَنْتُمْ عَلُونَ
كَبُرُّ مَقْتاً عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَأَنْتُمْ عَلُونَ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الظَّالِمِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُوكُمْ
بَنِينَ مَرْصُوصٌ وَإِذَا قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُونَ لَمْ
تُؤْدُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغَ عَنْهُمُ اللَّهُ قُلْوَبُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهِيءُ لِقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

που κρίνει μεταξύ σας (*αναφορικά με αυτό το θέμα*). Και ο Αλλάχ είναι ‘Αλείμ (*Πλαντογνώστης*), Χακείμ (*Πάνσοφος*). ¶
¶ Και αν κάποιες από τις συζύγους σας σας έχει εγκαταλείψει (*και έχει πάει*) στους απίστους (*δηλ. έχει αποστατήσει από το Ισλάμ και οι άπιστοι αρνήθηκαν να σας επιστρέψουν τις προίκες που είχατε δώσει σ' αυτές*), και έπειτα νικήσετε (*τους άπιστους σε μάχη*): τότε δώστε (*από τα λάφυρα που πήρατε από τους άπιστους*) σε αυτούς οι γυναίκες των οποίων τους έχουν εγκαταλείψει, ένα ποσό ίσο με (*την προίκα*) που είχαν ξοδέψει. Και να φοβάσθε τον Αλλάχ στον Οποίον πιστεύετε.

¶ Ω, Προφήτη! Όταν οι πιστές γυναίκες έρχονται σε σένα να σου δώσουν την Μπάι‘α (*υπόσχεση, όρκο αφοσίωσης*), ότι δεν θα προσεταιρίσουν τίποτα (*στη λατρεία*) με τον Αλλάχ, και ούτε θα κλέψουν, ότι δε θα προβούν σε παράνομη συνουσία, και ούτε θα σκοτώσουν τα παιδιά τους, ούτε θα αποδίδουν ψευδώς στους συζύγους τους

παιδιά που δεν είναι δικά τους (*είτε νιοθετημένα, είτε προϊόντα μοιχείας*), και ούτε θα σε παρακούουν σε οιδήποτε Μα‘ρούφ (*καλοσύνη τούς διατάξεις*). Τότε δέξου την Μπάι‘α (*υπόσχεση, όρκο αφοσίωσης*) τους και ζήτα από τον Αλλάχ να τις συγχωρέσει. Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (*συγχωρεί τα πάντα*), Ραχείμ (*Πολυεύσπλαχνος*). ¶

¶ Ω, εσείς που πιστεύετε, μην παίρνετε ως Αουλιά’ (*φίλους, κηδεμόνες, βοηθούς*) έναν λαό πάνω στον οποίο βρίσκεται η Οργή του Αλλάχ, οι οποίοι έχουν απελπιστεί από (*το να λάβουν οιδήποτε καλό κατά*) τη Μέλλουσα Ζωή, όπως ακριβώς οι θαμμένοι άπιστοι που έχουν απελπιστεί (*από το να λάβουν το Ελεος του Αλλάχ, και να γνήσουν πίσω στην εγκόσμια ζωή για να έχουν την ευκαιρία να μετανοήσουν και να διορθώσουν την απιστία τους*). ¶

Σούρα 61 Ασ-Σαφφ

[Η Σειρά/ Η Παράταξη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, τον Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), τον Αρ-Ραχέιμ (*Πολυεύσπλαχνος*)

¶ Οιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οιδήποτε βρίσκεται στη γη έχει δοξάσει τον Αλλάχ (*εξυμούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που Του αρνούνται κάθε ατέλεια*). Και Αυτός είναι ο Αλ-‘Αζείζ (*Παντοδύναμος, Αγίκητος*), ο Αλ-Χακείμ (*Πάνσοφος*). ¶
¶ Ω, εσείς που πιστεύετε! Γιατί λέτε αυτά που δεν κάνετε; (*εδώ είναι μια προειδοποίηση για όποιον λέει κάτι, και κάνει το αντίθετο όπως η συμβούλη ή δεν το κάνει όπως η υπόσχεση*). ¶

¶ Πολύ μισητό είναι —για τον Αλλάχ —να λέτε αυτά τα οποία δεν κάνετε. ¶

¶ Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ αγαπά εκείνους που πολέμουν στο Δρόμο Του σε σειρά (*παράταξη*) σαν να είναι μια παρατεαγμένη δομή (*δηλ. οι στρατιώτες είναι ο ένας δίπλα στον άλλο, σηματίζοντας μια αδιάσπαστη δομή*). ¶

¶ Και (*θυμήσου*), όταν ο Μούσα (*Μωυσής*) είπε στο λαό του: «Ω, λαέ μου! Γιατί με βλάπτετε (*με λόγια και πράξεις*) ενώ γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ για σας;» Έτσι, όταν απέκλιναν (*από την Αλήθεια ενώ την ξέρουν και επέμειναν σε αυτό*), ο Αλλάχ απέκλινε τις καρδιές τους (*από το να δέχονται την Καθοδήγηση, ως τιμωρία για την απόκλισή τους από την Αλήθεια*). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί το λαό που είναι

Φασικείν (που αποκλίνουν από την υπακοή Του, που επιμένουν να διαπράττουν αμαρτίες).

¶ 6 Και (θυμήσου), όταν ο ‘Είσα (Ιησούς), νιός της Μαριάμ (Μαρίας), είπε: «Ω, παιδιά του Ισραήλ! Είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ για σας, και επικυρώνω την Ταουρά (την Τορά που ἥρθε στον Μωυσή) πριν από μένα, και (σας) αναγγέλλω τα καλά νέα (της ἐλευσης) ενός Αγγελιαφόρου που θα έλθει μετά από μένα, το όνομα του οποίου θα είναι Άχμαντ (ένα ακόμα όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ)». Μα όταν εκείνος (ο Άχμαντ, δηλ. ο Μωχάμμαντ) ήλθε σ' αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις, είπαν: «Αυτό είναι ξεκάθαρη μαγεία.»

¶ 7 Και ποιος είναι πιο άδικος από αυτόν που μηχανεύεται ψεύδη για τον Αλλάχ (αποδίδοντας εταίρους με τον Αλλάχ στη λατρεία), ενώ καλείται στο Ισλάμ; (δηλ. καλείται να αφοσιώσει τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και μόνο). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο λαό (τους πολυθεϊστές και τους άπιστους).

¶ 8 Θέλουν να σβήσουν το Φως του Αλλάχ (το Κοράνιο) με τα στόματά τους (με τα ψέματά τους). Μα ο Αλλάχ θα ολοκληρώσει το Φως Του (τη θρησκεία Του), ακόμα κι αν οι άπιστοι (το) μισούν.

¶ 9 Αυτός είναι που έχει στείλει τον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) με την καθοδήγηση (το Κοράνιο) και με τη θρησκεία της Αλήθειας (το Ισλάμ) για να την καταστήσει νικήτρια πάνω από όλες τις άλλες θρησκείες, ακόμα κι αν οι ειδωλολάτρες (το) μισούν.

¶ 10 Ω, εσείς που πιστεύετε! Να σας οδηγήσω σε ένα εμπόριο που θα σας σώσει από ένα επίπονο βασανιστήριο;

¶ 11 Να πιστέψετε στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) και να αγωνίζεστε στο Δρόμο του Αλλάχ με τον πλούτο σας και με τον εαυτό σας τον ίδιο: Αυτό είναι το καλύτερο για σας (από το κορσικό εμπόριο), αν το γνωρίζατε!

¶ 12 (Αν πράξετε έτσι) Θα σας συγχωρήσει τις αμαρτίες σας, και θα σας εισάγει σε κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους ρέοντα ποτάμια, και σε καλές κατοικίες στους κήπους (Παράδεισο) της ‘Αντν· αυτή είναι πράγματι η σπουδαία νίκη.)

¶ 13 Επίσης και άλλη (εύνοια από τον Αλλάχ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَسْأَلُ إِسْرَائِيلَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ النَّوْرِ إِنَّمَا يُبَشِّرُ أَبْرَسُولَ يَسْأَلُ يَقِينًا مِنْ بَعْدِ آمِنَةٍ حَمَدَ اللَّهَ عَلَيْهِ مَمْلُوكًا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مِنْ

عَلَى اللَّهِ الْكَذِيبَ وَهُوَ يُدعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهِيءُ أَفْلَامَ الظَّالَمِينَ يُرِيدُونَ يُطْفَئُونَ نُورَ اللَّهِ يَأْفَوْهُمْ وَاللَّهُ مُتَّمِ ثُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكُفَّارُ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينَ الْقِوَمِ يُظْهِرُهُ عَلَى الْبَلَى كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا تَمَّا إِلَيْهِمْ أَمْوَالُهُمْ أَذْكُرُهُمْ عَلَى تَحْرِزٍ وَثِجْحِكُمْ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَأْمُوْلُهُمْ وَأَنْفَسُكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّتَنَّ بَهْرَى مِنْ تَحْمِلَهَا أَلَّا نَهِيَ وَمَدْكُنَ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ عَدِيٍّ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَأُخْرَى تَحْمِلُهُنَّ أَنْصَرٌ مِنْ مَنَّ اللَّهُ وَفَحَ قَرِيبٌ وَيُشَرِّرُ الْمُؤْمِنِينَ يَا تَمَّا إِلَيْهِمْ أَمْوَالُهُمْ أَكْفَرُهُمْ أَنْصَارُ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيْنَ مِنْ أَنْصَارِيِّ إِلَيْهِ اللَّهُ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ تَعْنَمُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَنْمَتَ طَلَابِهِ مِنْ بَقِيَّتِ إِسْرَائِيلَ وَفَرَّتْ طَلَابِهُ فَإِيَّادُنَا إِلَيْهِمْ أَمْوَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِهِنَّ

Θα λάβετε), την οποία αγαπάπτε –τη νίκη από τον Αλλάχ (απέναντι στους εχθρούς σας) και μια επικείμενη επανάκτηση (της Μεκκά). Ανάγγειλε λοιπόν (ω Μωχάμμαντ) τα καλά νέα στους πιστούς (νίκη και βοήθεια στην εγκόσμια ζωή και στη μέλλουσα ζωή τον Παράδεισο).

¶ 14 Ω, εσείς που πιστεύετε! Να είστε υποστηρικτές (στη Θρησκεία) του Αλλάχ όπως είπε ο ‘Είσα (Ιησούς), ο νιός της Μαριάμ (Μαρίας), στους μαθητές του: «Ποιοι είναι οι υποστηρικτές μου (στο Δρόμο) του Αλλάχ;» Οι μαθητές του είπαν: «Εμείς είμαστε οι υποστηρικτές (στη Θρησκεία) Του Αλλάχ.» Επειτα μία ομάδα από τα Παιδιά του Ισραήλ πίστεψαν και μία ομάδα (εξ’ αυτών) δεν πίστεψαν (λέγοντας αισχρά λόγια για τον Ιησού και για τη μητέρά τουν). Έτσι, υποστηρίξαμε (δηλ. ο Αλλάχ) αυτούς που πίστεψαν (στο ότι ο Ιησούς ήταν Απόστολος και σκλάβος του Αλλάχ, με την αποστολή του Μωχάμμαντ) κατά των εχθρών τους (αφού επιβεβαίωσε την πίστη τους στην αποστολή του Ιησού), και έτσι εκείνοι έγιναν νικητές (ανώτεροι).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي أَسْمَوْتٍ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا الْقَدُوسُ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ۖ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَّاتِ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتَّلَوُ
 عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيَرْكِمُهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
 مِنْ قَبْلَ لِنَفِي ضَلَالٍ تُبَيِّنُ ۝ ۝ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوهُمْ
 وَهُوَ أَعْزِيزٌ الْحَكِيمُ ۝ ۝ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
 يَحْتَمِلُوهَا كَمْثَلُ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهِيدُ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ ۝
 قُلْ يَكُمْبَدِيَ الَّذِينَ كَاهُوا إِنْ رَعَمْتُ أَنْتُمْ أَوْلَى لِلَّهِ مِنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَّنُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ ۝ وَلَا يَسْمَوْنَهُ
 أَبَدًا إِمَّا فَدَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ ۝ قُلْ إِنَّ
 الْمَوْتَ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْكِيَّكُمْ ثُمَّ تَرْدُونَ
 إِلَى عَذَابِ الْعَيْبِ وَالشَّهَدَةِ فَيُتَعَذَّرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ ۝

Σούρα 62 Αλ-Τζούμου'α [Η Παρασκευή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿ Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξυμνούν το Όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε ατέλεια σ' Αυτόν), τον Αλ-Μάλικ (Βασιλέα των πάντων), τον Αλ-Κουντούς (Ιερότατος, που δεν έχει καμία ατέλεια), τον Αλ-Άζείζ (Παντοδύναμο, Αγίκητο), τον Αλ-Χακείμ (Πάνσοφο). ﴾

﴿ Είναι Αυτός που έστειλε ανάμεσα στους αγράμματους (τους Αραβες που ούτε ήξεραν να διαβάζουν ούτε είχαν ένα ουράνιο βιβλίο από τον Αλλάχ) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) μέσα από τους ίδιους (και για όλους τους ανθρώπους), για να απαγγείλει σ' αυτούς τα εδάφια Του (δηλ. το Κοράνιο), να τους εξαγνίσει (από τη βρωμιά της απιστίας, και του πολυθεϊσμού, τις διεφθαρμένες πεποιθήσεις και την

ανηθικότητα), και να τους διδάξει το Βιβλίο (το Κοράνιο, τους Ισλαμικούς νόμους και το Ισλαμικό Δίκαιο) και τη σοφία (δηλ. την Ασ-Σούννα: την Προφητική Παράδοση του Προφήτη Μωχάμμαντ). Και στ' αλήθεια, αυτοί πριν (από την αποστολή του Μωχάμμαντ) βρίσκονταν σε πρόδηλη πλάνη ﴾

﴿ Και (να δώσει επίσης τα παραπάνω οφέλη σε) άλλους από αυτούς (δηλ. τους Μουσουλμάνους, είτε Αραβες είτε μη), που δεν έχουν ακόμη έρθει (γεννηθεί). Και Αυτός (ο Αλλάχ) είναι ο Αλ-Άζείζ (Παντοδύναμος, Αγίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). ﴾

﴿ Τέτοια είναι η εύνοια του Αλλάχ (η αποστολή του Μωχάμμαντ), την οποία δίνει σε όποιον Αυτός επιθυμεί (από τους σκλάβους Του). Και ο Αλλάχ είναι ο Κύριος της Μεγάλης Εύνουας (φιλανθρωπείας και γενναιοδωρίας). ﴾

﴿ Η ομοιότητα αυτών που φορτώθηκαν την (υποχρέωση της) Ταουρά (Τορά) (δηλ. να υπακούν τις εντολές της και να εφαρμόζουν τους νόμους της), μα έπειτα δεν την κουβάλησαν (δηλ. δεν εφάρμοζαν τους νόμους της), είναι όπως ενός γαϊδάρου που κουβαλά βιβλία (και δεν καταλαβαίνει τι είναι γραμμένο μέσα τους). Πόσο άθλιο είναι το παράδειγμα του λαού που διαψεύδει τα Αγιάτ (εδάφια, αποδείξεις, ενδείξεις, σημεία, αποκαλύψεις) του Αλλάχ (αντί να επωφεληθούν από αυτά). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο λαό (πολυθεϊστές, άπιστοις). ﴾

﴿ Πες (Ω, Μωχάμμαντ): «Ω, εσείς οι Εβραίοι! (που κρατάτε ακόμα στη θρησκεία σας την οποία έχετε διαστερβλώσει και ούτε πιστεύετε στον Ιησού, ούτε στον Μωχάμμαντ)! Αν ισχυρίζεστε (ψευδώς) ότι είστε Αουλιά' (το εκλεκτό έθνος, οι αγαπητοί) του Αλλάχ, μόνοι σας, αποκλείοντας (όλη) την (υπόλοιπη) ανθρωπότητα, τότε λαχταρήστε το θάνατο, αν είστε ειλικρινείς (δηλ. επιθυμείστε τη συνάντηση με τον Αλλάχ και τη Μέλλουσα ζωή για να λάβετε την καλή αμοιβή σας όπως ισχυρίζεστε, αντί αυτής της εγκόσμιας ζωής). ﴾

﴿ Και δε θα τον επιθυμήσουν ποτέ (το θάνατο) (και θα προτιμούσαν την εγκόσμια ζωή παρά τη Μέλλουσα ζωή φοβούμενοι την τιμωρία του Αλλάχ) εξαιτίας αυτών (των πράξεων) που είχαν κάνει τα χέρια τους (απιστία και κακά έργα). Κι ο Αλλάχ γνωρίζει πολύ καλά τους άδικους (πολυθεϊστές,

άπιστους) (δηλ. δεν υπάρχει κάτι από την αδικία τους που κρύβεται από τον Αλλάχ).»

¶ «Πες (σ' αυτούς): «Στ' αλήθεια, ο θάνατος απ' τον οποίο δραπετεύετε, - οπωδήποτε - θα σας βρει (όταν έρθει ηώρα σας), και έπειτα θα επιστρέψετε (την Ημέρα της Κρίσεως) στον (Αλλάχ, τον) Παντογνώστη των αοράτων και των ορατών και Αυτός θα σας πει για ό,τι κάνατε (στην εγκόσμια ζωή).»

¶ «Ω, εσείς που πιστεύετε (Μουσουλμάνοι)! Όταν γίνεται η κλήση (Αδάν) για την προσευχή της Παρασκευής (Σαλάτ Αλ-Τζούμ'α), πηγαίνετε (γρήγορα) για το Δικρ-Ελλάχ (δηλ. για να ακούσετε το θρησκευτικό κήρυγμα της Παρασκευής και για να προσευχηθείτε). Και αφήστε τις εμπορικές ασχολίες (και οτιδήποτε άλλο κάνετε). Αυτό είναι καλύτερο για σας, αν το γνωρίζατε!»

¶ «Κι όταν τελειώσει η προσευχή (της Παρασκευής), τότε σκορπιστείτε στη γη (όπου θέλετε) και επιδιώξτε την Χάρη του Αλλάχ (δουλεύοντας κλπ), και να μνημονεύετε πολλές φορές τον Αλλάχ: ίσως να επιτύχετε!»

¶ «Κι όταν δουν (κάποιοι μουσουλμάνοι) καποια εμπορική συναλλαγή ή κάποια διασκέδαση πηγαίνουν σ' αυτά, και σε αφήνουν (ω, Μωχάμμαντ να στέκεσαι) όρθιος (ενώ παραδίδεις το θρησκευτικό κήρυγμα της Παρασκευής). Πες: «Αυτό που έχει ο Αλλάχ (αμοιβή και ευδαίμονία για σας) είναι καλύτερο από οποιαδήποτε διασκέδαση ή εμπορική συναλλαγή! Κι ο Αλλάχ είναι ο Καλύτερος αυτών που παρέχουν τα μέσα και τα αγαθά του βιοτορισμού.»

Σούρα 63 Αλ-Μουναφικούν

[Οι Υποκριτές]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

¶ «Οταν οι υποκριτές έρχονται σε σένα (ω, Μωχάμμαντ), λένε (μόνο με τις γλώσσες τους): «Μαρτυρούμε ότι πράγματι είσαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ». Ο Αλλάχ όμως γνωρίζει ότι είσαι (βέβαια) ο Αγγελιαφόρος Του και ο Αλλάχ μαρτυρά ότι οι υποκριτές είναι βέβαια ψεύτες (επειδή λένε με τις γλώσσες τους κάτι ενώ στις καρδιές τους λένε κάτι άλλο).»

¶ «Έκαναν τους όρκους τους προπέτασμα (για την υποκρισία τους). Και έτσι εμπόδισαν (τους ανθρώπους) από το δρόμο του Αλλάχ. Στ' αλήθεια, άθλιο είναι αυτό που έκαναν.»

¶ «Και αυτό γιατί πίστεψαν (με τις

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ أَجْمَعَهُ
فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ دَلِيلَكُمْ حَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ١ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآذِكْرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لِعَلَّكُمْ فَلِحُونَ
وَإِذَا رَأَوْا تَحْرِةً أَوْ لَهُوَ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرْكُوكُ فَإِيمَانُ
مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الْهُوَ وَمِنَ الْجَزَرِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ١١

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكُمُ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشَدَ إِنَّا لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِنَّا لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَذِبُونَ ١
أَخْذُوا أَيْمَنَهُمْ جَنَّةً فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ٢ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَمْنَوْا ثِمَّ كَفَرُوا فَأَطْعَمُ عَلَى قَوْبَاهُمْ
فَهُمْ لَا يَقْهَمُونَ ٣ وَإِذَا رَأَيْتُمْهُمْ تَعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَانُوهُمْ حُشْبٌ مُسَدَّدٌ يَحْسُبُونَ كُلَّ
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُوُّ فَاحْذِرُهُمْ قَاتِلُهُمُ اللَّهُ أَنِّي يُؤْفِكُونَ ٤

γλώσσες τους μόνο) και έπειτα απίστησαν (αρνήθηκαν την πίστη μέσα τους) επομένως σφραγίστηκαν οι καρδιές τους (από τον Αλλάχ), κι έτσι δεν καταλαβαίνουν (ποιο είγαν το όφελός τους).»

¶ «Κι όταν τους κοιτάζεις, σου αρέσουν (η εξωτερική εμφάνιση) των σωμάτων τους· και όταν μιλούν ακούς τα λόγια τους (λόγω της ενγλωτίας των γλώσσών τους, ενώ οι καρδιές τους είναι άδειες από την πίστη και τα μναλά τους άδεια από κατανόηση και από την επωφελή γνώση, για αυτό αυτοί) είναι σαν κομμάτια ξύλου στηριγμένα (σε έναν τοίχο επειδή δε μπορούν να σταθούν μόνα τους, χωρίς όμως αξία και κούφια από μέσα). Νομίζουν πως κάθε κραυγή είναι εναντίον τους (λόγω της μεγάλης δειλίας τους). (Αυτοί στην πραγματικότητα) Είναι οι εχθροί, γι' αυτό πρόσεξέ τους. Ας τους καταραστεί ο Αλλάχ. Πώς είναι δυνατόν να αποκλίνουν από τον Ισιο Δρόμο (και να πάνε στο δρόμο της υποκρισίας και της πλάνης);»

¶ «Κι όταν ειπωθεί σ' αυτούς: «Ελάτε

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْلَا دُوَرَ وَسَمَّ
وَرَأَيْتُهُمْ يَصْدُونَ وَهُمْ مُسْتَكِبُرُونَ ٦ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْعَفْهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٧ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلَوْ
خَرَّا إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلِكُنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
يَقُولُونَ لَيْلَنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَ الْأَعْزَ
مِنْهَا الْأَذْلَلَ وَلَلَّهِ الْعِزَّةُ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِكُنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٨ يَتَابُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا نَهْكُمُ
آمُولُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَعْمَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِيرُونَ ٩ وَلَا يَنْفُقُوا مِنْ مَارْزَقَنَا
مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخْرَتَنِي
إِلَى أَجْلِ قَرِيبٍ فَاصْدَقَ كَوْنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠ وَلَكَنْ
يُؤْخِرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلَهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ لِمَا تَعْمَلُونَ ١١

شُورَةُ النَّعَمَانِ

(μετανιωμένοι), ώστε ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ να ζητήσει συγχώρεση (από τον Αλλάχ) για σας», αυτοί στρέφονται τα κεφάλια τους και τους βλέπεις (ω, Προφήτη) να απομακρύνονται από σένα αλαζονικά. ⑥

⑥ Είναι το ίδιο γι' αυτούς, είτε εσύ (ω, Μωχάμμαντ) ζητήσεις συγχώρεση γι' αυτούς, είτε δε ζητήσεις συγχώρεση γι' αυτούς, ο Αλλάχ δε θα τους συγχωρέσει ποτέ. Ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον λαό που είναι Φασικέν (αποκλίνοντας από την υπακοή του Αλλάχ και επιμένοντας να διαπράττουν αμαρτίες). ⑦

⑦ (Αυτοί οι υποκριτές) Είναι αυτοί που λένε (στον κατοίκους της Μεντίνα, τους Αλ-Ανσάρ): «Μην ξοδεύετε γι' αυτούς που είναι μαζί με τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (δηλ. για τους Συντρόφους του Προφήτη που μετανάστευσαν από τη Μέκκα για τη Μεντίνα), μέχρι να τον εγκαταλείψουν.» Και στον Αλλάχ ανήκουν τα θησαυροφυλάκια των ουρανών και της γης, μα οι υποκριτές δεν (το) καταλαβαίνουν. ⑧

⑧ (Οι υποκριτές) Λένε: «Αν επιστρέψουμε

στη Μεντίνα, θα διώξει ο πιο έντιμος (ο Άμπντ Αλλάχ, νιός του Σαλούλ, ο αρχηγός των υποκριτών της Μεντίνα με την ομάδα του) τον ταπεινότερο (κατώτερο) (τον Μωχάμμαντ με την ομάδα του).» Μα η τιμή, (και η δύναμη και η δόξα) ανήκει στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του, και στους πιστούς, αλλά οι υποκριτές δεν (το) γνωρίζουν. ⑨

⑨ Ω, εσείς που πιστεύετε! Μην σας αποσπά ο πλούτος σας και ούτε τα παιδιά σας από το Δίκρι Ελλάχ (τη μνημόνευση του Αλλάχ και τη λατρεία Του). Και όποιος το κάνει, τότε εκείνοι θα είναι οι χαμένοι. ⑩

⑩ Και να ξοδεύετε (σε φιλανθρωπία) από αυτά τα οποία σας έχουμε παραχωρήσει πριν να έρθει ο θάνατος σε κάποιον από σας και να πει: «Κύριέ μου! Αν μού ανέβαλλες (το θάνατο) για λίγο καιρό, τότε θα έδινα ελεημοσύνη, και θα ήμουν ανάμεσα στους ενάρετους. ⑪

⑪ Και ο Αλλάχ δε θα αναβάλλει καμία ψυχή όταν φτάσει ο ορισμένος καιρός (θάνατος) της. Και ο Αλλάχ είναι Χαμπείρ (έχει απεριόριστη γνώση) με ό,τι κάνετε. ⑫

Σούρα 64 Ατ-Ταγάμπουν

Αμοιβαία Απώλεια και Κέρδος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

① Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξημούν το Όνομα του Αλλάχ με λόγια που Του αρνούνται κάθε ατέλεια). Σ' Αυτόν ανήκει η κυριαρχία, και σ' Αυτόν ανήκουν όλες οι ευχαριστίες (και οι έπαινοι), κι Αυτός είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. ②

② Αυτός είναι που σας έπλασε, και από εσάς υπάρχουν άπιστοι και από σας υπάρχουν πιστοί. Κι ο Αλλάχ με όσα κάνετε είναι Μπασείρ (Βλέπει τα πάντα). ③

③ (Αυτός) έπλασε τους ουρανούς και τη γη με την αλήθεια (με μεγάλη σοφία), και σας έδωσε μορφή, και έκανε τέλεια τη μορφή σας. Και σε Αυτόν βρίσκεται ο (τελικός) Προορισμός (των πλασμάτων, για να ανταμείψει τους ευσεβείς και να τιμωρήσει τους άπιστους). ④

④ (Αυτός) γνωρίζει τι βρίσκεται στους ουρανούς και στη γη, και γνωρίζει τι συγκαλύπτετε και τι κάνετε φανερά. Κι ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης για ό,τι βρίσκεται στα στήθη (στις καρδιές των ανθρώπων). ⑤

⑤ Δεν έχει φτάσει σε σας η είδηση γι'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَيِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَإِنَّكُمْ كَافِرُونَ
وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنُونَ وَاللَّهُ يُمَانِعُ الظَّالِمِينَ ۝ حَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَرُكُمْ فَاحْسَنْ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تَشْرِفُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ
عَلِمُ بِذَاتِ الصَّدُورِ ۝ أَمْ يَاتِكُمْ بِنُبُوْتِ الدِّينِ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِ
فَذَأْوَأُوْبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَمْ عَذَابَ الْآِيمَنِ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَ تَأْلِمُهُمْ
رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَيْ شَيْءٍ دُونَنَا فَكَفَرُوا وَقَوْلُوا وَاسْتَغْفَى
اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ ۝ زَعْمُ الدِّينِ كَفَرُوا أَنَّ لَنْ يَعْثُوقَلْ بِلَ وَرَبِّي
لَبَعْثَنْ مُمْتَزِعُونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ نَسِيرٌ ۝ فَقَالَ مُنْبِأْ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالْتُّورُ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا عَمِلْتُمْ خَيْرٌ ۝ يَوْمَ
يَجْمِعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ الْغَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكَفَرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلُهُ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْمِسًا
الْأَنْهَرِ خَلِيلِكَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

κατοικήσουν εκεί για πάντα. Και ο χειρότερος είναι, πράγματι, αυτός ο προορισμός. ۝

۱۱ ۝ Καμία συμφορά δε συμβαίνει (*σε κανέναν*), παρά μόνο με την Αδεια του Αλλάχ (*δηλ. το Θείο Πεπρωμένο*), και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ, (*ο Αλλάχ*) θα καθοδηγεί την καρδιά του (*στο να δεχεί το Θείο Πεπρωμένο και ότι ό,τι του έχει συμβεί, έχει ήδη γραφτεί γι' αυτόν από τον Αλλάχ*). Και ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης για όλα τα πράγματα. ۝

۱۲ ۝ Και υπακούστε (*ω, άνθρωποι*) τον Αλλάχ, και υπακούστε τον Αγγελιαφόρο· αν όμως στραφείτε μακριά (*από το να υπακούσετε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του*), τότε το έργο του Αγγελιαφόρου Μας είναι μόνο να διαβιβάσει (*το Μήνυμα*) με σαφήνεια. ۝

۱۳ ۝ Ο Αλλάχ! Δεν υπάρχει άλλος θεός παρά Αυτός. Και στον Αλλάχ ας βασίζονται οι πιστοί (*γι' όλες τις υποθέσεις τους*). ۝

۱۴ ۝ Ω, εσείς που πιστεύετε! Στ' αλήθεια, ανάμεσα στις συζύγους σας και τα παιδιά σας υπάρχουν εχθροί για σας (*που μπορεί να σας αποτρέψουν από την υπακοή προς τον Αλλάχ*). έτσι, προσέξτε τους (*και μην τους*

αυτούς που αρνήθηκαν την Πίστη παλαιότερα; Και έτσι γεύτηκαν το κακό αποτέλεσμα της απιστίας τους (*στην εγκόσμια ζωή*), και γι' αυτούς (*προορίζεται στη μέλλουσα ζωή*) ένα επώδυνο βασανιστήριο. ۝

۶ ۝ Αυτό (*έπαθαν*) επειδή ερχόντουσαν σε αυτούς οι Αγγελιαφόροι τους με ξεκάθαρες αποδείξεις (*Σημεία*), μα εκείνοι είπαν (*αρνούμενοι*): «(*Μα είναι δυνατόν να*) είναι (*απλοί*) άνθρωποι (*όπως εμείς*) (*αντοί που*) θα μας καθοδηγήσουν; Έτσι αρνήθηκαν την πίστη, και στράφηκαν μακριά (*από την αλήθεια*). Μα ο Αλλάχ δεν χρειάζεται (*τίποτε από αυτούς*). Και ο Αλλάχ είναι Γανέι (*Ελεύθερος από κάθε ανάγκη, Πλούσιος*), Χαμέντ (*Αξιος κάθε εξήμνησης*). ۝

۷ ۝ Εκείνοι που αρνήθηκαν την πίστη ισχυρίστηκαν (*ψευδώς*) ότι δεν θα αναστηθούν (*ποτέ, για να λογοδοτήσουν*). Πες (*τους*) (*ω, Μωχάμμαντ*): «Ναι! Μα τον Κύριό μου, (*σίγουρα*) θα αναστηθείτε, και έπειτα θα ενημερωθείτε για ό,τι κάνατε (*στην εγκόσμια ζωή*)· και αυτό είναι εύκολο για τον Αλλάχ». ۝

۸ ۝ Πιστέψτε (*λοιπόν, ω, ειδωλολάτρες*) στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (*τον Μωχάμμαντ*) και στο Φως (*στο Κοράνιο*) που στείλαμε κάτω (*στη γη*). Και ο Αλλάχ είναι Χαμπείρ (*έχει απεριόριστη γνώση*) με ό,τι κάνετε. ۝

۹ ۝ (*Και θυμηθείτε*) την Ημέρα που θα σας συγκεντρώσει όλους, την Ημέρα της Συγκέντρωσης –αυτή θα είναι η Ημέρα της Ατ-Ταγάμπουν (*δηλ. η Ημέρα της απόλειας των απίστων και του κέρδους για τους πιστούς, καθώς οι άπιστοι θα διαχωριστούν από τους πιστούς, πηγαίνοντας στην Κόλαση, ενώ οι πιστοί θα πάνε στον Παράδεισο. Οι άπιστοι θα μετανοήσουν για το ότι έχασαν τον Παράδεισο, και οι πιστοί θα μετανοήσουν για το ότι δεν έκαναν περισσότερες καλές πράξεις.*). Και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ και κάνει ενάρετες πράξεις, (*ο Αλλάχ*) θα τον εξιλεώσει από τις Σαΐ'άτ (*αμαρτίες*) του, και θα τον εισάγει στους Κήπους (*Παράδεισο*) κάτω από τους οπίους ρέουν ποτάμια, και θα κατοικήσουν εκεί για πάντα· αυτή θα είναι η μεγάλη νίκη. ۝

۱۰ ۝ Μα αυτοί που αρνήθηκαν την πίστη και διέψευσαν τα Αγιάτ Μας (*Αποδείξεις, Ενδείξεις, Εδάφια, Σημεία, Αποκαλύψεις κλπ.*), εκείνοι είναι οι κάτοικοι του Πυρός, θα

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَبُوا بِيَقِنِتِنَا أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ
الْتَّارِخِ لِدِينِ فِيهَا وَيَسَّرَ الْمَصْبِرُ ١٠ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا يَادِنُ اللَّهُ وَمَنْ يَوْمَنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَبْلَهُ وَاللَّهُ يُكْلِ
شَيْءٌ عَلَيْهِ ١١ وَأَطْبِعُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
تَوَلَّتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُمِنُ ١٢ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَسْتُو كُلُّ الْمُؤْمِنُونَ ١٣ يَنَاهَا
الَّذِينَ ءَامُوا إِنَّكَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ عَدُوا
لَكُمْ فَاحْذِرُوهُمْ وَإِنْ تَعْقِلُوهُمْ وَتَصْفَحُوهُمْ وَتَغْفِرُوهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٤ إِنَّمَا آمَرْنَاكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ
فِتْنَةً وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٥ فَانْتَهُوا اللَّهُ مَا أَسْتَطَعْنُمْ
وَاسْمَعُوهُ وَأَطِيعُوهُ وَأَنْفَقُوهُ خَيْرًا لَا نَفْسٌ كَمْ وَمَنْ
يُوقَ شَحَّ نَفْسِهِ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٦ إِنْ تَقْصِرُوا
اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعِّفُهُ لَكُمْ وَيُغَفِّرُ لَكُمْ وَاللَّهُ شَوُرُ
حَلِيمٌ ١٧ عَلَمَ الْعَيْنِ وَالشَّهَدَةَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٨

شُورَةُ الظَّلَاقِ

υπακούστε)! Μα αν (τους) συγχωρείτε (χωρίς να τους τιμωρείτε για τα λάθη τους), και (τα) παραβλέπτε, και (τους) συγχωρείτε καλύπτοντάς (τα), τότε στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχείμ (Πολνεύσπλαχνος).

15 Στ' αλήθεια ο πλούτος σας και τα παιδιά σας δεν είναι παρά μόνο μια Φίτνα (δοκιμασία για σας). Και ο Αλλάχ έχει σπουδαία αμοιβή (τον Παράδεισο, για όποιον υπακούει στον Αλλάχ αντί σ' οποιονδήποτε άλλον).

16 Να φοβάστε, λοιπόν, τον Αλλάχ όσο μπορείτε (ο φόβος εδώ αναφέρεται στη θεοφοβία με σεβασμό προς τον Αλλάχ, εκτελώντας τις Εντολές Του και ελπίζοντας στην αμοιβή Του, απέχοντας από τις αισχρές πράξεις φοβούμενος την τιμωρία Του). και ακούστε (τον Προφήτη) και υπακούστε (τις εντολές του), και να ξοδεύετε (σε ελεημοσύνη): είναι καλύτερο για σας. Κι όποιος σώζεται από την απληστία της ψυχής του, αυτοί είναι οι επιτυχμένοι.

17 Αν δανείστε στον Αλλάχ ένα καλό

δάνειο (δηλ. αν ξοδέψετε (σε ελεημοσύνη) στο Δρόμο του Αλλάχ με καλοσύνη και αφοσίωση), (ο Αλλάχ) θα το διπλασιάσει για σας (δηλ. θα διπλασιάσει την αμοιβή), και θα σας συγχωρέσει (για τις αμαρτίες σας). Κι ο Αλλάχ είναι Σακούρ (Ευγνώμων για αντούς που ξοδεύουν σε φιλανθρωπία και τους ανταμείβει με την καλύτερη αμοιβή για αυτό που ξόδεψαν), και είναι Χαλείμ (Μακρόθυμος). 18 (Ο Αλλάχ είναι) Παντογνώστης των αοράτων και των ορατών, ο Αλ-Άζείζ (Παντοδύναμος, Ανίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).

Σούρα 65 Ατ-Ταλάκ

[Το Διαζύγιο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολνεύσπλαχνον)

1 Ω, Προφήτη: Αν (εσείς οι πιστοί) δώστε διαζύγιο στις γυναίκες (σας), τότε δώστε τους το διαζύγιο στην (έναρξη της) Έιντα τους (ορισμένη περίοδος αναμονής, που ζεκινάει από τη στιγμή που ο σύζυγος ανακοινώνει το διαζύγιο προφορικά, με την προϋπόθεση η σύζυγος να μη βρίσκεται σε έμμηνο ρύση ή να είναι έγκυος την στιγμή της ανακοίνωσης και να μην έχει ο σύζυγος σεξουαλική επαφή με τη σύζυγό του από την τελευταία έμμηνο ρύση της, ώστε να είναι σίγουροι αν είναι έγκυος ή όχι), και να μετράτε με ακρίβεια την (περίοδο της) Έιντα (επειδή κατά την περίοδο αυτή ο σύζυγος μπορεί να ακυρώσει το διαζύγιο και να φέρει πίσω τη γυναίκα του ως σύζυγο ξανά, επίσης η γυναίκα δεν μπορεί να παντρευτεί με άλλον άντρα μέχρι να περάσει αυτή η περίοδος). Και να φοβάστε τον Αλλάχ, τον Κύριό σας (ω, Μουσουλμάνοι). Μην τις διώχνετε από τα σπίτια τους (κατά την Έιντα η σύζυγος έχει το δικαίωμα διαμονής στο σπίτι του συζύγου της, και ο οποίος δε μπορεί να τη διώξει), ούτε οι ίδιες να βγουν έξω (κατά την Έιντα), εκτός όταν είναι ένοχες για μια φανερή αισχρή πράξη (παράνομη συνονυμία). Αυτά είναι τα όρια (νόμους) που τέθηκαν από τον Αλλάχ, και όποιος παραβεί τα όρια που τέθηκαν από τον Αλλάχ, τότε πράγματι έχει αδικήσει τον εαυτό του. Εσύ (που παίρνεις διαζύγιο από τη γυναίκα σου) δε γνωρίζεις (πι μπορεί να συμβεί), ίσως ο Αλλάχ κάνει έπειτα από αυτό (το διαζύγιο) κάτι (που δεν το περιμένεις, όπως μεταμέλεια ή ανανεωμένη επιθυμία για τη σύζυγο).

سَمْوَاتُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ الْأَسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاحْصُوا
الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا يُحِبُّ جُوہُنَّ مِنْ بُوْتَهُنَّ
وَلَا يُخْرِجُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُبِينَةٍ وَتَلَكَ حَدُودَ
اللَّهُ وَمَنْ يَعْدَ حَدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعْنَ
اللَّهِ مُحَدِّثٌ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغَنَ أَجْلَهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهُدُوا ذَوِي عَدَلٍ مِنْكُمْ
وَاقِمُوا الشَّهَدَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَنْقِذَ اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مُخْرِجًا ۗ وَيَرْزُقُهُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَحْسَبُ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسِيبٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ
بِلْعَنْ أَمْرِهِ فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۖ وَالَّتَّى يُبَيِّنُ
مِنَ الْمَحِيطِ مِنْ تَسَايِعِكُمْ إِنْ أَتَبْتَمَ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةَ شَهْرٍ
وَالَّتَّى لَمْ يَحْضُنْ وَأَوْلَتْ الْأَهْمَالَ أَجْهَنَّ أَنْ يَضْعَنَ حَمَلَهُنَّ
وَمَنْ يَنْقِذَ اللَّهُ مِنْ أَمْرِهِ سُرَّا ۖ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَنْقِذَ اللَّهُ يَكْفِرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۗ وَيَعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ۗ

3 «Και οταν (πρόκειται σύντομα να) συμπληρωθεί ο ορισμένος χρόνος, είτε να τις κρατήσετε (να επιστρέψετε στον έγγαμο βίο) με το καλό (να τους συμπεριφέρεστε κάλλιστα και να ξοδεύετε για αυτές), είτε να χωρίσετε μαζί τους με το καλό (να τους δώσετε όλα τα δικαιώματά τους, χωρίς να τις βλάψετε σε τίποτε). Και πάρτε για μάρτυρες δύο δίκαια άτομα από σας (Μονσουλμάνους), και (ω, μάρτυρες) να τηρήσετε τη μαρτυρία για τον Αλλάχ (να πείτε την αλήθεια σαν να είστε μπροστά Του). Με αυτό (που σας διατάξει ο Αλλάχ) ας νουθετηθεί εκείνος που πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ήμέρα. Και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), (Ο Αλλάχ) θα του δώσει διέξοδο (λύση για κάθε δυσκολία).»

4 «Και (ο Αλλάχ) θα παράσχει γι' αυτόν (αγαθά) από όπου δεν το περιμένει. Κι όποιος βασίζεται στον Αλλάχ, τότε (ο Αλλάχ) είναι Επαρκής για αυτόν. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ θα εκπληρώσει το θέλημά Του. Πράγματι, ο Αλλάχ όρισε για κάθε πράγμα έναν ορισμένο χρόνο.»

5 «Και όσο για τις γυναίκες σας που έχουν περάσει την ηλικία της μηνιαίας ροής (περιόδου), γι' αυτές - αν αμφιβάλλετε - η 'Είντα (καθορισμένη περίοδος) τους είναι τρεις μήνες· (το ίδιο) και γι' αυτές που δεν έχουν ακόμη έμμηνο ρύση. Και όσο γι' αυτές που είναι έγκυες, η 'Είντα (ορισμένη περίοδος) τους είναι μέχρι να γεννήσουν· και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγει τις απαγορεύσεις Του), (ο Αλλάχ) θα διευκολύνει την κατάσταση του (και στην εγκόσμια και στη Μέλλουσα Ζωή).»

6 «Αυτή είναι η εντολή του Αλλάχ (σχετικά με το διαζύγιο και την 'Είντα), την οποία έχει στείλει κάτω (στη γη) σε σας και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), (Ο Αλλάχ) θα τον εξιλεώσει από τις αμαρτίες του, και θα μεγαλώσει την αμοιβή του.»

7 «Αφήστε τες (τις διαξένυμένες γυναίκες κατά τη διάρκεια της περιόδου αναμονής τους) να κατοικήσουν όπου κατοικείτε, ανάλογα με τα μέσα σας (δηλ. είναι υποχρέωσή σας να ξοδεύετε για αυτές ανάλογα με τη δυνατότητά σας), και να μην τις βλάψετε (ενοχλείτε),

ώστε να τις περιορίσετε (ώστε να υποχρεωθούν να φύγουν από το σπίτι σας).

Κι αν είναι έγκυες, τότε ξοδέψτε για αυτές μέχρι να γεννήσουν. Και αν (αφού γέννησαν) θήλαζαν τα παιδιά (τους από) σας, δώστε τους την αμοιβή τους, και να συμβουλευτείτε ο ένας τον άλλον με καλοσύνη. Μα αν δυσκολευτείτε μεταξύ σας (δηλ. δε συμφωνήσατε μεταξύ σας, επειδή η μητέρα αρνείται να θηλάσει το μωρό, ή ζητά παράλογο ποσό χρημάτων για να θηλάσει το μωρό της και ο πατέρας δε συμφωνεί με αυτό), τότε ας του (το) θηλάσει κάποια άλλη γυναίκα.»

8 «Ας ξοδεύει ο ευκατάστατος άνδρας (για τη χωρισμένη γυναίκα του και για το παιδί του) ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει· και αυτός που τα μέσα του είναι περιορισμένα, ας ξοδεύει από ό,τι τού έχει δώσει ο Αλλάχ. Ο Αλλάχ δεν τοποθετεί βάρος σε κανέναν, περισσότερο απ' ό,τι (αγαθά) τού έχει δώσει. Ο Αλλάχ θα φέρει μετά από τη δυσκολία διευκόλυνση.»

9 «Και πόσες κωμοπόλεις (πληθυσμοί)

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُتُمْ مِنْ وُجُودِكُمْ وَلَا نُصَارَوْهُنَّ لِنُضَيِّعُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنْ أَوْلَئِكَ حَلْ فَأَنْقُوْعَلَيْهِنَّ حَقَّ يَصْعَنَ حَلَاهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَغَاثُوهُنَّ أَجْوَهُنَّ وَاتَّبَعُوا يَنْتَكُمْ مِعْرُوفٌ وَإِنْ
نَعَسْرَمْ فَسَارَضَعَ لَهُ أَخْرَى ٦ لِيُنْفِقُ دُوْسَعَةً مِنْ سَعَيْهِ
وَمَنْ فَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَأَنْتَفِقَ مِنَ اَنَّهُ اللَّهُ لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَاءَ اَنَّهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عَسْرٍ سِرًا ٧ وَكَانَ مِنْ قَرِيْبَةَ
عَنْتَ عَنْ اَمْرِهِنَّ وَرُسْلِهِ فَحَاسِبَنَهَا جَسَابًا شَدِيدًا وَعَذَبَنَهَا
عَذَابًا شَكَراً ٨ فَذَاقَتْ وَيَالَ اَمْرِهِاَوَگَانَ عَقَبَةَ اَمْرِهِاَخْسَرًا
اَعَدَ اللَّهُ كُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَكُوْلُ الْآتَبْنَى اَلَّذِينَ اَمْنَوْا
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ اِلَيْكُمْ ذَكْرًا ٩ رَسُولًا يَنْلُوْعَالِيَّكُمْ اِيَّكُمْ اِيَّ اللَّهُ مُسْتَنْتَ
لِيُخْرِجَ الَّذِينَ اَمْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ مِنَ الظُّلْمِتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخَلُهُ جَنَّتَ بَجْرِيْ مِنْ تَحْتَهَا
الْآتَهُرَ خَلِيلِيْنَ فِيهَا اَبْدَأْدَ اَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ١٠ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَعْ سَنَوْتَ وَمَنْ اَلْرَضَ مِثْهَنَ يَنْزَلُ اَلْأَمْرُ بِيَنْهُنَ لِنَلْعَوْانَ
اَللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَانَّ اللَّهَ قَدْ اَحْاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَمًا ١١

παράκουσαν (**αλαζονικά**) την Εντολή του Κυρίου τους και των Αγγελιαφόρων Του· γι' αυτό τους λογαριάσαμε με σκληρό λογαριασμό (γι' ό, τι κάνανε στην εγκόσμια ζωή), και τους βασανίσαμε με τρομερό μαρτύριο. ٩

٩ «Και έτι γεύτηκαν τα κακά αποτελέσματα της διαγωγής (**απιστίας**) τους, και το αποτέλεσμα της διαγωγής (**απιστίας**) τους ήταν η απώλεια. ١٠

١٠ «Ο Αλλάχ έχει προετοιμάσει γι' αυτούς ένα αυστηρό βασανιστήριο. Έτσι, να φοβάστε τον Αλλάχ (**τηρώντας τις εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του**), ω, εσείς που έχετε νου, που έχετε πιστέψει! Πράγματι, ο Αλλάχ έχει, στείλει κάτω (**στη γη**) σ' εσάς μία Υπενθύμιση. ١١

١١ «(**Και αντή η προαναφερθείσα Υπενθύμιση** σας υπενθύμιζει για την πίστη στον Αλλάχ και για την υπακοή προς Αυτόν), που σας απαγγέλλει διασαφηνίζουν (για σας την αλήθεια από το ψεύδος), ώστε (**ο Αλλάχ**) να βγάλει όσους πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις από το

σκοτάδι (**τον πολυθεϊσμού και της απιστίας**), (**και να τούς οδηγήσει**) στο φως (**τον Ισλαμικού Monoθεϊσμού**). Και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ και κάνει ενάρετες πράξεις, (**ο Αλλάχ**) θα τον εισάγει στους κήπους (**Παράδεισο**), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, για να κατοικήσουν εκεί για πάντα. Πράγματι, ο Αλλάχ έχει χορηγήσει γι' αυτόν (**τον πιστό**) μια εξαιρετική χορηγεία (**στον Παράδεισο**). ١٢

١٢ «Ο Αλλάχ είναι που έπλασε επτά ουρανούς, και από τη γη έπλασε το ίδιο (**δηλ. τον ίδιο αριθμό, επτά**). Η Εντολή Του κατεβαίνει ανάμεσά τους (**ανάμεσα στους ουρανούς και τη Γη**), ώστε να μάθετε ότι ο Αλλάχ είναι Ικανός για όλα τα πράγματα, και ότι ο Αλλάχ περιβάλλει τα πάντα με τη Γνώση (**Του**). ١٣

Σούρα 66 Ατ-Ταχρίμ

[Η Απαγόρευση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)
١ Ω, Προφήτη! Γιατί απαγορεύεις (**για τον εαυτό σου**) αυτό που ο Αλλάχ σου έχει επιτρέψει; Επιζητώντας την ευαρέσταση των συζύγων σου. Και ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος). ٢

٢ Ο Αλλάχ έχει θεσπίσει για σας την εξιλέωση για τους (**ανεκπλήρωτους**) όρκους σας (**που είναι το να ταΐσει κανείς δέκα φτωχούς, ή το να τους δώσει ρούχα ή να απελευθερώσει έναν σκλάβο, αν όμως δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει κάτι από όλα αυτά, τότε να νηστέψει για τρεις μέρες**). Και ο Αλλάχ είναι ο Μάουλα (**Κύριος, Προστάτης, ή Διαχειριστής των υποθέσεων**) σας, και Αυτός είναι ο Αλ-‘Αλείμ (**Παντογνώστης**), ο Αλ-Χακείμ (**Πάνσοφος**). ٣

٣ Και όταν ο Προφήτης εκμυστηρεύτηκε ένα ζήτημα σε μια από τις συζύγους του (**τη Χάφσα**), και όταν εκείνη το είπε (**σε μία άλλη, δηλ. την Αϊσα**), και ο Αλλάχ το φανέρωσε σ' αυτόν. (**και τότε ο Προφήτης είπε (στη Χάφσα) ένα μέρος (από τα λόγια που είπε αντή στην Αϊσα)** και απέφυγε (**να της πει**) ένα άλλο μέρος (**από ενγένεια**). Και όταν είπε σ' αυτήν (**τη Χάφσα**) γι' αυτό (**που διέδωσε στην Αϊσα**), εκείνη είπε: «Ποιος σου το είπε;» Εκείνος είπε: «Μου το είπε ο Αλ-‘Αλείμ (**Παντογνώστης**), ο Αλ-Χαμπείρ (**έχει απεριόριστη Γνώση**).» ٤

٤ Αν εσείς οι δύο (**σύζυγοι του Προφήτη, Αϊσα και Χάφσα**), μεταμεληθείτε στον Αλλάχ

شُورَى الْبَرِّيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَمْ تَخْرُمْ مَا أَعْلَمَ اللَّهُ أَكْتَبَ لَكَ تَبْغِي مَرْضَاتٍ أَزْوَاجَكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلِيلَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مُولَّكُكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَإِذَا أَسْرَ أَنَّتِي إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدَّيْشًا فَلَمَّا نَبَّأْتُهُ بِهِ وَأَظْهَرْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بِعَصْبَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضِ فَلَمَّا نَبَّأْتُهُ بِهِ قَالَ مَنْ أَبَّاكَ هَذَا قَالَ بَنَانِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ ۝ إِنْ تُوَبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَّ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ مُوْلَاهُ وَجِيرِيلُ وَصَلَاحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُنْذَكِّرَةُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مُوْلَاهُ وَجِيرِيلُ وَصَلَاحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُنْذَكِّرَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝ سَعَى رَبُّهُ وَإِنْ طَلَقْكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُمْ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنِيتُ تَقِبَّتِي عَيْدَكَتِي سَيِّحَتِي شَيَّبَتِي وَأَنْكَارَا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فَوْ أَنْفَسْكُمْ وَأَهْلِكُمْ نَارًا وَفُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلِئَكَةٌ غَلَاظٌ شَدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَعْنِدُوا إِلَيْمَ إِنَّمَا يَجْزُونَ مَا كُنُّتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

(γι' αυτό που κάνατε, αυτό θα είναι καλύτερο για σας), επειδή οι καρδιές σας έκλιναν (προς κάτι που δεν άρεσε στον Προφήτη). και αν συνεργαστείτε εναντίον του (τον Μωχάμμαντ), τότε, στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ο Μάουλα (Κύριος, Προστάτης) του, και ο Τζιμπρεύ (Γαβριήλ), και οι ενάρετοι από τους πιστούς· και, (επιπλέον), οι άγγελοι μετά από αυτό (δηλ. μετά από τη βοήθεια Του Αλλάχ) είναι (επίσης) βοηθοί (του Προφήτη).»

5 Ισως, αν (o Προφήτης) σας δώσει διαζύγιο (σε όλες), Ο Κύριος του θα του δώσει (αντί για σας) συζύγους καλύτερες από εσάς – Μουσουλμάνες (νησταγμένες στον Αλλάχ), πιστές (στον Αλλάχ και τον Προφήτη Του), ευλαβικά υπάκουες (προς τον Αλλάχ), που μετανοούν (ενώπιων του Αλλάχ, και επιστρέφουν πάντα προς την υπακοή Του), λάτρεις (που λατρεύουν τον Αλλάχ ειλικρινά), που νηστεύουν (για χάρη του Αλλάχ), που είτε θα έχουν παντρευτεί προηγουμένως, είτε θα είναι παρθένες.»

6 Ω, εσείς που πιστεύετε! Προστατεύσετε τον εαυτό σας και τις οικογένειές σας (μέσω της υπακοής προς τον Αλλάχ) από ένα Πυρ του οποίου το καύσιμο είναι άνθρωποι και πέτρες, πάνω από το οποίο θα βρίσκονται άγγελοι αυστηροί και ισχυροί (των οποίων δουλειά είναι να από το Πυρ της Κολάσεως) με ασφάλεια, λένε βασανίζουν τους κατοίκους του πυρός), που δε δείχνουν ανυπακοή προς τον Αλλάχ σε ό,τι τους διατάζει, και κάνουν ό,τι διαταζονται.»

7 (Θα ειπωθεί στους άπιστους στη Μέλλονσα Ζωή, όταν εισάγονται στο Πυρ) Ω, εσείς που αρνείστε την πίστη! Μη δικαιολογείστε αυτήν την Ημέρα! Στ' αλήθεια θα λάβετε μόνο (την αντίστοιχη τιμωρία για) ό,τι κάνατε.»

8 Ω, εσείς που πιστεύετε! Μετανοήστε στον Αλλάχ με ειλικρινή μετάνοια! Ισως ο παράδειγμα για εκείνους που αρνήθηκαν την Κύριος σας εξιλεώσει από τις αμαρτίες πίστη (που αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση σας, και σας εισάγει σε Κήπους (Παράδεισο), με τους Προφήτες δεν ωφελεί κανέναν που κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια. Την διαπράττει κακές πράξεις): τη σύζυγο του Ημέρα που ο Αλλάχ δε θα ταπεινώσει τον Προφήτη και όσους πίστευαν μαζί του (αλλά το αντίθετο: ο Αλλάχ θα τιμήσει τον Προφήτη και όσους πίστευαν μαζί του). Το Φως τους θα προπορεύεται μπροστά τους και στα δεξιά τους). Μα, αυτοί (o Νώε και ο Λωτ) δεν τις τους, ενώ θα λένε: «Κύριέ μας: Κράτησε το προστάτεψαν σε τίποτε από (την τιμωρία του) Φως μας τέλειο για μας [και μην το σβήσεις μέχρι να περάσουμε τη Σιράτ (μια γέφυρα πάνω

από το Πυρ της Κολάσεως) με ασφάλεια, λένε έτοι επειδή βλέπουν ότι το φως των υποκριτών έσβησε] και συγχώρεσέ μας. Στ' αλήθεια, είσαι Ικανός να κάνεις τα πάντα...».

9 Ω, Προφήτη: αγωνίσου ενάντια στους απίστους και τους υποκριτές, και να είσαι αυστηρός απέναντί τους. Και η κατοικία τους (στη Μέλλονσα Ζωή) θα είναι η Κόλαση, και χείριστος είναι, πράγματι, αυτός ο προορισμός.»

10 Ω, Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που αρνήθηκαν την Κύριος σας εξιλεώσει από τις αμαρτίες πίστη (η συγγενική σχέση σας, και σας εισάγει σε Κήπους (Παράδεισο), με τους Προφήτες δεν ωφελεί κανέναν που διαπράττει κακές πράξεις): τη σύζυγο του Νώε και τη σύζυγο του Λωτ. Βρίσκονταν κάτω υπό (την αγίδα) δύο από τους ενάρετους δούλους μας, μα και οι δύο τούς πρόδωσαν (στη θρησκεία, απορρίπτοντας το δόγμα Αλλάχ, και ειπώθηκε (σ' αυτές): «Εισαχθείτε στο Πυρ μαζί με εκείνους που εισάγονται!».»

يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا ثُبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوْحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَدْخُلَكُمْ جَنَّتٍ بِخَرِيْرٍ مِنْ حَتَّهَا الْأَنْهَرُ يَوْمَ لَا يُخْرِيْرُ اللَّهُ الْلَّيْلَ وَاللَّيْلَ أَمْنَوْا مَعْهُمْ بُرُوهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتَمْ لَنَا نُورٌ وَأَعْفَرْنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَرِيرٌ
 يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهَدَ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَطَ عَلَيْهِمْ وَمَا وَهُمْ بِجَهَنَّمْ وَبِشَّاصِيرٍ
 ① صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتَ نُوحٍ وَأَمْرَاتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عَبَادِنَا كَلِيلَيْنِ فَخَاتَاهُمَا فَلَمْ يُغَيِّرَا عَنْهُمَا
 ② مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ أَدْخِلَا النَّارَ مَعَ الظَّالِمِينَ
 وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ أَمْنَوْا أَمْرَاتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَاتَ رَبِّ أَبْنَيِ لِي عِنْدَكَ بَيْتَنِي الْجَنَّةَ وَبَخِيَّ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلَهُ وَبَخِيَّ مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ③ وَمَرِيمَ بْنَتَ عُمَرَنَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوْحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ
 ④

⑪ Και ο Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που πιστεύουν (*που αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση με τους άπιστους δεν θα τους βλάψει σε τίποτε*): τη σύζυγο του Φαραώ, όταν είπε: «Κύριέ μου: Χτίσε για μένα ένα σπίτι στον Παράδεισό Σου, και σώσε με από το Φαραώ και τα έργα του, και σώσε με από τον άδικο λαό.»

⑫ Και (*επίσης προβάλλει ως κολό παράδειγμα για τους Μουσουλμάνους*) τη Μαριάμ (*Μαρία, τη μητέρα του Ιησού*), την κόρη του Ιμράν, η οποία φύλαξε την αγνότητά της. Κι έτσι Εμείς εμφυσήσαμε μέσα της (*μέσα από το ένδυμά της*), από το Ρουχ Μας (*δηλ. τον Γαβριήλ*) (*ο Αλλάχ διέταξε τον Γαβριήλ να εμφυσήσει στο ένδυμα της, και έτσι συνέλαβε τον Ιησού*), και εκείνη πίστεψε στα λόγια του Κυρίου της, και στις Γραφές Του, και ήταν από τους ευλαβικά υπάκουους.

Σούρα 67 Αλ-Μουλκ

[Η Κυριαρχία]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολινεύσπλαχνον)

① Ευλογημένος είναι Αυτός στου Οποίου το Χέρι βρίσκεται η Κυριαρχία (*δηλ. ανήκει σ' Αυτόν η Βασιλεία, Διαταγή, η Απαχόρευση και όλη η Δύναμη*). και είναι Ικανός για τα πάντα.

② Που δημιούργησε το θάνατο και τη ζωή ώστε να σας δοκιμάσει, ποιος είναι ο καλύτερος ανάμεσά σας στις πράξεις. Κι Αυτός είναι ο Αλ-Άξεις (*ο Παντοδύναμος, ο Ανίκητος*), ο Αλ-Γαφούρ (*Συγχωρεί τα πάντα*).
 ③ Που δημιούργησε επτά ουρανούς σε στρώματα (*δηλ. πανομοιότυπους, τον ένα πάνω στον άλλον*). δε θα δεις στη δημιουργία του Αρ-Ραχμάν (*Παντελεήμονα*) καμία ατέλεια. Έπειτα στρέψε το βλέμμα σου για άλλη μια φορά: «Μήπως βλέπεις κανένα σχίσιμο;»

④ Έπειτα στρέψε ξανά το βλέμμα σου δύο φορές (*τη μια μετά από την άλλη*): η όρασή σου θα επιστρέψει σε σένα, ταπεινωμένη (*ανίκανη να βρει καμία ατέλεια*) και εξαντλημένη.»

⑤ Και πράγματι, έχουμε στολίσει τον κοντινότερο ουρανό με λαμπτήρες (*αστέρια*), και τους κάναμε (*τους λαμπτήρες πυρακτωμένους μετεωρίτες*) για λιθοβολισμό για τους Σαγιατίν (*δαίμονες*) (*ώστε να τους εμποδίζουν απ' το να κρυφακούν*), και γι' αυτούς έχουμε προετοιμάσει το μαρτύριο του φλογερού Πυρός.»

⑥ Και γι' αυτούς που αρνήθηκαν τον Κύριό τους (*δεν πίστεψαν σ' Αυτόν*) υπάρχει το μαρτύριο της Κόλασης, και άθλιος, πράγματι, είναι αυτός ο προορισμός.»

⑦ Όταν θα ρίχνονται εκεί μέσα, θα ακούν από αυτή μια τρομερή ανάσα, ενώ βράζει (*μαίνεται*).»

⑧ Παρ' ολίγο (*η Φωτιά*) να σχιστεί από την οργή (*της για τους άπιστους*). Κάθε φορά που μια ομάδα ρίχνεται μέσα της, οι φύλακές της τους ρωτούν: «Δεν ήλθε σε σας κανένας προειδοποιητής (*για να σας προειδοποίησει γι' αυτήν την τιμωρία*);»

⑨ Είπαν (*λένε*): «Μάλιστα, πράγματι ήλθε σε μας ένας προειδοποιητής, μα (*τον*) διαψεύσαμε και είπαμε: “Ο Αλλάχ δεν έστειλε (*κάτω στη γη*) τίποτα (*καμία αποκάλυψη*) στ' αλήθεια, βρίσκεστε σε μεγάλη πλάνη”.»

﴿10﴾ Και είπαν: «Αν ακούγαμε ή αντιλαμβανόμασταν (*αντά πον μας είπε*), δε θα ήμασταν ανάμεσα στους κατοίκους του φλογερού Πυρός.»

﴿11﴾ Επειτα ομιλόγησαν την αμαρτία τους. Έτσι, ας απομακρυνθούν οι κάτοικοι του φλογερού Πυρός (*από τη Συγχώρεση του Αλλάχ*).»

﴿12﴾ Στ' αλήθεια, αυτοί που φοβούνται τον Κύριο τους αόρατο (*δηλ.* *Τον λατρεύοντας χωρίς να Τον έχουν δει, ούτε την τιμωρία που όρισε για τους παραβάτες, και απομακρύνονται από τις απαγορέψεις Του σ' όλες τις περιπτώσεις, ακόμα και αν δεν τους βλέπουν άλλοι άνθρωποι, δηλ. δεν Τον λατρεύουν για τη δική τους φήμη*), θα λάβουν Συγχώρεση (*από τον Αλλάχ*) και μία μεγάλη αμοιβή (*δηλ. τον Παράδεισο*).»

﴿13﴾ Και (*είτε*) κρατάτε τα λόγια σας μυστικά, είτε τα φανερώνετε, στ' αλήθεια, Αυτός είναι ο Παντογνώστης αυτών που υπάρχουν στα στήθη (*των ανθρώπων*).»

﴿14﴾ Μα είναι δυνατόν να μη γνωρίζει (*τις υποθέσεις των πλασμάτων*) Αυτός που (*τα*) έπλασε; Κι Αυτός είναι ο Αλ-Λατείφ (*ο Ευγενής προς τους δούλους Του*), ο Αλ-Χαμπείρ (*έχει απεριόριστη γνώση*).»

﴿15﴾ Αυτός είναι που έκανε τη γη υποταγμένη (*στρωμένη*) για σας (*να περπατάτε εύκολα, να ζείτε σ' αυτήν και να την καλλιεργείτε κτλ.*). έτσι, περπατήστε στα μονοπάτια (*τις περιοχές*) της και φάτε από τα αγαθά που προμηθεύει (*ο Αλλάχ για σας*). Και σ' Αυτόν θα είναι η Ανάσταση (*σας από τους τάφους σας*).»

﴿16﴾ Μα αισθάνεστε ασφαλείς (*ω, άπιστοι της Μέκκας*) ότι Αυτός, που βρίσκεται πάνω απ' τον ουρανό (*ο Αλλάχ*), δε θα κάνει τη γη να σας καταπιεί και έτσι να σείεται;»

﴿17﴾ Ή αισθάνεστε ασφαλείς ότι Αυτός που βρίσκεται πάνω από τον ουρανό δε θα στειλεί πάνω σας έναν άνεμο με μικρές πέτρες (*που θα πεταχτούν πάνω σας*); Τότε θα ξέρετε πώς είναι η Προειδοποίησή Μου (*το αποτέλεσμά της*).»

﴿18﴾ Και πράγματι εκείνοι πριν από αυτούς διέψευσαν (*την Προειδοποίησή Μου*), και έπειτα πώς ήταν (*τρομερή*) η άρνησή (*τιμωρία*) Μου!»

﴿19﴾ Μα δε βλέπουν τα πουλιά από πάνω τους που ανοίγουν τα φτερά τους και μετά τα μαζεύουν; Κανείς δεν τα κρατά ψηλά παρά ο

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَرَّكَ الَّذِي بَيَّدَهُ الْمُكْلُكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِسَلْوَمٍ أَيُّهُمْ أَحَسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ٢
الَّذِي خَلَقَ سَعَيْدًا مَوَّاَتِ طَبَاقًا مَاتَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
نَفْنُوتٍ فَأَتَجْعَلُ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ قُطُورٍ ٣ ثُمَّ أَتَجْعَلُ الْبَصَرَ كَرَيْنَ
يَنْقِلَبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ٤ وَلَقَدْ زَيَّنَاهُ أَسْمَاءَ
الَّذِينَ يَمْصَدِّيْحَ وَجَعَلْنَاهُمْ جُوْمًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
السَّعِيرَ ٥ وَلَلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَيُشَدَّدُ
إِذَا الْقَوْافِهَا سَعَوا هَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ٦ تَكَادُ تَمِيزُ
مِنَ الْفَيْظِ مَعْلَمًا لِقَيْفَاهَا فَوْجٌ سَاهَمَ خَرْبَنَاهُ الْعَيَّاتُ كَمَنْذِيرٍ ٧
فَالْوَابِلَ قَدْ جَاءَ نَانِذِيرٍ فَكَذَبَنَا وَقُلْنَا مَانَزَلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ أَنَّمَّ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَيْرٍ ٨ وَقَالُوا لَوْكَانَا شَعْمٌ أَوْ نَعْقَلُ مَا كَانَ فِي أَحْصَبٍ
السَّعِيرَ ٩ فَأَعْتَرُ فَوْأِيدُ نَبِّهِمْ فَسَحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرَ
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشُونَ رَبَّهُمْ يَالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَيْرٍ ١٠

Αρ-Ραχμάν (*Παντελεήμονας*). Στ' αλήθεια Αυτός είναι που βλέπει τα πάντα.»

﴿20﴾ Ποιος είναι αυτός, που μπορεί να είναι στρατός (*υποστηρικτές και προστάτες*) για σας, που θα σας βοηθήσει (*όπως ισχυριζέστε*) εκτός απ' τον Αρ-Ραχμάν (*Παντελεήμονα, Αλλάχ*) (*αν ήθελε ο Αλλάχ να σας κάνει κακό*); Μα στ' αλήθεια οι άπιστοι δεν βρίσκονται παρά σε πλάνη.»

﴿21﴾ Η ποιος είναι αυτός που μπορεί να παρέχει σε σας (*μέσα επιβίωσης και αγαθά*), αν Αυτός κρατήσει (*εμποδίζοντας*) την παροχή Του; Κι όμως επιμένουν (*οι άπιστοι* σε ισχυρογνωμοσύνη και αλαζονεία, και αποχή (*από την αλήθεια*)).»

﴿22﴾ Μήπως είναι αυτός που περπατά με το πρόσωπό του στραμμένο προς τα κάτω (*και χωρίς να βλέπει πού πάει*), πιο ορθά καθοδηγημένος, ή εκείνος που περπατά καμαρωτός ευθεία στον Ίσιο Δρόμο (*δηλ. τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό*);»

﴿23﴾ Πες: «Είναι Αυτός που σας έπλασε (*από την ανυπαρξία*) και σας έδωσε ακοή

وَأَسْرُوا فِلْكَمْ أَوْ جَهَرَوْ أَيْمَانَه، عَلِمَ بِذَاتِ الْأَشْدُورِ^{١٢} أَلَا
يَعْمَنْ مَنْ حَلَقَ وَهُوَ الظَّلِيفُ الْحَمِيرُ^{١٤} هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ ذُلْلًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُّوْنَ رِزْقَهِ، وَإِلَيْهِ الشُّورُ^{١٥}
أَمَّنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ^{١٦}
تَمُورُ^{١٧} أَمَّنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَعَلُمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ^{١٨} وَلَقَدْ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانُوا تَكْيِيرًا^{١٩} أَوْ لَهُ يَرْوَى إِلَى الظَّلِيفِ فَوْهُمْ صَنَفَتْ وَيَقْصِنْ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الْأَرْحَمْنَ إِنَّهُ يُكَلِّي سَعَيْ بَصِيرًا^{٢٠} أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
هُوَ حَنْدُكُمْ يَصْرُكُمْ مَنْ دُونَ الْأَرْحَمْنِ إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرْوَرٍ^{٢١}
أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنَّمَسَكَ رِزْقَهُ، بَلْ لَجَوْفَ عَنْ^{٢٢}
وَنَفُورٍ^{٢٣} أَمَّنْ يَمْشِي مُبَكِّبَاعَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَى صَرَطِ مُسْتَقِيمٍ^{٢٤} قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَسْمَعَ
وَأَلْبَصَرَ وَأَلْفَيْدَةَ قَلِيلًا مَاتَشَكُرُونَ^{٢٥} قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُخْسِرُونَ^{٢٦} وَقَوْلُونَ مَنْ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَدِيقِينَ^{٢٧} قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْ دُنْهُ اللَّهُ وَإِنَّمَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ^{٢٨}

(αντιά για να ακούτε) και όραση (μάτια για να βλέπετε), και καρδιές (για να αντιλαμβάνεστε). Λίγο όμως (ω, άπιστοι) (Tov) ευχαριστείτε (για όσα σας έδωσε).»

¶ 24 Πες: «Αυτός είναι που (σας έπλασε και) σας σκόρπισε στη Γη, και σ' Αυτόν θα συγκεντρωθείτε (στη Μέλλουσα Ζωή).»»

¶ 25 Και λένε (οι άπιστοι): «Πότε (θα υλοποιηθεί) αυτή η υπόσχεση (δηλ. η Ημέρα της Ανάστασης), αν είστε (ω, μουσουλμάνοι) ειλικρινείς;»»

¶ 26 Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Σ' αλήθεια η γνώση (της ακριβούς στιγμής) βρίσκεται με τον Αλλάχ (και Μόνο), εγώ όμως είμαι μόνο ένας προειδοποιητής που προειδοποιώ με σαφήνεια.»

¶ 27 Μα όταν (οι άπιστοι) την είδαν (την τιμωρία από τον Αλλάχ κατά την Ημέρα της Ανάστασης) να πλησιάζει, τότε σκοτείνιασαν (από λύπη και θλίψη) τα πρόσωπα εκείνων που αρνήθηκαν την πίστη και ειπώθηκε (σε αυτούς): «Αυτή είναι (η εκπλήρωση της υπόσχεσης) που ζητούσατε (όταν προκαλούσατε τους προφήτες σας, λέγοντας: «Ας δούμε την

τιμωρία σας, αν είστε ειλικρινείς.»)!»»

¶ 28 Πες (ω, Μωχάμμαντ στους άπιστους): «Πείτε μου αν ο Αλλάχ κατέστρεψε (νέκρωνε) εμένα κι εκείνους που βρίσκονται μαζί μου (όπως ελπίζετε) ή αν μας ελεούσε – τότε ποιος μπορεί να σώσει τους απίστους από επώδυνο βασανιστήριο;»»

¶ 29 Πες: «Αυτός είναι ο Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονας), σε Αυτόν πιστεύουμε και σ' Αυτόν βασιζόμαστε (για όλες τις υποθέσεις μας). Και θα μάθετε (ω, άπιστοι, όταν θα δείτε την τιμωρία από τον Αλλάχ) ποιος είναι αυτός που βρίσκεται σε φανερή πλάνη.»»

¶ 30 Πες (ω, Μωχάμμαντ στους άπιστους): «Πείτε μου αν (όλο) το νερό σας έμπαινε βαθιά (στη γη και δεν μπορούσατε να το φτάσατε), ποιος τότε θα σας εφοδίαζε με τρεχούμενο (πηγής) νερό (φανερό για τα μάτια σας);»»

Σούρα 68 Αλ-Κάλαμ

[Η Πένα/Γραφίδα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

¶ 1 Nouv (Αραβικό γράμμα). Μα (ορκίζομαι με) την πένα και μα αυτά που γράφουν (οι άγγελοι στο Βιβλίο των Καταγραφών των πράξεων των ανθρώπων, και οι άνθρωποι στις κοσμικές επιστήμες ή γενικά οποιοσδήποτε έχει όφελος).»

¶ 2 Δεν είσαι (ω, Μωχάμμαντ), με τη Χάρη (Άποστολή, Μήνυμα) του Κύριου σου, παράφρων (και εδώ είναι μια απάντηση από τον Αλλάχ στους άπιστους που είπαν για τον Προφήτη ότι είναι παράφρων αφού ζεκίνησε να μεταδίδει το Μήνυμα του Αλλάχ.»

¶ 3 Και στ' αλήθεια, για σένα (ω, Μωχάμμαντ) θα υπάρχει μια αδιάκοπη αμοιβή.

¶ 4 Και στ' αλήθεια, είσαι (ω, Μωχάμμαντ) σπουδαίου ηθικού χαρακτήρα.

¶ 5 Και θα δεις, και θα δουν.

¶ 6 Ποιος από εσάς είναι ο παράφρων.

¶ 7 Πράγματι, ο Κύριός σου είναι ο Άριστος Γνώστης εκείνου που έχει παραστρατήσει από το Δρόμο Του, και Αυτός είναι ο Άριστος γνώστης των ορθά καθοδηγημένων.

¶ 8 Ετσι, (ω, Μωχάμμαντ), να μην υπακούσεις αυτούς που διαψεύδουν (τα λόγια σου).

¶ 9 Επιθυμούν να ήσουν πιο μαλακός μαζί τους εγκρίνοντας κάποια από αυτά που κάνουν (στη θρησκεία τους): έτσι, κι εκείνοι θα ήταν μαλακοί μαζί σου.»

¶ 10 Και (ω, Μωχάμμαντ) να μην υπακούσεις κάθε άνθρωπο που ορκίζεται πολύ και είναι ποταπός (και ψεύτης). »

¶ 11 Που μιλάει για τα ελαττώματα των ανθρώπων πίσω από την πλάτη τους, που κινείται συνέχεια μεταδίδοντας κουτσομπολιά (κάποιων ανθρώπων σε κάποιους άλλους επιδιώκοντας να χαλάσει τη σχέση τους). »

¶ 12 Που εμποδίζει κάθε καλό (είναι πολύ φιλάργυρος για να χρησιμοποιήσει τα χρήματά του για καλό), παραβάτη, αμαρτωλό. »

¶ 13 Ανήθικο, σκληρό στην άρνησή του για την αλήθεια (το Ισλάμ), και επιπλέον κουβαλάει επίθετο που δεν είναι του αληθινού πατέρα του. »

¶ 14 Επειδή είχε πλούτο και παιδιά (έγινε άδικος και αρνήθηκε την αλήθεια αλαζονικά). »

¶ 15 Όταν τα εδάφιά Μας (τον Κορανίου) απαγγέλλονται σ' αυτόν, λέει (διαψεύδοντάς τα): «Θρύλοι των αρχαίων!» »

¶ 16 Θα τον σημαδέψουμε στη μύτη (με ένα σημάδι που θα μείνει για πάντα ώστε να αναγνωρίζεται μεταξύ των ανθρώπων για τα κακά έργα που έκανε) (τα παραπάνω εδάφια αναφέρονται στον Αλ-Οναλείντ μπιν Αλ-Μονγείρα, ο οποίος ήταν πολύ σκληρός εχθρός του Προφήτη). »

¶ 17 Στ' αλήθεια, τους Έχουμε δοκιμάσει (τους πολυθεϊστές της Μέκκας), όπως δοκιμάσαμε τους ανθρώπους του κήπου, όταν ορκίστηκαν να κόψουν (μαζέψουν) τους καρπούς του (κήπου) το πρωί, (ώστε να κατέχουν αυτοί αποκλειστικά τους καρπούς και να εμποδίζουν τους φτωχούς από το να φάνε από αυτούς, ενώ ο πατέρας τους, πριν πεθάνει, όρισε ένα μέρος από τους καρπούς για τους φτωχούς). »

¶ 18 Χωρίς να κάνουν καμία εξαίρεση (στο μερίδιο των φτωχών που όρισε ο πατέρας τους και χωρίς να πουν: «ιν σαα' Αλλάχ (Αν το θέλει ο Αλλάχ)»). »

¶ 19 Τότε ήλθε πάνω (στον κήπο), μια επίσκεψη (πυρ) από τον Κύριό σου, (τη νύχτα και τον έκαψε), ενώ κοιμόντουσαν. »

¶ 20 Ετσι, (ο κήπος) έγινε το πρωί (καμένος) μαύρος όπως η νύχτα. »

¶ 21 Επειτα το πρωί φώναξαν ο ένας τον άλλο. »

¶ 22 (Λέγοντας): «Πηγαίνετε στις καλλιέργειές σας όσο είναι ακόμα πρωί, αν επιμένετε να κόψετε (τους καρπούς).» »

¶ 23 Ετσι, αναχώρησαν γρήγορα, συζητώντας ψιθυριστά: »

فَمَا رَأَوْهُ رُلْفَةٌ سِيَّتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقَيْلَ هَذَا الَّذِي
كُنْتُ بِهِ تَدَعُونَ ٢٧ قُلْ أَرَءَيْتَ إِنَّ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعَهُ
أَوْ رَحْمَنَافَمَنْ يُحِبُّ الْكُفَّارِ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ٢٨ قُلْ هُوَ
الرَّحْمَنُ إِمَانِي بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا سَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
٢٩ قُلْ أَرَءَيْتَ إِنْ أَصْبَحَ مَا وُكِّلْنَا عَرَافَنْ يَأْتِكُ بِمَاءٍ مَّعِينٍ

سُورَةُ الْقَابِلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
١ نَّ وَالْقَلْمَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ١ مَا أَنَّتَ بِعَمَّةَ رَبِّكَ بِمَجْهُونٍ
وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا عَيْرَ مَمْنُونٍ ٢ وَإِنَّكَ لَعَلَى حُلُقٍ عَظِيمٍ
فَسَبِّصُرُ وَبِصِّرُونَ ٣ يَا يَتَّكُمُ الْمَفْنُونُ ٤ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ ٥ فَلَا تُطِعِ
الْمُكَذِّبِينَ ٦ وَدُولَوْنَدِهِنْ فِي دَهْنُونَ ٧ وَلَا تُطِعِ
حَلَافِ مَهِينَ ٨ هَمَازِ مَشَاءِ نَبِيِّمِ ٩ مَنَاعَ لِلْحَمْدِ مَعْنَدِ
أَشِيهِ ١٠ عُنْلِ بَعْدَ ذَلِكَ زَبِيِّمِ ١١ أَنْ كَانَ ذَا مَالِ وَبَنِينَ
إِذَا تَأْتَى عَلَيْهِ مَا يَنْتَنَا قَالَ أَسْطَرِي أَلَوَلِينَ ١٢

¶ 24 «Να μην αφήσετε κανέναν Μισκείν (ενδεή άνθρωπο) να μπει σήμερα μέσα σε σας (στον κήπο) ». »

¶ 25 Και πήγαν το πρωί με ισχυρή (και άδικη) πρόθεση (αποφασισμένοι, θυμωμένοι με τους φτωχούς, να τους αποτρέψουν από το να πάρουν καρπούς από τον κήπο) νομίζοντας ότι έχουν τη δύναμη (δηλ. είχαν απόλυτη αυτοπειθήση και εμπιστοσύνη στις ικανότητές τους). »

¶ 26 Μα, όταν τον είδαν (τον κήπο), είπαν: «Στ' αλήθεια, είμαστε παραστρατημένοι (χάσαμε το δρόμο μας και ήρθαμε σε άλλον κήπο, όχι το δικό μας)». »

¶ 27 (Επειτα, αφού βεβαιώθηκαν ότι είναι ο κήπος τους, είπαν:) «Πράγματι, είμαστε στερημένοι (από τους καρπούς λόγω της κακής άδικης πρόθεσής μας)!» »

¶ 28 (Τότε) ο πιο δίκαιος ανάμεσά τους είπε: «Μα δεν σας είπα: «Αν δοξάζετε (τον Αλλάχ πέρα από την άδικη πρόθεσή σας, και Τον ευχαριστείτε για όσα σας έδωσε και επιδιώκετε την συγχώρεσή Του και λέτε: Ινσά' Αλλάχ δηλ. 'αν το Θέλει ο Αλλάχ' κάνοντας το θέλημά σας

سَيْسِمُهُ عَلَى الْخَطْرُومِ ١٦ إِنَّا بِلَوْتَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَحَبْنَا لَجْنَاهُ إِذْ أَقْسَمُوا
لِيَصْرِمُهُمْ مُصْبِحِينَ ١٧ وَلَا يَسْتَنُونَ ١٨ فَطَافَ عَلَيْهَا طَافِينَ رَبَّكَ
وَهُنَّ نَابِعُونَ ١٩ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ٢٠ مَنَادًا وَمُصْبِحِينَ أَنِ
عَدْوًا عَلَى حَرَثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرَمِينَ ٢٢ فَانْتَلَقُوا هُمْ يَنْحَفِنُونَ
أَنَّ لَا يَدْخُلُنَّ الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِنٌ ٢٤ وَرَدَوْا عَلَى حَرَقِدِينَ ٢٥ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لِضَالْوَنَ ٢٦ بَلْ تَحْنُ مُحْرَمُونَ ٢٧ قَالَ أَوْسْطُهُمْ أَمْ أَقْلَ
لَكُلُولًا نَسْتَهُونَ ٢٨ قَالَ أَوْسْبَحْنَ رَبِّنَا إِنَّا كَاظِلِيمِينَ ٢٩ فَأَقْبَلَ
بِعَضُهُمْ عَلَى بَعْضِ سَلَمُونَ ٣٠ قَالُوا نُؤْتِنَّا إِنَّا كَاطِلِغِينَ ٣١ عَسَى
رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرَكُمْنَا إِنَّا إِلَى رِبَّنَا رَاغُونَ ٣٢ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَبَ
الْآخِرَةَ أَكْبَرُكُوْكُوْأَعْلَمُونَ ٣٣ إِنَّ الْمُنْتَقَنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتَ النَّعِيمِ
فَنَجْعَلُ الْمُتَسْلِمِينَ كَالْمُرْمِنَ ٣٥ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٦ أَمْ
لَكُمْ كِتْبٌ فِيهِ نَدْرُسُونَ ٣٧ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ مَا لَخَّرُونَ ٣٨ أَنْلَكُمْ أَمْنَنَ
عَلَيْنَا بَلْغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنْ لَكُمْ لَا تَحْكُمُونَ ٣٩ سَلَّهُمْ أَبْهَمُ
بِذَلِكَ زَعْمٍ ٤٠ أَمْ لَهُمْ شَرَفٌ فَلَيَقُولُوا شَرِكَاهُمْ إِنْ كَانُوا صَدِيقِينَ
يَوْمَ يُكَشَّفُ عَنْ سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٤١

σύμφωνα με το Θέλημά Του, τότε δεν θα σας συμβούν όλα αντά!).»

29 Είπαν (μετανιωμένοι): «Δόξα στον Κύριό μας (ό, τι μας συνέβη δεν ήταν άδικο)! Ήμασταν, στ' αλήθεια, άδικοι.»

30 Έπειτα στράφηκαν ο ένας εναντίον του άλλου, κατηγορώντας.»

31 Είπαν: «Αλίμονό μας: Στ' αλήθεια, ήμασταν παραβάτες (που εμποδίζαμε τους φτωχούς και παρακούσαμε τον Άλλαχ).»

32 Ελπίζουμε ο Κύριός μας να μας τον αντικαταστήσει με έναν (κήπο) καλύτερο από αυτόν. Στ' αλήθεια, στον Κύριό μας ευχόμαστε (για τη συγχώρεσή Του για τις αμαρτίες μας και για την αμοιβή Του στη Μέλλουσα Ζωή).»

33 Τέτοια είναι η τιμωρία (σ' αυτήν τη ζωή για όποιον παρακούει τον Άλλαχ και δεν δίνει το μερίδιο που έρισε ο Άλλαχ στους φτωχούς από τον πλούτο του), μα, πραγματικά η τιμωρία της Μέλλουσας Ζωής είναι μεγαλύτερη (πιο τρομακτική), αν το γνώριζαν (θα απομακρύνονταν από κάθε αιτία της)!

34 (Στ' αλήθεια, για τους ευσεβείς υπάρχουν

οι Κύριοι της ευδαιμονίας (ο Παράδεισος) με Τον Κύριό τους.»

35 (Μα είναι δυνατόν) να μεταχειριστούμε τους Μουσουλμάνους (όσους πιστεύουν στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό και κάνουν ενάρετες πράξεις), όπως (θα μεταχειριστούμε) τους εγκληματίες (πολυθεϊστές και απίστους κλπ.);»

36 Τι συμβαίνει με σας; Πώς κρίνετε (τέτοια άδικη κρίση, εξισώνοντας τον ενάρετο με τον ανυπάκουο);»

37 Η μήπως έχετε ένα (Ουράνιο) Βιβλίο από το οποίο μαθαίνετε (αντά που λέτε, ότι ο ευσεβής είναι ίσος με τον ασεβή);»

38 Στο οποίο έχετε όλα όσα επιλέγετε (και επιθυμείτε);»

39 Η μήπως έχετε όρκους από Μας, που ισχύουν μέχρι την Ημέρα της Ανάστασης, ότι θα συμβεί για σας ό, τι κρίνετε (αποφασίσετε);»

40 Ρώτησέ τους (ω, Προφήτη) (τους ειδωλολάτρες), ποιος από αυτούς θα σταθεί εγγυητής γι' αυτό!»

41 Η μήπως έχουν «εταίρους» (ψεύτικους θεούς, που θα σταθούν εγγυητές γι' αυτά που λένε); Τότε ας φέρουν τους «εταίρους» τους, αν είναι ειλικρινείς!»

42 (Θυμηθείτε) την Ημέρα (της Ανάστασης) που (ο Άλλαχ) θα αποκαλύψει την Κνήμη (Τον) (με την Οποία δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο) και θα κληθούν να πέσουν πρηνείς (για τον Άλλαχ), μα (αυτοί) (οι υποκριτές, και όσοι προσέχονται για να κάνουν επίδειξη ή για να αποκτήσουν καλή φήμη) δε θα μπορέσουν (επειδή η πλάτη τους θα γίνει ενιαία και αλύγιστη).»

43 Τα μάτια τους θα είναι χαμηλωμένα, και θα τους καλύψει η ταπείνωση· άλλοτε καλούνταν (στην εγκόσμια ζωή) να πέσουν πρηνείς (για να προσευχήθουν), ενώ ήταν υγιείς (και γεροί) (μα δεν το έκαναν).»

44 Γι' αυτό (ω, Μωχάμμαντ) άφησέ Με (να ασχοληθώ) με όποιον διαφεύγει αυτό το λόγο (το Κοράνιο). Θα τους (παρέχουμε αύξηση αγαθών, πλούτου και παιδιών, για να τους) φέρουμε σταδιακά προς την τιμωρία από και όπου δεν γνωρίζουν (δηλ. ότι αντά τα αγαθά είναι ο λόγος της καταστροφής τους).»

45 Και θα τους παραχωρήσω χρόνο (θα τους ανέχω το χρόνο ζωής, για να ανέστησην τις αμαρτίες τους). Στ' αλήθεια, το Σχέδιό Μου είναι ισχυρό.»

46 Η μήπως (ω, Μωχάμμαντ) τους ζητάς καμία (εγκόσμια) αμοιβή (επειδή τους

μεταδίδεις το Μήνυμα του Αλλάχ), και για αυτό είναι υπερφορτωμένοι με χρέος; (δηλ. ή μήπως αρνούνται την αλήθεια φοβούμενοι να πληρώσουν κάποια αμοιβή σ' σένα; Αφού δεν τους ζητάς καμία αμοιβή και περιμένεις την αμοιβή σου μόνο από τον Αλλάχ).

47 Ἔτσι οι μήπως κατέχουν (τη γνώση για) τα Αόρατα, και έτσι γράφουν (σύμφωνα μ' αυτά, ότι είναι καλύτεροι από τους ευσεβείς);

48 Ἔτσι, περιμένει υπομονετικά την Απόφαση του Κυρίου σου (δηλ. ότι τους έδωσε περισσότερο χρόνο ζωής, αναβάλλοντας, για μικρό χρονικό διάστημα, τη νίκη σου), και μην είσαι σαν τον άνθρωπο της Φάλαινας (τον Ιωνά, ο οποίος δεν ήταν υπομονετικός και χωρίς την Άδεια του Αλλάχ έφυγε από την πόλη του, απογοητευμένος και θυμωμένος που δεν είχαν αποδεχτεί το κήρυγμά του,) – όταν φώναξε (δηλ. Μας επικαλέστηκε για την άμεση τιμωρία του λαού

του) ενώ βρισκόταν σε μεγάλη θλίψη). ▶

49 Ἐν δεν είχε φτάσει σ' αυτόν η Εύνοια του Κυρίου του, θα πεταγόταν (από το στομάχι του ψαριού) στη γυμνή ακτή κατηγορημένος (για το ότι έφυγε χωρίς την Άδεια του Αλλάχ, μα, αντίθετα, ο Αλλάχ δέχτηκε τη μεταμέλειά του και παρείχε μέσα για την ανάρρωσή του). ▶

50 Ἔτσι ο Κύριος του τον επέλεξε (σε υψηλή θεση, επιστρέφοντάς του την αποστολή του) και τον έκανε να βρίσκεται ανάμεσα στους ενάρετους;

51 Και σ' αλήθεια εκείνοι που αρνήθηκαν την πίστη παραλίγο να σε κάνουν να γλιστρήσεις με τα μάτια τους (από το μίσος) όταν ακούν την Υπενθύμιση (το Κοράνιο), και λένε: «Στ' αλήθεια, αυτός (ο Μωχάμμαντ) είναι παράφρων.» ▶

52 Και δεν είναι, παρά μόνο μια Υπενθύμιση σε όλους τους κόσμους.

Σούρα 69 Αλ-Χάκκα

[Το Αναπόφευκτο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολύενπλαχνον)

1 Το Αναπόφευκτο (δηλ. η Ημέρα της Ανάστασης, κατά την οποία θα πραγματοποιηθεί η τιμωρία των απίστων, που στην εγκόσμια ζωή δεν το πίστευαν). ▶

2 Ποιο είναι το Αναπόφευκτο (Πώς είναι, αλήθεια, η Ημέρα της Ανάστασης, όσον αφορά τις συνθήκες); ▶

3 Και πώς να ξέρεις (ω, Προφήτη) ποιο είναι το αναπόφευκτο (την τρομερή

χίνηγε οι μετρητές της Τρομερής Σαράντα Σέμερην)
 4 فَلَرْفَيْ وَمَنْ يُكَدِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَسْتَدْرُجْهُمْ مِنْ حَيَّثُ لَا يَعْلَمُونَ
 5 وَأَتْلَى لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَيْتِينَ
 6 أَمْ تَسْلَهُمْ أَجْرَافَهُمْ مِنْ مَغْرِمٍ مُمْقَلُونَ
 7 أَمْ عِنْدَهُمْ غَيْبٌ فَهُمْ يَكْتُبُونَ
 8 فَاصْبِرْ
 9 لِكُوْرِيْكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مُكْطُومٌ
 10 أَنْ تَدَرِّكَهُمْ يَعْمَمْهُ مِنْ رَبِّهِ لَيْذِ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَدْمُومٌ
 11 فَاجْبَهْ رَبِّهِ
 12 فَجَعَلَهُمْ مِنَ الْصَالِحِينَ
 13 وَإِنْ يَكُادُ الَّذِينَ هُرُوا إِلَيْنَا فَنَكَبْتُهُمْ يَا بَصَرَهُمْ
 14 لَمَآ سَعَوا إِلَيْنَا كَرِيْكَ وَقُولُونَ إِنَّهُ مَلَجُونَ
 15 وَمَا هُوَ إِلَّا ذَكْرٌ لِلْعَلَيْهِنَّ

سُورَةُ الْحَقْلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَلَاقَةُ ۖ ۱ مَا الْحَلَاقَةُ ۖ ۲ وَمَا أَدْرَانِكَ مَا الْحَلَاقَةُ ۖ ۳ كَذَبَ ثَمُودُ وَعَادُ بِالْفَارِعَةِ ۴ فَأَمَانُمُودُ فَاهْلِكُوا بِالْطَاغِيَةِ ۵ وَمَا عَادُ فَاهْلِكُوا بِرِيعِ صَرَصِّ عَاتِيَةِ ۶ سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَنَمْيَةٌ أَيَّامٍ ۷ حُسُومًا فَرَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرَعَىٰ كَانُوكُمْ أَعْجَازُ خَلِيلٍ حَاوِيَةٍ ۸ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَّةٍ

κατάσταση που θα επικρατήσει τότε); ▶

4 Οι (λαοί) Θαμούντ (ο λαός του Προφήτη Σάλιχ) και 'Αντ (ο λαός του Προφήτη Χονντ) διέψευσαν την Αλ-Κάρι'a (την Ημέρα της Ανάστασης). ▶

5 Όσο για τους Θαμούντ, εξολοθρεύτηκαν από την τρομερή κραυγή! ▶

6 Και όσο για τους 'Αντ, εξολοθρεύτηκαν από έναν κρύο, άγριο άγνευ με δυνατό βουντό! ▶

7 Τον οποίο (ο Αλλάχ) επέβαλλε σ' αυτούς για επτά διαδοχικές νύχτες και οχτώ διαδοχικές μέρες, ώστε θα μπορούσες να δεις το λαό νεκρό, σαν να ήταν κούφιες ρίζες από φοινικόδεντρα! ▶

8 Μήπως βλέπεις να έχει μείνει καμία ψυχή απ' αυτούς (χωρίς να εξολοθρευθεί); ▶

9 Κι ήρθε ο Φιρ'άουν (Φαραώ), κι αυτοί που προηγούνταν αυτού, κι οι πόλεις (οι πόλεις του λαού του Προφήτη Λωτ) με την αμαρτία. ▶

10 Και παράκουσαν τον Αγγελιαφόρο του Κυρίου τους, κι έτσι Εκείνος τους άρπαξε δυνατά (τους επέβαλε μία σκληρή τιμωρία). ▶

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ، وَأَمْؤْفِكَتْ بِالْخَاطِئِهِ ١٦ فَصَوَّرَ سُوْلَ
 رَبِّهِمْ فَأَخْذَهُمْ أَخْذَهُ رَأْيَهُ ١٧ إِنَّا لَمَآطِعَ الْمَاءَ حَمَنْكُرُ فِي الْجَارِيَهِ
 لِنَجْعَلَهَا لَكُوكَنْدِكَرَهُ وَتَعِيَّهَا أَدْنَ وَعِيَهُ ١٨ إِذَا نَفَخْنَ في الصُّورِ
 نَفَخَهُ وَجْهَهُ ١٩ وَجَحْلَتْ الْأَرْضَ وَالْجَبَالَ فَدَكَادَهُ وَجْهَهُ
 فِي مَيْدَنِ وَقَعَتْ الْوَاقِعَهُ ٢٠ وَانْشَقَتْ أَسْمَاءَ فَهِيَ يَوْمَدْ وَاهِيهُ
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَزْجَابِهَا وَتَجَلَّ عَرْشَ رَيْكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَدْ تَمَنِيهُ ٢١
 يَوْمَدْ نَعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُوكَهِهِ ٢٢ فَامَّا مِنْ أُوفِ
 كَنْتَهُ بِيَمِينِهِ، فَيَقُولُ هَافِمْ أَفْرَهُ وَأَكْنَتِيهُ ٢٣ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَيْقَ
 حَسَابِيهِ ٢٤ فَهُوَ فِي عِيشَهَ رَاضِيهِ ٢٥ فِي جَكَهَ عَالِيَّكَهِ
 قُطْوَهَادَانِيهِ ٢٦ كُلُوا وَاشْرُبُوا هَنِيَّهَا يَمَّا سَلَفَتُهُ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَهِ ٢٧ وَامَّا مِنْ أُوفِ كَنْتَهُ بِشَمَالِهِ، فَيَقُولُ بِيَلَتِنِي لَرُوتْ كَنْتِيهُ
 وَلَرُأْدَرْ مَاحَسَابِيهِ ٢٨ يَلَتِنِتَهُ كَانَتْ الْقَاضِيهِ ٢٩ مَا مَأْغَنَ
 عَنِّي مَالِيَهِ ٣٠ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ٣١ خَذُوهُ فَغُلوَهُ ٣٢ فِي الْجَمِيعِ
 صَاهُهُ ٣٣ ثُرَّ في سِلْسِلَهَ ذَرَعُهَا سَبْعُونَ ذَرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ٣٤ إِنَّهُ
 كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللهِ الْعَظِيمِ ٣٥ وَلَا يَحْصُنُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

١٦ ﴿Στ' αλήθεια, όταν το νερό σηκώθηκε πάνω απ' τα οριά του (ο Κατακλυσμός του Νώε), Εμείς μεταφέραμε εσάς (τους πιστούς προγόνους σας) στην πλεούμενη (κιβωτό του Νώε).﴾

١٧ ﴿Ωστε να την κάνουμε (την κιβωτό του Νώε) μια νουθεσία για σας, και να κατανοηθεί και να διατηρηθεί από τα αντιά που θα την κατανοήσουν και θα τη διατηρήσουν (για τις επόμενες γενιές, μέσα από ιστορίες).﴾

١٨ ﴿Κι όταν θα φυσήξει το Κέρας (Σάλπιγγα) (ο Αγγελος) με ένα φύσημα (το πρώτο, το οποίο θα σημάνει την καταστροφή του κόσμου).﴾

١٩ ﴿Κι η γη και τα βουνά θα αφαιρεθούν από τα μέρη τους και θα συνθλιφθούν με ένα μόνο χτύπημα.﴾

٢٠ ﴿Τότε, εκείνη τη μέρα θα γίνει το (Μεγάλο) Γεγονός.﴾

٢١ ﴿Κι ο ουρανός θα σχιστεί στα δύο, και εκείνη την Ημέρα θα είναι εξασθενημένος (δηλ. αδύναμος, ασταθής).﴾

٢٢ ﴿Κι οι άγγελοι θα βρίσκονται στις πλευρές του, και θα κρατούν το Θρόνο του Κυρίου σου από πάνω τους, εκείνη την Ημέρα, οχτώ (άγγελοι).﴾

٢٣ ﴿Εκείνη την Ημέρα θα παρουσιαστείτε (ω, άνθρωποι, μπροστά από τον Κύριό σας, για την Κρίση), δε θα αποκρυφτεί κανένα μυστικό σας.﴾

٢٤ ﴿Έπειτα, όσο γι' αυτόν που θα του δοθεί το βιβλίο (των Καταγραφών των πράξεών) του στο δεξιό του χέρι θα πει (εντυχισμένος): «Ορίστε! Διαβάστε το βιβλίο μου!».﴾

٢٥ ﴿Στ' αλήθεια, πίστευα (στην εγκόσμια ζωή) ότι θα συναντήσω (την Ημέρα της Κρίσης) το Λογαριασμό μου (θα λάβω την αμοιβή μου).﴾

٢٦ ﴿Ετοι αυτός θα βρεθεί σε μια ζωή ευχάριστη.﴾

٢٧ ﴿Σ' έναν υψηλό Παράδεισο.﴾

٢٨ ﴿Απ' όπου οι καρποί θα βρίσκονται χαμηλά και κοντά (εύκολο να τα φτάσεις).﴾

٢٩ ﴿Φάτε και πιείτε με άνεση (χωρίς ανησυχία μήπως σας βλάψει το φαγητό, και χωρίς να χρειαστεί να ουρίσετε ή να αφοδεύσετε) γι' αυτά (τα καλά) που κάνατε τις προηγούμενες μέρες (στην εγκόσμια ζωή)!﴾

٣٠ ﴿Μα όσο γι' αυτόν που θα του δοθεί το βιβλίο του στο αριστερό του χέρι θα πει (μετανιωμένος): «Μακάρι να μη μου είχε δοθεί το βιβλίο μου!».﴾

٣١ ﴿Ούτε να μάθαινα ποτέ πώς είναι ο λογαριασμός μου.﴾

٣٢ ﴿Μακάρι να ήταν το τέλος μου (δηλ. να εξαλειφόμουν στην εγκόσμια ζωή και να μην αγασταινόμουν μετά από το θάνατο μου).﴾

٣٣ ﴿Δε με ωφέλησε ο πλούτος μου (ούτε με προστάτεψε σε τίποτε από την Τιμωρία από τον Άλλαχ).﴾

٣٤ ﴿Με εγκατέλειψε το επιχείρημά μου (για να υπερασπιστώ τον εαντό μου)!».﴾

٣٥ ﴿(Θα ειπωθεί στονς αγγέλους - φύλακες της φωτιάς): «Πάρτε τον και αλυσοδέστε τον (με τα χέρια του στο λαιμό).﴾

٣٦ ﴿Έπειτα πετάξτε τον στο Πυρ για να καεί μέσα του.﴾

٣٧ ﴿Έπειτα βάλτε τον μέσα σε μια αλυσίδα, το μήκος της οποίας είναι εβδομήντα πήχεις!».﴾

٣٨ ﴿Στ' αλήθεια, δεν πίστευε στον Άλλαχ, το Μέγα,﴾

٣٩ ﴿Και δεν ενθάρρυνε (τους ανθρώπους κατά την εγκόσμια ζωή) για το τάισμα των φτωχών.﴾

٤٠ ﴿Έτσι, κανέναν φύλο δεν έχει εδώ, αυτήν την Ημέρα, (για να τον προστατέψει από την Τιμωρία).﴾

٤١ ﴿Ούτε καμία τροφή, εκτός από το πύον (από τις πληγές του δέρματος των κατοίκων του Πυρός).﴾

٤٢ ﴿Το οποίο δεν τρώνε παρά μόνο οι αμαρτωλοί (που επιμένουν στην απιστία τους).﴾

- 38** « Και όχι (δεν είναι όπως τα λέτε, ω, απίστοι), ορκίζομαι σε ό,τι βλέπετε, »
- 39** « Και σε ό,τι δεν βλέπετε (στα αόρατα), »
- 40** « Στ' αλήθεια αυτό είναι, ο λόγος ενός εντιμου Αγγελιαφόρου (δηλ. το Κοράνιο είναι τα λόγια του Αλλάχ, που σας απαγγέλλει ένας έντιμος Αγγελιαφόρος, ο Μωχάμμαντ). »
- 41** « Και δεν είναι τα λόγια ενός ποιητή: λίγα είναι αυτά που πιστεύετε! »
- 42** « Ούτε είναι ο λόγος ενός μάντη: λίγα είναι αυτά που θυμάστε (δηλ. σκεφτείτε και θυμηθείτε τη διαφορά των λόγων ενός μάντη με τα λόγια του Προφήτη)! »
- 43** « Είναι η αποκάλυψη που στάλθηκε κάτω (στη γη) από τον Κύριο των κόσμων (ανθρωπότητα, τζίν και όλα όσα υπάρχουν). »
- 44** « Κι αν αυτός (ο Μωχάμμαντ) έχει αποδώσει (ψευδώς, ακόμη και κάποια) λόγια σε Μας (τον Αλλάχ), »
- 45** « Θα τον αρπάξαμε (για εκδίκηση) με δύναμη, »
- 46** « Κι έπειτα θα αποκόπταμε την αρτηρία της καρδιάς (αρτή) του (Προκαλώντας ἀμεσο θάνατο), »
- 47** « Και κανείς από σας δε θα του εμποδίσει (την τιμωρία Μας). »
- 48** « Και στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι μια Υπενθύμιση (νονθεσία) για τους ευσεβείς. »
- 49** « Και στ' αλήθεια, γνωρίζουμε ότι υπάρχουν από σας μερικοί που διαψεύδουν (το Κοράνιο, παρ' όλη τη σαφήνεια των Σημείων του). »
- 50** « Και πράγματι αυτή (η διάψευση του Κορανίου) θα είναι μια θλίψη για τους απίστους (για την απώλεια του Παραδείσου την Ημέρα της Ανάστασης). »
- 51** « Και στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι η απόλυτη αλήθεια. »
- 52** « Ετσι, δόξασε (και εξέμνησε) το όνομα του Κυρίου σου, του Αλ-Άδειμ (Μέγα). »

Σούρα 70 Αλ-Μα'άριτζ

[Οι Δρόμοι της Ανόδου]

- Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνού)
- 1** « Κάποιος (άπιστος) επικαλέστηκε (τον Αλλάχ) για το μαρτύριο (να επέλθει σ' αυτόν και στο λαό του, ως πρόκληση στον Μωχάμμαντ, μαρτύριο που σήγουρα) επέρχεται. »
- 2** « (Επέρχεται) για τους απίστους, το οποίο κανείς δε μπορεί να εμποδίσει. »
- 3** « Από τον Αλλάχ, τον Κύριο των Δρόμων της Ανόδου. »
- 4** « Οι άγγελοι και ο Γαβριήλ ανεβαίνουν σ'

فَلَئِنْ لَهُ الْيَوْمَ هُنَّا حَمِيمٌ ٢٥ وَلَا طَعَامٌ لِأَمَّنْ غَسِّلُونَ ٢٦ لَا يَأْكُلُهُ
إِلَّا لَخْطُونَ ٢٧ فَلَا أَقِيمُ مِنْ تَبَرُّونَ ٢٨ وَمَا لَا تَبَرُّونَ
إِنَّهُ لِقَوْلِ رَسُولِ كَرِيمٍ ٢٩ وَمَا هُوَ قَوْلُ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا ثُنُونَ
وَلَا قَوْلُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَانِدُرُونَ ٣٠ نَذِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٣١ وَلَا
نَقْوَلُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَابِ ٣٢ لَخَذَنَامَةٌ بِالْيَمِينِ ٣٣ لَعْقَنَا
مِنْهُ أَلْوَتِينَ ٣٤ فَمَا مِنْكُمْ مَنْ أَمْلَى عَنْهُ حَجَرِينَ ٣٥ وَإِنَّهُ لِذِكْرِهِ
لِلْمُغَفِّنِ ٣٦ وَإِنَّا لَعَلَمَ أَنَّ مِنْكُمْ مَكْبِرِينَ ٣٧ وَإِنَّهُ لِحَسْرَةِ عَلَى
الْكَفِّرِينَ ٣٨ وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْيَقِينِ ٣٩ سَسَيْحٌ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٤٠

سُورَةُ الْمَعْلَاجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَأِيلٍ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ١ لِلْكَفِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ٢ مِنْ
اللَّهِ ذِي الْعَمَارِجِ ٢ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ دُحُسِينَ الْفَسَيْدَةِ ٤ فَاصْدِرْ صَرْبَاجِيَّمَا ٤
إِنَّهُمْ بِرَوْنَهُ بَعِيدَاءِ ٦ وَنَرِنَهُ قَرِيبَاءِ ٧ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُونُ الْجَنَّالُ كَالْعَهِينَ ٨ وَلَا يَسْتَعْلِمُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ٨

Αυτόν μια Ημέρα, που η διάρκειά της είναι πενήντα χιλιάδες χρόνια. »

3 « Ετσι, να είσαι υπομονετικός (ω, Μωχάμμαντ, με τους χλευασμούς τους και τη βιασύνη τους για την Τιμωρία), με υπομονή όμορφη (δηλ. χωρίς απογοήτευση, και χωρίς να απενθύνεις τα παράπονά σου σε άλλον εκτός του Αλλάχ). »

6 « Στ' αλήθεια, το βλέπουν (το μαρτύριο), μακριά (νομίζουν ότι δε θα γίνει). »

7 « Μα Εμείς το βλέπουμε κοντά (θα γίνει οπωδήποτε). »

8 « Την Ημέρα που ο ουρανός θα είναι σαν βρασμένο λάδι. »

9 « Και τα βουνά θα είναι σαν φουσκωμένο μαλλί. »

10 « Και κανένας φίλος δε θα ρωτήσει κάποιον φίλο (για την κατάστασή του, επειδή θα είναι απασχολημένος με τη δική του υπόθεση). »

11 « Τους βλέπουν (δηλ. ο καθένας βλέπει το φίλο, τον πατέρα, τον αδελφό, τα παιδιά και τους συγγενείς του, μα ούτε θα τους μιλήσει, ούτε θα τους ζητήσει βοήθεια, αφού κανείς από αυτούς δε θα μπορέσει να ωφελήσει τον

يَسْرُونَهُمْ يَوْمَ الْمَجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ مِنْ بَنْيَهُ
وَصَاحِبِتِهِ، وَأَخِيهِ^{١٢} وَصَاحِبِلَهِ أَتَى تُؤْبِدَ^{١٣} وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهُ^{١٤} كَلَّا إِنَّهَا طَغَى^{١٥} مَرَاعَةً لِلشَّوْى^{١٦} تَدْعُوا
مَنْ أَذْبَرَ وَتُولَّ^{١٧} وَجْهَهُ فَأَوْعَى^{١٨} إِنَّ الْإِنْسَنَ حُلْقَ هَلْوَاعًا
إِذَا مَسَهُ أَشْجَرَ جَوْعًا^{١٩} وَإِذَا مَسَهُ الْحَيْرَ مَنْعًا^{٢٠} إِلَّا
الْمُصْلِينَ^{٢١} الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ^{٢٢} وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقُّ مَعْلُومٍ^{٢٣} لِلْسَّابِلِ وَالْمَحْرُومِ^{٢٤} وَالَّذِينَ يَصِدِّقُونَ
بِيَوْمِ الْلَّيْلِ^{٢٥} وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ^{٢٦} إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ عَيْرَ مَأْمُونٍ^{٢٧} وَالَّذِينَ هُرَفُوا وَجْهَهُ حَاطُّونَ^{٢٨} إِلَّا عَلَى
أَرْزَاقِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ أَيْمَنُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَيْرَ مَلُومِينَ^{٢٩} فَمَنْ يَنْتَفِعُ وَرَاهُ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ^{٣٠} وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُتَّهِمُونَ وَعَهْدُهُمْ رَعُونَ^{٣١}
وَالَّذِينَ هُمْ شَهَدَتِهِمْ فَإِيمَنُونَ^{٣٢} وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَمْحَاظُونَ^{٣٣}
أُولَئِكَ فِي جَنَّتِ مَكْرُونٍ^{٣٤} قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّكُمْ مَهْتَمِعُونَ^{٣٥}
عَنِ الْمَيِّنَ وَعَنِ الشَّمَالِ عَزِيزٌ^{٣٦} اِيَّمَّطْعَمُ كُلُّ أَمْرِي مَتَّهِمٌ^{٣٧}
أَنْ يُدْخِلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ^{٣٨} كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مَمَّا يَعْلَمُونَ^{٣٩}

άλλον). Ο Μούτζριμ (εγκληματίας, αμαρτωλός, άπιστος) θα επιθυμούσε να εξαγοράσει τον εαυτό του από την τιμωρία εκείνης της Ημέρας με (χαρίζοντας) τα παιδιά του. ³⁰
 12 «Και τη γυναίκα του, και τον αδελφό του,»
 13 «Και το σόι του, που του προσέφεραν καταφύγιο,»
 14 «Και όλους όσους βρίσκονται στη Γη, μηπως και σωθεί.»
 15 «Όχι (Δεν είναι τα πράγματα όπως επιθυμείς, δηλαδή να σωθείς, ω, άπιστε)! Στ' αλήθεια, (το Πυρ) θα πυρακτώνεται,»
 16 «Που αρπάζει (ζεκολλώντας) (Θα κάψει ολοκληρωτικά) το δέρμα του κεφαλιού, του σώματος και τα άκρα του σώματος!»
 17 «Καλώντας όποιον στράφηκε μακριά (από την Πίστη) και απομακρύνθηκε (από την υπακοή προς Τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του).»
 18 «Και μάζευε πλούτο και τον έβαζε σε δοχείο (για να τα φυλάξει χωρίς να δώσει ελεημοσύνη).»
 19 «Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος πλάστηκε πολύ ανυπόμονος (και ανήσυχος και φιλάργυρος).»
 20 «Όταν το κακό (ή η φτώχεια) τον αγγίζει γίνεται αναστατωμένος (δυσαρεστημένος,

ανυπόμονος).»

21 «Και όταν το καλό τον αγγίζει γίνεται φειδωλός.»

22 «Εκτός από εκείνους που προσεύχονται.»

23 «Εκείνους που παραμένουν σταθεροί στην προσευχή τους (την τηρούν συνεχώς).»

24 «Και εκείνους που στον πλούτο τους υπάρχει αναγνωρισμένο δικαίωμα (δηλ. ένα ορισμένο μερίδιο, την υποχρεωτική ελεημοσύνη (Ζακά)).»

25 «Για τον επαίτη που ζητά, και για τον στερημένο (που έχει χάσει τον πλούτο του ή είναι φτωχός και ντρέπεται να ζητήσει).»

26 «Και κείνους που πιστεύουν στην Ημέρα της Κρίσης (Λογοδοσίας, Τιμωρίας και Αποζημίωσης).»

27 «Και κείνους που φοβούνται το βασανιστήριο από τον Κύριο τους (και είναι επιφυλακτικοί απέναντι σ' αυτό).»

28 «Στ' αλήθεια, το μαρτύριο από τον Κύριό τους είναι τέτοιο που κανείς δε μπορεί να αισθάνεται ασφαλής ενώπιον του.»

29 «Και κείνους που φυλάσσουν τα γεννητικά όργανά τους (από παράνομες σεξουαλικές πράξεις).»

30 «Εκτός από τις συζύγους τους ή εκείνες που κατέχουν τα δεξιά χέρια τους (δηλ. σκλάβες) –οπότε δε θα κατηγορηθούν.»

31 «Μα όποιος επιδιώκει πέρα από αυτό, τότε εκείνοι είναι οι παραβάτες.»

32 «Και κείνους που φυλάσσουν τα καταπιστεύματα (που τους έχουν εμπιστευθεί) και τηρούν τις συμφωνίες τους.»

33 «Και κείνους που μένουν σταθεροί στις μαρτυρίες τους (χωρίς να ψεύδονται, να αποκρύπτουν ή να διαστρεβλώνουν γεγονότα).»

34 «Και κείνους που τηρούν την προσευχή τους (με το σωστό τρόπο και στις καθορισμένες ώρες).»

35 «Τέτοιοι θα κατοικούν στους Κήπους (Παράδεισο), τιμημένοι.»

36 «Τι συμβαίνει, λοιπόν μ' εκείνους που αρνήθηκαν την πίστη και σπεύδουν προς εσένα (ω, Μωχάμμαντ) (με τους λαιμούς τους σταμμένους προς εσένα και τα μάτια τους πάνω σου για να σ' ακούσουν, όχι για να φεληθούν, αλλά με σκοπό να σε αργηθούν και να χλευάσουν εσένα).»

37 «(καθισμένοι) σε ομάδες από τα δεξιά και τ' αριστερά (σου, ω, Μωχάμμαντ (μιλώντας και αναφωτώμενοι);»

38 «Ελπίζει ο καθένας απ' αυτούς να μπει

στον Παράδεισο της Μακαριότητας,»
 39 «Οχι! Στ' αλήθεια, τους έχουμε πλάσει απ' αυτό που γνωρίζουν (δηλ. ένα ασήμαντο νύρο, επομένως, πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι θα μπουν στον Παράδεισο με άλλον τρόπο, παρά με τη Βούληση του Δημουργού;)»

40 «Ετσι, ορκίζομαι στον Κύριο όλων των Ανατολών και των Δύσεων, ότι, βέβαια, Είμαστε Ικανοί»

41 «(Είμαστε Ικανοί) να τους αντικαταστήσουμε με (άλλους) καλύτερους απ' αυτούς· και Εμείς δεν πρόκειται να νικηθούμε (ούτε Είμαστε ανίκανοι).»

42 «Και έτσι ασ' τους να βυθίζονται στο ψεύδος τους και να παιδιαρίζουν (στην εγκόσμια ζωή), μέχρι να συναντήσουν την Ήμέρα, την οποία τους είχαν υποσχεθεί.»

43 «Την Ήμέρα που θα βγουν από τους τάφους τους βιαστικά, όπως (στην εγκόσμια ζωή) έσπευδαν συναγωνιζόμενοι προς ένα είδωλο (δηλ. όπως στο παρελθόν, που όποτε οριζόταν ένα νέο είδωλο, έσπευδαν να φτάσουν σ' αυτό, για να είναι από τους πρώτους που το λατρεύουν).»

44 «Με τα μάτια τους χαμηλωμένα και καλυμένοι με την ταπείνωση! Αυτή είναι η Ήμέρα που τους έχουν υποσχεθεί!»

Σούρα 71 Νούχ

[Νώε]

Στο Όνομα του Αλλάγ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ροχέιμ (Πολυενσπλαχνού)

1 «Στ' αλήθεια, στείλαμε τον Νώε στο λαό του (λέγοντας): «Προειδοποίησε το λαό σου, πριν να φτάσει σ' αυτούς ένα επώδυνο βασανιστήριο.»

2 «Είπε: «Ω, λαέ μου! Στ' αλήθεια είμαι για σας ένας προειδοποιητής (που προειδοποιώ) με σαφήνεια,»

3 «Να λατρεύετε τον Αλλάχ (Μόνο), να Τον φοβάστε (δηλ. την τιμωρία Του), και να με υπακούτε,»

4 «(Και τότε ο Αλλάχ) θα σας συγχωρέσει τις αμαρτίες σας και θα σας δώσει αναβολή (για το θάνατό σας) μέχρι έναν ορισμένο χρόνο. Στ' αλήθεια, όταν έλθει ο ορισμένος χρόνος (δηλ. ο θάνατος) από τον Αλλάχ, δε θα αναβληθεί, αν μόνο το γνωρίζατε (θα σπεύδατε προς την πίστη και την υπακοή).»

5 «Είπε: «Ω, Κύριέ μου! Στ' αλήθεια έχω καλέσει το λαό μου νύχτα και μέρα,»

6 «Μα το κάλεσμά μου δεν τους αύξησε τίποτα, παρά τη φυγή (τους) (από την αλήθεια).»

فَلَا أُفِسِمُ بِرَبِّ الْمَسْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدْ رُونَتْ عَلَىٰ أَنْ تَبْدِلَ حَيْرَاتُهُمْ وَمَا تَحْكُمُ بِمَسْبُوقِنَ فَذَرْهُمْ يَخْوُضُوا بِعَوْا حَتَّىٰ يَلْقَوْا مِمَّا هُوَ اللَّذِي يُوعَدُونَ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْنَابِ سِرَّاً عَمَّا كَانُوا إِلَىٰ نَصْبِ يُوَفِّقُونَ حَشِيشَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

سُورَةُ نُوحٍ

سُورَةُ نُوحٍ

سُورَةُ نُوحٍ

إِنَّا أَرْسَلْنَا شُوحاً إِلَىٰ قَوْمَهُ أَنَّ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيهِمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ١ قَالَ يَقُولُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مِّنِّي ٢ أَنِّي أَعْبُدُو إِلَهَ وَأَتَقُوهُ وَأَطِيعُونَ ٣ يَعْفِرُ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخْرِكُمْ إِلَىٰ أَجْلٍ مُّسَمٍّ ٤ إِنَّ أَجْلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخْرِلُ وَكُنْتَ مُعْلَمُونَ ٥ قَالَ رَبِّي إِنِّي دَعَوْتُ فَوْجِي لِيَنْلَا وَنَهَارًا ٦ فَلَمْ يَرِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا ٧ وَلَيْسَ كُلَّمَا دَعَوْهُمْ لِتَغْفِرَهُمْ جَعَلُوا صَعِيبَهُمْ فِي عَذَانِهِمْ وَأَسْتَعْشُوا شَاهِهِمْ وَأَصْرَوْا وَأَسْتَكَبُرُوا أَسْتَكَبَارًا ٨ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْهُمْ جِهَارًا ٩ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَمُ لَهُمْ وَأَسْرَرُهُمْ إِسْرَارًا ١٠ فَقُلْتُ أَسْتَغْفِرُ وَأَرْبَكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا ١١

7 «Και στ' αλήθεια κάθε φορά που τους καλούσα, για να τους συγχωρέσεις, έβαζαν τα δάχτυλά τους στ' αυτιά τους, καλύπτονταν με τα ενδύματά τους και επέμεναν (στην άρνησή τους), και συμπεριφέρονταν πολύ αλαζονικά.»

8 «Επειτα στ' αλήθεια τους κάλεσα φανερά.»

9 «Επειτα στ' αλήθεια τους κήρυξα (μερικές φορές) ανοιχτά (μεγαλόφωνα) και (άλλες φορές) μυστικά (ιδιαιτέρως).»

10 «Είπα (σ' αυτούς): «Ζητήστε συγχώρεση απ' τον Κύριό σας, στ' αλήθεια, Αυτός συγχωρεί τα πάντα.»

11 «Θα σας στείλει άφθονη βροχή,»

12 «Και θα αυξήσει τον πλούτο και τα παιδιά σας, και θα κάνει για σας κήπους, και θα κάνει για σας ποτάμια.»»

13 «Τι συμβαίνει με σας; Πώς δε φοβάστε το μεγαλείο του Αλλάχ (και τη δύναμι του Του)»

14 «Ενώ σας έπλασε σε (διαφορετικά) στάδια (δηλ. πρώτα το στάδιο της Νούτφα, έπειτα της Άλακα, κι έπειτα της Μούντγα).»

١١) تُرسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مَدْرَازًا وَيَمْدُدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَبَعْدَ
 ١٢) لَكُمْ جَنَّتٌ وَجَنَّعَ لَكُمْ أَنْهَرًا مَالَكُمْ لَا رَجُونَ لِلَّهِ وَفَارًا
 ١٣) وَقَدْ حَلَقُوكُمْ أَطْوَارًا ١٤) أَمْ تَرَوْ أَكِيفَ حَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
 ١٥) طَبَاقًا ١٦) وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِ نُورًا وَجَعَلَ النَّسَمَسَ سَرَاجًا
 ١٧) وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بَيْانًا ١٨) مَمْ يَعِدُكُمْ فِيهَا وَخَرَجْتُمُ
 ١٩) إِخْرَاجًا ٢٠) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ٢١) لِتَسْكُنُوهُ مِنْهَا
 ٢٢) سُبْلًا فِي جَاهَ ٢٣) قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَرِدْهُ
 ٢٤) مَا لَهُ وَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ٢٥) وَمَكَرُوا مَكَارًا كَبَارًا ٢٦) وَقَالُوا
 ٢٧) لَا نَدْرِنَ إِلَهَكُمْ وَلَا نَدْرِنَ دَوْدًا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
 ٢٨) وَنَسْرًا ٢٩) وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزَدَ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا
 ٣٠) مَتَّخَذِيَّنَهُمْ أَغْرِيَوْهُ فَادْخَلُوْنَا فَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
 ٣١) اللَّهَ أَنْصَارًا ٣٢) وَقَالَ نُوحُ رَبِّ لَا نَدْرِنَ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
 ٣٣) دَيَارًا ٣٤) إِنَّكَ إِنْ تَنْذِرَهُمْ يُضْلُّوْنَ عَبَادَكَ وَلَا يَلِدُو إِلَّا فَاجِرًا
 ٣٥) كَفَارًا ٣٦) رَبِّ أَغْفِرْ لِي وَلَوْلَدَيَ وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْتَ
 ٣٧) مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزَدَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا ٣٨)

15) Δεν βλέπετε πώς έπλασε ο Αλλάχ εφτά (πανομοιότυπους) ουρανούς, τον ένα πάνω στον άλλο; »

16) «Κι έκανε μέσα τους το φεγγάρι ένα φως, κι έκανε τον ήλιο έναν λαμπτήρα (πηγή φωτός και θερμότητας); »

17) «Κι ο Αλλάχ σας έκανε να ξεφυτρώσετε από τη Γη. »

18) «Έπειτα θα σας επιστρέψει σ' αυτή (τη γη), και θα σας κάνει να βγείτε (πάλι, κατά την Ημέρα της Ανάστασης). »

19) «Κι ο Αλλάχ έκανε για σας τη Γη (στρωμένο) χαλί (μια ευρεία έκταση για να εγκατασταθείτε). »

20) «Για να περιπλανιέστε εκεί, σε πλατείς δρόμους. (καθώς, αν ο Αλλάχ δεν έκανε τη γη στρωμένη έκταση, δε θα μπορούσατε ούτε να χτίσετε δρόμους, ούτε σταθερά σπίτια, ούτε να καλλιεργήσετε τη γη). »

21) «Ο Νόες είπε: «Κύριέ μου! Στ' αλήθεια (ο λαός μου) με παράκουσαν, κι (οι αδύναμοι εξ' αυτών) ακολούθησαν αυτόν (τους επικεφαλής της πλάνης), στον οποίο ο πλούτος και τα παιδιά του δεν αύξησαν

τίποτε, παρά μόνο απώλεια. »

22) «Κι (οι επικεφαλής της πλάνης) έχουν μηχανεύθει (εναντίον των αδύναμων) μία ισχυρή μηχανορραφία. »

23) «Και (τους) είπαν: «Να μην εγκαταλείψετε τους θεούς σας: να μην εγκαταλείψετε ούτε τον Ουάντ, ούτε τον Σουά», ούτε τον Γιαγούθ, ούτε τον Για'ούκ, ούτε τον Νάσρ (Αντά ήταν ονόματα ειδώλων που λάτρευαν αντί του Αλλάχ, τα οποία προέρχονταν από ονόματα ενσεβών ανθρώπων, τους οποίους όταν πέθαναν, οι λαοί τους τους έκαναν εικόνες και αγάλματα, ώστε να τους ενθαρρύνουν προς την υπακοή στον Αλλάχ. Με το πέρασμα των χρόνων, οι άνθρωποι άρχισαν να λατρεύουν αυτά τα αγάλματα και τις εικόνες). »

24) «Και πράγματι έχουν παραπλανήσει πολλούς. Και (ω, Αλλάχ): Μην αυξήσεις τους αδίκους, παρά μόνο στην πλάνη. »

25) «Λόγω των αμαρτιών τους πνίγηκαν, και εισάχθηκαν στο Πυρ. Και δεν βρήκαν υποστηρικτές αντί του Αλλάχ. »

26) «Και ο Νόες είπε: «Κύριέ μου! Μην αφήσεις στη Γη κανέναν άπιστο ζωντανό (να κυκλοφορεί)! »

27) «Αν τους αφήσεις, θα παραπλανήσουν τους δούλους Σου, και δεν θα γεννήσουν κανέναν, παρά μόνο άπιστους κακοποιούς. »

28) «Κύριέ μου! Συγχώρεσε εμένα, και τους γονείς μου, κι όποιον μπαίνει στο σπίτι μου ως πιστός, κι όλους τους πιστούς και τις πιστές. Και μην αυξήσεις τους άδικους, παρά μόνο στην καταστροφή! »

Σούρα 72 Αλ-Τζινν

[Τα Τζινν]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

1) «Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Μου έχει αποκαλυφθεί ότι μία ομάδα τζινν άκουσαν (το Κοράνιο). Και είπαν: “Στ’ αλήθεια, ακούσαμε ένα θαυμάσιο Κοράνιο! »

2) «Καθοδηγεί στην Αλήθεια, και έχουμε πιστέψει σ' αυτό, και δε θα προσεταιρίσουμε κανέναν (στη λατρεία) στον Κύριό μας (τον Αλλάχ) »

3) «Και -ύψιστο είναι το Μεγαλείο του Κυρίου μας -δεν έχει πάρει ούτε σύζυγο ούτε γιο. »

4) «Και ότι ο ανόητος ανάμεσά μας (δηλ. ο Σατανάς) ξεστόμιζε εναντίον του Αλλάχ κάτι που ήταν τεράστιο ψεύδος (ότι ο Αλλάχ έχει σύζυγο και γιο). »

5 «Και στ' αλήθεια, νομίζαμε ότι οι ανθρώποι και τα τζιν δε θα ξεστόμιζαν ψέμα εναντίον του Αλλάχ.»

6 «Και στ' αλήθεια, υπήρχαν άνδρες από τους ανθρώπους που κατέφυγαν σε μερικά αρσενικά από τα τζιν, μα αυτά τους αύξησαν στην παράβαση (και στην αμαρτία και την ανοησία).»

7 «Και νόμιζαν (οι ἀπίστοι από τους ανθρώπους) αυτό που κι εσείς νομίζατε (ω, τζιν), ότι ο Αλλάχ δε θα αναστήσει κανέναν.»

8 «Και επιζητούσαμε να φτάσουμε στον ουρανό· μα τον βρήκαμε γεμάτο με πολλούς αυστηρούς φρουρούς και μετεωρίτες.»

9 «Και στ' αλήθεια, καθόμασταν (πριν την αποστολή του Μωχάμμαντ) σε σημεία εκεί (στον ουρανό), για να ακούσουμε (κλεψτά τους αγγέλους, και έπειτα όσα άκουσουμε να τα μεταφέρουμε σε μάντεις), μα οποιοσδήποτε (προσπαθήσει να) κρυφακούσει τώρα θα βρει έναν μετεωρίτη να τον ακολουθεί (για να τον κάψει).»

10 «Και δε γνωρίζουμε αν είναι το κακό αυτό που προορίζεται για αυτούς που βρίσκονται στη Γη, ή αν ο Κύριός τους επιθυμεί γι' αυτούς την Καθοδήγηση (αφού το να αποτραπούν από το να κρυφακούσουν, με μετεωρίτες και αγγέλους, δεν γίνεται παρά μόνο όταν υπάρχει μεγάλη τιμωρία για τους ανθρώπους ή όταν υπάρχει ένας Απόστολος που έρχεται με καθοδήγηση και αποκάλυψη για τους ανθρώπους.).»

11 «Υπάρχουν ανάμεσά μας κάποιοι που είναι ενάρετοι, και κάποιοι που δεν είναι ήμασταν σε διαφορετικές αιρέσεις (δηλ. ήμασταν διαφορετικές ομάδες που ακολουθούσαμε διαφορετικές θρησκευτικές δοξασίες).»

12 «Και πιστεύουμε ότι δε μπορούμε να εμποδίσουμε τη θέλησή του Αλλάχ στη γη (αν θέλει να μας τιμωρήσει), ούτε μπορούμε να ξεφύγουμε από τη θέλησή Του (αν θέλει να παρουσιαστούμε ή αν θέλει να μας τιμωρήσει δε μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτό).»

13 «Και πράγματι, όταν ακούσαμε την Καθοδήγηση (το Κοράνιο), πιστέψαμε σ' αυτό, και όποιος πιστεύει στον Κύριό του δεν θα πρέπει να φοβηθεί ούτε για μείωση στην αμοιβή των καλών του πράξεων, ούτε για αδικία (αύξηση της τιμωρίας για τις αμαρτίες του).»

14 «Και από μας κάποιοι είναι Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι στη βούληση του Αλλάχ), και

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ أَسْتَمْعُ لِنَفْرِئِينَ لِجِنِّينَ فَقَالُوا إِنَا سَمِعْنَا فَرِئَةً أَنَّا عَجَباً يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَانَاهُمْ وَلَنْ شُرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدٌ وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَمِعْنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا وَلَأَنَّهُ كَانَ يَقُولَ مَنْ لَعِنْ حَلَّ عَلَى اللَّهِ كَذِبَاً وَلَأَنَّهُ كَانَ يَرْجَأُ مِنَ الْإِنْسَنِ يَعُوذُونَ بِرَبِّهِ وَلَأَنَّهُ كَانَ فِي زَادِهِمْ رَهْقَأْ وَلَأَنَّهُمْ ظَنُوا كَمَا ظَنَنَنَا أَنَّ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا وَلَأَنَّهُمْ شَدِيدَاً وَلَهُ شَهَابَةً رَصَدَاً وَلَأَنَّهُمْ لَا نَدِرِي أَشَرَّ أَرِيدَ يَسْتَمْعُ مَنْ لَعِنَ حَلَّ لَهُ شَهَابَةً رَصَدَاً وَلَأَنَّهُمْ لَا نَدِرِي أَشَرَّ أَرِيدَ يَسْمَنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَهُمْ رَهْقَأْ وَلَأَنَّهُمْ أَتَامَنَا الْأَصْلِحُونَ وَمَنَادُونَ ذَلِكَ كَنَاطِرَأِقْ قَدَداً وَلَأَنَّهُمْ لَنْ تَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ تَعْجِزَ هَرَبَاً وَلَأَنَّهُمْ لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهَدَّى أَمَانَاهُمْ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَغْسَاً وَلَأَرَهْقَا

κάποιοι είναι άδικοι (αποκλίνοντες απ' τον Ίσιο Δρόμο)». Και όποιος έχει ασπαστεί το Ισλάμ, (δηλαδή έχει γίνει Μουσουλμάνος, με την υποταγή του στον Αλλάχ), τέτοιοι είναι όσοι επιζήτησαν τον Ίσιο Δρόμο.»

15 «Κι όσο για τους άδικους, θα γίνουν καυσόξυλα για την Κόλαση,»

16 «Και αν (οι ἀπίστοι από τους ανθρώπους και τα τζιν) είχαν ακολουθήσει τη μέθοδο (το Ισλάμ), Εμείς σίγουρα θα τους παραχωρούσαμε νερό (βροχή) σε αφθονία (δηλ. πολύ πλούτο και πολλά αγαθά).»

17 «Ωστε να τους δοκιμάσουμε μ' αυτό (τον πλούτο, αν θα ευχαριστήσουν τον Αλλάχ για ό,τι τους Παρέχει). Και όποιος στρέφεται μακριά από την Υπενθύμιση του Κυρίου του (δηλ. το Ιερό Κοράνιο), Αυτός θα τον εισάγει σε ένα σκληρό μαρτύριο (δηλ. την Κόλαση).»

18 «Και τα Τζαμιά είναι για τον Αλλάχ (Μόνο): έτσι, να μην επικαλείστε κανέναν, μαζί με τον Αλλάχ.»

19 «Κι όταν ο δούλος του Αλλάχ (ο Μωχάμμαντ) άρχισε να Τον επικαλείται (τον

وَأَنَّا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَنِصُطُونَ فَنَّ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحْرُو أَرْشَدًا **١٤** وَمَا الْقَنِصُطُونَ فَكَلُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا
 وَأَلَوْ أَسْتَقْمُوا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَا سَعِينَتْهُمْ مَاءَ غَدَقًا **١٥** لِفَنِيمَهُ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَدَعًا **١٦** وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا **١٧** وَإِنَّهُ مَلَاقِمَ عَبْدَ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيدًا **١٨** قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا مَوْرِي وَلَا أَشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا **١٩** قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًا وَلَا رَسَدًا **٢٠** قُلْ إِنِّي
 لَنْ تُخَيِّرَنِي مِنَ أَسْوَأِ حَدْوَلِنَ أَجَدُ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا **٢١** إِلَّا بِلَفَّا
 مِنَ الْأَوْرَسَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَدِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا **٢٢** حَقَّ إِذَا رَأَوْ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقْلَعَ عَدَدًا **٢٣** قُلْ إِنِّي أَذْرِعُ أَقْرَبَ
 مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمْدًا **٢٤** عَذِيلُمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا **٢٥** إِلَّامَنْ أَرَضَنِي مِنْ رَسُولِي فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا **٢٦** تَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدُهُمْ وَاحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا **٢٧**
٢٨

Αλλάχ -στην προσευχή), αυτά (τα τζινν) μαξεύτηκαν (σε ομάδες πυκνού πλήθους, και σχεδόν έπεσαν) πάνω του (ώστε να ακούσουν την Απαγγελία του Προφήτη). »

١٨ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Στ' αλήθεια, επικαλούμα (Μόνο) τον Κύριό μου (τον Αλλάχ), και δεν αποδίδω κανέναν εταίρο σ' Αυτόν.» »

٢١ Πες: «Δεν κατέχω για σας ούτε να σας βλάψω, ούτε να εμποδίσω καμία βλάβη αν ο Αλλάχ την όρισε για σας), ούτε κατέχω (για σας) όφελος (επειδή τα πάντα είναι στο Χέρι του Αλλάχ).» »

٢٢ Πες: «Κανείς δε μπορεί να με προστατέψει απ' την τιμωρία του Αλλάχ (αν δεν Τον υπάκουγα), ούτε μπορώ να καταφύγω σε κανέναν, παρά μόνο σ' Αυτόν.» »

٢٣ (Στ' αλήθεια, δεν κατέχω για σας) παρά μόνο τη Γνωστοποίηση από τον Αλλάχ (δηλ. να μεταφέρω σε σας ό, π με διέταξε ο Αλλάχ) και τα Μηνύματα Του (Ισλαμικό Μονοθεϊσμό), και όποιος παρακούσει τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, τότε στ' αλήθεια, γι' αυτόν προορίζεται το Πυρ της Κολάσεως,

θα κατοικήσει εκεί μέσα για πάντα.» »

٢٤ Μέχρι που, όταν δουν αυτό που τους είχαν υποσχεθεί, τότε θα μάθουν ποιος έχει τον πιο αδύναμο υποστηρικτή (οι άπιστοι, που δεν έχουν κανέναν υποστηρικτή, ή οι πιστοί, Υποστηρικτής των οποίων είναι ο Άλλάχ;) και ποιος κατέχει μικρότερο αριθμό (δηλ. οι άπιστοι, που είναι λίγοι, ή οι άγγελοι, οι στρατιώτες του Άλλάχ;). »

٢٥ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Δεν γνωρίζω αν (η τιμωρία) που σας είχε υποσχεθεί βρίσκεται κοντά ή αν ο Κύριός μου θα την ορίσει στο μακρινό μέλλον. »

٢٦ (Αντός είναι) ο Παντογνώστης των Γάιμπ (Αοράτων), και δεν αποκαλύπτει σε κανέναν τα Γάιμπ Του.» »

٢٧ Εκτός σε όποιον επέλεξε (ο Άλλάχ) (από την ανθρωπότητα) ως Αγγελιαφόρο (τον ενημερώνει για τα Αόρατα στο βαθμό που επιθυμεί ο Άλλάχ), και στον οποίον έπειτα έρχονται (άγγελοι) από μπροστά του και από πίσω του ως φύλακες (για να τον προστατεύουν). »

٢٨ Ωστε να ξέρει (ο Αγγελιαφόρος του Άλλάχ) ότι στ' αλήθεια (οι Αγγελιαφόροι πριν από αυτόν) μετέδιδαν (όπως και αυτός) τα Μηνύματα του Κυρίου τους (με αλήθεια και ειλικρίνεια), και (ο Άλλάχ) περιβάλλει (με τη Γνώση Του) ό, τι κατέχουν (είτε φανερό είτε κρυφό), και (ο Άλλάχ) καταμέτρησε (γνωρίζει) όλα τα πράγματα με τους ακριβείς αριθμούς τους (δηλ. δεν υπάρχει τίποτε που είναι κρυφό από τον Άλλάχ). »

Σούρα 73 Αλ-Μουζάμιλ [Ο Τυλιγμένος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεντπλαχνον)

١ Ω, εσύ (Προφήτη), ο τυλιγμένος (με τα μάτιά σου). »

٢ Να σηκώνεσαι (για προσευχή) τη νύχτα, (όλη) εκτός από λίγο. »

٣ Τη μισή (νύχτα) ή λίγο λιγότερο απ' αυτό (ώστε να είναι το ένα τρίτο της νύχτας). »

٤ Η λίγο περισσότερο (από τη μισή, ώστε να είναι τα δύο τρίτα της νύχτας) (και ο Προφήτης έχει αντές τις επιλογές). Και να απαγγέλεις το Κοράνιο (φωναχτά) μ' έναν αργό, ευχάριστο, σαφή τρόπο και με ρυθμικό τόνο. »

٥ Στ' αλήθεια, θα στείλουμε κάτω σε σένα ένα βαρύ Λόγο (το Ιερό Κοράνιο που περιέχει οδηγίες, υποχρεώσεις και απαγορεύσεις). »

٦ Στ' αλήθεια, το να σηκώνεται κανείς

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ١ قُوَّالِيلَ إِلَّا لِاقْتِلَكُمْ ٢ يَصْفَهُ وَأَوْنَقُهُ مِنْهُ قَلِيلًا ٣
أَوْزَدَ عَلَيْهِ وَرَتَلَ الْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ٤ إِنَّاسَنَلِقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ٥
شَقِيلًا ٦ إِنَّ نَاسَنَةَ الْيَلِهِي أَشَدُ وَطَعَافًا وَقَوْمَ قِيلًا ٧ إِنَّكَ فِي
النَّهَارِ سَبَّحَ طَوْيَلًا ٨ وَذَكَرَ كِرَاسَمَ رَبِّكَ وَبَنَّتَ إِلَيْهِ بَنَّيَلًا ٩
رَبُّ الْمَسْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ١٠ وَأَصْبَرَ
عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرَاجِيلًا ١١ وَدَرَنِي وَالْكَكِينَ ١٢
أُولَئِي النَّعْمَةِ وَمَهْلُكُهُ قَلِيلًا ١٣ إِنَّ لَدِنَتَ آنَكَلَا وَحِيمَا ١٤
وَطَعَامًا ذَاغْصَهُ وَعَذَابًا أَلِيمًا ١٥ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ١٦ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ١٧ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ مِنْ رَسُولٍ
فَلَخَذَهُ أَخْدَأَوْبِيلًا ١٨ فَكَيْفَ تَنْقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوَلَدَنَ شَيْبًا ١٩ أَلْسَمَاءَ مُفَطَّرِبَهُ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ٢٠
إِنَّ هَذِهِ تَذَكِّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ لَمْ يَخْدَمْ إِلَيْ رَبِّهِ سَيِّلًا ٢١

τη νύχτα (από τον ύπνο του για την νυχτερινή προσευχή [Ταχάτζουντ]) έχει την πιο ισχυρή επιρροή στην καρδιά, και πιο κατάλληλη για την απαγγελία (τον Ιερού Κορανίου με τον πιο σαφή και πιο κατανοητό τρόπο, αφού η καρδιά τη νύχτα είναι άδεια από τα υλιστικά θέματα της μέρας, όπως δουλειά κτλ.).

﴿ ٧ ﴾ Στ' αλήθεια, υπάρχει για σένα, την ημέρα, παρατεταμένη απασχόληση (με τη μετάδοση του Μηνύματος του Αλλάχ και με τις ιδιωτικές υποθέσεις της ζωής σου, για αυτό τέλεσε τη νυχτερινή προσευχή αφοσιώνοντας την καρδιά σου προς τον Αλλάχ).

﴿ ٨ ﴾ Και να μνημονεύεις το Όνομα του Κυρίου σου, και να αφοσιώνεσαι στη λατρεία σου προς Αυτόν με πλήρη αφοσίωση (ολόψυχα, αποκόπτοντας τις κοσμικές σκέψεις από την καρδιά και το μυαλό σου κατά τη λατρεία σου).

﴿ ٩ ﴾ (Αυτός είναι) ο Κύριος της ανατολής και της δύσης δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από Αυτόν. Έτσι να παίρνεις μόνο Αυτόν ως Ονακείλ (Διαχειριστή των υποθέσεών σου, δηλ. εμπιστευθείτε τον Αλλάχ και βασιστείτε σ' Άντόν).

﴿ ١٠ ﴾ Και να είσαι υπομονετικός (ω, Μωχάμμαντ) με ό,τι λένε (οι άπιστοι), και να απομακρύνεσαι απ' αυτούς με καλό τρόπο (χωρίς να τους επιπλήξεις ή να τους εκδικηθείς).

﴿ ١١ ﴾ Και άφησε Εμένα Μόνο να ασχοληθώ με αυτούς που διαψεύδουν (τα Εδάφια Mouv), που έχουν πολυτελή ζωή (στην εγκόσμια ζωή). Και δώσ' τους αναβολή (στην τιμωρία) για λίγο (καιρό, μέχρι να έρθει η ορισμένη ώρα για την τιμωρία τους).

﴿ ١٢ ﴾ Στ' αλήθεια, Εμείς έχουμε (στην Έσχατη Ημέρα) δεσμά (για να τους αλυσοδέσουμε), κι ένα μαινόμενο Πυρ.

﴿ ١٣ ﴾ Και μια τροφή που πνίγει, κι ένα επώδυνο βασανιστήριο.

﴿ ١٤ ﴾ Την Ημέρα που η γη και τα βουνά θα σείονται βίαια, και τα βουνά θα γίνουν ένας σωρός άμμου σκορπισμένος.

﴿ ١٥ ﴾ Στ' αλήθεια, στείλαμε σε σας (ω, άνθρωποι) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) που θα είναι μάρτυρας σε σας, όπως στείλαμε έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωυσή) στον Φαραώ.

﴿ ١٦ ﴾ Μα ο Φαραώ παράκουσε τον Αγγελιαφόρο (τον Μωυσή) έτσι τον αρπάξαμε με μία αυστηρή τιμωρία.

﴿ ١٧ ﴾ Πώς, λοιπόν, αν αρνείστε την πίστη

θα φυλάξετε τον εαυτό σας (από την τιμωρία), σε μία Ημέρα (την Ημέρα της Ανάστασης), που θα κάνει τα παιδιά γερασμένα (από τα τρομακτικά πράγματα που θα δουν την Ημέρα της Ανάστασης).

﴿ ١٨ ﴾ (Οπου ο ουρανός θα διασπαστεί; Βέβαια, η Υπόσχεσή Του οπωσδήποτε θα εκπληρωθεί.)

﴿ ١٩ ﴾ Στ' αλήθεια αυτή (όλα τα προαναφερθέντα τρομακτικά πράγματα) είναι μία νονθεσία: και όποιος θέλει (να τη λάβει υπόψη), ας ακολουθήσει ένα Δρόμο (υπακοής και ενσέβειας) προς τον Κύριο του!

﴿ ٢٠ ﴾ Στ' αλήθεια, ο Κύριός σου γνωρίζει ότι προσεύχεσαι για λίγο λιγότερο από τα δύο τρίτα της νύχτας, άλλοτε τη μισή νύχτα, και άλλοτε το ένα τρίτο της νύχτας, κι επίσης μια ομάδα από αυτούς που βρίσκονται μαζί σου (τους οπαδούς σου). Κι ο Αλλάχ ορίζει τη νύχτα και τη μέρα. Γνωρίζει ότι δε θα μπορούσατε να προσευχθείτε ολόκληρη τη νύχτα, γι' αυτό σας ανακουφίζει. Και έτσι να απαγγέλλετε από το Κοράνιο όσο σας διευκολύνει (κατά τη νυχτερινή προσευχή). Γνωρίζει ότι θα υπάρχουν

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِ الْيَوْمِ وَنَصَمَّهُ، وَلَكِنَّهُ وَكَافِرٌ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقْدِرُ أَيْمَانَ وَالنَّهَارَ عَلَمَ أَنَّ لَنْ تُحْصُمُهُ فَنَابَ
عَلَيْكُمْ كُفَّارٌ وَمَا يَتَسَرَّ مِنَ الْفَزْعِ إِنَّ عِلْمَ أَنَّ سَيِّكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٌ
وَعَاهِرُونَ يَصْرِيُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَمَاخِرُونَ
يَقْتَلُونَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ فَاقْرِئُوا مَا يَتَسَرَّ مِنْهُ وَأَفِيمُوا أَصْلَوَةً وَأَئْتُوا
الْأَرْكَةَ وَأَفِصُّوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا وَمَا نَفِدُمُوا لَنَهْسِكُونَ مِنْ خَيْرٍ تَحْدُدُهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

شُورَةُ الْمُلْكَةِ
أَبْنَاهَا ۚ تَرْبِيهُ ۖ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَعْلَمُ بِمَا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ
فَوْقَ الْمَدِيرِ ۗ ۱ قُرْآنِنَدِرُ ۲ وَرَبَّكَ فَكِيرُ ۳ وَبِأَنْكَ فَظَاهِرُ ۴
وَلَأَرْجُرَ فَاهْجَرُ ۵ وَلَا تَمْنَنْ شَتَّكِيرُ ۶ وَرِبَّكَ فَاصِيرُ ۷
فَإِذَا نُرْفِي إِلَى الْأَنْوَافِ ۸ فَنَذِلَكَ يَوْمَنِ يَوْمَ عَسِيرُ ۹ عَلَى الْكُفَّارِ
عَيْدِ سَيِّرُ ۱۰ ذَرِفِ وَمَنْ خَلَقَتْ وَجِيدًا ۱۱ وَجَعَلَتْ لَهُ مَا لَأَ
مَمْدُودًا ۱۲ وَنِينَ شَهُودًا ۱۳ وَمَهَدَتْ لَهُ تَمَهِيدًا ۱۴ مِنْ طَمْعِ
أَنَّ زَيْدَ ۱۵ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِيَنْتَسِعِنِيَادًا ۱۶ سَأَرْهَقَهُ صَعُودًا ۱۷

μερικοί από σας που είναι ασθενείς, άλλοι που ταξιδέψουν στη γη, επιδώκοντας τα αγαθά του Αλλάχ, κι άλλοι που πολεμούν στο Δρόμο του Αλλάχ. Έτσι απαγγείλετε από το Κοράνιο (κατά τις προσευχές σας) όσο σας διευκολύνει, και εκτελείτε τις προσευχές και να δίνετε τη Ζακά (υποχρεωτική ελεγμοσύνη) και να δανείζετε στον Αλλάχ ένα αξιόλογο δάνειο (δηλ. να ξοδεύετε τα χρήματά σας σε καλό σκοπό, βοηθώντας τους ανθρώπους, επιδώκοντας έτσι την ευχαρίστηση του Αλλάχ). Κι ότι καλό κάνετε (καλές πράξεις στην εγκόσια ζωή), σίγουρα θα το βρείτε με τον Αλλάχ, καλύτερο και μεγαλύτερο, ως αμοιβή. Και αναζητήστε Συγχώρεση απ' τον Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεῖ τα πάντα), Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος).

Σούρα 74 Αλ-Μουντάθθιρ

[Ο Σκεπασμένος με το Μανδύα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνον)
Ω, εσύ (Προφήτη), ο σκεπασμένος (με ένα μανδύα)!

Σήκω και προειδοποίησε (τους αγθρώπους για την τιμωρία από τον Αλλάχ)!

Και δόξασε τον Κύριό σου (Αλλάχ)!

Και εξάγνισε τα ενδύματά σου!

Και απομακρύνσου από το Αρ-Ρούτζ (τα ειδώλα και την ειδωλολατρία) (όπως ήδη κάνεις)!

Και μη δίνεις, με σκοπό να αποκτήσεις περισσότερα (Η μην θεωρείς τις πράξεις υπακοής σου προς τον Αλλάχ, ως χάρη σ' Αυτόν)!

Και να είσαι υπομονετικός για χάρη του Κυρίου σου (δηλ. να εκτελείς το καθήκον σου προς τον Αλλάχ)!

Και όταν (ο Άγγελος Ισραφείλ) φυσήξει το Κέρας (Σάλπιγγα) (δηλ. το δεύτερο φύσημα).

Στ' αλήθεια, αυτή η Ημέρα θα είναι μια πολύ Δύσκολη Ημέρα –

Που για τους απίστους δεν θα είναι καθόλου ευκολη.

Αφησε Εμένα Μόνο (ω, Προφήτη) (να ασχοληθώ) με όποιον δημιούργησα μονάχο (στη μήτρα της μητέρας του, χωρίς να έχει ούτε πλούτο ούτε παιδιά) (Αναφέρεται στον Αλ-Ουολίντ, νιό του Αλ-Μονγείρα Αλ-Μαχζούμι).

Κι έπειτα, του χορήγησα άφθονα πλούτη.

Και παιδιά για να τον συντροφεύουν.

Και του διευκόλυνα (τα μέσα βιοπορισμού) με κάθε ευκολία.

Κι έπειτα, (μετά απ' όλα αυτά) εποφθαλμιούσε με απληστία να του έδινα περισσότερα (παρ' όλο που αφνήθηκε την πάστη).

Οχ! Στ' αλήθεια, ήταν αντίθετος - πεισματικά - με τα Αγιάτ (εδάφια, αποδείξεις) Μας.

Θα τον εξαναγκάσω να αντιμετωπίσει ένα σκληρό μαρτύριο (χωρίς ανάπτωση)!

Στ' αλήθεια, σκέφτηκε και σχεδίασε (συνωμοτικά) (πώς θα δισφημούσε τον Προφήτη και το Κοράνιο).

Και καταραμένος να 'ναι: για το πώς σχεδίασε!

Και πάλι καταραμένος να 'ναι: για το πώς σχεδίασε!

Επειτα κοίταξε (σκέφτηκε ζανά με την ησυχία του).

Έπειτα συνοφρυώθηκε και το πρόσωπό του σκοτείνιασε.

Έπειτα έστρεψε την πλάτη του (στην αλήθεια) αλαζονικά.

Έπειτα είπε: 'Αυτό δεν είναι παρά μόνο μαγεία, από τους προγόνους:

Αυτά δεν είναι παρά τα λόγια ενός ανθρώπου!

26 «Θα τον εισάγω στη Σάκαρ (μία από τις ονομασίες της Κολάσεως) για να καεί μέσα.»

27 «Και δεν ξέρεις (ω, Μωχάμμαντ) πώς είναι (τρομερή) η Σάκαρ!»

28 «Δεν αφήνει τίποτε (ούτε τη σάρκα ουτε τα οστά του απίστου) χωρίς να το κάψει!»

29 «Καίγοντας και μαυρίζοντας τα δέρματα!»

30 «Πάνω της βρίσκονται δέκα εννέα (ισχυροί ὄγκειοι ως φύλακες και φρουροί της Κολάσεως).»

31 «Και δεν θέσαμε κανέναν, παρά αγγέλους ως φύλακες του Πυρός. Κι δεν έχουμε ορίσει τον αριθμό τους (των αγγέλων ως 19), παρά μόνο για να είναι ως δοκιμασία για τους απίστους, ώστε αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (τις Γραφές) (Εβραίοι και Χριστιανοί που έλαβαν δύο Θεϊκά Βιβλία, Τορά και Ιν-τέϋλ) να σιγουρευτούν [ότι το Κοράνιο είναι η αλήθεια, καθώς συμφωνεί με τα Βιβλία τους αναφορικά με τον αριθμό (19)] και ώστε να ανηθούν οι πιστοί στην Πίστη (καθώς το Κοράνιο είναι η αλήθεια), και για να μην αμφισβητούν αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (Εβραίοι και Χριστιανοί), ούτε οι πιστοί, και για να πουν εκείνοι που στις καρδιές τους βρίσκεται μια ασθένεια (της υποκριοίας) και οι άπιστοι: «Τι ήθελε ο Αλλάχ μ' αυτήν την παραβολή (αυτόν τον αριθμό);» Έτσι ο Αλλάχ οδηγεί όποιον θέλει στο να παραστρατήσει και καθοδηγεί όποιον θέλει. Και κανείς δε γνωρίζει τις στρατιές του Κυρίου σου, παρά Μόνο Αυτός. Και αυτή (η Κόλαση) δεν είναι, παρά μια (προειδοποιητική υπενθύμιση για την ανθρωπότητα.»

32 «Οχι! Και (Ορκίζομαι) μα το φεγγάρι.»

33 «Και (Ορκίζομαι) μα τη νύχτα καθώς υποχωρεί.»

34 «Και (Ορκίζομαι) μα την αυγή καθώς φέγγει.»

35 «Στ' αλήθεια, αυτή (η Κόλαση) είναι ένα από τα Φοβερά (Σημεία).»

36 «Μια προειδοποίηση για την ανθρωπότητα -»

37 «Σε όποιον από σας επιθυμεί να προχωρήσει (προς τον Αλλάχ μέσω της υπακοής και των καλών πράξεων), ή να μείνει πίσω (μέσω της παρακοής και των αμαρτιών).»

38 «Κάθε ψυχή θα είναι υποθηκευμένη (θα κρατηθεί σε ομηρεία) για ό,τι κέρδισε (δηλ. δεν θα προχωρήσει μέχρι να πληρώσει ό,τι χρωστάει από δικαιώματα των άλλων και τις τιμωρίες για τις κακές πράξεις της),»

39 «Εκτός αυτοί στα Δεξιά (δηλ. οι ευσεβείς, ειλικρινείς πιστοί στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό,

18 «فَقِيلَ كَيْفَ قَدْرٌ ثُمَّ فِيلَ كَيْفَ قَدْرٌ ثُمَّ نَظَرَ إِنَّهُ فَكَرْ وَقَدْرٌ 19 «فَقِيلَ كَيْفَ قَدْرٌ ثُمَّ فِيلَ كَيْفَ قَدْرٌ ثُمَّ نَظَرَ إِنَّهُ فَكَرْ وَقَدْرٌ 20 «ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرٌ 21 «ثُمَّ أَدْبَرَ وَأَسْتَكَبَ 22 «فَقَالَ إِنَّهُذَا الْأَسْحَرُ 23 «ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرٌ 24 «إِنَّهُذَا الْأَقْوَلُ الْبَشَرِ 25 «سَأَصْلِيهِ سَقَرَ 26 «وَمَا أَدْرَاكَ مَاسَقَرٌ 27 «لَا تَبْقِي وَلَا تَذَرْ 28 «وَاتَّحِهِ لِلْبَشَرِ 29 «عَنَّهَا سَعْةُ عَشَرَ 30 «وَمَا جَعَنَا أَصْحَابَ الْأَنْارِ إِلَّا مَلَكِهِ وَمَا جَعَنَا عِدَّهُمْ إِلَّا فَتَنَّهُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَقِنُنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ وَزِيَادَ الدِّينِ مَا مُؤْمِنُا يَنْهَا وَلَا يَرَبَّ أَنْبَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْكُفَّارُ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِنَّذِهَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضَلُّ اللَّهُ مِنْ يَنْهَا وَهَذِي مِنْ يَنْهَا وَمَا يَعْلَمُ جُنُودِ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هُوَ إِلَّا ذَكْرٌ لِلْبَشَرِ 31 «كَلَّا وَالْقَمَرُ 32 «وَأَتَيْلِ إِذَا أَذْبَرَ 33 «وَأَصْبَحَ إِذَا أَشَفَرَ 34 «إِنَّهَا إِلَّا حَدَى الْكَبِيرِ 35 «نَذَرِ الْبَشَرِ 36 «لَمْ يَنْ شَاءْ مِنْكُمْ أَنْ يَقْدِمْ أَوْ يَنْخُرْ 37 «كُلُّ فَقِيسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً 38 «إِلَّا أَصْحَابُ الْيَوْمِينِ 39 «فِي جَنَّتِ يَسَّالَةِ لَوْنَ عَنِ الْمُعْجَرِمِينَ 40 «مَاسَلَكَ كُمُّكِي سَقَرَ 41 «فَالْوَلَّمَنَكِ مِنْ الْأَصْلَيْنَ 42 «وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ 43 «وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ 44 «وَكُنَّا نَكِبْ بِيَوْمِ الدِّينِ 45 «حَتَّى أَتَنَا الْيَقِينَ

που λαμβάνουν τα Βιβλία με την Καταγραφή των πράξεών τους στο δεξί τους χέρι.»

40 «Σε Κήπους (Παράδεισο) θα ρωτούν ο ένας τον άλλον,»

41 «Σχετικά με τους Αλ-Μουτζριμείν (πολυθεϊστές, εγκληματίες, απίστους), (και θα τους λένε):»

42 «Τι σας εισήγαγε στη Σάκαρ (Κόλαση);»

43 «Εκείνοι θα πουν: «Δεν ήμασταν από τους προσευχητές.»

44 «Ούτε ταΐζαμε τους ενδεείς.»

45 «Και μιλούσαμε με πλάνη (και με ψεύδη, και για όλα όσα ο Αλλάχ μισούσε) με τους ανθρώπους που μιλάνε και αυτοί με πλάνη και ψεύδη.»

46 «Και διαψεύδαμε την Ημέρα του Απολογισμού (την Εσχατη Ημέρα),»

47 «Μέχρι που ήρθε σε μας το βέβαιο (ο θάνατος).»

48 «Κι έτσι δεν θα τους ωφελήσει καμία μεσολάβηση από μεσολαβητές.»

49 «Τότε τι συμβαίνει μ' αυτούς (δηλ. τους απίστους), (πώς) απομακρύνονται από τη

فَمَا نَفِعُهُمْ شَفَعَةُ الْشَّفِيفِينَ ١٨
 فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكُّرِ مُعَصِّبِينَ
١٩ كَأَنَّهُمْ حُرُمٌ مُسْتَفْرِهُ ٢٠ فَرَّتْ مِنْ قَسَوَةِ ٢١ لَلْبَرِيدُ
 كُلُّ أَمْرٍ يُمْهِمُهُمْ أَنْ يُوقَ صُحُّهَا مُنْتَرَهُ ٢٢ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ٢٣ كَلَّا إِنَّهُمْ تَذَكَّرُهُ ٢٤ مَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ٢٥
 وَمَا يَدْكُرُونَ إِلَّا أَنْ شَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّعْوَى وَأَهْلُ الْعَفْرَةِ ٢٦

شِورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسُمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ١ وَلَا أَقْسُمُ بِالنَّفْسِ الْلَّوَامَةِ ٢ إِنِّي أَحَسِّبُ
 إِلَّا إِنَّمَا نَجَعَ عَظَامَهُ ٣ بِلَى قَدِيرِنَ عَلَى أَنْ شُوَّى بَانَهُ ٤ بِلَى
 بِرُّيدٍ إِلَّا إِنَّمَا لِي فَجُرُّ لَمَامَهُ ٥ يَسْتَقْبَلُ يَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ٦ فَإِذَا رَأَى الْبَصَرَ
 وَحْسَفَ الْقَمَرَ ٧ وَجَعَ الْأَنْسَسَ وَالْقَمَرَ ٨ يَقُولُ إِنَّهُنَّ رَوِيدَ
 أَنَّ الْمَفَرِّ ٩ كَلَّا لَا وَرَزَ ١١ إِلَى رِيلَكَ يُوَمِّدُ الْمَسْقَرَ ١٢ يُبَوِّ إِلَّا إِنَّهُنَّ
 يُوَمِّدُنَّ مَا قَدَمَ وَأَخْرَ ١٣ بِلَى إِنَّهُنَّ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ١٤ وَلَوْلَئِنْ
 مَعَادِيْرَهُ ١٥ لَا تَحْرِكْ يَهُ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ١٦ إِنْ عَيْنَاهُ جَمِعَهُ
 وَقَرَءَ أَنَّهُ ١٧ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَأَيْمَ قَرْءَنَاهُ ١٨ شَمَّمَ إِنْ عَلَيْنَا بَانَهُ

νουθέτηση;

٥٠ «(Απομακρύνονται) σαν να ήταν (τρομαγμένα), άγρια γαϊδούρια.»

٥١ «Που τρέχουν να ξεφύγουν από ένα λιοντάρι.»

٥٢ «Μα την αλήθεια, καθένας απ' αυτούς επιθυμεί να του δοθούν ξεδιπλωμένες γραφές (δηλ. ζεκάθαρο βιβλίο που πρόερχεται απ' τον Αλλάχ και γράφει ότι το Ισλάμ είναι η σωστή θρησκεία και ότι ο Μωχάμμαντ έχει έρθει με την Αλήθεια από τον Αλλάχ).»

٥٣ «Οχ! Μα δεν φοβούνται τη Μέλλουσα Ζωή (την τιμωρία του Αλλάχ σ' αυτήν).»

٥٤ «Οχ! Στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι μια νουθεσία,»

٥٥ «Κι όποιος θέλει ας νουθετηθεί (διαβάζοντάς το)!»

٥٦ «Και δεν θα νουθετηθούν, εκτός αν θέλει ο Αλλάχ: Αυτός είναι που Του αρμόζει η ευσέβεια και η υπακοή της ανθρωπότητας, κι Αυτός είναι ο Αρμόδιος να συγχωρεί (τις αμαρτίες των σκλάβων Του).»

Σούρα 75 Αλ-Κιγιάμα
 [Η Ανάσταση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνον)

١ «Ορκίζομαι, στην Ημέρα της Ανάστασης.»

٢ «Και ορκίζομαι στην αυτο-κατηγορούμενη ψυχή (δηλ. την ψυχή του πιστού, που τον κατηγορεί όταν διαπράττει αμαρτία ή κάποιο σφάλμα).»

٣ «Νομίζει ο άνθρωπος (άπιστος) ότι Εμείς

δεν θα συλλέξουμε (ξαναδημιουργήσουμε)

τα οστά του (την Ημέρα της Ανάστασης);»

٤ «Ναι, είμαστε Ικανοί να ανασχηματίσουμε τέλεια τα ακροδάχτυλά του (δακτυλικά αποτυπώματα).»

٥ «Αλλά! Ο άνθρωπος (αρνείται την Ανάσταση και την Απολογία, επομένως) θέλει να συνεχίσει να διαπράττει αμαρτίες για την υπόλοιπη ζωή του.»

٦ «Ρωτά (διαψεύδοντας): «Πότε θα είναι αυτή η Ημέρα της Ανάστασης;»»

٧ «Μα όταν η όραση θα είναι αμήχανη, φοβισμένη και κατάπληκτη (από όσα τρομακτικά πράγματα θα βλέπει κατά την Ημέρα της Ανάστασης).»

٨ «Και (όταν) το φεγγάρι συσκοτίστεί.»

٩ «Και (όταν) ο ήλιος και το φεγγάρι ενωθούν (είτε μπαίνοντας το ένα στο άλλο, ή με το να διπλωθούν, ή θα τους αφαρεθεί το φως τους).»

١٠ «(Τότε) Εκείνη την Ημέρα ο άνθρωπος θα πει: «Πού είναι το καταφύγιο (για να ξεφύγω από αυτήν την τιμωρία);»»

١١ «Οχ! Δεν υπάρχει καταφύγιο!»

١٢ «Στον Κύριό σου (Μόνο) θα βρίσκεται ο τόπος του τελικού περιορισμού εκείνη την Ημέρα.»

١٣ «Εκείνη την Ημέρα ο άνθρωπος θα ενημερωθεί για ό,τι παρουσίασε (από καλές ή κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της ζωής του), και για ό,τι ανέβαλε (από καλές ή κακές πράξεις, τις οποίες οι άνθρωποι ακολούθησαν ως πρότυπο μετά από το θάνατό του).»

١٤ «Και ούως! Ο άνθρωπος θα γίνει μάρτυρας (επιχείρημα) εναντίον του εαυτού του (καθώς τα μέρη του σώματός του (δέρμα, χέρια, πόδια, μάτια, αντιά κλπ.) θα μιλήσουν για τις πράξεις του).»

١٥ «Ακόμη κι αν θέσει τις δικαιολογίες του (για να καλύψει τις κακές πράξεις του δεν θα τον ωφελήσουν).»

١٦ «(Ω, Μωχάμμαντ) Μην κουνάς τη γλώσσα σου (επαναλαμβάνοντας τα λόγια του Κορανίου που ακούς από τον άγγελο Γαβριήλ την ώρα που λαμβάνεις την Αποκάλυψη)

για να βιαστείς να το απομνημονεύσεις (φοβούμενος μην το ξεχάσεις).»

17 «Εμείς Είμαστε που θα το συλλέξουμε (στο στήδος σου) και (θα σου δώσουμε την ικανότητα της) απαγγελίας του (όποτε θες να διακρηρύξεις).»

18 «Κι όταν Εμείς το απαγγέλλουμε (δηλ. όταν ο άγγελος Γαβριήλ το απαγγέλλει σε σένα), τότε ακολούθα την απαγγελία του (και έπειτα να το διαβάσεις όπως το άκουσες).»

19 «Επειτα είναι δική Μας αρμοδιότητα να το κάνουμε σαφές (σε σένα, δηλ. να κατανοήσεις τις ερμηνείες και τις εντολές του).»

20 «Οχι! (δεν είναι όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες, ότι δε θα αναστηθείτε και δε θα λογοδοτήσετε για τις πράξεις σας), μα στ' αλήθεια εσείς αγαπάτε την εγκόσμια ζωή (και τα στολίδια της).»

21 «Και παραμελείτε τη Μέλλουσα Ζωή (και την ευδαιμονία της).»

22 «Κάποια πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι λαμπερά και φωτεινά.»

23 «Ατενίζοντας τον Κύριο τους.»

24 «Και κάποια πρόσωπα εκείνη τη Ημέρα θα είναι συνοφρυνωμένα και σκοτεινιασμένα,»

25 «Πιστεύοντας (και αναμένοντας) ότι κάποια συμφορά πρόκειται να πέσει πάνω τους, η οποία θα σπάσει τη σπονδυλική στήλη τους.»

26 «Οχι, όταν (η ψυχή) φτάσει στις κλειδες (δηλ. στο λαμό κατά την έξοδό της από το σώμα, όταν αυτός θα βρίσκεται στο χείλος των θανάτου).»

27 «Και θα ειπωθεί (από τους παριστάμενους): «Ποιος μπορεί να του κάνει ξόρκι (ώστε να τον θεραπεύσει και να τον σώσει από το θάνατο);»»

28 «Και αυτός (ο ετοιμοθάνατος) θα καταλάβει ότι έφτασε (η ώρα) του χωρισμού (ο θάνατος) (αφού βλέπει τους αγγέλους του θανάτου που έρχονται για να συνοδεύσουν τη ψυχή του).»

29 «Και το ένα πόδι θα τυλιχθεί με το άλλο.»

30 «Η πορεία θα ανήκει, εκείνη την Ημέρα, στον Κύριό σου (τον Αλλάχ)!»

31 «Ούτε (αυτός ο άπιστος) πίστευε (στο Κοράνιο και στο Μήνυμα του Αγγελιαφόρου), ούτε προσευχόταν!»

32 «Μα, (αντιθέτως), διέψευδε (το Κοράνιο και το Μήνυμα του Αγγελιαφόρου) και απομακρυνόταν!»

33 «Επειτα πήγε στην οικογένειά του περπατώντας με έπαρση (θαυμάζοντας τον εαυτό του)!»

34 «Αλίμονο σε σένα (ω, άπιστε)! Και (πάλι) αλίμονο σε σένα!»

كَلَدَلْ حَمْجُونَ الْعَاجِلَةَ ١٠ وَنَذَرُونَ الْآخِرَةَ ١١ وَجْهُ يَوْمَنَ نَاضِرَةَ ١٢

إِلَيْهِمَا نَاطِرَةَ ١٣ وَجْهُ يَوْمَنَ بَاسِرَةَ ١٤ نَظَنَ أَنْ يَعْلَمَ بِهَا فَقَرَأَ ١٥

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْتَّرَاقِ ١٦ وَقَيلَ مِنْ رَاقِ ١٧ وَطَنَ أَنَّهُ أَفْرَاقٌ ١٨ وَالْأَفْرَقَ ١٩

السَّافِ إِلَسَافِ ٢٠ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَنَ السَّافِ ٢١ فَلَاصَدَقَ وَلَاصَلَ ٢٢

وَلَكِنَ كَذَبَ وَقَولَ ٢٣ مَذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَسْتَطِي ٢٤ أَوْلَى لَكَ ٢٥

فَأَوْلَى ٢٦ شَمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ٢٧ أَيْحَسَبَ إِلَانَنَ أَنْ يَمْرِكَ سَدِّي ٢٨

أَلْوَيْكَ طَمْفَةَ مِنْ مَيْعَنِي ٢٩ مَكَانَ عَلَقَةَ فَمَلَقَ قَسَوَيِ ٣٠ بَعْلَمَ مِنْهُ ٣١

الرَّوَحِينَ الدَّكَرَ وَالْأَنْثَى ٣٢ أَيْنَ ذَلِكَ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَحْكِي الْمَوْقَنَ ٣٣

سُورَةُ الْإِنْسَنِ

سَمَاءُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَقَعْلَى إِلَيْنَ حِينٍ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ١

إِنَّا هَلَقْنَا إِلَيْنَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجَ تَبَلَّلِهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا ٢

بَصِيرًاً ٣ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَعُورًا ٤

إِنَّا أَعْنَدْنَا لِلْكَفَرِينَ سَلَسِلًا وَأَغْلَلَّا وَسَعِيرًا ٥ إِنَّ

الْأَبْرَارَ يَشْرُبُونَ مِنْ كَأسِ كَانَ مَرَاجِهَا كَأَوْرًا ٦

35 «Πάλι, αλίμονο σε σένα (ω, άπιστε)! Και (πάλι), αλίμονο σε σένα!»

36 «Νομίζει ο άνθρωπος ότι θα παραμεληθεί (χωρίς να λάβει διαταγές ούτε απαγορεύσεις, και ούτε να τιμωρηθεί ή να αμειφθεί για ό,τι έκανε);»

37 «Δεν ήταν μια Νούτφα (αναμεμεγένες εκκρίσεις των δύο φύλων), από σπέρμα που χύνεται;»

38 «Επειτα έγινε Ἀλακα (κρεμάμενος θρόμβος αἷματος). έπειτα (ο Αλλάχ) (τον) έπλασε και έπειτα (τον) διαμόρφωσε (στην καλύτερη μορφή).»

39 «Και έκανε από αυτόν τα δύο φύλα, αρσενικό και θηλυκό.»

40 «Δεν είναι λοιπόν Αυτός (ο Αλλάχ, που κάνει όλα αντά) Ικανός να δώσει ζωή στους νεκρούς; (Ναι! Είναι Ικανός να κάνει τα πάντα).»

Σούρα 76 Αλ-Ινσάν

[Ο Άνθρωπος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

(Δεν έχει περάσει μια (μεγάλη) χρονική

عَيْنَاهُشَرِبُّ بِهَا عَبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ٦ يُوْقُونُ بِالنَّدَرِ وَيَخْافُونَ
بِوْمَا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ٧ وَيُطْعِمُونَ الْطَّعَامَ عَلَى حُمَّى مَسْكِينًا
وَيَتَمَّا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّا نَطْعَمُهُ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا تَرِيدُنَا كُحْزَاءً وَلَا شَكُورًا
إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا مَعْبُوسًا قَطِيرًا ٩ وَقَهْمُ اللَّهِ شَرَّذَكَ
الْأَيُّوبُ وَلَقَّهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ١٠ وَجَرَّنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
مَشَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرِونَ فِيهَا شَمِسًا وَلَا زَمْهِيرًا ١١
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظَلَّلُهَا وَذَلَّلَتْ قَطْوَفُهَا نَذَلِيلًا ١٢ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بَانِيَةً
مِنْ فَضْيَةٍ وَّكَوَابٍ كَانَتْ قَوَابِرًا ١٣ قَوَابِرًا مِنْ فَضْيَةٍ قَدْرُهَا نَقْدِيرًا ١٤
وَيُدْسِقُونَ فِيهَا كَاسَا كَانَ مِنْ أَجْهَازَ رَجَبِيَّا ١٥ عَيْنَاهَا رَجَبِيَّا
وَيَطْفُلُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانَ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَتُهُمْ حِسَنَتُهُمْ لَوْلَأَمْشُورًا ١٦
وَإِذَا رَأَيْتُمْ شَرَّمَ رَأَيْتُ نَعِيَّا وَمَلَكَبِيرًا ١٧ عَلَيْهِمْ شَابَ سَنُسِّ
خَضْرُ وَإِسْتَرْقُ وَحْلُوَّ أَسَاوَرَ مِنْ فَضْيَةَ وَسَقَهُمْ رَهْمَ شَرَابًا
طَهُورًا ١٨ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعِيًّكُمْ مَشَكُورًا ١٩ إِنَّا
نَخْنَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ٢٠ فَاصْسِرْ لِحَكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ إِلَّا أَوْكَفُورًا ٢١ وَإِذْكُرْ أَسْمَ رَبِّكَ بِحَكْمَةٍ وَأَصِيلًا ٢٢

περίοδος πριν την ύπαρξη του ανθρώπου (*πριν να φυσητεί μέσα του η ψυχή*), κατά την οποία δεν ήταν τίποτε που να μπορεί να αναφερθεί; »

Στ' αλήθεια, πλάσαμε τον άνθρωπο από αναμεμεγμένη *Νούτρα* (*δηλ. σταγόνες αναμεμεγμένων εκκρίσεων των δύο φύλων, μέσα στη μήτρα*), για να τον δοκιμάσουμε (*με τις διαταγές και τις απαγορεύσεις που τον Θέσαμε*): έτσι, τον κάναμε (*ικανό*) να ακούει (*τα Εδάφια Μας*) και να βλέπει (*τα Σημεία και τις Αποδείξεις Μας*). »

Στ' αλήθεια, του δείξαμε (*με σαφήνεια*) το δρόμο (*της Αλήθειας και της πλάνης, του καλού και του κακού*), και έτσι είτε θα είναι (*πιστός και* ευγνώμων (*αν διαλέξει το δρόμο του καλού*), είτε (*άπιστος και* αγνώμων (*αν διαλέξει το δρόμο του κακού*)). »

Στ' αλήθεια, έχουμε ετοιμάσει για τους άπιστους σιδερένιες αλυσίδες (*για να δένονται τα πόδια τους με αυτές*), αλυσίδες με τις οποίες θα δεθούν τα χέρια τους στο λαιμό τους κι ένα φλεγόμενο Πυρ. »

Στ' αλήθεια, οι *Αλ-Αμπράρ* (*οι ευσεβείς πιστοί*) θα πιουν από ένα δισκοπότηρο (*με*

κρασί), αναμεμεγμένο με *Καφούρ* (*δηλ. νερό από μια πηγή με γλυκιά οσμή στον Παράδεισο*). »

« Μια πηγή από την οποία θα πίνουν οι δούλοι του Αλλάχ, κάνοντάς τη να αναβλύσει σε αφθονία (*όπου και να βρίσκονται*). »

« Αυτοί (*είναι εκείνοι που*) εκπληρώνουν τα τάματά (*τους*), και φοβούνται μία Ημέρα, της οποίας το κακό θα σκορπιστεί ευρέως. »

« Και δίνουν φαγητό, παρά (*την ανάγκη και*) την αγάπη τους γ' αυτό, στον *Μισκίν* (*τον ευδεή*), στο ορφανό και στον αιχμάλωτο. »

« (*Λέγοντας*): «Σας τρέφουμε μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ. Δεν θέλουμε από σας ούτε αμοιβή, ούτε ευχαριστίες. »

« Στ' αλήθεια, φοβόμαστε από τον Κύριο μας μία Ημέρα, κατά την οποία τα πρόσωπα θα σκοτεινιάσουν και θα συνοφρυωθούν» »

« Έτσι ο Αλλάχ τους έσωσε από το κακό εκείνης της Ημέρας, και τους έδωσε λαμπρότητα και ομορφιά (*στα πρόσωπα τους*) και ευχαριστηση (*στις καρδιές τους*). »

« Και τους αντάμειψε για ό,τι υπέμειναν καρτερικά (*δηλ. την υποταγή τους στον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή*), με τον Παράδεισο και με μετάξι. »

« Πλαγιασμένοι εκεί, πάνω στα κρεβάτια (*στολισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα*), χωρίς να βλέπουν ούτε ήλιο (*δηλ. δε θα νιώθουν τη ζέστη του ήλιου*), ούτε (*γα νιώθουν*) το υπερβολικό κρύο. »

« Και η σκιά (*των δέντρων εκεί θα*) πέφτει πάνω τους, και οι καρποί των (*δέντρων*) θα υποταχθούν (*και θα τους πλησιάζουν, ώστε να φτάνουν τους καρπούς*) με κάθε ευκολία. »

« Και θα περιφέρονται (*οι υπηρέτες* ανάμεσά τους με δίσκους από άργυρο (*με φαγητό*) και ποτήρια από γυαλί (*σαν κρύσταλλο*) – »

« Γυαλί που είναι φτιαγμένο από άργυρο (*και θα έχει τη λευκότητα του αργύρου και τη διαφάνεια του γυαλιού*), (*Οι υπηρέτες* καθορίζουν την ποσότητα (*τον ποτού στα ποτήρια*) ακριβώς (*στην ποσότητα που επιθυμούν οι κάτοικοι του Παραδείσου*). »

« Και θα τους δοθεί να πιουν ένα δισκοπότηρο (*με κρασί*), αναμεμεγμένο με πιπερόιζα, »

« Μια πηγή εκεί, που ονομάζεται *Σαλσαμπιλ* (*δηλ. γάργαρο νερό*). »

« Και περιφέρονται ανάμεσά τους (*τους υπηρετούν*) έφηβοι με αιώνια νεότητα. Αν τους δεις θα τους περάσεις για σκορπισμένα (*φωτισμένα*) μαργαριτάρια. »

㉚ «Κι óταν κοιτάξεις εκεί (στον Παράδεισο), θα δεις μια ευδαιμονία (που δεν μπορεί κανεὶς να φανταστεῖ) και ἔνα τεράστιο βασίλειο.»

㉛ «Θα φορούν πράσινα υμάτια από πρώτης ποιότητας λεπτό και παχύ μετάξι. Και θα είναι στολισμένοι με βραχιόλια από άργυρο, κι ο Κύριός τους θα τους δώσει να πιουν ἔνα αγνό ποτό.»

㉜ «(Και θα εἰπωθεί σ' αὐτούς): «Στ' αλήθεια, αυτή είναι μια αμοιβή για σας (για ότι κάνατε στην εγκόσμια ζωή) κι η προσπάθειά σας (τα καλά ἔργα σας) έγινε αποδεκτή.»»

㉝ «Στ' αλήθεια, Εμείς Είμαστε που στείλαμε το Κοράνιο σε σένα (ω, Μωχάμμαντ) σταδιακά.»

㉞ «Έτσι να υπομένεις καρτερικά (ω, Μωχάμμαντ) στην Εντολή του Κυρίου σου (τηρώντας το καθήκον σου προς Αυτόν και μεταφέροντας το Μήνυμά Του στην ανθρωπότητα), και να μην υπακούς ούτε κανέναν αμαρτωλό, ούτε κανέναν ἀπιστοντανό από αυτούς.»

㉟ «Και να μημονεύεις το όνομα του Κυρίου σου (πολύ) κάθε πρωί και απόγευμα.»

㉛ «Και κατά ἔνα μέρος της νύχτας να εκτελείς Σιγκούντ (πρηνή στάση, δηλ. να προσεύχεσαι) προς Αυτόν, και να Τον δοξάζεις (εξυμώντας το Όνομα Του) για μεγάλη διάρκεια στη νύχτα (δηλ. κατά την προσευχή Ταχάτζουντ).»

㉜ «Στ' αλήθεια, αυτοί (οι ἀπιστοί) αγαπούν την (μικρή) εγκόσμια ζωή και αφήνουν πίσω τους (αμελούν) μια βαριά (δύσκολη) Ημέρα (την Ημέρα της Ανάστασης).»

㉙ «Είμαστε Εμείς που τους δημιουργήσαμε, και τους ἔχουμε πλάσει σε γερή τέλεια δομή. Κι ὅταν θελήσουμε, μπορούμε να τους (καταστρέψουμε και να τους) αντικαταστήσουμε πλήρως με ἄλλους σαν αυτούς (δηλ. ανθρώπους σαν αυτούς, αλλά υπάκουοντας και υποταγμένοντας στη Θέληση του Αλλάχ).»

㉚ «Στ' αλήθεια αυτό (το Εδάφιο του Κορανίου) είναι μια νουθεσία, κι ἔτσι όποιος θέλει, ας πάρει ἔνα δρόμο (το δρόμο της πίστης και ευσέβειας) προς τον Κύριό του.»

㉛ «Και δε μπορείτε να θέλετε να κάνετε κάτι εκτός αν θέλει ο Αλλάχ (να το κάνετε, αλλιώς δεν θα το κάνετε = Θεία μοίρα). Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι 'Αλειμ (Παντογνώστης), Χακείμ (Πάνσοφος).»

㉜ «Θα εισάγει στο Έλεος Του όποιον θέλει (ο Αλλάχ), και όσο για τους αδίκους, έχει ετοιμάσει γι' αυτούς ἔνα επώδυνο βασανιστήριο.»

وَمِنْ أَلَّى فَاسْجُدْ لَهُ وَسِجْهَةٌ لِيَلَادْ طَوِيلًا ٢١ إِنَّ
هَوْلَاءِ يُجْبِونَ الْعَالِحَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ٢٢ خَنْ
خَلْقَهُمْ وَشَدَّدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شَتَّنَا بَذَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبَدِيلًا
إِنَّ هَذِهِ تَذَكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ أَنْهَذَ إِلَيْ رَبِّهِ سَبِيلًا ٢٣
وَمَا دَشَأْنَاهُنَّ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٢٤
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعْدَلُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ٢٥

شُورَةُ الْمُسْلِمَاتِ ٥٦
١٧ تَبَاهَيْهَا
سَبِيلٌ لِلْمُرْسَلِينَ ١٨
وَالْمُرْسَلَتِ عُرْفًا ١٩ فَالْعَصْفَةُ عَصْفًا ٢٠ وَالْشَّيْرَتُ شَيْرًا ٢١
فَالْمَرْقَاتُ فِرْقًا ٢٢ فَالْمُلْقَاتُ ذَكْرًا ٢٣ عَذَرًا وَوَنْدَرًا ٢٤ إِنَّمَا
تَوَعَّدُونَ لَوْقَعًا ٢٥ فَإِذَا أَنْتَجُمُ طَمِيسَتْ ٢٦ وَإِذَا أَسْمَاءَ فَرِجَتْ ٢٧
وَإِذَا الْجَبَالُ شَيْفَتْ ٢٨ وَإِذَا الرَّسُلُ أُفْتَ ٢٩ لَا يَوْمَ أُخْتَ ٣٠
لِيَوْمَ الْفَصْلِ ٣١ وَمَا أَدْرَنَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ٣٢ وَلِيَوْمِيَزْ ٣٣
لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٤ لَقَاهُمْ لِكَ الْأَوَّلَيْنَ ٣٥ مِنْ نَتِيَّهُمْ أَلَّا خَرِبَ ٣٦
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ٣٧ وَلِيَوْمِيَزْ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٨

Σούρα 77 Αλ-Μουρσαλάτ

[Αυτοί που έχουν Σταλεῖ]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνον)

١ «Μα τους σταλμένους (ανέμους) που έχουν σταλεῖ ο ἔνας μετά τον ἄλλον.»

٢ «Και μα τους δυνατούς ανέμους που φυσούν βίασα.»

٣ «Και μα αυτούς (τους ανέμους) που σκορπίζουν (τα σύννεφα και τη βροχή).»

٤ «Και μα αυτά (τα Εδάφια του Κορανίου) που διαχωρίζουν (το καλό από το κακό).»

٥ «Και μα αυτούς (τους αγγέλους) που φέρνουν (από τον Αλλάχ) τις αποκαλύψεις (στους αγγελιαφόρους του Αλλάχ),»

٦ «Για να είναι (το Κοράνιο) επιχείρημα (για τον Αλλάχ αν θα βασανίσει τους ανθρώπους που δεν το ακολούθησαν, και για να μην ἔχουν καμία δικαιολογία αφού τους ἔστειλε το Κοράνιο και δεν το ακολούθησαν), ή προειδοποίηση (προς τους ανθρώπους).»

٧ «Οτι στ' αλήθεια, αυτό που σας ἔχουν υποσχεθεί θα συμβεί.»

الْأَنْتَلْقُوكُ مِنْ مَاءَ مَهِينٍ ۖ فَجَعَلْتَهُ فِي قَارِبٍ تَكِينٍ ۚ إِلَى قَدَرٍ
 مَعْلُومٍ ۖ فَقَدَرْنَا فِيمَعَ الْقَدِيرُونَ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ لَمَكَدَّيْنَ
 الْأَرْضَ بَعْلَمَ أَحْيَاءً وَمَوْتَانِ ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسَيْ
 شَمِخَدَتْ وَأَسْقَيْنَكُمْ مَاءَ فَرَاقَانَ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ لَمَكَدَّيْنَ
 أَنْطَلْقُوا إِلَى مَا كَسْرَيْهِ تَكَدُّبُونَ ۖ أَنْطَلْقُوا إِلَى طَلِذِي ثَلَثَيْ
 شَعَبٍ ۖ لَا ظَلَيلٌ وَلَا يَعْنِي مِنَ الْلَّهِ ۖ إِنَّهَا تَرْمِي دَسْكَرَيْ
 كَالْقَصْرِ ۖ كَانَهُمْ حَمَلْتُ صَفَرٍ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ لَمَكَدَّيْنَ
 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطَقُونَ ۖ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَعَنْدَرُونَ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ
 لَمَكَدَّيْنَ ۖ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعْنَكُمْ وَالْأَوْلَيْنَ ۖ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كِيدَ فِيكُدُونَ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ لَمَكَدَّيْنَ ۖ إِنَّ الْمُنْتَقَنَ فِي
 طَلَلٍ وَعُيُونٍ ۖ وَفَرِكَهُمْ مَمَا شَهَرُونَ ۖ كُلُوا وَاشْرُبُوهَا هَيْئَةً
 بِمَا كَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّ كَذَلِكَ بَخْرِي الْمُحْسِنِينَ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ
 لَمَكَدَّيْنَ ۖ كُلُوا وَتَمْنَعْ أَقْلَلًا إِنَّكَ مُجْرِمُونَ ۖ وَلَيْلَ يَوْمَ مِنْ
 لَمَكَدَّيْنَ ۖ وَإِذَا قَلَ هُمْ أَرْكَعُوا لَا يَرْكُوتَ ۖ وَلَيْلَ
 يَوْمَ لَمَكَدَّيْنَ ۖ فَإِنَّهُ حَدِيثٌ بَعْدَهُ مَوْتُونَ

- 8) Μα όταν τα άστρα σβήσουν. ॥
 9) Κι όταν ο ουρανός σχιστεί. ॥
 10) Κι όταν τα βουνά εκραγούν (και σκορπιστούν στους ανέμους). ॥
 11) Κι όταν οι αγγελιαφόροι συγκεντρωθούν την προκαθορισμένη ώρα (για να μαρτυρήσουν κατά του λαού τους). ॥
 12) Για ποια Ημέρα αναβάλλονται; ॥
 13) Για την Ημέρα της Κρίσεως (μεταξύ των ανθρώπων). ॥
 14) Και πώς να ξέρεις (ω, άνθρωπε) τι είναι (και πώς θα είναι) η Ημέρα της Κρίσεως; ॥
 15) Αλίμονο, εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ॥
 16) Δεν καταστρέψαμε τους αρχαίους (ἀπό τα προηγούμενα ἔθνη, για το ὅτι διέψευδαν τους αγγελιαφόρους, όπως τον λαό του Νώε, τον Ἀντ και τον Θαμούντ); ॥
 17) Έπειτα θα κάνουμε τις μετέπειτα γενιές (δηλ. τους άπιστους της Μέκκας) να τους ακολουθήσουν (στην καταστροφή για το ὅτι διέψευδαν τον Προφήτη). ॥
 18) Έτσι κάνουμε στους εγκληματίες (πολυθεϊστές, απίστους, αμαρτωλούς). ॥

- 19) Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ॥
 20) Μήπως (ω! άπιστοι) δεν σας Έχουμε πλάσει από ασήμαντο νερό (σπέρμα); ॥
 21) Έπειτα το κάναμε να τοποθετηθεί σε έναν τόπο ασφαλή (τη μήτρα), ॥
 22) Για μια ορισμένη περίοδο (της κυοφορίας); ॥
 23) Και Εμείς μπορέσαμε (να το δημιουργήσουμε, να του δώσουμε μορφή και να το βγάλουμε ζωντανό από τη μητέρα του), και Εμείς Είμαστε οι Ικανότεροι σε αυτό. ॥
 24) Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (τη Δύναμή Μας)! ॥
 25) Μήπως δεν κάναμε τη Γη δοχείο (τόπο) υποδοχής. ॥
 26) (Που να περικλείει) τους ζωντανούς (στα σπίτια τους) και τους νεκρούς (στους τάφους τους); ॥
 27) Και (μήπως) δεν έχουμε τοποθετήσει εκεί, σταθερά και ψηλά βουνά, και δεν σας δώσαμε να πιείτε γλυκό νερό; ॥
 28) Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (όλα αυτά τα αγαθά και τις εύνοιες)! ॥
 29) (Θα ειπωθεί στους απίστους): «Αναχωρήστε προς (το Πυρ της Κολάσεως) εκείνο που διαψεύδατε (στην εγκόσμια ζωή)!»
 30) Αναχωρήστε προς μια σκιά (τον καπνό από το Πυρ της Κολάσεως που ανεβαίνει και διαχωρίζεται) σε τρεις κλάδους (καπνού), ॥
 31) Ούτε είναι σκιερός (τόπος), ούτε προστατεύει από την άγρια φλόγα του Πυρός.»
 32) Στ' αλήθεια αυτή (η Κόλαση) πετά σπίθες (τεράστιες) σαν τα κάστρα, ॥
 33) Σαν να ήταν μαύρες καμήλες που το χρώμα τους τείνει προς το κίτρινο (οι Αραβες παλιά παρομοιάζαν τις καμήλες με τα κάστρα στα ποιματά τους). ॥
 34) Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ॥
 35) Αυτήν την Ημέρα κατά την οποία δεν θα μιλούν (οι άπιστοι), ॥
 36) Και ούτε θα τους επιτραπεί να δικαιολογηθούν. ॥
 37) Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ॥
 38) Αυτή θα είναι η Ημέρα της Κρίσεως! Συγκεντρώσαμε εσάς και τους αρχαίους μαζί (κατά την Ημέρα που θα δικάζει ο Άλλαχ μεταξύ όλων των ανθρώπων)! ॥
 39) Έτσι λοιπόν, αν έχετε κανένα σχέδιο

(συνωμοσία, για να αποφύγετε την τιμωρία του Αλλάχ), τότε χρησιμοποιήστε το εναντίον Μου (αν αλήθεια μπορείτε)! »

﴿٤٠﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιρεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

﴿٤١﴾ Στ' αλήθεια, οι ευσεβείς (που φοβόντουσαν τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή εκτελώντας τις Εντολές Του και σποφεύοντας τις απαγορεύσεις Του) θα βρίσκονται ανάμεσα σε σκιές (δέντρων) και πηγές (νερού). »

﴿٤٢﴾ Και φρούτα, από αυτά που επιθυμούν. »

﴿٤٣﴾ (Και θα ειπωθεί σε αυτούς): «Φάτε και πιείτε με άνεση γι' αυτά που κάνατε (από ενάρετες πράξεις κατά την εγκόσμια ζωή).» »

﴿٤٤﴾ (Στ' αλήθεια, έτσι (με τέτοια γενναιόδωρη αμοιβή) Ανταμείβουμε τους ενάρετους. »

﴿٤٥﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιρεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

﴿٤٦﴾ (Ω, ἀπίστοι)! Φάτε και απολαύστε (σ' αυτήν την εγκόσμια ζωή) για λίγο. Στ' αλήθεια είστε εγκληματίες (αμαρτωλοί). »

﴿٤٧﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιρεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

﴿٤٨﴾ (Κι όταν ειπώθηκε σ' αυτούς (κατά την εγκόσμια ζωή)): «Υποκλιθείτε (για προσευχή)!» Δεν υποκλίθηκαν (αντιθέτως, επέμειναν στην αλαζονεία και το πείσμα τους). »

﴿٤٩﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαιρεύδουν (τα Εδάφια και το Κοράνιο του Αλλάχ)! »

﴿٥٠﴾ Έτσι, (αν δεν πίστεψαν σε αυτό το Κοράνιο,) σε ποια άλλα λόγια (βιβλίο) μετά από αυτό (το Κοράνιο) θα πιστέψουν; »

Σούρα (78) Αν-Νάμπα'

[Η Σπουδαία Είδηση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ Για ποιο πράγμα ρωτούν (οι ἀπίστοι, ο ἐνας τον ἄλλο); »

﴿٢﴾ (Για τη Σπουδαία Είδηση (δηλ. το Κοράνιο που αναφέρει την είδηση της Ανάστασης, την οποία διαιρεύδουν οι ἀπίστοι). »

﴿٣﴾ (Για την οποία (οι ἀπίστοι) διαφωνούν.)

﴿٤﴾ Όχι (δεν είναι όπως νομίζουν οι ἀπίστοι)! Στ' αλήθεια θα μάθουν (το αποτέλεσμα της διάφενσής τους για την Ημέρα της Ανάστασης). »

﴿٥﴾ Και πάλι όχι! Στ' αλήθεια θα μάθουν (και θα επιβεβαιώσουν, αφού λάβουν τα βάσανά τους, ότι ο Μωχάμμαντ ήταν ελικρινής στην προεδοποίησή του προς αυτούς). »

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَنْسَأَ لَوْنَ ١ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ٢ الَّذِي هُنْ فِيهِ مُخْلِقُونَ
كَلَّا سَيِّلُمُونَ ٣ لَمْ يَجْعَلُ لِلْأَرْضِ مَهْدًا ٤ وَلِلْجَنَّابِ أَوْتَادًا ٥ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٦ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سَبَانًا
وَجَعَلْنَا أَلَيْلَ لِبَاسًا ٧ وَجَعَلْنَا الْنَّهَارَ مَعَاشًا ٨ وَبَيْنَنَا
فَوْقَكُمْ سَبَعَادِشَادَا ٩ وَجَعَلْنَا سَرَاجًا وَهَاجَابًا ١٠ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ الْمَعْصَرَتِ مَاءً شَجَابًا ١١ لِتُنْجِحَ بِهِ حَبَّاً وَنَانَا ١٢ وَجَنَّتِ
الْأَفَافَا ١٣ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتَا ١٤ يَوْمٌ يُنَفَّعُ فِي الصُّورِ
فَنَأَتُونَ أَفْوَاجًا ١٥ وَفُنِّحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ١٦ وَسَرِّتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ١٧ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ١٨ لِلْطَّغِينَ
مَقَابًا ١٩ لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ٢٠ لَا يَذِنُو قُونَ فِيهَا بَرَدًا وَلَا شَرَابًا ٢١
إِلَّا حَيَّمًا وَغَسَافًا ٢٢ جَرَاءً وَفَاقَا ٢٣ إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حَسَابًا ٢٤ وَكَذَبُوا بِمَا نَبَّنَا ٢٥ وَكُلُّ شَتَّى ٢٦
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ٢٧ فَدَوْقُوا فَلَنْ تَرِيدُكُمْ إِلَّا عَذَابًا ٢٨

﴿٦﴾ Μήπως δεν κάναμε τη Γη έτοιμη (σαν ἔνα κρεβάτι) για να την κατοικήσετε; »

﴿٧﴾ Και (μήπως δεν Κάναμε) τα βουνά πασσάλους (ώστε να σταθεροποιούν τη Γη και να μην τρέμει κάτω από τα πόδια σας από τη μεγάλη ταχύτητα της κίνησής της); »

﴿٨﴾ Και (μήπως δε) σας δημιουργήσαμε σε ζευγάρια (αρσενικά και θηλυκά); »

﴿٩﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε τον ύπνο σας (για την) ξεκούραση (για τα σώματά σας, μέσω της παύσης των εργασιών σας); »

﴿١٠﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε τη νύχτα ένα (σκέπασμα ἡ) φόρεμα (για να σας καλύπτει και να σας κρύβει με το σκοτάδι της όπως καλύπτει το φόρεμα το σώμα); »

﴿١١﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε την ημέρα (ένα μεσο) για να αποκτήσατε τα μέσα βιοπορισμού; »

﴿١٢﴾ Και (μήπως δεν) χτίσαμε πάνω σας επτά γερούς (ουρανούς); »

﴿١٣﴾ Και (μήπως δεν) κάναμε (τον ἥλιο) φωτισμένο Σιράτζ (λαμπτήρα, πηγή φωτός και θερμότητας); »

﴿١٤﴾ Και (μήπως δεν) στείλαμε από τα σύννεφα

إِنَّ لِلْمُعْنَقِينَ مَفَازًا ٢١ حَدَّا يَوْنَ وَأَعْنَبَ ٢٢ وَكَعْبَ أَنْزَابَا ٢٣ وَكَاسَا
دَهَافَا ٢٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَّا وَلَا كِدَّابَا ٢٥ جَرَاءَ مِنْ رَيْكَ عَطَاءَ
حَسَابَا ٢٦ رَبَّ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهَا الرَّحْمَنُ لَا يُعْلَمُونَ
مِنْهُ خَطَابَا ٢٧ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفَا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابَا ٢٨ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ
شَاءَ أَخْذَ إِلَى رَيْهِ مَثَابَا ٢٩ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يُنَظَّرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافُرُ يَلْتَقِي نُكُثْ تَرْبَا ٣٠

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّزَعَتِ غَرْقًا ١ وَالنَّشَطَتِ نَشَطًا ٢ وَالسَّيِّحتِ سَبَحَا
فَالسَّيِّقتِ سَبَقاً ٣ فَالْمَدَرَّاتِ أَمْرًا ٤ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْجَفَةُ
تَتَّبَعُهَا الرَّادِفَةُ ٥ قُلُوبُ يَوْمَئِذٍ وَاحِفَةُ ٦ أَبْصَرُهَا
خَشِعَةُ ٧ يَقُولُونَ أَئْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَارِفَةِ ٨ أَءَ ذَذَنَّا
عَظِيمًا لَّخَرَفَةُ ٩ قَالُوا تَنَكَ إِذَا كَرَهَ خَاسِرَةُ ١٠ فَإِنَّمَا هِيَ زَجَرَةُ
وَجَدَةُ ١١ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ١٢ هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ مُوسَى ١٣

- (που είναι έτοιμα να βρέξουν) άφθονο νερό, 》
- 15 «Για να παράγουμε με αυτό σιτάρι και φυτά, 》
- 16 «Και κήπους που έχουν πολλά φυτά που διακλαδώνονται (δηλ. ανθηρούς κήπους); 》
- 17 «Στ' Αλήθεια, η Ημέρα της Κρίσεως είναι προκαθορισμένη! 》
- 18 «Την Ημέρα κατά την οποία θα φυσηχτεί το Κέρας και θα έρθετε εσπευσμένα κατά πλήθη (ομάδες, κάθε προφήτης με τους οπαδούς του), 》
- 19 «Και ο ουρανός θα ανοίξει και θα γίνει με πολλές πόρτες (για να κατέβουν οι άγγελοι), 》
- 20 «Και τα βουνά θα μετακινηθούν (θα ανατιναχτούν) και θα γίνουν (σαν) οφθαλμαπάτη, 》
- 21 «Στ' Αλήθεια, η Κόλαση παραμονεύει (για τους άπιστους), 》
- 22 «Για τους παραβάτες θα είναι (η Κόλαση) ένας τόπος προορισμού, 》
- 23 «Στην οποία (στην Κόλαση) θα μείνουν για εποχές (τη μια μετά από την άλη, δηλ. για πάντα), 》

24 «Εκεί δε θα γενούν τίποτα δροσερό (για να ανακουφιστεί η ζέστη του Πυρός), ούτε ποτό (για να σβηστεί η δίψα τους), 》

25 «Παρά μόνο καντό νερό και πύο (που θα βγαίνει από το δέρμα των κατοίκων του Πυρός). 》

26 «(Ετσι θα λάβουν) μια (δίκαιη, κατάλληλη και) ανάλογη αμοιβή (ανάλογη με τα εγκλήματά τους). 》

27 «(Γιατί) στ' αλήθεια, δεν περίμεναν να απολογηθούν (για τις αμαρτίες τους). 》

28 «Και διέψευδαν τα Αγάπιτα (Εδάφια, Σημάδια, Αποδείξεις) Μας, με κάθε δυνατό τρόπο. 》

29 «Και Εμείς έχουμε καταγράψει το κάθε πράγμα (στο Αλ-λάουχ Αλ-Μαχφούδ που περιέχει τη μοίρα και τα αόρατα). 》

30 «Γεντείτε, λοιπόν (τα αποτελέσματα των κακών σας πράξεων)! Σε σας δεν θα ανέξουμε τίποτα άλλο, παρά την τιμωρία. 》

31 «Στ' αλήθεια, θα υπάρξει για τους ευσεβείς (και ενάρετους) ένα μεγάλο κέρδος (ο Παράδεισος): 》

32 «(Επίσης και μεγάλοι) κήποι και αμπελώνες (οι αμπελώνες αναφέρονται εδώ λόγω της τιμημένης θέσης τους μεταξύ των φρούτων και λόγω της άφθονης ποσότητας που παράγουν), 》

33 «Και (Σύζυγοι) με ώριμα στήθη και συνομήλικες, 》

34 «Και γειμάτο δισκοπότηρο (από θαυμάσιο κρασί που δεν μεθάει). 》

35 «Δεν θα ακούσουν εκεί ούτε Λάγον (μάταια, κακά ή βρόμικα λόγια) ούτε ψέματα, 》

36 «(Όλα αυτά είναι) Αμοιβή από τον Κύριό σου, επαρκής άφθονη χορήγηση, 》

37 «(Από) τον Κύριο των ουρανών και της γης και ό,τι υπάρχει ανάμεσά τους, (από) τον Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονα), (οι άνθρωποι) δεν θα έχουν την άδεια να Του απευθύνουν το λόγο (εκτός από αυτόν που του επιτρέπει ο Άλλαχ). 》

38 «Την ημέρα που το Αρ-Ρουχ (ο άγγελος Γαρβριήλ) και οι άγγελοι θα στέκονται σε σειρά, κανένας δε θα μιλήσει, εκτός από εκείνον στον οποίο ο Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονας) θα το επιτρέψει, και θα πει αλήθειες, 》

39 «Εκείνη είναι η Αληθινή Ημέρα (δηλ. που σιγουρά θα έρθει). Έτσι, όποιος θέλει ας βρει καταφύγιο στον Κύριο του (μέσω της επιστροφής στον Άλλαχ με υπακοή και μεταμέλεια). 》

40 «Στ' αλήθεια, σας προειδοποίησαμε για μια επικείμενη τιμωρία, την Ημέρα που ο άνθρωπος θα δει (το αποτέλεσμα για) ό,τι

έκανε και θα πει ο άπιστος: «Μακάρι να μουνα σκόνη (και να μην είχα αναστηθεί για να μην συναντήσω αυτά τα βάσανα)!»

Σούρα (79) Αν-Ναζί'άτ

[Αυτοί που Αρπάζουν]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέγμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνον)

1 (Μα (ορκίζομα σε) εκείνους (τους αγγέλους) που αρπάζουν με δύναμη και βία (τις ψυχές των άπιστων κατά τη στιγμή του θανάτου),

2 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που μαλακά βγάζουν (τις ψυχές των ενάρετων πιστών τη στιγμή του θανάτου),

3 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που κολυμπούν (κατεβαίνοντας από τους αιθέρες προς τη γη, και ανεβαίνοντας από τη γη προς τους αιθέρες),

4 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που σπεύδουν (για να εκτελέσουν τις Εντολές του Αλλάχ),

5 (Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που διευθετούν τις Εντολές του Κυρίου τους (σχετικά με τις υποθέσεις του κόσμου)!)

6 (Οτι, θα αναστηθείτε όλοι σας και θα απολογηθείτε) Την Ημέρα που η γη θα σείεται (μετά από το πρώτο φύσημα του Κέρατος -το φύσημα του θανάτου-, κατά το οποίο όλοι θα πεθάνουν),

7 (Θα το ακολουθήσει το δεύτερο φύσημα (κατά το οποίο όλοι θα αναστηθούν),

8 (Εκείνη την Ημέρα θα τρέμουν οι καρδιές (των άπιστων από πανικό),

9 (Με ταπεινωμένα, χαμηλωμένα τα μάτια.)

10 (Λένε (οι άπιστοι κατά την εγκόσμια ζωή): «Μα είναι δυνατό να επανέλθουμε ξανά στην πρότερή μας κατάσταση πάνω στη γη (δηλ. ζωντανοί);

11 (Πώς! Αφού έχουμε γίνει (μετά από το θανάτο μας) αποσυντεθμένα οστά (πώς λοιπόν είναι δυνατόν να επανέλθουμε στη ζωή);»

12 (Λένε: «(Αν αλήθεια επιστρέψουμε στη ζωή, τότε, σε αυτή την περίπτωση) Αυτή (η επιστροφή) θα ήταν μια χαμένη (καταστροφική) επιστροφή (αφού δε θα μπορέσουμε να αποφύγουμε την τιμωρία)!»)

13 (Κι όμως -στ' αλήθεια-, θα είναι μία μονάχα κραυγή (στο δεύτερο φύσημα του Κέρατου),

14 (Και τότε - να τοι - βρίσκονται (ζωντανοί ξανά) πάνω στη γη (αφού ήταν στα σπλάχνα της),

15 (Δεν σου έφτασε (ω Μωχάμμαντ) η

إِذْ نَادَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمَقَدِّسِ مُطَوْيٍ ١٦ أَدْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِلَهَ طَغَى ١٧ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَيَّ أَنْ تَرْكَ ١٨ وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَنَحَشَى ١٩ فَارْلَهُ ٢٠ أَلْأَيْهَا الْكَبْرَى ٢١ فَكَذَّبَ وَعَصَى ٢٢ شَتَمَ أَدْبِرَ سَعَى ٢٣ فَحَسَرَ فَنَادَى ٢٤ فَقَالَ أَنْارِبَكَمْ أَلْأَعْلَى ٢٥ فَأَخْذَهُ اللَّهُ نَكَالًا لِلْأَخْرَوِ وَالْأُولَى ٢٦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَرَةً لِمَنْ يَنْجَشِى ٢٧ إِنَّمَا أَشَدُ حَلْقَامَ اسْمَاءَ بَنَاهَا ٢٨ رَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّنَهَا ٢٩ وَأَعْطَشَ لِيَهَا وَأَخْرَجَ صَحَّهَا ٣٠ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَّهَا ٣١ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً هَا وَمَرَّ عَنْهَا ٣٢ وَالْجَبَلَ أَرْسَهَا ٣٣ مَنْعَالًا لَكُمْ وَلَا تَعْنِيدُوهُ ٣٤ فَإِذَا جَاءَتِ الْأَطَامَةُ ٣٥ الْكَبْرَى ٣٦ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ مَا سَعَى ٣٧ وَمُرِيزَتْ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ٣٨ قَاتَمَانْ طَغَى ٣٩ وَمَا تَرَى لَهُ الدِّينُ ٤٠ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَاوَى ٤١ وَمَا مَانَ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ، وَنَهَى النَّفَسَ عَنِ الْهُوَى ٤٢ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاوَى ٤٣ يَسْعَوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ إِيَّا مَرْسَهَا ٤٤ فَإِنَّمَاتَ مَنْ ذَكَرَهَا ٤٤ إِلَى رَبِّكَ مِنْهَا ٤٥ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذُرٌ ٤٦ مَنْ يَخْسِهَا ٤٦ كَاهِمٌ يَوْمَ يَرَوْنَهُ الْمُلْبِثُوا إِلَاعْشِيَّةَ وَصَحَّهَا ٤٧ سُورَةُ عَلِيِّنَ

ιστορία του Μωυσή:

16 (Οταν του φώναξε ο Κύριος του στην Ιερή Κοιλάδα της Τούα:)

17 (Ω, Μωυσή) «Πήγαινε στον Φαραώ, γιατί στ' αλήθεια παραβίασε όλα τα ορία (εγκλήματα, αμαρτίες, πολυνθεῖσμό και απιστία)»

18 (Και πες του: «Μήπως θα ήθελες να εξαγινιστείς (από τις αμαρτίες, και να πιστεύεις στον Παντοδύναμο Αλλάχ);»

19 (Και να σε οδηγήσω στον Κύριό σου για να φοβάσαι (δηλ. να γίνεις ευσεβής και να σταματήσεις τις αμαρτίες και την παράβασή σου, και η σκληρή καρδιά σου να γίνει μαλακή);»

20 (Και του έδειξε το μεγαλύτερο Σημείο (το θαύμα της ράβδου του Μωυσή)).

21 (Μα εκείνος (ο Φαραώ) το διέψευσε και παράκουσε.)

22 (Μετά στράφηκε μακριά επιδιώκοντας να αντιταχθεί (στον Μωυσή).)

23 (Επειτα συγκέντρωσε (το λαό του) και φωνάξε δυνατά:)

24 («Εγώ είμαι ο κύριός σας, ο ύψιστος.»)

25 (Και έτσι ο Αλλάχ τον άρπαξε μέσω της

τιμωρίας (*στη Φωτιά*) στην Έσχατη Ημέρα, επίσης και στην εγκόσμια ζωή (*μέσω των πνιγμάτων του στην Ερυθρά θάλασσα*).»

26 «Στ' αλήθεια σε αυτό υπάρχει μάθημα (*παράδειγμα, νοούθεσία, προειδοποίηση*) για όποιον φοβάται (*τον Αλλάχ*).»

27 «(*Ω, ἀπίστοι πον διαιψεύδατε την Ανάσταση*) Η δημιουργία σας (*μετά από το θάνατο*) είναι πιο δύσκολη ή (*η δημιουργία*) του ουρανού; Που (*ο Αλλάχ*) τον έκτισε (*από πάνω σας χωρίς κολώνες*),»

28 «Υψώσε τη στέγη του (*ουρανού*) και τον έστρωσε (*με τάξη και τελειότητα, χωρίς σχισμές ή ρωγμές*),»

29 «Σκέπασε με σκοτάδι τη νύχτα του (*ουρανού*) (*δηλ. έκανε όλο το σύμπαν να βυθίζεται σε σκοτάδι*) και έβγαλε (*από αυτό το σκοτάδι*) τη μέρα του (*μέσω της Ατμόσφαιρας που εμφανίζει τις ακτίνες του ήλιου, οι οποίες είναι αόρατες μέχρι να φτάσουν στην ατμόσφαιρα, και γι' αυτό έξω από την ατμόσφαιρα, ο ήλιος φαίνεται ως ένας σκοτεινός μπλέ δίσκος.*)»

30 «Μετά από αυτά έστρωσε τη γη (*και την*

έκανε στη μορφή σαν το ανγό στρουθοκαμήλου),»

31 «Εβγαλε από μέσα της (*της γης*) το νερό της (*που βγήκε από τα αέρια του Ήφαιστείου, τα οποία σχημάτιζαν τα σύννεφα λόγω της μείωσης της θερμότητας στα υψηλότερα στρώματα της ατμόσφαιρας*) και τα βιοσκοτόπια της (*δηλ. τη γεωργική καλλιέργεια που προέρχεται από το ηφαιστειακό έδαφος*),»

32 «Και τα βουνά τα τοποθέτησε (*στη γη ως σφήνες για να την σταθεροποιήσουν*),»

33 «(*Όλα αυτά τα έκανε ο Αλλάχ*) για να είναι εφόδια και όφελος για σας και τα κοπάδια σας.»

34 «Μετά, όταν θα ρθει η Μεγάλη Συμφορά (*δηλ. το δεύτερο φύσημα, και η Ημέρα της Ανάστασης*),»

35 «Την Ημέρα που ο άνθρωπος θα θυμηθεί για τι πράγματα μόχθησε (*κατά την εγκόσμια ζωή*),»

36 «Και το Πυρ της Κολάσεως θα φανεί με σαφήνεια σε όποιον βλέπει (*δηλ. σε όλους*),»

37 «Μα, όσο για όποιον παραβίασε τα όρια (*απιστία, αδικία και αμαρτίες*),»

38 «Και προτιμούσε την εγκόσμια ζωή (*ακολουθώντας τους πόθους του και αδιαφορώντας για τη Μέλλουσα ζωή*),»

39 «Τότε το Πυρ της Κολάσεως θα είναι η κατοικία (*τον*).»

40 «Μα, όσο για όποιον φοβόταν το να σταθεί (*ως κατηγορούμενος*) ενώπιον του Κυρίου του και (*γι' αυτό*) απέτρεψε τη ψυχή του από τους πόθους,»

41 «Τότε ο Παράδεισος θα είναι η κατοικία (*τον*).»

42 «(*Οι ἀπίστοι σε ρωτούν (ω, Μωχάμμαντ)* για την Ωρα (*της Εσχατης Ημέρας*) (*χλευάζοντας*): «Πότε θα έρθεις;»»

43 «Για την οποία δεν έχεις καθόλου Γνώση,»

44 «(*Μόνο*) Στον Κύριό σου ανήκει (*η γνώση της*).»

45 «Στ' αλήθεια εσύ δεν είσαι παρά ένας προειδοποιητής για όποιον την φοβάται.»

46 «Την Ημέρα που θα τη δουν (*την Ωρα της Ανάστασης*), θα είναι (*γι' αυτούς*) σαν να μην είχαν μείνει (*στην εγκόσμια ζωή*) παρά μόνο ένα βράδυ ή ένα πρωί.»

Σούρα (80) 'Άμπασα [Συνοφρυνώθηκε]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (*Παντελεήμονα*), του Αρ-Ραχέιμ (*Πολνενσπλαχνον*)

1 «Συνοφρυνώθηκε (*ο Μωχάμμαντ*) και απομακρύνθηκε,

- 2** «Οταν ο τυφλός (*ο Άμπντ Αλλάχ μπν Ουμ σε Μούντγα*, ἐπειτα σε κόκαλα, ἐπειτα ἐντυσε *Μακτούμ*) ήρθε σε αυτόν (*ζητώντας συμβουλή* από τον Προφήτη, ενώ ο Προφήτης ήταν πολύ απασχολημένος εκείνη τη στιγμή καλώντας τους ηγέτες των *Κουράις στο Ισλάμ*).»
- 3** «Και πώς να ξέρεις, ίσως να εξαγνιστεί (*με τις συμβουλές σου*),»
- 4** «Η να λάβει νουθεσία και να τον ωφελήσει η Νουθεσία.»
- 5** «Οσο για εκείνον (*τους ηγέτες των Κουράις*) που αδιαφορεί (*να λάβει καθοδήγηση από εσένα*) νομίζοντας ότι είναι αυτάρκης,»
- 6** «Αυτόν τον προσέχεις περισσότερο (*ακούγοντάς τον*);»
- 7** «Και δεν θα κατηγορηθείς αν δεν εξαγνιστεί (*αφού δεν είσαι παρά μόνο ένας Αγγελιαφόρος που μεταφέρει το Μήνυμα του Αλλάχ, ενώ η καθοδήγηση των ανθρώπων αχήκει μόνο στον Αλλάχ*).»
- 8** «Οσο για εκείνον που ήρθε σε σένα τρέχοντας (*με αληθινό ζήλο*),»
- 9** «Με θεοφοβία (*στην καρδιά του*) (δηλ. ελπίζοντας για το έλεος του Αλλάχ και φοβούμενος την τιμωρία του Αλλάχ),»
- 10** «Τον παραμελείς και στρέφεις την προσοχή σου (*σε άλλον*)!»
- 11** «Οχι (*ω, Προφήτη του Αλλάχ*)! Στ' αλήθεια αυτή (*η Σούρα - Κεφάλαιο*) είναι μια Νουθεσία (*για σένα και για όποιον θέλει να νονθετηθεί*),»
- 12** «Και έτσι όποιος επιθυμεί ας το μνημονεύει (δηλ. το Όνομα του Αλλάχ, πράττοντας σύμφωνα με αυτήν τη Νουθεσία που αγαφέρεται σε αυτή τη Σούρα του Κορανίου).»
- 13** «(*Αυτή η Σούρα - επίσης όλο το Κοράνιο*) βρίσκεται σε τιμημένες Γραφές,»
- 14** «(Υψιστες (*δοξασμένες*) και αγνές (*πέρα από κάθε αλλοίωση και διαστρέβλωση*)),»
- 15** «Στα χέρια (*γραφέων αγγέλων*) πρέσβειων (του Αλλάχ, που μεταφέρουν την Αποκάλυψη Του στην ανθρωπότητα, στη γη),»
- 16** «Τιμημένων (*ευγενών*) και ευσεβών (*υπάκουων*).»
- 17** «Καταραμένος να είναι ο (*άπιστος* ανθρωπος! Πόσο άπιστος (*και αγνώμων*) είναι (πόσο άθλια είναι η απιστία του στον Αλλάχ, τον Κύριό του) (και τι τον έκανε να είναι άπιστος;).»
- 18** «(*Μα δεν είδε*) από τι τον δημιούργησε (*ο Αλλάχ*);»
- 19** «Από μία Νούτφα (*σταγόνα σπέρματος*) τον δημιούργησε και τον όρισε (*σε στάδιο: από τη σταγόνα σπέρματος σε Άλακα*, ἐπειτα
- τα κόκαλα με σάρκα, ἐπειτα σχημάτισε ἐνα νέο πλάσμα, δηλ. τον εμφύσησε το πνεύμα),»
- 20** «Υστερα, τον διευκόλυνε το δρόμο (δηλ. Διευκόλυνε τη διέξοδο από τη μήτρα της μητέρας του),»
- 21** «Υστερα τον νέκρωσε και τον έθαψε.»
- 22** «Και όταν θα θελήσει (*ο Αλλάχ*) θα τον αναστήσει!»
- 23** «Οχι (δεν είναι όπως ισχυρίζεται ο άπιστος, ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν από τον Αλλάχ)! (Στ' αλήθεια) δεν εκπλήρωσε ό,τι τον διέταξε (*ο Αλλάχ, δηλ. το να πιστέψει στον Αλλάχ και να Τον υπακούει ακολουθώντας τη θρησκεία Του*).»
- 24** «Ας κοιτάξει λοιπόν ο άνθρωπος την τροφή του (*ας συλλογιστεί πάρις τη δημιούργησε ο Αλλάχ*):»
- 25** «Εμείς χύναμε (πάνω στη γη) άφθονο νερό,»
- 26** «Ἐπειτα σχίσαμε τη γη σε σχισμές (από τα φυτά που βγαίνουν από τα σπλάχνα της γης προς την επιφάνειά της),»
- 27** «Ἐπειτα κάναμε να φυτρώσουν σε αυτή σιτηρά,»
- 28** «Αμπελώνες και αλφάλφα (*Zωοτροφές για τα ζώα*),»
- 29** «Ελιές και φοίνικες,»
- 30** «Ανθηρούς κήπους (*με πυκνά δέντρα*),»
- 31** «Φρούτα και χορτάρια,»
- 32** «(*Για να είναι*) εφόδιο για σας και τα κοπάδια σας.»
- 33** «Αλλά όταν θα έρθει η εκκωφαντική κραυγή (το δεύτερο φύσημα του Κέρατος, το φύσημα της Αγάστασης),»
- 34** «Την ημέρα που ο άνθρωπος θα ξεφύγει από τον αδελφό του,»
- 35** «Τη μητέρα και τον πατέρα του,»
- 36** «Τη γυναίκα και τα παιδιά του,»
- 37** «Ο καθένας τους, εκείνη την Ημέρα, θα έχει αρκετά (*για να φροντίσει για τον εαυτό του*) που θα τον κάνουν να αδιαφορεί για τους άλλους.»
- 38** «Μερικά πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι λαμπερά,»
- 39** «Γελαστά και χαρούμενα για τις καλές ειδήσεις (*τον Παράδεισο*),»
- 40** «Και μερικά (*άλλα*) πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι καλυμμένα με σκόνη,»
- 41** «(*Επίσης*) τα καλύπτει το σκότος και η ταπείνωση (*δηλ. σκοτεινιασμένα*).»
- 42** «Εκείνοι θα είναι οι άπιστοι, οι κακοποιοί.»

Σούρα (81) Ατ-Τακούίρ [Το Τύλιγμα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχιάν

(Παντελείμωνα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυενόπλαχνον)

1 «Οταν ο ήλιος τυλιχτεί και πεταχτεί και το φως του σβήστει.»

2 «Και όταν τα αστέρια πέσουν διασκορπισμένα και το φως τους σβήστει,»

3 «Και όταν τα βουνά μετακινηθούν και εκραγούν,»

4 «Και όταν οι έγκυες καμήλες (που είναι έτοιμες να γεννήσουν) παραμεληθούν (Αντός ο στίχος αναφέρεται στην αδιαφορία που θα υπάρχει ακόμη και για τα πιο σημαντικά πράγματα, όπως ήταν μία έγκυος καμήλα για την αραβική κοινωνία της εποχής).»

5 «Και όταν τα θηρία συγκεντρωθούν,»

6 «Και όταν οι θάλασσες γίνουν φλογερό πυρ.»

7 «Και όταν οι ψυχές ενωθούν σε ομάδες (οι καλές μαζί και οι κακές μαζί, οι πιστοί μαζί και οι άπιστοι μαζί, οι μονοσολιμάνοι μαζί, οι εβραίοι μαζί, και οι χριστιανοί μαζί κτλ.)»

8 «Και όταν το θηλυκό (μωρό) που θάφτηκε

ζωντανό (όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες Αράβες πριν το Ισλάμ) ρωτηθεί,»

9 «Για ποια αμαρτία δολοφονήθηκε (η ερώτηση εδώ είναι ως κατηγορία και επίπλεξη γι' αυτόν που την έθαψε),»

10 «Και όταν οι γραφές (των καταγεγραμμένων καλών και κακών πράξεων κάθε ατόμου) γνωστοποιηθούν (σε κάθε έναν),»

11 «Και όταν ο ουρανός αφαιρεθεί από τη θέση του (και διπλωθεί),»

12 «Και όταν το Πυρ της Κολάσεως αναζωπυρωθεί (για τους κατοίκους της Κολάσεως),»

13 «Και όταν ο Παράδεισος πλησιάσει (στους κατοίκους του),»

14 «Η (κάθε) ψυχή θα μάθει τι έφερε (μαζί της, από καλές και κακές πράξεις, και θα βρει την αμοιβή της αναλόγως).»

15 «(Ορκίζομαι) Μα τα αστέρια που αποτραβιούνται (δηλ. εξαφανίζονται την ημέρα και εμφανίζονται τη νύχτα),»

16 «Που τρέχουν (στη κυκλική τους πορεία) και (επειτα) κρύβονται στους αστερισμούς τους (όπως κρύβονται τα ελαφάκια στο καταφύγιό τους),»

17 «Και μα τη νύχτα όταν πλησιάζει με το σκοτάδι της,»

18 «Και μα την αυγή όταν λάμπει,»

19 «(Οτι) στ' αλήθεια, αυτό (δηλ. το Κοράνιο) είναι Λόγος ενός ευγενέστατου Αγγελοφόρου (τον Γαβριήλ, δηλ. ο λόγος του Αλλάχ που μεταφέρει στον Προφήτη Μωχάμμαντ),»

20 «(Που) κατέχει μεγάλη δύναμη, και κατέχει υψηλή θέση (κοντά) στον Κύριο του Θρόνου,»

21 «(Που) τον υπακούν (οι άγγελοι), και (επίσης) είναι αξιόπιστος (στην μεταφορά της αποκάλυψης από τον Αλλάχ στον Προφήτη Του, τον Μωχάμμαντ),»

22 «Και (Οτι) ο σύντροφός σας (δηλ. ο Μωχάμμαντ, που τον ξέρετε) δεν είναι τρελός.»

23 «Και, πράγματι, (ο Μωχάμμαντ) τον είδε (τον Γαβριήλ) στον μεγάλο ορίζοντα.»

24 «Και στ' αλήθεια, (ο Μωχάμμαντ) δεν είναι φειδωλός με τα αόρατα (την Αποκάλυψη από τον Αλλάχ, δηλ. δεν κρατά τη γνώση όπως κάνουν οι μάντεις που αποκαλύπτουν τη γνώση τους μόνο σε όποιον θέλουν και για να λάβουν χρήματα για αυτό, αλλά αντιθέτως ο Μωχάμμαντ μετέφερε το Μήνυμα του Αλλάχ σε όλους, πλούσιους και άπορους, ευγενείς και φτωχούς, δυνατούς και αδύναμους, και δεν απαίτησε καμία αμοιβή για αυτό).»

25 «Και στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο)

δεν είναι ο λόγος ενός καταραμένου Σατανά (που εκδιώχθηκε από το έλεος Του Αλλάχ).

26 «Λοιπόν, πού πάτε (αντί για αυτό το Κοράνιο, που περιέχει για σας καθοδήγηση και έλεος);»

27 «Στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) δεν είναι παρά μια Υπενθύμιση (και νονθεσία) για όλους τους κόσμους,»

28 «Για οποιονδήποτε από σας θελήσει να καθοδηγηθεί στον ίσιο δρόμο.»

29 «Και δε μπορείτε να το θελήσετε (δηλ. την καθοδήγηση), παρά μόνο αν το θέλει ο Αλλάχ, ο Κύριος των Κόσμων.»

Σούρα (82) Αλ-Ινφιτάρ

[Το Σχίσιμο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «Όταν ο ουρανός σχιστεί στα δύο,»

2 «Και όταν τα αστέρια πέσουν, διασκορπισμένα,»

3 «Και όταν οι θάλασσες εκραγούν,»

4 «Και όταν οι τάφοι αναποδογυρίσουν (δηλ. οι νεκροί θα αναστηθούν),»

5 «(Τότε) Κάθε ψυχή θα μάθει τι έχει παρουσιάσει (από καλές ή κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της ζωής του ατόμου), και τι άφησε πίσω (από καλές ή κακές πράξεις, τα αποτελέσματα των οποίων ωφελούν ή βλάπτουν τους ανθρώπους ακόμα και μετά το θάνατό του, π.χ. γνώση, ελεημοσύνη ή κάποια αγήθικη καινοτομία).»

6 «Ω, άνθρωπε! Τι σε αποπλάνησε από τον Γενναιόδωρο Κύριό σου (και σε έκανε να τολμήσεις να Τον παρακούσεις);»

7 «Που σε Δημιούργησε, έπειτα σε διαμόρφωσε τέλεια, έπειτα σε όρθωσε με αρμονικές αναλογίες,»

8 «Σε όποια μορφή (Αυτός) θέλει σε «συναρμολόγησε» (δημιούργησε) (δηλ. σε αγθρώπινη μορφή ή σε μορφή ζώων),»

9 «Οχι (δεν είστε στον ορθό δρόμο και στην αληθινή θρησκεία όπως ισχυρίζετε)! Και όμως διαγεύδετε την Ημέρα του Απολογισμού,»

10 «Και στ' αλήθεια υπάρχουν πάνω σας (ἄγγελοι) παρατηρητές,»

11 «Ευγενείς γραφείς (που καταγράφουν τις καλές και τις κακές πράξεις των ανθρώπων),»

12 «Που γνωρίζουν (πλήρως) ό,τι κάνετε.»

13 «Στ' αλήθεια, οι ευσεβείς θα είναι σε ευδαιμονία (Παράδεισο),»

14 «Και οι κακοποιοί στο Πυρ της Κολάσεως,»

15 «Οπου θα εισέλθουν, και θα γεντούν την

سُبْرَهُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ١ وَإِذَا الْكَوَافِرُ أَنْثَرَتْ ٢ وَإِذَا الْبَحَارُ

فَجَرَتْ ٣ وَإِذَا الْقَبُورُ بَعَرَتْ ٤ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ

وَأَخْرَتْ ٥ يَنْهَا إِلَيْهَا إِلَيْهَا مَا غَرَّكَ بِرِيكَ الْكَبِيرِ ٦ الَّذِي

خَلَقَكَ فَسَوْنَكَ فَعَدَلَكَ ٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَبَكَ ٨ كَلَّا بَلْ تَكْدِبُونَ بِالَّذِينَ ٩ وَإِنْ عَلِمْتُمْ لَهُنَّظِينَ ١٠ كَرَامًا

كَنْبِينَ ١١ يَعْلَمُونَ مَا تَفَعَّلُونَ ١٢ إِنَّ الْأَبْرَارِ لَنَعِيمٌ ١٣ وَإِنْ

الْفَجَارَ لَفِي حَيَّمٍ ١٤ يَصْلُوْهَا يَوْمَ الْيَمِينَ ١٥ وَمَا هُمْ عَمَّا يَعْلَمُونَ

وَمَا آذَنَنَاكَ مَا يَوْمَ الْيَمِينَ ١٦ شَمَّ مَا أَذْرَنَاكَ مَا يَوْمَ الْيَمِينَ ١٧

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَلَا مُرْيَوْمَيْدَ لَهُ ١٨

سُبْرَهُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

سُبْرَهُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

وَيَلِلْمُطْفَقِينَ ١ الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا عَلَى النَّاسِ يَشْتَوْفُونَ ٢

وَإِذَا كَلَوْهُمْ أَوْ زَرُوهُمْ يُخْسِرُونَ ٣ لَا أَيْطُنْ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ

مَبْعَوْنُونَ ٤ يَوْمَ يَعْوِمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٥

καντή φλόγα του την Ημέρα του Απολογισμού,»

16 «Και από αυτό (το Πυρ) δεν πρόκειται να απουσιάσουν (ούτε θα βγουν έξω, ούτε θα πεθάνουν).»

17 «Και πώς να ξέρεις πόσο μεγαλειώδης είναι η Ημέρα του Απολογισμού;»

18 «Και πάλι, πώς να ξέρεις πόσο μεγαλειώδης είναι η Ημέρα του Απολογισμού;»

19 «Η Ημέρα που καμία ψυχή δεν θα μπορέσει να ωφελήσει σε τίποτε μια άλλη ψυχή. Και η απόφαση, εκείνη την Ημέρα θα ανήκει (αποκλειστικά) στον Αλλάχ.»

Σούρα 83 Αλ-Μουταφφιφίν

[Οι Απατεώνες]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «Αλίμονο στους απατεώνες (τους πωλητές που πουλούν με πειραγμένες ζηγαριές ώστε να εξαπατούν τους πολίτες),»

2 «Αντούς που όταν αγοράζουν με το κιλό από τους άλλους ανθρώπους θέλουν το ακριβές ποσό,»

3 «Αλλά όταν αυτοί (πωλούν σε άλλους και

كَلَّا إِنْ كِتَبَ الْفُجَارَ لَفِي سِجِينٍ ۝ وَمَا أَدْرَكَ مَا سِجِينٍ ۝ كِتَبٌ
 مَرْفُومٌ ۝ وَلِلْيَوْمِ مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدِلٌ أَشَمٌ ۝ إِذَا نَأْتُلَى عَلَيْهِمْ أَيْتَنَا فَالْأَسْطِرُ
 الْأَوَّلَيْنَ ۝ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يُكْسِبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّهُمْ
 عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمْ يَحْجُوْنَ ۝ إِنَّمَا لَهُمْ لَصَالُوا الْجَحْمَ ۝ ثُمَّ يَقُولُ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ كَلَّا إِنْ كِتَبَ الْأَبْرَارَ لَفِي عَلَيْنَ
 وَمَا أَدْرَكَ مَا عَلَيْتُونَ ۝ كِتَبٌ مَرْفُومٌ ۝ يَشَهِّدُهُ الْمُقْرَبُونَ
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَابِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ الْغَيْمِ ۝ يَسْقُونَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْثُومٍ
 خَتَّمْهُ مَسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَنَا فَسِّ الْمُنْتَفِقُونَ ۝ وَمِنْ جُهَّهِهِ
 مِنْ تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنَا يَشْرُبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحِكُونَ ۝ وَإِذَا أَمْرَوْا بِهِمْ
 يَنْغَامِزُونَ ۝ وَإِذَا أَنْقَبُمُوا إِلَيْ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكَهِنُ
 وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّهُؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ
 حَفِظِينَ ۝ فَالْيَوْمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحِكُونَ
 ۝

μετρούν ή ζυγίζουν, τότε τους δίνουν λιγότερα από αυτό που δικαιούνται. »

4 «Μα δε νομίζουν αυτοί ότι θα αναστηθούν,»

5 «Σε μια μεγάλη (τρομερή) Ημέρα; »

6 «Την Ημέρα που οι ἄνθρωποι θα στέκονται ὄρθιοι απέναντι στον Κύριο των Κόσμων (καὶ θα τους δικάξει). »

7 «Οχ! Στ' αλήθεια, το βιβλίο (καταγεγραμμένων πράξεων) των ἀπίστων θα είναι στη Σιττζίν (αιώνια φυλακή και αιώνιο μαρτύριο, που λέγεται ότι βρίσκεται στο κατώτερο μέρος στη φωτιά, ή κάτω από το ἐρδόμο στράμα της γῆς). »

8 «Και πώς να ξέρεις τι είναι η σιτζίν; »

9 «Είναι (το βιβλίο καταγεγραμμένων πράξεων των ἀπίστων) ένα βιβλίο Μαρκού (δηλ. αριθμημένο, γραμμένο με ζεκάθαρες γραμμές, γράμματα και σημάδια, στο οποίο δεν θα προστέθει και δεν θα αφαιρεθεί κάπι). »

10 «Αλίμονο εκείνη την Ημέρα στους διαγευστές, »

11 «Εκείνους που διεψεύδουν την Ημέρα του Απολογισμού. »

12 « Και στ' αλήθεια κανείς δεν την διαψεύδει (την Ημέρα του Απολογισμού) παρά κάθε παραβάτης αμαρτωλός, »

13 « Οταν τα Εδάφια Μας απαγγέλλονται σε αυτόν, λέει: «Μύθοι αρχαίων λαών». »

14 « Οχ! Στ' αλήθεια σκέπασε τις καρδιές τους (από το να πιστέψουν στο Κοράνιο) αυτό που έκαναν (από αμαρτίες και αισχρές πράξεις). »

15 « Οχ! Στ' αλήθεια, εκείνη την Ημέρα θα αποκλειστούν από τον Κύριο τους (δε θα μπορέσουν να Τον δουν). »

16 « Και μετά θα εισέλθουν στο Πυρ της Κολάσεως για να καούν εκεί μέσα, »

17 « Έπειτα θα τους ειπωθεί: «Αυτό είναι που διαψεύδατε». »

18 « Οχ! Στ' αλήθεια, το βιβλίο (καταγεγραμμένων πράξεων) των ευσεβών θα είναι στην Ἰλλιγύν (υψηλά στρώματα του Παραδείσου). »

19 « Και πώς να ξέρεις τι είναι η Ἰλλιγούν; »

20 « Είναι (το βιβλίο καταγεγραμμένων πράξεων των ευσεβών) ένα βιβλίο Μαρκού (δηλ. αριθμημένο, γραμμένο με ζεκάθαρες γραμμές, γράμματα και σημάδια, στο οποίο δεν θα προστέθει και δεν θα αφαιρεθεί κάπι). »

21 « Που το βλέπουν εκείνοι που είναι κοντά (στον Άλλαχ, δηλ οι ἄγγελοι). »

22 « Στ' αλήθεια οι ευσεβείς θα είναι σε ευδαιμονεία, »

23 « (Πλαγιασμένοι) πάνω στα κρεβάτια (στολισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα) κοιτάζοντας (ό,τι έχει ετοιμαστεί γ' αυτούς), »

24 « (Και) θα αναγνωρίσεις στα πρόσωπά τους τη λάμψη της ευδαιμονίας. »

25 « Θα τους δίνεται να πίνουν (καθαρό) σφραγισμένο κρασί, »

26 « Στο τέλος του (κρασιού) θα είναι η μυρωδιά του μόσχου, και για όλες αυτές (τις εύνοιες) ας συναγωνίζονται οι ἄνθρωποι κατά την εγκόσμια ζωή στις καλές πράξεις και στην υπακοή προς τον Άλλαχ ώστε να λάβουν όλες αυτές τις εύνοιες στη Μέλλονσα ζωή), »

27 « Ανακατεμένο με Τασνίμ »

28 « Μια (υψηλή) πηγή από την οποία θα πίνουν όσοι είναι κοντά (στον Άλλαχ). »

29 « Στ' αλήθεια, (κατά την εγκόσμια ζωή) αυτοί που διέπρατταν εγκλήματα (δηλ. οι ἀπιστοί) γελούσαν με αυτούς που πίστευαν, »

30 «Και, όποτε περνούσαν δίπλα τους, έκλειναν το μάτι ο ένας στον άλλον (κοροϊδεύοντας). »

31 « Και όταν επέστρεφαν στους δικούς τους, επέστρεφαν αστεϊζόμενοι (μαζί με τους

٢٥ كُلُّ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ عَلَى الْأَرَابِيكَ يَنْظُرُونَ

سُوَدَّةُ الْأَنْشَقَقِ ٢٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا أَسْلَمَهُ أَنْشَقَتْ ١ وَأَذَنَتْ لِرَبَّهَا وَحَقَّتْ ٢ وَإِذَا أَلْأَرْضُ مُدَّتْ
وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ٣ وَأَذَنَتْ لِرَبَّهَا وَحَقَّتْ ٤ يَكَيْهَا
إِلَّا إِنْسَنٌ إِنَّكَ كَادْجٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلْفِيْهِ ٦ فَمَآمَنْ أُوفَ
كِتَبَهُ دِيْمِينَهُ ٧ قَسْوَفَ يَحْسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا ٨ وَيَقْلِبُ
إِلَيْهِ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ٩ وَمَآمَنْ أُوفَيْ كِتَبَهُ وَرَاءَ ظَهِيرَهُ ١٠ فَسُوفَ
يَدْعَوْأَبُورًا ١١ وَيَصْلِي سَعِيرًا ١٢ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ١٣
إِنَّهُ دُلْنَ أَنْ لَنْ يَحُورَ ١٤ بَلَى إِنْ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ١٥ فَلَا أُفَسِّمَ
بِالشَّفَقِ ١٦ وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ١٧ وَالْفَمَرِ إِذَا أَسَقَ
لَرَكَبُنَ طَبَقَعَنْ طَبَقِ ١٩ فَمَا لَهُمْ لَا يَؤْمِنُونَ ٢٠ وَإِذَا فَرَى
عَلَيْهِمُ الْفَرَءَ أَنْ لَا يَسْجُدُونَ ٢١ بِكَلِّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَأْتِيُّوْرَ ٢٢ فَبَشِّرْهُمْ بِعَدَابٍ أَلِيمٍ ٢٣
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونَ ٢٤

14 Νομίζοντας ότι ποτέ δε θα επιστρέψει (στον Κύριό του για να λογαριαστεί).

15 (Και ούμως, ναι (θα τον αναστήσει ο Αλλάχ για να τον δικάσει)! Στ' αλήθεια ο Κύριός του πάντα τον έβλεπε (δηλ. ο Αλλάχ έβλεπε ό,τι έκανε αντός ο άνθρωπος κατά την εγκόσμια ζωή).)

16 (Ορκίζομαι) Μα το σούρουπο,

17 Και (ορκίζομαι) μα τη νύχτα και ό,τι τυλίγει στο σκοτάδι της (από τα όντα που ήταν σκορπισμένα κατά τη μέρα, μα όταν έρχεται η νύχτα κάθε ένα πηγαίνει στη στέγη του),

18 Και (ορκίζομαι) μα το φεγγάρι όταν γειμίζει (και γίνεται πανσέληνος):

19 Οτι θα περάσετε από διαδοχικές φάσεις (στάδια ή καταστάσεις, η μία μετά από την άλλη).

20 Τι συμβαίνει, λοιπόν, μ' αυτούς, και δεν πιστεύουν;

21 Και όταν τους απαγγέλλεται το Κοράνιο δεν πέφτουν πρηνείς;

22 Αλλά αντίθετα, αυτοί που απέρριψαν την πίστη διαιρεύονται (την Αλήθεια).

23 Και ο Αλλάχ γνωρίζει καλά αυτά που κρύβουν (στις καρδιές τους).

δικούς τους, χλευάζοντας τους πιστούς).»

32 «Και όταν τους έβλεπαν, έλεγαν: «Στ' αλήθεια, αυτοί είναι πράγματι παραστρατημένοι!».»

33 «Μα εκείνοι (οι άπιστοι, οι αμαρτωλοί) δεν εστάλησαν ως επιτηρητές πάνω τους (στους πιστούς).»

34 «Αλλά σήμερα (την Ήμέρα της Κρίσεως) οι πιστοί θα γελούν με τους απίστους,»

35 «(Πλαγιασμένοι) πάνω στα κρεβάτια (στοιλισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα) κοιτάζοντας (την κατάσταση των απίστων).»

36 «Ελαβαν οι άπιστοι την αμοιβή (τιμωρία) τους για ό,τι έκαναν (στους πιστούς);»

Σούρα (84) Αλ-Ινσικάκ

[Το Σχίσμα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «Όταν ο ουρανός σχιστεί.»

2 «Και υπακούσει στον Κύριο του και πρέπει (να Τον υπακούσει).»

3 «Και όταν η γη επεκταθεί (και ισοπεδωθεί),»

4 «Και αποβάλει ό,τι υπάρχει μέσα της (της νεκρούς) και αδειάσει.»

5 «Και υπακούσει στον Κύριο της και πρέπει (να Τον υπακούσει).»

6 «Ω, άνθρωπε! Στ' αλήθεια εσύ δουλεύεις με μόχθο (κάνοντας καλές και κακές πράξεις) και επιστρέφεις προς τον Κύριό σου (με αυτά που έκανες) και θα θα Συναντήσεις (για να λάβεις την αμοιβή σου που προέρχεται από την Ελεημοσύνη του Αλλάχ, ή να λάβεις την τιμωρία σου που προέρχεται από τη Δικαιοσύνη του Αλλάχ).»

7 «Οσο για εκείνον που θα λάβει το βιβλίο (της καταγραφής των πράξεων) του στο δεξί του χέρι,»

8 «Αυτός θα λογαριαστεί με έναν ενύκολο λογαριασμό»

9 «Και θα επιστρέψει στην οικογένειά του (στο Παράδεισο) ευχαριστημένος.»

10 «Οσο δε για εκείνον που θα λάβει το βιβλίο (της καταγραφής των πράξεων) του πίσω από την πλάτη του,»

11 «Αυτός θα φωνάξει για την καταστροφή (λεγοντας ω, αλίμονό μου, ω, καταστροφή μου),»

12 «Και θα εισαχθεί στο φλογερό Πυρ για να καεί μέσα.»

13 «Στ' αλήθεια, ήταν ανάμεσα στην οικογένειά του (κατά την εγκόσμια ζωή), ευχαριστημένος (με αλαζονεία, και δε σκεφτόταν για τις συνέπειες των κακών πράξεών του),»

وَالسَّلَامُ عَلَى الْبَرِّ وَالْبَرُّ عَلَى النَّاسِ

وَالسَّلَامُ عَلَى الْبَرِّ وَالْبَرُّ عَلَى النَّاسِ ١ وَالْيَوْمُ الْمَوْعِدُ ٢ وَشَاهِدٌ وَمَشْهُورٌ
فِيلُ أَخْدَبُ الْأَخْدُودَ ٣ الْنَّارُ ذَاتُ الْوَقُودِ ٤ إِذْ هُوَ عَلَيْهَا
فَعُودٌ ٥ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شَهُودٌ ٦ وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٧ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٨ إِنَّ الَّذِينَ
فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلْحَقِيقٌ ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلَاحَاتِ لَهُمْ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْنِنَةِ الْأَنْهَارِ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١٠ إِنَّ بَطْشَ
رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١١ إِنَّهُ هُوَ بَدِيءٌ وَبَعِيدٌ ١٢ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ١٣
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ١٤ فَعَالَ لَمَّا يُرِيدُ ١٥ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ أَجْنَوْنَدِ
بِرِّ عِنْدَنَ وَتَمُودَ ١٦ بِلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْدِيرٍ ١٧ وَاللَّهُمَّ مِنْ
وَرَاهِمٍ شُحِطٍ ١٨ بِلَ هُوَ قَرْئَانٌ مَحِيدٌ ١٩ فِي تَوْحِيدٍ مَحْفُوظٍ ٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ανάγγειλέ τους ένα επώδυνο μαρτύριο (πον τους περιμένει),
Εκτός εκείνους που πιστεύουν και πράττουν ενάρετες πράξεις: αυτοί θα λαμβάνουν αδιάλειπτη αμοιβή.

Σούρα 85 Αλ-Μπουρούτζ

[Οι Τροχιές των Αστεριών]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

① (Ορκίζομαι) Μα τον ουρανό που κατέχει τις τροχιές των αστεριών!

② Και μα την Υποσχεμένη Ημέρα (δηλ. της Ανάστασης)!

③ Μα το μάρτυρα και αυτόν για τον οποίον θα είναι η μαρτυρία!

④ Καταραμένοι οι άνθρωποι (που έφτιαξαν) το χαντάκι,

⑤ (Που άναψαν) δυνατή φωτιά, που ταιζεται με καύσιμα,

⑥ Και κάθισαν δίπλα της (της φωτιάς),

⑦ Παρακολουθώντας αυτά που έκαναν στους πιστούς.

⑧ Και δεν είχαν εναντίον τους κάτι, παρά μόνο και μόνο, ότι πίστευαν στον Αλλάχ τον Αλ-Άξείζ (τον Ανίκητο, τον Παντοδύναμο), τον Αλ-Χαμείντ (Αξιέπαινο),

⑨ Αυτόν στον Οποίον ανήκει η Κυριαρχία των ουρανών και της γης. Και (στ' αλήθεια) ο Αλλάχ είναι Μάρτυρας των πάντων.

⑩ Στ' αλήθεια, εκείνοι που έβαζαν σε δοκιμασία τους πιστούς και τις πιστές (βασανίζοντας και καίγοντάς τους, ώστε να τους απομακρύνουν από τη θρησκεία του Αλλάχ) και έπειτα δεν μετάνιωσαν, θα λάβουν το μαρτύριο της Κόλασης, και θα λάβουν το μαρτύριο της πυρκαγιάς.

⑪ Στ' αλήθεια, αυτοί που πίστεψαν και έκαναν καλές, ενάρετες πράξεις θα έχουν κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια. Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία (και το μεγάλο κέρδος).

⑫ Στ' αλήθεια (ω, Μωχάμμαντ), η εκδίκηση του Κυρίου σου (για τους εχθρούς Του) είναι αυτηρή.

⑬ Στ' αλήθεια, Αυτός είναι που αρχίζει (τη δημιουργία) και την επαναλαμβάνει.

⑭ Και Αυτός είναι ο Αλ-Γαφούρ (Εκείνος που Συγχωρεί τα πάντα) (για όποιον μετανιώσει), ο Αλ-Ουαντούντ (Γεμάτος αγάπη και στοργή για τους ενάρετους δούλους Του),

⑮ Ο Κύριος του Θρόνου, ο Ένδοξος.

⑯ Αυτός που κάνει ό,τι θέλει (και δεν υπάρχει τίποτε που μπορεί να εμποδίσει τη θέλησή Του).

⑰ Δε σου έφτασε η ιστορία των στρατιωτών,

⑱ Του Φαραώ και των Θαμούντ (και τι τιμωρία έλαβαν);

⑲ Μα οι άπιστοι στ' αλήθεια εξακολουθούν να διαφεύδουν (το Θείο Μήγυνμα, όπως ακριβώς οι προηγούμενες γενιές),

⑳ Και ο Αλλάχ από πίσω τούς περικλείει (δηλ. τους περικλείει με τη Γνώση και τη Δύναμή Του, και δεν υπάρχει τίποτε κρυφό σ' Αυτόν από τις πράξεις τους, και θα τους τις ανταποδώσει).

㉑ Οχι (δεν είναι το Κοράνι όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες της Μέκκας, ότι είναι μαγεία και ποίηση)! Στ' αλήθεια είναι ένα δοξασμένο Κοράνι,

㉒ (Το οποίο είναι) διατηρημένο στο Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ (από την αλλοίωση και τη φθορά).

Σούρα (86) Ατ-Τάρικ

[Το Αστέρι που Έρχεται τη Νύχτα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυενόπλαχνον)

﴿١﴾ Μα τον ουρανό και το Ατ-Τάρικ (το αστέρι που έρχεται τη νύχτα ή που προκαλεί ήχο όπως όταν κάποιος χτυπά την πόρτα)! ﴿٢﴾
﴿٣﴾ Και πώς να ξέρεις τι είναι το Ατ-Τάρικ! ﴿٤﴾
﴿٥﴾ Είναι το διαπεραστικό αστέρι. (Βλ. Αστέρας Νετρονίων). ﴿٦﴾
﴿٧﴾ Οτι δεν υπάρχει ψυχή που να μην έχει πάνω της (άγγελο) παρατηρητή (που παρατηρεί τα έργα του ατόμου, και καταγράφει τις καλές και τις κακές πράξεις του). ﴿٨﴾
﴿٩﴾ Άξ δει λοιπόν ο άνθρωπος (που διαψεύδει την Ανάσταση) από τι δημιουργήθηκε! (ώστε να καταλάβει ότι η Ανάσταση δεν είναι πιο δύσκολη από την πρώτη δημιουργία). ﴿١٠﴾
﴿١١﴾ Δημιουργήθηκε από νερό (σπέρμα) που σπεύδει (προς τη μήτρα). ﴿١٢﴾
﴿١٣﴾ Που εκρέει από τη σπονδυλική στήλη (τον άντρα) και τα πλευρά (της γυναίκας). ﴿١٤﴾
﴿١٥﴾ Στ' αλήθεια (ο Αλλάχ) Είναι Ικανός να τον γυρίσει πίσω (στη ζωή). ﴿١٦﴾
﴿١٧﴾ Την Ημέρα που θα εξεταστούν τα μυστικά των καρδιών (και θα φανερωθούν, και οι άνθρωποι θα δικαστούν για αυτά). ﴿١٨﴾
﴿١٩﴾ Τότε (ο άνθρωπος) δε θα έχει ούτε δύναμη, ούτε υποστηρικτή (που θα τον προστατέψει από την τιμωρία Του Αλλάχ). ﴿٢٠﴾
﴿٢١﴾ Μα τον ουρανό που είναι από τις ιδιότητές του να επιστρέψει (δηλ. όπως η τροπόσφαιρα επιστρέφει τον ατμό ως βροχή, η οζονόσφαιρα επιστρέφει τις βλαβερές κοσμικές ακτίνες έτσι ώστε να μην φτάσουν στη γη, η ιονόσφαιρα επιστρέφει τα ραδιοφωνικά κύματα ζανά στη γη). ﴿٢٢﴾
﴿٢٣﴾ Και μα τη γη που έχει ρωγμές! ﴿٢٤﴾
﴿٢٥﴾ Στ' αλήθεια αυτός (το Κοράνιο) είναι ένας Λόγος που διαχωρίζει (την αλήθεια από το ψεύδος), ﴿٢٦﴾
﴿٢٧﴾ Και δεν είναι κάτι φαιδρό. ﴿٢٨﴾
﴿٢٩﴾ Στ' αλήθεια, αυτοί σχεδιάζουν συνωμοτικά ένα σχέδιο (εναντίον σου, ω, Μωχάμμαντ), ﴿٣٠﴾
﴿٣١﴾ Άλλα κι Εγώ σχεδιάζω το σχέδιο (Μου, ώστε να φανεί η αλήθεια). ﴿٣٢﴾
﴿٣٣﴾ Γι' αυτό, δώσε αναβολή στους απίστους, μια μικρή αναβολή. ﴿٣٤﴾

Σούρα (87) Αλ-Άλα

[Ο Υψιστος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυενόπλαχνον)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءُ وَالْطَّارِقُ ١٠ وَمَا أَذْرَكَ مَا الظَّارِقُ ١١ أَتَنْعَمُ الْأَنْفَاقُ ١٢ إِنْ كُلُّ
نَفْسٍ لَّمْ يَعْلَمْهَا حَافِظٌ ١٣ فَلَيَظْرِلْ أَلَّا نَسْنَمْ هُنْخَقَ ١٤ حَلْقَ مِنْ تَلَوَّ
دَافِي ١٥ يَخْجُونَ مِنْ بَيْنِ الْصَّلْبِ وَالرَّابِ ١٦ إِنَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْقَادِرِ
يُومَ يَبْلِي السَّرَّايرُ ١٧ فَالَّهُمْ مِنْ قُوَّةٍ لَا تَأْسِرُ ١٨ وَالْمَاءُ ذَاتُ الْجَعِيجِ
وَالْأَرْضُ ذَاتُ الصَّبْعِ ١٩ إِنَّهُ لَقُولٌ فَصْلٌ ٢٠ وَمَا هُوَ بِالْمُزَنِ
يَكِيدُونَ كَيْدًا ٢١ وَكَيْدَكَيْدًا ٢٢ فَمَهِلْ لِلْكَفَنِ فَإِنْ أَمْهَلْهُمْ رِيدًا ٢٣

سُورَةُ الْأَعْنَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَيِّجَ أَسْدَرِيْكَ الْأَعْلَى ١٠ الَّذِي خَلَقَ فَسَوْنَى ١١ وَالَّذِي قَدَرَ فَهَدَى
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ١٢ فَجَعَلَهُمْ غَثَّاءً أَحْوَى ١٣ سَفَرِرَكَ
فَلَا تَنْسَى ١٤ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْبَهْرَ وَمَا يَخْفِي ١٥ وَنِسَرَكَ
لِلْيُسْرَى ١٦ فَذَكَرَنِ نَفَعَتِ الْذِكْرَى ١٧ سَيِّدَكَرْ مِنْ يَخْشَى ١٨
وَيَنْجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ١٩ إِلَّا الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكَبِرىٰ ٢٠ شَمْ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَعِي ٢١ قَدْ أَفْلَحَ مِنْ تَرْكَ ٢٢ وَذَكَرَ اسْمَرِيْهِ فَصَلَّى

﴿١﴾ Δόξαζε το Όνομα του Κυρίου σου, του Υψίστου, ﴿٢﴾

﴿٣﴾ Αυτού που δημιούργησε (τα πάντα) σε τέλεια μορφή, ﴿٤﴾

﴿٥﴾ Αυτού που όρισε (τα πάντα) και έπειτα καθοδήγησε (κάθε δημιούργημα για το τι του ταιριάζει, καθοδήγησε τον άνθρωπο ώστε να ζεχωρίζει τον καλό από τον κακό δρόμο, καθοδήγησε τα ζώα στα βιοκοτόπια κτλ.), ﴿٦﴾

﴿٧﴾ Αυτού που έκανε να βγουν οι (πράσινοι) βιοκότοποι, ﴿٨﴾

﴿٩﴾ Και έπειτα το έκανε να είναι ξερό σκούρο άχυρο. ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ (Ω, Προφήτη) θα σου διδάξουμε να απαγγέλλεις (το Κοράνιο) ώστε τίποτε να μην ξεχνάς. ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ Εκτός ότι θέλει ο Αλλάχ. Στ' αλήθεια Αυτός γνωρίζει τα φανερά και όσα είναι κρυφά. ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ Και θα σε διευκολύνουμε προς τον ευκόλο δρόμο (των καλών πράξεων). ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ Γι' αυτό, νουθέτησε (ω, Μωχάμμαντ τους ανθρώπους), αν η νουθεσία θα είναι ωφέλιμη (δηλ. νουθέτησε αυτόν που θέλει και μην

شِعْرُ الْفَجْرِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

25 « Στ' αλήθεια, σε Εμάς θα είναι η επιστροφή τους. »

26 « Έπειτα, στ' αλήθεια, σε Μας ανήκει ο απολογισμός τους. »

Σούρα 89 Αλ-Φατζρ

[Η Αυγή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελέμονα), του Αρ-Ραχέμι (Πολύευσπλαχνού)

1 (Ορκίζομαι) Μα την αυγή! »

2 Και μα τις δέκα νύχτες (τις πρώτες δέκα νύχτες του σεληνιακού μήνα Δη Ελ-Χίτζα), »

3 Και μα το Ασ-Σάφ' (ζηγό) και το Αλ-Ουάτρ (μονό) (δηλ. τις προσευχές που αποτελούνται από τέσσερις ή δύο Ράκ'α - υποκλίσεις, και τις άλλες που αποτελούνται από τρεις ή μια) (μπορεί επίσης να σημαίνει τη μέρα του Άραφα, που είναι η ένατη μέρα του Δη Ελ-Χίτζα, και τη μέρα του Αλ-Άντχα που είναι η δέκατη μέρα του ίδιου μήνα και είναι η μέρα της θυσίας), »

4 Και μα τη νύχτα όταν περνά. »

5 Είναι οι παραπάνω όρκοι επαρκείς γι' αυτόν που έχει μιαλό (έτοι ώστε να πειστεί); »

6 Δεν είδες πώς ο Κύριος σου αντιμετώπισε (και κατέστρεψε) τους 'Ααντ (τον λαό του Προφήτη Χουντ); »

7 (Οι οποίοι ήταν από τη Φυλή ή από τη πολη) Ίραμ που είχαν τους (ψηλούς)

πυλώνες (κτίρια, και ο Αλλάχ τους έκανε γίγαντες, που κατείχαν τεράστια δύναμη), »

8 (Σαν την οποία (φυλή και ανθρώπους ή πολη) δε δημιουργήθηκε ποτέ τίποτε στη γη!)

9 (Επίσης, δεν είδες πώς ο Κύριος σου αντιμετώπισε και κατέστρεψε) Και τους Θαμούντ (τον λαό του Προφήτη Σάλιχ) που έκοβαν και έσκαβαν τις πέτρες (τα βουνά) στην κοιλάδα (για να φτιάξουν κατοικίες μέσα στα βουνά)! »

10 (Επίσης, δεν είδες πώς ο Κύριος σου αντιμετώπισε και κατέστρεψε) Και τον Φαραώ, αυτόν που είχε τους πατσάλους (πάνω στους οποίους βασάνιζε τους ανθρώπους); »

11 (Εκείνους (δηλ. 'Ααντ, Θαμούντ και Φαραώ) που τυραννούσαν στις χώρες (τους), »

12 Και αύξησαν μέσα τους (στις χώρες) τη διαφθορά (το κακό), »

13 Και έτσι, ο Κύριος σου έριξε πάνω τους πολύ αυστηρό και επώδυνο μαρτύριο. »

14 Στ' αλήθεια, ο Κύριος σου τους παρακολουθεί (βλέποντας και ακούγοντας ό,τι κάνουν και αναβάλλοντας την τιμωρία τους, μα όταν τους αρπάζει τους τιμωρεί πολύ σκληρά). »

وَالْفَجْرِ ١ وَلِيَالٍ عَشَرِ ٢ وَالشَّفَعَ وَالْوَتْرِ ٣ وَأَيَّامٍ إِذَا يَسِرَ ٤ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِّذِي حِجْرٍ ٥ أَلَمْ تَرَكِفْ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦ إِرَمَ دَاتَ الْعَمَادِ ٧ الَّتِي لَمْ يُخْلِقْ مِثْلَهَا فِي الْأَرْضِ ٨ وَشَمُودُ الَّذِينَ جَابُوا الصَّحْرَ بِالْوَادِ ٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ١٠ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْأَرْضِ ١١ فَأَكْثَرُوا فِي الْفَسَادِ ١٢ فَصَبَّ ١٣ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطًا عَذَابٍ ١٤ إِنَّ رَبَّكَ لِيَأْمُرُ صَادِ ١٥ فَأَمَّا ١٦ الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أَبْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ ١٧ وَنَعَمَهُ ١٨ فَيَقُولُ رَبِّيْ ١٩ أَكْرَمَنِيْ ٢٠ وَمَا إِذَا مَا أَبْنَلَهُ رَبُّهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ ٢١ فَيَقُولُ رَبِّيْ ٢٢ هَذِهِ ٢٣ بَهْنَمْ يُوْمِنْ يَنْذَكِرُ أَلْإِنْسَنُ وَأَنَّ لَهُ الْأَذْكَرِ

15 « Οσο για τον άνθρωπο, όταν ο Κύριος του τον δοκιμάζει, δίνοντάς του τιμή και χάρες, τότε αυτός λέει: « Ο Κύριος μου με τίμησε. » »

16 « Όταν όμως τον δοκιμάζει, στενεύοντας τα βιοποριστικά μέσα του, τότε ο άνθρωπος λέει: « Ο Κύριος μου με ταπείνωσε. » (δηλ. ο άνθρωπος είναι περισσότερο υπερφίαλος παρά ευγνώμων, θεωρώντας πως αυτός αξίζει την είνοια του Θεού.) »

17 « Οχι (δεν είναι όπως φαντάζεστε)! Στ' αλήθεια (η τιμή είναι μέσα στην υπακοή προς τον Αλλάχ, και η ταπείνωση είναι μέσα στην παρακοή προς Αυτόν, αλλά) εσείς δεν τιμάτε το ορφανό, »

18 Και ούτε ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλο στο να τρέφετε τον φτωχό, »

19 « Και καταβροχθίζετε την κληρονομιά με μεγάλη απληστία (αδιαφορώντας αν είναι νόμιμο ή όχι, δηλ. παίρνοντας το μερίδιό σας και το μερίδιο των άλλων, όπως των γνωκών, των αδύναμων και των μικρών παιδιών, στερώντας τους το δικαίωμά τους στην κληρονομιά). »

20 « Και αγαπάτε τα πλούτη με υπερβολική αγάπη. »

يُشُّولِ يَلَيْتَنِي قَمَتْ لِحَيَاٰتِي ۖ ۚ يَوْمَٰدِ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۗ
۲۵ وَلَا يُؤْثِقُ وَاقِهُ، أَحَدٌ ۖ ۚ يَتَأَلَّهَا النَّفْسُ الْمُطْمِئِنَةُ ۗ رَجِعِي
۲۶ إِلَى رِبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ۖ ۚ فَادْخُلُوا فِي عَبْدِي ۖ وَادْخُلُوا جَنَّتِي ۗ
۲۷

سُورَةُ الْبَكَالَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَقِيمُ هَذَا الْبَلَاءِ ۖ وَأَنَّ حِلَّ هَذَا الْبَلَاءِ ۖ وَوَالِدٍ وَمَاؤَلَةٍ
لَقَدْ خَلَقْنَا إِلَيْنَاهُ كُلَّ دَيْنٍ ۖ أَيْمَسْبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرُ عَلَيْهِ
أَحَدٌ ۖ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَأَبْلَدَأَ ۖ أَيْحَسْبُ أَنْ لَمْ يَرِدْهُ أَحَدٌ
أَلْمَجِعُ لَهُ عَيْنَيْنِ ۖ وَلَسَانًا وَشَفَنَيْنِ ۖ وَهَدِيَّتَهُ
الْأَنْجَدَيْنِ ۖ فَلَا أَقْتَحِمُ الْعَقَبَةَ ۖ وَمَا أَدَرَنِكَ مَا الْعَقَبَةُ
فَلَقْ رَقْبَةٍ ۖ أَوْ إِطْعَمْ فِي يَوْمِ ذِي مَسْعَبَةٍ ۖ تَيِّمَّا دَمَقْرَبَةٍ
أَوْ مُسْكِنَاتَ اذْمَرَةٍ ۖ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبَرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَةِ ۖ أُولَئِكَ أَحَبُّ الْمَيْتَةَ ۖ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَأْتِنَاهُمْ صَحْبُ الْمَشْعَمَةِ ۖ عَيْنَ نَارٍ مَوْصَدَهُ ۖ
۲۸

سُورَةُ الشَّفَنَيْنِ

۲۹ ۲۱ «Οχι! Μα όταν η γη σπάσει (από τους σεισμούς) σε σπασίματα το ένα μετά από το άλλο (και γίνει με τα βουνά μια έκταση πλατιά),»
۳۰ ۲۲ «Και ο Κύριός σου έρθει (για να κρίνει μεταξύ των δημιουργημάτων), και οι άγγελοι κατά τάξεις, σειρά - σειρά,»

۳۱ ۲۳ «Και εκείνη την Ημέρα η Κόλαση θα μεταφερθεί κοντά (παρουσιαστεί), εκείνη την Ημέρα ο άνθρωπος θα θυμηθεί (ό, τι έκανε κατά την εγκόσμια ζωή), αλλά πώς θα τον φελήσει η θύμηση;»

۳۲ ۲۴ «Θα πει: «Οϊμέ! Αν είχα παρουσιάσει (κατά την εγκόσμια ζωή καλές πράξεις, ώστε να με ωφελήσουν) για τη ζωή μου (στη Μέλλουσα Ζωή)».»

۳۳ ۲۵ «Εκείνη την Ημέρα δε θα υπάρχει κανείς που μπορεί να τιμωρήσει, όπως θα τιμωρήσει (ο Αλλάχ) (τόσο αυστηρά).»

۳۴ ۲۶ «Και δε θα υπάρχει κανείς που μπορεί να αλυσοδέσει (τόσο δυνατά) όπως Αυτός αλυσοδένει (δηλ. οι άγγελοι θα αλυσοδέσουν τους άπιστους πολύ δυνατά).»

۳۵ ۲۷ «(Στους δίκαιους θα ειπωθεί:) «Ω,

εφησυχασμένη ψυχή,»

۲۸ «Επίστρεψε στον Κύριό σου ικανοποιημένη και λαμβάνοντας την ευαρέστηση (του Αλλάχ),»

۲۹ «Εισέλθε επειτα ανάμεσα στους (εγάρετους) δούλους Μου,»

۳۰ «Και εισέλθε στον Παράδεισό Μου».»

Σούρα 90 Αλ-Μπάλαντ

[Η Χώρα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

۱ «Ορκίζομαι σε αυτήν την πόλη (δηλ. τη Μέκκα) -»

۲ «Οπου εσύ (ω, Μωχάμμαντ) διαμένεις,»

۳ «(Ορκίζομαι) και στον πατέρα (τον Άδαμ) και σε ό,τι απέκτησε (από απογόνους).»

۴ «Στ' αλήθεια δημιουργήσαμε τον άνθρωπο σε μόχθο (δηλ.. θα αντιμετωπίσει δυσκολίες στην εγκόσμια ζωή, από δουλειές και δοκιμασίες κτλ.).»

۵ «Μήπως νομίζει πως κανείς δεν μπορεί να τον νικήσει (να τον ελέγχει και να έχει δύναμη πάνω του);»

۶ «Λέει (κανχώμενος): «Σπατάλησα ἀρθονα πλούτη».»

۷ «Μήπως νομίζει πως κανείς δεν τον είδε;»

۸ «Μα δεν κάναμε γι' αυτόν δύο μάτια,»

۹ «Και μία γλώσσα και δύο χείλη;»

۱۰ «Και δεν του δείξαμε τους δύο (φανερούς) δρόμους (τον καλού και τον κακού, ώστε να διαλέξει σε ποιον δρόμο θα πάει);»

۱۱ «Ομως αυτός δεν ξεπέρασε το εμπόδιο.»

۱۲ «Και πώς να ξέρεις τι είναι (αυτό) το εμπόδιο (αραβική έκφραση που χρησιμοποιείται για να τονίσει κάτι το πολύ σημαντικό);»

۱۳ «Είναι η απελευθέρωση ενός σκλάβου,»

۱۴ «Η το ταΐσμα, σε μέρα μεγάλης πείνας,»

۱۵ «Ενός ορφανού (και ειδικά αυτού) που είναι συγγενής,»

۱۶ «Η ενός φτωχού που βρίσκεται στο χωμα (δηλ. σε πολύ μεγάλη ανάγκη),»

۱۷ «Επειτα έγινε (αυτός που κάνει τα παραπάνω) ένας από εκείνους που πιστεύουν και συστήνουν ο ένας στον άλλο να είναι υπομονετικοί, και συστήνουν ο ένας στον άλλον να δείχνουν έλεος και συμπόνια.»

۱۸ «Αυτοί είναι οι σύντροφοι της δεξιάς (δηλ. είναι οι κάτοικοι του Παραδείσου),»

۱۹ «Ενώ εκείνοι που απέριμψαν το να πιστεύουν στα Αγιάτ (Εδάφια, Σημάδια, Ενδείξεις) Μας είναι οι σύντροφοι της αριστεράς (δηλ. είναι οι κάτοικοι της Κολάσεως).»

20 Πάνω τους θα υπάρχει Φωτιά που θα είναι κλειδωμένη (δηλ. θα τους περικλύει η Φωτιά ολόγυρα, και δε θα έχει ούτε φως, ούτε δροσερό ποτό, ούτε παράθυρο, και θα μείνουν εκεί για πάντα χωρίς καμία ανάπαυση, ούτε θα βγουν έξω από αυτή).

Σούρα 91 Ασ-Σαμς [Ο Ήλιος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 (Ορκίζομαι) Μα τον ήλιο και τη λαμπρότητά του,

2 Και μα το φεγγάρι καθώς τον ακολουθεί (τον ήλιο),

3 Και μα τη μέρα καθώς εμφανίζει τη λαμπρότητά του (ήλιον) (δηλ. το φως που υπάρχει στη Γη, μπορούμε να το βλέπουμε μόνο για διακόσια χιλιόμετρα· πέραν αυτού του ορίου ο Ήλιος φαίνεται σαν ένας γαλάζιος δίσκος, και έτσι όταν οι ακτίνες του ηλίου έρθουν σε επαφή με την ατμόσφαιρα τότε η ατμόσφαιρα μετατρέπει τις ακτίνες σε φως που διασκορπίζεται όπως το βλέπουμε).

4 Και μα τη νύχτα όταν τον σκεπάζει (αφού φεύγει ο ήλιος για το άλλο μέρος της γης, τότε η νύχτα σκεπάσει με το σκοτάδι της το μέρος της γης από το οποίο έφυγε ο ήλιος).

5 Και μα τον ουρανό και Αυτόν που τον οικοδόμησε,

6 Και μα τη γη και Αυτόν που την έστρωσε,

7 Και μα την ψυχή (άνθρωπο) και Αυτόν που την έπλασε και την τελειοποίησε σε αναλογίες,

8 Και ενέπνευσε σε αυτήν τι είναι ασέβεια για αυτήν, και τι είναι ευσέβεια για αυτήν (ώστε να ξεχωρίζει τον κακό δρόμο από τον καλό δρόμο και να διαλέξει ποιον δρόμο θα πάρει).

9 Πράγματι, πετυχημένος είναι αυτός

που την εξαγνίζει (την ψυχή του, τον εαυτό του μέσω του καλού),

10 Και αποτυχημένος είναι αυτός που την διαφθείρει.

11 Οι Θαμούντ διέψευσαν (τον Προφήτη τους, τον Σάλιχ) μέσω της παραβίασής (αδικίας, παρακοής και αλαζονείας) τους,

12 Οταν ο πιο άθλιος από αυτούς έσπευσε (για να σκοτώσει την καμήλα, την οποία ο Αλλάχ έβγαλε από την πέτρα ως θάνατο γι' αυτούς, αφού ζήτησαν από τον Προφήτη Σάλιχ απόδειξη ότι είναι απεσταλμένος από τον Αλλάχ, μα ο Αλλάχ άρισε για αυτή μια μέρα να πιει, ενώ ο

وَالشَّمْسِ وَصَحَنَهَا ١ وَاللَّمْرَإِذَا لَهَا ٢ وَالنَّهَارِإِذَا جَلَّهَا
وَاللَّيْلِإِذَا يَغْشَهَا ٤ وَالسَّمَاءَ وَمَا يَنْهَا ٥ وَالأَرْضِ وَمَا طَهَّرَهَا
وَنَفْسِ وَمَا سَوَّنَهَا ٧ فَلَهُمْهَا جُبُورٌ هَاوَتَقُونَهَا ٨ أَقْدَ
أَلْفَنْ مِنْ رَزْكَهَا ٩ وَقَدْ خَابَ مِنْ دَسَنَهَا ١٠ كَذَبَتْ ثَمُودُ
يَطْعَنُهَا ١١ إِذَا أَبْعَثْ أَشْقَنَهَا ١٢ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقِينَهَا ١٣ فَكَذَبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمَدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْهُمْ فَسَوَّنَهَا ١٤ وَلَا يَخَافُ عَقْبَهَا ١٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَتَيْلِإِذَا يَغْشَى ١ وَالنَّهَارِإِذَا جَلَّ ٢ وَمَا خَلَقَ اللَّذِكْرُ وَالآنْثَى ٣
إِنْ سَعَيْكُمْ لِشَفَقٍ ٤ فَامَّا مَنْ أَعْطَى وَالنَّفَقَ ٥ وَصَدَقَ بِالْحَسْنَى ٦
فَسَيْنِيرُهُ وَلِيَسِرَى ٧ وَامَّا مَنْ بَخَلَ وَاسْتَغْنَى ٨ وَكَذَبَ بِالْحَسْنَى ٩
فَسَيْنِيرُهُ لِعَسْرَى ١٠ وَمَا يَعْنِي عَنْهُ مَا اللَّهُ قَدْ أَرْدَى ١١ إِنْ عَلَيْنَا^{١٢}
لِلْهَدَى ١٥ وَلَيْلَنَاللَّكْرَهُ وَالْأَوَى ١٣ فَانْذَرْنَا كُمْ نَارًا تَلْظِلُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

λαός να μην πιει εκείνη την μέρα, και άλλη μέρα να πιον ενώ εκείνη όχι, και αυτό τους ενόχλησε και ήθελαν να την σκοτώσουν).

13 Μα ο Απεσταλμένος του Αλλάχ (ο Σάλιχ)

τούς είπε: «(Προσέξετε μην σκοτώσετε) την

καμήλα του Αλλάχ, και (ούτε να την

αποτρέψετε από) το μερίδιό της από το νερό

(στην ημέρα της»).

14 Αλλά αυτοί τον διέψευσαν και τη σκότωσαν. Έτσι, εξαιτίας της αμαρτίας τους, ο

Κύριός τους οργίστηκε μαζί τους και έφερε

την καταστροφή πάνω τους, πάνω σε όλους τους.

15 Και δε φοβάται (ο Αλλάχ) τη

συνέπεια αυτού που έκανε (δηλ. δεν μπορούν

να βλάψουν τον Αλλάχ σε τίποτε, μα η κακή

τους πράξη τους κατέστρεψε).

Σούρα 92 Αλ-Λάιλ [Η Νύχτα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 (Ορκίζομαι) Μα τη νύχτα καθώς

καλύπτει (την ημέρα με το σκοτάδι της),

2 Και μα την ημέρα καθώς εμφανίζεται (με

το φως της),

لَا يَصْلَهَا إِلَّا أَلْأَشْقَى ١٥ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّ ١٦ وَسِيَجِنْهَا
أَلَّا تَنْقِي ١٧ الَّذِي يُؤْتَى مَالَهُ يَتَرَكُ ١٨ وَمَا الْحَدِّ عِنْهُ مِنْ
تَعْمِةٍ تُجْزِي ١٩ إِلَّا بِنَعَاءٍ وَجْهَ رَبِّهِ الْأَعْلَى ٢٠ وَلَسْوَفَ يَرْتَفَعُ ٢١

سُورَةُ الْضَّحْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصَّحَّى ١ وَأَيْنَلِإِذَا سَبَجْنِي ٢ مَا وَدَّعَكَ رَبِّكَ وَمَا فَلَّكَ
وَلِلآخِرَةِ خَيْرُكَ مِنْ الْأُولَى ٣ وَلَسْوَفَ يُعْطِيلَكَ رَبِّكَ
فَتَرَضَّى ٤ الَّمَّمِ يَحْدُكَ يَتَسَمَّا فَأَوَى ٥ وَوَجَدَكَ ضَالًا
فَهَدَى ٦ وَوَجَدَكَ عَالِيًّا فَاغْفَنَى ٧ فَامَّا الْيَتَمَ فَلَانْتَهَرَ
وَمَامَّا السَّابِلَ فَلَانْتَهَرَ ٨ وَمَامَّا يَغْمَمَةَ رَبِّكَ فَحَدَّثَ ٩

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشَّرْ لَكَ صَدَرَكَ ١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وَزْرَكَ ٢ الَّذِي
أَفْضَ ظَهِيرَكَ ٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِرْكَ ٤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ سِرَّاً ٥ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ سِرَّاً ٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ٧ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْجِعْ ٨

Και μα Εκείνον που δημιούργησε το αρσενικό και το θηλυκό.»

Πράγματι, οι επιδιώξεις σας και οι πράξεις σας διαφέρουν (στον στόχον τους, κάποιοι από σας επιδιώκουν την αμοιβή της Μέλλουσας Ζωής, και πράττουν καλές πράξεις σύμφωνα με αυτό, και άλλοι επιδιώκουν την εγκόσμια ζωή αδιαφορώντας για την αμοιβή της Μέλλουσας Ζωής, και πράττουν σύμφωνα με αυτό).»

(Μα, όσον αφορά αυτόν που δίνει (από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία) και φοβάται τον Αλλάχ (εφαρμόζοντας τις Εντολές Του, και απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του),»

Και πιστεύει στην Αλ-Χούσνα (δηλ. πιστεύει στη Μοναδικότητα του Αλλάχ, και στο ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ, και πιστεύει επίσης ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει για ό,τι ξόδεψε σε φιλανθρωπία, θα τον ανταμοιψει για τα καλά έργα του όπως υποσχέθηκε ότι θα αγταμοιψει τους ενάρετους),»

Θα του διευκολύνουμε (το δρόμο) προς

το καλό (δηλ. θα τον καθοδηγήσουμε προς τον καλό δρόμο και τις καλές πράξεις).»

Αλλά, όσον αφορά εκείνον που είναι φιλάργυρος και νομίζει ότι είναι αυτάρκης (και δεν έχει ανάγκη τον Αλλάχ, ούτε την αμοιβή Του, και έτσι άφησε τη λατρεία προς Αυτόν),»

Και διέψευδε την Αλ-Χούσνα (δηλ. διέψευδε τη Μοναδικότητα του Αλλάχ, και το ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει αν ξοδέψει από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία),»

Θα του διευκολύνουμε (το δρόμο) προς τη δυσκολία (δηλ. θα τον διευκολύνουμε τον δρόμο του κακού για τον άθλιο ώστε να αξίζει την τιμωρία από τον Αλλάχ κατά την Μέλλουσα ζωή, και ο Αλλάχ ποτέ δεν καθοδηγεί τους άδικους).»

Και δε θα τον ωφελήσουν τα πλούτη του όταν θα πέσει (στην Κόλαση).»

(Στ' αλήθεια, σε Μας ανήκει η αρμοδιότητα της καθοδήγησης (δηλ. διασαφηνίζουμε για τον άνθρωπο τον καλό από τον κακό δρόμο).»

Και στ' αλήθεια, σε Μας ανήκουν η τελευταία (Μέλλουσα Ζωή) και η πρώτη (η ζωή αυτού του κόσμου).»

Γι' αυτό σας προειδοποίησα για μια πυρακτωμένη φωτιά,»

Στην οποία δεν θα πέσει για να καεί, παρά μόνο ο πιο άθλιος,»

Που διέψευσε (τον Προφήτη Μωχάμμαντ) και απομακρύνθηκε (από την πίστη).»

Και θα την αποφύγει (τη Φωτιά) ο πιο ευσεβής,»

Που δίνει από τα πλούτη του (στον φωτωχούς) για να εξαγνίζει τον εαυτό του (και τα πλούτη του),»

Και δεν οφείλει σε κανέναν καμία χάρη που θα πρέπει να την ανταποδώσει (δηλ. ξοδεύει από τον πλούτο του για την Χάρη του Αλλάχ, και όχι για να ανταποδώσει μια χάρη που οφείλει σε κάποιον άνθρωπο),»

Παρά μόνο για να αναζητήσει την ευαρέστηση του Κυρίου του, του Υψίστου.»

Και σίγουρα θα ευχαριστηθεί (μόλις μπει στον Παράδεισο).»

Σούρα 93 Αντ-Ντούχα

[Η Προμεσημβρία]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνον)

(Ορκίζομαι) Μα το Αντ-Ντούχα (δηλ. την ώρα που ο ήλιος αρχίζει να φαίνεται ψηλά και το φως του να διαχέεται),»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿٢﴾ «Μα τη νύχτα όταν το σκοτάδι της πυκνώνει!»
 ﴿٣﴾ «Στ' αλήθεια, ο Κύριος σου ούτε σε εγκατέλειψε (ω, Μωχάμμαντ) ούτε σε μισεί (όπως είπαν οι άπιστοι της Μέκκας, όταν ο άγγελος Γαβριήλ δεν ήρθε με την αποκάλυψη από τον Άλλαχ στον Προφήτη για κάποιες μέρες, και τότε οι άπιστοι είπαν: «Ω, Μωχάμμαντ ο Κύριος σου σε εγκατέλειψε.»)»

﴿٤﴾ «Και πράγματι η Μέλλουσα ζωή θα είναι καλύτερη για σένα από την εγκόσμια ζωή.»

﴿٥﴾ «Και ο Κύριος σου θα σου δώσει (με αφθονία, κατά τη Μέλλουσα ζωή) μέχρι να ευχαριστηθείς.»

﴿٦﴾ «Μα δε σε βρήκε (ο Άλλαχ) (ω, Μωχάμμαντ) ορφανό και σου έδωσε καταφύγιο (και φροντίδα);»

﴿٧﴾ «Και δε σε βρήκε περιπλανώμενο (δηλ. δεν ήζερες ούτε τι είναι η πίστη, ούτε γραφή και ανάγνωση) και σε καθοδήγησε (και σου δίδαξε ότι δεν ήζερες πριν, και σε καθοδήγησε στην πιο υψηλή θητική και στις πιο ενάρετες πράξεις);»

﴿٨﴾ «Και δε σε βρήκε φτωχό και σε έκανε πλούσιο (αντάρκη και ικανοποιημένο με τον εαυτό σου);»

﴿٩﴾ «Γι' αυτό, λοιπόν, τον ορφανό μην τον καταπιέζεις (μην τον μεταχειρίζεσαι με τραχύτητα),»

﴿١٠﴾ «Και τον επαίτη μην τον απωθείς (αλλά φρόντισε την ανάγκη του, και δώσε τον φαγητό),»

﴿١١﴾ «Και για τις Χάρες (την Προφητική Αποστολή και τις άλλες Χάρες) του Κυρίου σου (που σου έδωσε) μίλα.»

Σούρα 94 Ασ-Σαρχ

[Το Ανοιγμα]

Στο Όνομα του Άλλαχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)
 ﴿١﴾ «Μήπως δε σου ανοίξαμε (ω Μωχάμμαντ) το στήθος (φωτίζοντας και δυναμώνοντας την καρδιά σου με τη Θεία Καθοδήγηση, την πίστη και τη σοφία);»

﴿٢﴾ «Και δε σου αφαιρέσαμε το φορτίο σου,»

﴿٣﴾ «Που βάραινε την πλάτη σου,»

﴿٤﴾ «Και δεν ανυψώσαμε την υπόληψή σου,»

﴿٥﴾ «Πράγματι, μαζί με κάθε δυσκολία έρχεται ανακούφιση (γι' αυτό μην αφήνεις τη βλάβη που λαμβάνεις από τους άπιστους να σε σταματήσει από το κάλεσμα προς τον Άλλαχ και τη θρησκεία Του).»

﴿٦﴾ «Ναι! Μαζί με κάθε δυσκολία έρχεται ανακούφιση.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ وَالَّذِينَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِ مِنْ رُّوحِنَا وَهَذَا أَبْلَدُ الْأَمْيَنَ

﴿٢﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا إِلَّا إِنْسَنَ فِي أَحْسَنِ تَوْبِيرٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ

﴿٣﴾ إِلَّا إِنَّمَا آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلَاحَتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مُنْتَهٍ

﴿٤﴾ فَمَا يُكَبِّرُ بَعْدَ بِاللَّدِينِ إِلَّا إِنَّمَا اللَّهُ يَأْخُذُ الْحُكْمَيْنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿٥﴾ أَقْرَأْنَا سِرِّكَ اللَّذِي خَلَقَنَا فِي أَفْرَأْ وَرِبَّكَ

﴿٦﴾ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلِمَ بِالْقَلْبِ عَلَمَ إِلَّا إِنْسَنَ مَا لَيْعَمَ كَلَّا إِنَّ

﴿٧﴾ إِلَانْسَنَ لَطَعْنَ أَنَّ رَبَّهُ أَسْغَنَهُ إِنَّدِيلَ رَبِّكَ الرَّجُعِيَّ أَرَدَيْتَ

﴿٨﴾ الَّذِي يَنْهَى عَبْدَ إِذَا صَلَّى أَرَدَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى هُدَىٰ أَوْ أَمْرٍ

﴿٩﴾ يَا النَّقْوَىٰ أَرَدَيْتَ إِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّ أَلْمَعْمَ بِإِنَّهُ يَرِيَ كَلَّا إِنَّ

﴿١٠﴾ لَمْ يَبْتَهِ لِنَسْفَعًا بِإِنَّا صَيَّةٍ فَلَيْمَعُ نَادِيَهُ

﴿١١﴾ سَنَدْنَعُ الْرَّبَّانِيَّةَ كَلَّا لَأَنْطَعَهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبَ

﴿١٢﴾ «Και όταν λοιπόν τελειώσεις (από τις καθημερινές ασχολίες σου), αφοσιώσου στη λατρεία προς τον Άλλαχ σθεναρά,»

﴿١٣﴾ «Και στον Κύριό σου απεύθυνε όλες τις προθέσεις και τις ελπίδες σου!»

Σούρα 95 Ατ-Τιν

[Το Σύκο]

Στο Όνομα του Άλλαχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ (Ορκίζομαι) Μα το σύκο και την ελιά (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ζεκίνησε η αποστολή του Ιησού, αντός ο τόπος είναι γνωστός για την παραγωγή αυτών των δύο δέντρων),

﴿٢﴾ «Και μα το Όρος Σινά (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ζεκίνησε η αποστολή του Μωυσή),

﴿٣﴾ «Και μα αυτήν την ασφαλή Πόλη (δηλ. τη Μέκκα) (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ζεκίνησε η αποστολή του Μωχάμμαντ)!»

﴿٤﴾ «Πράγματι, δημιουργήσαμε τον άνθρωπο στην καλύτερη μορφή (όρθιο, ίσιο και ισορροπημένο στη μορφή και στη φύση του),»

شُورَىُ الْفَتَنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ
نَزَّلَ الْمَلَكَةَ وَالرُّوحَ
فِيهَا يَادُنْ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ
سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعَ الْفَجْرِ

شُورَىُ الْبَيْنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَعِينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيهِمُ الْبَيْنَةُ
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَنْلَوُ حَفْنَامَطْهَرَةً
فِيهَا كُتبٌ قِيمَةٌ
وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أَتَوْا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيْنَةُ
وَمَا أَمْرَوْا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الَّذِينَ حَنَفَاءٌ وَيُقْسِمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوةَ وَذَلِكَ وَيْنَ
الْقِيمَةُ
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَلِيلِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ أُولَئِكَ هُوَ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

5 «Και μετά τον Στρέγαμε στο κατώτερο των κατωτέρων (δηλ. στο κατώτερο βάθος της Κόλασης, αν δεν πιστεύει στον Αλλάχ και δεν Τον ευγνωμονεί για το ότι τον δημιουργήσε στην καλύτερη μορφή και για όλες τις Χάρες Του).»

6 «Εκτός από εκείνους που πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις. Αυτοί θα έχουν ατέλειωτη και αδιάκοπη αμοιβή (τον Παράδεισο).»

7 «Γι λοιπόν, σε κάνει (ω, άπιστε) να διαφεύγεις την Ημέρα του Απολογισμού (αφού είδες από τα Σημάδια του Αλλάχ, που δείχνουν τη Δύναμη του Αλλάχ σε όλο το σύμπαν);»

8 «Μα δεν είναι ο Αλλάχ ο Δικαιότερος (ο Σοφότερος) των δικαστών; (βεβαίως, Είναι!).»

Σούρα 96 Αλ-Άλακ

[Κρεμάμενος Θρόμβος Αίματος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «Διάβασε! Στο όνομα του Κυρίου σου, που δημιουργήσε.»

2 «Έπλασε τον άνθρωπο από 'Άλακ (κρεμάμενο θρόμβο αίματος).»

3 «Διάβασε! Και ο Κύριος σου είναι ο πλέον Γενναιόδωρος.»

4 «Αυτός που διδάξε την Πένα (τη χρήση της).»

5 «Διδάξε τον άνθρωπο (ένα μέρος από) ό, τι δε γνώριζε (ο άνθρωπος).»

6 «Οχι! Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος παραβιάζει (τα όρια σε απιστία και κακές πράξεις),»

7 «Αφού βλέπει τον εαυτό του πλούσιο (νομίζει ότι είναι αντάρκης, και αρχίζει να παραβιάζει όπως προσαναφέραμε στο προηγούμενο εδάφιο).»

8 «Στ' αλήθεια, στον Κύριο σου θα είναι η επιστροφή (όλων των ανθρώπων, μα ζέχασε ο άνθρωπος ότι στον Άλλαχ θα επιστρέψει κατά τη Μέλλουσα Ζωή και έτσιδε φοβάται αχ θα τον Τιμωρήσει;).»

9 «Είδες εσύ (ω, Μωχάμμαντ) εκείνον (τον Άμπον Τζαχλ) που αποτρέπει,»

10 «Τον δούλο (τον Μωχάμμαντ) από το να προσεύχεται; (δηλ. δεν απομακρύνεται μόνο ο ίδιος από την καθοδήγηση, αλλά θέλει να αποτρέψει και έσενα και τους άλλους από την καθοδήγηση!).»

11 «Βλέπεις (ω, Μωχάμμαντ) αν (ο δούλος που προσεύχεται, δηλ. ο ίδιος ο Μωχάμμαντ) ήταν στην καθοδήγηση (τον Άλλαχ);»

12 «Και αν διατάξει την ευσέβεια; (τότε, πώς λοιπόν να τον αποτρέψει ο Άμπον Τζαχλ από το να προσεύχεται;)»

13 «Βλέπεις (ω, Μωχάμμαντ) αν (ο άδικος ο Άμπον Τζαχλ) διέψευσε (το Κοράνιο) και απομακρύνθηκε (από τη πίστη);»

14 «Μα δε ξέρει (αυτός ο άδικος), ότι ο Άλλαχ βλέπει (ό, τι κάνει);»

15 «Οχι! Αν δεν πάγει, θα τον αρπάξουμε και θα τον σύρουμε από το μέτωπο,»

16 «Αυτό το μέτωπο που είναι ψεύτη και αμαρτωλό (εδώ χαρακτηρίζεται το μέτωπο ότι είναι ψεύτη και αμαρτωλό επειδή ο Μετωπιαίος Λόρος ελέγχει τη συνείδηση που έχουμε για τις πράξεις μας, την κρίση μας για ό, τι συμβαίνει στις καθημερινές μας δραστηριότητες, τις συναισθηματικές μας αντιδράσεις, τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε, καθώς και τη γνώση των νοήματος των λέξεων που επιλέγουμε, επίσης διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην επεξεργασία των πληροφοριών, άφα και στη νόηση. βλ. el.wikipedia.org: 'Μετωπιαίος Λορός').»

17 «Ας φωνάξει τους υποστηρικτές του από το λαό του (όπως είπε σε σένα, ω, Μωχάμμαντ: «Έχω τους περισσότερους υποστηρικτές στη φυλή»).»

18 «Εμείς, όμως, θα φωνάξουμε τους αγγέλους φύλακες της Κόλασης (*για να τον σύρουν στη Φωτιά, κατά τη Μέλλουσα ζωή*).»
19 «Οχι! Μην τον υπακούς (*σε αυτό που σε αποτρέπει*), αλλά εκτέλεσε Σιτζούντ (*πρηνής στάση προς τον Κύριό σου*) και πλησίασε (*τον Κύριό σου μέσω της υπακοής προς τις Εντολές Του*).»

Σούρα 97 Αλ-Καντρ

[Η Νύχτα του Θείου Πεπρωμένου]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνον)
1 «Στ’ αλήθεια, Εμείς το στείλαμε (*το Κοράνιο*) τη Νύχτα του Αλ-Κάντρ (*που είναι από τις δέκα τελευταίες νύχτες του μήνα του Ραμαζανιού, η οποία είναι η νύχτα της Τιμής και του Πεπρωμένου, κατά την οποία ο Αλλάχ ορίζει το Πεπρωμένο των σκλάβων Του για τον επόμενο χρόνο*).»

2 «Και πώς να ξέρεις (*ω, Προφήτη*) τι είναι η Νύχτα του Αλ-Κάντρ; (*είναι έκραση που δείχνει πόσο σημαντική νύχτα είναι*),»

3 «Η Νύχτα του Αλ-Κάντρ είναι καλύτερη από χίλιους μήνες (*δηλ. η λατρεία προς τον Αλλάχ εκείνη τη νύχτα είναι καλύτερη από χίλιους μήνες λατρείας προς Αυτόν, δηλαδή 83 χρόνια και 4 μήνες*).»

4 «Οι άγγελοι και το Αρ-Ρούχ (*το Πνεύμα, δηλ. ο Γαβριήλ*) κατεβαίνουν αυτήν τη νύχτα με την άδεια του Κυρίου τους με όλα τα διατάγματα (*για όλες τις υποθέσεις αυτής της χρονιάς*).»
5 «Και ειρήνη είναι (*ολόκληρη αυτήν τη νύχτα*) μέχρι την έναρξη της αυγής.»

Σούρα 98 Αλ-Μπαΐγένα

[Η Σαφής Ενδειξη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυενσπλαχνον)
1 «Εκείνοι που απίστησαν από το λαό της Βίβλου (*που βγήκαν από την ορθή πίστη στον Αλλάχ μέσω των καινοτομιών τους*) επίσης και οι πολυθεϊστές, ποτέ δε θα σταματούσαν (*την απιστία τους*), αν δεν ερχόταν σε αυτούς η Σαφής Απόδειξη (*δηλ. με το πέρασμα του χρόνου δεν θα ανέβαντον σαν παρά μόνο στην απιστία τους και στις καινοτομίες τους, αν δεν τους έστειλε ο Αλλάχ τον Προφήτη Μωχάμμαντ*).»
2 «(*Αυτή η Σαφής Απόδειξη είναι*) ένας Απεσταλμένος από τον Αλλάχ που απαγγέλλει αγνότατες γραφές (*το Ιερό Κοράνιο*),»
3 «Που μέσα τους υπάρχουν αξιόλογα Βιβλία (*όρθιά Βιβλία που περιέχουν αμερόληπτους*

جزاؤهُمْ عَذَابٌ هُمْ جَنِّتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَلِيلِينَ
 فِيهَا أَبْدَارِضٌ لِلَّهِ عَوْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَسِيَ رَبِّهِمْ

سُورَةُ الْعَدْنِ

إِذَا زَلَّتِ الْأَرْضُ زَلَّا هُمْ ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهُمْ ②
 وَقَالَ إِلَيْهِنَّ مَا هُنَّ ③ يَوْمَئِذٍ تُحَدَّثُ أَخْبَارُهُمْ ④
 إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهُمْ ⑤ يَوْمَئِذٍ يَصَدِّرُ النَّاسُ أَشْنَانًا ⑥
 لِيَرَوُا أَعْمَلَهُمْ ⑦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا ⑧
 يَرَهُ ⑨ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑩

سُورَةُ الْعَدْنِ

وَالْعَدِيَّتْ ضَبَّحَا ⑪ فَالْمُؤْرِبَتْ قَدْحَا ⑫ فَالْمُغَرِّبَتْ صَبَحَا ⑬
 فَأَثْرَنَ يَهُ تَفَعَّا ⑭ فَوَسْطَنَ يَهُ جَمَعَا ⑮ إِنَّ إِلَيْهِنَّ ⑯
 لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑰ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ⑱ وَإِنَّهُ لَحَبْ ⑲
 الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑳ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بَعْثَرَ مَا فِي الْقُنُورِ ㉑

Νόμους.»

4 «Και στ’ αλήθεια, εκείνοι στους οποίους δοθηκαν οι Γραφές (*Εβραίους και Χριστιανούς*) δεν διέφεραν μεταξύ τους (*συμφωνούσαν όλοι για τον ερχομό ενός Προφήτη*) μέχρι που ήρθε σε αυτούς η Σαφής Απόδειξη (*δηλ. ο Προφήτης Μωχάμμαντ*) (*πριν από τον ερχομό του Μωχάμμαντ, περίμεναν τον ερχομό ενός Προφήτη, όπως αναφερόταν στις Γραφές τους, αλλά όταν ήρθε ο Μωχάμμαντ σε αυτούς με τις ζεκάθυρες αποδείξεις, διαφώνησαν μεταξύ τους και διασπάστηκαν, κάποιοι τον αρνήθηκαν και άλλοι τον πίστεψαν και τον ακολούθησαν*).»
5 «Και στην πραγματικότητα, δεν διατάχθηκαν, παρά να λατρεύουν (*μόνο*) τον Αλλάχ, και να είναι αφοσιωμένοι προς Αυτόν στη θρησκεία και να είναι Χονναφά’ (*να απέχουν από το πολυθεϊσμό και να κλίνουν προς το Μονοθεϊσμό*), και να εκτελούν τις προσευχές και να δίνουν τη Ζακά (*ελεημοσύνη*): και αυτή είναι η ορθή θρησκεία.»

6 «Στ’ αλήθεια, οι άπιστοι από το λαό της Βίβλου (*από τους Χριστιανούς και τους Εβραίους*

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَيْرٌ ۝

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْقَارِعَةُ ۚ ۱ مَا أَقْارَعَهُ ۖ وَمَا أَدْرَنَكَ مَا أَقْارَعَهُ
۲ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمُبَثُوثِ
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعَهْنِ الْمَنْفُوشِ ۳ فَإِنَّمَا
مِنْ ثُقلَتِ مَوَازِينَهُ ۴ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ
وَأَمَّا مَنْ خَفَتْ مَوَازِينُهُ ۵ فَأَمَّا هُوَ فِي هَاوِيَةٍ
۶ وَمَا أَدْرَنَكَ مَا هِيَةً ۷ نَارُ حَامِيَةٍ ۸ وَمَا أَدْرَنَكَ مَا هِيَةً ۹

سُورَةُ الْكَافِرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْكَافِرُ ۱ حَتَّىٰ زَرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴ كَلَّا لَوْقَلْمَوْنَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ۵ لَتَرْوَنَّ الْجَحِيمَ ۶ ثُمَّ لَتَرُوْنَهَا
عِيْنَ الْيَقِينِ ۷ ثُمَّ لَتَسْعَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۸

που δεν ακολούθησαν τις πρωτότυπες διδασκαλίες του Μωυσή και του Ιησού, ούτε αντές του Μωχάμαντ) και οι πολυθεϊστές θα κατοικήσουν στο Πυρ της Κολάσεως, όπου θα μείνουν εκεί μέσα για πάντα. Αυτοί είναι οι χειρότεροι των πλασμάτων.»

Στ' αλήθεια, αυτοί που πιστεύουν και κανουν ενάρετες πράξεις, είναι οι καλύτεροι των πλασμάτων.»

Η αμοιβή τους θα είναι από τον Κύριό τους οι κήποι του 'Αντν, κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, όπου θα μείνουν εκεί μέσα για πάντα. Ο Αλλάχ θα είναι Ευχαριστημένος απ' αυτούς, κι αυτοί θα είναι ευχαριστημένοι απ' Αυτόν. Αυτό θα είναι (η αμοιβή) για όποιον φοβάται τον Κύριό του (απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του).»

Σούρα 99 Αζ-Ζάλζαλα

[Ο Σεισμός]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)
1 Όταν η γη σειστεί από τον (τελικό σεισμό της),

2 Και όταν η γη αποβάλει τα βάρη της (τον νεκρούς),

3 Και ο άνθρωπος (τρομαγμένος και έκπληκτος) θα πει «Τι συμβαίνει μ' αυτή;».

4 Εκείνη την Ημέρα (η γη) θα πει τις ιστορίες της (τι καλό και τι κακό έγινε πάνω της),

5 Επειδή ο Κύριός σου θα την εμπνεύσει,

6 Εκείνη την ημέρα οι άνθρωποι θα προχωρήσουν χωρισμένοι (σε ομάδες) (από τον τόπο της Κρίσης προς τον τελικό προορισμό τους), για να τους δειχθούν οι πράξεις τους (δηλ. την αμοιβή τους).

7 Οποιος έχει κάνει καλό (έστω και) ίσο με το βάρος ενός ατόμου θα δει (την αμοιβή του),

8 Και όποιος έχει κάνει κακό (έστω και) ίσο με το βάρος ενός ατόμου θα δει (την τιμωρία του).

Σούρα 100 Αλ-Άντιγιάτ

[Τα Άλογα που Τρέχουν Δυνατά]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 Μα τα (άλογα) που τρέχουν δυνατά (στο δρόμο του Αλλάχ) λαχανιασμένα,

2 Και (από τις οπλές τους) βγάζουν σπίθες (από το τρέξιμό τους, όταν οι οπλές τους χτυπούν τις πέτρες),

3 Και επιτίθενται (στους εχθρούς) το πρωί,

4 Και σηκώνουν από το τρέξιμό τους σκόνη,

5 Και διεισδύουν αμέσως ως ένα στη μεση της παράταξης (του εχθρού).

6 Στ' αλήθεια, ο (άπιστος) άνθρωπος είναι αγνώμων προς τον Κύριό του.

7 Και ο ίδιος είναι ο μάρτυρας σε αυτό (στην αχαριστία του προς τον Κύριό του).

8 Και στ' αλήθεια, διακατέχεται από υπερβολική αγάπη για τα πλούτη.

9 Μα δεν ξέρει (ο άνθρωπος τι τον περιμένει) όταν βγουν και σκορπιστούν αυτά που βρίσκονται στα στήθη (των ανθρώπων);

10 Και θα φανερωθούν αυτά που βρίσκονται μέσα στα στήθη (των ανθρώπων);

11 Στ' αλήθεια, ο Κύριός τους, εκείνη την Ημέρα, είναι Χαμπείρ (Γνωρίζει πλήρως) γι' αυτούς (όλες τις πράξεις και τις υποθέσεις τους).

Σούρα 101 Αλ-Κάρι'α

[Η Ημέρα της Κρίσεως, που Χτυπά τις Καρδιές]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ Η Αλ-Κάρι‘α (δηλ. η Ημέρα της Κρίσεως που κτυπά τις καρδίες των ανθρώπων με τα τρομακτικά γεγονότα που θα γίγουν εκείνη την Ημέρα). ﴿٢﴾

﴿٣﴾ Τι είναι λοιπόν η Αλ-Κάρι‘α; ﴿٤﴾

﴿٥﴾ Και πώς να ξέρεις τι είναι η Αλ-Κάρι‘α (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι), ﴿٦﴾

﴿٧﴾ Είναι η Ημέρα κατά την οποία οι ανθρώποι θα είναι σαν τις σκορπισμένες πεταλούδες, ﴿٨﴾

﴿٩﴾ Και τα βουνά θα είναι σαν το ξασμένο μαλλί, ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ Όσο γι’ αυτόν που η ζυγαριά (με τις καλές και τις κακές πράξεις) του θα είναι πιο βαριά (από τη μεριά των καλών πράξεων), ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ Θα έχει μια ευχάριστη ζωή (στον Παράδεισο), ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ Μα όσο γι’ αυτόν που η ζυγαριά (με τις καλές και τις κακές πράξεις) του θα είναι πιο ελαφριά (από τη μεριά των καλών πράξεων), ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ Θα έχει ως κατοικία του την Αλ-Χάσινγκα, ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ Και πώς να ξέρεις τι είναι (η Αλ-Χάσινγκα); (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι), ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ Είναι μία πυρακτωμένη Φωτιά. ﴿٢٢﴾

Σούρα 102 Ατ-Τακάθουρ

[Ο Πόθος για την Αύξηση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ Σας απασχόλησε (από τη λατρεία του Αλλάχ) ο πόθος για την αύξηση (των παιδιών, των πλούτου, της εξουσίας κτλ.), ﴿٢﴾

﴿٣﴾ Μέχρι που θα επισκεφτείτε τους τάφους (δηλ. μέχρι που θα πεθάνετε). ﴿٤﴾

﴿٥﴾ Οχι! Στ’ αλήθεια θα μάθετε (την πραγματικότητα, και ότι η Μέλλουνσα ζωή θα ήταν καλύτερη για σας αν λατρεύατε τον Αλλάχ, όπως έπρεπε, κατά την εγκόσμια ζωή). ﴿٦﴾

﴿٧﴾ Και πάλι όχι! Στ’ αλήθεια θα μάθετε (την κατάληξή σας, λόγω του πόθου σας για τα υλιστικά πράγματα, που σας απασχολούσαν από την λατρεία προς τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή). ﴿٨﴾

﴿٩﴾ Οχι! Αν γνωρίζατε με βεβαιότητα (την κατάληξή σας, δε θα απασχολούσασταν με τα εγκόσμια) ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ Στ’ αλήθεια, θα δείτε το Πυρ της Κολάσεως. ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ Επειτα, θα το δείτε με βεβαιότητα (χωρίς καμία αμφιβολία), ﴿١٤﴾

سُورَةُ الْعَصْرِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَنَ لَفِي حُسْنٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَتَوَاصَوْ بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْ بِالصَّيْرِ ۝

سُورَةُ الْهَمَّةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلِلَّهِ كُلُّ هُمَزَةٍ لَمَرْقَةٍ ۝ ۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَدَهُ ۝
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝ ۲ كَلَّا لَيَبْدَئَ فِي الْحَطَمَةِ ۝
وَمَا أَدْرَكَكَ مَا الْحَطَمَةُ ۝ ۳ نَارُ اللَّهِ الْمُوْقَدَةُ ۝ ۴ الَّتِي تَطْلُعُ
عَلَى الْأَقْوَادِ ۝ ۵ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝ ۶ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝ ۷

سُورَةُ الْفَيْلِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّتِي تَرْكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْبَابِ الْفَيْلِ ۝ ۱ اللَّهُ يَجْعَلُ كِيدَهُمْ
فِي تَضْلِيلٍ ۝ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ ۳ تَرْمِيمَهُمْ
بِحَجَارَةٍ مِنْ سِحْلٍ ۝ ۴ فَعَلَهُمْ كَعْصَفٌ مَأْكُولٌ ۝ ۵

﴿٨﴾ Και έπειτα, εκείνη την Ημέρα θα ρωτηθείτε για τις απολαύσεις (στις οποίες επιδιδόσασταν κατά την εγκόσμια ζωή). ﴿٩﴾

Σούρα 103 Αλ-Άσρ

[Ο Χρόνος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ (Ορκίζομαι) Μα το Αλ-Άσρ (το Χρόνο,

η την τρίτη ημερήσια προσευχή που λέγεται Αλ-Άσρ)! ﴿٢﴾

﴿٣﴾ Οτι ο άνθρωπος βρίσκεται σε απώλεια, ﴿٤﴾

﴿٥﴾ Εκτός από εκείνους που πιστεύουν, και κάνουν ενάρετες πράξεις, συνιστούν ο ένας στον άλλο την αλήθεια (την αληθινή πίστη και το να πράττουν καλές πράξεις) και συνιστούν ο ένας στον άλλο την υπομονή. ﴿٦﴾

Σούρα 104 Αλ-Χούμαζα

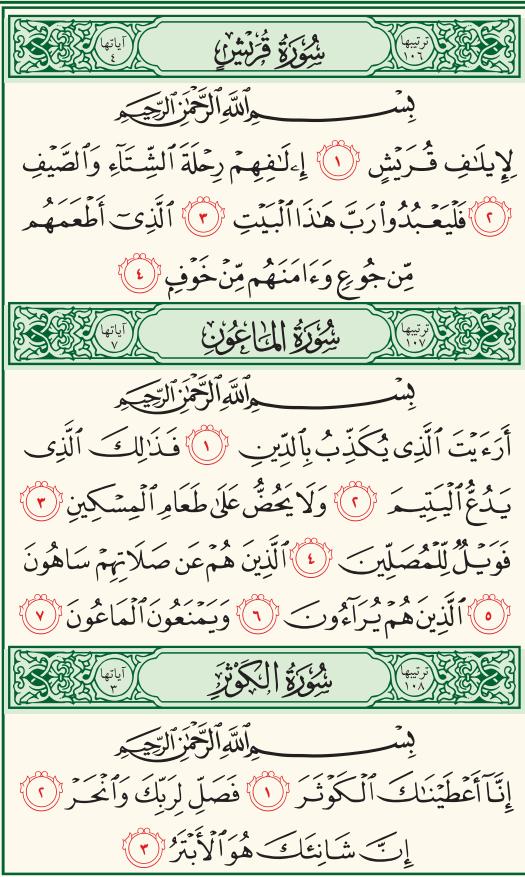
[Η Συκοφαντία πίσω από την Πλάτη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

﴿١﴾ Αλίμονο σε αυτόν που κακολογεί

τους άλλους, που μιλά για τα ελαττώματά

τους πίσω από την πλάτη τους, »

2 «Που μάζευε πλούτη και τα μετρούσε. »

3 «Νομίζοντας ότι τα πλούτη του θα τον κάνουν να ζήσει αιώνια. »

4 «Οχι! Σίγουρα θα ριχτεί στην Αλ-Χούταμα (Σπαστήρα, η Φωτιά που σπάει ό, τι ριχτεί μέσα της). »

5 «Και πώς να ξέρεις τι είναι η Αλ-Χούταμα (Σπαστήρας); (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι), »

6 «(Είναι) Η Φωτιά του Αλλάχ που είναι (αιώνια) φουντωμένη. »

7 «Που διεισδύει (μέσα στα σώματα και φτάνει) έως τις καρδιές. »

8 «Είναι κλειδωμένη περικλύοντάς τους (άπιστονς) μέσα της. »

9 «Με μακριές μπάρες (ώστε να μην μπορέσουν να βγούν από αυτή). »

Σούρα 105 Αλ-Φιλ

[Ο Ελέφαντας]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «Δεν είδες (ω Μωχάμμαντ) τι έκανε ο Κύριός σου με τους ανθρώπους που κατείχαν τον ελέφαντα; (Αναφέρεται στο στρατό του Αμπράχα Αλ-Άσραμ, ο οποίος προσπάθησε να καταλάβει τη Μέκκα και να καταστρέψει τον Αλ-Κά'μπα και στον οποίο υπήρχε και ένας τεράστιος ελέφαντας), »

2 «Και δεν οδήγησε (ο Αλλάχ) το σχέδιό τους σε αποτυχία; »

3 «Και Έστειλε καταπάνω τους σμήνη από πουλιά. »

4 «Χτυπώντας τους με πέτρες από ψημένο πηλό. »

5 «Και τους έκανε (ο Αλλάχ) σαν φαγωμένο σανό (που το έφαγαν τα ζώα και επειτα το αφόδευσαν). »

Σούρα 106 Κουράις

[Η Φυλή των Κουράις]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «(Πόσες εύνοιες παραχώρησε ο Αλλάχ στους Κουράις, πώς τους προστάτευσε από τον στρατό με τον ελέφαντα, και μια από αυτές τις εύνοιές Του είναι) Η συνήθεια των Κουράις (να ταξιδεύουν με ασφάλεια). »

2 «Η συνήθειά τους να ταξιδεύουν (τα εμπορικά καραβάνια) το χειμώνα (προς την Υεμένη) και το καλοκαίρι (προς την παλιά Συρία). »

3 «Ας λατρεύουν λοιπόν τον Κύριο αυτού του Οίκου (τον Ιερού Οίκου στη Μέκκα), »

4 «Αυτόν που τους τάιζε (σώζοντάς τους) από την πείνα και τους έκανε να αισθάνονται ασφαλείς από το φόβο. »

Σούρα 107 Αλ-Μα'ούν

[Οι Ανάγκες των Γειτονικών Σχέσεων]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)

1 «Είδες εκείνον που διαψεύδει το Αντ-Ντείν (την Ανάσταση, Απολογισμό, Αμοιβή και Τιμωρία από τον Αλλάχ για τους σκλάβους Του αναλόγως με τα έργα τους, και έτσι δεν υπακούει τον Αλλάχ στις Εντολές Του και στις Απαγορεύσεις Του); »

2 «Είναι ο ίδιος που διώχνει τον ορφανό (από τα δικαιώματά του) με σκληράδα, »

3 «Και δεν προτρέπει στο τάισμα του ενδεή (δηλ. ούτε αυτός ταΐζει τους φτωχούς, ούτε προτρέπει τους άλλους να το κάνουν). »

سُورَةُ الْكَافِرِينَ

﴿٤﴾ Αλίμονο σε εκείνους που προσεύχονται (τους υποκριτές), ﴿

﴿٥﴾ Που καθυστερούν τις προσευχές τους (από τις ώρες που πρέπει να γίνουν από αδιαφορία ή αμέλεια). ﴿

﴿٦﴾ Που κάνουν (καλές πράξεις μόνο και μόνο) για επίδειξη, ﴿

﴿٧﴾ Και εμποδίζουν το Αλ-Μα'ούν (δηλ. αρνούνται να δανείζουν τα οικιακά σκεύη που μπορεί να τους ζητήσει ο γείτονας). ﴿

Σούρα 108 Αλ-Κάουθαρ

[Ενα Ποτάμι στον Παράδεισο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
﴿١﴾ Στ' αλήθεια, Εμείς σου δώσαμε (ω, Μωχάμμαντ) το Αλ-Κάουθαρ (ένα ποτάμι στον Παράδεισο). ﴿

﴿٢﴾ Γι' αυτό προσευχήσου στον Κύριό σου (αφοσιωμένος προς Αυτόν και μόνο) και πρόσφερε θυσία (για τους φτωχούς, για Χάρη του Αλλάχ και μόνο). ﴿

﴿٣﴾ Πράγματι, εκείνος που σε μισεί είναι ο αποκομμένος (από την ενημερία και από κάθε καλό, σ' αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα Ζωή) (αναφέρεται σε έναν άντρα που μίλησε για τον Προφήτη χλευάζοντας ότι ο Προφήτης είναι άκληρος από γιους, και το όνομά του δε θα συνεχιστεί μετά από το θάνατό του, αλλά ο Αλλάχ του απάντησε ότι αυτός είναι ο αποκομμένος και όχι ο Προφήτης). ﴿

Σούρα 109 Αλ-Κάφιρον

[Οι Απιστοί]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
﴿١﴾ Πεξ (ω, Μωχάμμαντ): «Ω, άπιστοι! ﴿

﴿٢﴾ Εγώ δεν λατρεύω αυτά που εσείς λατρεύετε, ﴿

﴿٣﴾ Ούτε εσείς λατρεύετε Όποιον εγώ λατρεύω. ﴿

﴿٤﴾ Και ούτε εγώ θα λατρεύω αυτά που εσείς λατρεύετε, ﴿

﴿٥﴾ Και ούτε εσείς θα λατρεύετε Όποιον εγώ λατρεύω. ﴿

﴿٦﴾ Εσείς έχετε τη θρησκεία σας και εγώ έχω τη θρησκεία μου. ﴿

Σούρα 110 Αν-Νασρ

[Η Νίκη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
﴿١﴾ Όταν έρθει η Νίκη από τον Αλλάχ

και η κατάκτηση (της Μέκκας), ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُوْكَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝
وَلَا أَنْتُمْ عَبْدُوْنَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنْتُمْ بِمَا عَبَدْتُمْ ۝
وَلَا أَنْتُمْ عَبْدُوْنَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُفُّدِيْكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ أَلْتَاسَ
يَدْ حُمُونَ فِي دِيْنِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَيْحَ حِمْدَرِيْكَ
وَاسْتَغْفِرَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَابًا ۝

سُورَةُ الْمُسْكَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّئَ يَدَآءِي لَهُبِ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ۝ سَيَصْلَى فَارَادَاتَ لَهُبِ ۝ وَأَمْرَاتُهُ
حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جَيْدِهَا حَبْلُ مِنْ مَسَدِ

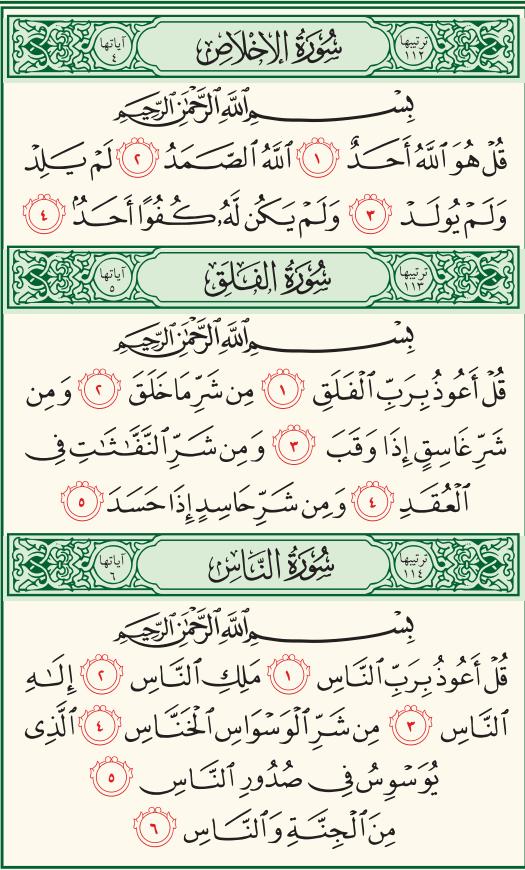
﴿٢﴾ Και βλέπεις τους άνθρωπους να εισέρχονται στη θρησκεία του Αλλάχ σε πλήθη, ﴿

﴿٣﴾ Τότε δόξαζε τον Κύριό σου ευγνωμονώντας Τον, και να ζητάς τη Συγχώρεσή Του. Στ' αλήθεια, Είναι Εκείνος που πάντα αποδέχεται τη μεταμέλεια και συγχωρεί. ﴿

Σούρα 111 Αλ-Μάσαντ

[Οι Τινές από Φοινικόδεντρο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνον)
﴿١﴾ Ας χάσουν τα χέρια του Αμπού Λάχαμπ (αραβική έκφραση που σημαίνει "ας χαθεί και ταλαιπωρηθεί ο ίδιος ο Αμπού Λάχαμπ!"), και (στ' αλήθεια) ο ίδιος έχασε και ταλαιπωρήθηκε. (Ο Αμπού Λάχαμπ, ένας από τους θείους του Προφήτη και άσπονδος εχθρός του) (στο Κοράνιο πολλές φορές χρησιμοποιείται παρελθοντικός χρόνος για κάτι που θα γίνει στο μέλλον, για να δείξει ότι αυτό θα γίνει οπωσδήποτε και τίποτα δε μπορεί να το αλλάξει)! ﴿

2 «Δεν τον προστάτευψαν (από την τιμώρια, ούτε τον ωφέλησαν απέναντι στον Αλλάχ) τα πλούτη του ούτε ό,τι απέκτησε (από παιδιά).»
3 «Θα εισαχθεί στη Φωτιά που έχει (αγριες) φλόγες για να καεί μέσα της,»
4 «Επίσης και η γυναίκα του, αυτή που κουβαλάει καυσόξυλα (δηλ. τα αγκάθια που κουβαλούσε για να τα βάλει στο δρόμο του Μωχάμμαντ ώστε να τον βλάψει),»
5 «Θα έχει γύρω από το λαιμό της ένα σχονί από Μάσαντ (πλεγμένες πολύ σκληρές ίνες από φοινικόδεντρο, με το οποίο θα υψωθεί στην Κόλαση και έπειτα θα πεταχτεί προς τα κάτω).»

Σούρα 112 Αλ-Ιχλάς

[Η Αφοσίωση – Η Ειλικρίνεια]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)
1 «Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αχαντ (Ενας, Μοναδικός και Αδιαίρετος)»
2 «Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει)»
3 «Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε»
4 «Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν.»

Σούρα 113 Αλ-Φάλακ

[Η Χαραυγή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)
1 «Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο της Χαραυγής,»
2 «Από το κακό (που προέρχεται από) τα δημιουργήματα που έπλασε,»
3 «Και το κακό της νύχτας με το βαθύ σκοτάδι της όταν διαχέεται (και καλύπτει τα πάντα και ό,τι κακό περιέχει η νύχτα),»
4 «Και το κακό εκείνων (των μαγισσών όταν) φυσούν στους κόμπους,»
5 «Και το κακό του ζηλόφθονου όταν ματιάζει».»

Σούρα 114 Αν-Νας

[Οι Άνθρωποι]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνον)
1 «Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο των ανθρώπων,»
2 «Τον Βασιλιά των ανθρώπων,»
3 «Το Θεό των ανθρώπων,»
4 «Από το κακό του ύπουλον ψιθυριστή (του διαβόλου, που ψιθυρίζει το κακό στις καρδιές των ανθρώπων), που αποσύρεται (από τον ψιθυρό του, μόλις κάποιος μυημονεύσει τον Αλλάχ),»
5 «Που ψιθυρίζει (το κακό) στα στήθη (στις καρδιές) των ανθρώπων,»
6 «Και από (το κακό) των τζιν και των ανθρώπων.»

Κρίσιμα Ερωτήματα στη Ζωή ενός Μουσουλμάνου

- 1. Από πού αντλεί ένας Μουσουλμάνος την πίστη και το δόγμα του;** Ο Μουσουλμάνος αντλεί την πίστη και το δόγμα του απ' το Βιβλίο του Αλλάχ (το Ιερό Κοράνιο) και την αυθεντική Σούννα του Προφήτη Του (^{Σάλα_{Αλλάχουν}}_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}), ο οποίος δεν μιλά αυθαίρετα και με δική του επιθυμία, αλλά (όπως λέει ο Αλλάχ): «Στ' αλήθεια πρόκειται μόνο για μία αποκάλυψη πον αποκαλύφθηκε.» [53:4]. Αυτές οι δύο πηγές πρέπει να γίνουν κατανοητές σύμφωνα με την τότε αντίληψη των συντρόφων του, και των ενάρετων προγόνων (Ασ-Σάλαφ Ασ-Σάλιχ).
- 2. Πού θα πρέπει να προστρέχουν οι Μουσουλμάνοι σε περίπτωση που διαφωνούν;** Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να προστρέχουν στον Ισλαμικό Νόμο, καθώς αυτό είναι πον αναφέρθηκε στο Βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα_{Αλλάχουν}}_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}) Του. Ο Αλλάχ είπε: «κι αν διαφωνείτε σε κάτι, στρέψτε αυτό στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο (δηλ. αναζητήστε τη λόση της διαφωνίας σας στο βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη Του).» [4:59]
- Ο Προφήτης (^{Σάλα_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}}_{Αλλάχουν}) είπε: «Άφησα ανάμεσά σας δύο πράγματα, τα οποία αν τα ακολουθήσετε, δεν θα παραστρατήσετε ποτέ: το Βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη Του.» (Αλ-Μουάτα)
- 3. Ποια από τις αιρέσεις θα είναι αυτή που θα σωθεί την Ημέρα της Ανάστασης;** Ο Προφήτης (^{Σάλα_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}}_{Αλλάχουν}) είπε: «Η Ούμμα (οι οπαδοί) μου θα διαιρεθεί σε εβδομήντα τρεις αιρέσεις, όλες εκ των οποίων θα καταλήξουν στο Πυρ της Κολάσεως, εκτός από μία.». Οι σύντροφοί του ρώτησαν: «Ποια είναι αυτή, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;». Αυτός απάντησε: «Αυτή που ακολουθεί το δρόμο μου και το δρόμο των συντρόφων μου.» (Αχμαντ) Και έτσι όποιος θέλει να σωθεί και τα έργα του να γίνουν αποδεκτά από τον Αλλάχ, θα πρέπει να ακολουθεί το δρόμο του Προφήτη (^{Σάλα_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}}_{Αλλάχουν}) και των συντρόφων του, αποφεύγοντας να επινοήσει ο ίδιος κάποια καινοτομία ή να ακολουθήσει κάποια καινοτομία που την επινόησε κάποιος άλλος στο Ισλάμ.
- 4. Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να γίνουν αποδεκτές οι ενάρετες πράξεις;** Οι προϋποθέσεις για να γίνουν αποδεκτές οι ενάρετες πράξεις είναι οι ακόλουθες:
- 1) Ορθή πίστη στον Αλλάχ και στη Μοναδικότητά Του, καθώς ο Αλλάχ δεν αποδέχεται καμία πράξη από κάποιον που διαπράττει Σιρκ (πολυθεϊσμό).
  - 2) Αγνότητα προθέσεων: πράττοντας καλές πράξεις για χάρη του Αλλάχ και μόνο.
  - 3) Το να ακολουθεί κανείς το παράδειγμα του Προφήτη (^{Σάλα_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}}_{Αλλάχουν}): το άτομο θα πρέπει να κάνει την πράξη με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που εξηγείται απ' τον Προφήτη (^{Σάλα_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}}_{Αλλάχουν}), και να μην επινοεί καινούριο τρόπο λατρείας, τον οποίο δεν το έκανε ο Προφήτης (^{Σάλα_{Αλάχι ονά_{Σάλαμ}}}_{Αλλάχουν}).
- Εάν κάποια απ' τις τρεις αυτές προϋποθέσεις δεν πληρείται, τότε η πράξη δεν γίνεται αποδεκτή. Ο Αλλάχ είπε: «Και θα Στραφούμε σε όσες πράξεις έκαναν αυτοί (σε αυτή τη ζωή), και θα τις Κάνουμε σκορπισμένους κόκκους σκόνης.» [25:23]
- 5. Πόσα στάδια υπάρχουν στη θρησκεία του Ισλάμ;** Υπάρχουν τρία στάδια στη θρησκεία του Ισλάμ. Το Ισλάμ, το Ιμάν και το Ιχσάν.
- 6. Τι σημαίνει 'Ισλάμ', και πόσους πυλώνες διαθέτει;** 'Ισλάμ' σημαίνει: Υποταγή στον Αλλάχ, με πίστη στον Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό), συμμόρφωση στις εντολές Του, με υπακοή προς Αυτόν, με αποφυγή και απαλλαγή από κάθε μορφή πολυθεϊσμού και ειδωλολατρίας, καθώς επίσης και αποφυγή αυτών που τα διαπράττουν.

Οι πυλώνες του Ισλάμ είναι πέντε, όπως αναφέρθηκε στο χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{·Αλλάχι ουά Σάλαμ}): «**To Ισλάμ είναι χτισμένο πάνω σε πέντε [πυλώνες]: H μαρτυρία του ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του (Ασχάντο αλλά ιλάχια ίλα Αλλάχ, ουά ασχάντο άνα Μωχάμμανταν ρασούλο Αλλάχ), η εκτέλεση της Σαλά (προσευχής), η προσφορά της Ζακά (υποχρεωτική ετήσια ελεημοσύνη), η εκτέλεση του Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) και η νηστεία κατά το μήνα του Ραμαζανιού.**» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ).

7. Τι σημαίνει 'Ιμάν' και πόσους πυλώνες διαθέτει; 'Ιμάν' σημαίνει: Πίστη και πεποίθηση στην καρδιά, ομιλία της γλώσσας και πράξεις των άκρων του σώματος.

Το Ιμάν αυξάνεται όταν κανείς πράττει καλές πράξεις και μειώνεται όταν κανείς διαπράττει αμαρτίες.

Ο Αλλάχ (^{Σουμπχάναχον}_{ουά Τα'άλα}) είπε: «**Στ' αλήθεια, σε Στείλαμε (ω, Μωχάμμαντ) ως μάρτυρα, ως Αγγελιαφόρο χαρμόσυνων ειδήσεων, και ως προειδοποιητή.**» [48:8], Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχι ουά Σάλαμ}) είπε: «**To Ιμάν έχει εβδομήντα και κάτι κλαδιά: To ψηλότερο είναι να λέει κανείς ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός απ' τον Αλλάχ, to χαμηλότερο είναι να αφαιρέσει κανείς οτιδήποτε βλαβερό ή εμπόδιο απ' το μονοπάτι και to να ντρέπεται (σεμνότητα) κανείς είναι ένα κλαδί του Ιμάν.**» (Μόσλεμ).

Η αύξηση του Ιμάν μπορεί να παρατηρηθεί, όταν ο άνθρωπος βλέπει την αύξηση του ενθουσιασμού που νιώθει όταν πράττει καλές πράξεις, και το αντίστροφο.

Το Ιμάν έχει έξι πυλώνες, όπως αναφέρθηκε στο χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{·Αλλάχι ουά Σάλαμ}): «**To Ιμάν είναι to να πιστεύει κανείς στον Αλλάχ, τους αγγέλους Του, τα Βιβλία Του, τους Αγγελιαφόρους Του, την Ημέρα της Κρίσης, και το Αλ-Κάνταρ (Θείο Πεπρωμένο) και στις συνέπειες που επιφέρει (το Αλ-Κάνταρ) τόσο τις καλές, όσο και τις κακές.**» (Αλ-Μπουνχάρι)

8. Τι σημαίνει 'Λα ιλάχιa ίλa Αλλάχ'; Αυτή η φράση σημαίνει ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός απ' τον Αλλάχ, και ότι ο Αλλάχ και μόνο αξίζει να λατρεύεται.

9. Είναι ο Αλλάχ μαζί μας; Ναι, ο Αλλάχ είναι μαζί μας με την τέλεια γνώση Του, την ακοή Του, την όρασή Του, την προστασία Του, την παντοδυναμία Του και τη Θεία Βούλησή Του. Ωστόσο, ο ίδιος ο Αλλάχ, δεν αποτελεί μέρος της δημιουργίας Του, και τίποτα από αυτή δεν μπορεί να Τον περικλείσει.

10. Μπορεί ο Αλλάχ να γίνει αντιληπτός από την όραση του ματιού; Κανείς δεν μπορεί να δει τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή, αλλά οι πιστοί θα Τον δουν την Ημέρα της Ανάστασης, καθώς επίσης και στον Παράδεισο. Ο Αλλάχ (^{Σουμπχάναχον}_{ουά Τα'άλα}) είπε: «**Κάποια πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι λαμπερά και φωτεινά ☺ Ατενίζοντας Τον Κύριό τους.**» [75:22-23]

11. Ποιο είναι το όφελος της γνώσης των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων του Αλλάχ; Η πρώτη υποχρέωση που επέβαλε ο Αλλάχ στα δημιουργήματά Του, ήταν το να γνωρίζουν τον Αλλάχ (^{Σουμπχάναχον}_{ουά Τα'άλα}). Αν πραγματικά γνωρίσουν τον Αλλάχ, θα Τον λατρέψουν όπως Του αρμόζει. Ο Αλλάχ (^{Σουμπχάναχον}_{ουά Τα'άλα}) είπε: «**Kai μάθε ότι δεν υπάρχει άλλος θεός, εκτός απ' τον Αλλάχ.**» [47:190]

Η λατρεία του Αλλάχ μέσω των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων Του, σημαίνει ουσιαστικά ότι κάποιος τα μαθαίνει όπως πρέπει, κατανοεί τη σημασία τους, και πράττει ανάλογα.

Υπάρχουν μερικά Ονόματα και Ιδιότητες του Αλλάχ που θεωρούνται αξιέπαινα, αν βρεθούν σε έναν άνθρωπο, όπως η γνώση, το έλεος, και η

δικαιοσύνη, ενώ υπάρχουν άλλα που είναι επιλήψιμα, όπως η απόδοση θείας φύσης σε κάποιον. Υπάρχουν επίσης κι άλλα αξιέπαινα χαρακτηριστικά, τα οποία έχει ζητηθεί από τους ανθρώπους να τα αναζητήσουν και να τα αποκτήσουν, αλλά δεν αποδίδονται σε καμία περίπτωση στον Αλλάχ (Σουμπτχάναχου ουά Τα'άλα), όπως η υποτέλεια προς τον Αλλάχ, το να βρίσκεται κανείς σε κατάσταση ανάγκης, ταπεινότητας, παράκλησης προς τον Αλλάχ και άλλα παρόμοια. Ο πιο αγαπητός ανθρωπός για τον Αλλάχ, είναι αυτός που έχει χαρακτηριστικά που Αυτός αγαπά, και ο πιο μισητός σ' Αυτόν, είναι αυτός που έχει χαρακτηριστικά που Αυτός μισεί.

12. Ποια είναι τα πιο Όμορφα Ονόματα του Αλλάχ; Ο Αλλάχ λέει: «*Και σ' Αυτόν ανήκουν τα πιο Όμορφα Ονόματα, και έτσι με Αυτά κάνε επίκληση προς Αυτόν.*» [7:180]

Ο Προφήτης (Σάλλα Αλλάχου ουά Σάλλαμ) είπε: «*Ο Αλλάχ έχει 99 Ονόματα, εκατό μείον ένα, και όποιος τα απαριθμήσει θα πάει στον Παράδεισο.*» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ)

Η έννοια της απαριθμησής των σημαίνει: 1) Το να γνωρίζει κανείς τα Ονόματα και το πλήθος τους. 2) Το να κατανοεί τη σημασία τους και τι υποδεικνύουν. Για παράδειγμα, το ότι κάποιος Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι ο Αλλάχ είναι *Αλ-Χακείμ* (ο Πάνσοφος), συνεπάγεται ότι καταλαβαίνει πως όλα γίνονται σύμφωνα με τη Σοφία Του. Παρομοίως, το ότι κάποιος Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι ο Αλλάχ είναι *Αλ-Κουντούς* (ο Ιερός), συνεπάγεται ότι πιστεύει πως ο Αλλάχ είναι απαλλαγμένος από κάθε ατέλεια. 3) Το να κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ με αυτά, και η επίκληση είναι δύο ειδών: α) Το να δοξάζει και να λατρεύει τον Αλλάχ μ' αυτά τα Ονόματα. β) Το να προσεύχεται στον Αλλάχ, ζητώντας από τον Αλλάχ ό,τι επιθυμεί με αυτά.

Τα Ονόματα του Αλλάχ είναι τα εξής:

Όνομα	Σημασία του Ονόματος
Αλλάχ	Ο Θεός: Είναι Εκείνος στον οποίον ανήκει όλη η θειότητα και η Κυριαρχία, και Αυτός είναι ο Μόνος που Αξίζει να λατρεύεται από όλη τη δημιουργία Του. Προς Αυτόν και μόνο θα πρέπει όλη η δημιουργία να υποτάσσεται με υπακοή, να υποκλίνονται και να πέφτουν πρηνείς. Και προς Αυτόν και μόνο θα πρέπει όλα τα είδη λατρείας να απευθύνονται.
Αρ-Ραχμάν	Ο Παντελεήμων: Ένα όνομα που υποδεικνύει την τεράστια έκταση του Ελέους Του, που περικλείει ολόκληρη τη δημιουργία Του. Πρόκειται για ένα όνομα που απευθύνεται συγκεκριμένα σ' Αυτόν, και απαγορεύεται να χρησιμοποιηθεί για οποιονδήποτε άλλον.
Αρ-Ραχείμ	Ο Πολυεύσπλαχνος: Ο Ελεήμων, που Ελεεί τους πιστούς σε αυτήν τη ζωή μέσω της Καθοδήγησής Του, και τους Ελεεί και στη Μέλλουσα Ζωή μέσω του ότι θα τους Τιμήσει με τον Παράδεισο.
Αλ-'Αφόον	Αυτός που σβήνει τις αμαρτίες των δούλων Του: Συγχωρεί τους δούλους Του και δεν τους Τιμωρεί, ενώ αξίζουν την τιμωρία.
Αλ-Γαφούρ	Αυτός που Συγχωρεί τα πάντα: Αυτός που Κρύβει τις αμαρτίες των δούλων Του, χωρίς να τις Εκθέτει, ούτε Τιμωρεί τους δούλους Του γι' αυτές.
Αλ-Γαφφάρ	Αυτός που Συγχωρεί συνεχώς στο μέγιστο βαθμό: Ένα Όνομα που υποδεικνύει τη συνεχόμενη Συγχώρεση του Αλλάχ για τους δούλους Του, που ζητούν συγχώρεση.
Αρ-Ρά'ούφ	Ο Πολυεπιεικής: Το όνομα αυτό προέρχεται από την Αραβική λέξη <i>Ar-Rā'</i> που αποτελεί τον ύψιστο βαθμό ελέουνς. Απευθύνεται σε όλη τη δημιουργία σε αυτήν τη ζωή, και μόνο στους πιστούς στη Μέλλουσα.

Αλ-Χαλείμ	Ο Μακρόθυμος: Αυτός που δεν σπεύδει να τιμωρήσει τους δούλους Του, παρόλο που είναι Ικανός να το κάνει. Τους Δίνει χάρη και τους Συγχωρεί για τις αμαρτίες τους αν ζητήσουν συγχώρεση.
Ατ-Ταονάμπ	Αυτός που Δέχεται τη μεταμέλεια αυτών που μετανοούν: Αυτός που Καθοδηγεί όσους από τους δούλους Του Θέλει στη μετάνοια και την Δέχεται από αυτούς.
Ασ-Σιττείρ	Αυτός που Καλύπτει τα σφάλματα των δούλων Του: Αυτός που Καλύπτει τις αμαρτίες των δούλων Του και δεν τους Εκθέτει μπροστά στη δημιουργία Του. Αγαπά το να κρύβουν οι δούλοι Του τα σφάλματά τους και τα σφάλματα των ὄλλων. Του αρέσει επίσης να κρύβουν τα απόκρυφα μέρη του σώματός τους.
Αλ-Γανέι	Ο Πάμπλουτος, ο Εντελώς Ανεξάρτητος, ο Αυτάρκης: Αυτός που δεν έχει ανάγκη από καμία από τις δημιουργίες Του. Και αυτό γιατί οι Ιδιότητές Του είναι τέλειες. Όλη η δημιουργία Του έχει ανάγκη Αυτόν, τις Χάρες και τη βοήθειά Του.
Αλ-Καρείμ	Ο Γενναιόδωρος: Αυτός που Παρέχει τα αγαθά με γενναιοδωρία. Παρέχει σε όποιον Θέλει και ό,τι Θέλει και όπως Θέλει είτε αυτός το ζητήσει, είτε όχι. Συγχωρεί τους ανθρώπους και Καλύπτει τα σφάλματά τους.
Αλ-Άκραμ	Ο πιο Γενναιόδωρος: Αυτού του Οποίου η Γενναιοδωρία είναι στο μέγιστο βαθμό, που δεν υπάρχει αντάξιός Του σ' αυτό και όλα τα αγαθά προέρχονται από Αυτόν. Ανταμείβει τους πιστούς με την Εύνοιά Του. Δε Σπεύδει να Τιμωρήσει αυτούς που απομακρύνονται και τους Κρίνει με τη Δικαιοσύνη Του.
Αλ-Οναχάαμπ	Αυτός που Χαρίζει: Αυτός που Χαρίζει με γενναιοδωρία χωρίς κανένα αντάλλαγμα. Και παρέχει χωρίς να Του ζητηθεί.
Αλ-Τζαουάντ	Αυτός που Παραχωρεί αγαθά και χάρες με γενναιοδωρία στα δημιουργήματά Του: Οι πιστοί σε Αυτόν θα λάβουν το μεγαλύτερο μερίδιο από τις χάρες και τη γενναιοδωρία Του.
Αλ-Ουαντούντ	Ο Στοργικός που πλησιάζει τους δούλους Του με αγάπη: Αυτός που αγαπά τους Αουλιά' (ευσεβείς δούλους) Του και Έρχεται πιο κοντά σ' αυτούς μέσω της Συγχώρεσης και της Χάρης Του. Είναι Ευχαριστημένος μαζί τους, Δέχεται τις πράξεις τους και Σκορπίζει στις καρδιές όλων των ανθρώπων την αγάπη προς τους ευσεβείς δούλους Του.
Αλ-Μού‘τι	Αυτός που Δίνει, που Παραχωρεί: Αυτός που Δίνει ό,τι Επιθυμεί από τους Θησαυρούς Του σε όποιον Αυτός Επιθυμεί. Οι Αουλιά' (ευσεβείς δούλοι) Του θα λάβουν το καλύτερο μερίδιο από τη Γενναιοδωρία Του. Και είναι Αυτός που Έδωσε στα πάντα τη μορφή και την εικόνα τους.
Αλ-Ουάσει‘	Ο Απέραντος: Αυτός που είναι Απέραντος αναφορικά με τις Ιδιότητές Του, όπως το Μεγαλείο, το Κύρος, το Έλεος και τη Συγχώρεσή Του και είναι επίσης Απέραντος στην καλοσύνη και τις χάρες Του.
Αλ-Μούχσιν	Ο Αγαθοεργός: Αυτός στον Οποίον ανήκει η τελειότητα αναφορικά με την Ουσία, τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Έπλασε τα πάντα στην καλύτερη μορφή και είναι Αγαθοεργός απέναντι στη δημιουργία Του.
Αρ-Ράζικ	Αυτός που Παρέχει, που Συντηρεί: Αυτός που Παρέχει για όλα τα δημιουργήματά Του. Θέσπισε το βιοτορισμό τους προτού Δημιουργήσει τον κόσμο.
Αρ-Ραζάκ	Αυτός που Παρέχει, που Συντηρεί: Ένα Όνομα που υποδεικνύει την αφθονία της παροχής του Αλλάχ για τους δούλους Του. Τους Παρέχει πριν Του ζητήσουν και τους Παρέχει ακόμη και αν Τον παρακούν.
Αλ-Λατείφ	Ο Ευγενής: Αυτός που γνωρίζει ακόμη και τα πιο ασήμαντα και τα πιο ισχνά θέματα. Τίποτα δεν είναι κρυφό απ' Αυτόν. Προσφέρει στους δούλους Του αγαθά και ωφέλιμα πράγματα από όπου δεν τα περιμένουν.
Αλ-Χαμπείρ	Αυτός που έχει απεριόριστη Γνώση: Αυτός, οι γνώσεις του Οποίου περικλείουν τα κρυφά και ενδόμυχα πράγματα, όπως βέβαια και τα φανερά.

Αλ-Φαττάχ	Αυτός που Ανοίγει ό,τι Επιθυμεί από τους θησαυρούς της κυριαρχίας, του ελέους και της πρόνοιάς Του, και τα Παραχωρεί σύμφωνα με ότι Έκρινε η Σοφία και η Γνώση Του.
Αλ-‘Αλείμ	Ο Παντογνώστης: Αυτός του Οποίου οι γνώσεις περιλαμβάνουν τα έκδηλα και τα κρυφά θέματα, τα φανερά και τα μυστικά, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Τίποτε δεν είναι κρυφό από Αυτόν.
Αλ-Μπαρρ	Αυτός που είναι Απέραντος στην αγαθοεργία Του προς τη δημιουργία Του: Αυτός Δίνει, κανείς δεν μπορεί να απαριθμήσει τις χάρες Του. Εκτληρώνει τις υποσχέσεις Του, Συγχωρεί τους δούλους Του, τους Προστατεύει και τους Υποστηρίζει. Δέχεται από αυτούς το λίγο και το Μεγαλώνει.
Αλ-Χακείμ	Ο Σοφός: Αυτός που Βάζει τα πράγματα στη σωστή θέση. Δεν υπάρχουν λάθη ή ατέλειες στον τρόπο με τον οποίο Διευθετεί τις υποθέσεις.
Αλ-Χάκαμ	Ο Κριτής: Αυτός που Κρίνει ανάμεσα στη δημιουργία Του με δικαιοσύνη και δεν Αδικεί κανέναν. Έστειλε στη γη το βιβλίο Του ως κριτή μεταξύ των ανθρώπων.
Ασ-Σάκιρ (Ash-Shakir)	Αυτός που Ευχαριστεί τους δούλους Του για τις καλές πράξεις τους Ανταμείβοντάς τους: Αυτός που Επαινεί αυτούς που Τον υπακούν. Τους Ανταμείβει όταν κάνουν καλές πράξεις, ακόμα κι αν ήταν λίγες. Ανταμείβει τους ευγνώμονες για τις χάρες Του Δίνοντάς τους περισσότερες σε αυτή τη ζωή και Ανταμείβοντάς τους και στη Μέλλουσα.
Ασ-Σακούρ	Αυτός που συνεχώς Ευχαριστεί τους δούλους Του για τις καλές πράξεις τους Ανταμείβοντάς τους: Αυτός που Κάνει τις λίγες καλές πράξεις να αυξάνονται, και Πολλαπλασιάζει την ανταμοιβή των δούλων Του. Όταν ο Αλλάχ Θέλει να ευχαριστήσει τον δούλο Του για τις καλές πράξεις του, τότε τον Ανταμείβει, Αποδεχόμενος τις καλές του πράξεις.
Αλ-Τζαμείλ	Ο Ομορφος: Αυτός που είναι Όμορφος ο ίδιος, τα ονόματα, οι ιδιότητες και οι πράξεις Του. Και κάθε ομορφιά στη δημιουργία Του προέρχεται από Αυτόν.
Αλ-Ματζείντ	Ο Ένδοξος ο Μεγαλοπρεπής: Σε Αυτόν ανήκει η Περηφάνια, η Τιμή, η Δύναμη, η Δόξα και η Ύψιστη θέση στους ουρανούς και τη γη.
Αλ-Ουαλέι	Ο Προστατευτικός Προστάτης, και Βοηθός: Αυτός που είναι Αρμόδιος να Διευθετεί όλα τα θέματα της δημιουργίας Του και του βασίλειού Του. Είναι ο Βοηθός και ο Υποστηρικτής όλων των ενάρετων δούλων Του.
Αλ-Χαμείντ	Ο Υπερ-Αξιέπαινος: Αυτός που επαινείται για τα ονόματα, τις ιδιότητες και τις πράξεις Του. Είναι Αυτός στον οποίον είμαστε ευγνώμονες σε περιόδους ευκολίας, αλλά και δυσκολίας. Είναι Αυτός που πάντα Αξίζει να Τον ευχαριστούμε εξαιτίας των τέλειων ιδιοτήτων Του.
Αλ-Μάουλα	Ο Κύριος, Προστάτης, Βοηθός: Αυτός που είναι Κύριος, Βασιλεύς, Αφέντης, Υποστηρικτής και Βοηθός των ενάρετων δούλων Του.
Αν-Νασείρ	Αυτός που Υποστηρίζει με Νίκη, όποιον ο ίδιος επιθυμεί. Κανείς δεν μπορεί να νικήσει αυτόν τον οποίο Βοηθά, και κανείς δεν μπορεί να βοηθήσει αυτόν τον οποίο Εγκαταλείπει.
Ασ-Σαμεί'	Αυτός που Ακούει τα πάντα: Αυτός, Του οποίου η ακοή Περικλείει όλα όσα είναι μυστικά και φανερά, και όλους τους ήχους ανεξάρτητα απ' το πόσο χαμηλοί ή δυνατοί είναι. Και είναι Αυτός που Αποκρίνεται σε όσους Τον καλούν.
Αλ-Μπασείρ	Αυτός που Βλέπει τα πάντα: Αυτός, του οποίου η όραση Περικλείει τα πάντα στον ορατό και τον αόρατο κόσμο, είτε είναι κρυμμένα, είτε φανερά, και είτε είναι μεγάλα είτε είναι μικρά.
Ασ-Σαχείντ (Ash-Shaheed)	Ο Μάρτυρας: Αυτός που επιβλέπει τη δημιουργία Του. Μαρτύρησε για τον Εαυτό Του, ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον ίδιο και ότι Αυτός Συντηρεί (τη δημιουργία Του) με δικαιοσύνη. Μαρτυρά για

	τους πιστούς, τους αγγέλους Του και τους αγγελιαφόρους ότι είναι Ειλικρινείς αναφορικά με την πίστη τους.
Αρ-Ρακείμπ	Ο Επιβλέπων: Αυτός που Επιβλέπει τους δούλους Του, Απαριθμεί τις πράξεις τους. Ούτε μια ματιά ή σκέψη δεν περνά χωρίς να το γνωρίζει Εκείνος.
Αρ-Ραφείκ	Ο Επιεικής: Ο Φιλεύσπλαχνος σχετικά με τις πράξεις Του. Αυτός, ο Υψιστος, είναι Υπομονετικός με τους δούλους Του και τους Διατάζει σταδιακά. Συμπεριφέρεται στους δούλους Του με Ευγένεια και Επιεικεία, καθώς δεν τους Επιβαρύνει με βάρος που δεν μπορούν να αντέξουν. Αυτός, ο Υψιστος, αγαπά τους ευγενείς δούλους Του που συμπεριφέρονται στους άλλους με επιεικεία.
Αλ-Καρείμπ	Αυτός που Βρίσκεται Κοντά: Αυτός που βρίσκεται κοντά σε όλους αναφορικά με τη Γνώση και τη Δύναμη Του. Βρίσκεται κοντά στους πιστούς δούλους Του αναφορικά με την Καλοσύνη, την Υποστήριξη και το Έλεος Του. Με όλα αυτά Βρίσκεται ακόμη πάνω στο Θρόνο Του και δεν αναμειγνύεται με τη δημιουργία Του.
Αλ-Μουτζείμπ	Αυτός που Απαντά: Αυτός που Απαντά στις επικλήσεις αυτών που Του καλούν, σύμφωνα με τη Γνώση και τη Σοφία Του.
Αλ-Μουκείτ	Ο Αρμόδιος να Παραχωρεί την Τροφή: Αυτός που Δημιούργησε τα τρόφιμα και Ανέλαβε την ευθύνη της παράδοσής τους στη δημιουργία Του.
Αλ-Χασείμπ	Ο Επαρκής για τους δούλους Του, για ό,τι τους απασχολεί, από τα ζητήματα αυτού του κόσμου ή της Μέλλουσας Ζωής. Οι πιστοί θα λάβουν στο έπακρο την υποστήριξή Του. Και Αυτός είναι που θα Καλέσει όλους τους δούλους Του για να λογοδοτήσουν για τις πράξεις τους σε αυτόν τον κόσμο.
Αλ-Μού'μιν	Αυτός που Επιβεβαίωνει τους Προφήτες Του με θαύματα και σημάδια - και Παρέχει ασφάλεια: Είναι Αυτός που Επιβεβαίωσε την ειλικρίνεια των αγγελιαφόρων Του και των ακολούθων τους, μέσω της μαρτυρίας Του για την ειλικρίνειά τους, Δίνοντας αποδείξεις γι' αυτή. Κάθε ασφάλεια σε αυτήν και τη Μέλλουσα Ζωή προέρχεται από Αυτόν. Θα Προστατεύσει τους πιστούς από το να καταπιεστούν, να τιμωρηθούν ή να τρομοκρατηθούν την Ημέρα της Κρίσης.
Αλ-Μαννάν	Ο Πολύ Γενναιόδωρος: ο Αγαθοεργός: Αυτός που Δίνει και Παρέχει πολλά. Δίνει τόσα πολλά αγαθά και χάρες από την Αγαθοεργία Του στη δημιουργία Του.
Ατ-Τάγιμπ	Ο Καλός: ο Αγνός: Αυτός που είναι Αγνός και Ελεύθερος από όλες τις ατέλειες. Είναι Τέλειος από κάθε άποψη και Προσφέρει τόσο μεγάλο καλό στη δημιουργία Του. Δέχεται από τις καλές πράξεις και τις φιλανθρωπίες των δούλων Του μόνο ό,τι είναι καλό, επιτρεπτό που το έκαναν για τη Χάρη Αυτού και μόνο.
Ασ-Σάφει (Ash-Shafi)	Ο Θεραπευτής: Αυτός που Θεραπεύει τις καρδιές και τα σώματα από τις ασθένειες. Δεν υπάρχουν φάρμακα στα χέρια των δούλων Του, εκτός από όσα έχει Καταστήσει δυνατά γι' αυτούς. Όσο για τη θεραπεία, αυτή βρίσκεται μόνο στα δικά Του Χέρια.
Αλ-Χαφείς	Ο Προστάτης: ο Σωτήρας: ο Φύλακας: Αυτός που Προστατεύει και Διαφυλάσσει τους πιστούς και τις πράξεις τους χάρη στην καλοσύνη Του. Προστατεύει και Φροντίζει τα πλάσματά Του με τη Δύναμη Του.
Αλ-Ουακεΐλ	Ο Εμπιστεύσιμος: ο Αρμόδιος για τη διαχείριση των υποθέσεων των κόσμων: Είναι Υπεύθυνος να φέρει στο φως τη δημιουργία Του και να μεριμνήσει γι' αυτή. Οι πιστοί βασίζονται σ' Αυτόν πριν κάνουν το οτιδήποτε. Ζητούν τη βοήθειά Του όταν χρειάζονται κάτι, και Τον ευχαριστούν όταν επιτύχουν. Και είναι ικανοποιημένοι με αυτά που τους Δίνει, αφού τους Δοκιμάσει.
Αλ-Χαλλάκ	Αυτός που Δημιουργεί: Ένα Όνομα που υποδεικνύει πως ο Αλλάχ συνεχώς δημιουργεί σε αφθονία. Αυτός, ο Υψιστος, Συνεχίζει να Δημιουργεί και Διατηρεί ακόμα αυτόν το σημαντικό χαρακτηρισμό.

Αλ-Χάλικ	Ο Δημιουργός: Αυτός που Δημιούργησε όλη τη δημιουργία με τρόπο που δεν έχει προηγούμενο.
Αλ-Μπάρι'	Ο Δημιουργός' ο Πλάστης: Αυτός που Έφερε στο φως, αυτά που Θέσπισε και Αποφάσισε να δημιουργήσει.
Αλ-Μουσάονιρ	Αυτός που Δίνει Μορφή σε όλα: Αυτός που δίνει σε κάθε δημιούργημά Του τη μορφή που Επέλεξε σύμφωνα με τη Γνώση, τη Σοφία και το Έλεος Του.
Αρ-Ραμπ	Ο Κύριος: Αυτός που ανατρέφει τα πλάσματά Του σιγά-σιγά με τις Χάρες Του. Ανατρέφει τους ευσεβείς δούλους Του με ό,τι διορθώνει τις καρδιές τους. Αυτός είναι ο Δημιουργός, ο Ιδιοκτήτης και ο Κύριος.
Αλ-‘Αδείμ	Ο Μέγας: Ο Μέγας στην Ουσία, τα Ονόματα και τις Ιδιότητες Του. Γι' αυτό όλη η δημιουργία έχει την υποχρέωση να Τον εξυψώνει και να Τον δοξάζει. Πρέπει να δοξάζουν τις Εντολές και τις Απαγορεύσεις Του.
Αλ- Κάχιρ	Αυτός που Υποτάσσει' ο Ακαταμάχητος: Ο Ακαταμάχητος, στον Οποίον όλοι οι άνθρωποι υποτάσσονται, όλα τα πρόσωπα στρέφονται με ταπείνωση ενώπιών Του και βρίσκεται Υπεράνω όλων.
Αλ-Καχάρ	Αυτός που Υποτάσσει' ο Πιο Επιτακτικός Όλων: έχει παρόμοια, αλλά πιο ισχυρή σημασία από το <i>Αλ-Κάχιρ</i> .
Αλ-Μουχάμιν	Αυτός που Παρακολουθεί, Ελέγχει και Διατηρεί τα πάντα.
Αλ-‘Αζείζ	Ο Ανίκητος' ο Παντοδύναμος: Κάθε είδος Δόξας ανήκει σ' Αυτόν. Δόξα στη Δύναμη, κανείς δεν μπορεί να Τον ξεπεράσει. Δόξα στην Αυτάρκεια, δεν Χρειάζεται κανέναν. Δόξα στην κυριαρχία, τίποτα δεν κινείται χωρίς την άδειά Του.
Αλ-Τζαμπάρ	Ο Επιβλητικός: Αυτός Του οποίου η Βούληση εφαρμόζεται πάντα. Όλη η δημιουργία βρίσκεται υπό την εξουσία Του, υποταγμένη στο Μεγαλείο Του και ακολουθεί τους Νόμους Του. Θεραπεύει τις ραγισμένες καρδιές, Κάνει τους φτωχούς πλούσιους, Καθιστά τις δυσκολίες εύκολες και Θεραπεύει την αρρώστια.
Αλ-Μουτακάμ πιρ	Ο Υπερήφανος: Ο Μέγας, Αυτός που είναι Υπεράνω κάθε ατέλειας και αδικίας για τους δούλους Του. Επιβάλλεται στους περήφανους και αλαζόνες δούλους Του. Περιγράφεται ως Υπέρτατος, και όποιος ισχυριστεί ότι είναι κι αυτός, θα τιμωρηθεί και θα καταστραφεί.
Αλ-Καμπείρ	Ο Μέγας: Αυτός που είναι Μέγας στην Ουσία, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Τίποτα δεν είναι μεγαλύτερο από Αυτόν και οτιδήποτε εκτός από Αυτόν είναι μικρό απέναντι στο μεγαλείο και τη μεγαλοπρέπειά Του.
Αλ-Χαιέι	Ο Σεμνός: Η σεμνότητά Του ταιριάζει με τη Μεγαλοπρέπειά Του και την Κυριαρχία Του. Η σεμνότητά Του φαίνεται από τη γενναιοδωρία, την αγαθοεργία και την καλοσύνη Του.
Αλ-Χάι	Αυτός που Ζει Αιώνια: Αυτός που έχει συνεχή ζωή, η οποία δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος. Κάθε μορφή ζωής προέρχεται από Αυτόν.
Αλ-Καγιούμ	Ο Αυτοσυντηρούμενος' Αυτός που Συντηρεί τα Πάντα: Αυτός που Αυτοσυντηρείται και δεν έχει καμία ανάγκη από τη δημιουργία Του. Συντηρεί όλα όσα βρίσκονται στους ουρανούς και τη γη, και όλα αυτά Τον έχουν ανάγκη.
Αλ-Ουάριθ	Ο Κληρονόμος των Πάντων: Αυτός που Παραμένει μετά τον αφανισμό των πλασμάτων. Όλα επιστρέφουν σ' Αυτόν μετά τον αφανισμό των ιδιοκτητών τους. Όλα όσα βρίσκονται στα χέρια μας αποτελούν καταπίστευμα που θα επιστρέψει μια μέρα στον Αλλάχ, τον Αληθινό Ιδιοκτήτη τους.
Αντ-Νταϊγιάν	Αυτός που κρίνει, καταδικάζει και ανταμοιβεί τους δούλους Του: Αυτός στον Οποίον η δημιουργία έχει παραδοθεί και υποταχθεί. Ανταμοιβεί τους δούλους Του για τις πράξεις τους. Αν είναι καλές, Πολλαπλασιάζει την αμοιβή τους,

	αν είναι κακές, τους Τιμωρεί ή τους Συγχωρεί.
Αλ-Μάλικ	Ο Βασιλεύς: Σ' Αυτόν ανήκει η Εντολή, η Απαγόρευση και η Κυριαρχία. Διευθετεί τις υποθέσεις της δημιουργίας Του μέσω των εντολών και των πράξεών Του.
Αλ-Μάαλικ	Ο Ιδιοκτήτης Ο Άρχων: Σ' Αυτόν ανήκει δικαιωματικά όλη η ιδιοκτησία εξ' αρχής, γιατί δεν υπήρχε κανείς άλλος εκτός απ' Αυτόν όταν Δημιούργησε τα πάντα. Και όλη η ιδιοκτησία στο τέλος θα ανήκει σ' Αυτόν, καθώς όλα θα αφανιστούν.
Αλ-Μαλείκ	Ο Ιδιοκτήτης Ο Άρχων: Ένα Όνομα που υποδεικνύει την απεριόριστη ιδιοκτησία Του. Η σημασία Του είναι ισχυρότερη από το Αλ-Μάαλικ .
Ασ-Σουμπούχ	Ο Ενδοξός, πέρα από κάθε ατέλεια: Αυτός που απέχει από κάθε ατέλεια, αφού σε Αυτόν ανήκουν όλες οι Ιδιότητες της τελειότητας και της ομορφιάς.
Αλ-Κουντούς	Ο Ιερότατος και Ύψιστος: Αυτός που είναι Απαλλαγμένος και Αγνός από κάθε ατέλεια και ελάττωμα, από κάθε άποψη, καθώς είναι ο Μόνος στον Οποίον αποδίδονται οι τελειότερες περιγραφές. Τίποτα δεν μπορεί να παρομοιαστεί μ' Αυτόν.
Ασ-Σαλάμι	Η Ειρήνη· ο Απελευθερωμένος από κάθε ατέλεια: Αυτός που είναι απαλλαγμένος από κάθε ελάττωμα αναφορικά με την Ουσία, τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Κάθε ειρήνη σε αυτήν και τη Μέλλουσα Ζωή προέρχεται απ' Αυτόν.
Αλ-Χακκ	Η Αλήθεια: Αυτός για τον Οποίο δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ούτε για τα Ονόματα και τις Ιδιότητες, ούτε για τη Θειότητα και τη Μοναδικότητά Του. Είναι ο Αληθινός Θεός, και δεν υπάρχει κανείς που να οξίζει να λατρεύεται, εκτός από Αυτόν.
Αλ-Μουμπείν	Ο Σαφής: Αυτός, του Οποίου η Μοναδικότητα, η Σοφία και το Έλεος είναι σαφή και ολοφάνερα και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτά. Κατέστησε το δρόμο της καθοδήγησης φανερό, ώστε να τον ακολουθήσουν οι δούλοι Του, και το ίδιο έκανε και με τα σκοτεινά μονοπάτια, ώστε να τα αποφεύγουν.
Αλ-Καουέι	Ο Πιο Ισχυρός· Ο Δυνατός: Αυτός που έχει τη μεγαλύτερη δύναμη με απόλυτη βούληση.
Αλ-Ματείν	Ο Πανίσχυρος στη Δύναμη και τις Ικανότητες: Κάνει ότι επιθυμεί χωρίς κανένα αίσθημα κόπωσης ή δυσκολίας να τον αγγίζει.
Αλ-Κάντιρ	Ο Ικανός για τα Πάντα: Αυτός που είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. Τίποτα στον ουρανό ή τη γη δεν είναι δύσκολο γι' Αυτόν, και Αυτός θέσπισε τα πάντα.
Αλ-Καντείρ:	Ο Ικανός για τα Πάντα: Έχει σημασία παρόμοια με το 'Αλ-Κάντιρ', αλλά είναι πιο επαινετικό για τον Αλλάχ.
Αλ-Μουκτάντιρ	Ο Ικανότατος: Ένα Όνομα που υποδηλώνει την υπέρτατη Ικανότητα του Αλλάχ για την εκτέλεση όλων όσων όρισε σε συμφωνία με την προηγούμενη Γνώση Του.
Αλ-'Αλέι	Ο Υψιστος: Αυτός στον Οποίον ανήκει η υψηλότητα στο Κύρος, τη Δύναμη και την Ουσία. Όλα βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την εξουσία Του, και τίποτα ποτέ δεν τίθεται Υπεράνω Αυτού.
Αλ-Μουτα'άλ	Αυτός στον Οποίον την Υψηλότητα και την Υπεροχή υποτάσσονται όλοι: Τίποτα απολύτως δεν βρίσκεται Υπεράνω Αυτού. Αντίθετα, όλα βρίσκονται κάτω από τη Δύναμη και την Κυριαρχία Του.
Αλ-Μουκάντιμ	Αυτός που Επισπεύδει: Αυτός που επισπεύδει τα πράγματα και τα Τοποθετεί στη σωστή θέση σύμφωνα με τη Βούληση και τη Σοφία Του. Κάνει κάποια δημιουργήματά Του να προηγούνται άλλων, Προτιμώντας τα σύμφωνα με τη Γνώση Του και λόγω της χάρης Του.
Αλ-	Αυτός Που Καθυστερεί: Αυτός που Τοποθετεί τα πράγματα στη σωστή θέση.

Μονάχιρ	Καθυστερεί ό,τι Επιθυμούμε σύμφωνα με τη Σοφία Του. Καθυστερεί την τιμωρία των δούλων Του που ίσως επιστρέψουν σ' Αυτόν και μετανοήσουν.
Αλ-Μουσά'ιρ	Αυτός που Καθορίζει τις Αξίες: Αυτός που Αυξάνει την αξία των πραγμάτων, το κύρος και τις συνέπειες τους, ή τη μειώνει. Η αξία των πραγμάτων μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί σύμφωνα με τη Σοφία και τη Γνώση Του.
Αλ-Κάμπιντ	Αυτός που Εμποδίζει, Περιορίζει τα αγαθά Του και Παίρνει τις ψυχές των δούλων Του: Αυτός που Παίρνει τις ψυχές και Περιορίζει για κάποιο διάστημα την πρόνοια Του από όσους Επιθυμούμε ως δοκιμασία σε συμφωνία με τη Σοφία Του.
Αλ-Μπάσιτ	Ο Απλόχερος: Αυτός που Επεκτείνει τα αγαθά για τους δούλους Του, από τη Γενναιοδωρία και το Έλεος Του. Απλώνει τα χέρια Του στους δούλους Του, ώστε να μετανοήσουν.
Αλ-'Αουαλ	Ο Πρώτος: Αυτός πριν από τον Οποίο δεν υπήρχε τίποτα. Όλη η δημιουργία ήρθε στο φως όταν Εκείνος την έπλασε. Δεν υπάρχει αφετηρία στην ύπαρξή Του.
Αλ-'Άχιρ	Ο Τελευταίος· ο Έσχατος: Αυτός μετά απ' τον Οποίο δεν υπάρχει τίποτα. Αυτός θα Παραμείνει και όλα στη γη θα αφανιστούν κι έπειτα θα επιστρέψουν σ' Αυτόν. Δεν υπάρχει τέλος στην ύπαρξή Του.
Αδ-Δάχιρ	Ο Ολοφάνερος· ο Ολοφάνερος Νικητής: Αυτός που Βρίσκεται Ψηλά, πάνω απ' όλα. Τίποτα δε βρίσκεται σε υψηλότερη θέση από Αυτόν. Υποτάσσει και Περιστοιχίζει τα πάντα.
Αλ-Μπάτιν	Αυτός που Γνωρίζει τα ενδόμυχα μυστικά. Αυτός που Βρίσκεται κοντά, Περικλείει τα πάντα, ενώ είναι Αόρατος από τη δημιουργία Του σ' αυτόν τον κόσμο.
Αλ-Ονίτρ	Ο Ένας: Ο Ένας που δεν Έχει κανέναν εταίρο και είναι ο Μοναδικός, δεν υπάρχει παρόμοιος μ' Αυτόν.
Ασ-Σάγιντ	Ο Άρχοντας: Αυτός που Κατέχει την πλήρη Κυριαρχία για τα πλάσματά Του. Αυτός είναι ο Κύριος και Ιδιοκτήτης τους, και αυτοί τα δημιουργήματα και οι δούλοι Του.
Ασ-Σάμαντ	Ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά Του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν. Ο Τελειότατος σε όλες τις πτυχές Του που ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει.
Αλ-Ουάχιντ	Ο Ένας· ο Μοναδικός· ο Αδιαίρετος: Αυτός που Ξεχωρίζει σε κάθε μορφή τελειότητας, καθώς τίποτα άλλο δεν μετέχει σ' αυτή μαζί με Αυτόν, και κανείς δεν είναι όμοιος Του. Αυτό καθιστά αναγκαίο το να λατρεύεται Μόνος, χωρίς κανέναν εταίρο.
Αλ-Ιλάχ	Ο Θεός: Αυτός, ο Οποίος πραγματικά πρέπει να λατρεύεται Μόνος, χωρίς κανέναν εταίρο.

13. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στα Ονόματα και τις Ιδιότητες του Αλλάχ;

Τα Ονόματα του Αλλάχ και οι Ιδιότητές Του μοιράζονται το χαρακτηριστικό του ότι επιτρέπεται να αναζητά κανείς καταφύγιο σ' Αυτά, καθώς επίσης και να παίρνει όρκους επικαλούμενός Αυτά, αλλά υπάρχουν ανάμεσά τους αρκετές σημαντικές διαφορές,

μερικές εκ των οποίων είναι οι εξής: **A.** Επιτρέπεται να επικαλείται κανείς τον Αλλάχ, χρησιμοποιώντας ένα από τα Ονόματά Του, ή να αντοαποκαλείται 'ο δούλος Του... (ενός απ' τα Ονόματά Του)', αλλά αυτό δεν επιτρέπεται με τις Ιδιότητές Του. Επομένως, μπορεί κάποιος να αποκαλέσει τον εαυτό του 'Αμπντ Αλ-Καρείμ (ο δούλος Του πιο Γενναιόδωρου), αλλά όχι 'Αμπντ Αλ-Κάραμ (δούλος της Γενναιοδωρίας), και μπορεί κάποιος να κάνει επίκληση λέγοντας, "Ω, Πιο Γενναιόδωρε (Καρείμ)!'", αλλά όχι "Ω, Κάραμ (Γενναιοδωρία) Του Αλλάχ!" **B.** Μπορεί κάποιος να παράγει Ιδιότητες απ' τα Ονόματα του Αλλάχ, αλλά όχι

Ονόματα απ' τις Ιδιότητές Του. Επομένως, μπορεί κάποιος να παράγει την Ιδιότητα του 'Ράχμα' (ελέους) από το Όνομά Του, 'Αρ-Ραχμάν' (Ο Παντελεήμων), αλλά όχι το Όνομα 'Άλ-Μουστάονι' (Αυτός Που Εγκαταστάθηκε πάνω από τον Θρόνο Του), από την Ιδιότητά Του 'Άλ-Ιστιονά' (Η Εγκατάστασή Του πάνω από τον Θρόνο Του). **Γ.** Δεν μπορεί κάποιος να παράγει Ονόματα απ' τις ενέργειες του Αλλάχ. Έτσι, δεν μπορεί κάποιος να πει ότι ένα απ' τα Ονόματα του Αλλάχ είναι *Άλ-Γάντιμπ* (Ο Οργισμένος), βασιζόμενος στο γεγονός ότι ο Αλλάχ οργίζεται. Μπορεί, όμως, κανείς να παράγει Ιδιότητες από τις ενέργειες Του, και έτσι να επιβεβαιώσει ότι μία απ' τις Ιδιότητές του Αλλάχ είναι το *Άλ-Γάνταμπ* (οργή), εξαιτίας του ότι Οργίζεται.

14. Τι είναι η πίστη στους Αγγέλους; Πίστη στους αγγέλους σημαίνει να πιστεύεις με σταθερή πεποίθηση ότι υπάρχουν, κι ότι ο Αλλάχ (^{Σουμπχάναχος}_{Ουά Τα'άλα}) τους έπλασε προκειμένου να Τον λατρεύουν και να εκτελούν τις εντολές Του, όπως είπε: «...δεν είναι παρά τιμημένοι δούλοι [Του]. *Δεν μιλούν ποτέ πριν Εκείνος μιλήσει, και ενεργούν μόνο έπειτα από διαταγή Του.» [21:26-27]

Η πίστη στους αγγέλους περιλαμβάνει: 1) πίστη στην ύπαρξή τους: 2) πίστη σε όλους αυτούς των οποίων τα ονόματα μάς έχουν αποκαλυφθεί, όπως στον Τζιμπρείλ (Γαβριήλ): 3) πίστη σε όλα όσα μας έχουν ειπωθεί σχετικά με τις ιδιότητές τους, όπως η δύναμή τους: 4) πίστη σε όλα όσα μας έχουν ειπωθεί σχετικά με τα ιδιαίτερα καθήκοντα και τις δραστηριότητές τους (όπως σχετικά με τον Άγγελο του θανάτου).

15. Τι είναι το Κοράνιο; Το Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ (^{Σουμπχάναχος}_{Ουά Τα'άλα}), η απαγγελία του οποίου είναι πράξη λατρείας. Στην πραγματικότητα ο Αλλάχ το απήγγειλε όπως είναι, με τα γράμματα και τον ήχο Του, που ο Τζιμπρείλ (Γαβριήλ) (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ}) άκουσε απ' Αυτόν και ύστερα μετέφερε στον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ}). Παρομοίως, όλα τα θεϊκά αποκαλυμμένα βιβλία, αποτελούν τα Λόγια του Αλλάχ.¹

16. Μπορούμε να αρκεστούμε στο Κοράνιο, χωρίς να έχουμε ανάγκη τη Σούννα του Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ}); Αυτό δεν επιτρέπεται, καθώς στο Κοράνιο έχουμε διαταχθεί να ακολουθούμε τη Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ}). Ο Αλλάχ είπε: «*Και ό,τι σας δίνει ο Αγγελιαφόρος (ό,τι σας διατάξει) να το λάβετε (να το κάνετε)· και οτιδήποτε σας απαγορεύει, να σταματήσετε (να μην το κάνετε)·*» [59:7].

Η Σούννα αποκαλύφθηκε στον Αγγελιαφόρο ως επεξήγηση του Κορανίου, και κανείς δεν μπορεί να ξέρει τις λεπτομέρειες της θρησκείας, όπως τη μέθοδο της προσευχής και της νηστείας, χωρίς τη Σούννα. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ}) είπε: «**Πράγματι, μου δόθηκε το Κοράνιο και μαζί του κάτι παρόμοιο (η Σούννα). Παραλόγο ένας χορτασμένος άνδρας, ενώ αναπαύεται στον καναπέ του, να πει: 'Πάρτε αυτό το Κοράνιο μόνο. Κάντε νόμιμο ό,τι βρίσκετε νόμιμο μέσα σ' αυτό, και απαγορέψτε ό,τι βρίσκετε απαγορευμένο σ' αυτό (εννοεί να παραμελήσουν τη Σούννα).'**» (Αχμαντ και Αμπου Νταούνουντ)

¹ Με αυτό εννοούμε φυσικά τα πραγματικά Βιβλία που αποκαλύφθηκαν απ' τον Αλλάχ, όπως η αυθεντική Τορά, οι Ζαμπούρ (Ψαλμοί), το Ινζείλ (Ευαγγέλιο) και όχι οι διεφθαρμένες γραφές που υπάρχουν σήμερα. Το Κοράνιο έχει προστατευθεί από κάθε διαφθορά, και παραμένει στην αρχική, αγνή μορφή του, όπως αποκαλύφθηκε από τον Άγγελο Τζιμπρείλ (Γαβριήλ) (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ}), ο οποίος το μετέδωσε στον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Άλλαχ ονά Σάλαμ})

17. Τι είναι η πίστη στους Αγγελιαφόρους; Πίστη στους Αγγελιαφόρους είναι να έχεις τη σθεναρή πεποίθηση ότι ο Αλλάχ έστειλε Αγγελιαφόρους σε όλους τους ανθρώπους του είδους τους [φυλή, έθνος, κλπ...], καλώντας τους να λατρέψουν τον Αλλάχ Μόνο, χωρίς να Του αποδίδουν εταίρους στη λατρεία, και να αρνηθούν την ειδωλολατρία και τη λατρεία άλλων.

Είναι, επίσης, η πίστη ότι όλοι τους είναι ειλικρινείς, αξιόπιστοι, σωστά καθοδηγημένοι, ευγενείς, ενάρετοι, ευσυνείδητοι, ευσεβείς, τίμιοι και ότι καθοδηγούν τους άλλους στον ίσιο δρόμο.

Πρέπει, ακόμη, κανείς να πιστεύει ότι όλοι οι Αγγελιαφόροι του Αλλάχ εκπλήρωσαν την αποστολή της μετάδοσης του μηνύματός τους, ότι είναι οι καλύτεροι της δημιουργίας, και ότι ποτέ δεν διέπραξαν Σίρκ (πολυθεϊσμό), από την ημέρα της γέννησης τους μέχρι και το θάνατό τους.

18. Ποια είναι τα είδη διαμεσολάβησης που θα λάβουν χώρα την Ημέρα της Ανάστασης; Υπάρχουν πολλά είδη διαμεσολάβησης την Ημέρα της Ανάστασης, με σπουδαιότερο αυτό της Μεγάλης Διαμεσολάβησης, οπότε όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν για πενήντα χιλιάδες χρόνια, περιμένοντας την κρίση.

Σε αυτό το είδος διαμεσολάβησης, ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα_{Αλλάχον}}_{Αλάχι ονά Σάλαμ}) θα μεσολαβήσει γι' αυτούς και θα ζητήσει από τον Αλλάχ να ξεκινήσει την κρίση. Αυτή η διαμεσολάβηση είναι ένα προνόμιο που χορηγείται αποκλειστικά στον ηγέτη μας, τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα_{Αλλάχον}}_{Αλάχι ονά Σάλαμ}), και αυτό σημαίνει την τιμημένη θέση 'Αλ-Μάκαμ Αλ-Μαχμούντ', που του έχει Υποσχεθεί.

Ένα δεύτερο είδος διαμεσολάβησης είναι το άνοιγμα της πύλης του Παραδείσου. Το πρώτο άτομο στο οποίο θα ζητηθεί να την ανοίξει, είναι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα_{Αλλάχον}}_{Αλάχι ονά Σάλαμ}) [ο οποίος θα εισέλθει πρώτος], και το πρώτο έθνος που θα εισέλθει, θα είναι το δικό του.

Ένα τρίτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για λογαριασμό ορισμένων ομάδων ανθρώπων, οι οποίοι διατάχθηκαν να οδηγηθούν στο Πυρ της Κολάσεως, ώστε να μην εισαχθούν εκεί.

Ένα τέταρτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για λογαριασμό των ανυπάκουων μονοθεϊστών (Μονγουαχιντείν), οι οποίοι εισήλθαν στο Πυρ της Κολάσεως, για να απομακρυνθούν απ' αυτό.

Ένα πέμπτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για την άνοδο ορισμένων ανθρώπων σε κατάταξη στον Παράδεισο.

Το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο είδος δεν ανήκουν αποκλειστικά στον Προφήτη μας (^{Σάλα_{Αλλάχον}}_{Αλάχι ονά Σάλαμ}), μα αυτός είναι ο πρώτος στον οποίο θα δοθεί το δικαίωμα. Έπειτα απ' αυτόν θα δοθεί σε άλλους Προφήτες, Αγγέλους, ενάρετους και ευσεβείς πιστούς και μάρτυρες.

Ένα έκτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για ορισμένες ομάδες ανθρώπων να εισαχθούν στον Παράδεισο χωρίς να δικαστούν.

Ένα έβδομο είδος θα είναι η διαμεσολάβηση για τη μείωση της τιμωρίας [στην Κόλαση] για ορισμένους άπιστους. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τη διαμεσολάβηση του Προφήτη (^{Σάλα_{Αλλάχον}}_{Αλάχι ονά Σάλαμ}) για το θείο του, Άμπου Τάλιμπ.

Έπειτα, με τη Χάρη και το Έλεος Του Αλλάχ και χωρίς καμία διαμεσολάβηση, αναρίθμητοι άνθρωποι, ο αριθμός των οποίων είναι γνωστός μόνο στον Αλλάχ, και

οι οποίοι πέθαναν πιστεύοντας στο μονοθεϊσμό (Ταουχίντ) θα διαταχθούν να βγουν από την Κόλαση και θα τοποθετηθούν στον Παράδεισο.

19. Επιτρέπεται να ζητήσει κανείς τη βοήθεια και τη διαμεσολάβηση εκείνων που είναι ακόμα ζωντανοί; Ναι, επιτρέπεται, κι το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να βοηθούν τους άλλους, όπως είπε ο Αλλάχ (^{Σουμπτάναχού}_{Ουά} Τα'άλα): «**Και να συνεργάζεστε στην αρετή και στη ευσέβεια'**» [6:2]

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχον}_{Αλλάχι ουά} Σάλαμ) είπε: «**Ο Άλλαχ βοηθά τον Μουσουλμάνο, όσο εκείνος βοηθά τους αδελφούς του.**» (Μόσλεμ).

Όσο για τη διαμεσολάβηση, η αμοιβή γι' αυτήν είναι σπουδαία. Με τον όρο αυτόν, εννοείται το να δρα κανείς ως μεσάζων. Ο Αλλάχ είπε: «**Οποιος μεσολαβεί για καλό σκοπό θα λάβει μερίδιο ως αμοιβή απ' αυτήν...**» [4:85]

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι ουά} Σάλαμ) είπε: «**Μεσολαβήσετε και θα λάβετε αμοιβή.**» (Αλ-Μπονχάρι)

Ωστόσο, πρέπει να τηρούνται κάποιες προϋποθέσεις για να επιτραπεί αυτό το είδος διαμεσολάβησης: **1)** Το άτομο από το οποίο ζητείται η διαμεσολάβηση πρέπει να είναι ζωντανό, καθώς η αναζήτησή της από τους νεκρούς συνεπάγεται επίκληση προς αυτούς, και εκείνοι δεν μπορούν να ακούσουν την επίκληση κάποιου. Ο Αλλάχ (^{Σουμπτάναχού}_{Ουά} Τα'άλα) είπε: «**Και εκείνοι τους οποίους επικαλείστε αντ' Αυτού, δεν έχουν στη κατοχή τους ούτε ένα Κιτμήρ (η λεπτή φλούδα που καλύπτει το κουκούτσι ενός χουρμά).** ◇ **Αν τους επικαλείστε, δεν ακούνε την επίκλησή σας, και αν (σε περίπτωση που) άκονγαν, δε θα μπορούσαν να σας εκπληρώσουν (την επιθυμία).**» [35:13-14]. Πώς είναι δυνατόν κάποιος να επικαλείται τους νεκρούς, όταν οι νεκροί είναι αυτοί που έχουν ανάγκη τις επικλήσεις των ζωντανών; Οι νεκροί δεν έχουν πλέον την ευκαιρία να κάνουν πράξεις, ούτε να αμειφθούν, εκτός από την αμοιβή που συνεχίζει να φτάνει σ' αυτούς λόγω της επίκλησης των ζωντανών προς τον Άλλαχ αναζητώντας το Έλεος Του γι' αυτούς.

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι ουά} Σάλαμ) είπε: «**Όταν κάποιος πεθαίνει οι πράξεις του αποκόπτονται, εκτός από τρεις: συνεχιζόμενη ελεημοσύνη, γνώση που συνεχίζει να ωφελεί, και ένα ενάρετο τέκνο που προσεύχεται γι' αυτόν.**» (Μόσλεμ). **2)** Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην επίκληση πρέπει να είναι κατανοητή. **3)** Το άτομο του οποίου η διαμεσολάβηση αναζητείται πρέπει να είναι παρών. **4)** Αυτό που ζητείται πρέπει να είναι στα όρια των δυνατοτήτων του μεσάζοντα. **5)** Πρέπει να περιορίζεται στα εγκόσμια ζητήματα. **6)** Πρέπει να περιορίζεται στα επιτρεπτά όρια, ώστε να μην προκαλεί βλάβη.

20. Πόσα είδη “Ταουάσσουν” (αναζήτηση προσέγγισης του Άλλαχ) υπάρχουν; Υπάρχουν δύο είδη Ταουάσσουν, το επιτρεπτό και το μη επιτρεπτό. Το επιτρεπτό είδος

Ταουάσσουν αποτελείται από τρεις μορφές: **1)** Επίκληση στον Άλλαχ με αναφορά στα Ονόματα και τις Ιδιότητές Του. **2)** Επίκληση στον Άλλαχ με αναφορά στις καλές πράξεις κάποιου, όπως έκαναν οι τρεις άνθρωποι που παγιδεύτηκαν στο σπήλαιο. **3)** Το να ζητήσει κάποιος από έναν ευσεβή Μουσουλμάνο που είναι ζωντανός και παρών, να κάνει επίκληση προς τον Άλλαχ για λογαριασμό του, από τον οποίο υπάρχει ελπίδα να γίνει αποδεκτή η επίκληση του.

Το μη επιτρεπτό είδος Ταουάσσουν διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: **1)** Να ζητά κανείς από Τον Άλλαχ επικαλούμενος το βαθμό και το κύρος του Προφήτη

(Σάλα Αλλάχον), ή από κάποιον Ουαλέι (ευσεβές άτομο), όπως όταν λέγεται: “Ω, Αλλάχ, σου ζητώ, για χάρη του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον), ή για χάρη του Χουσσέιν (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού)”, και άλλες παρόμοιες επικλήσεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η θέση του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον) με τον Αλλάχ είναι πράγματι σπουδαία, όπως είναι και αυτή των ευσεβών. Παρ' όλα αυτά, οι σύντροφοι του Προφήτη, δεν έκαναν *Ταονάσσουν* κατά την προσευχή τους στον Αλλάχ, με μέσο την χάρη του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον) όταν υπέφεραν από ξηρασία, παρόλο που ο τάφος του βρισκόταν κοντά τους. Αντίθετα, έκαναν *Ταονάσσουν* αναζητώντας την προσευχή του Αλ-Άμπας (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) [ενώ ήταν ζωντανός]. 2) Να ζητά κανείς από τον Αλλάχ να ικανοποιήσει τις ανάγκες του, παίρνοντας όρκο στο όνομα του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον) ή ενός Ουαλέι (ευσεβούς ατόμου), όπως για παράδειγμα να πει: “Ω, Αλλάχ! Σου ζητώ στο όνομα του (τάδε)”, ή “στο όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχον)”. Αυτό δεν επιτρέπεται. Απαγορεύεται ακόμα περισσότερο, εάν ο όρκος γίνεται στο όνομα μιας δημιουργίας προς ικεσία στον Αλλάχ, όπως για παράδειγμα όταν λέει κανείς: “Στο όνομα της μητέρα μου!”. Επιπλέον, η υπακοή των ανθρώπων στον Αλλάχ, δεν παραχωρεί σ' αυτούς κανένα δικαίωμα πάνω στον Αλλάχ.

21. Τι είναι η πίστη στην Τελική Ήμέρα; Πίστη στην Τελική Ήμέρα είναι να έχει κανείς την αυστηρή πεποίθηση ότι η τελική ημέρα θα έρθει σίγουρα, καθώς επίσης και το να έχει πίστη στο θάνατο και σε όλα όσα συμβαίνουν μετά από αυτόν, όπως: η δοκιμασία στον τάφο, η ευδαιμονία και η τιμωρία σ' αυτόν· το φύσημα της σάλπιγγας· η ανάσταση ολόκληρης της ανθρωπότητας, που θα σταθεί μπροστά στον Κύριο, η διανομή των βιβλίων που είναι καταγεγραμμένες οι καλές και οι κακές πράξεις των ανθρώπων· η τοποθέτηση της ζυγαριάς [που μετράει τις πράξεις]· η γέφυρα [πάνω απ' το Πυρ της Κολάσεως, που όλοι πρέπει να διασχίσουν]· η πηγή [από την οποία όλοι οι οπαδοί του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον) θα πιουν από τα χέρια του]· η διαμεσολάβηση [του Προφήτη (Σάλα Αλλάχον) για τη δημιουργία και το έθνος του] · και στη συνέχεια η είσοδος είτε στον Παράδεισο, είτε στην Κόλαση.

22. Ποια είναι τα καίρια Σημεία της Μεγάλης Ωρας (ακριβώς πριν την Ήμέρα της Ανάστασης); Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον) είπε: «Δεν θα έρθει μέχρι να δείτε δέκα Σημεία, και έπειτα ανέφερε: 1) τον καπνό, 2) τον Ντατζάλ (Αντίχριστο), 3) το Κτήνος, 4) την ανατολή του ήλιου από τη δύση, 5) τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού (†), νιού της Μαρίας, 6) τους Γωγ και Μαγώγ, 7) την υποχώρηση της γης σε τρία μέρη: ένα στην ανατολή, ένα στη δύση και ένα στην Αραβική Χερσόνησο, 8) και το τελευταίο θα είναι μια φωτιά που θα ξεκινά απ' την Υεμένη, και θα οδηγεί τους ανθρώπους στον τόπο συγκέντρωσής τους.» (Μόσλεμ).

23. Ποια είναι η μεγαλύτερη δοκιμασία για την ανθρωπότητα; Ο Προφήτης (†) είπε: «Από την εποχή της δημιουργίας του Αδάμ, μέχρι να έλθει η Ωρα, δεν θα υπάρξει ποτέ μεγαλύτερη δοκιμασία από αυτή τον Αντ-Ντατζάλ (Αντίχριστον).» (Μόσλεμ)

Είναι ένας θνητός που θα εμφανιστεί στο τέλος του χρόνου. Η λέξη ‘Κάφιρ’ (άπιστος) είναι γραμμένη ανάμεσα στα μάτια του και θα είναι ευανάγνωστη σε κάθε πιστό. Είναι μονόφθαλμος και το δεξί του μάτι μοιάζει με πλωτό σταφύλι. Πρώτα θα ισχυριστεί ότι διαθέτει ηθική, στη συνέχεια προφητική ιδιότητα και τέλος θειότητα. Θα παρουσιαστεί σε ορισμένους ανθρώπους και θα τους καλέσει να πιστέψουν σε

αυτόν, και αυτοί θα τον αρνηθούν και θα απορρίψουν τους ισχυρισμούς του. Ο πλούτος τους θα τον ακολουθήσει, και το πρώι θα ξυπνήσουν και δεν θα βρουν τίποτα γύρω τους. Θα καλέσει κι άλλους, οι οποίοι θα ανταποκριθούν στο κάλεσμά του και θα πουν ότι είναι ειλικρινής. Θα προστάξει τον ουρανό να βρέξει και το έδαφος να παράγει βλάστηση, και έτσι θα γίνει. Θα έρθει στους ανθρώπους με νερό και φωτιά: το νερό του είναι φωτιά και η φωτιά του νερό.

Ο πιστός πρέπει να αναζητά καταφύγιο στον Άλλαχ από αυτή τη δοκιμασία στο τέλος κάθε προσευχής, και να διαβάσει σε αυτόν τα αρχικά Εδάφια της Σούρας Αλ-Καχφ, εάν είναι ζωντανός για να δει αυτή τη δοκιμασία. Πρέπει να προσπαθεί να αποφεύγει τη συνάντηση μαζί του, έτσι ώστε να αποφύγει αυτή τη δοκιμασία. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{·Αλλάχι ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος ακούει για τον Αντ-Ντατζάλ, ας αποφύγει τη συνάντηση μαζί του. Μα τον Άλλάχ, ένας άνδρας θα έρθει σ' αυτόν, θεωρώντας τον εαντό τον πιστό, αλλά θα καταλήξει να τον ακολουθεί λόγω των μεγάλων αμφιβολιών που θα τον δημιουργήσει.**» (^{Άμπου Νταούντ})

Ο Ντατζάλ θα παραμείνει στη γη για σαράντα ημέρες: μια ημέρα που θα είναι σαν ένα έτος, μια ημέρα που θα είναι σαν ένας μήνας, μια ημέρα που θα είναι σαν μια εβδομάδα, και οι υπόλοιπες ημέρες θα είναι σαν κανονικές ημέρες. Θα περιπλανηθεί επίσης σε κάθε μέρος της γης, εκτός από τη Μέκκα και τη Μεντίνα, τότε ο Ιησούς (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{·Αλλάχι ονά} ^{Σάλαμ}), θα κατέλθει και θα τον σκοτώσει.

24. Υπάρχουν επί τον παρόντος ο Παράδεισος και το Πυρ της Κολάσεως; Ναι υπάρχουν. Ο Παράδεισος και η Κόλαση δημιουργήθηκαν και τα δύο από Τον Άλλαχ πριν την ανθρωπότητα. Ο Παράδεισος και η Κόλαση υπάρχουν αιώνια και δεν θα πάψουν ποτέ να υπάρχουν.

25. Τι σημαίνει να έχει κανείς πίστη στο Αλ-Κάνταρ (Θεία Μοίρα); Το να πιστεύει κανείς ότι όλο το καλό και το κακό υπάρχει σύμφωνα με την Κρίση του Άλλάχ και με τη Θεία Μοίρα, και ότι ο Άλλαχ κάνει ό,τι επιθυμεί. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{·Αλλάχι ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Εάν ο Άλλαχ ήταν να Τιμωρήσει τους κατοίκους των ουρανών και της γης, θα το Έκανε και δεν θα Ήταν άδικος απέναντί τους, και αν Ήταν να Δείξει σ' αυτούς έλεος, το έλεος Του θα ήταν γι' αυτούς καλύτερο από τις πράξεις τους. Εάν ξοδέψεις για χάρη του Άλλάχ το μέγεθος του όρους Ούχοντν σε χρυσό, δεν θα το Δεχτεί ο Άλλαχ από σένα, εκτός κι αν πιστεύεις στο Αλ-Κάνταρ, και πιστεύεις πως ό,τι σου τυχαίνει δεν θα μπορούσε ποτέ να σε προσπεράσει, και ότι σε προσπερνά δεν θα μπορούσε ποτέ να σου τύχει. Αν ήταν να πεθάνεις πιστεύοντας κάτι διαφορετικό από αυτό, θα εισερχόσουν στο Πυρ της Κολάσεως.**» (^{Άχμαντ})

Η πίστη στο Κάνταρ περιλαμβάνει πίστη σε τέσσερα πράγματα:

- 1) Να πιστεύει κανείς ότι ο Άλλαχ Γνωρίζει τα πάντα, την παραμικρή λεπτομέρεια.
- 2) Να πιστεύει ότι ο Άλλαχ έγραψε όλα αυτά στο Βιβλίο των Αποφάσεων (*Άλ-Λάουνχ Άλ-Μαχφούνδ*), όπως είπε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{·Αλλάχι ονά} ^{Σάλαμ}): «**Ο Άλλαχ έγραψε τη μοίρα όλων των δημιουργημάτων πενήντα χιλιάδες έτη προτού δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη.**» (^{Μόσλεμ})
- 3) Να πιστεύει ότι η Βούληση του Άλλαχ έρχεται για να περάσει και τίποτα δεν μπορεί να την εμποδίσει, και να πιστεύει στην Απόλυτη Ικανότητα Του. Ό,τι επιθυμεί ο Άλλαχ θα γίνει, και ό,τι δεν επιθυμεί, δεν θα γίνει.

4) Να πιστεύει ότι ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός των πάντων, και ότι όλα εκτός απ' τον Αλλάχ είναι δημιουργία Του.

26. Έχουν στ' αλήθεια οι άνθρωποι ελεύθερη ικανότητα, επιθυμία και βούληση;

Ναι, οι άνθρωποι έχουν πράγματι βούληση, επιθυμία και επιλογή, ωστόσο αυτά δεν υπερβαίνουν τη Βούληση του Αλλάχ, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Και δεν επιθυμείτε, παρά ό, τι επιθυμεί ο Αλλάχ.**» [81:29]

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχον}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Κάντε καλές πράξεις, γιατί όλοι διενκολύνονται για αυτό για το οποίο δημιουργήθηκαν.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Ο Αλλάχ μας παραχώρησε ευφυΐα, καθώς επίσης και την ικανότητα της ακοής και της όρασης, ώστε να διακρίνουμε μεταξύ καλού και κακού. Θα έκλεβε ποτέ ένα ευφυές άτομο και στη συνέχεια να πει ότι έκλεψε μόνο και μόνο επειδή ο Αλλάχ όρισε κάτι τέτοιο γι' αυτόν; Εάν ισχυριζόταν αυτό, κανείς δεν θα τον δικαιολογούσε. Αντίθετα, θα τον τιμωρούσαν και θα έλεγαν: «Ο Αλλάχ όρισε επίσης για σένα και αυτήν την τιμωρία...». Δεν επιτρέπεται να βασίζεται κανείς στο Αλ-Κάνταρ ως δικαιολογία, αφού κάτι τέτοιο αποτελεί διάψευση του Αλ-Κάνταρ. Ο Αλλάχ είπε: «**Αντοί πον αποδίδονν εταίρους στον Αλλάχ, θα πονν 'Αν ο Αλλάχ το ήθελε, δεν θα αποδίδαμε τίποτα (στον Αλλάχ) και το ίδιο και οι πατέρες μας, ούτε θα απαγορεύαμε τίποτα.**」 Παρομοίως αρνήθηκαν αυτά πριν από αυτούς...» [6:48]

27. Τι είναι το Αλ-Ιχσάν; Όταν ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχον}_{ονά}^{Σάλαμ}) ρωτήθηκε για το Αλ-Ιχσάν, είπε: «**Είναι το να λατρεύεις Τον Αλλάχ σαν να Τον βλέπεις, και αν δεν μπορείς να Τον δεις, τότε να ξέρεις σίγουρα ότι Εκείνος βλέπει εσένα.**» (Μόσλεμ)
Το Ιχσάν είναι το υψηλότερο από τα τρία επίπεδα της θρησκείας.

28. Πόσα είδη Ταουχείντ υπάρχουν; Υπάρχουν τρία είδη Ταουχείντ:
1) Ταουχείντ Αρ-Ρουμπουμπίγια: Αυτό το είδος είναι η επιβεβαίωση ότι ο Αλλάχ είναι Ένας και Μοναδικός στις πράξεις Του, όπως τη δημιουργία, την πρόνοια, το να Δίνει ζωή και θάνατο, και άλλα. Οι άπιστοι κατά την περίοδο του Προφήτη (ﷺ), επιβεβαίωσαν αυτή την πλευρά του Ταουχείντ, ακόμα και πριν αναλάβει την αποστολή του ως προφήτης.
2) Ταουχείντ Αλ-'Ουλουχίγια: Αυτό το είδος είναι να ξεχωρίζει κανείς Τον Αλλάχ σε όλα τα είδη λατρείας, όπως τις προσευχές, τη λήψη όρκων, τη φιλανθρωπία, και άλλα. Χάρη στην καθιέρωση αυτού του Ταουχείντ, ο Αλλάχ Έστειλε προφήτες και Αποκάλυψε βιβλία.
3) Ταουχείντ Αλ-Ασμά' ουα Ασ-Σιφάατ: Αυτό το είδος είναι η επιβεβαίωση όσων ανέφερε ο Αλλάχ και ο Προφήτης Του, σχετικά με τα Όμορφα Ονόματα Του Αλλάχ και τις Ύψιστες Ιδιότητές Του, χωρίς να διαστρεβλώνει τη σημασία τους ή να τα καθιστά μη έγκυρα στη σημασία, και χωρίς να αναζητά το «πώς» προέκυψαν αυτά τα Ονόματα και οι Ιδιότητες ή να τον παρομοιάζει με κάποια από τις δημιουργίες Του.

29. Ποιος είναι 'Αλ-Οναλέτ'; Ο Αλ-Οναλέι είναι ο ενάρετος και ευσεβής πιστός. Ο Αλλάχ είπε: «**Ιδού! Πράγματι για τους Αονλιά' (πληθ. του Οναλέι) τον Αλλάχ δεν υπάρχει φόβος, ούτε θα θλίβονται.** ◇ **Αντοί πον πιστεύουν και φοβούνται τον Αλλάχ (απέχουν από τις απαγορεύσεις Του).**» [10:62-63]

Επίσης Οναλέι μπορεί να σημαίνει προστάτης, κηδεμόνας, φίλος, κυρίαρχος κτλ. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ}^{Αλλάχον}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Πράγματι, ο οναλέι' μου είναι ο Αλλάχ και οι ενάρετοι πιστοί.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

30. Ποια είναι η υποχρέωσή μας απέναντι στους Συντρόφους του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ; Η υποχρέωσή μας απέναντι στους Συντρόφους του Προφήτη είναι να τους αγαπάμε, να ζητάμε την ευαρέστηση Του Αλλάχ γι' αυτούς, να έχουμε αγνή καρδιά απέναντι τους και να μιλάμε ευγενικά γι' αυτούς. Πρέπει να προβάλλουμε τις χάρες και τις αρετές τους, και δεν πρέπει να αναφερόμαστε στις διαμάχες που προέκυψαν ανάμεσά τους.}

Οι Σύντροφοι δεν ήταν αλάνθαστοι ωστόσο, όποιος από αυτούς αποφάσισε και μόχθησε στο μέγιστο των δυνατοτήτων του για να καταλήξει στην ορθή κρίση, και ήταν σωστός, θα έχει δύο αμοιβές, και αν αποφάσισε και μόχθησε στο μέγιστο των δυνατοτήτων του για να καταλήξει στην ορθή κρίση, αλλά δεν ήταν σωστός, θα έχει μία αμοιβή. Κατέβαλλαν προσπάθεια για να κρίνουν ορθά, και επομένως τα σφάλματά τους έχουν συγχωρεθεί.

Οι πολλές αρετές τους αναιρούν κάθε σφάλμα που τυχόν διέπραξαν. Οι καλύτεροι από αυτούς είναι δέκα (στους οποίους δόθηκαν οι χαρμόσυνες ειδήσεις του Παραδείσου): ο Άμπου Μπακρ, μετά ο 'Ουμάρ, έπειτα ο 'Ουθμάν και μετά ο 'Άλι. Αυτούς ακολουθούν ο Τάλχα, ο Αζ-Ζουμπάιρ μπιν Αλ-'Αουάμ, ο 'Αμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν 'Αουφ, ο Σα'ντ μπιν Άμπι Ουακκάς, ο Σα'έιντ μπιν Ζάιντ και ο Άμπου 'Ουμπάιντα μπιν Αλ-Τζαρράχ. Στη συνέχεια οι υπόλοιποι Μετανάστες (Μουχατζιρέιν) και στη συνέχεια αυτοί που πολέμησαν στο Μπαντρ από τους Μετανάστες (Μουχατζιρέιν) και οι Βοηθοί (Αλ-Ανσάρ). Έπειτα οι υπόλοιποι Αλ-Ανσάρ και μετά οι υπόλοιποι από τους συντρόφους. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ είπε: «**Μην προσβάλλετε τους συντρόφους μου γιατί, μα Τον Ένα, στον Οποίον τα Χέρια βρίσκεται η ψυχή μου, εάν κάποιος από σας ξόδευε τόσο χρυσάφι, όσο το Ούχοντ, αντό δεν θα ισοδυναμούσε με μία χούφτα από αυτούς, ή μάλλον ούτε καν με μισή.**» (^{Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ})}

Και επίσης είπε: «**Οποιος προσβάλλει τους συντρόφους μου, ας είναι η κατάρα Του Αλλάχ, των αγγέλων και όλων των ανθρώπων πάνω του.**» [^{Ατ-Ταμπαράνι}]

31. Μπορούμε να θέσουμε τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ **σε μία θέση, πάνω από τη θέση που ο Αλλάχ όρισε γι' αυτόν;** Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ είναι αναμφίβολα το τελειότερο και το πιο ευγενές από όλα τα πλάσματα. Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουμε τα όρια επαίνου του, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με τον Ιησού (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ, τον νιό της Μαρίας, καθώς ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ μας το απαγόρεψε. Είπε: «**Μην υπερβάλλετε όταν με επαινείτε, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με [τον Ιησού], τον νιό της Μαρίας, γιατί είμαι μόνο δούλος Του Αλλάχ, οπότε να λέτε: 'Ο δούλος Του Αλλάχ και Αγγελιαφόρος Του.'**» (^{Αλ-Μπουχάρι})}}}}

32. Επιτρέπεται να αδικούμε κάποιον μη-Μουσουλμάνο; Η αδικία απαγορεύεται. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου})^{·Αλάνι ονά Σάλαμ αφηγήθηκε σε κάποιο Χαντίθ Κούντσι, ότι ο Αλλάχ είπε: «**Πράγματι, έχω καταστήσει την αδικία απαγορευμένη για τον Εαντό Μου, και την έχω Απαγορέψει επίσης ανάμεσα σας, οπότε ας μην αδικήσετε ο ένας τον άλλον.**» (^{Μόσλεμ})}

Ο Προφήτης επίσης είπε: «**'Ξέρετε ποιος είναι ο χρεωκοπημένος;'. Και αντοί είπαν: 'ο χρεωκοπημένος είναι αυτός που δεν έχει ούτε ντίρχαμ (χρήματα), ούτε περιουσία'.** Τότε τους είπε: **'Πράγματι, ο χρεωκοπημένος από τους οπαδούς μου, είναι αυτός που θα έρθει κατά την Ημέρα της Κρίσεως με (πολλές καλές πράξεις,**

όπως) πολλή προσευχή, πολλή νηστεία και πολλή ζακά, αλλά έχει κακολογήσει, συκοφαντήσει, κλέψει, σκοτώσει και χτυπήσει κάποιους. Και έτσι θα δώσει σε έναν (από αυτούς που τους αδίκησε) από τα Χασσανάτ (πόντους καλών πράξεων) του, και σε συνέχεια σε άλλον (δηλ. σε όλους όσους αδίκησε). Μα αν τα Χασσανάτ του εξαντληθούν πριν να ξεπληρώσει όλους όσους τους αδίκησε, τότε θα πάρει από τα Σαΐάτ (πόντους κακών πράξεων) τους, και έτσι θα ρίχτει στο Πόρ της Κολάσεως. » (Μόσλεμ)

33. Τι είναι Μπίντ‘α (καινοτομία); Ο Ιμπν Ράτζαμπ είπε: «**Μπίντ‘α** (με την κακή έννοια) είναι κάθε τι που δημιουργήθηκε και δεν έχει καμία ρίζα στον Ισλαμικό Νόμο που να αποδεικνύει την εγκυρότητά του. Κάθε τι που έχει ρίζα στον Ισλαμικό Νόμο που αποδεικνύει την εγκυρότητά του, δεν αποτελεί **Μπίντ‘α** (καινοτομία) στη θρησκεία (με την κακή έννοια της λέξης), παρόλο που γλωσσολογικά ονομάζεται μπίντ‘α (καλή καινοτομία).»

34. Υπάρχει στη θρησκεία αυτό που λέμε καλό Μπίντ‘α και κακό Μπίντ‘α; Το Κοράνιο και η Σουύννα έχουν απορρίψει τη θρησκευτική καινοτομία (Μπίντ‘α), που είναι όλα όσα έχουν ξεκινήσει στη θρησκεία και δεν έχουν κανένα έγκυρο αποδεικτικό στοιχείο στον Ισλαμικό Νόμο.

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος προβαίνει σε πράξη λατρείας, που δεν υπάρχει στη θρησκεία μας, η πράξη του αντί θα απορριφθεί.** » (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ)

Δήλωσε επίσης: «**Κάθε καινοτομία στο Ισλάμ αποτελεί μπίντ‘α, κάθε μπίντ‘α αποτελεί πλάνη.**» (Αμπού Νταούντ)

Ο Ιμάμ Μάλικ (^{η εναρέστηση του}_{Αλλάχ επ' αυτού}) είπε για τη σημασία της θρησκευτικής καινοτομίας: “Το άτομο που ξεκινά μια θρησκευτική καινοτομία, την οποία θεωρεί σωστή, ξεκάθαρα ισχυρίζεται ότι ο Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) πρόδωσε το Μήνυμα (του Ισλάμ), αφού Ο Αλλάχ είπε: «**Σήμερα, τελειοποίησα τη θρησκεία σας για εσάς και ολοκλήρωσα σε σας τις ευλογίες μου...**» [5:3]

Υπάρχουν ορισμένα χαντίθ που εξυμνούν την καινοτομία στη γλωσσολογική σημασία της λέξης Μπίντ‘α. Η καινοτομία σ’ αυτές τις αφηγήσεις, αναφέρεται σε μια πράξη λατρείας που αρχικά αποτελούσε Ισλαμική πρακτική, αλλά αργότερα εγκαταλείφθηκε από τους Μουσουλμάνους. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) μας ενθάρρυνε να υπενθυμίζουμε ο ένας τον άλλον τέτοιες έγκυρες πράξεις λατρείας, όπως αναφέρεται στο χαντίθ: «**Αντός, που αναβιώνει στο Ισλάμ μια καλή παράδοση, θα λάβει την αμοιβή του και την αμοιβή αυτών που τον ακολούθησαν σε αυτή την πρακτική, χωρίς να μειώσει στο ελάχιστο τη δική τους αμοιβή.**» (Μόσλεμ)

Αυτό είναι το νόημα της ρήσης του ‘Ουμάρ (^{η εναρέστηση του}_{Αλλάχ επ' αυτού}) «Πόσο καλή είναι αυτή η καινοτομία!»

Η καινοτομία που ο ‘Ουμάρ εννοούσε σ’ αυτή την περίπτωση, ήταν οι προσευχές Ταραούείχ (δηλ. οι νυχτερινές προσευχές κατά το μήνα Ραμαζάνι, οι οποίες γίνονται σε πλήθη αντί να προσεύχεται κάθε ένας μόνος του). Είχαν νομοθετηθεί από πριν, καθώς ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) ενθάρρυνε τους ανθρώπους να προσεύχονται, όπως και ο ίδιος τις προσευχές για τρεις ημέρες, σε πλήθη. Στη συνέχεια, ωστόσο, απέφευγε να το κάνει, καθώς φοβήθηκε ότι μπορεί κανείς να εκλάβει ως υποχρέωση το να τις προσεύχεται σε πλήθη. Αργότερα, στην εποχή του ‘Ουμάρ, εκείνος συγκέντρωσε το λαό ώστε να προσεύχονται σε πλήθη.

35. Πόσα είδη Νιφάακ (υποκρισίας) υπάρχουν; Υπάρχουν δύο είδη υποκρισίας:

1) Υποκρισία στην πίστη (μεγάλη υποκρισία): Πρόκειται για μια επιφανειακή επίδειξη πίστης, ενώ το άτομο στην πραγματικότητα δεν πιστεύει και προσπαθεί να συγκαλύψει την απιστία του. Αν κάποιος πεθάνει εμμένοντας σε αυτή την υποκρισία, πεθαίνει σε κατάσταση απιστίας. Ο Άλλαχ είπε: «Στ' αλήθεια, οι υποκριτές θα βρίσκονται στο χαμηλότερο βάθος (βαθμίδα) των πυρός της Κολάσεως.» [4:145].

Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτής της κατηγορίας των υποκριτών είναι: ότι προσπαθούν να εξαπατήσουν Τον Άλλαχ και τους πιστούς· τους χλευάζουν και τους περιγελούν· βοηθούν τον εχθρό να νικήσει τους πιστούς· και αναζητούν με τις καλές πράξεις τους και την επίδειξη, τις αμοιβές αυτού του κόσμου, και όχι αυτές της Μέλλουσας Ζωής.

2) Υποκρισία στις πράξεις (μικρότερη υποκρισία): δεν είναι μορφή απιστίας, μα είναι και αυτή επικίνδυνη, εφ' όσον μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλη υποκρισία αν κάποιος δεν καταφέρει να μετανοήσει.

Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτής της κατηγορίας των υποκριτών είναι: ότι όταν μιλούν ψεύδονται· όταν υπόσχονται αθετούν τις υποσχέσεις τους· όταν διαφωνούν είναι σε έντονο τόνο πέρα από τα αποδεκτά όρια· όταν κάνουν συμφωνίες τις προδίδουν· και όταν κάποιος τους εμπιστευθεί κάτι, το προδίδουν.

Γι' αυτούς τους λόγους οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι} ονά ^{Σάλαμ}) φοβούνταν την μικρή υποκρισία. Έχει αναφερθεί από τον Ιμπν Αμπι Μολάικα: «Έχω συναντήσει τριάντα από τους Συντρόφους του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι} ονά ^{Σάλαμ}), και όλοι τους φοβούνταν από την υποκρισία για τον εαυτό τους.»

Ο Ιμπραχέιμ Ατ-Τάιμι είπε: «Ποτέ δεν έβαλα τα λόγια μου πάνω από τα έργα μου, χωρίς να φοβάμαι να είμαι ψεύτης (δηλ. το να διατάξω τους άλλους με τα λόγια μου να κάνουν το καλό χωρίς να το κάνω εγώ, και έτσι τα έργα μου να διαψεύσουν τα λόγια μου.).» Ο Αλ-Χάσσαν Αλ-Μπάσρι είπε: «Κανείς δε φοβάται την υποκρισία παρά ένας πιστός, και κανείς δεν αισθάνεται ασφαλής απ' αυτήν, παρά ένας υποκριτής.» Ο 'Ούμαρ είπε στον Χουδάιφα¹: «Σε ικετεύω, μα τον Άλλαχ, με ανέφερε ανάμεσα σ' αυτούς ο Αγγελιαφόρος του Άλλάχ;» -εννοώντας τους υποκριτές. Ο Χουδάιφα είπε: «Όχι, και δεν θα ενημερώσω ξανά κανέναν γι' αυτό μετά από σένα.»

36. Ποια είναι η μεγαλύτερη και πιο σοβαρή αμαρτία στα μάτια του Άλλαχ; Είναι το Σιρκ: η απόδοση εταίρων στον Άλλαχ στη λατρεία. Ο Άλλαχ (^{Σουμπχάναχο}_{ονά} ^{Τα'άλα}) είπε: «Πράγματι, το Σιρκ (η ειδωλολατρία) είναι μεγάλη αδικία.» [31:11]

Όταν ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι} ονά ^{Σάλαμ}) ρωτήθηκε ποια είναι η μεγαλύτερη αμαρτία, απάντησε: «Το να αποδίδεις εταίρους στον Άλλαχ, ενώ Αυτός είναι πον σε δημιούργησε.» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ)

37. Πόσα είδη Σιρκ υπάρχουν; Υπάρχουν δύο μορφές Σιρκ, το μεγάλο Σιρκ και το μικρότερο Σιρκ:

1) Το μεγαλύτερο Σιρκ. Η διάπραξη αυτής της μορφής Σιρκ οδηγεί κάποιον έξω από το πέπλο του Ισλάμ, και ο Άλλαχ δεν θα το συγχωρήσει ποτέ², όπως είπε ο

¹ Ο Χουδάιφα ήταν εκείνος που κατέίχε τα μυστικά του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι} ονά ^{Σάλαμ}). Ήταν επίσης ο μόνος άνθρωπος που είχε ενημερωθεί απ' τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι} ονά ^{Σάλαμ}) ποιοι ήταν οι υποκριτές στη Μεδίνα.

² Εννοείται, αν πεθάνει σε αυτήν τη κατάσταση. Αν μετανοήσει στ' αλήθεια, ωστόσο ο Άλλαχ θα

Αλλάχ: «Πράγματι, ο Αλλάχ δε συγχωρεί κάποιον που Του αποδίδει εταίρους, και συγχωρεί εκτός αυτού, όποιον Θέλει.» [4:48]

Αυτός ο τύπος Σιρκ διακρίνεται σε τέσσερις υποκατηγορίες: **α. Σιρκ στην επίκληση:** Με το να απευθύνει κανείς τις επικλήσεις του σε άλλον εκτός από τον Αλλάχ. **β. Σιρκ στις προθέσεις, στις επιθυμίες και στους στόχους:** Με το να πράττει καλές πράξεις για χάρη άλλου εκτός από τον Αλλάχ. **γ. Σιρκ στην υπακοή:** Με το να υπακούει άλλους εκτός από τον Αλλάχ, σε θέματα που τα κατέστησαν επιτρεπτά ενώ ο Αλλάχ τα κατέστησε απαγορευμένα, και το αντίθετο. **δ. Σιρκ στην αγάπη:** δηλαδή το να αγαπά κανείς κάποιον όσο αγαπά τον Αλλάχ.

2) Το μικρότερο Σιρκ. Το να διαπράττει κανείς αυτήν τη μορφή Σιρκ δεν τον οδηγεί έξω από το πέπλο του Ισλάμ. Το μικρότερο Σιρκ διακρίνεται σε δύο υποκατηγορίες: **α. το φανερό Σιρκ,** που μπορεί να σχετίζεται με λεγόμενα, όπως ένας όρκος στο όνομα κάποιου ανθρώπου ή πράγματος εκτός του Αλλάχ, ή με πράξεις, όπως το να φοράει κανείς φυλαχτά για να διώξει το κακό μάτι, ή να πιστεύει σε οιωνούς. Οιωνός σημαίνει να πιστεύει κανείς ότι κάποια συμφορά θα επέλθει, βασιζόμενος στην παρακολούθηση κάποιων πουλιών [ή άλλων πραγμάτων], ή στην ακοή κάποιων συγκεκριμένων λέξεων ή ονομάτων, τόπων και άλλων αντικειμένων. **β. κρυφό Σιρκ,** που είναι στις προθέσεις, όπως όταν κάποιος επιδεικνύει¹ τη λατρεία του, ώστε να αποκτήσει φήμη μεταξύ των ανθρώπων.

38. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ μεγάλου και μικρότερου Σιρκ; Υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ του μεγάλου και του μικρότερου Σιρκ. Ανάμεσα στις διαφορές είναι ότι όποιος διαπράττει μεγάλο Σιρκ κρίνεται ως άπιστος και θα κατοικήσει στο Πυρ της Κολάσεως για πάντα, ενώ όποιος διαπράττει μικρότερο Σιρκ δεν κρίνεται ως άπιστος και δεν θα κατοικήσει στο Πυρ της Κολάσεως για πάντα.

Μια ακόμη διαφορά είναι ότι το μεγάλο Σιρκ καταργεί όλες τις καλές πράξεις, ενώ το μικρότερο Σιρκ καταργεί μόνο την συγκεκριμένη καλή πράξη με την οποία συνδέεται.

Υπάρχει διχογνωμία για το αν η (μεγάλη) μεταμέλεια αποτελεί προϋπόθεση για τη συγχώρεση του μικρότερου Σιρκ όπως στο μεγαλύτερο Σιρκ, ή αν είναι παρόμοιο με άλλες σοβαρές αμαρτίες, τις οποίες ο Αλλάχ ίσως συγχωρήσει, αν το επιθυμεί, χωρίς (τη μεγάλη) μεταμέλεια. Όποιο από τα δύο και αν είναι σωστό, το μικρότερο Σιρκ δεν πάνει να αποτελεί σοβαρό γεγονός και αμαρτία.

39. Υπάρχει κάποιος τρόπος να προστατευθεί κάποιος από το μικρότερο Σιρκ πριν το διαπράξει, και υπάρχει κάποιος τρόπος να εξιλεωθεί από αυτήν την αμαρτία, αν τη διαπράξει; Ναι, το να προστατεύει τον εαυτό του από το να επιδεικνύει τις καλές πράξεις του· θα πρέπει να τις κάνει μόνο και μόνο για χάρη του Αλλάχ.

Για να προστατευθεί έστω και λίγο από το να επιδεικνύεται, πρέπει κανείς να επικαλείται τον Αλλάχ, όπως είπε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}). «Ω, άνθρωποι, αποφύγετε αυτό το Σιρκ, γιατί είναι στ’ αλήθεια ακόμα πιο κρυφό από τα βήματα των μυρμηγκιών!». Οι Σύντροφοι ρώτησαν, «Πώς είναι δυνατό να το

¹ τον συγχωρέσει.

¹ Αν κάποιος εκτελεί όλες τις πράξεις λατρείας μόνο και μόνο για τους άλλους, αυτό θεωρείται μεγάλο Σιρκ.

αποφύγουμε, όταν είναι ακόμα πιο κρυφό από τα βήματα των μυρμηγκιών;». Εκείνος απάντησε: «Πείτε: “Ω, Αλλάχ, αναζητούμε καταφύγιο σε Σένα από το να αποδίδουμε σε Σένα (ως εταίρο) κάτι που το ξέρουμε, και ζητάμε συγχώρεση από Σένα για κάτι το οποίο δεν ξέρουμε.”» (Αχμαντ)

Η εξιλέωση της αμαρτίας του όρκου στο όνομα κάποιου ανθρώπου ή πράγματος έχει αναφερθεί από τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) στο χαντίθ του: «*Όποιος ορκίζεται (κατά λάθος) στο όνομα του Αλ-Άατ και του Αλ-‘Ούζα¹, ας πει Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ)

Η εξιλέωση της αμαρτίας τού να πιστεύει κανείς σε οιωνούς έχει αναφερθεί από τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) στο χαντίθ του: «*Όποιος αποστρέφεται από την ανάγκη του λόγω ενός οιωνού (προκατάληψη) έχει διαπράξει Σιρκ.*». Οι Σύντροφοι ρώτησαν: «Ποια είναι η εξιλέωση απ’ αυτό;». Εκείνος απάντησε: «Να λες: “Ω, Αλλάχ, δεν υπάρχει καλό παρά αυτό που προέρχεται από Σένα, δεν υπάρχει κακό παρά αυτό που προκύπτει απ’ τη Βούλησή Σου (δηλ. καμία βλάβη δεν μπορεί να προέλθει από προκατάληψη), και δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται, παρά μόνο Εσύ.”» (Αχμαντ)

40. Πόσες μορφές απιστίας (Κουφρ) υπάρχουν; Η απιστία είναι δύο ειδών: Το μεγαλύτερο Κουφρ και το μικρότερο Κουφρ:

A. Το μεγαλύτερο Κουφρ οδηγεί εκείνον που το διαπράττει έξω από το πέπλο του Ισλάμ, και διακρίνεται σε πέντε κατηγορίες: **1)** Το Κουφρ της διάψευσης. **2)** Το Κουφρ της αλαζονείας (μετά την επιβεβαίωση της αλήθειας). **3)** το Κουφρ της αμφιβολίας. **4)** το Κουφρ της αποστροφής. **5)** το Κουφρ της υποκρισίας

B. Το μικρότερο Κουφρ, που θεωρείται αμαρτία, μα δεν οδηγεί εκείνον που το διαπράττει έξω από το πέπλο του Ισλάμ. Ένα παράδειγμα είναι το να σκοτώσει κανείς έναν Μουσουλμάνο.

41. Ποια είναι η αρχή σχετικά με το τάμα; Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) μισούσε το τάμα, και έλεγε: «*Πράγματι δεν επιφέρει κανένα καλό.*» (Αλ-Μπονχάρι)

Ο Προφήτης ανέφερε ότι το τάμα δεν επιφέρει καλό ακόμα και αν γίνεται καθαρά στο Όνομα του Αλλάχ. Αν, ωστόσο το τάμα γίνει στο όνομα κάποιου άλλου, εκτός από τον Αλλάχ, όπως ενός νεκρού ατόμου ή ενός *Οναλέι*, τότε θεωρείται απαγορευμένο, και δεν πρέπει να πραγματοποιείται.

42. Ποια είναι η αρχή σχετικά με την επίσκεψη σε κάποιον μάντη; Απαγορεύεται να πηγαίνει κανείς σε μάντεις, ακόμη και αν το κάνει, ζητώντας να τον ωφελήσουν, παρόλο που πιστεύει ότι δεν βλέπουν τα αόρατα, τότε η προσευχή του δεν θα γίνει αποδεκτή για σαράντα ημέρες, όπως έχει πει ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}): «*Όποιος πήγε σε μάντη και τον ρώτησε σχετικά με κάτι, η προσευχή του δεν θα γίνει αποδεκτή για σαράντα ημέρες.*» (Μόσλεμ)

Εάν κάποιος πηγαίνει σε κάποιο μάντη, πιστεύοντας στον ισχυρισμό του ότι γνωρίζει τα αόρατα, τότε θεωρείται άπιστος, καθώς ο Προφήτης είχε πει: «*Όποιος πήγε σε μάντη και πίστεψε αυτά που τού είπε, τότε απίστησε σε ό,τι έχει αποκαλυφθεί στον Μωχάμμαντ.*» (Αμπού Νταούντ)

¹ Πρόκειται για τα ονόματα δύο ειδώλων που λατρεύονταν πριν τον ερχομό του Ισλάμ.

43. Ποια είναι η αρχή του να αναζητάει κανείς τη βροχή απ' τα αστέρια; Όποιος πιστεύει ότι τα άστρα έχουν επιρροή στη βροχή, χωρίς τη Βούληση του Αλλάχ και αποδίδει τη μοναδική αιτία για βροχή σ' αυτά, έχει διαπράξει μεγάλο Σιρκ. Εάν κάποιος πιστεύει ότι τα άστρα έχουν επιρροή υπό τη Βούληση του Αλλάχ στο να φέρουν βροχή, και ότι ο Αλλάχ τους έκανε αιτία για τον ερχομό της βροχής, καθώς επίσης και πως ο Αλλάχ καθιέρωσε τον ερχομό αυτό κάθε φορά που εμφανίζεται ένα συγκεκριμένο άστρο, έχει διαπράξει μικρότερο Σιρκ. Και αυτό, εξαιτίας του γεγονότος ότι αυτό το άτομο θεωρεί τα άστρα αιτία για βροχή, χωρίς κάποια απόδειξη, βάση θρησκείας ή λογικής. (Αστρολογία)

Ωστόσο, επιτρέπεται να μελετά κανείς τα άστρα για να καθορίσει τις εποχές και συνεπώς τις περιόδους του έτους που ενδέχεται να βρέξει. (Αστρονομία)

44. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις που οφείλουν οι Μουσουλμάνοι στους ηγέτες τους; Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να υπακούν τους ηγέτες τους, είτε είναι ευχαριστημένοι μαζί τους, είτε όχι. Είναι απαγορευμένο να επαναστατούν εναντίον τους έτσι ώστε να τους βγάλουν με δύναμη από την κυριαρχία τους, ακόμη κι αν αυτοί είναι άδικοι. Δεν είναι επίσης αποδεκτό το να κάνουν επίκληση προς τον Αλλάχ εναντίον τους ώστε να τους συμβεί κάποιο κακό.

Αντίθετα, οι μουσουλμάνοι πρέπει να κάνουν επικλήσεις προς τον Αλλάχ ζητώντας για τους ηγέτες τους την καθοδήγησή τους στον ορθό δρόμο. Πρέπει επίσης να τους υπακούν αρκεί να μην διατάξουν κάτι που αποτελεί αμαρτία. Αν όμως διατάξουν κάτι τέτοιο, τότε δεν πρέπει να τους υπακούει κανείς σ' αυτό το θέμα. Πρέπει, ωστόσο, να τους υπακούν σε ό,τι καλό διατάζουν. Ο λόγος όμως της απαγόρευσης του να επαναστατούν οι μουσουλμάνοι εναντίον των ηγετών τους, ακόμα και αν είναι άδικοι, είναι ότι μπορεί με αυτόν τον τρόπο να αφαιρεθεί κάποια μικρή αδικία, αλλά από την άλλη πλευρά μπορεί να φέρει τέτοια συμφορά που να καταστρέψει ολόκληρη την κοινωνία.

45. Επιτρέπεται να ρωτάμε σχετικά με τη σοφία των αρχών του Αλλάχ στις προσταγές και τις απαγορεύσεις Του; Ναι, με τον όρο ότι κάποιος δεν βασίζει την πίστη και την υπακοή του στη γνώση της σοφίας και της ικανοποίησης από αυτή, δηλαδή να μην αναβάλει την υπακοή του στις Εντολές του Αλλάχ, μέχρι να κατανοήσει τη Σοφία πίσω από αυτές. Άλλα η γνώση της σοφίας που κρύβεται πίσω από τις εντολές και τις απαγορεύσεις, σταθεροποιεί την πίστη του ατόμου στην αλήθεια, αλλά η απόλυτη υποταγή, χωρίς καμιά αμφισβήτηση, αποτελεί απόδειξη ότι κάποιος έχει απόλυτη πίστη και αφοσίωση στον Αλλάχ και την τέλεια Σοφία Του, και αυτό εφάρμοζαν οι Σύντροφοι.

46. Ποια είναι η σημασία αυτού που είπε ο Αλλάχ (Σουμπχάναου Όυά Ταΐλα): «Οτιδήποτε επέρχεται από καλό είναι από τον Αλλάχ, και οτιδήποτε επέρχεται σε σας από κακό είναι από τον εαντό σας.»; Το καλό στο παραπάνω εδάφιο σημαίνει Χάρη, και το κακό σημαίνει Δοκιμασία, και προέρχονται και τα δύο από το Κάνταρ του Αλλάχ. Ωστόσο, το καλό αποδίδεται στον Αλλάχ, καθώς Αυτός είναι που το παραχώρησε στους ανθρώπους.

Όσο για το κακό, κι αυτό δημιουργήθηκε από τον Αλλάχ, όχι μάταια, μα για ένα σοφό σκοπό. Λαμβάνοντας υπ' όψη αυτόν τον σοφό σκοπό, το κακό θεωρείται

ότι και αυτό προέρχεται από τις Χάρες που ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει στους ανθρώπους, καθώς όλες Του οι πράξεις είναι καλές. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχι ονά_{Σάλαμι}) είπε (σε μια επίκληση): «**Όλο το καλό είναι στα Χέρια Σου και το κακό δεν αποδίδεται σε Σένα.**» (Μόσλεμ)}

Ο Αλλάχ (^{Σουμπτχάναχου}_{Ουά}^{Τα'άλα}) είπε: «*Ma, όσον αφορά αυτόν που δίνει (από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία) και φοβάται τον Αλλάχ (εφαρμόζοντας τις Εντολές Του), και απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του,* ◇ *Και πιστεύει στην Αλ-Χούσνα (δηλ. πιστεύει στη Μοναδικότητα Του Αλλάχ, και στο ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ, και πιστεύει επίσης ότι ο Αλλάχ θα τον Αποζημιώσει για ό,τι ξόδεψε σε φιλανθρωπία, θα τον Ανταμοίψει για τα καλά έργα του όπως Υποσχέθηκε ότι θα Ανταμοίψει τους ενάρετους),* ◇ *Θα τον διευκολύνουμε (το δρόμο προς) το καλό (δηλ. θα τον καθοδηγήσουμε προς τον καλό δρόμο και τις καλές πράξεις).* ◇ *Αλλά, όσον αφορά εκείνον που είναι φιλάργυρος και νομίζει ότι είναι αυτάρκης (και δεν έχει ανάγκη Του Αλλάχ, ούτε την αμοιβή Του, και έτσι άφησε τη λατρεία προς Αυτόν), ~ Και διέψευδε την Αλ-Χούσνα (δηλ. διέψευδε τη Μοναδικότητα Του Αλλάχ, και το ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει αν ξοδέψει από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία),* ◇ *Θα τον διευκολύνουμε (το δρόμο) της δυσκολίας (δηλ. διευκολύνουμε τον δρόμο του κακού για τον άθλιο ώστε να αξίζει την τιμωρία από Του Αλλάχ κατά την Μέλλονσα ζωή, και ο Αλλάχ ποτέ δεν καθοδηγεί τους άδικους).*» [92:5-10]

47. Επιτρέπεται να λέμε ότι κάποιος είναι μάρτυρας (Σαχείντ); Το να περιγράφουμε κάποιο άτομο ως μάρτυρα είναι ακριβώς το ίδιο με το να λέμε ότι είναι στον Παράδεισο. Δεν πρέπει να λέμε για έναν συγκεκριμένο άνθρωπο ότι είναι ένας από τους κατοίκους του Παραδείσου ή της Κολάσεως, παρά μόνο αυτούς για τους οποίους ο Προφήτης μάς έχει ενημερώσει.

Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι η πρόθεση κάθε ατόμου είναι κάτι κρυφό μέσα του, που δεν το γνωρίζει κανείς παρά μόνο ο Αλλάχ. Ωστόσο, αναμένουμε οι καλοί άνθρωποι να λάβουν καλές αμοιβές και φοβόμαστε πως εκείνοι που διαπράττουν το κακό θα τιμωρηθούν.

48. Επιτρέπεται να κρίνουμε ότι κάποιος συγκεκριμένος Μουσουλμάνος είναι άπιστος; Δεν επιτρέπεται να κρίνουμε ότι κάποιος Μουσουλμάνος είναι άπιστος, υποκριτής ή πολυθεϊστής αν δεν έχει κάνει κάτι που να αποδεικνύει κάτι τέτοιο. Μα όσο αφορά τις προθέσεις του, τις αφήνουμε μόνο για τον Αλλάχ.

49. Επιτρέπεται να εκτελείται Ταονάφ (περιφορά) σε άλλα μέρη, εκτός του Αλ-Κά'μπα; Το μόνο μέρος στο οποίο επιτρέπεται να εκτελούμε Ταονάφ είναι ο Ιερός Οίκος, και δεν επιτρέπεται να εξομοιώνουμε τον Ιερό Οίκο με κανένα άλλο μέρος στον κόσμο, όσο ιερό κι αν είναι.

Οποιος εκτελεί Ταονάφ σε άλλα μέρη, με την πρόθεση να τιμήσει, έχει σταθεί ανυπάκουος προς τον Αλλάχ.

Πράξεις της καρδιάς

Ο Αλλάχ δημιούργησε την καρδιά και την έκανε βασιλιά, και έκανε το σώμα τα στρατεύματά της. Αν ο βασιλιάς είναι καλός, τότε και οι στρατιώτες του θα είναι καλοί. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ονά ^{Σάλαμ}_{απι}) είπε: «**Πράγματι, υπάρχει ένα κομμάτι σάρκας στο σώμα, αν αυτό είναι καλό, ολόκληρο το σώμα είναι καλό, κι αν είναι διεφθαρμένο, ολόκληρο το σώμα είναι διεφθαρμένο. Στ' αλήθεια είναι η καρδιά.**» (^{Αλ-}**Μπουχάρι** και **Μόσλεμ**)

Η καρδιά είναι ο τόπος της πίστης και της ευσέβειας, ή της απιστίας, της υποκρισίας και του πολυθεϊσμού. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ονά ^{Σάλαμ}_{απι}) είπε: «**Η ευσέβεια βρίσκεται ακριβώς εδώ –και έδειξε με το δαχτυλό του το στήθος του (από τη μεριά της καρδιάς) τρεις φορές.**» (**Μόσλεμ**)

Το Ιμάν (η Πίστη) αποτελείται από Πεποίθηση, Λόγο και Πράξεις. Η πεποίθηση της καρδιάς, ο Λόγος της γλώσσας, και οι Πράξεις της καρδιάς και του σώματος. Η καρδιά πιστεύει και εγκρίνει, κάτι που παράγει το λόγο της Σαχάντα (μαρτυρία της πίστεως) στη γλώσσα. Έπειτα η καρδιά πράττει τα έργα της, που είναι αγάπη, φόβος και ελπίδα. Έπειτα η γλώσσα κινείται με το να μνημονεύει τον Αλλάχ και να απαγγέλλει το Κοράνιο, και το σώμα υποκλίνεται και κάνει ενάρετες πράξεις που φέρνουν το άτομο πιο κοντά στον Αλλάχ. Επομένως το σώμα ακολουθεί την καρδιά· και άρα τίποτα δεν μπαίνει στην καρδιά, χωρίς να εμφανίζεται στο σώμα με κάποιον τρόπο.

Ποιες είναι οι πράξεις της Καρδιάς; Είναι οι πράξεις, που προέρχονται απ' την καρδιά και συνδέονται μ' αυτή. Η σπουδαιότερη από αυτές είναι η πίστη στον Αλλάχ. Από αυτές τις πράξεις προέρχεται το να έχει κανείς πίστη με υποταγή και βεβαιότητα, σε συνδυασμό με ό,τι βρίσκεται στην καρδιά από φόβο, ελπίδα, μεταμέλεια, εμπιστοσύνη, υπομονή, βεβαιότητα, ταπεινότητα και αγάπη προς τον Αλλάχ κ.ο.κ.

Για κάθε πράξη της καρδιάς, υπάρχει μια ασθένεια που αντιτίθεται σ' αυτήν. Το να επιδεικνύεται κανείς όταν κάνει καλές πράξεις αντιτίθεται στο να τις κάνει για Χάρη του Αλλάχ, η αμφιβολία αντιτίθεται στη βεβαιότητα, το μίσος αντιτίθεται στην αγάπη κ.ο.κ. Αν αποφύγουμε το να εξαγνίσουμε την καρδιά μας, τότε οι αμαρτίες μας θα συσσωρεύονται μέσα σ' αυτήν και θα την καταστρέψουν. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ονά ^{Σάλαμ}_{απι}) είπε: «**Όταν κάποιος δούλος διαπράττει αμαρτία, ένα σημάδι αποτυπώνεται στην καρδιά του. Αν πάψει και ζητήσει συγχώρεση (από τον Αλλάχ) και μετανιώσει, τότε αυτό (το σημάδι) καθαρίζεται και αφαιρείται. Αν τη διαπράξει ξανά, τότε εκείνο το σημάδι θα αποτυπωθεί ξανά και θα διογκωθεί, κι αν την διαπράξει ξανά, θα διογκωθεί περισσότερο, μέχρι να καλύψει την καρδιά του. Αυτό είναι το *Ran* (κάλυμμα) που ανέφερε ο Αλλάχ: “Οχι! Στ' αλήθεια σκέπασε τις καρδιές τους (από το να πιστέψουν στο Κοράνιο) αυτό που έκαναν (από αμαρτίες και αισχρές πράξεις).”** [83:14] » (**Ατ-Τίρμιδι**). Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ονά ^{Σάλαμ}_{απι}) είπε επίσης: «**Η καρδιά θα εκτεθεί σε πειρασμούς, όπως ένα χαλάκι που φτιάχτηκε από ψάθα κομμάτι-κομμάτι (ψάθας), και όποια καρδιά τους αποδέχεται, θα αποτυπωθεί μέσα της ένα μαύρο σημάδι, μα όποια καρδιά τους απορρίπτει, θα αποτυπωθεί μέσα της ένα λευκό σημάδι. Μέχρι που θα υπάρχουν δύο είδη καρδιών: μία λευκή, σαν μία λευκή λίθο που δεν θα φθαρεί από κανέναν πειρασμό, για όσο διαρκούν οι ουρανοί και η γη· και η άλλη μαύρη, στο χρώμα του χώματος, σαν ένα αναποδογυρισμένο δοχείο, που δεν θα**

αναγνωρίζει ποιο είναι το καλό, ούτε θα απορρίπτει αυτό που είναι κακό, εκτός αυτού που συμφωνεί με τους πόθους της.» (Μόσλεμ)

Το να γνωρίζει κανείς τις πράξεις της καρδιάς είναι πιο σημαντικό και αποτελεί μεγαλύτερη υποχρέωση για το δούλο, από το να γνωρίζει τις πράξεις του σώματος. Επειδή αυτή αποτελεί τον κορμό, ενώ οι πράξεις του σώματος αποτελούν τα κλαδιά και τους καρπούς της, που την ολοκληρώνουν. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «**Ο Άλλαχ δεν κοιτάζει την μορφή σας και τον πλούτο σας, αλλά κοιτάζει τις καρδιές και τις πράξεις σας.**» (Μόσλεμ). Η καρδιά είναι ο τόπος της γνώσης, του συλλογισμού, του προβληματισμού και του στοχασμού. Γι' αυτό η διαφοροποίηση ανάμεσα στους ανθρώπους για τον Άλλαχ εξαρτάται από το ό,τι βρίσκεται στις καρδιές τους από πίστη, βεβαιότητα, ειλικρίνεια κ.ο.κ. Ο Αλ-Χάσαν Αλ-Μπάσρι είπε: «Μα τον Άλλαχ, ο Άμπου Μπακρ δεν τους ξεπέρασε με προσευχή ή νηστεία, αλλά με ό,τι βρίσκεται στην καρδιά του από πίστη.»

Οι πράξεις της καρδιάς είναι πιο σημαντικές από τις πράξεις του σώματος με πολλούς τρόπους: 1) Κάθε ελάττωμα στη λατρεία της καρδιάς θα μπορούσε να καταστρέψει την πράξη λατρείας του σώματος, όπως η επίδειξη στη λατρεία. 2) Οι πράξεις της καρδιάς είναι η βάση, κι έτσι κανείς δεν κατηγορείται για καμία αθέλητη δήλωση ή κίνηση, που δεν εκτελείται σκόπιμα από την καρδιά. 3) Είναι ο λόγος για την κατάκτηση των υψηλότερων στρωμάτων του Παραδείσου. 4) Είναι πιο σκληρές και δύσκολες από τις πράξεις του σώματος. Ο Ιμπν Αλ-Μουνκάντιρ είπε: «Πάλεψα με τον εαυτό μου για σαράντα χρόνια, μέχρι που υπέκυψε σε μένα.» 5) Έχουν ένα πολύ πιο όμορφο αποτέλεσμα, όπως την αγάπη μεταξύ δύο ανθρώπων για χάρη του Άλλαχ και όχι για κάποια υλιστικά συμφέροντα. 6) Θα λάβουν μεγαλύτερη αμοιβή. Ο Αμπου Αντ-Νταρντά' (η ευαρέστηση του Άλλαχ επ' αυτού) είπε: «Το να διαλογίζεσαι (σχετικά με τα Σημάδια του Άλλαχ στο σύμπαν) για μια ώρα είναι καλύτερο απ' το να προσεύχεσαι όλη τη νύχτα.» 7) Παρακινούν το σώμα. 8) Είναι ο λόγος που κάνει την αμοιβή για τις πράξεις του σώματος μεγαλύτερη ή μικρότερη, ή τελείως ανάξια, όπως η *Xουνσού'* (υποταγή και ταπεινότητα) στην προσευχή. 9) Θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τις πράξεις του σώματος, όπως για παράδειγμα το να έχει κανείς την πρόθεση για να δώσει ελεημοσύνη, αλλά να μην έχει τα χρήματα για να το κάνει. 10) Η αμοιβή τους δεν έχει όριο, όπως η υπομονή. 11) Η αμοιβή τους συνεχίζεται ακόμα κι αν το σώμα πάψει ή καταστεί ανίκανο να πράξει. 12) Προηγούνται και συμβαδίζουν με τις πράξεις του σώματος, όπως η πρόθεση για προσευχή προηγείται της πράξης της προσευχής, και επίσης την ώρα της προσευχής η πρόθεση συμβαδίζει με την πράξη.

Η καρδιά περνά από στάδια πριν το σώμα εκτελέσει μία πράξη: 1) **Αλ-Χάγκες:** Όταν μία σκέψη έρχεται πρώτα στην καρδιά. 2) **Αλ-Χάτερα:** Όταν η σκέψη παραμένει σ' αυτήν. 3) **Χαντίθ Αν-Ναφς:** Το να είναι κανείς αναποφάσιστος για το να κάνει ή να μην κάνει κάτι. 4) **Αλ-Χαμμ:** Όταν η σκέψη του να κάνει κάτι υπερισχύει από το να μην το κάνει. 5) **Αλ-Άζμ:** Το να έχει κανείς ισχυρή θέληση, και να αποφασίσει να κάνει κάτι.

Δεν υπάρχει ούτε αμοιβή, ούτε αμαρτία για τα τρία πρώτα στάδια. Όσο για το **Αλ-Χαμμ** (δηλ. το να σκέφτεται κανείς να κάνει κάτι) αν σκέφτεται να κάνει μια

καλή πράξη τότε καταγράφεται, μα αν σκέφτεται να κάνει μια κακή πράξη, τότε δεν καταγράφεται. Όσο για το Αλ-Άζμ (δηλ. το Αλ-Χαμμ μετατράπηκε σε Αλ-Άζμ, δηλ. ο άνθρωπος αποφάσισε να κάνει κάτι). Αν κάποιος αποφασίζει να πράξει με βάση τη σκέψη του, τότε αν είναι καλή καταγράφεται ως καλή πράξη, κι αν είναι κακή καταγράφεται ως κακή πράξη, ακόμα κι αν δεν το κάνει. Ο λόγος γι' αυτό είναι ότι όταν συνδυάζεται η ισχυρή θέληση με την ικανότητα τότε θεωρείται σαν να το έχει κάνει. Ο Άλλαχ λέει: «*Στ' αλήθεια, αυτοί που αγαπούν το να εξαπλωθεί η Αλ-Φάχισα (η ανηθικότητα και οι αισχρές πράξεις) μεταξύ των πιστών, θα λάβονν ένα επώδυνο μαρτύριο.*» Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Όταν δυο Μουσουλμάνοι πολεμούν ο ένας τον άλλο με τα σπαθιά τους, τότε και ο δολοφόνος και αυτός που σκοτώνεται ρίχνονται στο Πυρ.*» Του είπα, «Ω, Αγγελιαφόρε Του Άλλαχ! Εντάξει με το δολοφόνο, αλλά γιατί ο δολοφονημένος θα ριχτεί στο Πυρ;». Εκείνος (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) απάντησε, «Επειδή είχε την πρόθεση να σκοτώσει τον σύντροφό του.» (Αλ-Μπουνχάρι)

Αν δεν διαπράξει την αμαρτία, αφού πήρε την απόφαση να την κάνει, τότε είναι κάτι από τα ακόλουθα: 1) Κάποιος που δεν την έκανε από φόβο προς τον Άλλαχ. Αυτός ο άνθρωπος ανταμείβεται. 2) Κάποιος που δεν την έκανε από φόβο προς τους ανθρώπους. Αυτός ο άνθρωπος αμάρτησε, καθώς το να μην κάνει μία αμαρτία είναι πράξη λατρείας, που πρέπει να γίνεται μόνο για Χάρη του Άλλαχ. 3) Κάποιος που δεν την διαπράττει, επειδή είναι ανίκανος να την κάνει. Και δεν αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή. Αυτός ο άνθρωπος αμάρτησε, λόγω της κακής και αποφασιστικής πρόθεσής του. 4) Κάποιος που δεν την διαπράττει επειδή είναι ανίκανος να την κάνει, παρόλα αυτά αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή, μα αποτυγχάνει. Μια πλήρης αμαρτία καταγράφεται γι' αυτό το άτομο, γιατί το να θέλει κανείς να διαπράξει μια αμαρτία, και να αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή είναι σαν να την διαπράττει, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως στο Χαντίθ. Όποτε υπάρχει η πρόθεση να διαπράξει κανείς μια κακή πράξη, τότε τιμωρείται γι' αυτή, είτε η πρόθεση προηγείται, είτε έπειτα της πράξης. Έτσι αν κάποιος διαπράττει μια αμαρτία κι έπειτα σκοπεύει να την διαπράξει ξανά όταν του δωθεί η ευκαιρία, πρόκειται για ένα άτομο που επιμένει στην αμαρτία του και τιμωρείται γι' αυτή την πρόθεση, ακόμα κι αν δεν διαπράξει ξανά αυτή την αμαρτία.»

Μερικές από τις πράξεις της καρδιάς:

► **Πρόθεση:** περιλαμβάνει τη σημασία της «θέλησης» και του «στόχου», και η πράξη δεν γίνεται αποδεκτή, παρά μόνο μαζί με την πρόθεση. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «*Στ' αλήθεια, οι πράξεις κρίνονται μόνο σύμφωνα με τις προθέσεις, και ο κάθε άνθρωπος θα λάβει μόνο αυτό το οποίο σκόπευε.*» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ)

Ο Ιμπν Αλ-Μουμπάρακ είπε: «Μπορεί μια μικρή πράξη να αυξηθεί λόγω της πρόθεσης, και μπορεί μια σπουδαία πράξη να μειωθεί λόγω της πρόθεσης.»

Ο Αλ-Φουντάιλ είπε: «Ο Άλλαχ θέλει από σας μόνο την πρόθεση και τη θέλησή σας. Αν η πράξη γίνει για τη Χάρη του Άλλαχ και μόνο, τότε θεωρείται ειλικρινής πράξη. Αυτό ισχύει μόνο όταν η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Άλλαχ και μόνο, χωρίς να αναλογεί μερίδιο σε κανέναν άλλον. Αν γίνει για χάρη κάποιου άλλου πέραν του Άλλαχ, τότε θεωρείται επίδειξη, υποκρισία κλπ.».

Μια ωφέλιμη σημείωση: Όλοι οι άνθρωποι θα καταστραφούν, εκτός από τους ανθρώπους της γνώσης. Και όλοι από αυτούς (τους ανθρώπους της γνώσης) θα καταστραφούν, εκτός από αυτούς που πράττουν (σύμφωνα με τη γνώση τους). Και όλοι από αυτούς (που πράττουν) θα καταστραφούν, εκτός από τους ειλικρινείς. Το σημαντικότερο καθήκον κάθε δούλου που θέλει να υπακούσει τον Αλλάχ, είναι να γνωρίζει την πρόθεσή του, κι έπειτα πρέπει να την διορθώσει πράττοντας σύμφωνα με αυτή, αφού γνωρίζει την πραγματικότητα της ειλικρίνειας και της αφοσίωσης. Το να πράττει χωρίς να έχει πρόθεση είναι ταλαιπωρία, το να έχει την πρόθεση χωρίς ειλικρίνεια είναι επίδειξη, και η ειλικρίνεια χωρίς πίστη είναι άσκοπη.

Οι πράξεις μπορεί να είναι τριών ειδών: **1) Αμαρτίες.** Το να έχει κανείς καλή πρόθεση ενώ διαπράττει αμαρτία, δεν την καθιστά καλή πράξη. Παρόλα αυτά εάν έχει κανείς κακή πρόθεση, η αμαρτία θα είναι μεγαλύτερη. **2) Επιτρεπτές πράξεις.** Όλες οι επιτρεπτές πράξεις συνδυάζονται με την πρόθεση, και είναι πιθανόν ότι η πρόθεση μπορεί να μετατρέψει την επιτρεπτή πράξη σε καλή πράξη. **3) Καλές πράξεις.** Η αποδοχή των καλών πράξεων από τον Αλλάχ, καθώς και ο πολλαπλασιασμός της αμοιβής τους εξαρτάται από την πρόθεση κάποιου¹. Αν κάποιος σκοπεύει να κάνει επίδειξη, τότε οι πράξεις αυτές μετατρέπονται σε αμαρτίες και μικρότερο Σιρκ, που μπορεί να οδηγήσει στο μεγαλύτερο Σιρκ.

Υπάρχουν τρία είδη επίδειξης: **1)** Όταν η επίδειξη είναι ο βασικός λόγος για να κάνει κανείς μία καλή πράξη· αυτό αποτελεί Σιρκ και η πράξη καταργείται. **2)** Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ, αλλά τότε η πρόθεση της επίδειξης εισήλθε στην πρόθεση για την πράξη. Αν το τέλος της πράξης δεν βασίζεται στην αρχή της, όπως για παράδειγμα στη φιλανθρωπία, τότε η αρχή της γίνεται αποδεκτή, αλλά το τέλος της απορρίπτεται. Αν το τέλος της πράξης βασίζεται στην αρχή, όπως στην προσευχή, τότε υπάρχουν δύο πιθανές καταστάσεις: **α.** Το άτομο να μάχεται ενάντια στην πρόθεση της επίδειξης και να αποστρέφεται από αυτήν· τότε η πρόθεση της επίδειξης δεν θα επηρεάζει την πράξη. **β.** Το άτομο νιώθει ασφαλής με την πρόθεσή του να επιδείξει την πράξη του· κάτι τέτοιο θα καταργήσει την καλή πράξη που εκτελεί το άτομο. **3)** Κάποιος νιώθει την πρόθεση να επιδείξει την

¹ Ο Προφήτης (^{Σάλιμ}_{Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{Σάλιμ}) είπε: «Οποιος αποφάσισε να κάνει μια καλή πράξη αλλά δεν την έκανε, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία πλήρη καλή πράξη. Αλλά αν την κάνει, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως δέκα μέχρι εφτακόσιες, μέχρι και πολύ πολλαπλάσιες. Μα όποιος αποφάσισε να κάνει μια κακή πράξη αλλά δεν την έκανε, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία πλήρη καλή πράξη. Μα αν την κάνει, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία κακή πράξη.» (Αλ-Μπουνάρι και Μόσλεμ). **Επίσης είπε:** «Αυτό το έθνος παρομοιάζεται με τέσσερα είδη ανθρώπων. Ένας είναι εκείνος που ο Αλλάχ του έχει παραχωρήσει πλούτο και γνώση και έτσι πράττει σύμφωνα με τη γνώση του όσον αφορά τον πλούτο του και τον ξοδεύει συνετά (όπως πρέπει και στη φιλανθρωπία). Ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίον ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει γνώση, αλλά όχι πλούτο, (και είναι ειλικρινής στις προθέσεις του) και λέει, 'Αν κατείχα πλούτο όπως εκείνος, θα έπραττα όπως εκείνος [που έχει πλούτο και γνώση] πράττει.'» -Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σάλιμ}_{Αλλάχον} ^{Αλλάχον}_{Σάλιμ}) προσέθεσε, «Αυτοί οι δύο θα είναι ισάξιοι όσον αφορά την αμοιβή.» - «Ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίο ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει πλούτο, μα όχι γνώση, και σπαταλά τον πλούτο του ασύνετα. Και ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίον ο Αλλάχ δεν έχει παραχωρήσει ούτε πλούτο, ούτε γνώση, και λέει, 'Αν κατείχα πλούτο όπως εκείνος, θα έπραττα όπως εκείνος [που έχει πλούτο, αλλά όχι γνώση] πράττει.'». Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σάλιμ}_{Αλλάχον} ^{Αλλάχον}_{Σάλιμ}) προσέθεσε στη συνέχεια: «Αυτοί οι δύο είναι ισάξιοι στην αμαρτία.» (Ατ-Τίρμιδι).

πράξη του μετά την ολοκλήρωσή της. Αυτό δεν είναι παρά μόνο ψίθυροι, που δεν έχει καμία επιρροή στην πράξη, ή σε εκείνον που την εκτελεί.

Υπάρχουν κι άλλοι κρυφοί δρόμοι, που μπορεί να οδηγήσουν κάποιον στην επίδειξη για τις πράξεις του, γι' αυτό θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός.

Εάν η πρόθεση κάποιου κάνοντας μια καλή πράξη είναι να αποκτήσει οφέλη στην εγκόσμια ζωή, τότε η αμοιβή ή η αμαρτία του εξαρτάται από την πρόθεσή του.

Υπάρχουν τρία είδη προθέσεων: 1) Η πράξη γίνεται μόνο για να αποκτήσει κάποια εγκόσμια οφέλη, όπως κάποιος που ηγείται στην προσευχή μόνο και μόνο για να κερδίσει χρήματα. Αυτός έχει διαπράξει αμαρτία. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχων}
^{Αλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος έχει λάβει γνώση, από τις γνώσεις που δεν τις επιδιώκει κανείς παρά μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ, αλλά εκείνος την έμαθε μόνο για να επιτύχει κάποιο όφελος αντού του κόσμου, δεν θα μυρίσει την ευωδία του Παραδείσου κατά την Ημέρα της Ανάστασης.**» (^{Αμπου Νταούντ}) 2) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ, καθώς επίσης και για να κερδίσει κάποιο όφελος στην εγκόσμια ζωή. Η πίστη και η ειλικρίνεια αυτού του ατόμου είναι μειωμένες, όπως για παράδειγμα κάποιος που τελεί το προσκύνημα και για χάρη του εμπορίου και για το ίδιο το προσκύνημα. Η αμοιβή αυτού του ατόμου βασίζεται στην ειλικρίνειά του. 3) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ και μόνο, μα το άτομο λαμβάνει κάποια χρήματα ή κάτι άλλο για να βοηθηθεί να εκτελέσει την πράξη. Η αμοιβή αυτού του ατόμου είναι πλήρης και δε μειώνεται λόγω αυτών που έλαβε.

Οι άνθρωποι που είναι ειλικρινείς στις πράξεις τους ανήκουν σε ένα από τα τρία επίπεδα: 1) **Στο χαμηλότερο επίπεδο:** Είναι εκείνοι που κάνουν καλές πράξεις για να λάβουν αμοιβή ή από φόβο για την τιμωρία. 2) **Στο μεταίο επίπεδο:** Είναι εκείνοι που τις κάνουν από ευγνωμοσύνη προς τον Αλλάχ και από υπακοή προς Αυτόν. 3) **Στο υψηλότερο επίπεδο:** Είναι εκείνοι που τις κάνουν από αγάπη προς τον Αλλάχ και για να Τον δοξάσουν. Αυτό είναι το επίπεδο των Σιντικίν (των ειλικρινών).

► Μεταμέλεια: Αποτελεί συνεχή υποχρέωση του ανθρώπου, αφού αποτελεί μέρος της ανθρώπινης φύσης, η διάπραξη αμαρτίας. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχων}
^{Αλάχι ονά}_{Σάλαμ}) είπε: «**Κάθε νιός του Αδάμ αμαρτάνει συνεχώς, και οι καλύτεροι από εκείνους που αμαρτάνουν συνεχώς είναι εκείνοι που μετανοούν συχνά.**» (^{Ατ-Τίρμιδι}). Επίσης είπε: «**Αν δεν αμαρτάνατε, ο Αλλάχ θα σας έσβηνε την ύπαρξη και θα σας αντικαθιστούσε με άλλονς ανθρώπους που αμαρτάνουν, και έπειτα ζητούν συγχώρεση από τον Αλλάχ και στη συνέχεια ο Αλλάχ θα τους συγχωρούσε.**» (^{Μόσλεμ})

Το να επιμένει κανείς πεισματικά στην αμαρτία και το να καθυστερεί να ξητήσει συγχώρεση γι' αυτήν αποτελεί μεγάλο σφάλμα.

Ο Σατανάς θέλει να νικήσει τον άνθρωπο με ένα από τα επτά εμπόδια, αν αποτύχει με το πρώτο εμπόδιο, τότε προσπαθεί με το επόμενο κ.ο.κ.. Αυτά τα εμπόδια είναι τα ακόλουθα:

1) Το εμπόδιο της ειδωλολατρίας (Σιρκ) και της απιστίας (Κουφρ). 2) Το εμπόδιο των Καινοτομιών στη θρησκεία (Μπί'ντα) και το να σταματήσει κανείς να ακολουθεί το δρόμο του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχων}
^{Αλάχι ονά}_{Σάλαμ}) και των Συντρόφων του. 3) Το εμπόδιο της διάπραξης των μεγάλων αμαρτιών (Καμπά'ιρ). 4) Το εμπόδιο της διάπραξης των μικρότερων αμαρτιών (Σαγά'ιρ). 5) Το εμπόδιο της εξώθησης σε

υπερβολή στα επιτρεπτά πράγματα. **6)** Το εμπόδιο του να εξωθείται κανείς στο να εκτελεί συγκεκριμένες πράξεις υπακοής, ενώ υπάρχουν άλλες πιο σπουδαίες και με μεγαλύτερη αμοιβή. **7)** Το εμπόδιο του να στέλνει ο Σατανάς κάποιους ανθρώπους που είναι δαίμονες και κάποιους δαίμονες από τα τζιν σε αυτόν τον άνθρωπο.

• **Υπάρχουν δύο είδη αμαρτιών:** **1) Οι μεγάλες αμαρτίες (Καμπά'ιρ):** περιλαμβάνουν κάθε αμαρτία για την οποία, είτε έχει θεσπιστεί κάποια προκαθορισμένη τιμωρία σε αυτήν τη ζωή, είτε κάποια τιμωρία για τη Μέλλουσα Ζωή, είτε αναφέρεται ως λόγος για την Οργή ή την Κατάρα του Αλλάχ, είτε λέγεται ότι ακυρώνει την πίστη. **2) Οι μικρότερες αμαρτίες (Σαγά'ιρ):** είναι όλες οι αμαρτίες εκτός των προαναφερθέντων.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που κάνουν μια μικρότερη αμαρτία να γίνει μεγάλη. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι: το να επιμένει κανείς πεισματικά στη διάπραξή τους, να επιμένει να τις διαπράττει ξανά και ξανά, να νομίζει ότι είναι ασήμαντες, να καυχιέται γι' αυτές και να τις διαπράττει φανερά και δημοσίως.

• Η μεταμέλεια γίνεται αποδεκτή από κάθε αμαρτία. Ο Αλλάχ αποδέχεται τη μετάνοια ενός ατόμου, αρκεί εκείνο να μη βρίσκεται στα πρόθυρα του θανάτου, και ο ήλιος δεν έχει ανατείλει ακόμα από τη δύση¹.

Αν κανείς είναι ειλικρινής στη μεταμέλειά του, οι αμαρτίες του θα μετατραπούν σε καλές πράξεις, ακόμα κι αν ήταν τόσο πολλές που έφταναν μέχρι τον ουρανό.

Υπάρχουν τέσσερις προϋποθέσεις για να γίνει αποδεκτή η μεταμέλεια: **1)** το να παύει κανείς αυτήν την αμαρτία. **2)** το να αισθάνεται κανείς τύψεις και ενοχές για τη διάπραξή της. **3)** το να είναι αποφασισμένος να μην επιστρέψει σ' αυτήν την αμαρτία στο μέλλον. **4)** αν η αμαρτία σχετίζεται με τα δικαιώματα ενός άλλου ατόμου, απαιτείται η εξασφάλιση ότι τα δικαιώματα επιστρέφονται σ' εκείνους, σε βάρος των οποίων έχουν διαπραχθεί αδικίες.

Οσοι μετανοούν ανήκουν σε τέσσερις κατηγορίες:

1) Κάποιος που μετανοεί από όλες τις αμαρτίες του και διατηρεί τη μεταμέλεια μέχρι το θάνατό του, χωρίς να επιστρέψει στη διάπραξη αυτών των αμαρτιών. Πίπτει μόνο σε μικρά παραπτώματα, στα οποία οι άνθρωποι εύκολα υποπίπτουν. Αυτό αντιπροσωπεύει ευθύτητα στη μετάνοια και το άτομο αυτό είναι εκείνο που σπεύδει να πράττει καλές πράξεις. Αυτό το είδος μεταμέλειας ονομάζεται ειλικρινής μεταμέλεια και η ψυχή αυτού του ατόμου είναι η αναπαυμένη ψυχή.

2) Κάποιος που μετανοεί και είναι σταθερός στην υπακοή του προς τον Αλλάχ, αλλά υποπίπτει σε κάποιες αμαρτίες χωρίς να σκόπευε να τις κάνει, αλλά εμφανίζονται στο δρόμο του και αυτός τις διαπράττει χωρίς να είναι αποφασισμένος να τις κάνει. Κάθε φορά που διαπράττει αμαρτία, κατηγορεί τον εαυτό του, μετανιώνει που την διέπραξε και είναι αποφασισμένος να μείνει μακριά απ' ό,τι τον προκαλεί να την διαπράξει. Αυτή είναι η κατηγορητέα ψυχή (που κατηγορεί τον εαυτό της).

3) Κάποιος που μετανοεί και συνεχίζει χωρίς να διαπράττει αμαρτίες για κάποιο

¹ Ένα από τα μεγαλύτερα Σημεία της Ημέρας της Κρίσεως είναι ότι ο ήλιος θα ανατείλει από τη δύση και όχι απ' την ανατολή. Μόλις γίνει αυτό, καμιά μετάνοια δεν θα γίνει αποδεκτή, και κανενός η πίστη δεν θα γίνει αποδεκτή αν εκείνος ασπαστεί το Ισλάμ μετά το συμβάν.

διάστημα, κι έπειτα ο πόθος του τον συνεπαίρνει και διαπράττει κάποιες αμαρτίες, με τη διαφορά ότι συνεχίζει να εκτελεί καλές πράξεις. Έπαψε να διαπράττει τις περισσότερες αμαρτίες, παρόλο που ήταν ικανός να τις κάνει, και το επιθυμούσε. Τον κατέβαλαν μια-δυο από τις επιθυμίες του. Μόλις διαπράξει μια αμαρτία, μετανιώνει και υπόσχεται στον εαυτό του να μετανοήσει και να απέχει από αυτήν την αμαρτία. Αυτή είναι **η υπεύθυνη ψυχή**, και βρίσκεται σε κίνδυνο λόγω της καθυστέρησης και την αναβολή της μεταμέλειας. Αυτό γιατί ίσως ο θάνατος να επέλθει πριν τη μετάνοια.

4) Εκείνος που μετανοεί και συνεχίζει για λίγο, κι έπειτα επιστρέφει στη διάπραξη αμαρτιών, χωρίς ούτε να μετανοεί, ούτε να νιώθει τύψεις, γι' αυτό που έκανε. Αυτή είναι **η ψυχή που διατάζει τον εαυτό της για το κακό**, και υπάρχει φόβος ότι μπορεί να έχει άσχημη κατάληξη.

► **Ειλικρίνεια:** Είναι η βάση όλων των πράξεων της καρδιάς. Ο όρος (Σιντκ) ειλικρίνεια καλύπτει διάφορες πτυχές: **1) ειλικρίνεια στο λόγο.** **2) ειλικρίνεια στις προθέσεις και τις επιθυμίες.** **3) ειλικρίνεια στην αποφασιστικότητα.** **4) ειλικρίνεια στην εκπλήρωση της απόφασης.** **5) ειλικρίνεια στις πράξεις,** όπου η εξωτερική να συμβαδίζει με την εσωτερική, όπως για παράδειγμα η ταπεινότητα στην προσευχή.

6) ειλικρίνεια στην εκπλήρωση όλων των πτυχών της θρησκείας. Πρόκειται για το υψηλότερο επίπεδο, όπως το να είναι κανείς ειλικρινής όσον αφορά το φόβο, την ελπίδα, τον ασκητισμό, την ικανοποίηση, την εμπιστοσύνη, την αγάπη και όλες τις υπόλοιπες πράξεις της καρδιάς. Όποιος είναι ειλικρινής στα προαναφερθέντα, τότε χαρακτηρίζεται «ειλικρινής», καθώς έχει πράγματι φτάσει το επίπεδο του ειλικρινούς. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Να είστε ειλικρινεῖς, γιατί η ειλικρίνεια οδηγεί στην αρετή, και η αρετή οδηγεί στον Παράδεισο. Και ο άνθρωπος συνεχίζει να λέει την αλήθεια, μέχρι να καταγραφεί ενώπιον του Αλλάχ ως ειλικρινής άνθρωπος. Το ψεύδος οδηγεί στο Αλ-Φετζούρ (δηλ. κακοβούλια, αισχρές πράξεις), και το Αλ-Φετζούρ οδηγεί στο Πυρ (της Κολάσεως). Και ο άνθρωπος συνεχίζει να λέει ψέματα, μέχρι να καταγραφεί ενώπιον του Αλλάχ, ως ψεύτης.**» (**Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ**)

Οποιος αναζητά την αλήθεια και είναι ειλικρινής όσον αφορά την αναζήτηση της αλήθειας, τότε είναι πολύ πιθανό να καταλήξει επιτυχής στην αναζήτησή του. Αν όχι, τότε ο Αλλάχ θα τον συγχωρήσει.

Το ψεύδος αντιτίθεται στην ειλικρίνεια. Το πρώτο πράγμα στο οποίο το ψεύδος φθάνει και το οποίο διαφθείρει είναι η γλώσσα, έπειτα το υπόλοιπο σώμα, όπου κάνει το ίδιο όπως στη γλώσσα. Έπειτα, εξαπλώνεται και γίνεται μέρος όλων των λεγομένων, των πράξεων και των υποθέσεων του ατόμου, μέχρι που εκείνο περικυκλώνεται απ' αυτό και από τη διαφθορά.

► **Αγάπη:** Η γλυκύτητα της πίστης κερδίζεται μέσα από την αγάπη για τον Αλλάχ, τον Αγγελιαφόρο Του (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) και τους πιστούς. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχ} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Τρία πράγματα, τα οποία όποιος τα κατέχει, θα βρεί μέσα τον τη γλυκύτητα της πίστης: Το να είναι ο Αλλάχ κι ο Αγγελιαφόρος Του οι πιο αγαπητοί σε αυτόν από οτιδήποτε άλλο· το να αγαπά έναν άνθρωπο και να τον αγαπά μόνο για χάρη του Αλλάχ, και το να μισεί να επιστρέψει στην απιστία, αφού ο Αλλάχ τον έχει σώσει από αυτήν, καθώς μισεί το να ριχτεί στο Πυρ.**» (**Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ**).

Αν το δέντρο της αγάπης φυτευτεί στην καρδιά και ποτιστεί με ειλικρίνεια και με το να ακολουθεί κανείς το δρόμο του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλάχι} ^{Αλλάχων}_{ονά} ^{Σάλαμ}_{ρι}), τότε θα παράγει συνεχώς κάθε είδος καρπών με την άδεια του Αλλάχ.

Υπάρχουν τέσσερα είδη αγάπης: 1) **Αγάπη προς τον Αλλάχ**, που είναι η βάση της πίστης· 2) **Αγάπη για Χάρη του Αλλάχ**, και μίσος για Χάρη Εκείνου. Αυτό το είδος αγάπης είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο. 3) **Αγάπη μαζί με τον Αλλάχ**, το να περιλαμβάνει κανείς στην αγάπη του προς τον Αλλάχ άλλους, η οποία πρέπει να προορίζεται μόνο για τον Αλλάχ, όπως η αγάπη των πολυθεϊστών για τους θεούς τους. Αυτό το είδος αγάπης αποτελεί τη βάση του Σιρκ· 4) **Φυσική αγάπη**, όπως η αγάπη κάποιου για τους γονείς και τα παιδιά του, η αγάπη για το φαγητό κ.α. Αυτό το είδος αγάπης είναι επιτρεπτό.

► **Εμπιστοσύνη:** Σημαίνει το να έχει κανείς εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, λαμβάνοντας τα επιτρεπτά μέσα ώστε να αποκτήσει κάτι επιτρεπτό ή να απομακρύνει κάτι κακό, αφήνοντας το αποτέλεσμα στα Χέρια του Αλλάχ. Το να μην έχει κανείς εμπιστοσύνη στον Αλλάχ σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο ελάττωμα στο *Taoukhîn* (μονοθεϊσμό) του. Και το να μην λάβει κανείς τα μέσα ώστε να επιτύχει το στόχο του, σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο ελάττωμα με τη λογική του. Έτσι θα πρέπει κανείς να έχει εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, αλλά ταυτόχρονα να λάβει τα επιτρεπτά μέσα, ώστε να επιτύχει κάτι επιτρεπτό ή να απομακρύνει κάτι κακό.

Υπάρχουν τρία είδη εμπιστοσύνης: 1) **Το υποχρεωτικό:** που είναι η εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, σε όσα μόνο Αυτός είναι Ικανός να κάνει, όπως η θεραπεία ενός αρρώστου. 2) **Το απαγορευμένο:** το οποίο διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: **α.** το μεγαλύτερο Σιρκ. Είναι η περίπτωση όπου κάποιος βασίζεται πλήρως σε πράγματα που ο Αλλάχ έχει δημιουργήσει ως μέσα, και πιστεύει πως αυτά τα μέσα φέρνουν από μόνα τους όφελος ή βλάβη (χωρίς τη δύναμη του Αλλάχ)· **β.** Το μικρότερο Σιρκ. Στην περίπτωση αυτή κάποιος βασίζεται σε κάποιο άλλο άτομο για τον βιοπορισμό του, παρόλο που δεν πιστεύει ότι αυτό το άτομο είναι αυτός που του παραχωρεί το βιοπορισμό, αλλά τον εκλαμβάνει ως κάτι περισσότερο από μια απλή αιτία. 3) **Το επιτρεπτό είδος:** το οποίο αφορά το να εμπιστεύεται κανείς κάποιον άλλον ή να βασίζεται πάνω του σε κάτι που βρίσκεται μέσα στις δυνατότητές του, όπως η αγορά και η πώληση. Δεν είναι επιτρεπτό να πει: «Βασίζομαι στον Αλλάχ κι έπειτα σε σένα», αντίθετα θα πρέπει να πει: «Σε εξουσιοδοτώ να κάνεις αυτό για λογαριασμό μου».

► **Ευγνωμοσύνη:** Αποτελεί ευγνωμοσύνη για την εμφάνιση των αποτελεσμάτων της Εύνοιας του Αλλάχ στο δούλο, δηλαδή την εμφάνιση στην καρδιά του με τη μορφή πίστης, στη γλώσσα του με τη μορφή λόγων ευχαριστίας και δοξασίας προς τον Αλλάχ, και στο σώμα του με τη μορφή λατρείας προς τον Αλλάχ. Δηλαδή η ευγνωμοσύνη προέρχεται από την καρδιά, τη γλώσσα και το σώμα. Η υπομονή είναι ένα μέσο για να δείξει κανείς την ευγνωμοσύνη του. Η σημασία της ευγνωμοσύνης είναι να χρησιμοποιεί κανείς τις χάρες του Αλλάχ ως μέσα υπακοής προς Αυτόν.

► **Υπομονή:** Είναι το να μην απευθύνει κανείς τα παράπονά του για κάποια δοκιμασία που έλαβε σε άλλους, εκτός του Αλλάχ, ούτε να περιμένει από οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ να λύσει τη δοκιμασία του. Παράδειγμα

δοκιμασίας είναι οι αρρώστιες.

Ο Αλλάχ είπε: «**Πράγματι, οι υπομονετικοί θα λάβονταν την αμοιβή των χωρίς απολογισμό [δηλ. όριο]**» [39:10] Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος παραμένει υπομονετικός, ο Αλλάχ θα τον υποστηρίξει στην υπομονή του, και σε κανέναν δεν έχει δοθεί τίποτα καλύτερο και πιο γενναιόδωρο από την υπομονή.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

Ο ‘Ούμαρ είπε: «Δεν γεύτηκα καμιά δοκιμασία, χωρίς ο Αλλάχ να μου παραχωρήσει μέσα της τέσσερις χάρες: το ότι δεν ήταν στη θρησκεία μου, το ότι δεν ήταν μεγαλύτερη από όσο είναι, το ότι δεν στερήθηκα από το να την δέχομαι με πιστή καρδιά και ότι ευελπίστως θα αμειφθώ γι’ αυτή.»

Υπάρχουν τρία επίπεδα υπομονής: 1) Το χαμηλότερο: το να μην παραπονιέσαι, παρόλο που είσαι δυσαρεστημένος. 2) Το μεσαίο: το να μην παραπονιέσαι, αλλά ταυτόχρονα το να δέχεσαι τη δοκιμασία με πιστή καρδιά. 3) Το υψηλότερο: το να ευχαριστείς τον Αλλάχ για το ότι δοκιμάζεσαι.

Η υπομονή διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: 1) Σωματική υπομονή. Εν προκειμένω δεν εννοείται αυτή η κατηγορία. 2) Ψυχολογική υπομονή, που αφορά την αντίσταση στους φυσικούς πόθους και επιθυμίες.

Οτιδήποτε αντιμετωπίζει ένας δούλος σε αυτόν τον κόσμο ανήκει σε ένα απ’ τα δύο: 1) Αυτό το οποίο βρίσκεται σε συμφωνία με τους πόθους του. Έτσι, πρέπει να είναι υπομονετικός στην εκπλήρωση του δικαιώματος του Αλλάχ, ευχαριστώντας Τον και μην χρησιμοποιώντας το προς την ανυπακοή προς Αυτόν.

2) Αυτό που αντιτίθεται στους πόθους του, το οποίο χωρίζεται σε τρία είδη: **a.** Το να είναι κανείς υπομονετικός ως προς την υπακοή προς τον Αλλάχ. Αποτελεί υποχρέωση το να κάνει κανείς ό,τι είναι υποχρεωτικό από τις λατρείες (Φαρντ), και είναι αξιέπαινο το να κάνει οτιδήποτε υπερβαίνει τις υποχρεωτικές λατρείες του (Ναονάφιλ). **b.** Να είναι υπομονετικός στην αποχή από την ανυπακοή στον Αλλάχ. Αποτελεί αναγκαιότητα το να απέχει κανείς από οτιδήποτε απαγορευμένο (Χαράμ) και είναι αξιέπαινο το να απέχει από αυτό που είναι μη επιθυμητό (Μακρούχ). **γ.** Το να είναι υπομονετικός κατά τις δοκιμασίες του Αλλάχ. Αποτελεί αναγκαιότητα να αποτρέπει κανείς τη γλώσσα του απ’ το να παραπονείται, και την καρδιά του από το να ενίσταται σε αυτά που ο Αλλάχ έχει ορίσει, καθώς και το να αποτρέπει το σώμα του να κάνει αυτό που είναι ανεπιθύμητο για τον Αλλάχ, όπως το να θρηγεί, να χαστουκίζει τα μάγουλά του και να σχίζει τα ρούχα του. Είναι αξιέπαινο η καρδιά να ευχαριστείται με την απόφαση του Αλλάχ.

Ποιος είναι καλύτερος: ο πλούσιος που είναι ευγνώμων ή ο φτωχός που είναι υπομονετικός; Εάν ο πλούσιος ξοδεύει τα χρήματά του στην υπακοή του Αλλάχ (ως φιλανθρωπία) ή τα φυλάσσει γι’ αυτό, τότε είναι καλύτερος από το φτωχό. Ωστόσο, αν ξοδεύει τα περισσότερα απ’ τα χρήματά του σε ό,τι είναι επιτρεπτό, τότε ο φτωχός είναι καλύτερος. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «**Αυτός που τρώει και είναι ευγνώμων, είναι στη ίδια θέση με εκείνον που νηστεύει και είναι υπομονετικός.**» (Αχμαντ)

► Ικανοποίηση: Σημαίνει το να είναι κανείς ευχαριστημένος και ικανοποιημένος με κάτι, αφού συμβεί. Το να είναι κανείς ικανοποιημένος με την απόφαση του Αλλάχ, τον κατατάσσει στα υψηλότερα επίπεδα κοντά στον Αλλάχ,

και προέρχεται από τους καρπούς της αγάπης και της εμπιστοσύνης. Το να επικαλείται κανείς τον Αλλάχ για να αφαιρέσει κάτι το βλαβερό, δεν αντιφάσκει με το να είναι ικανοποιημένος μαζί Του.

► **Υποταγή και ταπεινότητα (Χουσού')**: Είναι το να δοξάζει κανείς τον Αλλάχ, και να είναι ταπεινός ενώπιον Του. Ο Χουδάιφα είπε: «Να προσέχετε την ταπεινότητα της υποκρισίας». Τού είπαν: «Ποια είναι η ταπεινότητα της υποκρισίας;». Απάντησε: «Το να δείτε το σώμα σε κατάσταση υποταγής και ταπεινότητας (Χουσού'), ενώ η καρδιά δεν βρίσκεται στην ίδια κατάσταση». Επίσης είπε: «Το πρώτο που πρόκειται να χάσετε από τη θρησκεία σας είναι το Χουσού' (υποταγή και ταπεινότητα)».

Για κάθε πράξη λατρείας, η οποία συνδυάζεται με Χουσού' (υποταγή και ταπεινότητα), η αμοιβή καθορίζεται σύμφωνα με το Χουσού' (υποταγή και ταπεινότητα) του ατόμου, όπως για παράδειγμα την προσευχή. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε γι' αυτόν που προσεύχεται ότι ίσως να λάβει μόνο τη μισή αμοιβή, ή το ένα τέταρτο, πέμπτο...δέκατο από την προσευχή του. Αντίθετα, κάποιος μπορεί να μην λάβει καθόλου αμοιβή από την προσευχή του, λόγω της ενδεχόμενης απόλυτης έλλειψης Χουσού' (υποταγής και ταπεινότητας).

► **Ελπίδα:** Αφορά το να κοιτάζει κανείς την απεραντοσύνη του ελέους του Αλλάχ. Αυτό που την αντιβαίνει είναι το να είναι απελπισμένος. Το να κάνει κανείς μια πράξη με ελπίδα ότι θα λάβει αμοιβή από τον Αλλάχ είναι καλύτερο και ψηλότερο από το να την κάνει φοβούμενος ότι ο Αλλάχ δε θα τη δεχτεί από αυτόν. Επειδή το πρώτο τον κάνει να σκέφτεται καλά για τον Αλλάχ.

Χωρίζεται σε δύο επίπεδα: 1) **Το υψηλότερο επίπεδο:** Το να κάνει κανείς μια καλή πράξη ελπίζοντας στην αμοιβή από τον Αλλάχ. Η Αίσα (^{η εναρέστηση του} ^{Αλλάχ επ' αυτής}) είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, “Και εκείνοι που δίνουν ό,τι δίνουν (την ελεημοσύνη τους), ενώ οι καρδιές τους είναι φοβισμένες”» [Κοράνιο 23:60] είναι εκείνοι που κλέβουν, συνονσιάζονται παράνομα και πίνουν αλκοόλ, ενώ φοβούνται τον Αλλάχ;». Εκείνος (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{·Αλλάχιν ονά Σάλαμ}) απάντησε: «Όχι, Ω κόρη του Ασ-Σιντείκ. Είναι οι άνθρωποι που προσεύχονται, νηστεύουν και δίνουν ελεημοσύνη, ενώ φοβούνται ότι οι πράξεις τους δεν θα γίνουν αποδεκτές “Είναι εκείνοι που σπεύδουν στο να κάνουν καλές πράξεις”» [23:61].» (Ατ-Τίρμιδι).

2) **Το υψηλότερο επίπεδο:** Είναι το επίπεδο εκείνων που διαπράττουν αμαρτία και έπειτα μετανοούν και ελπίζουν για τη συγχώρεση του Αλλάχ. Όσο για τον αμαρτωλό που παραμένει ανυπάκουος και δε μετανοεί καθώς ελπίζει για το έλεος του Αλλάχ, αυτό που κάνει αποτελεί μόνο ευχή και όχι ελπίδα στον Αλλάχ. Ο πιστός συνδυάζει το να κάνει καλό με το φόβο. Ο υποκριτής συνδυάζει το να κάνει κακό με το αίσθημα ασφάλειας.

► **Φόβος:** Είναι η θλίψη που καταβάλλει ένα άτομο λόγω της προσδοκίας ότι θα συμβεί κάποιο κακό. Αν το κακό αυτό είναι βέβαιο, τότε αποκαλείται Χάσιγα. Το αντίθετο του φόβου είναι η ασφάλεια. Ο φόβος δεν αντιφάσκει με την ελπίδα, επειδή ο φόβος αποτελεί κίνητρο ενώ βρίσκεται κανείς σε κατάσταση φόβου, ενώ η ελπίδα είναι ένα κίνητρο ενώ κανείς βρίσκεται σε κατάσταση επιθυμίας. Πρέπει κανείς να συνδυάζει αγάπη, φόβο και ελπίδα. Ο Ιμπν Αλ-Κάγιμ είπε: «Η καρδιά, καθ' οδόν προς

τον Αλλάχ μοιάζει με ένα πουλί· το κεφάλι του είναι η αγάπη, η ελπίδα και ο φόβος είναι τα φτερά του. Αν ο φόβος κατοικεί στην καρδιά, τότε θα κάψει όλους τους πόθους του και θα αφαιρέσει την αγάπη προς όλα τα εγκόσμια πράγματα απ' αυτό.»

Ο **υποχρεωτικός φόβος** είναι ο φόβος που ενθαρρύνει κάποιον προς τις θρησκευτικές υποχρεώσεις (*Φαρντ*) και τον αποτρέπει από τις απαγορεύσεις (*Μονχαρραμάτ*). Ο **αξιέπαινος φόβος** είναι αυτός που ενθαρρύνει κάποιον προς αυτό που είναι αξιέπαινο (*Μούσταχαμπ*) και τον αποτρέπει από κάτι το μη επιθυμητό (*Μακρούχ*).

Υπάρχουν τρία είδη φόβων: 1) **Φόβος προς τον Αλλάχ:** Είναι το να φοβάται κανείς τον Αλλάχ, τον Έναν και Μοναδικό Θεό, πιστεύοντας ότι μόνο Αυτός μπορεί να ωφελήσει και να βλάψει. Δεν επιτρέπεται να φοβάται κανείς οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ, όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες που φοβόντουσαν τα είδωλά τους, και πίστευαν ότι μπορούσαν να τους ωφελήσουν και να τους βλάψουν. 2) **Φόβος προς τους ανθρώπους σχετικά με τη θρησκεία:** Είναι το να οδηγεί ο φόβος προς τους ανθρώπους κάποιον στο να διαπράξει αμαρτία ή να μην κάνει κάτι το υποχρεωτικό. Και αυτός ο φόβος είναι απαγορευμένος. 3) **Ο επιτρεπτός φόβος:** Όπως ο φυσιολογικός φόβος που νιώθει κάποιος για τους λύκους και τα άγρια θηριά.

► Ασκητισμός: Είναι η απομάκρυνση του ανθρώπου από την αγάπη προς το υλικό, στρεφόμενος προς κάτι καλύτερο. Η απομάκρυνση από τα υλικά αγαθά αυτού του κόσμου απαλύνει και ανακουφίζει την καρδιά και το σώμα του καθενός, μα η λαχτάρα για τις απολαύσεις τού αυξάνει το άγχος, τη θλίψη και την ανησυχία. Η αγάπη γι' αυτόν τον κόσμο είναι η πηγή όλων των αμαρτιών, και η απομάκρυνση από τις απολαύσεις του είναι η αιτία για κάθε καλή πράξη. Η αποκήρυξη αυτού του κόσμου σημαίνει να τον αφαιρέσει κανείς από την καρδιά του, και όχι να τον αφαιρέσει από τα χέρια του ενώ η καρδιά του είναι ακόμη προσκολλημένη σ' αυτόν, κάτι που είναι ο ασκητισμός των αδαών. Ο Προφήτης (Σάλαχ Αλλάχον
‘Αλλάχι ονά Σάλαχ) είπε: «**Πόσο σπουδαίος είναι ο καλός πλούτος, όταν βρίσκεται στα χέρια ενός ενάρετου άνδρα!**». (Αχμαντ)

Υπάρχουν πέντε κατηγορίες ενδεών ανθρώπων, όσον αφορά τον πλούτο:

- 1) Κάποιος που στρέφεται μακριά από τον πλούτο, επειδή τον απεχθάνεται και μένει μακριά από τη βλάβη και τον περισπασμό που μπορεί να προκαλέσει. Αυτός είναι ο **ασκητής**.
- 2) Κάποιος που ούτε αγαπάει τον πλούτο, ούτε τον μισεί. Πρόκειται για ένα **ευχαριστημένο** άτομο.
- 3) Κάποιος που προτιμά να έχει πλούτο λόγω της αγάπης του γι' αυτόν, μα δεν τον κυνηγά. Αν έλθει σ' αυτόν τυχαία, τον δέχεται και είναι ευχαριστημένος μ' αυτόν, μα αν υπάρχει κόπος στο να τον κερδίσει, κάτι τέτοιο δεν το θέλει. Αυτός είναι ένας **ικανοποιημένος** άνθρωπος.
- 4) Κάποιος που δεν τον αναζητά, γιατί δεν έχει τη δυνατότητα, ειδάλλως θα είχε την επιθυμία να τον αποκτήσει. Αν έβρισκε έναν τρόπο να τον κερδίσει, ακόμα και με κόπο, θα προσπαθούσε. Αυτός είναι ένας **ανήσυχος** άνθρωπος.
- 5) Κάποιος που τον αναζητά από ανάγκη, όπως κάποιος πεινασμένος ή γυμνός, που δεν έχει φαγητό ή ρουχισμό. Πρόκειται για έναν **Αναγκασμένο** άνθρωπο.

Ἐνας Ἡρεμος Διάλογος

Κάποιος με το όνομα ‘Αμπντ Αλλάχ (αυτό το όνομα σημαίνει δούλος του Αλλάχ) συνάντησε έναν άνδρα με το όνομα ‘Αμπντ Αν-Ναμπέι (που σημαίνει δούλος του Προφήτη) και σκέφθηκε γι’ αυτό το όνομα, αρνούμενος την έννοια του, και αναρωτήθηκε: «Πώς είναι δυνατόν ένας μουσουλμάνος να έχει όνομα που σημαίνει ότι λατρεύει άλλον εκτός του Αλλάχ!». Έτσι, ο ‘Αμπντ Αλλάχ απευθύνθηκε στον ‘Αμπντ Αν-Ναμπέι, λέγοντας: «Λατρεύεις κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ;». Ο ‘Αμπντ Αν-Ναμπέι απάντησε: «Οχι! Δεν λατρεύω κανέναν άλλον εκτός του Αλλάχ. Είμαι Μουσουλμάνος και λατρεύω τον Αλλάχ Μόνο.».

‘Αμπντ Αλλάχ: Τότε γιατί το όνομά σου μοιάζει με κάποια χριστιανικά ονόματα, όπως *Αμπντ Αλ-Μασείχ* (που σημαίνει ο δούλος του Μεσσία, δηλ. του Ιησού. Πρόκειται για ένα κοινό όνομα ανάμεσα στους Άραβες Χριστιανούς); Το να ακούς το όνομα αυτό μεταξύ των Χριστιανών δεν είναι παράξενο, εφ’ όσον λατρεύουν τον Ιησού (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}). Και έτσι όποιος ακούσει το όνομα σου θα σκεφτεί ότι λατρεύεις τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}), και αυτό δεν είναι η αντίληψη του μουσουλμάνου για τον Προφήτη. Ο κάθε μουσουλμάνος πρέπει να πιστεύει ότι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) ήταν απλά δούλος του Αλλάχ και ο αγγελιαφόρος Του και τίποτε άλλο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα ο Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{ονά} ^{Αλλάχουν}_{Σάλαμ}) είναι ο σπουδαιότερος άνθρωπος που έχει ζήσει, και είναι ο γιγέτης όλων των Αγγελιαφόρων. Παίρνουμε το όνομά του στα ονόματά μας αναζητώντας τις ευλογίες του, καθώς επίσης και να πλησιάσουμε τον Αλλάχ μέσω της υψηλής θέσης του Προφήτη κοντά Του. Πέρα απ’ αυτό, ο αδελφός μου ονομάζεται *‘Αμπντ Αλ-Χουσσέΐ* (Ο δούλος του Χουσσεΐν, εγγονός του Προφήτη και υιός του ‘Άλι.) και ο πατέρας μου *‘Αμπντ Αρ-Ρασούλ* (Ο δούλος/λάτρης του Αγγελιαφόρου). Το να παίρνουμε αυτά τα ονόματα είναι μια παλιά και ευρέως διαδεδομένη συνήθεια που ήταν εξαπλωμένη και στους προγόνους μας. Και έτσι το ζήτημα είναι απλό, για αυτό μην είσαι υπερβολικός, αφού η θρησκεία είναι εύκολα κατανοητή και δεν είναι φανατική.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτό είναι ένα διαφορετικό θέμα, ακόμη χειρότερο και αποτελεί μεγαλύτερη αμαρτία από το πρώτο: το να ζητά κανείς από κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ ό,τι Εκείνος Μόνο είναι Ικανός να δώσει. Είτε αυτός από τον οποίο ζητάει είναι ο Προφήτης, είτε ένας από τους ενάρετους ανθρώπους, όπως ο Αλ-Χουσσέΐν (^{η ευαρέστηση του}_{Αλλάχ επ’ αυτού}), κάτι που αποτελεί πλήρη αντίφαση με τον *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμό), τον οποίο έχουμε διαταχθεί να εφαρμόζουμε. Έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη σημασία της έκφρασης *Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*.

Θα σου παρουσιάσω κάποια παραδείγματα που θα σε κάνουν να κατανοήσεις τη σημασία αυτού του ζητήματος, καθώς και το ότι υπάρχουν τρομερές συνέπειες για κάποιον που χρησιμοποιεί αυτά τα ονόματα. Δεν έχω κανέναν άλλον στόχο και καμία άλλη πρόθεση, εκτός από το να διασαφηνίσω την αλήθεια από το ψεύδος, και το να διατάσσω την καλοσύνη και την αρετή και να απαγορεύω το κακό. Μόνο ο Αλλάχ είναι ο Ένας και μοναδικός που βοηθά, και εναποθέτουμε την εμπιστοσύνη μας σ’ Αυτόν. Δεν υπάρχει καμία δύναμη, εκτός αυτή που προέρχεται από τον Αλλάχ. Πριν το κάνω, ας σου υπενθυμίσω το Λόγο του Αλλάχ: «**Στ’ αλήθεια, ο λόγος των πιστών, όταν κλήθηκαν στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, ώστε Εκείνος να**

δικάσει μεταξύ τους ήταν το να πονν, “Ακούμε και υπακούμε”.» [24:51]

Και ο Αλλάχ είπε: «**Και αν διαφωνείτε για οτιδήποτε, τότε αναφέρετέ το στον Αλλάχ (δηλ. στο Κοράνιο) και στον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. στη Σούννα) αν στ' αλήθεια πιστεύετε στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα.**» [4:59]

Τώρα... είπες ότι μαρτυράς πως ο Αλλάχ είναι Ένας, και ότι καταθέτεις ότι Λα ιλλάχ ίλλα Αλλάχ. Μπορείς να εξηγήσεις το νόημα της φράσης;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ταουχίντ σημαίνει να πιστεύει κανείς ότι ο Αλλάχ υπάρχει, ότι δημιούργησε τους ουρανούς και τη Γη, ότι Αυτός δίνει ζωή και θάνατο, ότι Αυτός ελέγχει ολόκληρη την ύπαρξη, και ότι είναι Αυτός που Παρέχει, ο Υποστηρικτής, ο Παντογνώστης, ο Ύψιστος, ο Ικανός για τα πάντα...

‘Αμπντ Αλλάχ: Αν σημαίνει μόνο αυτό, τότε ο Φαραώ και ο λαός του, ο Άμπου Τζάαλ και άλλοι θα θεωρούνταν κι εκείνοι μονοθεϊστές. Δεν είχαν άγνοια για το γεγονός ότι ο Αλλάχ υπάρχει, όπως και η πλειοψηφία των πολυθεϊστών. Ο Φαραώ, ο οποίος ισχυρίζόταν ότι κατείχε ο ίδιος τη Θεία Κυριότητα, πίστευε στο βάθος της καρδιάς του ότι ο Αλλάχ υπάρχει και πως Μόνον Αυτός έχει τη δημιουργία υπό τον έλεγχό Του. Η απόδειξη γ' αυτό είναι ότι ο Αλλάχ είπε: «**Και εκείνοι (ο Φαραώ και ο λαός του) το διέψευσαν από αλαζονεία κι αδικία, ενώ μέσα τους το γνώριζαν με βεβαιότητα.**» [27:14]

Αυτή η παραδοχή έγινε σαφής όταν ήταν έτοιμος να πνιγεί.

Στ' αλήθεια, ο Ταουχίντ για τον οποίον ο Αλλάχ έστειλε τους Αγγελιαφόρους, για τον οποίον αποκάλυψε τις ιερές γραφές, και για τον οποίο πολεμήθηκαν οι Κουράις¹, είναι το να απευθύνει κανείς τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και μόνο.

Ξέρεις γιατί ο Αλλάχ έστειλε Αγγελιαφόρους στη Γη, ο πρώτος από τους οποίους ήταν ο Νουχ (Νώε) (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ});

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Για να καλέσουν τους ειδωλολάτρες στη λατρεία του Αλλάχ και Μόνο, και να εγκαταλείψουν όλους τους εταίρους που Του απέδιδαν.

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, σωστά. Αλλά ποιος είναι ο λόγος που οδήγησε το λαό του Νώε, στο να διαπράττει Σιρκ (πολυνθεϊσμό);

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Δεν ξέρω.

‘Αμπντ Αλλάχ: Ο Αλλάχ έστειλε το Νώε στο λαό του, όταν εκείνοι υπερέβαλλαν όσον αφορά κάποιους ενάρετους άνδρες: τον Ουάντ, τον Σουά‘, τον Γιαγούθ, τον Για‘ούκ, και τον Νεσρ (Βλ. Σούρα Νουχ [71:23] του Ιερού Κορανίου).

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Εννοείς ότι ο Ουάντ, ο Σουά‘, ο Γιαγούθ, ο Για‘ούκ, και ο Νεσρ ήταν ενάρετοι άνθρωποι και όχι κάποιοι κακόβουλοι ηγέτες των απίστων;

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, πράγματι. Ήταν ενάρετοι άνθρωποι, τους οποίους ο λαός του Νώε εξέλαβε ως θεούς. Και μετέπειτα, οι Αραβες τους ακολούθησαν σε αυτό.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αυτό που λες είναι στ' αλήθεια παράξενο!

‘Αμπντ Αλλάχ: Να σου πω κάτι ακόμα πιο παράξενο; Ο τελευταίος Προφήτης, ο ηγέτης μας, ο Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}), εστάλη από τον Αλλάχ σε έναν λαό που αναζητούσε συγχώρεση από τον Αλλάχ όταν αμάρτανε, έναν λαό που λάτρευε τον Αλλάχ, τελούσε Ταουάφ (περιφορά) γύρω από τον Ιερό Οίκο στη Μέκκα, τελούσε

¹ Η Αραβική φυλή που καταδίωξε τους πρώτους Μουσουλμάνους τον καιρό του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}).

Σά'ι ανάμεσα στον Ασ-Σάφα και τον Αλ-Μάρουα, τελούσε το Χατζ (προσκύνημα), και έδινε ελεημοσύνη. Παρόλο που εκτελούσαν όλες αυτές τις πράξεις λατρείας, ταυτόχρονα έπαιρναν δημιουργήματα, όπως αγγέλους και αγίους, ως διαμεσολαβητές μεταξύ εκείνων και του Αλλάχ. Προσπαθούσαν να πλησιάσουν τον Αλλάχ μέσω εκείνων και αναζητούσαν τη διαμεσολάβησή τους.

Ο Μωχάμμαντ (^{Σά'ι}_{Αλλάχι ουά Σάλαμ}) στάλθηκε σ' αυτούς για να ανανεώσει τη θρησκεία του πατέρα τους, του Ιμπραχήμ (Αβραάμ), και να τούς ενημερώσει ότι οι πεποιθήσεις τους και οι πράξεις λατρείας τους πρέπει να απευθύνονται απευθείας προς τον Αλλάχ· δεν πρέπει να απευθύνονται προς κανέναν άλλον, εκτός από Αυτόν. Αυτός Μόνος είναι ο Δημιουργός, ο Μόνος Πάροχος και Υποστηρικτής. Οι επτά ουρανοί και οι επτά γαίες, και οτιδήποτε εμπειριέχεται σ' αυτά, όλα βρίσκονται κάτω από τον έλεγχό του και την Κυριαρχία Του. Ακόμα και εκείνοι οι αποκαλούμενοι 'θεοί' που λάτρευναν, αναγνωρίζουν ότι βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την κυριαρχία Του.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Έχεις καμία απόδειξη για αυτά που λες;

‘Αμπντ Αλλάχ: Υπάρχουν πολλές αποδείξεις. Μια από αυτές είναι ο Λόγος Του Αλλάχ: «*Πες, “Ποιος παρέχει για σας από τον ουρανό και τη Γη; Ή, Ποιος ελέγχει την ακοή και την όραση; Και Ποιος βγάζει τον ζωντανό από τον νεκρό και Ποιος βγάζει τον νεκρό από τον ζωντανό; Και Ποιος διευθετεί κάθε ζήτημα;» Θα πουν “Ο Αλλάχ”, κι έτσι να πεις, “Μα, δεν Τον φοβάστε (κι έτσι να απέχετε από τον πολυθεϊσμό και τις απαγορεύσεις Του);”» [10:31]*

Ακόμη μια είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «*Πες: “Σε ποιον ανήκει η Γη και ό,τι βρίσκεται σ' αυτήν, αν το γνωρίζετε;” ◊ Θα πουν, “Στον Αλλάχ.” Πες, “Τότε δε θα νονθετήθετε;” ◊ Πες, “Ποιος είναι ο Κύριος των επτά ουρανών και Κύριος του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου;” ◊ Θα πουν, “(Ανήκουν) στον Αλλάχ.” Πες, “Μα, δεν Τον φοβάστε (κι έτσι να απέχετε από τον πολυθεϊσμό και τις απαγορεύσεις Του);” ◊ Πες, “Σε Τίνος τα χέρια βρίσκεται η βασιλεία όλων των πραγμάτων – και Αυτός προστατεύει, ενώ κανείς δεν μπορεί να προστατέψει εναντίον Του, αν το γνωρίζετε;” ◊ Θα πουν “(Ανήκει) στον Αλλάχ.” Πες, “Πώς, λοιπόν, εξαπατάστε (και απομακρύνεστε από το Μονοθεϊσμό και από την υπακοή στον Αλλάχ);” ◊ Μα, τούς φέραμε την αλήθεια, και ακόμα, πράγματι, είναι ψεύτες.”*» [23:84-91]

Αυτοί οι πολυθεϊστές έλεγαν επικαλούμενοι τον Αλλάχ κατά το Χατζ: «*(Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ. Έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου ούτε στη λατρεία προς Εσένα, εκτός από έναν εταίρο, ο οποίος Σου Ανήκει καθώς και ό,τι αυτός κατέχει.)*

Έτσι, οι Άραβες ειδωλολάτρες αναγνώριζαν ότι ο Αλλάχ Μόνος διευθετεί όλες τις υποθέσεις του σύμπαντος, μια πεποιθηση γνωστή ως *Ταουχίντ Αρ-Ρουμπουμπίγια*, μια αυτή η αναγνώριση δεν τους καθιστά Μουσουλμάνους.

Αυτό που καθιστούσε αυτούς τους ανθρώπους απίστους ήταν το γεγονός ότι προσεύχονταν στους αγγέλους, στους προφήτες, και σε άλλους ενάρετους άνδρες (αγίους) με την πρόθεση να μεσολαβήσουν, ώστε να πλησιάσουν τον Αλλάχ. Επομένως, είναι απαραίτητο να απευθύνει κανείς όλες τις επικλήσεις, τους όρκους, τις θυσίες, την αναζήτηση βοήθειας, και όλες τις υπόλοιπες πράξεις λατρείας στον Αλλάχ και Μόνο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αν ο *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμός) δε σημαίνει μόνο, όπως λες, την παραδοχή της ύπαρξης του Αλλάχ και τον πλήρη έλεγχό Του σε όλα στο σύμπαν, τότε τι είναι;

‘Αμπντ Αλλάχ: Ο *Ταουχίντ* για τον οποίον ο Αλλάχ έστειλε τους Αγγελιαφόρους και αποκάλυψε τις Ιερές Γραφές, και εκείνο το οποίο αρνήθηκαν οι πολυθεϊστές να δεχτούν ήταν το να λατρεύουν μόνο τον Αλλάχ, και κανέναν άλλον εκτός από αυτόν. Αυτός ο *Ταουχίντ* συνεπάγεται να μην απευθύνει καμία πράξη λατρεία σε κανέναν εκτός του Αλλάχ, είτε πρόκειται για επίκληση, είτε για όρκο, είτε για θυσία, είτε για αναζήτηση βοήθειας, είτε για οτιδήποτε άλλο. Αυτός ο *Ταουχίντ* εννοείται με τη φράση *Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*.

Οι πολυθεϊστές κατανοούσαν ότι η λέξη *ιλλάχ* (θεός) σήμαινε τα αντικείμενα στα οποία απηύθυναν λατρεία, είτε αυτά ήταν άγγελοι, είτε προφήτες, είτε άγιοι, είτε δέντρα, είτε τάφοι, είτε τζινν. Δεν αντιλαμβάνονταν τη λέξη *ιλλάχ* ως τον Δημιουργό, τον Πάροχο, ή Εκείνον που Διευθετεί, καθώς γνώριζαν ότι ήταν Μόνον ο Αλλάχ που διέθετε αυτές τις Ιδιότητες, όπως προαναφέρθηκε. Ο Προφήτης (ﷺ) ήλθε για να τους καλέσει σ' αυτήν τη φράση του *Ταουχίντ*: τη *Σαχάντα* (μαρτυρία της πίστεως) *Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ* και την πρακτική εφαρμογή της, όχι την αποκλειστική προφορά της με το στόμα.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Είναι σα να λες ότι οι ειδωλολάτρες Άραβες της φυλής των Κουράις είχαν περισσότερη γνώση για τη σημασία αυτής της φράσης από πολλούς Μουσουλμάνους σήμερα!

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα. Οι αδαείς άπιστοι γνώριζαν ότι ο Προφήτης (Σάλαχ Αλλάχων) εννοούσε με αυτήν τη φράση ότι πρέπει κανείς να απομονώνει τον Αλλάχ στην λατρεία και να αρνείται όλα τα υπόλοιπα που λατρεύονται εκτός του Αλλάχ, και να τα απορρίπτει.

Όταν τους έλεγε, πείτε: «*Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ!*» έλεγαν: «**Μα κάνει όλους τους Θεούς να είναι ένας Θεός – αντό είναι πράγματι κάτι το εντυπωσιακό!**» [38:5]

Πίστευαν, ωστόσο, ότι ο Αλλάχ είναι ο Μόνος που ελέγχει ολόκληρο το σύμπαν. Αν ο πιο αδαής από τους απίστους γνώριζε αυτό, τότε είναι πραγματικά εκπληκτικό το ότι πολλοί που ισχυρίζονται ότι είναι Μουσουλμάνοι στην εποχή μας δε γνωρίζουν τη σημασία αυτής της φράσης, κάτι που ακόμα και οι αδαείς ειδωλολάτρες γνώριζαν!

Πολλοί Μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι Ισλάμ σημαίνει απλά την προφορική αναφορά της φράσης του Μονοθεϊσμού, χωρίς την πίστη στη σημασία της. Τι καλό μπορεί να βρεθεί σ' εκείνους που ισχυρίζονται ότι ακολουθούν το Ισλάμ, όταν οι ειδωλολάτρες των Κουράις γνώριζαν καλύτερα τη σημασία του *Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν αποδίδω κανέναν εταίρο στον Αλλάχ. Αντίθετα, μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει Δημιουργός, Πάροχος ή Υποστηρικτής εκτός του Αλλάχ, και ότι κανείς δεν έχει καμία δύναμη να ωφελήσει ή να βλάψει εκτός του Αλλάχ και Μόνο, χωρίς κανέναν εταίρο. Επίσης μαρτυρώ ότι ούτε καν ο Μωχάμμαντ (Σάλαχ Αλλάχων) δεν έχει τη δύναμη να ωφελήσει ή να βλάψει, ακόμη και τον ίδιον του τον εαυτό, πόσο μάλλον αυτούς που έχουν μικρότερο αξιώμα απ' αυτόν, όπως ο ‘Άλι, ο Χουσσεΐν (η εναρέστηση του Αλλάχ επ' αυτών), ο ‘Αμπντ Αλ-Κάντιρ

Αλ-Τζιλάνι και άλλοι. Μα είμαι αμαρτωλός, κι εκείνοι οι ενάρετοι άνθρωποι κατέχουν υψηλή θέση κοντά στον Αλλάχ. Έτσι, τους ζητώ να μεσολαβήσουν για μένα μέσω της υψηλής θέσης τους.

‘Αμπντ Αλλάχ: Όπως προανέφερα, το Ιερό Κοράνιο αφηγείται πως όλοι εναντίον των οποίων πολέμησε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλλάχι ουά}_{Σάλαμ}) αναγνώριζαν αυτό που αναγνωρίζεις κι εσύ. Πίστευαν ότι τα είδωλά τους δεν είχαν έλεγχο πάνω σε καμία πτυχή του σύμπαντος, αλλά αναζητούσαν από αυτούς τη διαμεσολάβησή τους, μέσα από την υψηλή θέση τους. Σου έχω ήδη παράσχει αποδείξεις γι' αυτό από το Ιερό Κοράνιο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα αυτά τα Εδάφια αποκαλύφθηκαν σχετικά με εκείνους που λάτρευαν είδωλα! Πώς γίνεται να εξισώσει κανείς τους Προφήτες και τους ενάρετους ανθρώπους (αγίους) με τα είδωλα;

‘Αμπντ Αλλάχ: Κάποια από αυτά τα είδωλα, όπως προαναφέρθηκε, έπαιρναν τα ονόματα συγκεκριμένων ενάρετων ανθρώπων (αγίων), όπως ακριβώς τον καιρό του Νουχ (Νώε) (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλλάχι ουά}_{Σάλαμ}). Οι άπιστοι αναζητούν τη διαμεσολάβησή τους μόνο και μόνο λόγω της ξεχωριστής θέσης που κατείχαν δίπλα στον Αλλάχ. Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «**Και αντοί πον ἐπαιρναν ἄλλους εκτός από Αυτόν ως Αονλιά'** (κηδεμόνες, προστάτες κτλ.) (λένε), “**Δεν τους λατρεύοντες, παρά μόνο για να μας φέρουν πιο κοντά στον Αλλάχ σε κατάταξη.**”» [39:3]

Όσο γι' αυτό που είπες, «Πώς είναι δυνατό να εξισώσεις τους προφήτες και τους αγίους με τα είδωλα;» Η αλήθεια είναι ότι κάποιοι από εκείνους στους οποίους εστάλη ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλλάχι ουά}_{Σάλαμ}), επικαλούνταν τους αγίους, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Εκείνοι τους οποίους επικαλούνται (άγιοι, Προφήτες κλπ.), αναζητούν μέσα προσέγγισης προς τον Κύριό τους, αγωνιζόμενοι για το ποιος από αυτούς θα είναι κοντύτερα, και ελπίζουν για το έλεος Του και φοβούνται την τιμωρία Του. Πράγματι, η τιμωρία του Κυρίου σου είναι άξια φόβου και αποχής.**» [17:57]

Άλλοι επικαλούνταν τον Ιησού (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλλάχι ουά}_{Σάλαμ}), όπως είπε ο Αλλάχ: «...**Και όταν ο Αλλάχ θα πει, “Ω, Ιησού, νιέ της Μαρίας, είπες εσύ στους ανθρώπους: ‘Λάβετε εμένα και τη μητέρα μου ως θεότητες πέραν τον Αλλάχ.’;” Εκείνος θα πει: “Δόξα σε Σένα! Δεν θα έλεγα αντό για το οποίο δεν έχω δικαίωμα...”**» [5:116]

Κάποιοι από τους ειδωλολάτρες επικαλούνταν τους αγγέλους, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Και την Ημέρα που Αυτός θα τους συγκεντρώσει όλους μαζί και μετά θα πει στους αγγέλους: “Αντοί οι άνθρωποι λάτρευναν εσάς;”**» [34:40]

Αυτά τα Εδάφια αποδεικνύουν ότι ο Αλλάχ θεωρεί εξίσου ως απίστους εκείνους που απευθύνουν λατρεία στα είδωλα, και εκείνους που απευθύνουν λατρεία στους αγγέλους, τους προφήτες και τους αγίους. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλλάχι ουά}_{Σάλαμ}) πολέμησε εναντίον όλων τους χωρίς διάκριση.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Οι άπιστοι αναζητούσαν όφελος απ' αυτούς, μα εγώ όχι. Μαρτυρώ ότι ο Αλλάχ είναι εκείνος που φέρνει όφελος και βλάβη, και ελέγχει όλα τα πράγματα, και αυτό δεν το αναζητώ σε κανέναν εκτός Αυτού. Οι άγιοι δεν έχουν καμία δύναμη να κάνουν όλα αυτά. Απευθύνομαι σ' αυτούς μόνο για να μεσολαβήσουν εκ μέρους μου ενώπιων του Αλλάχ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτό που μόλις είπες είναι αυτό που έλεγαν οι άπιστοι. Η απόδειξη είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «**Και λατρεύονταν εκτός από τον Αλλάχ αυτά (τα είδωλα)**

πον ούτε τους βλάφτονν ούτε και τους ωφελούν. Και λένε: ‘αντοί είναι οι μεσολαβητές μας με τον Αλλάχ.» [10:18]

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν λατρεύω κανέναν εκτός του Αλλάχ. Το να καταλύω σ' αυτούς και να τούς επικαλούμαι δεν είναι λατρεία!

‘Αμπντ Αλλάχ! Σε ρωτώ, παραδέχεσαι ότι ο Αλλάχ έχει καταστήσει υποχρεωτικό για σένα το να αφοσιώσεις τη λατρεία σου προς τον Αλλάχ και μόνο, και ότι αυτό είναι δικαίωμα του Αλλάχ πάνω σου; Όπως είπε ο Αλλάχ: «**Και δεν διατάχθηκαν παρά να λατρεύουν τον Αλλάχ αφοσιώνοντας προς Αυτόν τη θρησκεία, κλίνοντας προς την αλήθεια και μένοντας μακριά από το ψεύδος.**» [98:5]

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, βέβαια. Ο Αλλάχ το κατέστησε καθήκον για μένα.

‘Αμπντ Αλλάχ: Σου ζητώ λοιπόν, να μου εξηγήσεις τι σημαίνει το να αφοσιώσεις τη λατρεία σου προς τον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Τι ακριβώς εννοείς με αυτήν την ερώτηση;

‘Αμπντ Αλλάχ: Δώσε μεγάλη προσοχή σε αυτά που θα σου πω, ώστε να καταλάβεις. Ο Αλλάχ είπε: «**Να επικαλείστε τον Κύριό σας ταπεινά και ιδιαιτέρως· πράγματι, δεν Αγαπά τους παραβάτες.**» [7:55]

Αποτελεί η επίκληση πράξη λατρείας προς τον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, είναι η βάση της λατρείας, όπως στο χαντίθ: «**H επίκληση είναι η λατρεία.**» (Αμπου Νταούντ)

‘Αμπντ Αλλάχ: Από τη στιγμή που αναγνωρίζεις ότι είναι λατρεία, αν έκανες επίκληση προς τον Αλλάχ μέρα-νύχτα από φόβο και ελπίδα για κάποιες ανάγκες σου, και έπειτα έκανες επίκληση σε κάποιον προφήτη, άγγελο ή άγιο πάνω από τον τάφο του, για τις ίδιες πάλι ανάγκες, θα είχες έτσι αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, θα είχα αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία. Σωστά. Είναι ξεκάθαρο.

‘Αμπντ Αλλάχ: Θα σου δώσω ένα ακόμη παράδειγμα, τη ρήση του Αλλάχ: «**Γι’ αυτό προσευχήσου στον Κύριό σου (αφοσιωμένος προς Αυτόν και μόνο) και πρόσφερε θυσία (για τους φτωχούς, για Χάρη του Αλλάχ και μόνο).**» [108:2]

Εάν αντιληφθείς τη σημασία αυτής της ρήσης, και υπακούσεις την εντολή του Αλλάχ, σφαγιάζοντας κάποιο ζώο για χάρη Του, αποτελεί η σφαγή σου πράξη λατρείας που απευθύνεται στον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, αποτελεί λατρεία.

‘Αμπντ Αλλάχ: Τώρα, αν ήταν να σφαγιάσεις ένα ζώο για χάρη κάποιου δημιουργήματος, όπως για κάποιον προφήτη, κάποιο τζιν ή κάποιον άλλο μαζί με τον Αλλάχ, δεν θα είχες έτσι αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, αυτό συνιστά αναμφίβολα Σιρκ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Σου έδωσα αυτά τα δύο παραδείγματα, την προσευχή και την προσφορά θυσίας, γιατί η προσευχή αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά λεκτικά είδη λατρείας, ενώ η προσφορά θυσίας μία από τις πιο σημαντικές πρακτικές λατρείας.

Ωστόσο, η λατρεία δεν περιορίζεται σε αυτά τα δύο είδη: αντίθετα, περιλαμβάνει πολλά ακόμη είδη, όπως τάματα, όρκους, αναζήτηση καταφυγίου και βοήθειας, κ.ο.κ.

Και κάτι ακόμα, λάτρευναν οι πολυθεϊστές αγγέλους, αγίους, το είδωλο του Αλ-Λατ και άλλα;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, λάτρευαν.

‘Αμπντ Αλλάχ: Μήπως λοιπόν, οι ειδωλολάτρες έκαναν κάποια άλλη πράξη λατρείας, εκτός από προσευχή, προσφορά θυσιών, αναζήτηση καταφυγίου και βοήθειας σε αυτούς; Αναγνώριζαν ότι ήταν οι δούλοι του Αλλάχ και βρίσκονταν υπό την πλήρη κυριαρχία Του, και ότι ο Αλλάχ ήλεγχε τα πάντα, και όμως προσεύχονταν και προσέτρεχαν σ' αυτούς, αναζητώντας τη διαμεσολάβησή τους. Αυτό το γεγονός είναι τόσο ξεκάθαρο, όσο και το φως της ημέρας.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αρνείσαι ότι ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}) θα μεσολαβήσει;

‘Αμπντ Αλλάχ: Όχι, δεν το αρνούμαι καθόλου. Πράγματι, είναι εκείνος που θα μεσολαβήσει, και η διαμεσολάβησή του θα γίνει αποδεκτή.

Προσμένω τη διαμεσολάβησή του. Άλλα το θέμα της διαμεσολάβησης, βρίσκεται εντελώς υπό τις εντολές του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: «**Πες: Στον Αλλάχ ανήκει κάθε διαμεσολάβηση...**» [39:34]

Η διαμεσολάβηση μπορεί να χορηγηθεί μόνο με την άδεια του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: «**Ποιος είναι αυτός που μπορεί να μεσολαβήσει (για λογαριασμό κάποιου άλλου) μπροστά Του, εκτός με την Άδειά Του;**» [2:255]

Κανείς δεν μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους κάποιου, τον οποίον δεν δέχεται ο Αλλάχ, αφού η μεσολάβηση κάποιου προς τον Αλλάχ ωφελεί μόνο αυτούς που θέλει ο Αλλάχ, όπως είπε κι Εκείνος: «**Και δεν μεσολαβούν, παρά εκ μέρους κάποιου που δέχεται Αυτός.**» [21:28]

Ο Αλλάχ δεν δέχεται παρά μόνο τον Ταουχίντ, όπως ο ίδιος είπε: «**Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, αντό δεν θα γίνει αποδεκτό από εκείνον, και στη Μέλλονσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.**» [3:85]

Εάν συμφωνήσουμε ότι όλη η διαμεσολάβηση βασίζεται αποκλειστικά στην εντολή του Αλλάχ και αποκτάται μόνο με την άδειά Του, και ότι ούτε ο ίδιος ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}), ούτε κανένας άλλος μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους κάποιου, τον οποίον δεν δέχεται ο Αλλάχ, και ότι ο Αλλάχ δέχεται να γίνει η μεσολάβηση μόνο εκ μέρους αυτών που πιστεύουν στη Μοναδικότητά Του, πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι η διαμεσολάβηση είναι ένα δικαίωμα που ανήκει αποκλειστικά στον Αλλάχ.

Γι' αυτό το λόγο, ζητώ από τον Αλλάχ την διαμεσολάβηση του Προφήτη Του (^{Σάλα}_{Αλλάχον}) λέγοντας: «Ω, Αλλάχ, μη μου στερήσεις τη διαμεσολάβηση του Προφήτη», «Ω, Αλλάχ, σου ζητώ να του επιτρέψεις να μεσολαβήσει για μένα,» και άλλες παρόμοιες επικλήσεις.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Έχουμε συμφωνήσει ότι δεν επιτρέπεται να ζητάμε από κάποιον κάτι για το οποίο δεν έχει δικαίωμα, αλλά ο Αλλάχ έχει δώσει στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}) το δικαίωμα να μεσολαβεί. Επομένως, κατά τον ίδιο τρόπο, επιτρέπεται να του ζητήσω κάτι για το οποίο έχει δικαίωμα (μεσολάβησης), και έτσι αυτό δεν αποτελεί Σιρκ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αν ο Αλλάχ σου είχε επιτρέψει να το κάνεις, αυτό θα ήταν πράγματι αλήθεια. Άλλα ο Αλλάχ έχει πει: «**Και να μην επικαλείστε με τον Αλλάχ κανέναν.**» [72:18]

Η αναζήτηση διαμεσολάβησης είναι ένα είδος επίκλησης. Ο Αλλάχ που έδωσε στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}) το δικαίωμα να μεσολαβεί, είναι ο ίδιος που σου

απαγόρεψε να επικαλείσαι οποιονδήποτε άλλον, εκτός απ' Αυτόν, ανεξάρτητα του τι είναι αυτό που αναζητάς.

Ένα ακόμη σημαντικό σημείο είναι ότι η διαμεσολάβηση θα δοθεί επίσης και σε άλλους εκτός του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχων}^{Αλλάχων}_{Αλλάχων}), όπως στους αγγέλους, στα παιδιά που πέθαναν πριν την εφηβεία, και στους ενάρετους. Επιτρέπεται τότε να πούμε ότι ο Αλλάχ τούς έδωσε το δικαίωμα για να μεσολαβήσουν, και έτσι επιτρέπεται να ζητήσουμε τη μεσολάβησή τους;

Αν πεις ναι, τότε θα επιστρέψεις πάλι στη λατρεία των ενάρετων, την οποία ο Αλλάχ ανάφερε στο Ιερό Κοράνιο. Και αν πεις όχι, τότε ο προηγούμενος ισχυρισμός σου –το ότι ζητάς από τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχων}^{Αλλάχων}_{Αλλάχων}) τη διαμεσολάβησή του, αφού ο Αλλάχ του έδωσε το δικαίωμα –δεν είναι έγκυρος.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν αποδίδω άλλους στη λατρεία προς τον Αλλάχ. Η καταφυγή στους ενάρετους, δεν συνιστά Σιρκ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Παραδέχεσαι και αναγνωρίζεις ότι η απαγόρευση του Σιρκ στη λατρεία προς τον Αλλάχ, είναι σημαντικότερη από την απαγόρευση της μοιχείας, και ότι ο Αλλάχ δεν συγχωρεί την αμαρτία του Σιρκ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα. Αυτό ορίζεται σαφέστατα στο Ιερό Κοράνιο.

‘Αμπντ Αλλάχ: Μόλις αρνήθηκες ότι διέπραξες Σιρκ, μια αμαρτία την οποία ο Αλλάχ έχει απαγορεύσει. Μπορείς, μα τον Αλλάχ, να μου διευκρινίσεις για ποιο είδος Σιρκ μιλάς και ισχυρίζεσαι ότι δεν έχεις διαπράξει;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Σιρκ συνιστά το να λατρεύει κανείς είδωλα, να απευθύνεται σε αυτά, να ζητά πράγματα απ' αυτά και να τα φοβάται.

‘Αμπντ Αλλάχ: Και τι είναι η λατρεία ειδώλων; Νομίζεις ότι οι άπιστοι από τους Κουράις πίστευαν ότι αυτά τα κομμάτια ξύλου και λίθου θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, να παρέχουν αγαθά ή ελέγχουν τις υποθέσεις εκείνων που τα επικαλούνταν; Όχι, δεν πίστευαν κάτι τέτοιο, όπως σου εξήγησα προηγουμένως.

‘Αμπντ Αλλάχ: Ούτε εγώ το πιστεύω. Αντίθετα, πιστεύω πως η λατρεία ειδώλων είναι το να απευθύνεται κανείς σε ένα κομμάτι ξύλου ή λίθου, σε έναν τάφο ή οτιδήποτε άλλο, να κάνει επίκληση σ' αυτό ή να του προσφέρει θυσίες, και να λέει ότι το κάνει αυτό για να φτάσει κοντά στον Αλλάχ, και να κρατήσει μακριά το κακό μέσα από τις ευλογίες αυτών των πράξεων.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτό είναι αλήθεια. Άλλα αυτό ακριβώς είναι που κάνετε με αυτούς τους λίθους, τα μνημεία, τους τάφους κλπ.. Επιπλέον, όταν αναφέρεις ότι Σιρκ είναι η λατρεία ειδώλων, εννοείς ότι περιορίζεται αποκλειστικά σε τέτοιου είδους ενέργειες, και ότι το να βασίζεσαι στους ενάρετους και να κάνεις επίκληση σ' αυτούς δεν χαρακτηρίζεται ως Σιρκ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα, αυτό εννοώ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Τότε πώς ερμηνεύεις όλα αυτά τα Εδάφια του Κορανίου που αναφέραμε πριν, τα οποία ξεκάθαρα δηλώνουν το ότι απαγορεύεται να βασίζεσαι στους προφήτες, τους ενάρετους και τους αγγέλους, και υποδεικνύουν την απιστία αυτών που προβαίνουν σε τέτοιες πράξεις.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Άλλα αυτοί που έκαναν επικλήσεις στους αγγέλους και τους προφήτες, δεν θεωρήθηκαν άπιστοι γι' αυτόν το λόγο. Έγιναν άπιστοι μόνο αφού είπαν ότι οι άγγελοι είναι οι κόρες Του Αλλάχ και ο Ιησούς Χριστός νιός Του. Όσο για εμάς,

δε λέμε ότι ο Ἀμπντ Αλ-Κάντιρ είναι νιός Του Αλλάχ ή ότι η Ζαΐναμπ είναι κόρη Του.

‘Αμπντ Αλλάχ: Το να δηλώνει κανείς ότι ο Αλλάχ έχει κάποιον νιό η κόρη, αποτελεί εντελώς διαφορετικό είδος απιστίας από αυτό για το οποίο μιλάμε. Ο Αλλάχ είπε: «Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Άχαντ (Ἐνας, Μοναδικός και Αδιαίρετος) ☺ Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αντάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει) ☺ Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε.» [112:1-3]

Οποιος το αρνείται αυτό, έχει γίνει άπιστος, ακόμη κι αν δεν αρνείται το τέλος του κεφαλαίου: «Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν.» [112:4]

Ο Αλλάχ είπε επίσης: «Ο Αλλάχ δεν απέκτησε κανένα γιο, ούτε ήταν ποτέ μαζί Του κανένας θεός – τότε, κάθε θεός θα έπαιρνε ότι δημιούργησε και θα ανταγωνίζονταν ο ένας τον άλλον. Δόξα στον Αλλάχ είναι Ανώτερος απ' όσα περιγράφουν.» [23:91]

Επομένως, ο Αλλάχ έχει διακρίνει ανάμεσα σε αυτά τα δύο είδη απιστίας. Μια ακόμη απόδειξη είναι ότι οι άνθρωποι που έκαναν επικλήσεις στον Αλ-Λατ (ένα γνωστό είδωλο των πολυθεϊστών) έγιναν άπιστοι λόγω αυτών των επικλήσεων, παρόλο που ο Αλ-Λατ ήταν ενάρετος, αλλά δεν τον αποκαλούσαν νιό του Αλλάχ. Παρομοίως, αυτοί που έγιναν άπιστοι λόγω του ότι λάτρευαν τα τζινν, δεν τα αποκαλούσαν ως παιδιά του Αλλάχ.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αλλά ο Αλλάχ λέει: «Ιδού! Πράγματι για τους Αονλιά’ (πληθ. του Οναλέι) του Αλλάχ δεν υπάρχει φόβος, ούτε θα θλίψονται.» [10:62]

‘Αμπντ Αλλάχ: Πιστεύουμε πως αυτό είναι αλήθεια, αλλά πιστεύουμε ακόμη πως οι ενάρετοι άνθρωποι δεν προορίζονται για λατρεία. Απορρίπτουμε το να τους λατρεύει κανείς ή να τους αποδίδει κανείς στον Αλλάχ ως εταίρους στη λατρεία. Ωστόσο, είναι για μας υποχρεωτικό να αγαπάμε τους ενάρετους και να ακολουθούμε το καλό τους παράδειγμα.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Οι άπιστοι δεν μαρτυρούν ότι Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ (δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός τον Αλλάχ). Διέψευσαν επίσης τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{Αλλάχουντος}^{Αλλάχουντος}). Και διέψευσαν την Ημέρα της Κρίσης και το Κοράνιο, περιγράφοντάς το σαν κάποιο είδος μαγείας.

Εμείς, από την άλλη, μαρτυρούμε ότι δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ. Πιστεύουμε στο Κοράνιο, τη Μέλλουσα Ζωή και την Ανάσταση, και επίσης προσευχόμαστε και νηστεύουμε. Πώς, λοιπόν, εξισώνεις εμάς με αυτούς τους άπιστους;

‘Αμπντ Αλλάχ: Όλοι οι λόγιοι συμφωνούν ότι εάν κάποιος πιστεύει στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουντος}^{Αλλάχουντος}) σε κάτι και τον διαψεύδει σε κάτι άλλο, τότε είναι άπιστος και δεν έχει εισέλθει στο Ισλάμ. Επίσης αν πιστεύει κανείς σε ορισμένα Εδάφια του Κορανίου και αρνείται άλλα Εδάφια, τότε είναι άπιστος, όπως επίσης και αν αναγνωρίζει τον Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό), αλλά αρνείται την υποχρέωση της προσευχής, ή αναγνωρίζει τον Ταουχίντ και τις προσευχές, αλλά αρνείται την υποχρέωση της νηστείας του Ραμαζανιού, ή αναγνωρίζει όλα τα προηγούμενα, αλλά αρνείται την υποχρέωση της Ζακά, ή αναγνωρίζει όλα τα προηγούμενα, αλλά αρνείται την υποχρέωση του Χατζ (προσκύνημα).

Όταν, στην εποχή του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουντος}^{Αλλάχουντος}_{Σάλαμηντος}), κάποιοι άνθρωποι δεν συμμορφώθηκαν με το καθήκον του Χατζ, ο Αλλάχ αποκάλυψε σχετικά με αυτούς:

«Και για τον Αλλάχ οφείλουν όλοι οι άνθρωποι να εκτελούν το Χατζ (προσκύνημα) στον Ιερό Οίκο (Κάμπα, Μέκκα), όποιος μπορεί να το κάνει. Και όσο για αυτούς που δεν πιστεύουν (δηλ. αυτούς που αρνιούνται το προσκύνημα, δεν πιστεύουν στον Αλλάχ), ο Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από τα δημιουργήματά Του.» [3:97]

Οποιος αρνείται την ανάσταση είναι άπιστος, κάτι στο οποίο όλοι οι Μουσουλμάνοι λόγιοι συμφωνούν. Επομένως, ο Αλλάχ, κατέστησε σαφές στο Βιβλίο Του, ότι όποιος πιστεύει σε μερικούς από τους κανόνες του Ισλάμ και όχι στους υπόλοιπους, είναι αναμφίβολα άπιστος.

Αντίθετα, στους Μουσουλμάνους επιβάλλεται να υπακούν σε όλους τους κανόνες του Ισλάμ. Επομένως, αναγνωρίζεις ότι αυτοί που πιστεύουν σε μερικούς κανόνες του Ισλάμ, και όχι στους υπόλοιπους, είναι άπιστοι;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα, το αναγνωρίζω. Δηλώνεται σαφέστατα στο Κοράνι. **‘Αμπντ Αλλάχ:** Επομένως, αν αναγνωρίζεις ότι αυτός που πιστεύει στον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) ως Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, κι έπειτα αρνείται την υποχρέωση της προσευχής, ή αν αναγνωρίζει τα πάντα στο Ισλάμ, αλλά αρνείται την ανάσταση, τότε είναι άπιστος και αυτό έχει γίνει σαφές στο Κοράνιο. Αν αναγνωρίζεις όλα αυτά, τότε θα πρέπει να ξέρεις ότι ο Ταουχίντ (Μονοθεϊσμός) είναι η μεγαλύτερη υποχρέωση, με την οποία ήρθε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}), σημαντικότερη από την προσευχή, τη φιλανθρωπία, τη νηστεία και το προσκύνημα. Πώς μπορεί η άρνηση οποιασδήποτε από αυτές τις πράξεις να θεωρηθεί απιστία, ακόμη και αν κάποιος ακολουθεί τον Προφήτη στα υπόλοιπα Ισλαμικά καθήκοντα, ενώ η άρνηση του Ταουχίντ, που αποτελεί τη θρησκεία όλων των Προφητών, να μην θεωρείται απιστία;! Δόξα στον Αλλάχ! Πόση έκπληξη προκαλεί αυτή η άγνοια!

Αναλογίσου το γεγονός ότι οι σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) πολέμησαν ενάντια των Μπάνι Χανείφα στην Γιαμάμα¹, ενώ είχαν αποδεχτεί το Ισλάμ με τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) και κατέθεσαν ότι δεν υπάρχει κανέίς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται, εκτός από Τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ, και προσεύχονταν και καλούσαν κι άλλους να προσευχηθούν.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα αυτοί οι άνθρωποι κατέθεσαν ότι ο Μουσάιλαμα (ο ψεύτης) ήταν προφήτης του Αλλάχ, αλλά εμείς δεν λέμε κάτι τέτοιο, αντιθέτως εμείς πιστεύουμε και λέμε ότι δεν υπάρχει κανένας προφήτης που θα έλθει μετά το Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}).

‘Αμπντ Αλλάχ: Μα εσείς παίρνετε κάποιους προφήτες, συντρόφους του προφήτη, αγγέλους, ενάρετους και άλλους όπως τον ‘Αμπντ Αλ-Κάντιρ και τους τοποθετείτε σε θέση ισάξια με τον Αλλάχ.

Αν το να παίρνει κανείς κάποιον και να τον τοποθετεί σε ισάξια θέση με τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) θεωρείται απιστία και καθιστά το άτομο αποστάτη, σε σημείο που ούτε καν η μαρτυρία της πίστεώς του ή η προσευχή του δεν τον βοηθούν, τότε είναι σαφές ότι το να αποδίδει κανείς σε ένα άτομο θεία φύση είναι ακόμα χειρότερο.

¹ Μια φυλή που είχε μαρτυρήσει τον Ταουχίντ και επίσης το ότι ο Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) ήταν ο Προφήτης του Αλλάχ, μα επίσης άκουσαν και το κάλεσμα ενός άλλου, του Μουσάιλαμα, ότι ο ίδιος δέχτηκε αποκάλυψη από τον Αλλάχ.

Επίσης είναι γεγονός ότι ο ‘Άλι μπιν Άμπι Τάλιμπ καταπολέμησε την παραπλανημένη αίρεση παρόλο που αποκαλούσαν τον εαυτό τους μουσουλμάνους, και παρόλο που ήταν από τους οπαδούς του, αλλά ο ‘Άλι τους καταπολέμησε, αφού πίστευαν στον ίδιο τον ‘Άλι όπως εσείς πιστεύετε στον ‘Άμπντ Αλ-Κάντιρ και τους άλλους ενάρετους ανθρώπους. Ο ‘Άλι αρνήθηκε με όλη τη δύναμή του το να εξυψώνει κανείς τη θέση του πάνω από την πραγματική θέση του ως ένας δούλος του Αλλάχ.

Επίσης όλοι οι λόγιοι συμφώνησαν ότι μπορεί να θεωρείται κάποιος άπιστος παρόλο που αποκαλεί τον εαυτό του μουσουλμάνο, ακόμα και για λόγους που ο ίδιος τους θεωρεί ασήμαντους, αλλά στην παραγματικότητα μπορούν να οδηγήσουν στο να πέσει αυτός στην οργή του Αλλάχ, ακόμα και αν τα έκανε αστειευόμενος ή χλευάζοντας, όπως το να προσβάλλει κανείς τον Αλλάχ αστειευόμενος, και στη συνέχεια να ισχυρίζεται ότι δεν είπε ό,τι είπε στα σοβαρά, αλλά απλά αστειευόταν. Ο Αλλάχ δήλωσε με σαφήνεια ότι όποιος το κάνει αυτό, έχει διαπράξει απιστία. Ο Αλλάχ λέει στο Ιερό Κοράνιο σχετικά με αυτό το θέμα: «Πες: «Πες, “Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ~ Μη δικαιολογείστε! Στ’ αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.» [9:65-66]

Αμντ-ουν-Ναμπί: Τι έχεις να πεις, λοιπόν, για το Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον}_{‘Αλάχι ονά Σάλαμ}), που αναφέρει ότι οι άνθρωποι κατά την Έσχατη Ημέρα, λόγω του φόβου τους, θα τρέξουν αναζητώντας βοήθεια από τον Αδάμ, το Νόε, τον Αβραάμ, το Μωυσή και έπειτα από τον Ιησού (ειρήνη σ’ αυτούς), μα όλοι τους θα δικαιολογηθούν για το ότι δεν μπορούν να τους βοηθήσουν, και τελικά οι άνθρωποι θα αναζητήσουν τη βοήθεια του Μωχάμμαντ (^{Σάλα Αλλάχον}_{‘Αλάχι ονά Σάλαμ}) ώστε να μεσολαβήσει για λογαριασμό τους προς τον Αλλάχ. Αυτό δείχνει ότι το να αναζητά κανείς βοήθεια από κάποιον εκτός του Αλλάχ δεν αποτελεί Σιρκ.

Αμντουλλάχ: Συγχέεις τα πράγματα. Αναγνωρίζουμε ότι το να αναζητά κανείς τη βοήθεια ενός ζωντανού ατόμου, που είναι παρόν δεν αποτελεί σφάλμα αν το άτομο δύναται να βοηθήσει.

Πρόκειται για κάτι παρόμοιο με αυτό που ανέφερε ο Αλλάχ για το Μωυσή (^{Σάλα Αλλάχον}_{‘Αλάχι ονά Σάλαμ}): «Και αντός από το λαό του (Μωυσή) ζήτησε τη βοήθειά του (Μωυσή), ενάντια σ’ εκείνον από τους εχθρούς του...» [28:15]

Είναι επίσης παρόμοιο με το να ζητά κάποιος βοήθεια από άλλους κατά τη διάρκεια πολεμικών επιχειρήσεων και άλλων ζητημάτων, ενώ η βοήθεια βρίσκεται στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους.

Το μεμπτό είναι αυτό το είδος αναζήτησης βοήθειας που θεωρείται μια πράξη λατρείας, όταν αναζητά κανείς βοήθεια από τους ενάρετους όταν εκείνοι βρίσκονται στους τάφους τους, ή όταν δεν είναι παρόντες, ή όταν τούς ζητά κανείς πράγματα που μόνο ο Αλλάχ μπορεί να χορηγήσει.

Την Ημέρα της Ανάστασης, ωστόσο, οι άνθρωποι θα ζητήσουν τη βοήθεια των προφητών για να παρακαλέσουν τον Αλλάχ να αρχίσει να δικάζει τους ανθρώπους, ώστε οι κάτοικοι του Παραδείσου να ξεκουραστούν από τα τρομακτικά πράγματα της Ημέρας της Ανάστασης. Αυτό το είδος της αναζήτησης βοήθειας επιτρέπεται και σε αυτήν τη ζωή, και στη Μέλλουσα: το να πλησιάζει κανείς έναν ενάρετο άνθρωπο που γνωρίζει προσωπικά και ακούει τα λόγια του,

και να του πει: «Κάνε επίκληση στον Αλλάχ για λογαριασμό μου.»

Αυτό έκαναν οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}) όσο εκείνος ζούσε. Μα όταν πέθανε, έπαψαν να το κάνουν. Δεν ζήτησαν ποτέ τη βοήθειά του στον τάφο του. Αντίθετα, οι σύντροφοι απαγόρεψαν στους ανθρώπους το να κάνουν επίκληση προς τον Αλλάχ πάνω από οποιονδήποτε τάφο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Τι έχεις να πεις για τον Ιμπραχείμ (Αβραάμ) (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}) όταν rίχτηκε στη φωτιά, και ο Τζιμπρεύλ (Γαβριήλ) ήλθε σ' αυτόν και τον ρώτησε: «Χρειάζεσαι βοήθεια;» Εκείνος απάντησε, «Από σένα όχι (δηλ. μόνο από τον Αλλάχ).»

Αν η αναζήτηση βοήθειας ήταν Σιρκ, τότε ο Τζιμπρεύλ δεν θα την προσέφερε στον Αβραάμ!

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτός ο αμφιλεγόμενος ισχυρισμός δε διαφέρει από τον προηγούμενο. Επιπλέον, η αφήγηση δεν είναι καν αυθεντική.

Μα, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι ήταν αυθεντική, ο Τζιμπρεύλ προσέφερε στον Προφήτη Αβράαμ κάτι που είναι στη δυνατότητά του, ο Αλλάχ έχει περιγράψει τον Τζιμπρεύλ πολύ δυνατό στο Ιερό Κοράνιο. Αν ο Αλλάχ είχε επιτρέψει στον Τζιμπρεύλ να πάρει τη φωτιά, και όλα τα βουνά που ήταν γύρω της, και να τα πετάξει σε κάποιο μέρος στην ανατολή ή τη δύση, θα μπορούσε να το κάνει. Η περίπτωση αυτή μοιάζει με αυτήν ενός πλουσίου που προσφέρεται να δανείσει έναν φτωχό που έχει ανάγκη, μα ο φτωχός το αρνείται και προτιμά να περιμένει τη βοήθεια του Αλλάχ, ώστε να χρωστά χάρη μόνο σ' Εκείνον. Δε συγκρίνεται σε καμία περίπτωση με το είδος αναζήτησης βοήθειας που αποτελεί λατρεία και Σιρκ στις μέρες μας.

Αδελφέ μου, θα πρέπει επίσης να γνωρίζεις ότι οι ειδωλολάτρες κατά την εποχή του Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}) διέπρατταν μικρότερο είδος Σιρκ από αυτό που διαπράττεται σήμερα, **και αυτό μπορούμε να το αποδώσουμε σε τρεις λόγους:**

1. Οι πολυθεϊστές του παρελθόντος λάτρευαν και άλλους θεούς πέραν του Αλλάχ μόνο σε περιόδους ευκολιών. Σε περιόδους δυσκολιών, επικαλούνταν μόνο τον Αλλάχ αφοσιώνοντας προς Αυτόν τη θρησκεία τους, όπως αποδεικνύεται από το Εδάφιο: «*Και όταν πλέουν με ένα πλοίο (στη θάλασσα, φοβούμενοι τον πνιγμό) επικαλούνται τον Αλλάχ, ειλικρινείς προς Αυτόν στη θρησκεία, μα όταν Εκείνος τούς σώζει στέλνοντάς τους στην ξηρά – Ιδού! Τον αποδίδουν εταίρους.*» [29:65]

Ο Αλλάχ, επίσης, είπε: «*Και όταν κύματα τους σκεπάζονται σαν σκιές, επικαλούνται τον Αλλάχ, ειλικρινείς προς Αυτόν στη θρησκεία, μα όταν Εκείνος τούς σώζει στέλνοντάς τους στην ξηρά – Ιδού! υπάρχουν μερικοί απ' αυτούς που είναι μετριοπαθείς (δηλ. δεν ενχαριστούν τον Αλλάχ όπως Τον αρμόζει, ενώ οι υπόλοιποι δεν Τον ενχαριστούν καθόλου). Και δεν απορρίπτει τα Σημεία μας, παρά μόνο ο προδότης και ο αγνώμων.*» [31:32]

Οι πολυθεϊστές τους οποίους ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχι} ^{Αλλάχου}_{ονά} ^{Σάλαμ}) πολέμησε, επικαλούνταν τον Αλλάχ και άλλους μόνο σε περιόδους ευκολιών. Σε καιρούς δυσκολιών, επικαλούνταν μόνο τον Αλλάχ, και εγκατέλειπαν τους ψεύτικους θεούς τους. Μα οι πολυθεϊστές της εποχής μας επικαλούνται άλλους εκτός του Αλλάχ και σε καιρούς άνεσης και σε καιρούς κρίσης. Αν προκύψει κάποια δυσκολία, τους βλέπεις να φωνάζουν: «Γιαα Ρασούλ Αλλάχ (Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ)», «Γιαα Χουσσεΐν» κ.ά..

2. Οι πολυθεϊστές του παρελθόντος απευθύνονταν σε πραγματικά ενάρετους ανθρώπους, οι οποίοι στ' αλήθεια κατείχαν υψηλή θέση κοντά στον Αλλάχ, όπως οι προφήτες, οι άγγελοι, ή τουλάχιστον σε πέτρες και ξύλο, που είναι υπάκουα δημιουργήματα Του Αλλάχ. Οι πολυθεϊστές του σήμερα, ωστόσο, επικαλούνται τους πιο κακούς και κακόβουλους ανθρώπους (ακόμη και κάποιους από τους τυράννους τους και τους κακούς ηγέτες τους.).

Εκείνοι που έχουν αυτές τις πεποιθήσεις για ανθρώπους γνωστούς για την κακία τους και για τη διαφθορά τους, βρίσκονται σε χειρότερη θέση για τον Αλλάχ από εκείνους που έχουν αυτές τις πεποιθήσεις για τους ευσεβείς, ή για το ξύλο και την πέτρα.

3. Ως επί το πλείστον, το Σιρκ που διαπραττόταν τον καιρό του Προφήτη (^{Σάλλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχι} _{ουά}^{Σάλλαρ}) παραβίαζε το δικαίωμα Του Αλλάχ να λατρεύεται Μόνος (*Ταουχίντ Αλ-Ουλονχίγια*), και όχι τις αποκλειστικές δυνάμεις και την κυριαρχία Του (*Ταουχίντ Αρ-Ρουμπουμπίγια*). Σήμερα, ωστόσο, οι άνθρωποι διαπράττουν Σιρκ και όσον αφορά τη δύναμη και την κυριαρχία του Αλλάχ, όσο και στο αποκλειστικό δικαίωμά Του στη λατρεία. Για παράδειγμα, ορίζουν τη 'φύση' ως την οντότητα που ελέγχει τα γεγονότα στο σύμπαν και φέρνει τη ζωή και το θάνατο κλπ..

Θα καταλήξω με την αναφορά ενός σπουδαίου ζήτηματος με το οποίο θα κατανοήσεις τα προηγούμενα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία για το γεγονός ότι ο *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμός) πρέπει να είναι μια πεποίθηση που πηγάζει από την καρδιά, που εκφράζεται από το λόγο και από τις πράξεις. Αν οποιαδήποτε από αυτές της προϋποθέσεις δεν τηρείται, το άτομο δεν είναι Μουσουλμάνος. Αν το άτομο παραδέχεται τον *Ταουχίντ*, μα δεν πράττει ανάλογα, είναι πεισματάρης άπιστος όπως ακριβώς ο Φαραώ και ο Σατανάς (που γνώριζαν την αλήθεια μα αντιτίθεντο με περιφρόνηση).

Πολλοί άνθρωποι πάνω σ' αυτό το θέμα κάνουν το λάθος να λένε πως ό,τι προαναφέραμε είναι σωστό και αληθές, μα δε μπορούν να το εφαρμόσουν, καθώς δεν επιτρέπεται να το εφαρμόσουν στον τόπο τους και ανάμεσα στο λαό τους. Λένε ότι πρέπει να συμφωνούν μαζί τους και να μην τους προκαλούν, ειδάλλως θα πάθαιναν κακό.

Ωστόσο, το άτομο που χρησιμοποιεί αυτό το επιχείρημα δε συνειδητοποιεί ότι οι πιο πολλοί από τους ηγέτες της απιστίας γνωρίζουν την αλήθεια, μα δεν την εφαρμόζουν, χρησιμοποιώντας κάποια ποταπή δικαιολογία, όπως είπε ο Αλλάχ: «*Έχουν ανταλλάξει τα Αγιάτ (Εδάφια) Του Αλλάχ για κάποιο πενιχρό αντίτιμο, και έτσι εμπόδισαν (τον εαντό τους και τους άλλους) από το Δρόμο Του. Πράγματι, άθλιο είναι αυτό που έκαναν.*» [9:9]

Παρομοίως, όποιος ισχυρίζεται ανοικτά ότι διατείνεται στον *Ταουχίντ*, μα δεν τον πιστεύει από καρδιάς, είναι υποκριτής. Και είναι χειρότερος από τον άπιστο, όπως αποδεικνύει ο Λόγος του Αλλάχ: «*Στ' αλήθεια, οι υποκριτές θα βρεθούν στο χαμηλότερο σημείο τον Πυρός της Κολάσεως. Και δεν θα βρεις γι' αυτούς κανέναν υποστηρικτή.*» [4:145]

Το ζήτημα γίνεται ξεκάθαρο αν συλλογιστείς τα λόγια των ανθρώπων. Τότε θα δεις κάποιους που γνωρίζουν την αλήθεια, μα δεν την εφαρμόζουν, φοβούμενοι μήπως χάσουν τα εγκόσμια αγαθά που κατέχουν, όπως ο *Καρούν* (Κορέ), ή μήπως χάσουν την εγκόσμια κοινωνική θέση τους, όπως ο *Χαμάαν* (Haman), ή μήπως

χάσουν την εξουσία τους, όπως ο Φαραώ.

Επίσης θα δεις, εκείνους που δείχνουν επιφανειακά ότι εφαρμόζουν τον Ταουχίντ, μα μέσα τους δεν πιστεύουν σ' αυτόν, όπως οι υποκριτές. Αν τους ρωτούσες τι πιστεύουν πραγματικά στις καρδιές τους, δεν θα ήξεραν να απαντήσουν.

Είναι πολύ σημαντικό εδώ να καταλάβεις δύο Εδάφια από το Βιβλίο του Αλλάχ:
Το πρώτο είναι το εξής: «Πες, “Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ☺ Μη δικαιολογείστε! Στ’ αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.» [9:65-66]

Αν ξέρεις ότι κάποιοι μουσουλμάνοι κατά την εποχή του Προφήτη (Σάλλα Αλλάχου ‘Αλλάχι ουά Σάλλαμ) έγιναν άπιστοι λόγω μιας λέξης που την ξεστόμισαν όχι σοβαρά αλλά αστειευόμενοι, τότε θα γίνει ξεκάθαρο σε σένα ότι αυτός που λέει λόγια απιστίας ή πράττει σύμφωνα μ' αυτά υπό το φόβο ότι θα χάσει κάποια εγκόσμια αγαθά, ή την κοινωνική του θέση, ή την εξουσία του, είναι χειρότερος και αμαρτάνει περισσότερο από αυτόν που τα λέει χάριν αστεϊσμού!!.

Ο λόγος είναι ότι κάποιος που λέει κάτι χάριν αστεϊσμού, συνήθως δεν το πιστεύει, μα το λέει μόνο για να διασκεδάσει κάποιους ανθρώπους. Από την άλλη, εκείνος που λέει τέτοια λόγια ή διαπράττει απιστία λόγω επιθυμίας ή φόβου για κάποιο δημιουργημένο ον ή πράγμα, έχει πιστέψει πλήρως στην υπόσχεση του Σατανά, όπως μας πληροφορεί ο Αλλάχ: «**Ο Σατανάς (ο διάβολος) σας φοβίζει με φτώχεια και σας διατάζει να (διαπράξετε) την Αλ-Φαχσά' (σατανικές πράξεις, παράνομη σεξουαλική δραστηριότητα, αμαρτίες, κλπ.)»** [2:268]

...και φοβάται την τιμωρία του Σατανά, όπως μας πληροφορεί ο Αλλάχ: «**Αντός είναι ο Σατανάς (που σας αποθαρρύνει) που σας φοβίζει μέσω των υποστηρικτών του, μην τους φοβάστε, λοιπόν, και Εμένα μόνο να φοβάστε, αν είστε πιστοί.**» [3:175]

Ο άνθρωπος αυτός δεν πιστεύει και δε φοβάται την υπόσχεση του Αλλάχ: «**ενώ ο Αλλάχ σας υπόσχεται Συγχώρεση από τον Ιδιο και τη Γενναιοδωρία (Του)**» [2:268]
«...μην τους φοβάστε, λοιπόν, και Εμένα μόνο να φοβάστε, αν είστε πιστοί.» [3:175]

Το δεύτερο Εδάφιο είναι το εξής: «**Όποιος αρνήθηκε τον Αλλάχ αφού πίστεψε, εκτός από αυτόν που αναγκάστηκε (βρέθηκε κάτω από πίεση) ενώ η καρδιά του παραμένει καθησυχασμένη στην Πίστη. Μα εκείνοι που ανοίγουν τα στήθη τους στην απιστία, πάνω σ' αυτούς βρίσκεται η οργή από τον Αλλάχ και θα έχουν ένα τρομερό μαρτύριο.** ☺ **Αντό γιατί προτίμησαν την εγκόσμια από τη Μέλλουσα Ζωή και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τους απίστους.**» [16:106-107]

Ο Αλλάχ δε δίνει δικαιολογία σε κανέναν για τα λόγια ή τις πράξεις της απιστίας, εκτός από εκείνους που το έκαναν κατόπιν εξαναγκασμού, ενώ οι καρδιές τους παρέμεναν σταθερές και αποφασισμένες στο δρόμο της πίστης.

Κανείς άλλος δε δικαιολογείται. Είναι άπιστοι, όποια κι αν είναι η δικαιολογία τους, όπως ο φόβος, ο πόθος, ή λόγω της αγάπης κάποιου για την πατρίδα του, τη οικογένεια, τη φυλή του ή την ιδιοκτησία του, ή ακόμα κι αν το κάνουν αστειευόμενοι κλπ.. Ο μόνος που δικαιολογείται, σύμφωνα μ' αυτό το Εδάφιο, είναι εκείνος που εξαναγκάζεται να ξεστομίσει ή να διαπράξει απιστία.

Ωστόσο, το Εδάφιο υποδεικνύει ότι κάποιος μπορεί να εξαναγκαστεί μόνο να πει λόγια ή να κάνει κάποια πράξη απιστίας, αλλά όσον αφορά το δόγμα ή την

πεποίθηση της καρδιάς, δεν μπορεί κανείς να εξαναγκαστεί να τα αλλάξει. Ο Άλλαχ λέει: «**Αυτό γιατί προτίμησαν την εγκόσμια από τη Μέλλουσα Ζωή και ο Άλλαχ δεν καθοδηγεί τους απίστονς.**» [16:107]

Σ' αυτό το Εδάφιο καθιστά κατανοητό ότι η τιμωρία που έλαβαν αυτά τα άτομα ήταν εξ' αιτίας της αγάπης τους για τις εγκόσμιες απολαύσεις και του ότι τις προτίμησαν από τη θρησκεία.

Μετά απ' όλα αυτά, δεν είναι καιρός να μετανοήσεις προς τον Κύριό σου, να επιστρέψεις σ' Αυτόν, και να αφήσεις αυτά που κάνεις; Άκουσες πόσο σημαντικό, και συνάμα επικίνδυνο είναι αυτό το ζήτημα!

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ζητώ συγχώρεση από τον Άλλαχ και επιστρέφω σ' Αυτόν με μεταμέλεια. Μαρτυρώ ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Άλλαχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Άλλαχ. Απορρίπτω όλα όσα λάτρευα μαζί με τον Άλλαχ στο παρελθόν.

Επίσης, ζητώ από τον Άλλαχ να με συγχωρέσει για το παρελθόν μου και να μου δώσει χάρη, και να είναι Επιεικής μαζί μου με τη συγχώρεση και το έλεός Του, και να με σταθεροποιήσει στον Ταουχίντ και στο σωστό δόγμα και τη σωστή πίστη μέχρι να Τον συναντήσω την Ημέρα της Ανάστασης. Ζητώ από τον Άλλαχ να σου δώσει καλή αμοιβή – αδελφέ μου, ‘Αμπντ Άλλαχ – επειδή μου παρουσίασες αυτήν την ειλικρινή συμβουλή, γιατί στ' αλήθεια η θρησκεία είναι αληθινή συμβουλή, και επειδή απέρριψες το όνομά μου, **‘Αμπντ Αν-Ναμπέι’.**

Σε ενημερώνω ότι από δω και στο εξής θα καλούμαι **‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν** (Δούλος του Παντελεήμονα). Σ' ευχαριστώ που έκανες νύξη για την εσφαλμένη πίστη μου, την οποία αν είχα όταν συναντούσα τον Άλλαχ, δε θα σωζόμουν ποτέ από το Πυρ της Κολάσεως.

Κάτι τελευταίο, θα μπορούσες να μου πεις για τα μεμπτά πράγματα που κάνουν οι άνθρωποι στις μέρες μας;

‘Αμπντ Άλλαχ: Φυσικά θα το κάνω, άκουσέ με, λοιπόν.

- Μην προσπαθείς να ερμηνεύσεις κάθε ζήτημα για το οποίο διαφωνούν οι λόγιοι με τον τρόπο που επιθυμείς. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Άλλαχ γνωρίζει τη σωστή ερμηνεία αυτών των ζητημάτων.

Ακολούθησε το δρόμο εκείνων που έχουν τις σωστές βάσεις της γνώσης, που λένε για τα Εδάφια του Ιερού Κορανίου: **«Πιστεύομε σε αυτό (στο Κοράνιο)· ολόκληρο προέρχεται από Τον Κύριό μας.»** [3:7]

Σε αμφιλεγόμενα ζητήματα, να είσαι σαν εκείνους που ακολουθούν τα λόγια του Προφήτη (^{Σάλα}_{Άλλαχον}): **«Αφήστε εκείνο για το οποίο αμφιβάλλετε, για εκείνο για το οποίο δεν αμφιβάλλετε.»** (Αχμαντ και Ατ-Τίρμιδι) Επίσης ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλαχι ονά}^{Άλλαχον}) είπε: **«Κάποιος που αποφεύγει τα αμφιλεγόμενα θέματα εξαγνίζει τον εαυτό του αναφορικά με τη θρησκεία του και την τιμή του, και όποιος πέφτει σε αμφιλεγόμενα (σε ζητήματα στα οποία οι λόγιοι διαφωνούν για το αν είναι επιτρεπτά ή απαγορευμένα) πέφτει σε Χαράμ (σε απαγορευμένα).»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ) Επίσης ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Άλλαχι ονά}^{Άλλαχον}) είπε: **«Η αμαρτία είναι αυτή που βρίσκεται στο στήθος σου, προκαλώντας τον ανησυχία και αίσθημα στενότητας, και δεν επιθυμείς κανείς άλλος να την μάθει.»** (Μόσλεμ) Επίσης ο Προφήτης

(Σάλα Αλλάχον
‘Αλάνη ονά Σάλαμ) είπε: «**Ρώτα την καρδιά σου και την ψυχή σου [ο Προφήτης Αλλάχ ονά Σάλαμ]** επανέλαβε αυτό τρεις φορές]. Η ευσέβεια είναι αυτό που καταπραΐνει την ψυχή σου, ενώ η αμαρτία είναι αυτή που βρίσκεται μέσα σου (στο στήθος σου) και προκαλεί ανησυχία, αίσθημα στενότητας και αμφιβολίας στο στήθος, ακόμη κι αν οι άνθρωποι σε συμβουλεύονταν διαφορετικά γι' αυτό.» (Αχμαντ)

- Να φυλάγεσαι από το να ακολουθείς την αυθαίρετη βουλησή σου, καθώς ο Αλλάχ έχει προειδοποιήσει σχετικά με αυτήν κατά τα Λόγια του: «**Μα, είδες αυτόν που έθεσε την αυθαίρετη βουλησή του ως θεό του;**» [45:23]

• Να φυλάγεσαι από το να γίνεσαι πεισματάρης με κάποια συγκεκριμένη άποψη, ή με τα έθιμα και τα πιστεύω των προγόνων σου, καθώς αυτό θα σε αποσπάσει απ' το να ακολουθήσεις την αλήθεια. Αφού η αλήθεια είναι ο απώτατος στόχος για τον πιστό, και πρέπει να την ακολουθεί όπου και να βρίσκεται. Ο Αλλάχ είπε: «**Και όταν λέγεται σ' αυτούς ‘Ακολουθήστε αυτά που έχει αποκαλύψει ο Αλλάχ’, αντοί λένε ‘Όχι! Ακολουθούμε αυτά που βρήκαμε τους πατέρες μας να ακολουθούν’.** Ακόμη και αν οι πατέρες τους δεν συλλογίζονταν τίποτα, ούτε είχαν καθοδηγηθεί.» [2:170]

- Να φυλάγεσαι από την τυφλή μίμηση των απίστων, καθώς ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον
‘Αλάνη ονά Σάλαμ) είπε: «**Οποιος μιμείται κάποιον λαό, είναι ένας απ' αυτούς.**» (Αμπού Νταούντ)

• Να φυλάγεσαι από το να εμπιστεύεσαι και να βασίζεσαι σε κάποιον άλλον, εκτός του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: «**Κι όποιος εξαρτάται από τον Αλλάχ (εναποθέτει την εμπιστοσύνη του στον Αλλάχ), τότε (ο Αλλάχ) είναι Επαρκής για αυτόν.**» [65:3]

• Να μην υπακούς σε κανένα δημιούργημα, εάν αυτό περιλαμβάνει ανυπακοή στον Αλλάχ, καθώς ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον
‘Αλάνη ονά Σάλαμ) είπε: «**Δεν υπάρχει υπακοή σε κανένα δημιούργημα, εάν περιλαμβάνει ανυπακοή στον Δημιουργό.**» (Αχμαντ)

• Να φυλάγεσαι από το να κάνεις αρνητικές σκέψεις για τις προθέσεις του Αλλάχ, και από το να τρέφεις κακόβουλες σκέψεις για τον Αλλάχ, καθώς ο Αλλάχ είπε σε ένα Χαντίθ Κούντουσι [όπως μας αφηγείται ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον
‘Αλάνη ονά Σάλαμ)]: «**Είμαι έτσι όπως ο δούλος Μου νομίζει πως είμαι.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

• Να φυλάγεσαι από το να φοράς νήματα ή κορδέλες ή άλλα παρόμοια φυλαχτά για να ξορκίσεις το κακό πριν συμβεί ή να εξαλείψεις ένα πρόβλημα αφού σου συμβεί.

• Να φυλάγεσαι από το να φοράς γούρια για καλή τύχη ή φυλαχτά για να ξορκίσεις το κακό μάτι, γιατί είναι μια μορφή ειδωλολατρίας. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον
‘Αλάνη ονά Σάλαμ) είπε: «**Οποιος φοράει κάτι [φυλαχτά κλπ.], θα αρκεστεί σ' αυτό.**» (Ατ-Τίρμιδι)

• Να φυλάγεσαι απ' το να αναζητάς ευλογίες από τα δέντρα, τις πέτρες, τα κτίρια και τα λείψανα, καθώς αυτό συνιστά Σιρκ.

• Να φυλάγεσαι από το να πιστεύεις σε οιωνούς και να ενεργείς με βάση αυτούς, καθώς αυτό αποτελεί μορφή Σιρκ, όπως είπε ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχον
‘Αλάνη ονά Σάλαμ): «**To να πιστεύεις σε οιωνούς και να ενεργείς με βάση αυτούς είναι Σιρκ. To να πιστεύεις σε οιωνούς και να ενεργείς με βάση αυτούς είναι Σιρκ. (και το επανέλαβε τρείς φορές).**» (Αχμαντ και Αμπού Νταούντ)

• Να φυλάγεσαι από το να πιστεύεις σε μάγους, αστρολόγους, ή αυτούς που ισχυρίζονται ότι βλέπουν τα Αόρατα (όπως τους μάντεις). Πολλά περιοδικά και εφημερίδες έχουν ειδικές στήλες αφιερωμένες στις προγνώσεις τους. Το να επιβεβαιώνεις την αλήθεια αυτών των πραγμάτων συνιστά Σιρκ, καθώς κανείς δεν

γνωρίζει τα Αόρατα εκτός από τον Αλλάχ.

- Να φυλάγεσαι από τον ισχυρισμό ότι η βροχή πέφτει λόγω συγκεκριμένων κινήσεων των άστρων, καθώς κάτι τέτοιο συνιστά Σιρκ. Μόνον ο Αλλάχ ελέγχει τη βροχόπτωση.
- Να φυλάγεσαι από το να ορκίζεσαι σε κάποιον άλλον, εκτός από τον Αλλάχ, ανεξάρτητα του ποιος ή του τι είναι αυτό, καθώς αυτό αποτελεί μορφή Σιρκ. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}_μ) είπε: «**Όποιος ορκίζεται σε κάποιον άλλον εκτός απ' τον Αλλάχ, διαπράττει απιστία ή έχει διαπράξει Σιρκ.**» (**Ἄχμαντ και Ἀμπου Νταούντ**). Αυτό περιλαμβάνει το να παίρνει κανείς όρκο στο όνομα του Προφήτη, ή στο όνομα κάποιου, ή στη ζωή κάποιου, ή στη τιμή κάποιου κλπ.
- Να φυλάγεσαι από το να καταριέσαι το χρόνο, τον άνεμο, τον ήλιο, την υπερβολική ζέστη ή το κρύο, γιατί πράγματι αποτελεί προσβολή προς τον Αλλάχ, ο οποίος τα δημιούργησε και όρισε τις συνέπειές τους.
- Να φυλάγεσαι απ' το να λες 'ΑΝ' όταν συμβαίνουν κάποια δυσάρεστα πράγματα, αφού αυτό ανοίγει την πόρτα για τα έργα του Σαϊτάν (Σατανά) και συνιστά αναπόφευκτα αντίθεση στο Θεό Πεπρωμένο Του Αλλάχ (Κάνταρ). **Οταν κάτι συμβαίνει να λες:** «Ο Αλλάχ έχει ορίσει, και ό,τι Αυτός επιθυμεί το κάνει.»
- Να φυλάγεσαι από το να κάνεις τους τάφους τόπους λατρείας, όπως το να χτίζεις τζαμί πάνω από έναν τάφο, επίσης δεν επιτρέπεται να προσεύχεσαι σε Τζαμί στο οποίο υπάρχει κάποιος τάφος. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (^{Σάλα}_{Αλλάχι}^{Αλλάχουν}_{ονά}^{Σάλαμ}_μ) είπε: «**Στ' αλήθεια, αντοί πον προηγήθηκαν (Εβραϊοί και Χριστιανοί) κατέστησαν τους τάφους των προφητών και των αγίων τους, τόπους λατρείας. Μην κάνετε τους τάφους τζαμιά, γιατί πράγματι σας το απαγορεύω.**» (**Μόσλεμ**)
- Να προσέχεις όταν ακούς ένα Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι}^{Αλλάχουν}_{ονά}^{Σάλαμ}_μ), και να επιβεβαιώνεις αν είναι αυθεντικό ή όχι, και πάντα να επιβεβαιώνεις αν αυτό το Χαντίθ προέρχεται από κάποια αυθεντική πηγή, όπως αν αναφέρεται στο βιβλίο του Σαχίχ Αλ-Μπονχάρι ή Σαχίχ Μόσλεμ ή τα άλλα αυθεντικά βιβλία που κατέχουν τα αυθεντικά Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι}^{Αλλάχουν}_{ονά}^{Σάλαμ}_μ). Επίσης να προσέχεις από εκείνους τους ανθρώπους που μεταδίδουν ψεύτικα Χαντίθ και τα αποδίδουν στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι}^{Αλλάχουν}_{ονά}^{Σάλαμ}_μ).
- Να φυλάγεσαι από το να γιορτάζεις διάφορες θρησκευτικές περιστάσεις, όπως τα Γενέθλια του Προφήτη, τη Νύχτα του Αλ-Ισρά' και Αλ-Μί'ράτζ (Το Νυχτερινό Ταξίδι και την Ανάβαση), καθώς και άλλες εορτές που επινοήθηκαν από ανθρώπους. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αποδείξει την εγκυρότητα αυτών των εορτασμών, ούτε από τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι}^{Αλλάχουν}_{ονά}^{Σάλαμ}_μ), ούτε από τους Συντρόφους του, οι οποίοι τον αγαπούσαν περισσότερο από ό,τι εμείς και ήταν οι πιο ενθουσιώδεις με οτιδήποτε καλό. Εάν υπήρχε το παραμικρό καλό σε αυτούς τους εορτασμούς, τότε οι σύντροφοί του θα αγωνίζονταν για να τους τελέσουν.

Η Μαρτυρία της Πίστεως Λα Ιλλάχα Ιλλα Αλλάχ

Η φράση αποτελείται από δύο μέρη: 1) «**Λα Ιλλάχα**»: Αυτό συμαίνει κυριολεκτικά ότι «δεν υπάρχει θεός» και αυτό απορρίπτει τη θειότητα από οποιονδήποτε άλλο εκτός του Αλλάχ. 2) «**Ιλλα Αλλάχ**»: Αυτό σημαίνει κυριολεκτικά «εκτός από τον Αλλάχ» και επιβεβαιώνει ότι ο Αλλάχ μόνο είναι ο αληθινός Θεός. Ο Αλλάχ είπε: «*Και ὅταν ο Ἰμραχήμ (Αβραάμ) είπε στον πατέρα και το λαό του: “Στ’ αλήθεια, είμαι αθώος απ’ ὃ, τι λατρεύετε. ☺ (Δε λατρεύω ἄλλον) εκτός από Αυτόν (τον Αλλάχ Μόνο) ο Οποίος με δημιούργησε και, στ’ αλήθεια, Αυτός θα με καθοδηγήσει.”*» [43:26-27] Επομένως, δεν επαρκεί να λατρεύει κανείς τον Αλλάχ, μα πρέπει να Τον Λατρεύει Μόνο. Ο Ταουχίντ του κάθε ανθρώπου δεν είναι ορθός, παρά μόνο αν λατρεύει μόνο τον Αλλάχ και ελευθερωθεί από τον πολυθεϊσμό (Σιρκ) και απ’ όσους τον εφαρμόζουν. Έχει αναφερθεί σε μια αφήγηση ότι το «*Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*» είναι το κλειδί για τον Παράδεισο. Μα αξίζει ο καθένας που το λέει να ανοιχθεί γι’ αυτόν η πόρτα του Παραδείσου; Ο Ουάχμπ μπτιν Μουνάμπιχ ρωτήθηκε: «Δεν είναι η δήλωση “Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ” το κλειδί για τον Παράδεισο;» Απάντησε, «Ναι, μα κάθε κλειδί έχει μια σειρά από δόντια. Αν έρθεις με το κλειδί που έχει τη σωστή σειρά δοντιών, η πόρτα θα ανοίξει για σένα. Αν έρθεις με το κλειδί που δεν έχει τη σωστή σειρά δοντιών, η πόρτα δε θα ανοίξει για σένα.»

Υπάρχουν πολλά Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον}_{·Αλλάχι ονά Σάλαμ}), που εξηγούν ποια πρέπει να είναι τα σωστά δόντια. Για παράδειγμα, είπε: «*Οποιος λέει “Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ” ειλικρινά*», και είπε επίσης «*με βεβαιότητα στην καρδιά του*», και ακόμα είπε: «*τη λέει αληθινά από την καρδιά του*» και ούτω καθ’εξής. Αυτές οι αφηγήσεις διασαφηνίζουν ότι για να ανοίξει αυτό το κλειδί τις πόρτες του Παραδείσου, η φράση «*Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ*» πρέπει να γίνεται κατανοητή στην έννοια της, και να λέγεται με υποταγή σε ό,τι εμπεριέχει η σημασία της, με σταθερότητα δια βίου στην πεποίθηση αυτή και με άλλα χαρακτηριστικά.

Βασισμένοι σε αποδείξεις και στοιχεία από το Ιερό Κοράνιο και τη Σούννα, οι λόγιοι του Ισλάμ κατέληξαν πως πρέπει να πληρούνται κάποιες προϋποθέσεις, και ορισμένοι παράγοντες πρέπει να απουσιάζουν για να λειτουργήσει αυτή η φράση ως κλειδί για τον Παράδεισο και να ωφελήσει το άτομο που την προφέρει.

Οι προϋποθέσεις όχουν ως εξής:

1 Γνώση: Το αντίθετό της είναι η άγνοια. Εφ’ όσον κάθε πρόταση έχει μια σημασία, πρέπει κανείς να γνωρίζει τη σημασία του *Λα Ιλλάχα Ιλλα Αλλάχ*. Η σημασία αυτής της φράσης είναι ότι κανείς απορρίπτει τη θειότητα από οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ, καθώς επιβεβαιώνει τη θειότητα για τον Αλλάχ και Μόνο. Έτσι, η φράση σημαίνει «Κανείς δεν αξίζει να λατρεύεται εκτός του Αλλάχ». Η απόδειξη του ότι πρέπει κανείς να γνωρίζει τη σημασία της φράσης είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «...εκτός εκείνον πον μαρτυρά την αλήθεια και τη γνωρίζει.» [43:86] Επίσης, ο Προφήτης (^{Σάλα Αλλάχον}_{·Αλλάχι ονά Σάλαμ}) είπε: «*Οποιος πεθάνει γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ (Λα Ιλλάχα Ιλλα Αλλάχ) θα μπει στον Παράδεισο*» (Μόσλεμ)

2 Βεβαιότητα: Το αντίθετο της οποίας είναι η αμφιβολία. Σημαίνει το να πιστεύει κανείς με βεβαιότητα στη σημασία του (*Λα Ιλλάχα Ιλλα Αλλάχ*), χωρίς καμία απολύτως αμφιβολία. Ο Αλλάχ είπε, περιγράφοντας τους αληθινούς πιστούς: «*Οι (αληθινοί) πιστοί είναι μόνο εκείνοι που πιστεύουν στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του και δεν αμφιβάλλουν, και αγωνίζονται σκληρά για χάρη*

τον Αλλάχ με τις κτήσεις τους και τους εαντούς τους...» [49:15]

Δεν αρκεί κάποιος να προφέρει απλώς τη φράση, μα πρέπει να το κάνει με απόλυτη βεβαιότητα για τη σημασία της, ειδάλλως πρόκειται για ολοφάνερη υποκρισία. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «**Μαρτυρώ ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ (Λα Ιλλά Ιλλα Αλλάχ) και ότι είμαι ο Αγγελιαφόρος Του. Κανένας δούλος (του Αλλάχ) δε θα συναντήσει τον Αλλάχ με αυτές τις δύο [μαρτυρίες], χωρίς να έχει καμία αμφιβολία γι' αυτές, χωρίς να εισέλθει στον Παράδεισο.**» (^{Μόσλεμ})

③ Αποδοχή: Αν έχει κανείς γνώση για τη σημασία της φράσης και βεβαιότητα γι' αυτήν, κάτι τέτοιο συνεπάγεται μια συγκεκριμένη επίδραση πάνω του: να αποδεχτεί αυτό που η φράση υπαγορεύει με την καρδιά και τη γλώσσα του [ασπαζόμενος το Ισλάμ]. Όποιος απορρίπτει το κάλεσμα του Ταουχίντ και δεν το αποδέχεται, είναι άπιστος, είτε αυτή η απόρριψη πηγάζει από αλαζονεία, πείσμα ή ζήλεια. Ο Αλλάχ ανέφερε για τους απίστους που απέρριψαν τον Ταουχίντ από αλαζονεία: «**Όταν τούς λεγόταν “Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ (Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ) υπερηφανεύονταν [και το αρνούνταν]. * Και ἐλεγαν: “Τι! Θα εγκαταλείψουμε τους θεούς μας για έναν παράφρονα ποιητή;”»** [37:35-36]

④ Συμμόρφωση: απόλυτη συμμόρφωση στον Ταουχίντ. Είναι η πραγματική δοκιμασία και η έκδηλη απόδειξη της πίστης. Είναι το να συμμορφώνεται κανείς με ό,τι έχει θεσμοθετήσει ο Αλλάχ και να απέχει απ' όσα Εκείνος έχει απαγορεύσει. Ο Αλλάχ είπε: «**Και όποιος αφιερώνει το πρόσωπό του (τον εαντό του) στην υπακοή του Αλλάχ ενώ είναι αγαθοεργός, έχει πιάσει την πιο αξιόπιστη χειρολαβή (δηλ. την αξιόπιστη συμφωνία που δε σπάει, το αξιόπιστο δόγμα)...»** [31:22]. Αυτή είναι η απόλυτη συμμόρφωση.

⑤ Ειλικρίνεια: το αντίθετό της είναι το ψεύδος. Δηλαδή το να λέει κανείς τη μαρτυρία ειλικρινά, αφού το να την προφέρει με τη γλώσσα του ενώ η καρδιά του την διαψεύδει, τον καθιστά υποκριτή. Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «...λένε με τις γλώσσες τους αυτό που δεν είναι στις καρδιές τους...» [48:11]

⑥ Αγάπη: Ο πιστός πρέπει να αγαπά αυτήν τη φράση, να πράττει σύμφωνα με αυτή, και επίσης να αγαπά εκείνους που πράττουν σύμφωνα μ' αυτή. Αυτό που αποδεικνύει την αγάπη κανενός δούλου προς τον Αλλάχ είναι το να προτιμά κανείς αυτά που ο Αλλάχ αγαπά, ακόμα κι αν είναι αντίθετα με τις επιθυμίες του, το να αγαπά εκείνους που αγαπούν τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}), το να μισεί τους εχθρούς του Αλλάχ και του Αγγελιαφόρου Του (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}), και το να ακολουθεί τα βήματα και την καθοδήγησή του Αγγελιαφόρου Του (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}).

⑦ Αγνότητα προθέσεων: Αυτό σημαίνει το να λέει κανείς τη φράση για Χάρη του Αλλάχ, και όχι για οποιουδήποτε άλλου, απευθυνόμενος με τη καρδιά του προς τον Αλλάχ και αναζητώντας την ευαρέστησή Του, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Και στην πραγματικότητα, δεν διατάχθηκαν, παρά να λατρεύονταν (μόνο) τον Αλλάχ, και να είναι αφοσιωμένοι προς Αυτόν στη θρησκεία και να είναι Χονναφά’** (να απέχουν από τον πολυθεϊσμό και να κλίνουν προς το Μονοθεϊσμό), και να εκτελούν τις προσευχές και να δίνουν τη Ζακά (ελεημοσύνη): και αυτή είναι η ορθή θρησκεία.» [98:5] Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε επίσης: «**Ο Αλλάχ έχει απαγορέψει το Πυρ της Κολάσεως για όποιον λέει “Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ” επιδιώκοντας μέσω αυτού τη Χάρη του Αλλάχ.**» (^{Αλ.-Μπουχάρι και Μόσλεμ})

Η Μαρτυρία ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ

Στον τάφο, οι αποθανόντες θα δοκιμαστούν με τρεις ερωτήσεις. Αν τις απαντήσουν σωστά, θα σωθούν, κι αν όχι, είναι καταδικασμένοι. Μια από αυτές τις ερωτήσεις είναι “Ποιος είναι ο Προφήτης σου¹;” Κανείς δεν θα μπορέσει να απαντήσει σωστά, παρά μόνον εκείνοι που έχουν εκπληρώσει τις προϋποθέσεις της μαρτυρίας, και εκείνοι τους οποίους ο Αλλάχ εμπνέει με τις απαντήσεις και στους οποίους Παραχωρεί σταθερότητα στην αντιμετώπιση αυτής της αυστηρής δοκιμασίας.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που θα ωφεληθούν την ημέρα εκείνη, όταν τα χρήματα ή οι συγγενείς κάποιου δεν θα μπορούν να τον ωφελήσουν. Οι προϋποθέσεις για τη μαρτυρία ότι «ο Μωχάμμαντ (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου} Σάλαμ^μ)» είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (Ασχάντο αν Μωχάμμανταν Ρασούλο Αλλάχ)» έχουν ως εξής:

① Υπακοή σε αυτά που έχει προστάξει ο Προφήτης (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου} Σάλαμ^μ): Ο Αλλάχ μάς προστάζει να υπακούμε τον Προφήτη Του, ο Αλλάχ λέει: «Οποιος υπακούει στον Αγγελιαφόρο, έχει υπακούσει στον Αλλάχ.» [4:80]

Ο Αλλάχ είπε επίσης: «Πες: “Αν αγαπάτε τον Αλλάχ, ακολουθήστε με: Ο Αλλάχ θα σας αγαπήσει και θα συγχωρήσει τις αμαρτίες σας. Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα) και Ραχείμ (Πολυεύσπλαχνος).”» [3:31]

Επιπλέον, η είσοδος στον Παράδεισο εξαρτάται από την υπακοή στον Προφήτη (ﷺ), καθώς είπε: «Ολόκληρη η κοινότητα των οπαδών μου θα εισέλθει στον Παράδεισο, εκτός απ’ αυτούς που αρνούνται.» Εκείνοι είπαν: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, και ποιος αρνείται;» Εκείνος είπε: «Αυτοί που με υπακούν θα εισέλθουν στον Παράδεισο, ενώ αυτοί που με παρακούν αρνούνται.» (Αλ-Μπονχάρι).

Αυτοί που ειλικρινά αγαπούν τον Προφήτη (ﷺ), πρέπει να τον υπακούν, καθώς η υπακοή είναι το φυσικό επακόλουθο της αγάπης. Αυτοί που ισχυρίζονται ότι αγαπούν τον Προφήτη (ﷺ) και δεν τον ακολουθούν, ούτε τον υπακούν, δεν είναι ειλικρινείς στον ισχυρισμό τους.

② Πίστη σε όλα αυτά, για τα οποία ο Προφήτης (ﷺ) μας ενημέρωσε: Όποιος διαψεύσει οποιοδήποτε αυθεντικό Χαντίθ του Προφήτη (ﷺ) (παρόλο που αυτό το Χαντίθ έχει επιβεβαιωθεί ότι είναι αυθεντικό) εξ’ αιτίας των πόθων του ή της αυθαίρετης βούλησής του, θεωρείται ότι διαψεύδει τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του. Αφού ο Αλλάχ είπε: «Και δεν μιλά από τη δική του επιθυμία. Είναι πράγματι μια αποκάλυψη που αποκαλύφθηκε (σ’ αντόν από τον Αλλάχ).» [53:3-4]

③ Αποφυγή όλων όσα απαγόρεψε και κατηγόρησε: Το πρώτο και κύριο πράγμα που πρέπει να αποφεύγεται είναι το Σιρκ, έπειτα οι μεγάλες αμαρτίες στο τέλος οι μικρότερες αμαρτίες, καθώς επίσης και αυτά που είναι μακρούχ (ανεπιθύμητα). Όσο περισσότερο αγαπά ο πιστός τον Προφήτη (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου} Σάλαμ^μ), τόσο περισσότερο αυξάνεται η πίστη του. Όταν αυξάνεται η πίστη ενός πιστού, ο Αλλάχ τού παραχωρεί την αγάπη για να τελεί καλές πράξεις και το μίσος για την απιστία, τις αισχρές πράξεις και την ανυπακοή.

④ Να μην λατρεύει κανείς τον Αλλάχ, παρά μόνο με τον τρόπο που μας έδειξε ο Προφήτης Του (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου} Σάλαμ^μ): Αυτό το θέμα είναι καίριας σημασίας, αφού καμία καινοτομία δεν επιτρέπεται στο Ισλάμ. Ο Προφήτης (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου} Σάλαμ^μ) είπε: «Οποιος πράττει κάποια νέα πράξη λατρείας που δεν υπάρχει στη θρησκεία μας, αυτή

¹ Οι άλλες δύο: «Ποιος είναι ο Θεός σου;» και «Ποια είναι η θρησκεία σου;»

απορρίπτεται και επιστρέφει σε αυτόν (ως καινοτομία και αμαρτία).» (Μόσλεμ)

Σημείωση: Να είσαι βέβαιος ότι η αγάπη για τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}) αποτελεί υποχρέωση. Όμως, δεν είναι αρκετό για κάποιον να τον αγαπά απλώς: πρέπει κανείς να τον αγαπά περισσότερο από όλα τα άλλα, ακόμη και τον εαυτό του. Όταν κάποιος αγαπά κάτι, το προτιμά από τον ίδιο τον εαυτό του και προτιμά να έρθει σε συμφωνία με αυτό. Επομένως, αυτός που πραγματικά αγαπά τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}), είναι αυτός στον οποίο μπορούμε να διακρίνουμε αυτή την αγάπη. Υπακούει σ' αυτόν, εφαρμόζει τη Σούννα του, εκτελεί τις εντολές του. Απέχει από όσα απαγόρεψε, προσπαθεί να συμπεριφέρεται σαν αυτόν σε περιόδους ευκολίας αλλά και δυσχέρειας. Η υπακοή είναι ο καρπός της αγάπης, και χωρίς αυτή, η αγάπη δεν μπορεί ποτέ να είναι αληθινή.

**Υπάρχουν σημάδια που δείχνουν ότι κάποιος αγαπά τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}). Μερικά από αυτά είναι τα εξής:**

1) Η συχνή αναφορά σ' αυτόν και η εξύμνησή του. Όταν κάποιος αγαπά κάτι, το αναφέρει συχνά.

2) Η λαχτάρα να τον συναντήσει. Οποιοσδήποτε αγαπά κάποιον, λαχταρά να συναντήσει τον αγαπημένο του.

3) Ο σεβασμός όταν γίνεται αναφορά σ' αυτόν. Ο Ισχάκ είπε: «Οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}) δεν τον ανέφεραν μετά από το θάνατό του, χωρίς οι τρίχες του δέρματός τους να εγείρονται, και να δακρύζουν.».

4) Το μίσος για αυτούς που ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}) μισούν, και η εχθρότητα για αυτούς που δείχνουν εχθρικοί στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (^{Σάλα}_{Αλάχι}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}). Πρέπει κανείς να αποφεύγει αυτούς που αντιτίθενται στη Σούννα και εισάγουν καινοτομίες (Μπίντ‘α) στη θρησκεία, όπως οι άνθρωποι της καινοτομίας και οι υποκριτές.

5) Η αγάπη γι' αυτούς που αγαπούσε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}), όπως τα μέλη της οικογένειάς του, τις συζύγους του, και τους συντρόφους του. Πρέπει κανείς να μισεί αυτούς που τους μισούν, και να θεωρεί εχθρούς του αυτούς που είναι εχθρικοί μ' αυτούς ή τους προσβάλονταν, όπως κάνουν οι Σιίτες.

6) Το να προσπαθεί κανείς το να ακολουθεί τους ευγενείς τρόπους και τις αρετές του: Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}) ήταν ο πιο ευγενής άνθρωπος στους τρόπους του. Η Αΐσα (^{η εναρξητής του}
^{Αλλάχ επ' αντίς}) είπε γι' αυτόν: «Οι τρόποι του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}) ήταν το Κοράνιο (δηλ. δεν έκανε παρά μόνο αυτά που τον διέταζε το Ιερό Κοράνιο).» (Μόσλεμ). Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}
^{·Αλάχι}_{ονά}^{Σάλαμ}) ήταν ο γενναιότερος άνθρωπος, και ήταν ακόμη πιο γενναίος σε περιόδους μαχών. Ήταν ο πιο γενναιόδωρος άνθρωπος, και ακόμη πιο γενναιόδωρος στο Ραμαζάνι. Ήταν ο πιο ειλικρινής απέναντι στους άλλους και ο πιο μακρόθυμος άνθρωπος. Ποτέ δεν αναζήτησε εκδίκηση για τον εαυτό του. Ήταν ο πιο ταπεινός και ήρεμος άνθρωπος. Ήταν πιο συνεσταλμένος άνθρωπος. Ήταν ο καλύτερος άνθρωπος απέναντι στην οικογένειά του, και ο πιο ελεήμων απέναντι στους ανθρώπους, και ενθάρρυνε τους άλλους να δείχνουν κι αυτοί έλεος.

Ω, Αλλάχ! Επαίνεσε αυτόν, την οικογένειά του, τις συζύγους του, τους συντρόφους του και αυτούς που τους ακολούθησαν στην ηθική μέχρι και την Ημέρα της Ανάστασης, και Κράτησέ τους μακριά από κάθε κακό.

Εξαγνισμός (Ταχάρα)

Η προσευχή είναι ο δεύτερος πυλώνας του Ισλάμ, και δεν είναι έγκυρη εκτός κι αν τελείται σε κατάσταση εξαγνισμού. Ο εξαγνισμός επιτυγχάνεται μέσω είτε του νερού, είτε της άμμου.

► **Είδη Νερού: 1) Τάχιρ (Καθαρό):** Είναι το καθαρό νερό που δεν περιέχει οτιδήποτε ακάθαρτο, και εξαγνίζει επίσης κι άλλα πράγματα. Αυτό το νερό χρησιμοποιείται στο νύγμα ώστε να μπορεί κανείς να προσεύχεται σε κατάσταση καθαρότητας.

2) Νάγκις (ακάθαρτο): Δύο είδη νερού θεωρούνται νάγκις. **α)** Μια μικρή ποσότητα νερού που έχει μολυνθεί με κάτι ακάθαρτο [έστω και σε μικρή ποσότητα].

β) Μια μεγαλύτερη ποσότητα νερού που έχει μολυνθεί με κάτι ακάθαρτο, και αυτή η μόλυνση έχει επιφέρει αλλαγή στη γεύση, το χρώμα ή την οσμή του.

Σημείωση: Μια μεγάλη ποσότητα νερού δεν ρυπαίνεται αν μολυνθεί με ακαθαρσίες, εκτός κι αν κάποιο από τα χαρακτηριστικά του – το χρώμα, η γεύση ή η οσμή του – αλλάξουν. Μια μικρή, ωστόσο, ποσότητα θεωρείται ότι έχει ρυπανθεί, αμέσως μόλις μολυνθεί [είτε τα χαρακτηριστικά του αλλάξουν, είτε όχι]. Μια ποσότητα που ξεπερνά τα **210 λίτρα** θεωρείται μεγάλη, ενώ οποιαδήποτε λιγότερη θεωρείται μικρή.

► **Σκεύη:** Επιτρέπεται να χρησιμοποιεί κανείς δοχεία και σκεύη που είναι κατασκευασμένα από οποιοδήποτε υλικό, εκτός από χρυσό και ασήμι. Είναι αμαρτία να χρησιμοποιεί κανείς χρυσά ή ασημένια σκεύη για να βάλει μέσα τους νερό για να εκτελέσει νύψιμο, αλλά η διαδικασία του εξαγνισμού παραμένει έγκυρη. Επιτρέπεται επίσης να χρησιμοποιεί τα σκεύη και τα ενδύματα των απίστων, εκτός κι αν είναι βέβαιος ότι είναι ακάθαρτα.

► **Δέρματα νεκρών ζώων:** Είναι πάντα ακάθαρτα για να τα χρησιμοποιήσει κανείς. Υπάρχουν δύο είδη νεκρών ζώων: **1)** τα ζώα που είναι απαγορευμένα για τον μουσουλμάνο να τα φάει. **2)** τα ζώα που μπορεί γενικά ένας μουσουλμάνος να τα φάει, αλλά δεν σφαγιάστηκαν σύμφωνα με τον Ισλαμικό τρόπο (και έτσι θεωρούνται νεκρά και όχι σφαγιασμένα, και άρα θεωρούνται μη επιτρεπτά για να τα φάει).

Ωστόσο, τα δέρματα του δεύτερου είδους μπορούν να χρησιμοποιηθούν, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν δέψει το δέρμα.

► **Ο καθαρισμός μετά από την αφόδευση ή ούρηση:** **1)** Αλ-Ιστινγκά': είναι το να καθαρίζει κανείς την περιοχή της ουρήθρας και του πρωκτού, με καθαρό νερό για να αφαιρέσει τα ούρα, τα περιττώματα κλπ. **2)** Αλ-Ιστιγγμάρ: είναι το να χρησιμοποιεί κανείς κάποια πέτρα, φύλλο ή χαρτί κλπ. αντί του νερού.

Μπορεί το Ιστιγγμάρ να αρκεί από μόνο του στη διαδικασία του καθαρισμού χωρίς την προσθήκη νερού, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις: **1)** το υλικό που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι επιτρεπτό και αγνό, και να μπορεί να καθαρίσει την περιοχή επαρκώς. **2)** το να μην είναι φαγώσιμο. **3)** το να χρησιμοποιούνται τρείς ή περισσότερες πέτρες [ή κάτι παρόμοιο].

Ο καθαρισμός μετά από την αφόδευση ή ούρηση είτε μέσω του Αλ-Ιστινγγά' είτε μέσω Αλ-Ιστιγγμάρ είναι υποχρεωτικός για κάθε μουσουλμάνο.

Όταν κανείς απαντά στο κάλεσμα της φύσης, απαγορεύεται να παραμείνει σ' εκείνο το μέρος για περισσότερο από το απαραίτητο, ή να ουρεί ή να αφοδεύει σε νερό που χρησιμοποιείται από ανθρώπους, σε δρόμους, σε μέρη όπου οι άνθρωποι ζητούν σκιά, ή κάτω από ένα καρποφόρο δέντρο. Απαγορεύεται, επίσης, να στρέφεται κανείς προς την κατεύθυνση της Κάμπα κατά τη διαδικασία.

Είναι ανεπιθύμητο να πάρει κανείς κάτι που έχει γραμμένο μέσα του το Όνομα του Αλλάχ, εκεί όπου απαντά στο κάλεσμα της φύσης, να μιλά κατά τη διαδικασία, ή να ουρεί [ή να αφοδεύει] σε μια ρωγμή ή σε τρύπα (καθώς υπάρχει περίπτωση να ζουν εκεί κάποια ή ζωύφια). Επίσης, είναι ανεπιθύμητο να αγγίζει τα ιδιωτικά του μέρη με το δεξί του χέρι ή να στρέφεται προς την κατεύθυνση της Κά‘μπα (Κέμπλα), όταν η τουναλέτα βρίσκεται μέσα σε κτίρια. Ωστόσο, όλα τα παραπάνω επιτρέπονται όταν δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Είναι προτιμότερο και επιθυμητό να πλένεται ή να σκουπίζεται κανείς μονό αριθμό φορών, και να χρησιμοποιεί και πέτρες [ή κάτι παρόμοιο όπως χαρτί] και μετά νερό κατά τη διαδικασία του καθαρισμού, ώστε ο καθαρισμός να έχει γίνει με τον καλύτερο τρόπο.

► **Αλ-Σιουάκ:** Προέρχεται από τη Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα}_{·Αλάχηι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) το να χρησιμοποιούμε Σιουάκ για να καθαρίσουμε τα δόντια και το στόμα μας. Κάτι τέτοιο είναι προτιμότερο και επιθυμητό κυρίως πριν από κάθε προσευχή, πριν την απαγγελία του Ιερού Κορανίου, πριν το πλύσιμο του στόματος κατά την Ουντού', πριν την είσοδο του στο Τζαμί ή στο σπίτι του και κάθε φορά που η οσμή του στόματος αλλάζει.

Προτιμάται να ξεκινά κανείς από την δεξιά μεριά του στόματος όταν χρησιμοποιεί Σιουάκ, καθώς και όταν εκτελεί Ουντού', και να χρησιμοποιεί το αριστερό του χέρι για να αφαιρέσει ό,τι είναι ανεπιθύμητο.

► **Νίψη (Ουντού'):** Τα βασικά στοιχεία της Ουντού' έχουν ως εξής:

- 1) Το πλύσιμο του προσώπου (μια φορά), μαζί με το ξέπλυμα του στόματος (μαντμάντα) και της μύτης (ιστινσάκ) εισπνέοντας νερό στα ρουθούνια κι έπειτα εκπνέοντάς το.
- 2) Το πλύσιμο των χεριών και, από τα δάχτυλα μέχρι τους αγκώνες (μια φορά).
- 3) Το τρίψιμο ολόκληρου του κεφαλιού, μαζί με τα αυτιά (μια φορά).
- 4) Το πλύσιμο των πατουσών, από τα δάχτυλα μέχρι τους αστραγάλους (μια φορά).
- 5) Το να εκτελεί κάποιος την Ουντού' με τη σωστή σειρά (όπως προαναφέρθηκε).
- 6) Ακολουθία, στο να πλένει κανείς το ένα μέρος μετά το άλλο χωρίς μακρά παύση.

Οι υποχρεωτικές πράξεις της Ουντού': 1) το να πει κάποιος «Μπισμι Ελλάχ (στο Όνομα του Αλλάχ)» πριν αρχίσει. 2) αν κάποιος ξυπνήσει από το νυχτερινό ύπνο, τότε θα πρέπει να πλύνει τα χέρια του τρεις φορές πριν τα βάλει σε κάποιο δοχείο νερού.

Οι αξιέπαινες πράξεις της Ουντού' έχουν ως εξής: *Χρήση του σίουνακ. *Η πλύση πρώτα των χεριών μέχρι τους καρπούν. *Το ξέπλυμα του στόματος και της μύτης πριν από το πρόσωπο [και όχι μετά]. *Το να υπερβάλλει κανείς με το πλύσιμο του στόματος και της μύτης, αν δε νηστεύει (για να μην το καταπιεί). *Το να περάσει τα βρεγμένα χέρια του μέσα από το μούσι του, αν το μούσι είναι παχύ. *Το να πλένει τις περιοχές ανάμεσα στα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών. *Το να ξεκινά με το δεξί του χέρι πριν το αριστερό χέρι, καθώς και το δεξί του πόδι πριν το αριστερό πόδι. *Το να πλένει κάθε μέρος δύο ή τρεις φορές. *Το να εισπνέει νερό στα ρουθούνια με το δεξί χέρι και να το εκπνέει με το αριστερό. *Το να τρίβει τα μέρη του σώματος κατά την πλύση. *Το να πλένει τα μέρη του σώματος διεξοδικά. *Το να απαγγέλλει τις επικλήσεις που έχουν αναφερθεί στα Χαντί μετά την ολοκλήρωση.

Οι ανεπιθύμητες πράξεις της Ουντού': 1) το να την κάνει κανείς με υπερβολικά κρύο ή ζεστό νερό. 2) το να πλένει ένα μέρος για περισσότερες από τρεις φορές.

3) το να τινάζει το νερό από κάθε μέρος. **4)** το να πλένει το εσωτερικό του ματιού. Όσο για το να σκουπίζεται με πετσέτα μετά την Ουντού', αυτό επιτρέπεται.

Σημείωση: Δεν αρκεί να βάζει κανείς απλά νερό στο στόμα του ή μια χούφτα νερό στη μύτη του, όταν τα ξεπλένει. Αντίθετα, το νερό πρέπει να γυρίζει στο στόμα και να εισπνέεται (με την ανάσα του) στα ρουθούνια (χωρίς να εισέλθει στους πνεύμονες). Επίσης, το νερό πρέπει να εξέρχεται από τη μύτη (με την εκπνοή). Αυτή είναι η μοναδική έγκυρη μέθοδος.

Η Μέθοδος Ουντού': *Να έχεις πρόθεση (Νίγια) στην καρδιά σου· *Να λες 'Μπισμι Ελλάχ' (στο Όνομα του Αλλάχ)· *Να πλένεις και τα δύο σου χέρια· *Να ξεπλένεις το στόμα σου· *Να ξεπλένεις τη μύτη σου εισπνέοντας και εκπνέοντας νερό· * Να πλένεις το πρόσωπό σου (η έκταση του προσώπου ξεκινά από τη γραμμή των μαλλιών, μέχρι και το πηγούνι, και από το ένα αυτί στο άλλο)· *Να πλένεις τα χέρια σου [από τις άκρες των δαχτύλων σου] μέχρι και τους αγκώνες· *Να τρίβεις το κεφάλι σου, ξεκινώντας από το μπροστινό τμήμα και συνεχίζοντας στο πίσω. *Να εισάγεις την άκρη των βρεγμένων δεικτών σου μέσα στα αυτιά σου και να σκουπίζεις και το εμπρόσθιο τμήμα, και να σκουπίζεις το οπίσθιο τμήμα του αυτιού με τους αντίχειρες. *Να πλένεις τα πόδια σου [από τις άκρες των δαχτύλων] μέχρι και τους αστραγάλους.

Σημείωση: Εάν το μούσι ενός άνδρα δεν είναι πυκνό, το δέρμα κάτω απ' αυτό πρέπει να πλυνθεί, αλλά αν είναι πυκνό, πρέπει να πλύνει μόνο το εξωτερικό τμήμα.

Σκούπισμα πάνω απ' τα Χουφ ή τις Κάλτσες: Τα Χουφ είναι ένα κάλυμμα του ποδιού από δέρμα ή κάποιο παρόμοιο υλικό, ενώ αν είναι από μαλλί ή παρόμοιο ύφασμα, ονομάζεται κάλτσα (*Tζάουραμπ*).

Επιτρέπεται να σκουπίζεται κανείς πάνω απ' τα Χουφ ή τις κάλτσες όταν κάνει Ουντού', προκειμένου να εξαγνιστεί από το *Αλ-Χάνταθ Αλ-Άσγαρ* (τη μικρότερη ακαθαρσία, που σημαίνει ότι κάποιος έσπασε την κατάσταση καθαρότητάς του [Ουντού']) λόγω της απάντησής του στο κάλεσμα της φύσης, ή όταν αερίζεται, καθώς και από το *Αλ-Χάνταθ Αλ-Άκμπαρ*, που σημαίνει τη μεγαλύτερη ακαθαρσία όταν κάποιος σπάσει την κατάσταση καθαρότητάς του λόγω συνουσίας).

Το σκούπισμα πάνω απ' τα Χουφ ή τις κάλτσες εξαρτάται από τα παρακάτω:

- 1) Πρέπει να έχουν φορεθεί όταν το άτομο βρισκόταν σε κατάσταση καθαρότητας, μετά την ολοκλήρωση της Ουντού' με νερό (και όχι *Ταγιάμμουμ*).
- 2) Πρέπει να καλύπτουν πλήρως την περιοχή που συνήθως πλένεται·
- 3) Πρέπει να είναι επιτρεπτά [όχι κλεμμένα, ή φτιαγμένα από απαγορευμένα υλικά κλπ.]·
- 4) Να είναι ελεύθερα από όποια ακαθαρσία.

Σκούπισμα του Σαρίκιού: Επιτρέπεται να σκουπίζει κανείς το σαρίκι υπό τους εξής όρους: **1)** Το άτομο να είναι άνδρας· **2)** Να καλύπτει το μέρος του κεφαλιού που υπό κανονικές συνθήκες καλύπτει ένα σαρίκι· **3)** Να γίνεται μόνο κατά την Ουντού' (και όχι το Γούσλ) **4)** Πρέπει να γίνεται μόνο αν κάποιος το έχει φορέσει καθαρός, αφού τέλεσε Ουντού' (και όχι *Ταγιάμμουμ*).

Σκούπισμα πάνω από την Μαντίλα (Χιμάρ): Επιτρέπεται για τη γυναίκα να σκουπίζει το κεφάλι που καλύπτεται με βρεγμένα χέρια, υπό τους εξής όρους: **1)** Το άτομο να είναι γυναίκα· **2)** Πρέπει να είναι το είδος μαντίλας που τυλίγεται κάτω από τη γνάθο· **3)** Πρέπει να γίνεται μόνο στην Ουντού' (όχι το Γούσλ) **4)** Πρέπει να γίνεται

μόνο αν κάποιος το φορά καθαρό, αφού έχει τελέσει *Ουντού'* (και όχι *Ταγιάμμουμ*).
5) Να καλύπτει το μέρος του κεφαλιού που υπό κανονικές συνθήκες καλύπτει μία μαντίλα.

Το χρονικό όριο του σκουπίσματος πάνω απ' τα Χουφ, τις κάλτσες, το σαρίκι και τη μαντίλα για κάποιον που βρίσκεται στον τόπο κατοικίας του, είναι 24 ώρες, ενώ για τον ταξιδευτή είναι 72 ώρες (για κάποιο ταξίδι που υπερβαίνει τα 85 χλμ., κατά το οποίο επιτρέπεται να μειώσει τις προσευχές του).

Ως έναρξη του χρόνου σκουπίσματος για τον κάτοικο, θεωρούμε την πρώτη φορά που σπάει την κατάσταση καθαρότητάς του λόγω του ότι απάντησε το κάλεσμα της φύσης ή αερίστηκε, αφού έχει φορέσει το ένδυμα, μέχρι την ίδια ώρα την επόμενη ημέρα (24 ώρες).

Η έκταση του Σκουπίσματος: Όταν σκουπίζεται κανείς **πάνω απ' το Χουφ**, πρέπει να περάσει τα βρεγμένα του χέρια μόνο από το πάνω μέρος του ποδιού του ξεκινώντας από τις άκρες των δαχτύλων του μέχρι στους αστραγάλους του, με τα δάχτυλά του ελαφρώς ανοιχτά.

Σημείωση: Αν κάποιος σκουπιστεί πρώτα ενώ θεωρείται ακόμη ταξιδευτής, και στη συνέχεια γίνει κάτοικος, ή το αντίστροφο, ή έχει κάποιες αμφιβολίες σχετικά με το πότε σκουπίστηκε πρώτη φορά, πρέπει να θεωρήσει τον εαυτό του κάτοικο.

Γύψοι και Επίδεσμοι: Οι γύψοι και οι επίδεσμοι που χρησιμοποιούνται για να καλύψουν τα τραύματα, μπορούν να σκουπιστούν με βρεγμένα χέρια υπό τους εξής όρους: **1) Να υπάρχει πραγματική ανάγκη για το γύψο ή τον επίδεσμο.** **2) Να μην υπερβαίνει την περιοχή που απαιτείται για να καλυφθεί επαρκώς το τραύμα.** **3) Ο γύψος ή ο επίδεσμος πρέπει να σκουπίζονται, ενώ τα υπόλοιπα μέρη να πλένονται κανονικά.** Πρέπει κανείς να αφαιρέσει τον περιττό γύψο ή τον επίδεσμο, που υπερβαίνει την αναγκαία για κάλυψη περιοχή, αν όμως φοβάται ότι αν το βγάλει μπορεί να προκαλεί βλάβη, τότε μπορεί να το σκουπίσει.

Σημείωση: ► Είναι καλύτερο να σκουπίζει κανείς και τα δύο *Χουφ* ταυτόχρονα, και όχι να ξεκινά πρώτα με το δεξί *Χουφ*. ► Δεν επιτρέπεται να σκουπίζει το κάτω ή το πίσω μέρος του *Χουφ* ή της κάλτσας. ► Δεν είναι επιθυμητό να πλένει κανείς τα *Χουφ*, αντί να σκουπίζει το πάνω μέρος τους, ή να τα σκουπίζει πάνω από μία φορά. ► Όσο για το σαρίκι ή τη μαντίλα, πρέπει κανείς να σκουπίζει το μεγαλύτερο μέρος τους.

Ενέργειες που ακυρώνουν την *Ουντού'*: **1) το να ουρήσει, να αφοδεύσει, να αεριστεί κανείς ή να βγει από αυτόν σπέρμα ή προ-σπερματικά υγρά.** **2) η απώλεια αισθήσεων, κατά τον ύπνο, τη λιποθυμία, κλπ. –εκτός από όταν «αποκοιμίεται» κανείς, ενώ είναι καθιστός ή όρθιος.** **3) έξοδος μεγάλων ποσοτήτων άλλων μορφών ακαθαρσιών από το σώμα, διαφορετικών από τα ούρα ή τα περιττώματα, όπως μεγάλες ποσότητες αίματος.** **4) το να τρώει κανείς τη σάρκα καμήλας.** **5) το να αγγίζει άμεσα τα ιδιωτικά του σημεία, χωρίς να υπάρχει κάποιο φράγμα (όπως ρούχα κλπ.).** **6) το να αγγίζει τα ιδιωτικά σημεία άλλων, με σεξουαλικές επιθυμίες.** **7) η αποστασία από τη θρησκεία του Ισλάμ.**

Αν κάποιος είναι βέβαιος ότι είναι σε κατάσταση καθαριότητας, αλλά ταυτόχρονα αμφιβάλει για το αν την παραβίασε, ή το αντίθετο, πρέπει να ενεργήσει σύμφωνα μ' αυτό για το οποίο είναι βέβαιος.

Το Γούσλ (Μπάνιο): Οι πράξεις που προϋποθέτουν μετά από αυτές ένα πλήρες μπάνιο είναι οι εξής: **1) η εκσπερμάτηση όταν κάποιος είναι ξύπνιος λόγω του**

πόθου, ή εκσπερμάτηση κατά τη διάρκεια του ύπνου, με ή χωρίς πόθο· **2)** η εισχώρηση του πέους στο αιδοίο, ακόμη και χωρίς εκσπερμάτηση· **3)** ο ασπασμός του Ισλάμ από κάποιον, είτε είναι για πρώτη φορά, είτε μετά την αποστασία· **4)** η εμμηνόρροια· **5)** η αιμορραγία μετά τον τοκετό· **6)** ο θάνατος ενός Μουσουλμάνου.

Οι Υποχρεωτικές Πράξεις του Γούσλ: Είναι υποχρεωτικό να έχει κανείς την πρόθεση να τελέσει Γούσλ προκειμένου να εξαγνιστεί από μια κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας. Έπειτα, αρκεί το νερό να περάσει από ολόκληρο το σώμα, ξεπλένοντας βέβαια το στόμα και τα ρουθούνια.

Για να τελειοποιθεί το Γούσλ θα πρέπει να επιτυγχάνονται οκτώ πράγματα:
1) να έχει κανείς την πρόθεση· **2)** να λέει στην αρχή ‘Μπισμι Ελλάχ’· **3)** να πλένει τα χέρια πριν να τα τοποθετήσει σε οποιοδήποτε δοχείο· **4)** να καθαρίζει τις ακαθαρσίες από τα ιδιωτικά σημεία· **5)** να κάνει ‘Ουντού’· **6)** να ρίχνει νερό στο κεφάλι του τρεις φορές· **7)** να ρίχνει νερό σε ολόκληρο το σώμα του και να τρίβει το σώμα του με τα χέρια του· **8)** να ξεκινά απ’ την δεξιά πλευρά του σώματος.

Απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση μικρής ακαθαρσίας: **1)** άγγιγμα του Κορανίου· **2)** προσευχή· **3)** τέλεση του Ταουάφ (Περιφορά) γύρω από τον Κά‘μπα.

Απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας, συμπληρωματικά σε όσα αναφέρθηκαν: **1)** απαγγελία του Κορανίου· **2)** παρεύρεση στο Τζαμί (Μάσζιντ) χωρίς την τέλεση ‘Ουντού’.

Ανεπιθύμητες πράξεις κατά την κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας:
1) Είναι ανεπιθύμητο να κοιμάται κάποιος μετά τη σεξουαλική επαφή ή την έκκριση σπέρματος, χωρίς να κάνει ‘Ουντού’.
2) είναι ανεπιθύμητο να σπαταλά το νερό, όταν κάνει μπάνιο.

Ταγιάμμουμ (Στεγνό Πλύσιμο): Οι προϋποθέσεις για Ταγιάμμουμ είναι οι εξής:
1) Πρέπει να πραγματοποιείται μόνο όταν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει νερό ή δεν βρίσκει νερό·
2) Πρέπει να γίνεται με καθαρό χώμα που έχει σκόνη, που δεν καίγεται.

Τα Απαραίτητα Στοιχεία του Ταγιάμμουμ: **1)** Σκούπισμα ολόκληρου του προσώπου· **2)** Σκούπισμα των χεριών μέχρι τους καρπούς· **3)** Σειρά· **4)** Διαδοχή.

Οι πράξεις που ακυρώνουν το Ταγιάμμουμ: **1)** Οι ίδιες πράξεις που ακυρώνουν την ‘Ουντού’· **2)** Η διαθεσμότητα του νερού, αν το Ταγιάμμουμ πραγματοποιήθηκε λόγω της μη διαθεσμότητάς του· **3)** Εξαφάνιση της αιτίας που κατέστησε το Ταγιάμμουμ επιτρεπτό, π.χ. αν κάποιο άτομο έκανε Ταγιάμμουμ εξαιτίας κάποιας ασθένειας, και αυτή θεραπεύτηκε.

Οι Αξιέπαινες Πράξεις του Ταγιάμμουμ: ► η διαδοχή· ► η αναβολή του για την τελευταία στιγμή που χρειάζεται· ► το να πει κανείς αφού το τέλεσε τις ίδιες επικλήσεις που λέγονται κατά την ολοκλήρωση της ‘Ουντού’.

Μέθοδος για την Τέλεση Ταγιάμμουμ: * πριν να ξεκινήσει το άτομο θα πρέπει να έχει την πρόθεση (*Nίγια*) μέσα στην καρδιά του· * στη συνέχεια λέει ‘Μπισμι Ελλάχ’ (στο Όνομα Του Αλλάχ)· * έπειτα χτυπά το χώμα μία φορά με τα δυο του χέρια· * μετά σκουπίζει το πρόσωπό του, περνώντας τις παλάμες του πάνω από το πρόσωπο και το μούσι του· * ύστερα, σκουπίζει τα χέρια του, την κορυφή του δεξιού χεριού του με την αριστερή του παλάμη, και την κορυφή του αριστερού χεριού, με την παλάμη του δεξιού.

Αφαίρεση των Ακαθαρσιών: Υπάρχουν τρία είδη όντων: **1)** Τα έμβια όντα, τα

οποία διακρίνονται σε δύο είδη: **A) Αυτά που είναι ακάθαρτα (Νάτζας):** όπως οι σκύλοι και οι χοίροι, και τα πουλιά και τα ζώα που δεν είναι θεμιτό να τρώγονται, και είναι μεγαλύτερα από την γάτα στη σωματική τους διάπλαση. Τα ούρα, τα κόπρανα, ο ιδρώτας, το σπέρμα, το γάλα, η βλέννα, το σάλιο και ο εμετός αυτής της κατηγορίας έμψυχων όντων, θεωρούνται ακάθαρτα. **B) Εξαγνισμένα και καθαρά (Τάχιρ):** υπάρχουν τρία είδη έμβιων όντων που θεωρούνται εξαγνισμένα και καθαρά: **a.** Οι άνθρωποι και όλα τα μέλη του σώματός τους είναι καθαρά, συμπεριλαμβανομένων του σπέρματος, του ιδρώτα, του σάλιου, της βλέννας και του γάλατος. Όσο για τα ούρα, τα περιττώματα, το προ-σπερματικό υγρό, και το αίμα, αυτά είναι ακάθαρτα. **β.** Ζώα που είναι επιτρεπτό να φαγωθούν. Τα ούρα, τα περιττώματα, ο ιδρώτας, το σπέρμα, το γάλα, η βλέννα, το σάλιο, ο εμετός και το προ-σπερματικό υγρό, θεωρούνται καθαρά. **γ.** Ζώα που είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να αποφύγει την επαφή μαζί τους, και δεν επιτρέπεται να τρώγονται, όπως τα γαϊδουράκια, οι γάτες και τα ποντίκια: μόνο το σάλιο και ο ιδρώτας τους θεωρούνται καθαρά.

2) Τα νεκρά όντα: όλα τα νεκρά όντα είναι ακάθαρτα, εκτός από τους νεκρούς ανθρώπους, τα ψάρια, τις ακρίδες, και τα έντομα εκείνα που δεν έχουν αίμα να ρέει, όπως οι σκορπιοί, τα μυρμήγκια και τα κουνούπια. **3) Τα άψυχα όντα:** Όλα τα άψυχα πράγματα είναι αγνά, όπως η γη, οι πέτρες και τα όμοιά τους.

Σημείωση: ► Το αίμα και το πύον είναι ακάθαρτα, μα μια μικρή ποσότητα δικαιολογείται κατά την προσευχή, αν προέρχεται από κάποιο ον που θεωρείται αγνό. ► **Το αγνό αίμα είναι δύο ειδών:** το αίμα των ψαριών και το αίμα που παραμένει στο κρέας μετά τη σφαγή ενός ζώου, από αυτά που είναι επιτρεπτά. ► Κάθε κομμάτι που κόβεται από ζωντανό ζώο, καθώς και τα έμβρυα τους, είναι ακάθαρτα. ► Η αφαίρεση των ακαθαρσιών δε χρειάζεται να γίνει με συγκεκριμένη πρόθεση. Έτσι, αν η βροχή την καθαρίσει [χωρίς κάποιος να το έχει σκοπό], γίνεται καθαρή. ► Το να αγγίζει κανείς κάτι ακάθαρτο, ή να περπατήσει πάνω του δεν ακυρώνει την Ουντού', μα πρέπει κανείς να αφαιρέσει την ακαθαρσία από το σώμα, τα παπούτσια ή τα ρούχα πριν την προσευχή.

Ο εξαγνισμός από την Ακαθαρσία πρέπει να συμβαίνει υπό τις εξής προϋποθέσεις: * Πρέπει να γίνεται με καθαρό νερό. * Το πλυμένο ένδυμα πρέπει να στραγγίζεται και να στύβεται έξω από το νερό αν είναι τέτοιο που στύβεται και στραγγίζεται. * Η Ακαθαρσία πρέπει να αφαιρείται με τρίψιμο κλπ. αν είναι απαραίτητο για να αφαιρεθεί. * Αν οι ακαθαρσίες προέρχονται από σκύλο, το λερωμένο αντικείμενο πρέπει να πλυθεί επτά φορές με νερό, και την όγδοη με χώμα ή σαπούνι.

Χρήσιμες σημειώσεις: ► Αν στη γη υπάρχουν υγρές ακαθαρσίες, όπως ούρα, πρέπει να καθαριστεί χύνοντας νερό πάνω της μέχρι η ακαθαρσία, το χρώμα της και η οσμή της να εξαφανιστούν. Αν στη γη υπάρχουν στερεές ακαθαρσίες, όπως περιττώματα, τότε αυτά και τα απομεινάρια τους πρέπει να αφαιρεθούν. ► Αν η αφαίρεση της Ακαθαρσίας είναι αδύνατη με άλλον τρόπο, παρά μόνο με νερό, τότε πρέπει να χρησιμοποιηθεί νερό. ► Αν το σημείο όπου βρίσκεται η ακαθαρσία δεν είναι επακριβώς γνωστό, τότε ολόκληρη η περιοχή ή το αντικείμενο πρέπει να καθαρίζονται μέχρι να είναι βέβαιο ότι η ακαθαρσία θα αφαιρεθεί. ► Κάποιος που κοιμάται ή αφήνει αέρια δε χρειάζεται να κάνει *Ιστινγά'*, καθώς τα αέρια είναι καθαρά. Πρέπει όμως να κάνει Ουντού' πριν από την προσευχή και άλλες πράξεις λατρείας.

Κανόνες για τις γυναίκες

Κανονισμοί για το Φυσικό Αίμα των Γυναικών:

Στην ακόλουθη συζήτηση, 'Χάντ' είναι η εμμηνόρροια του αίματος από τη μήτρα, ενώ 'Ιστιχάντα' είναι η ροή αίματος από τη μήτρα εκτός περιόδου, λόγω ασθένειας¹.

Περίπτωση	Κανόνας
Ποια είναι η μικρότερη και η μεγαλύτερη ηλικία για την έμμηνο ρύση;	Η μικρότερη ηλικία είναι τα 9 έτη, αλλά αν υπάρξει αίμα πριν από αυτή την ηλικία, αποτελεί <i>Ιστιχάντα</i> και όχι έμμηνο ρύση και δεν υπάρχει συγκεκριμένη ηλικία που μία γυναίκα να σταματάει να έχει έμμηνο ρύση.
Πόσο είναι το μικρότερο διάστημα που μπορεί να κρατήσει η εμμηνόρροια;	Μπορεί να κρατήσει και 24 ώρες. Αν κρατήσει λιγότερο, τότε θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Πόσο είναι το μεγαλύτερο διάστημα που μπορεί να κρατήσει η εμμηνόρροια;	Μέχρι και 15 μέρες. Αν κρατήσει περισσότερο, θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Ποιο είναι το μικρότερο διάστημα μεταξύ δύο εμμηνορροιών;	Το μικρότερο χρονικό διάστημα είναι 13 ημέρες. Αν το αίμα εμφανιστεί πριν από αυτό το διάστημα, τότε θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Πόσο διαρκεί η εμμηνόρροια για την πλειοψηφία των γυναικών;	6-7 ημέρες.
Πόσο διάστημα περνά ανάμεσα στις δύο περιόδους για την πλειοψηφία των γυναικών;	23-24 ημέρες.
Είναι το αίμα που ρέει κατά την εγκυμοσύνη ένα είδος εμμηνόρροιας;	Κάθε είδους αίμα, είτε σκούρο καφέ, είτε κιτρινωπό που εμφανίζεται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Πώς γνωρίζει μια γυναίκα ότι η εμμηνόρροια της έληξε;	Αυτό μπορεί να γίνει γνωστό με δύο τρόπους: 1) με την παρατήρηση έκκρισης λευκού υγρού κατά το τέλος της εμμηνόρροιας; 2) με το σταμάτημα της αιμορραγίας και την εξαφάνιση του αίματος, ή του καφέ ή του κίτρινου, για όσες δεν βλέπουν συγχά αυτό το λευκό υγρό.
Ποιος είναι ο κανόνας σχετικά με τις εκκρίσεις της γυναίκας ενώ είναι καθαρή;	Κάθε διαυγής ή λευκή έκκριση δεν θεωρείται ακαθαρσία, ενώ το αίμα είτε καφέ είτε κίτρινο θεωρούνται. Ωστόσο, και τα δύο αυτά είδη ακυρώνουν την ουντού', και αν η ροή συνεχίσει, θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Ποιος είναι ο κανόνας σχετικά με τις κίτρινες ή καφέ εκκρίσεις που προέρχονται από τον κόλπο;	Αν εκκρίνονται ακριβώς πριν ή μετά την εμμηνόρροια, προέρχονται από αυτήν, ενώ αν είναι άλλες στιγμές θεωρούνται <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει στην περίπτωση που η εμμηνόρροια ξεκινήσει πριν ή μετά τη φυσιολογική στιγμή;	Όποτε εμφανίζονται τα σημάδια της περιόδου, πρέπει να θεωρηθεί περίοδος, με την προϋπόθεση να έχουν περάσει 13 ημέρες από την τελευταία περίοδο, ειδώλλως θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει στην περίπτωση που η εμμηνόρροια διαρκέσει λιγότερο ή περισσότερο από το φυσιολογικό;	Θεωρείται περίοδος, εκτός αν ξεπεραστεί το ανώτατο χρονικό όριο για την περίοδο, που είναι 15 ημέρες.

¹ Μερικές από τις διαφορές ανάμεσα στην εμμηνόρροια (*Χάντ*) και την *ιστιχάντα* είναι:

1) Το αίμα της περιόδου έχει σκούρο κόκκινο χρώμα που πλησιάζει το μαύρο, ενώ το αίμα από την *ιστιχάντα* είναι φωτεινό κόκκινο, όπως αυτό της ρινορραγίας. 2) το αίμα της περιόδου είναι πυκνό και μπορεί να είναι αναμεμειγμένο με στερεά κομμάτια, ενώ το αίμα της *ιστιχάντα* είναι αραιό, και ρέει ακατάσχετα όπως το αίμα της πληγής. 3) το αίμα της περιόδου έχει συνήθως άσχημη οσμή, ενώ η οσμή της *ιστιχάντα* είναι σαν αυτή του κανονικού αίματος.

Υπάρχουν πράγματα που απαγορεύονται κατά την εμμηνόρροια, όπως η προσευχή, η νηστεία, η συνουσία, η απαγγελία του Κορανίου, η παραμονή σε τζαμί, το άγγιγμα του Κορανίου και η περιφορά (Ταουνάφ).

Τι πρέπει να κάνει μια γυναίκα αν το αίμα ρέει συνεχώς για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για παράδειγμα για ένα μήνα ή παραπάνω;

- Σε αυτήν την περίπτωση, συμβαίνει ένα από τα ακόλουθα σενάρια:**
- 1)** Αν μια γυναίκα γνωρίζει την ακριβή στιγμή του μήνα που η περίοδος της ξεκινά την κανονική ροή της, και την ακριβή διάρκεια της περιόδου της, είτε μπορεί να ξεχωρίσει το είδος του αίματος (περιόδου ή *Ιστιχάντα*) είτε όχι, πρέπει να θεωρήσει ότι βρίσκεται σε περίοδο αυτές τις συγκεκριμένες ημέρες και για αυτό το συγκεκριμένο διάστημα. Αν η περίοδος της ξεπεράσει αυτές τις μέρες, τότε θεωρείται *Ιστιχάντα*.
  - 2)** Αν μια γυναίκα γνωρίζει την ακριβή στιγμή του μήνα που η περίοδος ξεκινά, μα όχι τη διάρκεια, πρέπει να θεωρήσει φυσιολογικό διάστημα τις 6-7 μέρες (το διάστημα που διαρκεί η περίοδος των περισσοτέρων γυναικών), από την ημέρα που συνήθως αρχίζει. [Αν το ξεπεράσει, τότε θεωρείται *Ιστιχάντα*].
  - 3)** Αν μια γυναίκα γνωρίζει τη διάρκεια της περιόδου της, μα όχι την ακριβή στιγμή του μήνα που αυτή αρχίζει, θεωρεί ως φυσιολογικό τον αριθμό ημερών για τον οποίο είναι σίγουρη από την αρχή του σεληνιακού μήνα. [Αν το ξεπεράσει, τότε θεωρείται *Ιστιχάντα*]

Αιμορραγία μετά τη γέννα (Νιφάς)

Ερώτηση	Απάντηση
Τι συμβαίνει αν μια γυναίκα γεννήσει, αλλά δε δει αίμα;	Τότε το νιφάς (το διάστημα κατά το οποίο η γυναίκα έχει αιμορραγία μετά την γέννα) δεν ισχύει γι' αυτήν, δε χρειάζεται να πάρει υποχρεωτικό λουτρό, και δε σπάει η νηστεία της.
Τι συμβαίνει αν δει τα σημάδια που αρχίζει ο τοκετός;	Το αίμα και το αμνιακό υγρό που συνοδεύονται με πόνο πριν τον τοκετό δεν θεωρείται νιφάς, αλλά <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει με το αίμα που ρέει κατά τη διάρκεια του τοκετού;	Αυτό είναι νιφάς, ακόμα κι όταν το μωρό δεν έχει βγει πλήρως ή καθόλου.
Πότε ξεκινά η στιγμή της νιφάς;	Οι μέρες πρέπει να αρχίσουν να μετρώνται από τη στιγμή που το μωρό εξέλθει εντελώς από τη μήτρα.
Ποια είναι η μικρότερη περίοδος νιφάς;	Δεν υπάρχει μικρότερη περίοδος. Ακόμη και αν το αίμα σταματήσει να ρέει μετά τη γέννα, είναι υποχρεωτικό για τη γυναίκα να κάνει Γούσλ (λουτρό) και να αρχίσει να εκτελεί προσευχές, και δεν πρέπει να περιμένει να περάσουν ακριβώς σαράντα ημέρες.
Ποιο είναι το μεγαλύτερο διάστημα που μπορεί να διαρκέσει το νιφάς;	Το μεγαλύτερο διάστημα είναι 40 μέρες, και αν το αίμα συνεχίσει μετά απ' αυτό, δεν θεωρείται νιφάς και καθίσταται τότε υποχρεωτικό (μετά τις 40 ημέρες) για μια γυναίκα να κάνει Γούσλ (λουτρό) και να αρχίσει να εκτελεί προσευχές, εκτός και αν εκείνη η στιγμή συμπέσει με τη στιγμή που θα περίμενε συνήθως την εμμηνόρροιά της πριν την εγκυμοσύνη [κατά την οποία το αίμα της θεωρείται περιόδου].
Τι συμβαίνει με το αίμα μετά από αποβολή;	Αν το έμβρυο που χάθηκε ήταν ογδόντα ημερών ή λιγότερο, το αίμα θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> , και αν ήταν ενεγήντα ημερών ή περισσότερο, θεωρείται νιφάς. Αν το έμβρυο ήταν από 80 μέχρι 90 ημερών, τότε αν είχε το σχήμα ανθρώπου, το αίμα θεωρείται νιφάς, και αν όχι, θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει όταν το αίμα σταματήσει πριν τις σαράντα μέρες, κι έπειτα επιστρέψει;	Αν το αίμα σταματήσει πριν την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, η γυναίκα θεωρείται καθαρή, και πρέπει να κάνει μπάνιο και να προσευχηθεί. Αν η ροή του αίματος επιστρέψει πριν την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, πρέπει να σταματήσει πάλι να προσεύχεται και να το θεωρήσει νιφάς, [μέχρι να καθαριστεί ξανά]. Συνεχίζει έτσι μέχρι να συμπληρωθούν οι σαράντα ημέρες.

Σημειώσεις:

- Η γυναίκα που βρίσκεται στην κατάσταση *Iστιχάντα* πρέπει να προσεύχεται, κάνοντας *ουντού'* πριν από κάθε προσευχή.
- Αν η έμμην ρύση της ή το νιφάς σταματήσει πριν την δύση του ηλίου, πρέπει να τελέσει τις προσευχές Αδ-Δούχρ και Αλ-Άσρ της ημέρας εκείνης, και αν σταματήσει πριν φτάσει η ώρα της προσευχής Αλ-Φάτζρ, πρέπει να τελέσει τις προσευχές Αλ-Μάγριμπ και Αλ-Ίσα της προηγούμενης ημέρας.
- Αν η στιγμή της προσευχής φτάσει και η γυναίκα αρχίσει να έχει περίοδο ή νιφάς πριν τελέσει αυτήν την προσευχή, δε χρειάζεται να επανορθώσει για αυτή την προσευχή αφού εξαγνιστεί.
- Η γυναίκα πρέπει να έχει τα μαλλιά της ελεύθερα (χωρίς π.χ. κοτσίδα) όταν τελεί την Γούσλ μετά την εμμηνόρροια και το νιφάς, μα δεν υποχρεούται όταν τελεί την Γούσλ μετά τη συνουσία.
- Είναι ανεπιθύμητο για τον άνδρα να συνουσιαστεί με τη σύζυγό του όταν αυτή βρίσκεται σε κατάσταση *Iστιχάντα*, επιτρέπεται όμως αν υπάρχει σοβαρός λόγος.
- Είναι υποχρεωτικό για μια γυναίκα σε κατάσταση *Iστιχάντα* να κάνει *ουντού'* πριν από κάθε προσευχή.
- Επιτρέπεται για μια γυναίκα να πάρει φαρμακευτική αγωγή για να καθυστερήσει την εμμηνόρροια για να ολοκληρώσει το *Xατζ* και την *'Ούμρα*, ή για να ολοκληρώσει τη νηστεία του Ραμαντάν, με την προϋπόθεση ότι το φάρμακο δεν θα την βλάψει με κανέναν τρόπο.

Οι Γυναίκες στο Ισλάμ

Οι γυναίκες είναι ισάξιες με τους άνδρες απέναντι στον Αλλάχ, όσον αφορά την αμοιβή και τη θέση τους, σύμφωνα με την πίστη και τις πράξεις τους. Ο Προφήτης (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}) είπε: «**Στ' αλήθεια, οι γυναίκες είναι τα δίδυμα των ανδρών.**» (^{Αμπου Νταούντ}).

Έχουν το δικαίωμα να επιζητήσουν τα δικαιώματά τους ή να διώξουν κάποια μορφή καταπίεσης. Καμία διάκριση δεν υπάρχει ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες, εκτός από περιορισμένες περιπτώσεις που αναφέρονται ξεκάθαρα στο Ισλάμ. Ο λόγος για αυτές τις περιπτώσεις είναι ότι το Ισλάμ προσέχει τις διαφορετικές ιδιότητες των ανδρών και των γυναικών. Ο Αλλάχ είπε: «**Μα δε Γνωρίζει Αντός που Δημιούργησε, ενώ Αντός είναι ο Αλ-Λατείφ (Ευγενής), ο Αλ-Χαμπέιρ (Εχει απεριόριστη Γνώση);**» [14:67]. Οι γυναίκες έχουν τις ευθύνες τους, και το ίδιο και οι άνδρες, και κάθε εμπλοκή του ενός στις υποθέσεις του άλλου θα βλάψει την ισορροπία της ζωής. Στις γυναίκες δίδεται η ίδια αμοιβή με τους άνδρες. «**Η Ασμά'** μπινετ Γιαζίντ πήγε στον Προφήτη (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}_{Αλλάχ}), ενώ εκείνος καθόταν με μερικούς από τους συντρόφους του, και είπε: «**Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ. Είμαι η εκπρόσωπος των γυναικών που στάλθηκε σε σένα. Δεν υπάρχει γυναίκα από την ανατολή ως τη δύση, που είτε άκουσε για τον ερχομό μου σε σένα, είτε δεν άκουσε, που δεν έχει την ίδια άποψη με εμένα. Ο Αλλάχ σε έστειλε με την Αλήθεια ως Αγγελιαφόρο και στους άνδρες και στις γυναίκες. Πιστεύουμε σε σένα και στον Θεό σου που σε έστειλε. Κι όμως εμείς, οι γυναίκες, περιοριζόμαστε στο σπίτι. Μένουμε στα σπίτια σας (δηλ. των ανδρών), σας προσφέρουμε ευχαρίστηση, κυνοφορούμε τα παιδιά σας. Εσείς, οι άνδρες, είστε ευνοημένοι σε σχέση με μας, στο ότι συμμετέχετε στην προσευχή της Παρασκευής και στις συλλογικές προσευχές στα τζαμιά, στο ότι επισκέπτεστε τους ασθενείς, στο ότι παρευρίσκεστε στις κηδείες, στο ότι προσφέρετε το ένα Χατζέ μετά από το άλλο, και καλύτερα από όλα αντά στο ότι συμμετέχετε στο Τζιχάντ στο Δρόμο του Αλλάχ. Όταν εσείς οι άνδρες πηγαίνετε για προσκύνημα, για 'Ούμρα ή για τζιχάντ, προσέχουμε την ιδιοκτησία σας, ράβουμε τα ρούχα σας, και ανατρέφουμε τα παιδιά σας για σας. Και έτσι δεν συμμετέχουμε μαζί σας στην αμοιβή, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;**» Ο Προφήτης (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}_{Αλλάχ}) στράφηκε στους Συντρόφους του, ρωτώντας τους: «**Έχετε ακούσει ποτέ μια δήλωση μιας γυναίκας καλύτερη από την ερώτηση αυτής της γυναίκας σχετικά με την θρησκεία της;**» Είπαν: «**Δεν σκεφτήκαμε ότι μια γυναίκα θα καθοδηγηθεί σε κάτι τέτοιο.**» Ο Προφήτης (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}_{Αλλάχ}) στράφηκε σ' αυτήν και είπε: «**Πήγαινε, ω, γυναίκα, και ενημέρωσε τις υπόλοιπες γυναίκες, πως μια γυναίκα που είναι καλή σύζυγος, της αφέσει να ευχαριστεί τον άνδρα της και να κάνει ό,τι του αρέσει, έχει ισάξια αμοιβή με την αμοιβή όλων των παραπάνω (του συζύγου της).**» Τότε η γυναίκα έφυγε πολύ ευχαριστημένη λέγοντας Ταχτίλ και Τακμίρ.» (^{Αλ-Μπάχακεΐ}
Mia ομάδα γυναικών πήγαν στον Προφήτη (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}_{Αλλάχ}) **και είπαν:** «**Ω, Αγγελιαφόρέ Του Αλλάχ, στους άνδρες έχει δοθεί η εύνοια του να συμμετέχουν στο Τζιχάντ στο Δρόμο του Αλλάχ. Δεν υπάρχει κάτι που μπορούμε εμείς να κάνουμε, ώστε να λάβουμε την ίδια αμοιβή;**» Ο Προφήτης (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}_{Αλλάχ}) είπε: «**Η εργασία που κάνει κάθε μία από σας στο σπίτι της είναι ισάξια με αυτό που κάνει ο πολεμιστής για χάρη του Αλλάχ**» (^{Αλ-Μπάχακεΐ}
 Επίσης, ο Προφήτης (^{Σάλατον}_{Αλλάχον}_{Αλλάχ}) υποσχέθηκε σ' εκείνους που είναι καλοί απέναντι στις γυναίκες συγγενείς τους μια σπουδαία αμοιβή. Είπε: «**Όποιος ξοδεύει σε δύο κόρες, ή δύο αδελφές, ή τις συγγενείς του ζητώντας την αμοιβή του Αλλάχ μέχρι να τους Παραχωρήσει ο Αλλάχ επαρκή αγαθά, ή να τους Εμπλουτίσει από τη χάρη Του, αυτές θα είναι ασπίδα γι' αυτόν ενάντια στο Πυρ της Κολάσεως.**» (^{Αχμαντ}

Μερικοί Κανονισμοί για τις Γυναίκες

- Απαγορεύεται ένας άνδρας να απομονώνεται με μία γυναίκα, χωρίς τον Μάχραμ¹. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «Ἐνας ἄνδρας δεν πρέπει να απομονώνεται με μία γυναίκα, παρά μόνο μαζί με Μάχραμ.» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ)
- Επιτρέπεται σε μία γυναίκα να προσεύχεται στο Μάστζιντ (τζαμί), αλλά αυτό δεν είναι επιθυμητό όταν φοβάται κάποιον πειρασμό. Η Αΐσα (^{ῃ ευαρέστηση τον}_{Αλλάχ επ' αυτής}) είπε: «Ἄν ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) ζούσε ώστε να δει πώς έχουν αρχίσει να συμπεριφέρονται οι γυναίκες, θα τις εμπόδιζε απ' το να πάνε στο τζαμί, όπως εμποδίζονταν και οι γυναίκες των Παιδιών του Ισραήλ (οι Εβραίες).» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ). Η αμοιβή μιας γυναίκας για την προσευχή στον οίκο της, πολλαπλασιάζεται, όπως ακριβώς και η αμοιβή ενός άνδρα όταν προσεύχεται στο τζαμί. Μια γυναίκα ήρθε στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) και είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, λατρεύω το να προσεύχομαι μαζί σου (δηλ. στο τζαμί σου όταν είσαι ο Ιμάμης στην προσευχή).» Αυτός είπε: «Γνωρίζω ότι λατρεύεις το να προσεύχεσαι μαζί μου, αλλά η προσευχή σου στην πιο απομονωμένη περιοχή του οίκου σου, είναι καλύτερη από την προσευχή σου στο δωμάτιό σου. Η προσευχή στο δωμάτιό σου, είναι καλύτερη απ' την προσευχή στον οίκο σου. Η προσευχή στον οίκο σου, είναι καλύτερη από την προσευχή στο Τζαμί του λαού σου. Η προσευχή στο Τζαμί του λαού σου, είναι καλύτερη από την προσευχή στο Τζαμί μου.» (Αχμαντ). Είπε ακόμα: «Τα καλύτερα Τζαμιά (μέρη προσευχής) για τις γυναίκες, είναι οι κατοικίες τους.» (Αχμαντ).
- Το Χατζέ και το 'Ούμρα δεν είναι υποχρεωτικά για μία γυναίκα, εκτός κι αν βρει κάποιον Μάχραμ να την συνοδέψει, και δεν επιτρέπεται να ταξιδέψει χωρίς τη συνοδεία αυτού. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «Μια γυναίκα δεν πρέπει να ταξιδεύει για παραπάνω από τρεις ημέρες, παρά μόνο μαζί με Μάχραμ.» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ).
- Δεν επιτρέπεται στις γυναίκες να επισκέπτονται τάφους, ούτε να ακολουθούν τη σωρό του νεκρού (τζανάζα). Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ονά ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «Ο Αλλάχ καταριέται τις γυναίκες που επισκέπτονται συχνά τους τάφους.» Η Ουμ 'Ατιγια (^{ῃ ευαρέστηση τον}_{Αλλάχ επ' αυτής}) είπε: «Μας απαγορεύτηκε να ακολουθούμε την επικήδεια τελετή, καὶ δεν επιβλήθηκε σε μας.» (Αλ-Μπουνχάρι και Μόσλεμ).
- Επιτρέπεται σε μία γυναίκα να βάφει τα μαλλιά της οποιοδήποτε χρώμα, με την προϋπόθεση να μην έχει ως στόχο να εξαπατήσει τον άντρα που επιθυμεί να την παντρευτεί.
- Είναι υποχρεωτικό να δίνεται σε μια γυναίκα το μερίδιό της από την κληρονομιά, την οποία ο Αλλάχ όρισε γι' αυτή, και απαγορεύεται να της το στερεί κανείς. Αναφέρθηκε σε ένα χαντίθ: «Οποιος αποκόπτει (στερεί) την κληρονομιά στον κληρονόμον του, ο Αλλάχ θα τον αποκόψει (στερήσει) την κληρονομιά του στον Παράδεισο την Ημέρα της Ανάστασης.» (Ιμπν Μάτζα).
- Είναι υποχρεωτικό για τον σύζυγο να πληρώνει τα έξοδα της συζύγου του (και των παιδιών), συμπεριλαμβανομένων των αναγκών φαγητού, ποτού, ενδυμασίας

¹ **Μάχραμ:** Είναι είτε ο σύζυγός της ή κάποιος στενός άνδρας συγγενής, τον οποίο απαγορεύεται από τον Ισλαμικό νόμο να παντρευτεί, όπως αδερφός, πατέρας, θείος, ανιψιός κλπ.

και στέγασης, σύμφωνα με τα αναγνωρισμένα ήθη και έθιμα. Ο Αλλάχ είπε: «**Ας ξοδεύει ο ευκατάστατος ἄνδρας ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει· και αυτός που τα μέσα του είναι περιορισμένα, ας ξοδεύει από ό,τι τού ύχει δώσει ο Αλλάχ.** Ο Αλλάχ δεν τοποθετεί βάρος σε κανέναν, περισσότερο απ' ό,τι (αγαθά) του ύχει **Δώσει. Ο Αλλάχ θα φέρει μετά από τη δυσκολία διενότηνση.**» [65:7].

Αν μια γυναίκα, δεν έχει σύζυγο, τότε αυτά είναι υποχρεωτικό να τα αναλάβει ο πατέρας της, ο αδερφός της, ή ο γιος της. Αν δεν έχει κανένα στενό συγγενή, τότε είναι αξιέπαινο να το αναλάβουν άλλοι άνθρωποι. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον} ^{Αλλάχι}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Αυτός που σπεύδει να φροντίζει τη χήρα ή το φτωχό, είναι σαν έναν πολεμιστή που μάχεται στο Δρόμο του Αλλάχ, ή σαν αντόν που προσεύχεται όλη νύχτα και νηστεύει όλη μέρα.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

► Μια γυναίκα δικαιούται την κηδεμονία του νεαρού παιδιού της, εφόσον δεν παντρευτεί με άλλον, και εναπόκεινται στον πατέρα τα έξοδα, τα οποία δίνει στη μητέρα για όσο διάστημα έχει την κηδεμονία του παιδιού.

► Δεν είναι αξιέπαινο για μια γυναίκα να χαιρετά πρώτη κάποιον άνδρα, ειδικά αν είναι νέα ή φοβάται κάποιον πειρασμό.

► Είναι αξιέπαινο (Μούσταχαμπ) για μια γυναίκα να ξυρίζει το εφηβαίο, να κάνει αποτρίχωση στην περιοχή της μασχάλης, και να κόβει τα νύχια της κάθε Παρασκευή, και είναι ανεπιθύμητο να τα αφήνει για περισσότερες από σαράντα ημέρες.

► Απαγορεύεται σε μία γυναίκα να αφαιρεί τα φρύδια της, είτε ολόκληρα είτε μέρος τους. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Ο Αλλάχ έχει καταραστεί τη γυναίκα που αφαιρεί τα φρύδια της, και αυτήν που της τα αφαιρεί.**» (Αμπου Νταούντ)

Το πένθος για τους νεκρούς (Αλ-Ιχντάντ): Δεν επιτρέπεται μία γυναίκα να πενθεί για κάποιο νεκρό για περισσότερες από τρεις μέρες, εκτός του συζύγου της. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Δεν επιτρέπεται σε μία γυναίκα, που πιστεύει στον Αλλάχ και την Τελική Ήμέρα να πενθεί για κάποιον νεκρό για περισσότερες από τρεις ημέρες –εκτός από το σύζυγό της.**» (Μόσλεμ)

Καθώς για τον σύζυγό της, είναι υποχρεωτικό γι' αυτή να τον πενθεί για τέσσερις μήνες και δέκα ημέρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν επιτρέπεται η γυναίκα να φορά οποιοδήποτε είδος μακιγιάζ, όπως ρουζ, μακιγιάζ ματιών, ή να φορά κοσμήματα, ακόμη κι αν πρόκειται για δαχτυλίδι, να φορά άρωμα, και να φορά ελκυστικά φωτεινά χρώματα στα ρούχα, όπως κόκκινο ή κίτρινο.

Ωστόσο, επιτρέπεται να κόψει τα νύχια της, να καθαρίσει το σώμα και τα μαλλιά της, να κάνει αποτρίχωση και να κάνει μπάνιο. Δεν υπάρχει συγκεκριμένο χρώμα ρούχων (όπως το μαύρο), το οποίο πρέπει να φορά η πενθούσα, κατά την περίοδο του πένθους.

Η σύζυγος πρέπει να συνεχίσει να κατοικεί στο σπίτι του συζύγου της, και απαγορεύεται να το εγκαταλείψει για να μείνει σε άλλο σπίτι, και δεν επιτρέπεται ούτε να βγει από αυτό το σπίτι εκτός κι αν είναι ανάγκη.

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να ξυρίσει τα μαλλιά της, εκτός κι αν είναι ανάγκη, και επιτρέπεται να τα κοντύνει, με τον όρο ότι δεν μιμείται τους άνδρες. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε: «**Ο Αλλάχ καταριέται τις γυναίκες που μιμούνται τους άνδρες.**» (Αλ-Μπουχάρι).

Επίσης δεν πρέπει να μιμείται τις άπιστες. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) είπε:
«Οποιος μιμείται κάποιο λαό, είναι ένας απ' αυτόν.» (Αμπου Νταούντ).

► Οι γυναίκες πρέπει να καλύπτουν το σώμα τους όταν εγκαταλείπουν τις κατοικίες τους με ένδυμα (τζιλμπάμπ) που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- 1) Πρέπει να καλύπτει ολόκληρο το σώμα της.
- 2) Δεν πρέπει να γίνει πόλος έλξης και μέσο στολισμού.
- 3) Δεν πρέπει να είναι διαφανές.
- 4) Πρέπει να είναι φαρδύ, και όχι στενό.
- 5) Δεν πρέπει να είναι αρωματισμένο.
- 6) Δεν πρέπει να μοιάζει με τα ανδρικά ενδύματα.
- 7) Δεν πρέπει να μοιάζει με τα ενδύματα των απίστων.
- 8) Δεν πρέπει να είναι λιμπάς Ουλ-Σουύχρα (πολυτελές ένδυμα, ή επιδεικτικό, ή να φοριέται ως σύμβολο της κοινωνική της θέσης).

Τα ‘Άουρα (μέλη του σώματος που απαγορεύεται να εκτεθούν σε κοινή θέα) μιας γυναίκας, διακρίνονται ανάλογα με το ποιος θα τα δει σε τρία είδη: 1) Ο άνδρας της μπορεί να δει ό,τι θέλει.

- 2) Οι υπόλοιπες γυναίκες και οι Μάχραμ μπορούν να δουν αυτά που συνήθως φαίνονται, όπως το πρόσωπο, τα μαλλιά, ο λαιμός, τα χέρια, οι πατούσες και οι καρποί της.
- 3) Οι άλλοι άνδρες δεν επιτρέπεται να δουν τίποτα, εκτός κι αν τύχει κάποια ανάγκη, όπως για παράδειγμα μια θεραπεία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως ο πειρασμός μιας γυναίκας βρίσκεται στο πρόσωπό της. Η Φάτιμα μπινετ Αλ-Μούνδιρ (^{η ευαρέστηση του}_{Αλλάχ επ' αυτής}) είπε:

«Καλύπταμε συνήθως τα πρόσωπά μας από τους άνδρες.» (Αλ-Χάκιμ).

Η Αΐσα (^{η ευαρέστηση του}_{Αλλάχ επ' αυτής}) είπε: «Οι ιππείς περνούσαν όταν ήμασταν με τον Αγγελιαφόρο τον Αλλάχ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}) στην κατάσταση Ιχράμ (τελετουργικές προετοιμασίες για προσκύνημα). Κάθε φορά που μας πλησίαζαν, χαμηλώναμε τα ενδύματα (τζιλμπάμπ) από το κεφάλι μέχρι και το πρόσωπο, και αφού είχαν περάσει τα ξεσκεπάζαμε (τα πρόσωπά μας).» (Αμπου Νταούντ)

► Είδη καθορισμένης περιόδου αναμονής (‘Ιντα):

Υπάρχουν διάφορα είδη ‘Ιντα: 1) Η ‘Ιντα της εγκύου διαζευγμένης ή εγκύου χήρας γυναίκας διαρκεί μέχρι και τη γέννα.

- 2) Η ‘Ιντα της χήρας διαρκεί για τέσσερις μήνες και δέκα ημέρες.
- 3) Η ‘Ιντα της διαζευγμένης γυναίκας κατά τη διάρκεια της εμμηνόρροιας της διαρκεί για τρεις εμμηνορροϊκούς κύκλους μετά το διαζύγιο.
- 4) Η ‘Ιντα της γυναίκας που δεν έχει εμμηνόρροια διαρκεί για τρεις μήνες.

Κατά την περίοδο της ‘Ιντα, είναι υποχρεωτικό για μια γυναίκα, για την οποία υπάρχει πιθανότητα ο σύζυγός της να την επιστρέψει στο γάμο, να παραμείνει στην κατοικία της με τον σύζυγό της, και εκείνος επιτρέπεται να βλέπει το σώμα της και να μένει μόνος μαζί της (δηλ. χωρίς Μάχραμ), μέχρι να λήξει η περίοδος ‘Ιντα – ίσως ο Αλλάχ να τους οδηγήσει στη συμφιλίωση.

Η επιστροφή (Ράτζ’α) της γυναίκας στο σύζυγό της και η ακύρωση του διαζυγίου, επιτυγχάνεται είτε με την ξεκάθαρη δήλωση του συζύγου, ο οποίος λέει: «Ρατζά ‘τουκι» (σε επέστρεψα σε μένα, δηλαδή στο γάμο) ή με τη σεξουαλική επαφή. Η επιστροφή της στον έγγαμο βίο δεν απαιτεί τη συναίνεσή της¹.

¹ Αν διαθέτει κάποιον έγκυρο λόγο που δεν θέλει να παραμείνει με το σύζυγό της μετά απ' αυτό, μπορεί να υποβάλλει «Χουλ’» (ακύρωση γάμου από την πλευρά της συζύγου).

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να παντρευτεί χωρίς τη συγκατάθεση του κηδεμόνα της. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλάιχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμι}) είπε: «**Όποια γυναίκα παντρεύεται χωρίς τη συναίνεση του κηδεμόνα (Οναλέι) της, τότε ο γάμος της είναι ἀκυρός, ο γάμος της είναι ἀκυρός, ο γάμος της είναι ἀκυρός.**» (Αμπου Νταούντ)

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να μακρύνει τα μαλλιά της με άλλα μαλλιά είτε πρόκειται για ψεύτικα μαλλιά είτε μαλλιά κάποιου άλλου, ή να κάνει τατουάζ σε οποιοδήποτε μέρος του σώματός της. Αυτές οι δύο πράξεις συνιστούν μεγάλες αμαρτίες. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλάιχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμι}) είπε: «**Ο Άλλάχ έχει καταραστεί τις γυναίκες που συνδιάζονται μαλλιά τους με άλλα μαλλιά και αυτές που βάζονται μαλλιά σε άλλες, και αυτές που κάνουν τατουάζ ή αυτές που κάνουν τα τατουάζ σε άλλες.**» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ)

► Απαγορεύεται να ζητήσει μια γυναίκα διαζύγιο από τον άνδρα της χωρίς λόγο. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλάιχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμι}) είπε: «**Όποια γυναίκα ζητά από τον σύζυγό της διαζύγιο, χωρίς σοβαρό λόγο, η ενωδία του Παραδείσου θα απαγορευτεί γι' αυτήν.**» (Αμπου Νταούντ και Ιμπν Μάτζα)

► Είναι υποχρεωτικό μία γυναίκα να υπακούει το σύζυγό της σε όσα επιτρέπονται, ειδικά όταν την καλεί στο κρεβάτι. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλάιχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμι}) είπε: «**Όταν ένας άνδρας καλεί τη σύζυγό του στο κρεβάτι του κι εκείνη αρνείται, και περνά τη νύχτα θυμωμένος μαζί της, οι άγγελοι την καταριούνται μέχρι το πρωί.**» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ).

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να φορά άρωμα αν γνωρίζει ότι πρόκειται να περάσει δίπλα από άνδρες. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλάιχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμι}) είπε: «**Όποια γυναίκα φορά άρωμα και μετά περνάει δίπλα από ανθρώπους, ώστε να μυρίσουν την ενωδία της, τότε είναι τάδε και τάδε (δηλ. μοιχαλίδα).**» (Αμπου Νταούντ)

Η Προσευχή (Σαλά)

Το Αδάν (Κάλεσμα για την Προσευχή) και η Ικάμα (Ανακοίνωση της Αρχής της Προσευχής):

Τόσο το Αδάν, όσο και η Ικάμα αποτελούν υποχρεώσεις (Φαρντ Κιφάγια) για τους άνδρες που δεν ταξιδεύουν (βρίσκονται σε φάση κατοικίας), ενώ αποτελεί Σούννα γι' αυτόν που προσεύχεται μόνος του και για τον ταξιδευτή. Όσο για τις γυναίκες, αυτά είναι ανεπιθύμητα (Μακρούχ).

Ούτε το Αδάν, ούτε η Ικάμα επιτρέπεται να γίνονται πριν την καθορισμένη ώρα, εκτός από το Αδάν της Εωθινής Προσευχής (Φατζρ), για την οποία το πρώτο Αδάν επιτρέπεται να γίνει οποιαδήποτε στιγμή μετά το μέσο της νύχτας.

Οι Προϋποθέσεις για την Προσευχή: **1)** Ισλάμ. **2)** διανοητική υγεία. **3)** η δυνατότητα του να διακρίνει μεταξύ των πραγμάτων και του σωστού από το λάθος κτλ. **4)** Καθαριότητα. **5)** Η είσοδος την ώρα της προσευχής. Οι ώρες είναι οι εξής: Η ώρα της προσευχής Δουχρ (Μεσημεριανή) ξεκινά όταν ο ήλιος, αφού φτάσει στο υψηλότερο σημείο του στον ουρανό, αρχίσει να πέφτει, μέχρι που η σκιά των αντικειμένων ισούται με το μήκος τους. Η ώρα της προσευχής 'Ασρ (Απογευματινή) ξεκινά από τη στιγμή που τελειώνει η Δουχρ, μέχρι που η σκιά ενός αντικειμένου είναι διπλάσια του μήκους του· αυτό είναι που προτιμάται, αλλά λόγω ανάγκης μπορεί να επεκταθεί μέχρι να δύσει ο ήλιος. Η ώρα της προσευχής Μάγριμπ (Ηλιοβασίλεματος) ξεκινά μετά τη δύση του ηλίου, μέχρι και την εξαφάνιση της ερυθρότητας ή του λυκόφωτος απ' τον ουρανό. Η ώρα της προσευχής 'Ισά' (Νυχτερινής) ξεκινά από τη στιγμή που τελειώνει η Μάγριμπ μέχρι το μέσο της νύχτας¹, και μπορεί να συνεχιστεί μέχρι και την αυγή αν είναι απαραίτητο. Η ώρα της προσευχής Φατζρ (Εωθινή) ξεκινά το ξημέρωμα², μέχρι που ανατέλλει ο ήλιος. **6)** Η κάλυψη των ιδιωτικών περιοχών ('Αουρα). Η ιδιωτική περιοχή ενός άνδρα που έχει φτάσει στην ηλικία των δέκα χρόνων ή περισσότερων, εκτείνεται από τον αφαλό του ως το γόνατό του, και για μια γυναίκα, που έχει εισέλθει στην εφηβεία, κατά την προσευχή πρέπει να καλύπτεται ολόκληρο το σώμα, εκτός από το πρόσωπό της εκτός κατά την παρουσία ξένων ανδρών. Αν όμως κάτι από το σώμα της φαίνεται όπως ο καρπός της ή τα πόδια της, τότε η προσευχή της είναι άκυρη. **7)** Απουσία ακαθαρσιών (Νατζάσα) από το σώμα, τα ενδύματα και τον τόπο προσευχής, σύμφωνα με τις καλύτερες δυνατότητες του καθενός. **8)** Στροφή του σώματος προς την Κατεύθυνση της προσευχής (Κέμπλα) σύμφωνα με τις δυνατότητες του καθενός. **9)** Πρόθεση (Νίγια).

Τα Απαραίτητα Στοιχεία, ή Πυλώνες της Προσευχής (Αρκάν Αλ-Σαλά):

1) Όρθια στάση (Κιγιάμ) κατά την προσευχή για όσους μπορούν. **2)** Έναρξη της προσευχής με τη φράση Αλλάχου Ακμπαρ (Τακμπίρατ-Αλ-Ιχράμ). Αυτή η φράση απαγορεύει όλες τις άλλες λέξεις και πράξεις που δεν σχετίζονται με την προσευχή. **3)** Απαγγελία της Σούρα Αλ-Φάτιχα. **4)** Υπόκλιση (Ρουκού') σε κάθε Ράκ'α. **5)** Εγερση μετά το Ρουκού'. **6)** Πλήρης ευθυγράμμιση του σώματος μετά το

¹ Προσέξτε ότι το μέσο της νύχτας δεν είναι στις 00:00, αλλά στο χρονικό σημείο μεταξύ της Μάγκριμπ και Φατζρ.

² Η πρώτη εμφάνιση φωτός στον ουρανό.

Ρουκού'. **7)** Πρηνής στάση (Σογκούντ) πάνω στα εφτά σημεία του σώματος (τα δάχτυλα των δύο ποδιών, δύο γόνατα, δύο παλάμες των χεριών, και το μέτωπο με τη μύτη). **8)** Έγερση μετά την πρηνή στάση και κάθισμα μεταξύ των δύο Σάτζντα. **9)** Απαγγελία της τελευταίας μαρτυρίας (Τασάχουντ). **10)** Κάθισμα για την τελευταία Τασάχουντ. **11)** Επίκληση προς τον Αλλάχ να ευλογήσει τον Προφήτη Του (ﷺ) κατά την τελευταία μαρτυρία. **12)** Λήξη της προσευχής με τη φράση «Ασ-Σαλάμο Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ» (Τασλείμ). **13)** Ορθή εκτέλεση όλων των πυλώνων με την ορθή στάση του σώματος δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο για κάθε πυλώνα χωρίς βιασύνη, αναφορικά με την στάση όλων στις θέσεις τους. **14)** Εκτέλεση όλων αυτών των πυλώνων με τη σειρά που αναφέρθηκε παραπάνω.

Η προσευχή δεν θεωρείται έγκυρη, εκτός κι αν αυτοί οι πυλώνες τελεστούν. Αν κάποιος παραλείψει κάποιον απ' αυτούς σε μια μονάδα (Ράκ'α) της προσευχής, τότε αυτή η Ράκ'α είναι άκυρη, είτε αυτό έγινε εσκεμμένα, είτε απλά ξεχάστηκε.

Οι Υποχρεωτικές Πράξεις (Ουνατζιμπάτ)¹ της Προσευχής: **1)** Όλα τα Τακμπιράτ (οι αναφορές της φράσης «Αλλάχου Άκμπαρ», («Ο Αλλάχ είναι ο Μέγας»)), εκτός από το Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ. **2)** Η αναφορά της φράσης «Σάμι' α Αλλάχου λιμάν Χάμιντα», («Ο Αλλάχ ανταποκρίνεται σε όσους Τον εξυμνούν»), μετά την έγερση από τη ρουκού', την οποία πρέπει να την πει ο Ιμάμης σε μια συλλογική προσευχή, ή από το άτομο αν είναι μόνο του. **3)** Η αναφορά της φράσης «Ραμπάνα ουα λάκα Αλ-Χάμιντ», («Ω, Κύριε μας, σε σένα ανήκει ο έπαινος»), μετά την έγερση από τη ρουκού'. **4)** Η αναφορά της φράσης «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άδειμ», («Δόξα στον Αλλάχ, τον Μέγα») μόλις υποκλίνεται ο προσευχόμενος. **5)** Η αναφορά της φράσης «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-'Αλα», («Δόξα στον Αλλάχ, τον Ύψιστο») μόλις ο προσευχόμενος πέφτει πρηνής. **6)** Η αναφορά της φράσης «Ραμπί ίγφιρ λι», («Ω, Κύριε μου, συγχώρεσέ με».) στο κάθισμα μεταξύ των δύο Σάτζντα. **7)** Το πρώτο Τασάχουντ (μαρτυρία). **8)** Το να κάθεται ο προσευχόμενος για το πρώτο Τασχαούντ.

Οποιος παραλείπει οποιαδήποτε από αυτές τις οχτώ υποχρεωτικές πράξεις εσκεμμένα, η προσευχή του είναι άκυρη. Αν παραλείψει κάτι από αυτά επειδή το ξέχασε, πρέπει να πέσει πρηνής δύο φορές για την παράλειψή του αυτή.

Οι Αξέπαινες Πράξεις (Σούναν) της Προσευχής: Είναι δύο ειδών: φράσεις και πράξεις. Η παράλειψη των πράξεων Σούναν της προσευχής δεν καθιστά την προσευχή άκυρη, ακόμη κι αν είναι σκόπιμη.

Οι Σούναν των φράσεων του προσευχόμενου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- να απαγγέλει την εναρκτήρια δέηση (*Nτον'ά' Αλ-Ιστεφτάχ*)
- να αναζητά καταφύγιο από το Σαϊτάν (Σατανά) (*Αλ-Ιστι 'άδα*)
- να ξεκινά την απαγγελία του Κορανίου με το Όνομα του Αλλάχ (*Μπίσμι Ελλάχ Αρ-Ραχμάν Αρ-Ραχείμ*)
- να λέει τη λέξη «Αμήν» στο τέλος της Σούρα Αλ-Φάτιχα
- Να απαγγέλει κάποια Εδάφια του Κορανίου μετά την Αλ-Φάτιχα
- Να απαγγέλει ο Ιμάμης φωναχτά το

¹ Αυτό που εννοείται εδώ με τον όρο υποχρεωτικές πράξεις, είναι οι πράξεις τις οποίες, αν παραλείψει κανείς, πρέπει να εκτελέσει την πρηνή στάση (Σιγκούντ) δύο φορές για επανόρθωση στο τέλος της προσευχής, χωρίς να χρειάζεται να τελέσει κανείς τις πράξεις που παρέλειψε.

Κοράνιο (οι ακόλουθοι ή οι μα' μούμι απαγορεύεται να απαγγέλουν φωναχτά) (ενώ ένα άτομο που προσφέρει την προσευχή μόνο του είναι ελεύθερο να επιλέξει). ► να λέει «Χάμνταν Καθείραν Ταϊγέμπαν Μουμπάρακαν φίχι Μιλ'α Ασ-Σαμαουάτι ουά Μιλ'α Αλ-Άρντι κτλ.... » αφού πει «Ραμπάνα ουά λακα Αλ-Χαμντ». ► να λέει «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άδείμ», «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα» και «Ράμπι ιγφιρ λι» περισσότερες από μία φορές όσο υποκλίνεται, πέφτει πρηνής ή κάθεται. ► να κάνει τις επικλήσεις πριν την τελική φράση «Ασ-Σαλάμο 'Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ».

Οι Σούνναν των πράξεων του προσευχόμενου συμπεριλαμβάνονταν τα εξής:

► να σηκώνει τα χέρια τη στιγμή του Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ, τη στιγμή πριν να σκύψει για το ρουκού', τη στιγμή μετά από την έγερση από τη ρουκού' σε όρθια στάση, και τη στιγμή μετά από την έγερση από το πρώτο Τασάχουντ. ► να τοποθετεί το δεξί του χέρι πάνω στο αριστερό, κάτω από το στήθος ενώ είναι όρθιος. ► να κρατά τα μάτια του σταθερά στο σημείο όπου πέφτει πρηνής. ► να κρατά τα πόδια χωρισμένα ενώ είναι όρθιος. ► να τοποθετεί πρώτα στο έδαφος τα γόνατα, έπειτα τα χέρια και το μέτωπο με τη μύτη για την πρηνή στάση. ► το στομάχι να μην αγγίζει τους μηρούς, και να μην αγγίζονται οι μηροί με τις κνήμες, να διατηρεί απόσταση ανάμεσα στα γόνατα, να κρατά τις φτέρνες σηκωμένες, ενώ τα δάχτυλα των ποδιών να αγγίζουν σταθερά το έδαφος με κάποια απόσταση μεταξύ των δύο ποδιών και να δείχνουν [τα δάχτυλα] προς την Κέμπλα, να τοποθετεί τα χέρια με τα δάχτυλα ενωμένα μαζί στο έδαφος, στο ύψος των ώμων όσο βρίσκεται το άτομο σε πρηνή στάση. ► να σηκώνεται βάζοντας πίεση πρώτα στα πόδια και έπειτα να στηρίζεται στα γόνατα με τα χέρια τοποθημένα πάνω στα γόνατά του, όταν σηκώνεται. ► να κάθεται (Γκάλσιτ Αλ-Ιφτιράς) για το πρώτο Τασάχουντ, και όταν κάθεται μεταξύ των δύο πρηνών στάσεων (βλ. το διάγραμμα στο τέλος του βιβλίου, όπου περιγράφονται δύο τρόποι καθίσματος, που ονομάζονται *Iφτιράς*). ► να κάθεται (Γκάλσιτ Ατ-Ταουάρρουκ) κατά το τελευταίο Τασάχουντ (βλ. το διάγραμμα, όπου περιγράφονται τρεις τρόποι καθίσματος, που ονομάζονται *Ταουάρρουκ*). ► να απλώνει τα χέρια στους μηρούς με τα δάχτυλα ενωμένα να δείχνουν προς την Κέμπλα, μεταξύ των δύο πρηνών στάσεων, επίσης και κατά του κάθισμα του Ατ-Τασάχουντ. ► κατά το κάθισμα του Ατ-Τασάχουντ να κάνει έναν κύκλο με τον μέσο και τον αντίχειρα του δεξιού χεριού, και να δείχνει με το δείχτη κατά τη διάρκεια της μνημόνευσης του Αλλάχ και της ικεσίας, ως σύμβολο της Μοναδικότητας του Αλλάχ. ► να στρέφει το πρόσωπό του προς τα δεξιά και στη συνέχεια προς τα αριστερά, όταν κάνει τους τελευταίους χαιρετισμούς (Τασλείμ) (λέγοντας Ασ-Σαλάμου 'Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ, και στη δεξιά μεριά και στη αριστερή).

(Σιτζούντ Ασ-Σάχο) Πρηνής στάση στην περίπτωση που κάποιος ξεχάσει να κάνει κάτι από τις υποχρεωτικές πράξεις (Ουατζιμπάτ) της Προσευχής:

Σύμφωνα με τη Σούννα μπορεί κανείς να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) [δύο φορές μετά από την τελευταία μαρτυρία] εάν κατά λάθος απαγγείλει κάτι σε σημείο που δεν πρέπει, όπως για παράδειγμα να απαγγείλει το Κοράνιο ενώ είναι πρηνής. Επιτρέπεται να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) αν παραλείψει κάποια

πράξη που αποτελεί Σούννα στην προσευχή. Ωστόσο, είναι υποχρεωτικό (Ουάτζιμπ) να πέσει κανείς πρηνής αν ξέχασε μια υποχρεωτική πράξη ή αν πρόσθεσε μια έξτρα υπόκλιση ή πρηνή στάση ή όρθια στάση ή κάθισμα, επίσης και αν εκτέλεσε τους χαιρετισμούς πριν το τέλος της προσευχής, ή εάν κάνει κάποιο φανερό λάθος στην απαγγελία του Κορανίου, το οποίο διαστρεβλώνει τη σημασία του, καθώς και αν έχει κάποια αμφιβολία για κάτι που προσέθεσε κάποια χρονική στιγμή.

Η προσευχή καθίσταται άκυρη, αν κάποιος εσκεμμένα παραλείψει να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) αφού ξεχάσει κάτι, όπως επιβάλλεται. Μπορεί κάποιος να πέσει πρηνής αυτές τις δύο φορές, πριν ή μετά τους τελευταίους χαιρετισμούς. Ωστόσο, αν κάποιος ξεχάσει να πέσει σε πρηνή στάση (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) μέχρι λίγο μετά την ολοκλήρωση της προσευχής, τότε δεν είναι πια απαραίτητο.

Η Περιγραφή της Προσευχής:

► Ξεκινά κανείς στρέφοντας το σώμα του προς την κατεύθυνση της προσευχής (*Κέμπλα*) και μετά λέγοντας την Τακπίρατ Αλ-Ιχράμ: «**Αλλάχου Άκμπαρ**», σηκώνοντας τα χέρια του ταυτόχρονα στο ύψος των ώμων του, κι έπειτα τα τοποθετεί κάτω από το στήθος του, με το δεξί χέρι στην κορυφή του αριστερού.

Σημείωση: Ο Ιμάμης (ηγούμενος) λέει όλα τα Τακμπίράτ (με τη φράση «**Αλλάχου Άκμπαρ**») δυνατά, ώστε αυτοί που ακολουθούν να τον ακούσουν, ενώ τα λένε σιγά.

► Κρατά τα μάτια του προσηλωμένα στο σημείο που θα πέσει πρηνής και λέει μία εναρκτήρια δέηση, η οποία έχει αναφερθεί με αξιοπιστία σε ένα αυθεντικό χαντίθ. Για παράδειγμα, μπορεί να πει, «**Σουμπχάνακα Αλλαχούμμα ονά Μπι-Χάμυτικα ονά Ταμπάρακα Ισμούνκα ονά Τα΄άλα Τζάντονκα ονά λα ιλάχα Γάιρονκ.**»

► Έπειτα λέει «**Α΄ούδον Μπι-Ελλάχι μιν Ασ-Σαιτάν Αρ-Ρατζείμ**» (Ζητώ καταφύγιο στον Αλλάχ από τον καταραμένο Σατανά). Έπειτα λέει «**Μπισμι Ελλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ**» (Εις το Όνομα του Αλλάχ, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου). Όλα αυτά λέγονται χαμηλόφωνα.

► Έπειτα απαγγέλλει τη Σούρα Αλ-Φάτιχα δυνατά αν είναι ο Ιμάμης σε μια προσευχή που διαβάζεται φωναχτά. Προτείνεται οι ακόλουθοι του Ιμάμη να απαγγέλλουν τη Σούρα Αλ-Φάτιχα χαμηλόφωνα όταν σταματήσει ο Ιμάμης την απαγγελία του αν η προσευχή απαγγέλλεται φωναχτά, ενώ είναι υποχρεωτικό αν η προσευχή απαγγέλλεται χαμηλόφωνα (*Δουχρ* και *Άσρ*).

► Έπειτα διαβάζει οτιδήποτε άλλο επιθυμεί από το Κοράνιο. Είναι καλύτερο να απαγγέλλει κανείς ό,τι επιθυμεί από τη Σούρα Καφ [50] έως τη Σούρα *An-Náμπα'* [78], κατά την προσευχή *Φατζρ*, και ό,τι επιθυμεί από τη Σούρα *Anτ-Ντούχα* [93] έως τη Σούρα *An-Nás* [114], κατά τη *Μάγριμπ*, και ό,τι επιθυμεί από τη Σούρα *An-Náμπα'* [78] έως τη Σούρα *Anτ-Ντούχα* [93] κατά τις υπόλοιπες προσευχές. Ο Ιμάμης απαγγέλλει φωναχτά κατά την προσευχή *Φατζρ* και κατά τα δύο πρώτα *Rák'a* των προσευχών *Μάγριμπ* και *Ίσα*. Όλες οι υπόλοιπες προσευχές απαγγέλλονται χαμηλόφωνα.

► Έπειτα σηκώνει τα χέρια του όπως στην Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ και λέει «**Αλλάχου Άκμπαρ**», κι έπειτα υποκλίνεται. Βάζει τα χέρια του τεντωμένα στα

γόνατά του, πιάνοντάς τα με τα δάχτυλά του ανοιγμένα μεταξύ τους ενώ ισιώνει την πλάτη, ώστε το κεφάλι να βρίσκεται στην ίδια ευθεία με την πλάτη. Έπειτα λέει, «**Σονυμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άδείμ**» (Δόξα στον Αλλάχ, Τον Μέγα) τρεις φορές.

► Έπειτα σηκώνει το κεφάλι του λέγοντας, «**Σάμι‘α Αλλάχον λιμάν Χάμιντα**» (Ο Αλλάχ απαντά σ’ αυτόν που Τον δοξάζει). Έπειτα αφού εγέρθηκε λέει, «**Ραμπάνα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**» (Ω, Κύριέ μας, σε Σένα ανήκει η Δόξα), προσθέτοντας, «**Χάμνταν Καθείραν Τάιγεμπαν Μονμπάρακαν φίχι Μίλ’α Ασ-Σαμαονάτι ονά Μίλ’α Αλ-Αρντ ονά Μίλ’α μα Σέ’τα μιν Σάν’ιν μπά’ντ**».

► Έπειτα πέφτει σε πρηνή στάση λέγοντας «**Αλλάχον Άκμπαρ**». Κρατά το στομάχι του μακριά από τους μηρούς, και τους μηρούς μακριά από τις κνήμες ενώ το έδαφος αγγίζουν: το μέτωπο, η μύτη, και οι δύο παλάμες, και τα δύο γόνατα, και τα δάχτυλα και των δύο ποδιών, με τα δάκτυλα των χεριών και των ποδιών να είναι στραμμένα προς την Κέμπλα· και λέει στη στάση αυτή τρεις φορές: «**Σονυμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα**» (Δόξα στον Κύριό μου, Τον Ύψιστο). Μπορεί να το πει αυτό όσες φορές επιθυμεί, ή αν επιθυμεί, να κάνει επικλήσεις για ό,τι θέλει.

► Έπειτα υψώνει το κεφάλι του, λέγοντας «**Αλλάχον Άκμπαρ**» καθήμενος (Γκάλσιτ Ατ-Ταουνάρρουκ) στον αριστερό του μηρό, με την πτέρνα του δεξιού ποδιού του στραμμένη προς τα πάνω και τα δάχτυλα στο έδαφος, λυγισμένα και στραμμένα προς την Κέμπλα. Έπειτα λέει δύο φορές, «**Ράμπι Τγφιρ λι**» (Ω, Αλλάχ, συγχώρεσέ με).

► Έπειτα πέφτει πρηνής όπως και πριν λέγοντας: «**Σονυμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Άλα**» και μετά σηκώνεται, λέγοντας «**Αλλάχον Άκμπαρ**» κάνοντας το δεύτερο Ράκ‘α όπως το πρώτο.

► Έπειτα κάθεται στην κατάσταση Ιφτιράς για την πρώτη μαρτυρία (Ατ-Τασάχουντ Αλ-Άουαλ), με το δεξί του χέρι στον δεξιό του μηρό και το αριστερό χέρι στον αριστερό του μηρό, σχηματίζοντας μια γροθιά με το δεξί του χέρι, ενώ σχηματίζει έναν κύκλο με τον αντίχειρα και τον μέσο, δείχνοντας με τον δείκτη και λέγοντας: «**Ατ-Ταχιγιάτον Λελλάχι ονά Ασ-Σαλαονάτον ονά Ατ-Ταϊγεμπάτ, Ασ-Σαλάμον** ‘αλάικα αϊօύχα Αν-Ναμπέι ονά Ράχματον Αλλάχι ονά Μπαρακάτον, Ασ-Σαλάμον ‘αλάινα ονά ‘αλά ‘ιμπάντι Ελλάχι Ασ-Σάλιχείν, ασχάντον αλ-λά Ιλάχα ίλλα Αλλάχ ονά ασχάντον αν Μωχάμμανταν ‘άμπντουχον ονά ρασούλον» (Οι καλύτεροι χαιρετισμοί είναι για τον Αλλάχ, και οι προσευχές και κάθε αγνό και καλό. Είθε η ειρήνη, το έλεος και οι ευλογίες του Αλλάχ να είναι σε σένα, ω, Προφήτη. Είθε η ειρήνη να είναι σε μας και στους ευσεβείς δούλους του Αλλάχ. Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και μαρτυρώ ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος Του και ο Αγγελιαφόρος Του).

► Έπειτα σηκώνεται και προσεύχεται το τρίτο και τέταρτο Ράκ‘α. Απαγγέλει σ’ αυτά μόνο τη Σούρα-Αλ-Φάτιχα χαμηλόφωνα και κάθεται στη στάση Ταουνάρρουκ για την τελευταία μαρτυρία (Ατ-Τασάχουντ Αλ-Αχείρ) και επαναλαμβάνει τα ίδια με την πρώτη, αλλά προσθέτει: «**Αλλάχοντι Σάλι ‘Αλά Μωχάμμαντ ονά ‘Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Σαλάιτα ‘Αλά Ιμπραχείμ ονά ‘Αλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τνακα Χαμείντον Ματζείντ. Αλλάχοντι Μπάρικ ‘Αλά Μωχάμμαντ ονά ‘Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Μπάρακτ ‘Αλά Ιμπραχείμ ονά ‘Αλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τνακα**

Χαμείντον Ματζείντ.» (Ω, Αλλάχ, Επαίνεσε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ, όπως ακριβώς Επαίνεσες τον Αβραάμ και την οικογένεια του Αβραάμ. Πράγματι, είσαι Αξιέπαινος και Ενδοξός. Ω, Αλλάχ, Ευλόγησε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ, όπως ακριβώς Ευλόγησες τον Αβραάμ και την οικογένεια του Αβραάμ. Πράγματι, είσαι Αξιέπαινος και Ενδοξός.).

Σύμφωνα με τη Σούννα μπορούμε μετά να προσθέσουμε: «'Α'ούδον Μπι-Ελλάχι μιν 'Αδάμπ Αν-Ναρ ονά 'Αδάμπ Αλ-Κάμπαρ, ονά Φίτνατ Ελ-Μάχια ονά Αλ-Μαμάτ, ονά Φίτνατ Αλ-Μασείχ Αντ-Ντατζάλ» (Ω, Αλλάχ αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από την τιμωρία του Πυρός της Κολάσεως, και από την τιμωρία του Τάφου, και από τη δοκιμασία της ζωής και του θανάτου, και από τη δοκιμασία του Αντίχριστου). Μπορεί στη συνέχεια να πει κι άλλες επικλήσεις όπως αναφέρθηκε στη Σούννα.

► Λέει έπειτα «**Ασ-Σαλάμον 'Αλάικονυ ονά Ραχματον Αλλάχ**» (Ειρήνη σε σας και το Έλεος του Αλλάχ σε σας), στρέφοντας το κεφάλι του στα δεξιά του και επαναλαμβάνοντας στη συνέχεια τα ίδια, στρέφοντας το κεφάλι του στ' αριστερά του. Σύμφωνα με τη Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά Σάλαμ}) κάνουμε κάποιες από τις επικλήσεις μετά την ολοκλήρωση της προσευχής όπως αναφέρθηκε στο Χαντίθ¹.

Η Προσευχή του Ασθενή: ► Αν το να στέκεται όρθιος επιδεινώνει την ασθένεια κάποιου ή αν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να σταθεί όρθιος, τότε μπορεί να προσεύχεται καθιστός. Αν κάποιος δεν είναι ικανός να προσεύχεται καθιστός, πρέπει να προσεύχεται ξαπλωμένος στο πλάι. Αν δεν μπορεί να προσευχηθεί ξαπλωμένος στο πλάι, πρέπει να προσεύχεται ανάσκελα. ► Αν κάποιος δεν μπορεί να υποκλιθεί ή να εκτελέσει την πρηνή στάση, πρέπει [με το σώμα ή το κεφάλι του] να συμβολίσει τις ενέργειες αυτές. ► Αν κάποιος παραλείψει κάποια από τις προσευχές του, πρέπει να τις αναπληρώσει καθυστερημένα. ► Αν κάποιος δεν μπορέσει να κάνει κάθε προσευχή στην ώρα που πρέπει, μπορεί να συνδυάσει τις προσευχές Δουχρ και 'Ασρ μαζί, και τις προσευχές Μάγριμπ και 'Ισα μαζί, στην καθορισμένη ώρα αντίστοιχα.

Η προσευχή του Ταξιδευτή: ► Αν η απόσταση του ταξιδιού είναι μεγαλύτερη από ογδόντα πέντε περίπου χιλιόμετρα, το άτομο μπορεί να συντομεύσει τις προσευχές Δουχρ, 'Ασρ και 'Ισα από τέσσερα Ράκ'α σε δύο την μέρα του ταξιδιού.

¹ Μερικές από αυτές είναι οι εξής: Λέει κάποιος, «'Αστάγφιρου Αλλάχ» [Ζητώ τη συγχώρεση του Αλλάχ] τρεις φορές, και έπειτα λέει, «**Αλλάχοντα 'αν-τα Ασ-Σαλάμ, ονά Μίνκα Ασ-Σαλάμ, Ταμπαράκτα για Δα Ατζ-Τζαλάλι ονά Αλ-Ικράμ, λα ιλάχα ίλλα Αλλάχον Οναχντάχον λα σαρίκα Λαχ, Λάχον Αλ-Μούλκον ονά Λάχον Αλ-Χάμντον ονά Χούνα 'άλα κούλλι σάι'ν Καντείρ, λα χάνουλα ονά λα κούναταν ίλλα Μπιλάχ, λα ιλάχα ίλλα Αλλάχ, ονά λα νά'μποντον ίλλα Ιγιά, Λάχον Αν-Νί'ματα ονά Αλ-Φάντλ, ονά Λάχον Αθ-Θανά'ον Αλ-Χάσσαν, λα ιλάχα ίλλα Αλλάχ μοχλίσσινα Λάχον Αντ-Ντίνα οναλάσου κάριχα Αλ-Καφιρούν, Αλλάχοντα λα μάνι'α λίμα 'Α'τάτ, ονά λα μού'τι λίμα Μανά'τ, ονά λα γιάνφα'ον δα Αλ-Τζάντι Μίνκα Αλ-Τζάντ». Λέει επίσης κανείς, «**Σονμπτχάνα Αλλάχ**», «**Αλ-Χάμντον Λιλλάχ**» και «**Αλλάχον Ακμπαρ**» το καθένα τριάντα τρεις φορές, και έπειτα, για την εκατοστή να πει, «**Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχ, Οναχντάχον λα σαρίκα Λαχ, Λάχον Αλ-Μούλκ, ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, ονά Χούνα 'άλα κούλλι σάι'ν Καντείρ**». Επειτα να διαβάσει το Εδάφιο Άγιατ Αλ-Κούρσι (2:255), τη Σούρα Αλ-Ιχλάς (112) και τη Σούρα Αλ-Φάλακ (113) και τη Σούρα Αν-Νας (114). Μετά τη Σαλά Αλ-Φατζρ και τη Σαλά Αλ-Μάγριμπ, θα πρέπει να επαναλάβει την απαγγελία των κεφαλαίων (112, 113 και 114) τρεις φορές.**

► Αν το άτομο έχει σκοπό να μείνει σε ένα ενδιάμεσο μέρος του ταξιδιού του για περισσότερες από τέσσερις ημέρες –20 υποχρεωτικές προσευχές – πρέπει να τελέσει τις προσευχές ολοκληρωμένες, και όχι να τις συντομεύσει. ► Πρέπει κανείς να τελεί τις προσευχές ολοκληρωμένες όταν προσεύχεται πίσω από κάποιον Ιμάμη που είναι κάτοικος. ► Αν κάποιος θυμηθεί στο ταξίδι μια προσευχή που είχε ξεχάσει ως κάτοικος (δηλ. πριν να ταξιδέψει) ή το αντίστροφο, πρέπει να την προσφέρει ολοκληρωμένη. ► Ο ταξιδευτής μπορεί να προσφέρει τις προσευχές στην ολοκληρωμένη μορφή τους αν το επιθυμεί, αλλά το να τις συντομεύσει είναι καλύτερο.

Η Προσευχή της Παρασκευής (Σαλάτ Αλ-Τζούμου'α): Αυτή η προσευχή είναι καλύτερη από τη Δουχρ. Είναι μια ανεξάρτητη προσευχή και όχι κάποιος συντομευμένος τύπος της Δουχρ. Δεν επιτρέπεται να την προσφέρει κανείς με τέσσερα Rák'α, να την κάνει με την πρόθεση της Δουχρ, ή να τη συνδυάσει με την προσευχή 'Άσρ, ακόμη κι αν υπάρχει έγκυρος λόγος γι' αυτό.

Η Προσευχή με περιττό αριθμό Rák'α (Σαλάτ Αλ-Ουίτρ): ► Αυτή η προσευχή συνιστά Σούννα και πρέπει να γίνεται μετά την 'Ισά, μέχρι και τη στιγμή του Φατζρ. ► Ο μικρότερος αριθμός Rák'α για την προσευχή Αλ-Ουίτρ είναι ένα, ενώ ο μεγαλύτερος έντεκα. ► Είναι προτιμότερο να κάνει κανείς το χαιρετισμό μετά από κάθε δύο Rák'α. ► Η μικρότερη ολοκληρωμένη μορφή της προσευχής Αλ-Ουίτρ είναι να την τελέσει κανείς με τρία Rák'α και δύο χαιρετισμούς [δηλαδή να κάνει δύο Rák'α και μετά ένα χαιρετισμό και μετά ένα Rák'α μόνο του, με έναν ακόμη χαιρετισμό στο τέλος], και είναι αξιέπαινο σύμφωνα με τη Σούννα να απαγγείλει στην πρώτη Rák'α τη Σούρα Αλ-'Άλα [87], στη δεύτερη Rák'α τη Σούρα Αλ-Κάφιρον [109] και στην τρίτη Rák'α τη Σούρα Αλ-Ιχλάς [112]. ► Είναι αξιέπαινο να κάνει κανείς επικλήσεις φωναχτά μετά από την έγερση από τη Ρουκού' σηκώνοντας τα χέρια του μπροστά από το πρόσωπό του και να βρίσκεται σε κατάσταση υποταγής και φόβου με ελπίδα προς τον Αλλάχ, ελπίζοντας να Δεχτεί τις επικλήσεις του.

Κηδείες (Τζαννάζα): ► Το πλύσιμο της σωρού του νεκρού Μουσουλμάνου, το τύλιγμα της σωρού με το σάβανο, η προσφορά επικήδειας προσευχής, η μεταφορά και τοποθέτησή του στο τάφο, αποτελούν όλα υποχρεώσεις (Φαρντ Κιφάγια) ► Οι μάρτυρες στον πόλεμο δεν πρέπει να πλένονται και να τυλίγονται με σάβανο, αλλά να θάβονται στη κατάσταση στην οποία πέθαναν, και επιτρέπεται να προσφέρουμε την επικήδεια προσευχή γι' αυτούς. ► Το σάβανο του άνδρα Μουσουλμάνου, περιέχει τρία λευκά σεντόνια, ενώ της γυναίκας πέντε: ένα για το κάτω μέρος, ένα κάλυμμα κεφαλιού (Χιμάρ), ένα ένδυμα για το πάνω μέρος του σώματος, και δύο για να τυλίξουν όλο το σώμα. ► Σύμφωνα με τη Σούννα, ο Ιμάμης ή κάποιος που προσεύχεται μόνος για τον νεκρό, πρέπει να στέκεται στο ύψος του στήθους του άνδρα, και στο ύψος της μέσης του σώματος της γυναίκας. ► Στην προσευχή της κηδείας στέκεται κανείς και λέει: «Αλλάχου Άκμπαρ» τέσσερις φορές, σηκώνοντας κάθε φορά τα χέρια του: την πρώτη φορά λέει: «Αλλάχου Άκμπαρ» και αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά, λέγοντας: «Α' ούδου Μπι-Ελλάχ μιν Ασ-Σαϊτάν Αρ-Ρατζείμ», μετά λέει: «Μπισμι Ελλάχι Ερ-

Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ» και διαβάζει σιωπηλά μόνο την **Αλ-Φάτιχα**: **τη δεύτερη λέσι** «**Άλλάχουν Άκμπαρ**» και έπειτα λέσι: «**Άλλάχονυ Σάλι 'Άλά Μωχάμμαντ ονά 'Άλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Σαλάιτα 'Άλά Ιμπραχείμ ονά 'Άλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τινακα Χαμείντον Ματζείντ.** **Άλλάχονυ Μπάρικ 'Άλά Μωχάμμαντ ονά 'Άλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Μπάρακτ 'Άλά Ιμπραχείμ ονά 'Άλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τινακα Χαμείντον Ματζείντ.**»· **την τρίτη λέσι** «**Άλλάχουν Άκμπαρ**» και έπειτα κάνει επικλήσεις στον Άλλάχ για το νεκρό· **την τέταρτη λέσι** «**Άλλάχουν Άκμπαρ**», έπειτα στέκεται για λίγο και μετά λέσι «**Ασ-Σαλάμουν 'Άλάικουμ**».

► Δεν επιτρέπεται να υψώσει κανείς τον τάφο, πάνω από το επίπεδο του εδάφους, εκτός από μία παλάμη. Δεν επιτρέπεται να τον φιλήσει κανείς, ή να βάλει θυμίαμα, ή να γράψει, να καθίσει ή να περπατήσει πάνω του, ή να τοποθετήσει οποιαδήποτε μορφή φωτισμού, ή να κάνει περιφορά γύρω απ' αυτόν, ή να χτίσει κάποιο τζαμί πάνω του. Επιπλέον, κάθε μνημείο (ή κτίριο) που είναι χτισμένο πάνω από κάποιον τάφο, πρέπει να κατεδαφίζεται.

► Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός αναφορικά με τα λόγια της παρηγοριάς και της έκφρασης των συλλυπητηρίων για τους συγγενείς που πενθούν. Μπορεί κανείς να πει: «**'Άδαμ Άλλάχον Ατζερακ ονά Αχσαν 'Αζά'ακ ονά Γάφαρα λι Μαϊγέτακ**» (Είθε Ο Άλλάχ να αυξήσει την αμοιβή σου και να κάνει για σένα το πένθος σου πιο εύκολο, και να συγχωρήσει το νεκρό σου). Μπορεί να πει κάποιος που παρηγορεί ένα Μουσουλμάνο για την απώλεια ενός άπιστου συγγενή, «**'Άδαμ Άλλάχον Ατζερακ ονά Αχσαν 'Αζά'ακ**» (Είθε Ο Άλλάχ να αυξήσει την αμοιβή σου και να κάνει για σένα το πένθος σου πιο εύκολο).

► Είναι υποχρεωτικό για κάποιον που γνωρίζει ότι η οικογένειά του θα θρηνήσει σε υπερβολικό βαθμό (όπως το να σκίσει κανείς τα δικά του ρούχα, να ρίξει στο κεφάλι του σκόνη, ή να ουρλιάζει κτλ.) κατά το θάνατό του, να γράψει διαθήκη που να τους συμβουλεύει να μην το κάνουν διαφορετικά, μπορεί ο ίδιος να τιμωρηθεί εξαιτίας του υπερβολικού θρήνου τους γι' αυτόν.

► Ο Ιμάμ Ασ-Σάφ'ι είπε ότι δεν είναι επιθυμητό να κάθεται κανείς για να πενθήσει, αναφερόμενος στις συγκεντρώσεις κατά τις οποίες η οικογένεια του νεκρού περιμένει αυτούς που επιθυμούν να τους επισκεφτούν για να εκφράσουν τα συλλυπητηριά τους. Αντίθετα, πρέπει να συνεχίσουν την ενασχόληση με τις υποχρεώσεις τους, είτε είναι άνδρες, είτε γυναίκες.

► Ορίζεται στη Σούννα να προετοιμάζει κανείς φαγητό για την οικογένεια που πενθεί (αφού είναι απασχολημένοι με το θρήνο τους), και δεν είναι επιθυμητό να τρώει κανείς από το φαγητό τους ή να ετοιμάζει φαγητό για τους επισκέπτες που συγκεντρώνονται σπίτι τους.

► Ορίζεται στη Σούννα η επίσκεψη στους τάφους από τη στιγμή που δεν περιλαμβάνει ταξιδιωτικές μετακινήσεις. Επιτρέπεται επίσης η επίσκεψη στον τάφο κάποιου που δεν είναι Μουσουλμάνος. Σε κάποιον μη Μουσουλμάνο δεν πρέπει να απαγορεύεται η επίσκεψη στον τάφο ενός Μουσουλμάνου.

► Ορίζεται στη Σούννα να λέει κανείς όταν εισέρχεται στο νεκροταφείο των Μουσουλμάνων: «**Ασ-Σαλάμουν 'Άλάικουμ νταρ Κάουμιν Μου'μενείν, ονά Τινα** **ιν Σα' Άλλάχ μπίκουμ λαλάχικούν, Γιάρχαμουν Άλλάχ Αλ-Μουστακντιμείν** μίννα

ονά Αλ-Μουστά'χιρείν, Νάσ'αλ Αλλάχ λάνα ονά λάκονμ Αλ-Άφια. Αλλάχονμα λα Ταχρίμνα Ατζράχονμ ονά λα Ταφτένα μπά'νταχονμ, ονά Τγφιρ λάνα ονά λάχονμ» (Ειρήνη σε όλους εσάς, ω, κάτοικοι των τάφων, από τους πιστούς. Στ' αλήθεια, με τη Βούληση του Αλλάχ, θα ενωθούμε με σας. Ας Ελεήσει ο Αλλάχ αυτούς από μας που προχώρησαν (πέθαναν), και αυτούς που θα έλθουν έπειτα. Ζητάμε από τον Αλλάχ για μας και για σας το να μας κρατάει μακριά από οποιεσδήποτε συμφορές. Ω, Αλλάχ μην μας στερείς από την αμοιβή και μην μας βάλεις σε οποιαδήποτε δοκιμασία μετά από αυτούς, και συγχώρεσε κι εμάς κι αυτούς.)

Η Προσευχή των Δύο ‘Εϊντ (Εϊντ Αλ-Φιτρ, Εϊντ Αλ-Άντχα): ► Αυτή η προσευχή αποτελεί υποχρέωση (Φαρντ Κιφάγια) και τελείται μετά την ανατολή του ηλίου, όπως και η Σαλάτ Αντ-Ντουνχά. Αν οι άνθρωποι δε μάθουν ότι έφτασε η ημέρα του ‘Εϊντ μέχρι και μετά το μεσημέρι, πρέπει η προσευχή να γίνεται την επόμενη ημέρα ως αναπλήρωση. ► Οι συνθήκες είναι ίδιες με αυτές της Σαλάτ Αλ-Τζούμ‘α, εκτός από τα δύο κηρύγματα· τα δύο κηρύγματα της ‘Εϊντ μετά από αυτήν. ► Δεν είναι επιθυμητό να κάνει κανείς εθελοντική προσευχή (Νάφιλα), πριν ή μετά από αυτή στο μέρος όπου τελείται. ► Αυτή η προσευχή αποτελείται από δύο Ράκ‘α. Στην πρώτη Ράκ‘α, ο προσευχόμενος λέει **Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ**, «**Αλλάχον Άκμπαρ**» για να αρχίσει την προσευχή, και στη συνέχεια λέει «**Αλλάχον Άκμπαρ**» για έξι ακόμη φορές σηκώνοντας για κάθε **Τακμπίρα** τα χέρια, και έπειτα να αναζητήσει καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά και να απαγγείλει δυνατά την **Αλ-Φάτιχα**, ακολουθούμενη από τη **Σούρα Σαμπάχα** [87]. Στη δεύτερη Ράκ‘α λέει «**Αλλάχον Άκμπαρ**» πέντε φορές σηκώνοντας για κάθε **Τακμπίρα** τα χέρια. Έπειτα ο Ιμάμης αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ και απαγγέλλει δυνατά την **Αλ-Φάτιχα**, ακολουθούμενη από την **Σούρα Αλ-Γάσιγια** [88]. Ο Ιμάμης αφού τελειώνει την προσευχή, παραδίδει δύο κηρύγματα όπως στην προσευχή της Παρασκευής.

Η Προσευχή της Εκλεψης (Σαλάτ Αλ-Κουσούφ):► Πρόκειται για προσευχή που ορίζεται από τη **Σούννα** και τελείται από την έναρξη της έκλειψης, είτε σεληνιακής, είτε ηλιακής, μέχρι και τη λήξη της. ► Δεν πρέπει να γίνεται καθυστερημένα αν τελειώσει η έκλειψη. ► Αυτή η προσευχή αποτελείται από δύο Ράκ‘α, στην πρώτη Ράκ‘α, πρέπει κανείς να απαγγέλει την **Αλ-Φάτιχα** και μια μεγάλη **Σούρα**, έπειτα να κάνει μια μεγάλη υπόκλιση (**Ρουκού‘**), στη συνέχεια να σηκωθεί όρθιος και να πει, «**Σάμι‘α Αλλάχον λιμάν χάμιντα, Ραμπάναα ονά λάκα Αλ-Χάμντ**», όπως στις υπόλοιπες προσευχές. ► Στη συνέχεια δεν πέφτει σε πρηνή στάση όπως στις υπόλοιπες προσευχές. Αντίθετα, πρέπει να απαγγείλει ξανά την **Αλ-Φάτιχα** και άλλη μια μεγάλη **Σούρα**. Έπειτα ακολουθεί μια ακόμη μεγάλη υπόκλιση (**Ρουκού‘**). Στη συνέχεια, σηκώνεται όρθιος. ► Πρέπει μετά να πέσει σε δύο μεγάλης διαρκείας πρηνείς στάσεις (**Σογκούντ**). ► Υστερα πρέπει να προσευχηθεί τη δεύτερη Ράκ‘α, όπως και την πρώτη. ► Στη συνέχεια, πρέπει να απαγγείλει το **Τασχάοντ** και να πει τους τελευταίους χαιρετισμούς.

Προσευχή για Βροχή (Σαλάτ Αλ-Ιστισκά’): Ορίζεται στη **Σούννα** η προσευχή αυτή να προσφέρεται σε περίπτωση ξηρασίας και έλλειψης βροχής. Η προσευχή

αυτή τελείται όπως η Σαλάτ Αλ-Έϊντ, με τη διαφορά ότι ο Ιμάμης αφού τελειώνει την προσευχή, παραδίδει μόνο ένα κήρυγμα και όχι δύο.

Εθελοντικές καθημερινές προσευχές που υπερβαίνουν τις καθορισμένες: Επιβεβαιώνεται ότι ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχον}) έκανε δώδεκα *Rák’ā* εθελοντικών προσευχών τακτικά, εκτός από τις υποχρεωτικές προσευχές, κάθε μέρα. **Η σειρά τους είναι η εξής:** δύο πριν τη Σαλάτ Αλ-Φατζρ· τέσσερις πριν τη Σαλάτ Αδ-Λουχρ και δύο μετά· δύο πριν τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ· δύο μετά τη Σαλάτ Αλ-Ίσα’.

Υπάρχουν επίσης κι άλλες αυθεντικές αφηγήσεις, σύμφωνα με τις οποίες τελούσε κι άλλες εθελοντικές προσευχές, όπως τέσσερα *Rák’ā* πριν τη Σαλάτ Αδ-Λουχρ και τη Σαλάτ Αλ-Άσρ· τέσσερα μετά τη Σαλάτ Αδ-Λουχρ και δύο πριν τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ.

Απαγορευμένες περίοδοι προσευχών: Απαγορεύεται να κάνει κανείς εθελοντικές προσευχές σε απαγορευμένες περιόδους. Αυτές είναι: **1)** Μετά την αυγή, μέχρι την ανατολή του ήλιου και την εμφάνισή του πάνω από τον ορίζοντα, στο ύψος μία κοντής λόγχης. **2)** Την ώρα που ο ήλιος βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο στη μέση του ουρανού, μέχρι και την έναρξη της πτώσης του. **3)** Μετά τη Σαλάτ Αλ-Άσρ, μέχρι και τη δύση του ηλίου. Όσον αφορά τις προσευχές που γίνονται για συγκεκριμένους λόγους επιτρέπεται να γίνονται αυτές τις ώρες, όπως η προσευχή μετά την είσοδο στο Τζαμί που γίνεται ως χαιρετισμός για το τζαμί (*Ταχίγιατ Αλ-Μάστζιντ*), τα δύο *Rák’ā* μετά την περιφορά (*Ταονάφ*), η εθελοντική προσευχή (*Νάφιλα*) της Αλ-Φατζρ, η επικήδεια προσευχή, τα δύο *Rák’ā* του *Ουντού’*, η πρηνής στάση της απαγγελίας (*Σιγκούντ Ατ-Τιλάονα*) και της ευχαριστίας (*Σιγκούντ Ασ-Σούκρ*).

Κανόνες που αφορούν το Τζαμί (Μάστζιντ): Είναι υποχρεωτική η οικοδόμηση Τζαμιών για την ικανοποίηση των αναγκών της κοινότητας.

Είναι τα πιο αγαπητά μέρη στη γη για τον Αλλάχ. Δεν επιτρέπεται η ανάμειξη ανδρών και γυναικών μέσα τους, ή να τραγουδά κανείς μέσα σ’ αυτά, να χειροκροτεί, να χρησιμοποιεί μουσικά όργανα, να απαγγέλει αθέμιτη ποίηση, να έχει ερωτικές επαφές, να πράττει αγοραπωλησίες.

Αν κάποιος πράττει αγοραπωλησίες μέσα στο τζαμί, τότε θα πρέπει σύμφωνα με τη Σουύννα να ειπωθεί σε αυτόν: «**Λα Ráμπαχα Αλλάχον τιτζαρατάκ**» (Είθε ο Αλλάχ να μην σου δώσει κανένα κέρδος στο εμπόριό σου). Απαγορεύεται να αναγγέλλει δημοσίως κάποιος ότι έχασε κάτι στο τζαμί, και σύμφωνα με τη Σουύννα, μπορούμε να πούμε για αυτόν που το κάνει «**Λα ραντάχα Αλλάχον αλάικ**» (Είθε ο Αλλάχ να μην σου το επιστρέψει).

Επιτρέπεται τα παιδιά να διδάσκονται στο Τζαμί, να συνάπτει κάνεις γάμο, να δικάζει μια υπόθεση (ως δικαστήριο), να απαγγέλει θεμιτή ποίηση, να κοιμάται κανείς εκεί μέσα.

Ορίζεται στη Σουύννα το να σέβεται κανείς τα Τζαμιά και να απέχει από το να προκαλεί μέσα σε αυτά θορύβους, κραυγές, διαπληκτισμούς, άφθονες συζητήσεις ή απεχθείς δυνατές συζητήσεις. Δεν πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται ως μονοπάτια για άλλους δρόμους, παρά μόνο σε περίπτωση ανάγκης. Είναι ανεπιθύμητο να διεξάγει κανείς στα Τζαμιά άσκοπες συζητήσεις για την επίγεια ζωή.

Η Ελεημοσύνη (Ζακά)

Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες πλούτου για τις οποίες η Ζακά καθίσταται υποχρεωτική:

1) εκτρεφόμενα ζώα ελεύθερης βοσκής· **2)** οτιδήποτε παράγεται ή βρίσκεται από τη γη· **3)** αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές (δηλ. χρυσό, άργυρος, νομίσματα κλπ.)· **4)** αντικείμενα που προορίζονται για εμπόριο.

Η Ζακά είναι υποχρεωτική αν πληρούνται πέντε προϋποθέσεις:

1) Ισλάμ (δηλ. να είναι μουσουλμάνος, αυτός που θα την πληρώσει)· **2)** ελευθερία από δουλεία· **3)** ιδιοκτησία του «Νισάμπι» (κατοχή ποσού το οποίο επιβάλλει την προσφορά Ζακά)· **4)** ολοκληρωμένη και σταθερή ιδιοκτησία· **5)** συμπλήρωση ενός έτους που το αγαθό βρίσκεται στην κατοχή, εκτός από οτιδήποτε παράγεται από τη γη.

Η Ζακά των εκτρεφόμενων ζώων διακρίνεται σε τρία είδη: καμήλες· αγελάδες και πρόβατα.

Η Ζακά γι' αυτά γίνεται υποχρεωτική με δύο όρους:

1) Τα ζώα να βόσκουν ελεύθερα για ένα έτος ή παραπάνω· **2)** Να προορίζονται για την εκμετάλλευση του γάλατος και για αναπαραγωγή, και όχι για εργασία. Αν προορίζονται για πώληση ή εμπόριο, θεωρούνται τότε εμπορικά αντικείμενα.

Η Ζακά για τις Καμήλες:

Από 1 έως 4 καμήλες: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτές.

Από 24 ή λιγότερες καμήλες: για κάθε πέντε καμήλες, καταβάλλεται ένα πρόβατο.
--

Από 25-35 καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα ενός έτους, και αν δεν είναι διαθέσιμη, μία αρσενική δύο ετών.

Από 36-45 καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα δύο ετών.
--

Από 46-60 καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα τριών ετών.
--

Από 61-75 καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα τεσσάρων ετών.

Από 76-90 καμήλες: καταβάλλονται δύο θηλυκές καμήλες δύο ετών.

Από 91-120 καμήλες: καταβάλλονται δύο θηλυκές καμήλες τριών ετών.
--

Περισσότερες από 120 καμήλες: για κάθε 40, καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα δύο ετών· και για κάθε 50, μία καμήλα τριών ετών.
--

Η Ζακά για τις Αγελάδες:

Λιγότερες από 30 αγελάδες: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτές
--

Από 30-39 αγελάδες: καταβάλλεται ένας μόσχος ενός έτους
--

Από 40-59 αγελάδες: καταβάλλεται ένας μόσχος δύο ετών
--

Από 60 ή περισσότερες αγελάδες: για κάθε 30, καταβάλλεται ένας μόσχος ενός έτους· και για κάθε 40 ένας μόσχος δύο ετών

Η Ζακά για τα Πρόβατα

Λιγότερα από 40 πρόβατα: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτά

Από 40-120 πρόβατα: καταβάλλεται ένα πρόβατο

Από 121-200 πρόβατα: καταβάλλονται δύο πρόβατα

Από 201-399 πρόβατα: καταβάλλονται τρία πρόβατα
--

Από 400 ή παραπάνω πρόβατα: για κάθε 100, καταβάλλεται ένα πρόβατο

Δεν μπορεί κανείς να παραχωρήσει ως Ζακά, ούτε τράγο, ούτε ηλικιωμένο πρόβατο, ούτε μονόφθαλμο, ούτε έγκυο, ούτε αυτό που ταΐζει μικρά.

Η Ζακά για την Παραγωγή της Γης: Καθίσταται υποχρεωτική σε κάθε σιτηρά ή καρπό υπό τρεις όρους: 1) Η παραγωγή να μπορεί να μετρηθεί ποσοτικά και να αποθηκευτεί, όπως το κριθάρι και το σιτάρι, καθώς επίσης και οι σταφίδες και οι χουρμάδες. Άλλα αυτά που δεν μπορούν να μετρηθούν ποσοτικά και να αποθηκευτούν, όπως τα φρέσκα λαχανικά και τα όσπρια, δεν έχουν Ζακά.

2) Να φτάσει την κατώτερη ποσότητα (Νισάμπ), η οποία είναι **653 κιλά· 3)** Το άτομο που θα πληρώσει τη Ζακά να έχει στην κατοχή του την παραγωγή την ώρα που επιβάλλεται να καταβάλλει Ζακά, δηλαδή όταν τα σημάδια της ωριμότητας εμφανιστούν στα φρούτα και τις σοδιές και είναι έτοιμα για συγκομιδή.

► Προϊόντα που παράγονται χωρίς προσπάθειες άρδευσης, παραγόμενα συνεπώς από το νερό της βροχής ή από ρυάκια που κυλούν ελεύθερα και πηγές, έχουν Ζακά που είναι **10% (1/10)**.

► Η Ζακά για τα αγροτικά προϊόντα που παράγονται με καταβολή προσπάθειας και μόχθου κατά την άρδευση, είναι **5% (1/20)**.

► Αυτά που είναι εν μέρει αποτέλεσμα προσπάθειας, και εν μέρει όχι, εξετάζονται ανάλογα με το πιο μέρος της παραγωγής είναι μεγαλύτερο· το μέτρημα γίνεται σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών που καταβάλλεται προσπάθεια και μόχθος.

Η Ζακά για τα Αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές:

1) Χρυσός: Ζακά καταβάλλεται για το χρυσό μόνο όταν φτάνει τα **85 γραμμάρια**.

2) Άργυρος: Ζακά καταβάλλεται για τον άργυρο, μόνο όταν φτάνει τα **595 γραμμάρια**.

Ζακά καταβάλλεται για **τα χρήματα σε νόμισμα** και κάθε μορφή (π.χ. τραπεζικές εντολές), όταν η αξία τους ισοδυναμεί με την ποσότητα του χρυσού ή του αργύρου που αναφέρθηκε παραπάνω. Η Ζακά στα αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές και τα χρήματα είναι **1/40 (2,5 %)**.

Τα χρυσαφικά και τα κοσμήματα που προορίζονται για καθημερινή χρήση δεν έχουν Ζακά. Ωστόσο, γι' αυτά που χρησιμοποιούνται για εμπόριο και αποταμίευση, πρέπει να καταβάλλεται Ζακά. Επιτρέπεται οι γυναίκες κατά παράδοση να φορούν χρυσά και ασημένια κοσμήματα. Επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει κανείς μικρή ποσότητα αργύρου στα σκεύη, και επίσης να έχουν οι άνδρες μια μικρή ποσότητα αργύρου σε δαχτυλίδι ή γυαλιά.

Απαγορεύεται στα σκεύη να χρησιμοποιείται χρυσός, καθώς επίσης και από τους άνδρες, εκτός από μια πολύ μικρή ποσότητα σε κάτι που αποτελεί μέρος από κάτι άλλο, όπως ένα κουμπί σε ένα ένδυμα, χωρίς όμως να μοιάζουν με τις γυναίκες.

Αν κάποιος έχει πλούτο που ανέξομειώνεται, αυξάνεται κάποιες φορές και μειώνεται άλλες, και είναι δύσκολο γι' αυτόν να πληρώσει τη Ζακά για κάθε μέρος του πλούτου του όταν περάσει ένας χρόνος από τη στιγμή που απόκτησε αυτό το μέρος, τότε πρέπει να καθορίσει μία συγκεκριμένη ημέρα που κάνει απογραφή και υπολογίζει τον πλούτο του, και να πληρώσει το **1/40** γι' αυτόν, ακόμα κι αν για κάποια μέρη του πλούτου του δεν έχει περάσει ένα έτος.

Αυτοί που παίρνουν μισθό ή έχουν καθορισμένα εισοδήματα, από ενοίκια ακίνητων περιουσιών για παράδειγμα, αν δεν αποταμιεύουν κάποια από αυτά τα ποσά τότε δεν καταβάλλουν Ζακά. Δεν έχει σημασία πόσο αποκτούν, σημασία έχει

αν αποταμιεύουν από αυτά ή όχι. Πρέπει να πληρώσουν τη Ζακά από το αποταμιευμένο ποσό, αν περάσει ολόκληρος χρόνος που το ποσό αυτό βρίσκεται στην κατοχή τους. Αν είναι δύσκολο να υπολογιστεί, διαλέγουν απλά μία ημέρα για να εκτιμήσουν το λογαριασμό τους, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω.

Η Ζακά για τα Χρέη: Αν κάποιος δανείζει χρήματα σε κάποιον πλούσιο, ή αν ο οφειλέτης έχει επαρκή κεφάλαια, και υπάρχει δυνατότητα να πάρει πίσω τα χρήματα που του δάνεισε, η Ζακά αυτού του δανείου πρέπει να υπολογιστεί και να πληρωθεί, όταν τα χρήματα επιστραφούν, για κάθε έτος που πέρασε, ακόμη και αν είναι πολλά.

Αλλά αν το χρέος αφορά κάποιον που έχει χρεοκοπήσει, τότε δεν καταβάλλεται Ζακά, καθώς το άτομο δεν είναι σίγουρο για την επιστροφή του χρέους και δεν έχει κανέναν έλεγχο πάνω του.

Η Ζακά για τα εμπορικά αντικείμενα καταβάλλεται υπό τέσσερις όρους:

- 1) Να ανήκουν σε αυτόν που καταβάλλει τη Ζακά·
- 2) Να έχει την πρόθεση να τα χρησιμοποιήσει ως μέσο για εμπορικές συναλλαγές·
- 3) Να αγγίζουν την ελάχιστη ποσότητα, που ισούται είτε με αυτή του χρυσού, είτε του αργύρου (όποιου είναι λιγότερο)·
- 4) Να έχει μεσολαβήσει ένα έτος από τότε που τα αντικείμενα αυτά τέθηκαν υπό την κατοχή του.

Αν πληρούνται οι τέσσερις αυτές προϋποθέσεις, πρέπει να καταβάλλει τη Ζακά, σύμφωνα με την αξία της απογραφής. Αν τα αντικείμενα δεν φτάνουν το ελάχιστο ποσό για τη Ζακά και το άτομο έχει στην κατοχή του χρυσό, ασήμι ή άλλα χρήματα, τα προσθέτει στην αξία των εμπορικών αντικειμένων, ώστε να αγγίζουν το ελάχιστο ποσό. Αν κάποιος σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τα εμπορικά αντικείμενα για ιδιωτική χρήση, όπως ρούχα, σπίτια και αυτοκίνητα, δεν καταβάλλεται γι' αυτά Ζακά. Αν η πρόθεσή του αλλάζει (αποφασίσει να τα χρησιμοποιήσει ξανά για εμπόριο), υπολογίζει το χρόνο από τη στιγμή που αλλάζει την πρόθεσή του.

Ζακάτ Αλ-Φιτρ: Είναι υποχρεωτική για κάθε Μουσουλμάνο που έχει χρήματα που ξεπερνούν την ανάγκη του και την ανάγκη των παιδιών του για φαγητό την τελευταία νύχτα του Ραμαντάν και την ημέρα του 'Εϊντ. Η Ζακάτ Αλ-Φιτρ είναι 2,25 κιλά από το μέσο φαγητό της χώρας στην οποία δίνεται. Αυτή η ποσότητα αφορά το κάθε άτομο, άνδρα ή γυναίκα, μα για αυτούς που βρίσκονται υπό την κηδεμονία κάποιου άλλου, θα πρέπει ο κηδεμόνας να την καταβάλει και για τον ίδιο και για λογαριασμό τους.

Είναι πολύ επιθυμητό να τη δίνει κανείς την ημέρα του 'Εϊντ πριν την προσευχή του 'Εϊντ, και δεν επιτρέπεται να την καθυστερεί για μετά την προσευχή του 'Εϊντ, αλλά μπορεί να την παραχωρήσει μια ή δύο μέρες πριν την προσευχή.

Σημείωση: Είναι υποχρέωση το να καταβάλλει κανείς τη Ζακά αμέσως και χωρίς να την αναβάλει. Είναι Σούννα το να τη διανείμει κανείς προσωπικά. Καθώς είναι προϋπόθεση το να έχει κανείς την πρόθεση όταν καταβάλλει τη Ζακά ότι καταβάλλει Ζακά και όχι εθελοντική ελεημοσύνη, αφού η εθελοντική ελεημοσύνη δεν επαρκεί για την αντικατάστασή της με την υποχρεωτική Ζακά, ακόμα κι αν το άτομο χαρίσει όλον του τον πλούτο.

Είναι προτιμότερο να δώσει κανείς τη Ζακά στους ενδεείς της χώρας που ζει, μα στην περίπτωση μεγάλης ανάγκης, επιτρέπεται και η αποστολή της σε άλλες χώρες.

Άνθρωποι και πράξεις που δικαιούνται τη Ζακά:

1) Οι πτωχοί. **2)** Οι ενδεείς. **3)** Οι άνθρωποι που είναι αρμόδιοι να τη συλλέγουν και να τη διανέμουν. **4)** Οι μη-Μουσουλμάνοι που η καρδιά τους τείνει προς το Ισλάμ. **5)** Το να απελευθερώσει κανείς σκλάβους και αιχμαλώτους. **6)** Το να βοηθάει κανείς κάποιο άτομο που βαρύνεται με χρέη. **7)** Άνθρωποι που αγωνίζονται στο Δρόμο του Αλλάχ. **8)** Οδοιπόροι που βρίσκονται σε ανάγκη.

Σε όλους πρέπει να δοθεί ανάλογα με την ανάγκη τους, εκτός των ανθρώπων που εργάζονται για να τη συλλέξουν και να τη διανείμουν, στους οποίους δίδεται μια αμοιβή γι' αυτό, ακόμη κι αν είναι πλούσιοι.

Δεν εκπληρώνει την υποχρέωση το να δίνει κανείς τη Ζακά σε έναν άπιστο (εκτός σ' εκείνους που η καρδιά τους τείνει προς το Ισλάμ), έναν σκλάβο, κάποιον πλούσιο, τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, ή σε ένα μέλος των Μπάνι Χάσιμ [των συγγενών του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ})].

Αν κάποιος, αφού έδωσε τη Ζακά σε ένα άτομο που δεν την άξιζε από άγνοιά του, αυτό δεν καθιστά την υποχρέωσή του εκπληρωμένη, εκτός από την περίπτωση που την έδωσε σε κάποιον πιστεύοντας ότι είναι φτωχός κι έπειτα ανακάλυψε ότι ήταν πλούσιος.

Εθελοντική ελεημοσύνη: Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σάλα}_{Αλλάχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «Στ' αλήθεια, εκείνο που φτάνει στον πιστό από τις καλές πράξεις του μετά το θάνατό του είναι: η γνώση που δίδαξε και διέδωσε· ένας ευσεβής γιος (που κάνει επικλήσεις προς τον Αλλάχ γι' αυτόν)· ένα Ιερό Κοράνιο (Μούσχαφ) που έδωσε σε κάποιον (ο οποίος το διαβάζει)· ένα Τζαμί που έκτισε· ένα καταφύγιο που έχτισε για τους οδοιπόρους· ένα υδάτινο κανάλι που έφτιαξε· και η ελεημοσύνη που ξόδεψε από τον πλούτο του, όταν ήταν υγιής και ζωντανός· όλα αυτά θα φτάσουν σ' αυτόν μετά το θάνατό του.» (Ιμπν Μάτζα)

Η Νηστεία του Ραμαντάν (Σάουμ)

Η νηστεία του Ραμαντάν είναι υποχρεωτική για κάθε υγιή Μουσουλμάνο, που έχει περάσει την ηλικία της εφηβείας και είναι ικανός να νηστέψει –εκτός από τις γυναίκες που έχουν εμμηνόρροια ή αιμορραγία μετά τον τοκετό. Τα παιδιά που μπορούν πρέπει να νηστεύουν για να συνηθίσουν αυτήν την πρακτική.

Η αρχή του Ραμαντάν γίνεται γνωστή από ένα από τα εξής σημεία:

- 1) Το να δει κάποιος αξιόπιστος Μουσουλμάνος ή Μουσουλμάνα τη νέα σελήνη.
- 2) Η ολοκλήρωση των τριάντα ημερών του μήνα Σα'μπάν.

Ο χρόνος της υποχρεωτικής νηστείας αποτελείται από τη Φατζρ μέχρι τη Μάγριμπ. Το άτομο πρέπει να έχει την πρόθεση να νηστέψει πριν τη Φατζρ.

Οι ενέργειες που ακυρώνουν τη νηστεία: Η νηστεία ακυρώνεται από τα ακόλουθα: 1) Συννουσία. Πρέπει κανείς να αναπληρώσει εκείνη τη μέρα με το να νηστέψει άλλη μια μέρα (Αλ-Καντά'), επίσης πρέπει να εξιλεωθεί με το να ελευθερώσει έναν δούλο, και αν δεν μπορεί να το κάνει, πρέπει να νηστέψει δύο συνεχόμενους μήνες. Αν δε μπορεί να κάνει κανένα από τα δύο, πρέπει να ταΐσει εξήντα φτωχούς, και όσοι δεν έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν, δεν οφείλουν τίποτα άλλο. 2) Εκσπερμάτιση λόγω φιλιού, αγκαλιάς ή αυνανισμού κλπ. Άλλα αν είχε ονείρωξη, δεν οφείλει τίποτα. 3) Το να φάει ή να πιει κάτι κανείς εσκεμμένα. Αν κάποιος το κάνει επειδή έχει ξεχάσει ότι νηστεύει, η νηστεία παραμένει σωστή (και συνεχίζεται μέχρι τη δύση του ηλίου). 4) Η απώλεια αίματος, για λόγους όπως η αιμοδοσία. Μια μικρή ποσότητα αίματος για ιατρική εξέταση και η αιμορραγία χωρίς πρόθεση, όπως μια πληγή, δεν ακυρώνει τη νηστεία. 5) Ο εμετός με πρόθεση.

Η νηστεία δεν ακυρώνεται από τα ακόλουθα αν γίνονται χωρίς πρόθεση:

- Η είσοδος χώματος στο λαιμό. • Η είσοδος νερού στο λαιμό, κατά λάθος, κατά τη διάρκεια του πλυσίματος του στόματος ή της μύτης. • Η εκσπερμάτιση λόγω μιας ποθητής σκέψης. • Η ονείρωξη. • Η αιμορραγία χωρίς την πρόθεση. • Ο εμετός χωρίς την πρόθεση.

Αυτοί στους οποίους επιτρέπεται να μη νηστέψουν: • Δεν επιτρέπεται σε κανέναν να μη νηστέψει, εκτός αν έχει κάποια σοβαρή δικαιολογία. • Οι γυναίκες στην εμμηνόρροια και αυτές που αιμορραγούν μετά τη γέννα πρέπει να διακόψουν τη νηστεία. • Όταν το να σωθεί η ζωή κάποιου απαιτεί το σπάσιμο της νηστείας, τότε κάτι τέτοιο καθίσταται υποχρεωτικό. • Είναι σύμφωνο με τη Σούννα ένας ταξιδιώτης να σπάει τη νηστεία του αν το ταξίδι του υπερβαίνει τα 85 χλμ., και αν η νηστεία είναι δύσκολη γι' αυτόν. • Είναι επίσης σύμφωνο με τη Σούννα, κάποιος άρρωστος να μη νηστεύει αν πιστεύει ότι η νηστεία θα τον βλάψει. • Επιτρέπεται να σπάσει τη νηστεία κάποιος που είναι ακόμα κάτοικος και όχι ταξιδιώτης, αν σκοπεύει να ταξιδέψει την ίδια ημέρα. • Επιτρέπεται σε μία γυναίκα έγκυο ή που θηλάζει να σπάσει τη νηστεία αν φοβάται ότι θα βλάψει το παιδί ή τον εαυτό της. • Όλοι όσοι αναφέρθηκαν παραπάνω πρέπει να αναπληρώσουν όλες τις μέρες που χάθηκαν. Η γυναίκα που είναι έγκυος ή που θηλάζει πρέπει, επιπλέον, να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα που έχασε αν φοβάται μόνο τον κίνδυνο του παιδιού. • Αν κάποιος δε νηστέψει λόγω μεγάλης ηλικίας ή κάποιας ασθένειας από την οποία δεν αναμένεται να αναρρώσει, πρέπει να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα που χάνεται, και δεν είναι ανάγκη να αναπληρώσει τη νηστεία γι' αυτές τις ημέρες. •

Όποιος αναβάλλει την αναπλήρωση για τις χαμένες μέρες της νηστείας μέχρι τη νηστεία του επόμενου Ραμαντάν για κάποιον σοβαρό λόγο, πρέπει μόνο να αναπληρώσει αυτές. Αν η αναβολή δεν έγινε για κάποιον σοβαρό λόγο, πρέπει και να αναπληρώσει τις χαμένες μέρες της νηστείας και να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα. • Αν κάποιος πεθάνει χωρίς να έχει αναπληρώσει τις χαμένες μέρες επειδή είχε κάποιον σοβαρό λόγο, δεν οφείλει τίποτα. Αν δεν υπήρχε σοβαρός λόγος, θα πρέπει έναν φτωχός να τραφεί για κάθε μέρα νηστείας που δεν αναπλήρωσε και είναι επιθυμητό κάποιος από τους συγγενείς του να νηστέψει εκ μέρους του για τη νηστεία που αμέλησε, είτε πρόκειται για τη νηστεία του Ραμαντάν, είτε γι' αυτή κάποιου τάματος. • Αν κάποιος δε νηστεύει για κάποιον σοβαρό λόγο, και ο λόγος αυτός εκλείψει κατά τη διάρκεια της νηστείας, τότε θα πρέπει να νηστέψει τις υπόλοιπες ώρες που απομένουν μέχρι το τέλος εκείνης της ημέρας. Όπως για παράδειγμα κάποιος που ασπάστηκε το Ισλάμ εκείνη την ημέρα, ή μια γυναίκα που παύει η εμμηνόρροιά της, ή ένας άρρωστος που θεραπεύτηκε, ή ένας ταξιδιώτης που επέστρεψε, ή ένα παιδί που έφτασε στην εφηβεία, ή κάποιος προσωρινά παράφρων που ανακτά τα λογικά του. Όλοι αυτοί πρέπει να αναπληρώσουν εκείνη την ημέρα, ακόμη και αν νήστεψαν την υπόλοιπη ημέρα.

Εθελοντικές νηστείες: • Η καλύτερη μορφή εθελοντικής νηστείας είναι η νηστεία μέρα παρά μέρα. • Η δεύτερη καλύτερη είναι η νηστεία κάθε Δευτέρα και Πέμπτη. • Η τρίτη στη σειρά είναι η νηστεία τρεις ημέρες κάθε μήνα, κατά τις ημέρες της πανσελήνου, την 13^η, την 14^η και την 15^η [του Ισλαμικού σεληνιακού μήνα]. • Από τη Σούννα ορίζεται η νηστεία κατά το μεγαλύτερο μέρος των μηνών Μουχάραμ και Σα‘μπάν. • Ορίζεται, επίσης, από τη Σούννα η νηστεία κατά την ημέρα του ‘Ασουρά’ (τη 10^η του Μουχάραμ), την ημέρα του ‘Αραφάτ (την 9^η του Δούλ-Χίτζα) και έξι ημέρες του Σαουάλ. • Είναι μη επιθυμητό το να νηστεύει κανείς ολόκληρο το μήνα Ράτζαμπ, αφού πριν το Ισλάμ οι ειδωλολάτρες τον σεβόντουσαν πάρα πολύ. Γι’ αυτό το λόγο θα πρέπει κανείς, έτσι ώστε να μην πράττει όπως εκείνοι, να αφήνει μια μέρα ή μερικές μέρες από αυτό το μήνα χωρίς να τις νηστέψει. Επίσης, είναι μη επιθυμητό να νηστεύει Παρασκευές χωρίς να τις συνδυάζει με το Σάββατο ή την Πέμπτη (δηλ. μια μέρα πριν ή μια μέρα μετά), αφού ο Προφήτης (^{Σάλλα}_{Αλλάχων}^{Αλλάχων}) είπε: «**Να μην νηστέψει κανείς από σας την Παρασκευή, εκτός να την συνδιάζει με μια μέρα πριν ή μετά**». Καθώς και το Σάββατο χωρίς να το συνδιάζει με την Κυριακή ή την Παρασκευή. Και τέλος την ημέρα της αμφιβολίας (την 30^η του μήνα Σα‘μπάν). • Απαγορεύεται η νηστεία την ημέρα του ‘Εϊντ Αλ-Φιτρ ή του ‘Εϊντ Αλ-Άντχα. Απαγορεύεται, επίσης, η νηστεία τις ημέρες του Ατ-Τασρίκ (την 11^η, τη 12^η και τη 13^η του Δουλ-Χίτζα).

Σημειώσεις:

- Επιτρέπεται για κάποιον σε κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας (Χάνταθ Ακμπαρ – Τζούνουμπ), όπως για κάποιον που προέβη σε συνουσία ή για μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια ή αιμορραγεί μετά τον τοκετό, που εξαγνίζεται πριν την αυγή, να αναβάλλει το λουτρό του (Ιγτισάλ) για μετά την αυγή [όμως πριν την ανατολή του ηλίου], δίνοντας προτεραιότητα στο γεύμα του

(Σουχούρ) πριν την αυγή. (δηλ. μπορεί να κάνει το λουτρό του μετά την προσευχή Φάτζρ, αλλά πριν την ανατολή). Αυτό δεν ακυρώνει τη νηστεία.

- Επιτρέπεται για μια γυναίκα να λάβει φαρμακευτική αγωγή για να καθυστερήσει την εμμηνόρροιά της, αν με αυτό σκοπεύει να συμμετάσχει με τους υπόλοιπους Μουσουλμάνους στη νηστεία όλου του μήνα του Ραμαντάν, με τον όρο αυτό να μη την βλάψει με κανέναν τρόπο.

- Επιτρέπεται για κάποιον που νηστεύει να καταπιεί σάλιο ή βλέννα, εφ' όσον βρίσκονται στο στόμα του.

- Ο Προφήτης (^{Σάλια}_{‘Αλλάχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλιαμ}) είπε: «*Το έθνος (οπαδοί) μου θα παραμείνει στην καλοσύνη εφ' όσον σπεύδουν να φάνε (το Ιφτάρ) (όταν έρχεται η ώρα της λήξης της νηστείας) και καθυστερούν το Σουχούρ (το γεύμα πριν τη Φάτζρ, έτσι ώστε να είναι όσο πιο κοντά στη Φάτζρ).*» (*Αχμαντ*)

- Είναι μια αγαπητή πράξη το να κάνει κανείς επικλήσεις προς τον Αλλάχ τη στιγμή που λήγει τη νηστεία του, όπως είπε ο Προφήτης (^{Σάλια}_{‘Αλλάχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλιαμ}): «*Το άτομο που νηστεύει, κατά τη στιγμή της λήξης της νηστείας του (όταν ξεκινήσει να τρώει το Ιφτάρ), έχει μια επίκληση που δε θα απορριφθεί.*» (*Ιμπν Μάτζα*).

- Μια από τις επικλήσεις που έχουν καταγραφεί είναι αυτό που έλεγε ο Προφήτης (^{Σάλια}_{‘Αλλάχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλιαμ}), «*Δάχαμπα Αδ-Δάμα’ ονά Ιμπτάλατ Αλ-‘Ονρούκ ονά Θάμπατα Αλ-Άτζρ ιν Σά’α Αλλάχ.*» (*Αμπου Νταούντ*). (Η δίψα εξαφανίστηκε, και οι φλέβες τράφηκαν, και η αμοιβή επιβεβαιώθηκε, με τη Βούληση του Αλλάχ).

- Προέρχεται από τη Σούννα το να λήγει κανείς τη νηστεία με φρέσκους χουρμάδες. Αν δεν μπορεί κάποιος να βρει φρέσκους χουρμάδες, τότε θα πρέπει να τρώγονται ξεροί. Αν τίποτα από τα δύο δεν είναι διαθέσιμο, πρέπει κανείς να λήξει τη νηστεία του με νερό.

- Το άτομο που νηστεύει πρέπει να αποφύγει τη χρήση *Kol* (kohl - ένα είδος μολυβιού για τα μάτια), σταγόνων για τα μάτια ή τα αυτιά για να αποφύγει τα ζητήματα για τα οποία οι λόγιοι διαφωνούν. Αν κάποιος έχει ανάγκη τα παραπάνω για ιατρικούς σκοπούς, τότε η χρήση τους δεν είναι κατακριτέα, ακόμα κι αν η γεύση (των σταγόνων) έφτασε στο λαιμό του, και η νηστεία του παραμένει έγκυρη.

- Από τη Σούννα προέρχεται η χρήση Σιουάκ οποιαδήποτε στιγμή της νηστείας. Δεν υπάρχει χρόνος κατά τον οποίο κάτι τέτοιο είναι μη επιθυμητό, σύμφωνα με την ορθή κρίση των λογίων.

- Το άτομο που νηστεύει πρέπει να αποφεύγει: το να κακολογεί άλλον κατά την απουσία του ή την παρουσία του, το ψέμα κλπ. Αν κάποιος προσβάλει με άσχημα λόγια το άτομο που νηστεύει, εκείνο πρέπει να πει, «Νηστεύω» και να φυλάξει τη γλώσσα και το σώμα του απ' όλα όσα αποτελούν αμαρτία, έτσι ώστε να διατηρήσει τη νηστεία του. Ο Προφήτης (^{Σάλια}_{‘Αλλάχι ονά} ^{Αλλάχον}_{Σάλιαμ}) είπε: «*Οποιος δεν αφήνει τα ψεύδη - λόγια και πράξεις, τότε ο Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από κείνον να αφήσει το φαγητό και το ποτό του.*» (*Αλ-Μπουχάρι*)

- Η Νύχτα του Αλ-Κάντρ (Λάιλατ-ουλ-Κάντρ) είναι η καλύτερη νύχτα του χρόνου. Πέφτει μία από τις τελευταίες δέκα ημέρες του Ραμαντάν, δεν ξέρουμε με βεβαιότητα ποια ακριβώς μέρα είναι, αλλά το πιο πιθανόν να είναι η 27^η νύχτα. Η

εκτέλεση καλών πράξεων αυτήν τη νύχτα είναι καλύτερη από την εκτέλεση καλών πράξεων για χίλιους μήνες (περίπου 83 χρόνια).

- Η νύχτα αυτή έχει ορατά σημάδια, όπως η αυγή που έχει λευκό χρώμα, χωρίς την υπερβολική λαμπρότητα του ηλίου, και επίσης ο ήπιος καιρός.

- Τσως να περάσει χωρίς να την αντιληφθεί το άτομο. Πρέπει, λοιπόν, ο καθένας να εκφράζει όσο το δυνατόν περισσότερο τη λατρεία του κατά το Ραμαντάν, και ιδιαίτερα τις τελευταίες δέκα μέρες του, και να προσπαθεί να μην χάσει την Κιγάμ Αλ-Λάιλ (την νυχτερινή Προσευχή) σε καμία από αυτές τις νύχτες. Αν προσεύχεται την Σαλάτ Ατ-Ταραούνιχ με τον Ιμάμη ας μην φύγει μέχρι ο Ιμάμης να τελειώσει ολόκληρη την προσευχή του Ατ-Ταραούνιχ, ώστε να καταγραφεί γι' αυτόν μια πλήρης νύχτα προσευχής.

- Αν κάποιος νηστέψει μια εθελοντική νηστεία, τότε είναι επιθυμητό το να την ολοκληρώσει και να μην την σπάσει, όμως αυτό δεν είναι υποχρεωτικό, γι' αυτό αν σπάσει τη νηστεία του σκοπίμως, δεν είναι ανάγκη να επανορθώσει γι' αυτήν τη νηστεία.

Αλ-Ι'τικάφ:

Αλ-Ι'τικάφ σημαίνει η παραμονή ενός Μουσουλμάνου στο Τζαμί για λατρεία, αποκομμένος από τα εγκόσμια πράγματα.

Προϋπόθεση αποτελεί το να μην είναι κάποιος σε κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας και να μη βγαίνει από το Τζαμί παρά μόνο όταν κάτι τέτοιο είναι απολύτως απαραίτητο, όπως το φαγητό, η τουαλέτα ή ένα υποχρεωτικό Γούσλ (λουτρό).

Η Αλ-Ι'τικάφ είναι άκυρη αν κάποιος βγει από το Τζαμί χωρίς να υπάρχει πραγματική ανάγκη. Η Ι'τικάφ μπορεί να γίνει οποιαδήποτε στιγμή του έτους, μα είναι προτιμότερο να γίνει κατά το Ραμαντάν, και ιδιαίτερα τις τελευταίες δέκα ημέρες.

Το μικρότερο χρονικό διάστημα για την Ι'τικάφ είναι το να ορίζει κανείς κάποιο χρονικό διάστημα μέσα σε μια μέρα, έστω και για μια ή δύο ώρες, ενώ είναι προτιμότερο να είναι τουλάχιστον μια μέρα και μια νύχτα. Μια γυναίκα δε θα πρέπει να τελεί Ι'τικάφ, παρά μόνο με την άδεια του συζύγου της.

Προβλέπεται από τη Σούννα να αυξάνει κανείς τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και το να αποφεύγει να υπερβάλλει σε συνήθως επιτρεπτές πράξεις, αποφεύγοντας όλα όσα δεν αφορούν το άτομό του.

Μεγάλο Προσκύνημα (Χατζ) και Μικρό Προσκύνημα ('Ούμρα)

Το Χατζ και η 'Ούμρα είναι υποχρεωτικά για μια φορά στη ζωή όποιου είναι:

1) Μουσουλμάνος. **2)** Εχέφρων. **3)** Έχει ξεπεράσει την εφηβεία. **4)** Ελεύθερος, και όχι δούλος. **5)** Έχει την ικανότητα να το κάνει.

Αν κάποιος καθυστερεί την τέλεση του Χατζ και πεθάνει, ενώ είχε τη δυνατότητα να το κάνει, πρέπει να δωθεί σε κάποιον μέρος του πλούτου του αποβιώσαντος που να επαρκεί για να κάνει Χατζ και 'Ούμρα εκ μέρους του.

Το Χατζ από έναν μη Μουσουλμάνο ή από έναν παράφρονα δεν είναι έγκυρο. Μα ένα παιδί ή ένας δούλος μπορούν να το τελέσουν, αλλά δε μετρά ως το υποχρεωτικό Χατζ γι' αυτούς. Αν κάποιος φτωχός δανειστεί χρήματα για να τελέσει το Χατζ, τότε αυτό είναι έγκυρο.

Αν κάποιος κάνει το Χατζ εκ μέρους κάποιου άλλου, και δεν έχει ακόμη τελέσει το δικό του υποχρεωτικό Χατζ, αυτό θα μετρήσει και ως το δικό του υποχρεωτικό Χατζ.

Αλ-Ιχράμ: Σημαίνει το να έλθει κανείς σε κατάσταση Ιχράμ με τις τελετουργικές διαδικασίες για την προετοιμασία του για το Χατζ. Προέρχεται από τη Σούνα, για τον άντρα, το να κάνει μπάνιο (Γούσλ και Ουντού), να βγάλει τα ραμμένα ρούχα του και να φορέσει δύο καθαρά λευκά κομμάτια υφάσματος, ένα που να καλύπτει το κάτω μέρος του σώματος κι ένα που να πέφτει από τους ώμους για να καλύπτει το πάνω μέρος του σώματος.

Κάποιος που σκοπεύει να τελέσει μόνο το 'Ούμρα πρέπει να πει: «**Λαμπάικα Αλλάχονμα 'Ούμρα**» (Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ για το 'Ούμρα).

Εκείνοι που σκοπεύουν να τελέσουν το Χατζ πρέπει να πουν το ίδιο, μα πρέπει να αντικαταστήσουν τη λέξη «**'Ούμρα**» με τη λέξη «**Χάτζαν**», κι εκείνοι που σκοπεύουν να τελέσουν και τα δύο πρέπει να πουν: «**Χάτζαν ονά 'Ούμρα**».

Τύποι Χατζ: Το άτομο που έχει την πρόθεση να κάνει Χατζ έχει τρεις επιλογές: *Ταμάττον*, *Ιφράντ* ή *Κιράν*. **1)** Το καλύτερο είναι να κάνει *Ταμάττον*, μέσω του οποίου εισέρχεται κανείς στην κατάσταση Ιχράμ για την 'Ούμρα κατά τους μήνες του Χατζ (Σαουάλ, Δουλ-Κί'ντα και Δουλ-Χίτζα), και έπειτα να βγει από την κατάσταση Ιχράμ. Στη συνέχεια εισέρχεται ξανά στην κατάσταση Ιχράμ για το Χατζ (το ίδιο έτος), και ολοκληρώνει τις τελετές του. **2)** *Ιφράντ* είναι να κάνει κανείς Ιχράμ μόνο για το Χατζ. **3)** *Κιράν* είναι ο συνδυασμός Χατζ και 'Ούμρα σε ένα Ιχράμ, ή το να εισέλθει κανείς στο Ιχράμ πρώτα για την 'Ούμρα και στη συνέχεια να προσθέσει σ' αυτό το Χατζ, πριν ξεκινήσει την περιφορά της 'Ούμρα.

Μόλις αυτός που σκοπεύει να κάνει Χατζ έχει επιβιβαστεί για την έναρξη του ταξιδιού του [αφού έχει εισέλθει στην κατάσταση Ιχράμ], πρέπει να πει: «**Λαμπάικα Αλλαχονμα Λαμπάικ. Λαμπάικα λα-Σαρίκα λάκα λαμπάικ. Ίννα Αλ-Χάμντα ονά Αν-Νι'μάτα λάκα ονά Αλ-Μούλκ. Λα Σαρίκα λακ.**» (Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ. Ερχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου ούτε στη λατρεία προς Εσένα. Στ' αλήθεια η Δόξα, η Εύνοια και η Κυριαρχία ανήκουν σε Σένα. Στ' αλήθεια δεν υπάρχει κανένας εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου, ούτε στη λατρεία προς Εσένα.) Αυτό ονομάζεται Ατ-Ταλμπίγια.

Είναι επιθυμητό η συχνή επανάληψη αυτού με υψωμένο τόνο φωνής. Ωστόσο, οι γυναίκες δεν πρέπει να υψώνουν τη φωνή τους στην *Ταλμπίγια*.

Εννιά πράγματα απαγορεύονται κατά την κατάσταση Ιχράμ: 1) Να κόβει κανείς τα μαλλιά του· 2) Να κόβει τα νύχια του· 3) Να φορά ένας άνδρας ραμμένα ενδύματα. 4) Να καλύπτει ένας άντρας το κεφάλι του· 5) Να φορά άρωμα στο σώμα ή τα ρούχα· 6) Το κυνήγι ζώων· 7) Να συνάπτει γάμο· αυτό απαγορεύεται, αλλά δεν υπάρχει ορισμένη επανόρθωση αν γίνει· 8) Να αγγίζει μια γυναίκα ως προκαταρκτικά σεξουαλικής δραστηριότητας· αν κάποιος κάνει κάτι τέτοιο, πρέπει να επανορθώσει, σφαγιάζοντας ένα πρόβατο, νηστεύοντας για τρεις ημέρες, ή ταΐζοντας έξι ενδεείς ανθρώπους. 9) Σύναψη ερωτικών επαφών· αν αυτό συμβεί ενώ βρίσκεται κανείς στην κατάσταση Ιχράμ, πριν την πρώτη διάλυση από το Ιχράμ, τότε το Χατζί είναι άκυρο. Πρέπει να ολοκληρώσει το Χατζί του και να το ξανακάνει το επόμενο έτος, μαζί με το σφαγιασμό μιας καμήλας και τη διανομή του κρέατος στους απόρους της Μέκκας. Αν κάποιος το κάνει αυτό, μετά από την πρώτη διάλυση από το Ιχράμ και αφού ολοκληρώσει το πρώτο τμήμα των τελετών του Χατζί, το Χατζί του δεν είναι άκυρο, αλλά πρέπει να επανορθώσει γι' αυτήν του την αμαρτία, σφαγιάζοντας μία καμήλα. Αν έχει ερωτικές επαφές κατά τη διάρκεια του ‘Ούμρα, το ‘Ούμρα είναι άκυρο και δεν έχει ισχύ, και πρέπει να σφαγιάσει ένα πρόβατο και να κάνει το ‘Ούμρα ξανά. Μόνο η σεξουαλική επαφή καθιστά το Χατζί και το ‘Ούμρα εντελώς άκυρα και χωρίς καμία ισχύ.

► Αυτό που ισχύει για τους άνδρες, ισχύει εξίσου και για τις γυναίκες αναφορικά με τις τελετές του Χατζί, με εξαίρεση το ότι οι γυναίκες μπορούν να φορούν ραμμένα ενδύματα. Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να φορούν *Νικάμπ* (πέπλο που καλύπτει εντελώς το πρόσωπο, με ανοίγματα για τα μάτια) και γάντια, κατά το Ιχράμ.

Προσφορά Φίντγια (Αποζημίωσης): Η φίντγια διακρίνεται σε δύο είδη: 1) Φίντγια μέσω της οποίας μπορεί κανείς να επιλέξει μέσα από μια ποικιλία επιλογών: Αυτό συμπεριλαμβάνει τη φίντγια για την περίπτωση που κόψει κανείς τα μαλλιά ή τα νύχια του, φορέσει ραμμένα ενδύματα ή καλύψει το κεφάλι ή φορέσει αρώματα. Μπορεί κανείς να επιλέξει ως φίντγια κάτι από τα εξής: να νηστέψει για τρεις ημέρες, ή να προσφέρει σε έξι απόρους ενάμιση κιλό βασικής τροφής στον καθένα, ή να σφαγιάσει ένα πρόβατο. Η φίντγια για τη θανάτωση ενός ζώου κατά το κυνήγι, είναι ο σφαγιασμός ενός αντίστοιχου ίδιου ζώου. Ή, διαφορετικά, πρέπει να πληρώσει την τιμή του ζώου, σύμφωνα με την αξία του [και αυτό θα δοθεί ως ελεημοσύνη]. 2) Φίντγια κατά την οποία πρέπει κανείς να ακολουθήσει μια σειρά κανόνων κατά την προφορά της: Αυτό καλύπτει την περίπτωση της φίντγια αυτού που κάνει *Ταμάττου'* και *Κιράν*, ο οποίος πρέπει να σφαγιάσει ένα πρόβατο, και της φίντγια του ατόμου που είχε σεξουαλικές επαφές κατά την κατάσταση Ιχράμ, ο οποίος πρέπει να σφαγιάσει μία καμήλα. Εάν δεν μπορούν να βρουν το συγκεκριμένο ζώο ή δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να το αγοράσουν, πρέπει να νηστέψουν για τρεις ημέρες την περίοδο του Χατζί και για εφτά ώρες στα σπίτια τους. Η φίντγια (αποζημίωση) μπορεί να διανεμηθεί μόνο στους απόρους της Μέκκας.

Η είσοδος στη Μέκκα: Όταν το άτομο που κάνει το Χατζή το ‘Ούμρα εισέλθει στον Ιερό Οίκο της Μέκκα, λέει τις ίδιες δεήσεις, οι οποίες λέγονται όταν κάποιος εισέλθει σε οποιοδήποτε τζαμί. Στη συνέχεια, αρχίζει την περιφορά (*Ταουάφ*) του ‘Ούμρα, αν κάνει το Ταμάττου’ και την Ταουάφ της άφιξης, αν κάνει Ιφράντ ή Κιράν.

Ξεκινά κανείς την Ταουάφ του με το να εμφανίσει το δεξί του ώμο περνώντας το δεξί άκρο του ενδύματος κάτω από την δεξιά μασχάλη του και τοποθετώντας το πάνω από τον αριστερό του ώμο (*Ιντ-τιμπά'*), και αρχίζει την Ταουάφ από την Μαύρη λίθο (*Αλ-Χατζρ Αλ-Ασγούνάντ*) και αν είναι δυνατόν να την αγγίξει και να τη φιλήσει. Διαφορετικά, απλά να τη δείξει (με την παλάμη του δεξιού χεριού να δείχνει προς τη Μαύρη Λίθο) και να πει *Μπισμι Ελλάχ ονά Αλλάχον Άκμπαρ*.

Επαναλαμβάνει αυτό σε κάθε γύρο. Διατηρώντας την αριστερή πλευρά του προς την Κάμπα, περιφέρεται εφτά φορές, περπατώντας με μικρά βήματα στους τρεις πρώτους γύρους, όσο πιο γρήγορα μπορεί. Όταν περνά από τη Γωνία της Υεμένης (Η γωνία πριν τη Μαύρη Λίθο), την αγγίζει αν είναι δυνατόν με το δεξί του χέρι.

Στο χώρο μεταξύ της Γωνίας της Υεμένης και της Μαύρης Λίθου πρέπει να λέει, *«Ραμπάνα Αατινα φι Αντ-Ντούννα χάσανα ονά φι Αλ-Ααχιρα χάσανα ονά κείνα Αδάμπ Αν-Ναρ»* (Ω, Κύριέ μας, δώσε μας τα καλύτερα σε αυτή τη ζωή και τα καλύτερα στην επόμενη και Προστάτευσέ μας από την τιμωρία του Πυρός.).

Μπορεί να κάνει επικλήσεις για ό,τι θέλει κατά τη διάρκεια της περιφοράς. Στη συνέχεια, πρέπει να κάνει μία προσευχή δύο Ράκ‘α πίσω από το *Μακάμι του Ιμπραχήμ* (Αβραάμ), αν έχει τη δυνατότητα, διαβάζοντας τη *Σούρα Αλ-Κάφιρουν* [109] και τη *Σούρα Αλ-Ιχλάς* [112]. Μπορεί έπειτα να πιει όσο νερό μπορεί από την πηγή Ζάμζαμ.

Υστερά, πρέπει να επιστρέψει στη Μαύρη Λίθο και να την αγγίξει με το δεξί του χέρι αν είναι δυνατόν και να κάνει επικλήσεις στο *Αλ-Μουλτάζαμ* (είναι το μέρος στην Κάμπα ανάμεσα στη Μαύρη Λίθο και τη Θύρα). Πάει, έπειτα, για Σά‘ι (κατευθύνεται με ζέση ανάμεσα στη Σάφα και τη Μάρουα), πηγαίνοντας πρώτα στο όρος Ασ-Σάφα, ανεβαίνοντας λίγο πάνω του λέει, *«Άμπντα' μπίμα Μπάντα' α Αλλάχον μπιχι»* (Αρχίζω με αυτό που Αρχισε ο Αλλάχ). Στη συνέχεια απαγγέλει αυτό το εδάφιο: *«Πράγματι, η Ασ-Σάφα και η Αλ-Μάρουα είναι από τα τελετουργικά του Αλλάχ, επομένως, όποιος κάνει Χατζή ‘Ούμρα στον Ιερό Οίκο δεν θα κατηγορηθεί με το να προχωρήσει ανάμεσά τους (αραβική έκφραση που σημαίνει ότι θα πρέπει να το κάνει). Και όποιος πράττει το καλό εθελοντικά, τότε πράγματι ο Αλλάχ είναι Ευγνώμων για όλα, Παντογνώστης»* [2:158].

Συνεχίζει λέγοντας *«Αλλάχον Άκμπαρ»* και έπειτα *«Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ»*, στρέφεται προς το Κάμπα, υψώνει τα χέρια και κάνει επικλήσεις.

Στη συνέχεια κατεβαίνει και περπατά μέχρι που φτάνει στο πράσινο σημείο. Μόλις φτάσει σ’ αυτό, σπεύδει προς το επόμενο πράσινο σημείο. Έπειτα, περπατά μέχρι να φτάσει στην Αλ-Μάρουα, όπου επαναλαμβάνει το ίδιο τελετουργικό, όπως και στη Ασ-Σάφα, χωρίς να απαγγέλει το εδάφιο.

Κατεβαίνει ύστερα και επαναλαμβάνει το ίδιο, όπως και στον πρώτο γύρο, μέχρι να ολοκληρώσει εφτά γύρους, που από το Ασ-Σάφα προς το Αλ-Μάρουα μετρά ένας γύρος και από το Αλ-Μάρουα προς το Ασ-Σάφα μετράει ένας γύρος.

Ύστερα, ξυρίζει ή κουρεύει τα μαλλιά του (το ξύρισμα θεωρείται το καλύτερο), με εξαίρεση την ‘Ούμρα του Ταμάττου’, καθώς θα κάνει αργότερα το Χατζ.

Όσο για εκείνον που κάνει Κιράν ή Ιφράντ, δεν διαλύει την κατάσταση του Ιχράμ μετά από την Ταουάφ Αλ-Κουντούμ (Αφίξεις) μέχρι να ρίξει τα βότσαλα στον Πυλώνα του Αλ-Άκαμπα (Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα) την Ημέρα του Έϊντ. Το ίδιο ισχύει και για μια γυναίκα, με τη διαφορά ότι δεν περπατά γρήγορα κατά το περπάτημα της περιφοράς ή ανάμεσα στη Σάφα και τη Μάρουα.¹

Η Περιγραφή του Χατζ: Την 8^η ημέρα του μήνα Δούλ-Χίτζα (Γιάουμ Ατ-Ταρούια), ο προσκυνητής, εισέρχεται σε κατάσταση Ιχράμ από τον τόπο διαμονής του στη Μέκκα και κατευθύνεται στη Μένα για να περάσει εκεί τη νύχτα της 9^{ης} του μήνα (η Ισλαμική ημέρα ξεκινά κατά τη δύση του ηλίου).

Το επόμενο πρωί, όταν ανατείλει ο ήλιος της 9^{ης} του Δουλ-Χίτζα, συνεχίζει με κατεύθυνση την πεδιάδα ‘Αραφάτ. Συνδυάζει τη Σαλάτ Αδ-Δουχρ και τη Σαλάτ Αλ-Άσρ στη συντομευμένη μορφή τους, και τις πραγματοποιεί την ώρα της Σαλάτ Αδ-Δουχρ.

Ο προσκυνητής μπορεί να μείνει σε οποιοδήποτε μέρος της κοιλάδας του Αραφάτ, εκτός από την κοιλάδα ‘Ουράνα. Μπορεί να επαναλαμβάνει τα λόγια συχνά: «*Λα Ιλλάχα ίλλα Άλλάχ Ουάχταχον Λα Σαρίκα Λαχ, Λάχον Άλ-Μούλκ ονά Λάχον Άλ-Χάμντ ονά Χούά Άλά Κολ Σάΐ'ν Καντείρ.*» (Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον Άλλάχ και μόνο, και δεν έχει κανέναν εταίρο, σ’ Αυτόν ανήκει η Κυριαρχία και η δόξα και Αυτός είναι Παντοδύναμος πάνω σε όλα τα πράγματα). Πρέπει να είναι ειλικρινής σ’ αυτήν την επίκληση, μετανοώντας και λαχταρώντας να βρεθεί πιο κοντά στον Άλλάχ. Όταν ο ήλιος δύσει, προχωρά προς το Μουζντάλιφα με ηρεμία και αξιοπρέπεια, λέγοντας Ταλμπία και μνημονεύοντας τον Άλλάχ.

Όταν φτάσει στο Μουζντάλιφα συνδυάζει τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ και τη Σαλάτ Αλ-Ίσα’, εκτελώντας τες μειωμένες, ώστε να είναι μόνο δύο Ράκ‘α η κάθε μια. Επειτα περνά τη νύχτα εκεί.

Τελεί την προσευχή Φατζρ στην ώρα της και παραμένει κάνοντας επικλήσεις μέχρι που εμφανίζεται το πρώτο φως της ημέρας, έπειτα φεύγει πριν να ανατείλει ο ήλιος, και μόλις φτάσει στην κοιλάδα Μουχάσταρ πρέπει να την περάσει γρήγορα, αν είναι ικανός.

Όταν ο προσκυνητής φτάσει στη Μένα, ξεκινά με το λιθοβολισμό του Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα, με επτά βότσαλα (μεγαλύτερα από ρεβίθια και μικρότερα από φουντούκια). Λέει «*Άλλάχον Άκμπαρ*» καθώς πετά κάθε βότσαλο και σηκώνει το χέρι του.

Είναι υποχρεωτικό τα βότσαλα να πέσουν μέσα στο δακτύλιο, ακόμη κι αν δεν φτάσουν ακριβώς τον ίδιον τον κίονα. Ο προσκυνητής παύει την Ταλμπία με το πρώτο πέταγμα των χαλικιών. Επειτα σφαγιάζει το ζώο του για τη θυσία. Επειτα ξυρίζει το κεφάλι του ή κονταίνει τα μαλλιά του. Καλύτερο είναι το να τα ξυρίσει.

Μετά το λιθοβολισμό και το ξύρισμα (ή το κούρεμα) των μαλλιών του, ο προσκυνητής φεύγει από την κατάσταση Ιχράμ και εισέρχεται στην κατάσταση της «πρώτης διάλυσης των περιορισμών» (Ατ-Ταχάλλον Αλ-Άουαλ), κατά την οποία

¹ Μια γυναίκα δεν ξυρίζει το κεφάλι της κατά την ολοκλήρωση του ‘Ούμρα ή του Χατζ. Αντίθετα, κόβει τα μαλλιά της σε μάκρος ενός ακροδαχτύλου, κατά μήκος της κεφαλής.

όλα όσα ήταν απαγορευμένα γι' αυτόν πλέον επιτρέπονται, εκτός από τη σεξουαλική επαφή, που συνεχίζει να απαγορεύεται. Έπειτα συνεχίζει για να κάνει το *Ταονάφ Αλ-Ιφάντα*, που είναι υποχρεωτικό για την ολοκλήρωση του Χατζ.

Έπειτα τελεί το Σά'ι μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα αν κάνει *Ταμάττον'* ή αν δεν τέλεσε το Σά'ι όταν έκανε το *Ταονάφ* κατά την άφιξη (*Ταονάφ Αλ-Κουντούμ*).

Μόλις το ολοκληρώσει, είναι ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής επαφής (*Ατ-Ταχάλλον Αθ-Θάνι*). Έπειτα επιστρέφει στη Μένα και περνά τις νύχτες του Τασρείκ (την 11^η και τη 12^η του Δουλ-Χίτζα), κάτι που είναι υποχρεωτικό, πετώντας επτά βότσαλα σε κάθε έναν από τους τρεις κίονες (*Τζαμαράτ*) όταν ο ήλιος έχει ξεπεράσει το ανώτερο σημείο του. Ξεκινά με το πρώτο Τζάμπρα, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, έπειτα συνεχίζει με το μεσαίο, στο οποίο επίσης πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, και έπειτα συνεχίζει με το *Τζάμπρα Αλ-Άκαμπα*, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, αλλά δεν σταματά εκεί για να κάνει επικλήσεις.

Τη δεύτερη μέρα πετά βότσαλα κατά τον ίδιο τρόπο. Αν θέλει, μπορεί τη δεύτερη μέρα, τη 12^η του Δουλ-Χίτζα, να φύγει πριν τη δύση του ηλίου. Ωστόσο, αν ο ήλιος δύσει και είναι ακόμα στη Μένα, πρέπει να μείνει και για την τρίτη μέρα, και να πετάξει πέτρες και την τρίτη μέρα. Παρά μόνο αν το πλήθος παρακωλύσει την έξοδό του από τη Μένα και ο ήλιος δύσει. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί ακόμη να φύγει, αν είχε την πρόθεση, ακόμη και αν τελικά βγει μετά από τη δύση του ηλίου.

Το άτομο που κάνει *Κιράν* είναι σαν το άτομο που κάνει *Ιφράντ*, εκτός του ότι πρέπει να σφαγιάσει ένα ζώο για θυσία, όπως ακριβώς πρέπει να κάνει και εκείνος που κάνει *Ταμάττον'*.

Όσοι επιθυμούν να ταξιδέψουν επιστρέφοντας στα σπίτια τους δεν πρέπει να φύγουν μέχρι να κάνουν το *Αποχαιρετιστήριο Ταονάφ* (*Ταονάφ Αλ-Ουαντά'*), έτσι ώστε το τελευταίο τελετουργικό τους στη Μέκκα να είναι στον Ιερό Οίκο (*Αλ-Κά'μπα*), εκτός από μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια, η οποία είναι ελεύθερη από αυτήν την υποχρέωση.

Αν κάποιος απορροφηθεί από κάποια δουλειά αφού κάνει το *Ταονάφ Αλ-Ουαντά'* και βρίσκεται ακόμα στη Μέκκα, πρέπει να το ξανακάνει. Όσοι φεύγουν χωρίς να κάνουν το *Ταονάφ Αλ-Ουαντά'* πρέπει να επιστρέψουν στη Μέκκα αν βρίσκονται κοντά, και όσοι έχουν φύγει πολύ μακριά πρέπει να θυσιάσουν ένα ζώο ως φίντγια.

Οι Πυλώνες (Αρκαν) του Χατζ είναι τέσσερις: 1) Το *Ιχράμ*, που αποτελεί την πρόθεση του να τελέσει κάποιος προσκύνημα. 2) Η στάση (*Αλ-Ουκούφ*) στο 'Αραφάτ. 3) Η περιφορά στο Κά'μπα (*Ταονάφ Αλ-Ιφάντα*). 4) Το περπάτημα ανάμεσα στο Ασ-Σάφα και το Αλ-Μάρουα (*Σά'ι*).

Οι Υποχρεώσεις (Ουατζιμπάτ) του Χατζ είναι οκτώ: 1) Το *Ιχράμ* να γίνεται από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάτ*). 2) Η παραμονή στο 'Αραφάτ μέχρι το βράδυ. 3) Η διανυκτέρευση στο *Αλ-Μουτζάλιφα* μέχρι μετά της νύχτας.

4) Οι διανυκτερεύσεις στη Μένα κατά τη διάρκεια των ημερών του *Τασρείκ*. **5)** Η ρίψη των βότσαλων (*Τζαμαράτ*). **6)** Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής. **7)** Το Αποχαιρετιστήριο *Ταουάφ* (*Ταουάφ Αλ-Οναντά*). **8)** Η προσφορά ενός ζώου για σφαγή από αυτόν που κάνει Ταμάτου' ή Κιράν.

Οι Πυλώνες (Αρκάν) της ‘Ούμρα είναι τρεις: **1)** Ιχράμ. **2)** Περιφορά (*Ταουάφ* της ‘Ούμρα). **3)** Σά’ι της ‘Ούμρα.

Οι Υποχρεώσεις της ‘Ούμρα είναι δύο: **1)** Ιχράμ από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάατ*). **2)** Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής.

Όταν κάποιος δεν τελέσει έναν πυλώνα (*Αρκάν*), το *Χατζ* ή η ‘Ούμρα του δεν είναι ολοκληρωμένα, και θεωρούνται άκυρα. Κάποιος που δεν τελεί μια Υποχρέωση πρέπει να επανορθώσει θυσιάζοντας ένα ζώο. Όταν κάποιος δεν κάνει κάτι που προέρχεται από τη *Σούννα* κατά το *Χατζ* ή την ‘Ούμρα, δεν υπάρχει κάτι το κατακριτέο σ’ αυτό.

Οι Προϋποθέσεις του *Ταουάφ* είναι δεκατρείς: **1)** Το Ισλάμ. **2)** Το να είναι κανείς εχέφρων. **3)** Σαφής πρόθεση. **4)** Ο χρόνος του *Ταουάφ*. **5)** Η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος (‘Άουρα). **6)** Η καθαριότητα από μεγάλη και μικρότερη κατάσταση ακαθαρσίας, εκτός για τα παιδιά. **7)** Η ολοκλήρωση επτά γύρων και η βεβαιότητα γι’ αυτό. **8)** Το να έχει ο προσκυνητής την Κά‘μπα στα αριστερά του. **9)** Το να μην πηγαίνει ανάποδα κατά την διάρκειας της περιφοράς. **10)** Το περπάτημα, για όποιον μπορεί. **11)** Το να γίνονται οι γύροι συνεχόμενα. **12)** Το να γίνονται οι γύροι μέσα στο Αλ-Μάστζιντ Αλ-Χαράμ. **13)** Η έναρξη της περιφοράς από το σημείο που βρίσκεται η Μαύρη Λίθος.

Στις πράξεις που προέρχονται από τη *Σούννα* κατά το *Ταουάφ* συμπεριλαμβάνονται το άγγιγμα της Μαύρης Λίθου με το δεξί χέρι, το φίλημά της, συνοδευόμενο από την επίκληση «*Άλλάχον Ακμπαρ*» κοντά της, το άγγιγμα της Γωνίας της Υεμένης με το δεξί χέρι, το να έχει κανείς τον ώμο του ακάλυπτο (*Ιντιμπά*) και το γρήγορο περπάτημα με μικρά βήματα (*Ράμαλ*) τη στιγμή που πρέπει αυτό να γίνει, οι επικλήσεις προς τον Αλλάχ και η μνημόνευσή Του, το πλησίασμα στην Κά‘μπα και η τέλεση δύο *Ράκ‘α* στη συνέχεια πίσω από το Αλ-Μακάμ.

Οι προϋποθέσεις (*Σουρούτ*) του περπάτηματος μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα (Σά’ι) είναι εννέα: **1)** Το Ισλάμ **2)** Το να είναι κανείς εχέφρων. **3)** Σαφής πρόθεση. **4)** Το να γίνονται οι διαδρομές συνεχόμενα. **5)** Το περπάτημα, για όποιον είναι ικανός. **6)** Η ολοκλήρωση επτά διαδρομών. **7)** Η κάλυψη της απόστασης ανάμεσα στα δύο βουνά. **8)** Το να γίνεται μετά από ένα σωστό *Ταουάφ*. **9)** Το ξεκίνημα να γίνεται από το *Ασ-Σάφα*, δηλ.οι μονές διαδρομές να ξεκινάνε από το *Ασ-Σάφα* και οι ζυγές από το *Αλ-Μάρουα*.

Στις πράξεις που προέρχονται από τη *Σούννα* κατά το *Σά’ι* συμπεριλαμβάνονται η καθαριότητα από κατάσταση μικρής και μεγάλης ακαθαρσίας, η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος, η αναφορά Του Αλλάχ κατά το *Σά’ι* και οι επικλήσεις προς Αυτόν, το να επιταχύνει το περπάτημα στα σημεία όπου απαιτείται, το τα ανέβει λίγο πάνω στα βουνά, και η τέλεση του *Σά’ι* αμέσως μετά το *Ταουάφ*.

Σημείωση: Το καλύτερο είναι το να πετά κανείς τις πέτρες (*Τζαμαράτ*) την ίδια ημέρα. Ωστόσο, είναι αποδεκτή η αναβολή της ρίψης της μίας ημέρας για την επόμενη, ή ακόμη και όλων των ρίψεων των ημερών *Τασρείκ* για την τελευταία ημέρα.

Αλ-Αντχέα –Τα ζώα προς θυσία που προσφέρονται για όσους δεν τελούν Χατζέ
Η σφαγή ενός ζώου για θυσία είναι κάτι που προέρχεται από τη Σούννα. Εκείνος που σκοπεύει να θυσιάσει δεν πρέπει να κόψει τα μαλλιά του ή τα νύχια του ή από το δέρμα του από την αρχή του Δουλ-Χίτζα μέχρι να πραγματοποιήσει τη θυσία.

Αλ-‘Ακείκα –Η σφαγή ενός ζώου για θυσία για ένα νεογέννητο
Προέρχεται από τη Σούννα. Δύο πρόβατα πρέπει να θυσιάζονται για ένα αγόρι, και ένα για ένα κορίτσι. Το καλύτερο είναι η θυσία να γίνει κατά την έβδομη μέρα μετά τη γέννηση. Από τη Σούννα προέρχεται επίσης το να ξυρίζει κανείς το κεφάλι του νεογέννητου την έβδομη ημέρα και να δώσει άργυρο στο βάρος των μαλλιών του ως ελεημοσύνη. Καθώς και να δώσει στο παιδί το ονομά την ίδια ημέρα και τα καλύτερα και πιο αγαπητά ονόματα στον Αλλάχ είναι ‘Αμπντ Αλλάχ και ‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν. Επίσης, απαγορεύεται να δώσει κανείς το όνομα ‘Αμπντ Αν-Ναμπέι (που σημαίνει ο δούλος του Προφήτη) ή ‘Αμπντ Αρ-Ρασούλ (που σημαίνει ο δούλος του Αγγελιαφόρου).

Μια ωφέλιμη Σημείωση: Όσοι εισέρχονται στο Τζαμί του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}_ρ) θα πρέπει πρώτα να τελέσουν δύο *Rák‘ā*, ως χαιρετισμό για το Τζαμί, έπειτα να πάνε στον τάφο του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}_ρ) και, κοιτάζοντας τον τάφο και έχοντας την πλάτη στην κατεύθυνση της προσευχής (*Κέμπλα*), να πουν με σεβασμό και δέος για τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}_ρ) σαν να τον έβλεπαν μπροστά τους: «*Ασ-Σαλάμον* ‘Αλλάικα για *Ρασούλ* Αλλάχ ονά *Ράχματον* Αλλάχ ονά *Μπαρακάτο*.» (Ειρήνη σε σένα, ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ και οι Ευλογίες και το Έλεος του Αλλάχ σε σένα.).

Έπειτα κινείται κανείς προς τα δεξιά, περίπου στο μήκος ενός χεριού, και λέει: «*Ασ-Σαλάμον* ‘Αλλάικα για *Άμπα Μπακρ* *Ασ-Σιντείκ*» (Ειρήνη σε σένα, ω, Άμπου Μπακρ ο επιβεβαιωτής της ειλικρίνιας των λόγων του Προφήτη.) και επίσης, «*Ασ-Σαλάμον* ‘Αλλάικα για ‘Ούμμαρ *Αλ-Φαρούκ*» (Ειρήνη σε σένα, ω, ‘Ούμαρ, ο Διαχωριστής μεταξύ της αλήθειας και του ψεύδους), «*Αλλάχομα Ιτζζίχιμα* ‘αν *Ναμπιγίχιμα* ονά ‘αν *Αλ-Ισλάμ* χάιρα» (Ω, Αλλάχ, δώσ’ τους καλή αμοιβή που ακολούθησαν τον Προφήτη και βοήθησαν το Ισλαμ). Έπειτα στρέφεται προς την *Κέμπλα*, με τον τάφο στα αριστερά του¹, και κάνει επικλήσεις προς τον Αλλάχ.

¹ Έτσι θα στέκεται στη *Ράουντα*, την ευλογημένη περιοχή μεταξύ του τάφου του Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχι} ^{Αλλάχον}_{ονά} ^{Σάλαμ}_ρ) και του *Μίνμπαρ* (άμβωνας) του, το οποίο, όπως δήλωσε, είναι ένας κήπος (*ράουντα*) από τους Κήπους του Παραδείσου.

Λιάφορα Οφέλη και Κανονισμοί

► **Ασ-Σαϊγιέ'α:** Οι αμαρτίες αφαιρούνται και εξιλεώνονται από διάφορα πράγματα, όπως: την ειλικρινή μεταμέλεια (*Ατ-Τάουπα*), την αναζήτηση της συγχώρεσης από τον Αλλάχ (*Αλ-Ιστιγφάρ*), η εκτέλεση καλών πράξεων ('Άμαλ Αλ-Χασσανάτ'), η αντιμετώπιση δεινών δοκιμασιών (*Αλ-Ιμπτιλά'*), η απόδοση ελεημοσύνης (*Ασ-Σάντακα*), και η επίκληση από άλλους ανθρώπους για τη συγχώρεση κάποιου που έκανε αμαρτία.

Αν οποιαδήποτε από τις αμαρτίες δε συγχωρεθεί από τον Αλλάχ σε αυτήν τη ζωή, το άτομο ίσως τιμωρηθεί στον τάφο του, ή κατά την Ημέρα της Ανάστασης, ή στο Πυρ της Κολάσεως μέχρι να εξαγνιστεί από τις αμαρτίες του, και τότε, μόνο με τη Βούληση και το Έλεος του Αλλάχ, θα του επιτραπεί να εισέλθει στον Παράδεισο, με την προϋπόθεση να έχει πεθάνει πιστεύοντας στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό (*Ταουχείντ*). Αν πέθανε πιστεύοντας στον πολυθεϊσμό, την ειδωλολατρία, ή ήταν άπιστος ή υποκριτής, θα μπει στο Πυρ της Κολάσεως και θα κατοικήσει εκεί για πάντα.

Οι αμαρτίες και οι πράξεις ανυπακοής (*Αδ-Δενούμπ*, *Αλ-Μα'άσι*) επιφέρουν σοβαρότατες συνέπειες για το άτομο. Η επιρροή τους στην καρδιά είναι ότι προκαλείται αίσθημα αποξένωσης, ταπείνωσης και ασθένειας. Επίσης, δημιουργείται εμπόδιο ανάμεσα στο άτομο και τον Αλλάχ.

Έχουν την ίδια επιρροή τους στην θρησκεία. Επιπλέον, στερούν το άτομο από την υπακοή προς τον Αλλάχ. Επίσης του στερούν τις επικλήσεις από τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (^{Σάλα}_{·Αλλάχι ουά Σάλαμ}), τους αγγέλους και τους πιστούς.

Η επιρροή τους στον βιοπορισμό είναι ότι στερούν από κάποιον την πρόνοια του Αλλάχ γι' αυτόν, τις ευλογίες του βιοπορισμού, και, επιπλέον, προκαλεί το αίσθημα φτώχειας και ταλαιπωρίας ακόμη και σε κάποιον που είναι πλούσιος.

Η επιρροή τους στο άτομο είναι ότι αφαιρεί τις ευλογίες της ζωής και οι δυσκολίες αυξάνονται γι' αυτόν.

Η επιρροή τους στις καλές πράξεις του ατόμου είναι ότι εκείνες δε γίνονται αποδεκτές.

Η επιρροή τους στην κοινωνία είναι ότι αφαιρεί την ευλογία του αισθήματος ασφάλειας κάνοντας τους ανθρώπους να αισθάνονται ανασφάλεια μέσα στην κοινωνία, αυξάνει το κόστος των αγαθών, αυξάνει την εξουσία των κυβερνητών και των εχθρών σε επίπεδο τυραννίας κλπ.... όλα αυτά και πολύ περισσότερα είναι τα αποτελέσματα της αμαρτίας.

► **Η ανησυχία:** Η ιρεμία της καρδιάς και η ευτυχία, και η ανακούφισή της από το άγχος και τις ανησυχίες είναι ο ενδόμυχος πόθος όλων των ανθρώπων, καθώς μόνο μέσω αυτών έχουν οι άνθρωποι μια υγιή και καλή ζωή.

Κάτι τέτοιο αποκτάται με μέσα θρησκευτικά, φυσικά και πρακτικά, τα οποία βρίσκονται μαζί μόνο σε έναν πιστό, καθώς μόνο εκείνος συνδυάζει:

1) Την πίστη στον Αλλάχ. **2)** Την υπακοή στις εντολές Του και την αποφυγή όσων Αυτός απαγορεύει. **3)** Ευεργεσία στη δημιουργία του Αλλάχ με τα λόγια, τις πράξεις και κάθε είδους αγαθοεργία. **4)** Την ενασχόληση με γνώση και πράξη που είναι ωφέλιμη, είτε στη θρησκεία του Αλλάχ, είτε στην εγκόσμια ζωή. **5)** Την αποφυγή του άγχους για το μέλλον ή για πράξεις του παρελθόντος, ενώ αντίθετα ο πιστός ενδιαφέρεται για την παρούσα καθημερινή ροή των πραγμάτων έχοντας

θετική σκέψη. **6)** Τη συχνή μνημόνευση του Αλλάχ. **7)** Τη συχνή αναφορά των ευλογιών του Αλλάχ. **8)** Το να κοιτάζει όσους βρίσκονται σε χαμηλότερη θέση από αυτόν ώστε να εκτιμά ό,τι του χάρισε ο Αλλάχ, και να μην κοιτάζει με ζήλεια εκείνους που βρίσκονται σε υψηλότερη θέση από αυτόν. **9)** Τον αγώνα του να ανακουφιστεί από τις αιτίες που προκαλούν το άγχος, και του να επιδιώκει τις αιτίες που φέρνουν την πραγματική ευτυχία. **10)** Την αναζήτηση καταφυγίου στον Αλλάχ και της βοήθειάς Του στην καταπολέμηση του άγχους.

Ο Ιμπραχήμ Αλ-Καουάς είπε: «Πέντε πράγματα αποτελούν τη θεραπεία για την καρδιά: η απαγγελία του Ιερού Κορανίου με συλλογισμό· το να κρατά κανείς άδειο το στομάχι του· το να εκτελεί την νυχτερινή προσευχή· οι επικλήσεις με ταπεινοφροσύνη πριν την αυγή· το να κάθεται κανείς με ενάρετους ανθρώπους.»

► **Ο γάμος:** αποτελεί *Σουύννα* για κείνους που έχουν μια σεξουαλική επιθυμία και δεν φοβούνται να πέσουν στην αμαρτία της μοιχείας. Ενώ αποτελεί μια επιτρεπτή πράξη για κείνον που δεν έχει σεξουαλική επιθυμία. Είναι όμως υποχρεωτικός για κείνον που έχει σεξουαλική επιθυμία και φοβάται ότι θα πέσει στην αμαρτία της παράνομης συνουσίας, αυτή η υποχρέωση είναι τόσο σημαντική, σε επίπεδο που προηγείται ακόμη και από την τέλεση του υποχρεωτικού Χατζ. Απαγορεύεται το να κοιτάζει κανείς γυναίκες, και να απομονώνεται μαζί τους, καθώς κάτι τέτοιο αποτελεί πηγή πειρασμού.

Οι προϋποθέσεις για ένα γάμο: **1)** Η συγκατάθεση του άνδρα και της γυναίκας, με τον άνδρα να είναι ώριμος και να κατανοεί τις πράξεις του, και τη γυναίκα να είναι ελεύθερη και εχέφρων. **2)** Ένας κηδεμόνας για τη γυναίκα, καθώς μία γυναίκα δεν μπορεί να κανονίσει το γάμο της η ίδια και κανείς άλλος παρά μόνον ο νόμιμος κηδεμόνας της, εκτός κι αν εκείνος αρνηθεί να την παντρέψει με κάποιον που της ταιριάζει. **3)** Το πιο κατάλληλο άτομο για να κανονίσει το γάμο της είναι ο πατέρας της, ή ο παππούς της κλπ., ή ο γιος της κ.ο.κ, ή ο αδελφός της, ή ο θείος της από τον πατέρα της κ.ο.κ.. Και ο άρχων (π.χ. δικαστής, δήμαρχος, πρωθυπουργός) είναι ο κηδεμόνας για όσες δεν έχουν κηδεμόνα. **4)** Μάρτυρες· πρέπει να υπάρχουν δύο άνδρες ως μάρτυρες, οι οποίοι είναι ώριμοι, εχέφρονες και δίκαιοι. **5)** Απελευθέρωση του άντρα και της γυναίκας από οποιαδήποτε εμπόδια του γάμου, όπως το να σχετίζονται με συγγενική σχέση ή σχέση θηλασμού κλπ.

Μόνιμα εμπόδια του γάμου: **1)** *Η σχέση αίματος*, όπως: • Η μητέρα ή η γιαγιά κλπ. • Η κόρη ή η εγγονή κλπ. • Η αδελφή, ή η κόρη της αδελφής ή η κόρη ή ο γιος της, ή η κόρη του αδελφού και κάθε μία από τις κόρες της ή τους γιους τους και τις κόρες τους κλπ. • Θεία από τη μητέρα ή τον πατέρα κλπ.

2) *Η σχέση θηλασμού*, όταν μια γυναίκα θηλάζει ένα μωρό, αυτό το μωρό θεωρείται σαν έναν γιο γι' αυτή, και έτσι όταν μεγαλώνει δεν μπορεί να την παντρευτεί ή να παντρευτεί την κόρη της κλπ. **3)** *Ο γάμος*, που σημαίνει η γυναίκα να είναι η μητέρα της συζύγου, σύζυγος του πατέρα, παππού κλπ., του γιου, εγγονού κλπ., η κόρη της συζύγου, οι κόρες της κλπ.

Προσωρινά εμπόδια του γάμου: **1)** *Ο συνδυασμός*, όπως π.χ. ο συνδυασμός δύο αδελφών ή μιας γυναίκας με τη θεία της. **2)** *Κάποιος λόγος* που μπορεί να παρέλθει τελικά, όπως το να είναι η γυναίκα σύζυγος κάποιου άλλου.

Ένας γιος ή μια κόρη, παρόλο που υποχρεούται να υπακούει τους γονείς του πάντα, προς υπακοή στον Άλλαχ, δεν υποχρεούται να τους υπακούσει στο να παντρευτεί κάποιον/α που δεν θέλει. Η ανυπακοή του/της αυτή δε θα θεωρηθεί παρακοή προς αυτούς.

► **Διαζύγιο:** δεν επιτρέπεται ένας άνδρας να χωρίσει τη γυναίκα του ενώ αυτή βρίσκεται στην εμμηνόρροια ή στην αιμορραγία μετά τον τοκετό, ή μετά τη συνουσία μαζί της κατά τη διάρκεια της καθαρότητας μεταξύ δύο εμμηνορροιών. Παρότι δεν επιτρέπεται το διαζύγιο κατά τις περιόδους αυτές, αν γίνει, θεωρείται έγκυρο.

Το διαζύγιο είναι μια ανεπιθύμητη πράξη αν γίνει χωρίς σοβαρό λόγο, μα επιτρέπεται όταν υπάρχει σοβαρός λόγος, και συνιστάται για το άτομο που βλάπτεται όσο παραμένει σε έναν καταστροφικό γάμο. Δεν πρέπει να υπακούει κανείς τους γονείς του σε θέματα διαζύγιου. Δεν επιτρέπεται ο άνδρας που θέλει να δώσει διαζύγιο στη γυναίκα του να το κάνει περισσότερο από μια φορά σε κάθε φάση (λέγοντας για παράδειγμα, «Σε χωρίζω τρεις φορές», ή «όσα είναι τα άστρα του ουρανού», ή «οι κόκκοι της άμμου στην έρημο» κλπ.).

Η ανακήρυξη του διαζυγίου πρέπει να γίνει την περίοδο της καθαριότητας (όχι κατά την εμμηνόρροια) ενώ ο άνδρας δεν έχει ακόμα συνάψει σεξουαλική επαφή με τη γυναίκα του. Έπειτα τη χωρίζει μέσω μιας ανακήρυξης διαζυγίου και την αφήνει μέχρι να περάσει η προκαθορισμένη περίοδος αναμονής ('Τντα).

Η γυναίκα της οποίας ο άνδρας υπάρχει πιθανότητα να επιστρέψει σ' αυτήν (στο γάμο) (Ατ-Ταλάκ Αρ-Ράτζ‘ι), απαγορεύεται να φύγει από το σπίτι όπου κατοικεί, όπως απαγορεύεται για το σύζυγο να την διώξει πριν περάσει η 'Τντα της.

Το διαζύγιο συμβαίνει με την λεκτική αναφορά του [ή σε γραπτή μορφή] και δε συμβαίνει απλά από την πρόθεση.

► **Όρκοι (Αϊμάν): Όταν κάποιος κάνει έναν όρκο, απαιτείται η εξιλέωση από αυτόν, αν ο όρκος πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:**

1) Ο όρκος να γίνεται σκοπίμως. Αν κάποιος πει απλά «Μα τον Άλλάχ» ή «Όχι, μα τον Άλλάχ», σε μια συζήτηση χωρίς η καρδιά του να έχει την πρόθεση να ορκιστεί σοβαρά, κάτι τέτοιο ονομάζεται όρκος χωρίς πρόθεση (Λάγκον Γιαμίν) και δεν αποτελεί όρκο που πρέπει να εξιλεωθεί. **2)** Ο όρκος να γίνεται για κάτι που το άτομο πρόκειται να κάνει στο μέλλον και είναι πιθανό, και όχι για κάποιο γεγονός του παρελθόντος για το οποίο δεν έχει γνώση, ή νομίζει ότι λέει την αλήθεια, ή για ένα ψέμα (που ονομάζεται Γιαμείν Αλ-Γαμούνς και αποτελεί πολύ σοβαρή αμαρτία), ή να γίνεται για κάποιο μελλοντικό γεγονός που νομίζει ότι θα πραγματοποιηθεί μα τελικά κάτι τέτοιο δε γίνεται. **3)** Το άτομο που ορκίζεται, να το κάνει δρώντας με ελεύθερη βούληση και χωρίς κανέναν εξαναγκασμό. **4)** Το άτομο που ορκίζεται να μην πράττει σύμφωνα με τον όρκο του.

Το άτομο που ορκίζεται και θέτει εξαίρεση (προϋποθέσεις) στον όρκο του λέγοντας, «Ινσά’ Άλλάχ» (αν θέλει ο Άλλάχ) δε χρειάζεται να εξιλεωθεί για τον όρκο του με δύο όρους: **1)** Η προϋπόθεση «αν θέλει ο Άλλάχ» να συνδέεται άμεσα με την πρόταση του όρκου. **2)** Το άτομο να σκοπεύει να θέσει την προϋπόθεση (εξαίρεση) στον όρκο, λέγοντας για παράδειγμα «Ουά Άλλάχι, Ινσά’ Άλλάχ» (Μα Τον Άλλάχ, αν θέλει ο Άλλάχ).

Είναι Σούννα το áτομο που ορκίζεται για κάτι και éπειτα αντιλαμβάνεται ότι κάτι áλλο είναι πιο ωφέλιμο, να εξίλεωσει τον óρκο του και να κάνει αυτό που είναι το καλύτερο.

► Η εξίλεωση για τον óρκο (Καφάρατ Αλ-Γιαμείν) είναι:

το τάισμα δέκα απόρων, μισό Σαά' (περίπου 1,25 κιλό) φαγητού ο καθένας ή η παροχή ενδυμασίας σ' αυτούς, ή η απελευθέρωση ενός δούλου. Όσοι είναι φτωχοί και δεν έχουν τα μέσα για να καταβάλλουν αυτήν την αποζημίωση πρέπει να νηστέψουν για τρεις συνεχόμενες ημέρες. Η νηστεία, όμως, δεν επαρκεί για όσους έχουν τον πλούτο να πληρώσουν αυτήν την ποσότητα.

Επιτρέπεται το áτομο να πληρώσει την αποζημίωσή του είτε πριν σπάσει τον óρκο, είτε μετά. Μια φορά αποζημίωση επαρκεί για ένα áτομο που ορκίστηκε τον ίδιον óρκο περισσότερες από μία φορές. Ωστόσο, αν ορκίστηκε περισσότερα από ένα πράγματα, κάθε óρκος απαιτεί ξεχωριστή αποζημίωση.

► Τάματα/όρκοι (Νάδρ). Υπάρχουν διάφορα είδη ταμάτων:

1) Ένα τάμα γενικής, απροσδιόριστης φύσης, όπως αν κάποιος πει, «Ορκίζομαι/Τάζω αν ο Άλλαχ με θεραπεύσει από αυτήν την αρρώστια.», μα δεν αναφέρει κάποιο συγκεκριμένο πράγμα που θα κάνει. Στην περίπτωση αυτήν, πρέπει κανείς να εξίλεωθεί από το τάμα του όταν θεραπευτεί όπως θα εξίλεωνόταν από έναν αντίστοιχο óρκο.

2) Τάμα κατά την επιχειρηματολογία και πάνω στο θυμό, όπως όταν κάποιος βασίζει τον óρκο του σε κάτι áλλο, με την πρόθεση να ενθαρρύνει ή να αποθαρρύνει τον εαυτό του από το να κάνει αυτό, για παράδειγμα αν πει, «Αν σου μιλήσω, θα νηστέψω για έναν ολόκληρο μήνα..» Το áτομο αυτό μπορεί είτε να εκπληρώσει τον óρκο του, είτε να εξίλεωθεί γι' αυτόν, όπως με την αποζημίωση της Καφάρατ Αλ-Γιαμείν που αναφέρθηκε πιο πάνω.

3) Τάμα που επιτρέπεται, όπως όταν λέει κανείς «Ορκίζομαι/Τάζω ότι θα φορέσω τα ρούχα μου», και ο κανόνας που ισχύει σ' αυτήν την περίπτωση είναι ότι έχει την επιλογή να εκπληρώσει το τάμα του ή να εξίλεωθεί γι' αυτό, όπως θα εξίλεωνόταν για έναν óρκο (Καφάρατ Αλ-Γιαμείν)

4) Τάμα που είναι ανεπιθύμητο, όπως όταν πει κανείς «Ορκίζομαι/Τάζω να χωρίσω τη γυναίκα μου». Ο κανόνας που ισχύει εδώ είναι πως σύμφωνα με τη Σούννα πρέπει να κάνει κανείς την Καφάρατ Αλ-Γιαμείν και όχι να εκπληρώσει το τάμα. Ωστόσο, αν κάποιος εκπληρώσει ένα τέτοιο τάμα, τότε δεν χρειάζεται να κάνει την Καφάρα.

5) Τάμα ανυπακοής, όπως να πει κανείς, «Ορκίζομαι/Τάζω ότι θα κλέψω». Ο κανόνας σε αυτή την περίπτωση είναι ότι απαγορεύεται αυτός να εκπληρώσει το τάμα, και είναι υποχρεωτικό να κάνει την Καφάρατ Αλ-Γιαμείν. Αν το εκπληρώσει, έχει αμαρτάνει, ωστόσο δεν χρειάζεται Καφάρα.

6) Τάμα να κάνει πράξη υπακοής, όπως να πει κανείς, «Ορκίζομαι/Τάζω ότι θα προσφέρω στον Άλλαχ κάποια εθελοντική προσευχή», έχοντας την πρόθεση να έρθει με τον τρόπο αυτό πιο κοντά στον Άλλαχ. Αν κάποιος βασίσει αυτό το τάμα σε κάτι áλλο, όπως το να θεραπευτεί από μία ασθένεια, πρέπει να εκπληρώσει το τάμα αυτό όταν προκύψει κάτι τέτοιο. Αν το τάμα δεν βασίζεται πάνω σε κάτι áλλο, τότε πρέπει να εκπληρωθεί οπωσδήποτε.

► **Θηλασμός (Αρ-Ραντά')**: Οι απαγορέψεις σχετικά με τη σύναψη γάμων, εξαιτίας σχέσεων θηλασμού, είναι ακριβώς σαν αυτές που αφορούν τους δεσμούς αίματος, αν πληρούνται τρεις προϋποθέσεις: 1) Το γάλα να παράγεται από τη γέννα και όχι για κάποιον άλλο λόγο. 2) Ο θηλασμός να γίνεται τα δύο πρώτα χρόνια της ζωής του βρέφους. 3) Το βρέφος να έχει τραφεί μέσω του στήθους με τη διαδικασία του θηλασμού πέντε διαφορετικές φορές ή περισσότερες. Με τον όρο 'θηλασμός' εννοείται εδώ η διαδικασία κατά την οποία το βρέφος ρουφά τη ρώγα του στήθους, μέχρι να αποσπάσει το γάλα, χωρίς να είναι απαραίτητος ο κορεσμός του. Το *Rantā'* δε θεμελιώνει το δικαίωμα κληρονομιάς.

► **Τελευταίες επιθυμίες και διαθήκη (Ονασίγια)¹**:

Η σύνταξη διαθήκης είναι υποχρεωτική για κάποιον που οφείλει κάτι σε κάποιους, για το οποίο δεν έχουν καμία απόδειξη ή νομικό παραστατικό. Σε αυτήν την περίπτωση οφείλει να ξεπληρώσει αυτούς τους ανθρώπους.

Ορίζεται στη Σούννα κάποιος πλούσιος να παραχωρεί στη διαθήκη του το ένα πέμπτο του πλούτου του στους φτωχούς συγγενείς, οι οποίοι δεν ανήκουν στους νόμιμους κληρονόμους (όπως ορίζονται από τον Ισλαμικό νόμο), ή σε κάποιους φτωχούς, λόγιους ή ενάρετους ανθρώπους.

Δεν είναι επιθυμητό κάποιος φτωχός να κληροδοτήσει μέρος της περιουσίας του σε άλλους όταν έχει κληρονόμους, εκτός κι αν αυτοί είναι πλούσιοι, καθώς σε αυτήν την περίπτωση επιτρέπεται. Απαγορεύεται να ορίσει κανείς στη διαθήκη του περισσότερα από το ένα τρίτο της περιουσίας του ως κληρονομιά, σε κάποιον άλλο εκτός από τους κληρονόμους του. Απαγορεύεται επίσης να ορίσει κανείς για έναν από τους κληρονόμους του ακόμα και ένα μικρό ποσό περισσότερο από το καθορισμένο νόμιμο μέρος του, εκτός κι αν το επιτρέψουν οι υπόλοιποι κληρονόμοι μετά το θάνατό του.

Η διαθήκη είναι άκυρη αν ο διαθέτεις πει, «Το ξανασκέφτηκα», «Την καθιστά άκυρη», «Άλλαξα γνώμη», ή κάτι παρόμοιο.

Είναι επιθυμητό στην αρχή της διαθήκης να γράψει τα εξής: «Στο Όνομα του Άλλάχ, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου. Αυτό είναι που επιθυμεί ο 'όνομα του διαθέτη': Μαρτυρά ότι δεν υπάρχει άλλος θεός, εκτός από τον Άλλάχ και μόνο, δεν Έχει (ο Άλλάχ) κανένα εταίρο, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος και Αγγελιαφόρος Του, και ότι ο Παράδεισος είναι αληθινός, και ότι το Πυρ της Κολάσεως είναι αληθινό, και ότι η Ωρα της Ανάστασης πλησιάζει, πράγμα για το οποίο δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, και ότι ο Άλλάχ θα αναστήσει αυτούς που είναι στους τάφους. Επιθυμώ αυτοί που μένουν πίσω, από την οικογένειά μου, να φοβούνται τον Άλλάχ στα δικαιώματά Του και να επιλύουν μεταξύ τους τις υποθέσεις τους, και να υπακούν τον Άλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του αν είναι πραγματικοί πιστοί. Απαιτώ από αυτούς, αυτό που απαίτησε ο Αβραάμ από τους

¹ Προσέξτε ότι οι τελευταίες επιθυμίες και η διαθήκη που αναφέρονται εδώ, είναι κάτι διαφορετικό από τα κληρονομικά δικαιώματα, τα οποία αποτελούν καθορισμένα ποσά που υποχρεωτικά δίνονται σε συγκεκριμένες κατηγορίες συγγενών, όπως απαριθμούνται λεπτομερώς στο Κοράνιο και τη Σούννα.

υιούς του, όταν πέθανε, επίσης και ο Ιακώβ: «‘Ω, γιοι μου, Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ επέλεξε για σας τη θρησκεία, συνεπώς μην πεθάνετε, παρά ως Μουσουλμάνοι.’»

► Συνίσταται, αυτοί που στέλνουν τους χαιρετισμούς της ειρήνης και των ευλογιών του Αλλάχ στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}), να συνδυάζουν και την *Ασ-Σαλά* (εδώ με τη σημασία της ευλογίας, του επαίνου και της δόξας), και το *Ασ-Σαλάμ* (εδώ με τη σημασία της ειρήνης και της ασφάλειας από κάθε κακό).

Δεν είναι επιθυμητό να πει κανείς, «Ειρήνη και ευλογίες του Αλλάχ σ’ αυτόν», για κάποιον άλλον εκτός των προφητών, λέγοντας για παράδειγμα, Άμπου Μπακρ «Σάλα Αλλάχον ‘Αλλάχι ονά Σάλαμ» (ειρήνη και ευλογίες του Αλλάχ σ’ αυτόν) ή «‘Αλλάχι Ασ-Σαλάμ» (ειρήνη σ’ αυτόν). Ωστόσο, επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει κανείς μια τέτοια έκφραση γι’ αυτούς, σε συνδυασμό με τους Προφήτες, ακολουθώντας τους, όπως για παράδειγμα **«Αλλάχοντας Σάλλι ‘Αλά Μωχάμμαντ ονά ‘Αλά Ααλι Μωχάμμαντ ονά Ασχάμπιχι ονά Αζονάτζιχι ονά Δουριγιάτιχι»** (Ω, Αλλάχ, Επαίνεσε και Ευλόγησε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ και τους συντρόφους του και τις συζύγους του και τους απογόνους του).

► Θεωρείται προσφιλέστατη πράξη να ζητήσει κανείς από τον Αλλάχ να θέτει την Ευαρέστηση και το Έλεος Του στους συντρόφους του Προφήτη (Ασ-Σαχάμπα) και τους ακολούθους (Ατ-Τάμπι ‘ειν) και τους λόγιους και ειλικρινείς λάτρεις που τους ακολουθούν, και όλους τους καλούς και ενάρετους Μουσουλμάνους. Μπορεί για παράδειγμα κάποιος να πει, Άμπου Χανείφα, Μάλικ, Ασ-Σάφι ‘εϊ και Άχμαντ, **‘Ράντια Αλλάχου ‘Ανχονύμ’** (η Ευαρέσταση του Αλλάχ επ’ αυτών), και **‘Ραχμάχουμ Αλλάχ’** (ας τους Ελεήσει ο Αλλάχ).

► **Σφαγιασμός:** Η άδεια να φάει κανείς κάποιο από τα ζώα που επιτρέπει ο Ισλαμικός νόμος, που ζει στην ξηρά και που εξημερώνεται, εξαρτάται από τον τρόπο που σφαγιάστηκε.

Ο σφαγιασμός γίνεται υπό τέσσερις όρους: 1) Το άτομο που σφαγιάζει να είναι σώφρον. 2) Το μέσο σφαγιασμού να μην είναι δόντι ή νύχι, καθώς δεν επιτρέπεται να σφαγιάσει κανείς με αυτά (και πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένα πολύ κοφτερό μαχαίρι). 3) Να κοπεί η τραχεία, ο οισοφάγος και η σφαγίτις αρτηρία.

4) Να λέει κανείς όσο κόβει με το μαχαίρι **«Μπίσμι Ελλάχ»** (στο Όνομα του Αλλάχ). Μπορεί κανείς να το πει και σε άλλες γλώσσες εκτός από Αραβικά. Ορίζεται στη Σούννα να λέει παράλληλα, **«Αλλάχον Ακμπαρ»** (Ο Αλλάχ είναι ο Μέγιστος).

► **Κυνήγι:** Επιτρέπεται το κυνήγι ενός θεμιτού άγριου ζώου για εκείνους που κυνηγούν σκόπιμα [για την εύρεση τροφής]. Ωστόσο, δεν είναι επιθυμητό αν γίνεται ως άθλημα ή ως τρόπος για να περάσει κανείς την ώρα του. Απαγορεύεται ο κυνηγός να βλάπτει τα σπίτια ή τις φάρμες άλλων ανθρώπων, καθώς κυνηγά το θήραμά του.

Το κυνήγι επιτρέπεται αν πληρούνται τέσσερις προϋποθέσεις:

1) Ο κυνηγός να πληροί τις προϋποθέσεις του σφαγέα. 2) Το μέσο κυνηγιού να είναι επιτρεπτό και για σφαγιασμό και για κυνήγι, να είναι κοφτερό σαν λόγχη και βέλος. Αν το μέσο που χρησιμοποιείται για κυνήγι είναι αρπακτικό ζώο, όπως ένα κυνηγόσκυλο ή κάποιο γεράκι, πρέπει να είναι καλά εκπαιδευμένο. 3) Ο κυνηγός να έχει θέσει ως στόχο το κυνήγι του θηράματος, ενώ αν πυροβολεί απλά, χωρίς στόχο ή πρόθεση, τότε δεν επιτρέπεται να το φάει αυτό. 4) Να λέει **«Μπίσμι**

Ελλάχ» (Στο όνομα του Αλλάχ) όταν χρησιμοποιεί το μέσο και αυτό δεν πρέπει να το παίρνει αφήφιστα λόγω του ότι το ξέχασε. Συνεπώς, αν κάποιος ξεχάσει να πει «Μπίσμι Ελλάχ», τότε δεν επιτρέπεται να φάει από το θήραμα.

► **Φαγητό:** Ο όρος περιλαμβάνει όλα όσα τρώγονται ή πίνονται. Ο γενικός κανόνας σχετικά με το φαγητό είναι ότι όλα επιτρέπονται (εκτός από αυτά που ειδικά απαγορεύονται).

Το αν επιτρέπονται εξαρτάται από τρεις προϋποθέσεις: 1) Το φαγητό να είναι αγνό και καθαρό. 2) Να μην είναι επιβλαβές. 3) Να μην θεωρείται απεχθές.

Κάθε ακάθαρτο (*Νάτζας*) φαγητό είναι αθέμιτο, όπως το αίμα και τα νεκρά ζώα. Κάθε τι επιβλαβές, όπως το δηλητήριο, απαγορεύεται. Αυτά που θεωρούνται απεχθή, όπως τα περιττώματα ζώων, τα ούρα, οι ψείρες, οι ψύλλοι, απαγορεύονται εξίσου.

Στα ζώα της γης που απαγορεύονται, συμπεριλαμβάνονται τα εξημερωμένα γαϊδουράκια, τα αρπακτικά ζώα που κυνηγούν και έχουν κυνόδοντα, όπως τα λιοντάρια, οι γατόπαρδοι, οι σκύλοι, οι χοίροι, οι μαϊμούδες, οι γάτες, οι αλεπούδες, οι λύκοι, οι λεοπαρδάλεις και οι σκίουροι, εκτός από τις ύαινες.

Όλα τα πτηνά που κυνηγούν με τα νύχια τους είναι απαγορευμένα, όπως οι αετοί, τα γεράκια και οι κουκουβάγιες. Όλα τα πτηνά που τρώνε νεκρά ζώα, όπως τα όρνεα, οι γύπες, οι πελαργοί είναι απαγορευμένα. Όλα όσα θεωρούνται απεχθή από τους Μουσουλμάνους παγκοσμίως, όπως οι νυχτερίδες, τα τρωκτικά, οι σφήκες, οι μέλισσες, οι μύγες, οι πεταλούδες, οι τσαλαπετεινοί, οι σκαντζόχοιροι, τα φίδια, τα σκουλήκια, οι αρουραίοι, οι κατσαρίδες, οι σκαραβαίοι, οι σαύρες είναι απαγορευμένα.

Αυτή η απαγόρευση συμπεριλαμβάνει όλα τα δηλητηριώδη και τα επικίνδυνα ζώα, που έχει οριστεί από τον Ισλαμικό νόμο να σκοτώνονται, όπως τους σκορπιούς, ή αυτά που απαγορεύεται να σκοτώνονται, όπως τα μυρμήγκια, ή το ζώο που προέρχεται από διασταύρωση κάποιου ζώου που επιτρέπεται να φαγωθεί και ενός ζώου που δεν επιτρέπεται να φαγωθεί, όπως διασταύρωση ύαινας και λύκου.

Η διασταύρωση δύο ζώων που επιτρέπεται να φαγωθούν, δεν απαγορεύεται, όπως το μουλάρι που γεννιέται από ζέβρα και άλογο.

Όλα τα υπόλοιπα ζώα, όπως τα βοοειδή και τα άλογα, και τα άγρια ζώα, όπως οι καμηλοπαρδάλεις, οι λαγοί, οι ζέβρες, οι σαύρες της ερήμου, οι γαζέλες και τα ελάφια, και τα πτηνά, όπως οι στρουθοκάμηλοι, τα κοτόπουλα, τα παγώνια, οι παπαγάλοι, τα περιστέρια, τα σπουργίτια, οι πάπιες και όλα τα πτηνά του νερού και τα θαλάσσια ζώα εκτός από τους βατράχους, τα φίδια και τους αλιγάτορες, επιτρέπονται.

Επιτρέπεται να φαγωθούν αγροτικά προϊόντα που έχουν ποτιστεί ή λιπανθεί με ακαθαρσίες ή βρώμικα απόβλητα. Ωστόσο, αν η γεύση ή η οσμή των ακαθαρσιών είναι εμφανής στα προϊόντα, τότε απαγορεύεται να φαγωθούν.

Κάποιος που λιμοκτονεί μπορεί να φάει οτιδήποτε τον σώσει απ' τη λιμοκτονία, μα μπορεί μόνο να ικανοποιήσει την ανάγκη του για θρέψη (μέχρι να βρει διαθέσιμη επιτρεπτή τροφή).

Ισλαμικές Επικλήσεις που Διώχνουν το Κακό, τη Μαγεία και το Κακό Μάτι

(Αρ-Ρούκγια Ασ-Σαρ‘ίγια)

Το άτομο που παρατηρεί τη φυσική ροή των γεγονότων που ο Αλλάχ έχει τοποθετήσει στη δημιουργία Του και στοχάζεται γι’ αυτήν, θα παρατηρήσει ότι οι δοκιμασίες και τα εμπόδια είναι μέρος των προκαθορισμένων γεγονότων. Ο Αλλάχ είπε: «*Καὶ πράγματι θὰ σας δοκιμάσουμε με κάτι από φόβο, πείνα καὶ ἔλλειψη τον πλούτον καὶ των ζωών καὶ των καρπών: καὶ δώστε χαρμόσυνα νέα στονς υπομονετικούς.*» [2:155]

Σφάλλει κανείς αν νομίζει πως οι ευσεβείς δεν υποφέρουν από δοκιμασίες, καθώς οι δοκιμασίες αποτελούν δείγμα πίστης. Ρώτησαν τον Προφήτη (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου}_{ονά} Σάλαμ_ρ): «*Ποιοι ἀνθρωποι αντιμετωπίζουν τις πιο δύσκολες δοκιμασίες;*» Εκείνος απάντησε: «*Οι προφήτες. Ἐπειτα οι ενάρετοι καὶ ευσεβείς, καὶ ἐπειτα ὅσοι τους ακολουθούν σε μικρότερο βαθμό ευσέβειας, καὶ ἐπειτα ὅσοι τους ακολουθούν σε μικρότερο βαθμό ευσέβειας. Ἐνας ἀνθρωπος δοκιμάζεται ανάλογα με το πόσο σταθερός είναι στη θρησκεία του: αν είναι σταθερός στη θρησκεία του, η δοκιμασία του ανξάνεται, καὶ αν παρουσιάζει αδυναμίες (στη θρησκεία του) (η δοκιμασία) είναι ελαφρύτερη πάνω του.*» (Ιμπν Μάτζα).

Αυτές οι δοκιμασίες αποτελούν σημάδι ότι ο Αλλάχ αγαπά αυτόν τον δούλο, όπως είπε ο Προφήτης (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου}_{ονά} Σάλαμ_ρ): «*Ἄν ο Αλλάχ αγαπά ἐναν λαό, τον δοκιμάζει.*» (Αχμαντ).

Οι δοκιμασίες αποτελούν σημάδι ότι ο Αλλάχ επιθυμεί το καλό για τον δούλο Του, όπως είπε ο Προφήτης (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου}_{ονά} Σάλαμ_ρ): «*Ἄν ο Αλλάχ επιθυμεί το καλό για τον δούλο Του, Επισπεύδει την τιμωρία του στη ζωή αυτού του κόσμου. Άν Επιθυμεί το κακό, Αναβάλει την τιμωρία του για την αμαρτία του μέχρι να τον πλήξει (με την τιμωρία) την Ημέρα της Ανάστασης.*» (Ατ-Τίρμιδι).

Οι δοκιμασίες, συμπεριλαμβανομένων και των παραμικρών δυνσκολιών, αποτελούν έναν τρόπο εξιλέωσης από τις αμαρτίες. Ο Προφήτης (Σάλα^μ Αλλάχ^{ου}_{ονά} Σάλαμ_ρ) είπε: «*Κανείς Μουσουλμάνος δεν βλάπτεται ούτε καν από ἑνα αγκάθι, καὶ οτιδήποτε μεγαλύτερο από αυτό δεν τον βλάπτει παρά να τον εξιλεώνει ο Αλλάχ από τις αμαρτίες του, [οι αμαρτίες του πέφτουν από αυτόν] όπως τα φύλλα πέφτουν από ἑνα δέντρο.*» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

Γι’ αυτούς τους λόγους, ένας Μουσουλμάνος αν είναι ενάρετος πλήττεται από δοκιμασίες ως μέσο εξιλέωσης από παρελθούσες αμαρτίες του ή ως αύξηση της θέσης του στον Παράδεισο. Αν ήταν πράγματι αμαρτωλός, η δοκιμασία δρα ως εξιλέωση από τις αμαρτίες του παρελθόντος και ως υπενθύμιση για τον κίνδυνο αυτών των αμαρτιών. Ο Αλλάχ είπε: «*Η διαφθορά (το κακό, οι αμαρτίες καὶ η ανηπακοή προς τον Αλλάχ) ἔχει εμφανιστεί στη γη καὶ στη θάλασσα λόγω αυτών που διέπραξαν τα χέρια των ανθρώπων (καταπίεση καὶ κακές πράξεις)...*» [30:41]

Οι δοκιμασίες μπορεί να είναι διάφορων ειδών. Ένα από αυτά είναι το να επέλθει κάτι καλό σε ένα άτομο, όπως η αύξηση του πλούτου του. Ένα άλλο είδος είναι το να επέλθει στο άτομο κάτι κακό, όπως ένας φόβος, ή πείνα, ή η μείωση του πλούτου ή της ιδιοκτησίας του. Ο Αλλάχ είπε: «*Σας δοκιμάζουμε με το κακό καὶ με το καλό ως δοκιμασία*» [21:35]

Ένα άλλο είδος δοκιμασίας είναι η ασθένεια ή ο θάνατος που μπορεί να προκαλείται από μάτιασμα ή μαύρη μαγεία που προκαλείται από ζήλεια. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Οι περισσότεροι από αυτούς που πεθαίνουν από τους οπαδούς μον, εκτός από τη μοίρα και το πεπρωμένο του Αλλάχ, (ο θανατός τους) προέρχεται από το κακό μάτι.**» (Ατ-Τγιάλσι).

Προστασία: Πρέπει να λάβει κανείς μέτρα προστασίας ενάντια στο κακό μάτι και τη μαγεία, πριν να συμβούν. Η προστασία είναι καλύτερη από τη θεραπεία όπως λέγεται. Υπάρχουν αρκετά μέτρα προστασίας, μερικά από τα οποία είναι τα εξής:

- Το να προσπαθήσει κανείς να δυναμώσει τον εαυτό του με το Μονοθεϊσμό και την πίστη στον Αλλάχ, πιστεύοντας ότι Αυτός και μόνο είναι που ελέγχει τη δημιουργία, και με το να κάνει όσο το δυνατόν περισσότερες καλές πράξεις. ● Το να τρέφει κανείς καλές σκέψεις για τον Αλλάχ και να εναποθέτει την εμπιστοσύνη του σ' Αυτόν. Δεν πρέπει κανείς να φαντασιώνεται την ασθένεια και το κακό μάτι λόγω κάποιας αναποδιάς που έτυχε, καθώς η φαντασία από μόνη της αποτελεί ένα είδος ασθένειας. ● Αν κάποιος είναι γνωστό ότι προκαλεί το κακό μάτι ή ότι είναι μάγος, τότε πρέπει κανείς να τον αποφεύγει όσο το δυνατόν περισσότερο ως μέτρο προστασίας, μα όχι από φόβο. ● Πρέπει κανείς όποτε βλέπει κάτι το αξιοθαύμαστο να μνημονεύει τον Αλλάχ και να κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ για να ευλογήσει αυτό για τον κατοχό του (Ταμπρείκ). Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος από εσάς είδε κάτι στον εαυτό του, ή στον πλούτο του, ή στον αδελφό του το οποίο του αρέσει, τότε ας κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ για να το ευλογήσει, γιατί πράγματι το κακό μάτι είναι αληθινό.**» (Αλ-Χάκιμ). ● «Ταμπρείκ» στην περίπτωση αυτή σημαίνει το να λέει κανείς «**Μπάρακα Αλλάχον λάκα**» - «**Ας να το Ευλογήσει ο Αλλάχ αυτό για σένα.**». ● Πρέπει κανείς να αναζητά την προστασία του Αλλάχ, να Τον εμπιστεύεται, να τρέφει καλές σκέψεις γι' Αυτόν, και να αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ από το κακό μάτι και τη μαγεία λέγοντας τις διάφορες αυθεντικές και επιβεβαιωμένες επικλήσεις που πρέπει να λέγονται το πρωί και το απόγευμα, καθώς αυτές οι μορφές μνημόνευσης έχουν αποτελέσματα που αυξάνουν ή μειώνουν τη δύναμη της προστασίας ανάλογα με δύο πράγματα: 1) Την πίστη ότι αυτές οι επικλήσεις είναι αληθινές και είναι ωφέλιμες με την άδεια του Αλλάχ. 2) Το να κάνει κανείς τις επικλήσεις αυτές με τη γλώσσα του, ακούγοντάς τις με τα αυτιά του και κατανοώντας τες με την καρδιά του, καθώς οι επικλήσεις που δεν γίνονται με απόλυτη προσοχή από την καρδιά δεν απαντώνται, όπως αναφέρθηκε από τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ονά}^{Σάλαμ}).

Η ώρα των επικλήσεων: Οι επικλήσεις του πρωινού πρέπει να λέγονται μετά την προσευχή Φατζρ και εκείνες του απογεύματος μετά την προσευχή Ασρ. Αν κάποιος τις ξεχάσει, τότε πρέπει να λέγονται όταν τις θυμάται.

Τα σημάδια της πλήξης από το κακό μάτι: Η θεραπεία μέσω της απαγγελίας επικλήσεων (Αρ-Ρούκγια Ασ-Σαρ'ίγια) δεν αντιβαίνει στην χορήγηση φαρμακευτικών ουσιών. Το Κοράνιο αποτελεί θεραπεία για σωματικές, ψυχολογικές και πνευματικές ασθένειες. Αν κάποιος είναι υγιής από οποιαδήποτε σωματική ασθένεια, τα συμπτώματα της μαγείας μπορεί να είναι τα εξής:

Προσωρινός πονοκέφαλος και κιτρίνισμα του προσώπου· έκκριση ιδρώτα και ούρα σε υπερβολικό βαθμό· έλλειψη όρεξης για φαγητό· φαγούρα ή αίσθηση υπερβολικού κρύου ή ζέστης στα άκρα· αύξηση των παλμών της καρδιάς· προσωρινός πόνος στην πλάτη ή στους ώμους· κατάθλιψη και βάρος στο στήθος· αϋπνία· αναστάτωση και αφύσικος θυμός ή φόβος· υπερβολικός ερευνγός και αναστεναγμός· νωθρότητα και λήθαργος· υπνηλία· άλλα προβλήματα υγείας που δεν έχουν εμφανή ιατρική αιτία.

Αυτός που πλήττεται από το κακό μάτι, μπορεί να εμφανίσει μερικά ή όλα τα παραπάνω συμπτώματα, ανάλογα με το πόσο δυνατή είναι αυτή η πλήξη.

Ένας πιστός πρέπει να διατηρήσει την πίστη του δυνατή στην καρδιά του, και να μην παραδίνεται στους ψεύτικους ψιθύρους που έρχονται στο μυαλό του και να μην φαντασιώνεται ότι είναι άρρωστος μόλις παρουσιάσει οποιοδήποτε απ' αυτά τα συμπτώματα, καθώς το να φαντασιώνεται κάτι που δεν είναι πραγματικό αποτελεί μια από τις πιο δύσκολες ασθένειες για να θεραπευτεί.

Οσοι παρουσιάζουν τα παραπάνω συμπτώματα μπορεί να είναι απόλυτα υγιείς ή να παρουσιάζουν κάποια σωματική ασθένεια. Κάποιες φορές αυτά τα συμπτώματα μπορεί να εμφανιστούν λόγω της αδυναμίας πίστης, όπως ο πόνος στο στήθος, η κατάθλιψη και η νωθρότητα, και έτσι κάποιος πρέπει να αναθεωρήσει με ειλικρίνεια τη σχέση του με τον Αλλάχ.

Αν η ασθένεια προκαλείται πραγματικά από το κακό μάτι, τότε η θεραπεία μπορεί να δωθεί με ένα από τα παρακάτω: **1)** Αν ο ζηλόφθων που προκάλεσε το κακό μάτι είναι γνωστός, πρέπει να του ζητηθεί να πλυθεί, και ο πληγμένος πρέπει να πλυθεί με το νερό του ζηλόφθονα ή να πάρει κάτι από οποιοδήποτε αντικείμενο το άγγιξε (ο ζηλόφθων) ή απομεινάρια από το φαγητό του ή το ποτό του, και να το βάλει σε νερό ή να το καθαρίσει με χαρτομάντηλο και να βάλει αυτό το χαρτομάντηλο σε νερό και να πλυθεί με αυτό το νερό· **2)** Αν ο ζηλόφθων που προκάλεσε το κακό μάτι δεν είναι γνωστός, η αντιμετώπιση γίνεται μόνο με Ρούκγια (ξόρκια, μόνο αυτά που ορίζονται από τον Ισλαμικό νόμο), με Ντου‘ά’ (επικλήσεις) και με Χιτζάμα (βεντούζες).

Αν η ασθένεια προκαλείται από μαύρη μαγεία (Σιχρ)², η αντιμετώπιση γίνεται με μια από τις ακόλουθες μεθόδους: **1)** Αν ο τόπος όπου βρίσκονται τα

¹ Ως κακό μάτι ορίζεται μια βλάβη που προκαλείται από ένα τζιν και πλήττει κάποιο άτομο λόγω του θαυμασμού που μπορεί να δείξει κάποιος για κάτι ή κάποιον, ενώ οι δαίμονες είναι παρόντες, και δε συνδιάζεται με κανένα εμπόδιο στο κακό μάτι, όπως η μνημόνευση του Αλλάχ κλπ. Αυτό επιβεβαιώνεται από το αυθεντικό χαντίθ που λέει «**Το κακό μάτι είναι πραγματικό**» (**Αλ-Μπουζάρι**). Ονομάζεται ‘Ενν (μάτι), γιατί αυτό είναι το όργανο, και όχι επειδή το μάτι προκαλεί όντως τη βλάβη. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ακόμα και ένας τυφλός μπορεί να προκαλέσει κακό μάτι σε κάποιον άλλον, παρόλο που δεν μπορεί να δει.

² Το Σιχρ είναι μαύρη μαγεία που προκαλείται από το δέσιμο κόμπων, μάγεια και λόγια από αυτόν που σκοπεύει να προκαλέσει κακό, και επηρεάζουν απευθείας το σώμα αυτού που πλήττεται, ή την καρδιά ή το μυαλό του. Πρόκειται για μια πραγματικότητα, καθώς μπορεί να προκαλέσει θάνατο ή ασθένεια, μπορεί να πρόξενήσει σε κάποιον την έλλειψη επιθυμίας για σεξουαλική σχέση με τη γυναίκα του, ή μπορεί να προκαλέσει διχόνοια μεταξύ των συζύγων, που μπορεί να οδηγήσει μέχρι και το διαζύγιο. Η μαύρη μαγεία μπορεί να οδηγήσει αυτόν που την διαπράττει σε απιστία ή ειδωλολατρία ή σε μεγάλες αμαρτίες.

μάγια (οι κόμποι) είναι γνωστός, πρέπει κανείς να πάει σε αυτό το μέρος και να λύσει τους κόμπους της μαγείας, απαγγέλλοντας τα Αλ-Μα'ονδατάιν (δύο κεφάλαια του Κορανίου που ξεκινούν με «Κονλ Α'ούδον» - «Πες αναζητώ καταφύγιο...» -τα οποία είναι η Σούρα Αλ-Φάλακ [113] και η Σούρα Αν-Νας [114]), και στη συνέχεια να κάψει τους κόμπους της μαγείας. **2)** Με την Αρ-Ρούκια Ασ-Σαρ'ίγια, δηλαδή την απαγγελία κάποιον κεφαλαίων του Κορανίου, και ιδιαίτερα την «Αλ-Μα'ονδατάιν» και τη Σούρα Αλ-Μπάκαρα, και με τις διάφορες επικλήσεις (από τη Σούννα), όπως θα αναφερθεί παρακάτω. **3)** Με την ακύρωση της μαγείας (Αν-Νούσρα), που μπορεί να είναι δύο ειδών: **α.** Απαγορευμένη Νούσρα, που είναι η ακύρωση της μαγείας με μαγεία, πηγαίνοντας σε μάγους για να σπάσουν τα μάγια. **β.** Επιτρεπτή Νούσρα, που ξεκινά με το να πάρει κανείς εφτά φύλλα από το δέντρο Σιντρ και συνεχίζεται με το λιωσιμό τους (σε γουδί), και έπειτα με την απαγγελία των ακολούθων κεφαλαίων του Κορανίου τρεις φορές, πάνω από αυτό το υλικό: Σούρα Αλ-Κάφιρον [108], Σούρα Αλ-Ιχλάς [112], Σούρα Αλ-Φάλακ [113] και Σούρα Αν-Νας [114]. Έπειτα πρέπει να τοποθετήσει το υλικό σε νερό και να πιει από αυτό και να πλυνθεί με αυτό. Η διαδικασία που προαναφέρθηκε πρέπει να επαναληφθεί μέχρι το άτομο να θεραπευτεί. **4)** Εκδίωξη της μαγείας από το σώμα με πρόκληση εμετού ή με την χορήγηση καθαρικών για τον καθαρισμό του εντέρου, αν η μαγεία προκλήθηκε από φαγητό, ή με Χιτζάμα (βεντούζες)¹ αν η μαγεία βρίσκεται σε οποιοδήποτε άλλο σημείο του σώματος.

Οι Προϋποθέσεις της Ρούκια: **1)** Πρέπει να γίνεται με την απαγγελία εδαφίων από το Κοράνι και τις καθορισμένες ισλαμικές επικλήσεις. **2)** Πρέπει η απαγγελία των εδαφίων του Κορανίου να γίνεται στην Αραβική γλώσσα, ενώ οι επικλήσεις μπορεί να γίνονται σε άλλη γλώσσα χρησιμοποιώντας όμως λέξεις που έχουν ακριβώς το ίδιο νόημα. **3)** Πρέπει να γίνεται με την πίστη ότι η επίκληση μόνη της δεν θεραπεύει, αλλά η θεραπεία προέρχεται μόνο από τον Άλλαχ.

Οι Προϋποθέσεις για τον Αρ-Ράκι - Αυτόν που τελεί Ρούκια: **1)** Το να είναι Μουσουλμάνος και ευσεβής, και όσο πιο ευσεβείς είναι, τόσο πιο ισχυρό είναι το αποτέλεσμα. **2)** Το να απευθύνεται στον Άλλαχ με ειλικρίνεια από την καρδιά του κατά τη διαδικασία της Ρούκια. Και το καλύτερο είναι ο ίδιος ο πληγμένος να τελέσει τη Ρούκια για τον εαυτό του, γιατί οι άλλοι συνήθως είναι στις καρδιές τους απασχολημένοι με κάτι άλλο, και γιατί το ίδιο το άτομο έχει μεγαλύτερη αίσθηση της σοβαρότητας της κατάστασής του. Ο Άλλαχ υποσχέθηκε ότι θα απαντήσει σ' εκείνους που επικαλούνται Αυτόν, όταν έχουν σοβαρή ανάγκη.

Οι Προϋποθέσεις για τη Θεραπεία ενός Ατόμου με Ρούκια:

1) Προτιμάται να είναι ενάρετος πιστός, καθώς το αποτέλεσμα της Ρούκια θα είναι σύμφωνο με τη δύναμη της πίστης του ατόμου που έχει πληγεί. Ο Άλλαχ είπε: «**Και στείλαμε από το Κοράνιο αυτά που λειτουργούν ως θεραπεία και έλεος για τους πιστούς.**» [17:82]. **2)** Το άτομο πρέπει να απευθύνεται προς τον Άλλαχ και

¹ Η Χιτζάμα (βεντούζες) αναφέρεται σε πολλές αυθεντικές αφηγήσεις, όπως για παράδειγμα: «**Η Χιτζάμα είναι από τις καλύτερες θεραπείες**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

να Του ζητήσει με ειλικρίνεια να τον θεραπεύσει. **3)** Το άτομο να μην απελπίζεται αν η θεραπεία δεν επέλθει άμεσα, καθώς η *Ρούκγια* είναι μια επίκληση (*Nτου'ά'*), κι αν κάποιος βιάζεται να εκπληρωθεί η επίκλησή του, αυτή μπορεί να μην απαντηθεί. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχων} ^{Αλλάχων}_{·Αλλάχων}) είπε: «**Ο καθένας από σας θα λάβει απάντηση, εφόσον δεν βιάζεται και πει, 'Έκανα επίκληση, αλλά η επίκληση μου δεν έγινε δεκτή.'**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

Μέθοδοι για τη *Ρούκγια*: **1)** Απαγγελία της *Ρούκγια* και φύσημα με μια αμελητέα ποσότητα σάλιου. **2)** Απαγγελία της *Ρούκγια* χωρίς φύσημα. **3)** Το να πάρει σάλιο (μετά την απαγγελία) με την άκρη του δαχτύλου του, να το αναμείξει με χώμα και να αλείψει την πληγμένη περιοχή με αυτό. **4)** Απαγγελία της *Ρούκγια*, ενώ αλείφει την περιοχή που έχει πληγεί και πονάει.

Μερικά από τα Εδάφια του Κορανίου και τα Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{·Αλλάχων} ^{Αλλάχων}_{·Αλλάχων} ^{Αλλάχων}_{·Αλλάχων}), που χρησιμοποιούνται ως *Ρούκγια* είναι τα εξής:

Σούρα Αλ-Φάτιχα. ﴿1:1-7﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذُهُ سَنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا لَذِي يَشْفَعُ عِنْهُ وَإِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُجِيظُونَ بَيْنَ ئِيمَانٍ وَمِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ أَعْلَمُ الْعَظِيمِ ﴿١﴾

إِنَّمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ مِنْ رِبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَكْتُوبٌ كُلُّهُمْ وَرَسُولُهُ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رَسُولِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطْعَمْنَا عُفْرَاتَكَ رَبِّنَا وَإِنَّكَ الْمَصِيرُ ﴿٢﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَاهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ رَبِّنَا لَا تُؤَاخِذنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَلَنَا رَبَّنَا وَلَا تَعْهِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْنَاهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحِيلْنَا مَا لَأَطْعَقْنَا لَنَا يَهُ وَأَعْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٣﴾ فَسَيِّكِفِيْكُهُمْ اللَّهُ وَهُوَ أَسْمَيعُ الْعَكِيلِمُ ﴿٤﴾

¹ **Άγιατ Αλ-Κούρσι:** Αλλάχ! Δεν υπάρχει θεός εκτός από Αυτόν – ο Αλ-Χάι (Ζωντανός), ο Αλ-Καϊούμ (Ο Αυτοσυντηρούμενος· Αυτός που Συντηρεί τα Πάντα). Δε μπορεί να τον καταβάλλει ούτε ένας υπνάκος (ούτε για ένα δευτερόλεπτο), ούτε ύπνος. Δικά Του είναι όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς και στη Γη. Ποιος μπορεί να μεσολαβήσει (για λογαριασμό κάποιου άλλου) μπροστά Του, εκτός με την Άδειά Του; Γνωρίζει ό,τι υπήρχε πριν και ό,τι θα υπάρξει μετά από αυτούς. Και δε θα συλλάβουν κάτι απ' τη γνώση Του, εκτός εκείνου που Αυτός θα Θελήσει. Το Κούρσι Του εκτείνεται πάνω απ' τους ουρανούς και τη Γη, και δεν Τον επιβαρύνει η φύλαξη και η συντήρησή τους. Και είναι ο Αλ-‘Αλέι (Υψιστός), ο Αλ-‘Αδείμ (Μέγας). [2:255]

² Ο Αγγελιαφόρος πίστεψε σε ότι τού έχει σταλεί από Τον Κύριό του, και (το ίδιο και) οι πιστοί. Όλοι πίστεψαν στον Αλλάχ, στους Αγγέλους Του, στα Βιβλία Του και στους Αγγελιαφόρους Του. (Λένε), ‘Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από τους Αγγελιαφόρους Του’ – και λένε, ‘Ακούσαμε, και υπακούσαμε. (Αναζητούμε) τη Συγχώρεσή Σου, Κύριέ μας, και σε Σένα θα είναι ο τελικός προορισμός (των πάντων). * Ο Αλλάχ δεν επιβαρύνει καμία ψυχή πάνω απ' τις δυνατότητές της. Αποκτά αμοιβή γι' αυτό (το καλό) που έκανε, και τιμωρείται γι' αυτό (το κακό) που διέπραξε. (και λένε) «Κύριέ μας! Μην μας Καταδικάζεις αν ξεχάσουμε ή σφάλουμε. Κύριέ μας! Μην Τοποθετήσεις πάνω μας φορτίο σαν αυτό που τοποθέτησες σ' αυτούς που ήταν πριν από μας (Εβραίους και Χριστιανούς ως τιμωρία γι' αυτούς). Κύριέ μας! Μην Τοποθετήσεις πάνω μας φορτίο μεγαλύτερο από όσο αντέχουμε. Απάλλαξέ μας από την τιμωρία Σου και Συγχώρεσέ (τις αμαρτίες) μας. Είσαι ο Μάουλα (Άρχοντας, Υποστηρικτής και Προστάτης κλπ.) μας και δώσε μας νίκη έναντι των απίστων.» [2:285-286]

يَقُولُونَ أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَأَمِنُوا بِهِ يَغْرِلُكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ
 وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا¹
 وَإِذَا مَرَضَتْ فَهُوَ يَشْفِعُ² أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا أَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ³
 قُلْ هُوَ لِلنَّاسِ مَمْنُونٌ هُدَىٰ وَشَفَاءٌ⁴ وَيَشْفَعُ صَدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ⁵
 فَاتَّبِعُ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ⁶ لَوْلَا نَزَّلَنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ رَأْيَتَهُ خَشَيَّةَ اللَّهِ⁷
 وَإِنْ يَكُدُّ الدَّيْنُ كَفُرًا لَيَرَلُوْنَكَ بِأَبْصَرِهِ لَمَّا سَمِعُوا الْذِكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَجَنَونٌ⁸
 وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكُمْ مَوْسَىٰ أَنَّ أَلِقَ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفَ مَا يَأْفِيكُنَّ⁹ فَوْقَ الْحَقِّ وَبَطْلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ¹⁰ فَعَلَيْهِمْ¹¹
 هَنَالِكَ وَأَنْقَلَبُوا صَغَرِينَ¹²
 فَالْأُولُوْنَ مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مِنَ الْقَرْنَ¹³ قَالَ بَلْ أَلْقَوْا فَإِذَا حِجَّا لَهُمْ وَعَصَيْهِمْ بَخْلَ اللَّهِ مِنْ
 سِحْرِهِمْ أَنْهَا تَسْعَىٰ¹⁴ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِفَةً مُوسَىٰ¹⁵ قُلْنَا لَا تَخْفَ إِنْكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ¹⁶ وَالْقَرْنَ مَا فِي
 يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّهَا صَنَعَا كِيدَ سَحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَ¹⁷
 إِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ¹⁸
 فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَلَرَمَّهُمْ كَلِمَةً أَنْتَوْيَ¹⁹

¹ Και Στέλνουμε από το Κοράνιο αυτά (τα εδάφια) που λειτουργούν ως θεραπεία και έλεος για τους πιστούς. Και δεν αυξάνει (το Κοράνιο) τους Ζαλιψείν (πολυθεϊστές και αδίκους) σε τίποτα, παρά στην απώλεια (λόγω του ότι αυτοί δεν αναζητούν την καθοδήγηση). [17:82]

² «Η μήπως ζηλοφθονούν τους ανθρώπους [τον Μωχάμμαντ και τους οπαδούς του] για ό,τι τους παρέχει ο Αλλάχ από τη Γενναιοδωρία Του;» [4:54]

³ «Και άντα είμαι άρρωστος, Αυτός είναι που με Θεραπεύει.» [26:80]

⁴ «Και Θεραπεύει τα στήθη των πιστών» [9:14]

⁵ «Πες: 'Είναι (το Κοράνιο) γ' αυτούς που πιστεύουν, μια καθοδήγηση και θεραπεία» [41:44]

⁶ «Αν είχαμε στείλει αυτό το Κοράνιο σε ένα βουνό (και κατανοούσε αυτά που είναι γραμμένα από την υπόσχεση για τον Παράδεισο και την προειδοποίηση για το Πυρ), σίγουρα θα το έβλεπες (παρά όλη τη δύναμή του, το μέγεθός του και τη σκληρότητά του) ταπεινωμένο και ραγισμένο από φόβο προς τον Αλλάχ.» [59:21]

⁷ «Επειτα στρέψε το βλέμμα σου για άλλη μια φορά: «Μήπως βλέπεις κανένα σχίσιμο;» [67:3]

⁸ «Και σ' αλήθεια εκείνοι που δεν πιστεύουν παραλίγο να σε κάνουν να γλιστρήσεις με τα μάτια τους (από το μίσος) όταν ακούν την Υπενθύμιση (το Κοράνιο), και λένε: «Στ' αλήθεια, αυτός (ο Μωχάμμαντ) είναι παράφρων.» [68:51]

⁹ Και αποκαλύψαμε στο Μωυσή (λέγοντας): «Ρίξε το ραβδί σου», και ιδού! Κατάπιε ευθύς όλα τα ψεύδη τους. * Έτσι η αλήθεια φανερώθηκε, και όλα όσα έκαναν απέτυχαν. * Έτσι νικήθηκαν εκεί και επέστρεψαν αιτιασμένοι (υποβαθμισμένοι). [7:117-119]

¹⁰ Είπαν: «Ω, Μωυσή! Ή να ρίξεις εσύ, ή να είμαστε εμείς οι πρώτοι που θα ρίξουμε.». * (Ο Μωυσής) είπε: «Όχι, ρίξε εσείς (πρώτοι)!». Έπειτα ιδού! Τα σχοινιά τους και τα ραβδιά τους φάνηκαν σ' αυτόν από τα μάγια τους σαν να κινούνται ζωηρά. * Έτσι ο Μωυσής αισθάνθηκε φόβο μέσα του. * Εμείς (Ο Αλλάχ) είπαμε: «Μη φοβάσαι! Είσαι ο ανώτερος (θα υπερέχεις). * Και ρίξε αυτό που είναι στο δεξί σου χέρι! Θα καταπιεί όλα όσα έφτιαξαν. Αυτά τα οποία έφτιαξαν δεν είναι παρά μόνο κακόβουλο σχέδιο ενός μάγου, και πράγματι ο μάγος δεν θα επιτύχει ποτέ όπου και να πάει.». [20:65-69]

¹¹ «Τότε ο Αλλάχ έστειλε τη Σακίνα (ηρεμία, γαλήνη και καθησυχασμό) Του στον Αγγελιαφόρο του [τον Μωχάμμαντ (Σάλατον Αλλάχον Σάλαταρ)] και στους πιστούς, και έστειλε στρατιώτες (αγγέλων), τους οποίους δεν τους είδατε.» [9:26]

² لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا يُبَاعُونَكُمْ مَحْتَ السَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ السَّمِيكَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثْنَاهُمْ فَتَحَاهَا فَرِبَّا
³ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّمِيكَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِرِزَادِهِ إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ

Τα Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα}_{·Αλάγι ουά Σάλαμ}):

- ❖ «Ασ' αλο Αλλάχα (Allaha) Αλ-Άδειμ Ράμπα Αλ-Άρσσι (Al-'Arshi) Αλ-Άδειμ Ανν Γιασφίγιακα (Yiashfiaka).» (Ζητώ από τον Αλλάχ, τον Μέγιστο, τον Κύριο του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου να σε Θεραπεύσει), εφτά φορές.
- ❖ «Ον' ίδουκα Μπικαλιμάτι Ελλάα Ατ-Τάαμμα, μιν κολ Σαιτάνεν ονά Χάαμμα, ονά μιν κολα 'Αεινεν λάαμα.» (Αναζητώ καταφύγιο για σένα, με τις τέλειες λέξεις του Αλλάχ, από κάθε δαίμονα, δηλητηριώδη ερπετά και ζηλόφθονο κακό μάτι που βλάπτει τους ανθρώπους), τρεις φορές.
- ❖ «Αλλάχονμα Ράμπα Αν-Νας 'Άδχιμπα Αλ-Μπά'ς, Τσφι 'Άν-τα Ασ-Σάφι (Ash-Shafi), λα σιφά'α ίλα Σιφά'ονκ, Σιφά'ν λα γιονγάντιρ σακάμα.» (Ω, Αλλάχ, Κύριε της ανθρωπότητας, αφαίρεσε τη βλάβη και θεράπευσέ τον, γιατί Εσύ είσαι ο Θεραπευτής, και δεν υπάρχει θεραπεία, εκτός από τη δική Σου θεραπεία, μια θεραπεία που δεν αφήνει πίσω καμιά ασθένεια), τρεις φορές.
- ❖ «Χάσμπια Αλλάα λα ιλάχα ίλα Χούνα, 'Αλίχι ταονακάλτον ονά Χούνα Ραμπ Αλ-Άρσσι (Al-'Arshi) Αλ-Άδειμ.» (Ο Αλλάχ είναι επαρκής για μένα, δεν υπάρχει Θεός εκτός από τον Αλλάχ, βασίζομαι σ' Αυτόν και Αυτός είναι ο Κύριος του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου), εφτά φορές.
- ❖ «Μπίσμι Ελλάχι Αρκείκα μιν κόλα ντά'ιν γιον'δίκα, ονά μιν σαρα κόλα νάφσιν άον 'άιν χάσιντ, Αλλάχον Γιασφίκα Μπίσμι Ελλάχι Αρκείκα.» (Στο Όνομα του Αλλάχ ξορκίζω από εσένα κάθε ασθένεια που σε βλάπτει, και κάθε ζηλόφθονη ψυχή ή μάτι. Είθε ο Αλλάχ να σε θεραπεύσει. Στο Όνομα του Αλλάχ ξορκίζω από εσένα κάθε κακό.), τρεις φορές.
- ❖ Τοποθέτησε το χέρι σου στο σημείο που πονά και πες: «Μπίσμι Ελλάχι» (Στο όνομα του Αλλάχ), τρεις φορές· και έπειτα «'Άονδω μπι'ίζατι Ελλάχι ονά Κουντράτιχι μιν σαρ μα ἀγκιντω ονά 'ονχάδιρ» (Αναζητώ καταφύγιο στη δύναμη του Αλλάχ και την ικανότητά Του, από το κακό, από το οποίο έχω πληγεί και για το οποίο ανησυχώ), εφτά φορές.

Σημειώσεις:

- 1) Δεν επιτρέπεται να πιστεύει κανείς τις ανόητες προκαταλήψεις που περιβάλλουν το κακό μάτι, όπως ότι πρέπει κανείς τα πίνει τα ούρα του ζηλόφθονος ο οποίος του προκάλεσε το κακό μάτι, και λοιπά.

¹ «Ο Αλλάχ έστειλε τη Σακίνα (ηρεμία, γαλήνη και καθησυχασμό) Του στον Αγγελιαφόρο Του [τον Μωχάμμαντ] και στους πιστούς, και τους επέβαλε το λόγο της ευσέβειας [δηλ. λα ίλαχα ίλλα Αλλάχ].» [48:26]

² «Πράγματι, ο Αλλάχ ευχαριστήθηκε με τους πιστούς όταν έδωσαν την Μπαΐ'α (υπόσχεση αφοσίωσης) σε σένα [Ω, Μωχάμμαντ] κάτω από το δέντρο: Γνώριζε τι βρισκόταν στις καρδιές τους, και Έστειλε την Ασ-Σακίνα (ηρεμία, γαλήνη και καθησυχασμό) σε αυτούς, και τους Αντάμειψε με μια επικείμενη νίκη.» [48:18]

³ «Αντός είναι που έστειλε την Ασ-Σακίνα (ηρεμία, γαλήνη και καθησυχασμό) στις καρδιές των πιστών, ώστε να αυξήθουν περισσότερο στην Πίστη, μαζί με την (παρούσα) Πίστη τους.» [48:4]

2) Απαγορεύεται να βάζει φυλακτά από δέρμα, σπάγκο ή κορδόνια, κλπ., στα μέρη που φοβάται ότι θα πληγούν από το κακό μάτι. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχου}^{Αλλάχ!}_{ονά}^{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος κρεμάσει οτιδήποτε, θα αρκεστεί στη φροντίδα αυτού.**» (Ατ-Τίρμιδι).

3) Το να γράφει κανείς «Μα Σα’α Αλλάχ» (Με τη βούληση του Αλλάχ) και «Ταμπάρακ-Αλλάχ» (Ευλογημένος να είναι ο Αλλάχ), ή το να ζωγραφίζει ένα ξίφος ή μαχαίρι ή μάτι, ή να τοποθετεί το Κοράνιο στο αυτοκίνητο, ή να κρεμάει πίνακες στο σπίτι που περιέχουν κάποια Εδάφια του Κορανίου, κλπ., δεν ξορκίζει το κακό μάτι. Αυτά μάλιστα εντάσσονται στα φυλακτά που απαγορεύονται, αν έχουν μπει με την πρόθεση να λειτουργήσουν ως φυλακτά. Αν όμως για παράδειγμα κάποιος βάλει το Κοράνιο στο αυτοκίνητό του με άλλη πρόθεση εκτός από το να είναι φυλακτό, όπως για να το διαβάζει, είναι επιτρεπτό.

4) Ο άρρωστος πρέπει να είναι βέβαιος ότι ο Αλλάχ θα απαντήσει στις επικλήσεις του, και να μην διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση της θεραπείας. Αν πουν στον άρρωστο ότι πρέπει να πάρει συγκεκριμένη φαρμακευτική αγωγή για όλη τη ζωή του, δεν θα δυσανασχετήσει, έτσι πώς είναι δυνατόν να αγχώνεται όταν περάσει κάποιο μικρό χρονικό διάστημα από τη *Ρούκγια* χωρίς να δει καμιά βελτίωση; Ο άρρωστος πρέπει να ξέρει ότι υπάρχει ανταμοιβή για κάθε γράμμα του Κορανίου που απαγγέλει, και ότι αυτή η αμοιβή αυξάνεται δεκάκις. Πρέπει να κάνει τις επικλήσεις, να ζητά τη συγχώρεση του Αλλάχ, και να προσφέρει ελεημοσύνη, πράγματα που βοηθούν στη θεραπεία του ασθενούς.

5) Η απαγγελία του Κορανίου από πολλά άτομα μαζί αντιτίθεται στη Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα}_{·Αλλάχου}^{Αλλάχ!}_{ονά}^{Σάλαμ}) και το αποτέλεσμά της είναι αδύναμο. Κατά τον ίδιο τρόπο, η παντελής εξάρτηση κάποιου από το στερεοφωνικό στο να ακούσει το κείμενο του Κορανίου, είναι επίσης αδύναμη, γιατί δεν περιλαμβάνει την πρόθεση από το ίδιο το άτομο να απαγγείλει το Κοράνιο, έναν από τους όρους της τέλεσης της *Ρούκγια*. Παρόλο που το να ακούει κανείς το Κοράνιο μέσω ενός στερεοφωνικού, αποτελεί μια επιθυμητή και ωφέλιμη πράξη. Είναι σύμφωνο με τη Σούννα το να επαναλαμβάνει κανείς τη *Ρούκγια* μέχρι να θεραπευτεί, εκτός κι αν η διαδικασία του προκαλεί κόπωση. Στην περίπτωση αυτή, το άτομο που τελεί τη *Ρούκγια* πρέπει να το κάνει σε μικρότερες δόσεις. Η επανάληψη ενός συγκεκριμένου Εδαφίου του Κορανίου ή μιας επίκλησης για έναν συγκεκριμένο αριθμό φορών, δεν είναι σωστή αν δεν υποστηρίζεται από μια έγκυρη απόδειξη από τη Σούννα.

6) Υπάρχουν σημάδια μέσω των οποίων μπορεί κανείς να συνειδητοποιήσει ότι το άτομο που προφέρει τα ξόρκια της *Ρούκγια* στην ουσία ασκεί μαγεία (*Σιχρ*). Μην πλανηθείτε από όσα σας δείξει ως επίδειξη της ευσέβειάς του. Μπορεί να ξεκινήσει με την απαγγελία του Κορανίου και έπειτα να την αλλάξει με κάτι άλλο. Μπορεί να ανήκει σ’ αυτούς που επισκέπτονται τακτικά το Τζαμί για προσευχές και μνημονεύει συνεχώς τον Αλλάχ, με την πρόθεση να εξαπατήσει τους άλλους. Μην εξαπατηθείς από όλα αυτά, και να φυλάγεσαι!

Μερικά από τα σημάδια αυτών που επιδίδονται στη μαύρη μαγεία είναι τα εξής: 1- Ρωτούν τον ασθενή σχετικά με το όνομά του και το όνομα της μητέρας του, παρόλο που η γνώση ή η έλλειψη γνώσης αυτής της πληροφορίας, δεν

επηρεάζει τη θεραπεία: **2-** Ζητούν ένα κομμάτι ρούχων από τον ασθενή, όπως το πουκάμισο ή τη μπλούζα του· **3-** Ισως ζητήσουν από τον άρρωστο ένα συγκεκριμένο ζώο, ώστε να το σφάξουν οι μάγοι, για να ευχαριστήσουν τα τζινν, και μπορεί ακόμη να τον λερώσει με το αίμα αυτού του ζώου· **4-** Μπορεί να γράψουν κάποια μάγια σε φυλακτά, η σημασία των οποίων είναι ασαφής και δεν έχουν καμία σημασία. **5-** Μπορεί να δώσουν στον άρρωστο ένα κομμάτι χαρτί, στο οποίο υπάρχουν τετράγωνα και άλλα σχέδια, στα οποία υπάρχουν γράμματα ή αριθμοί, και αυτό ονομάζεται *Αλ-Χιτζάμπ*. **6-** Μπορεί να ζητήσουν από τον άρρωστο να απομονωθεί σε κάποιο δωμάτιο, πιθανότατα πολύ σκοτεινό, για κάποιο συγκεκριμένο διάστημα, κάτι που ονομάζεται *Αλ-Χίτζαμπα*. **7-** Μπορεί να δώσουν εντολή στον άρρωστο να μην αγγίξει καθόλου νερό για κάποιο χρονικό διάστημα. **8-** Δίνουν στον ασθενή κάτι για να το θάψει στο έδαφος, ή ένα χαρτί για να το κάψει και να το χρησιμοποιήσει ως θυμίαμα· **9-** Αναφέρουν στον ασθενή κάποιες προσωπικές λεπτομέρειες που κανείς δεν ξέρει, του λένε το όνομά του, που ζει, την ασθένειά του κλπ., πριν ακόμα μιλήσει. **10-** Διαγιγνώσκουν την ασθένεια μόλις μπαίνει ο άρρωστος στο μέρος που είναι ο μάγος, ή από το τηλέφωνο ή με γράμμα.

7) Μπορεί ένα τζινν να «καταλάβει» έναν άνθρωπο (δηλ. να μπει στο σώμα του). Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «*Αυτοί που συλλέγουν τόκους, δεν σηκώνονται, παρά μόνο όπως σηκώνεται αυτός που έχει χτυπηθεί από τον Σατανά με παράνοια (Η σατανική παράνοια έρχεται στον άνθρωπο λόγω του ότι τον έχει καταλάβει ένα Τζινν και ο άνθρωπος αυτός συμπεριφέρεται όπως ένας επιληπτικός).*» [2:275]. Οι μελετητές του Κορανίου συμφωνούν ομόφωνα ότι η λέξη «Μασς» (άγγιγμα) στο στίχο αυτό, σημαίνει τη σατανική παράνοια, η οποία προκαλείται όταν ένας άνθρωπος καταλαμβάνεται από τα διαβολικά τζινν.

Μαγεία: Υπάρχει και είναι αληθινή. Το Κοράνιο και η Σούννα καταγράφουν ότι υπάρχει και επηρεάζει τον κόσμο. Είναι απαγορευμένη και θεωρείται μεγάλη αμαρτία. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{‘Αλλάχ’ ονά ^{Αλλάχον} Σάλαμ}) είπε: «*Αποφύγετε τις εφτά καταστροφικές αμαρτίες.*». **Αυτοί ρώτησαν:** «*Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, ποιες είναι αυτές;*». **Εκείνος απάντησε:** «*Η απόδοση εταίρων στον Αλλάχ, και η μαγεία...*» (^{Αλ-}**Μπονχάρι και Μόσλεμ.**)

Υπάρχουν δύο είδη μαγείας: **1)** Τα μάγια με κόμπους, δηλ. το να δένει κόμπους, φυσώντας σ’ αυτούς και απαγγέλοντας λόγια μαγείας, μέσω των οποίων αυτός που την ασκεί μπορεί να χρησιμοποιήσει τους δαίμονες για να κάνουν αυτό που θέλει ώστε να βλάψει το θύμα του. **2)** Φάρμακα και φίλτρα που επηρεάζουν το σώμα, το μυαλό και τη βούληση του θύματος, ώστε να στραφεί μακριά από ένα άτομο (*Σαρφ*) ή να κλίνει προς εκείνο (*Άτφ*). Το άτομο φαντάζεται ότι κάτι κουνήθηκε ή κάτι παρόμοιο.

Η διάπραξη του πρώτου είδους αποτελεί *Σιρκ*, καθώς οι δαίμονες δεν υπηρετούν το μάγο, παρά μόνο αν απιστήσει στον Αλλάχ. Όσο για το δεύτερο είδος, αποτελεί μεγάλη αμαρτία.

Η Ικεσία (Αντ-Ντου'ά')

Ολόκληρη η δημιουργία έχει ανάγκη τον Αλλάχ. Η ικεσία και η επίκληση προς τον Αλλάχ, αποτελούν υποχρέωση που ο Αλλάχ μας έχει επιβάλλει, αφού Αυτός, Ο Ύψιστος, είπε: «**Καλέστε Με· θα Απαντήσω σε σας.**» [40:60].

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «**Όποιος δεν ζητήσει από τον Αλλάχ, τότε (ο Αλλάχ) θα εξαγριωθεί με αυτόν.**» (Ιμπν Μάτζα). Έτσι ο Αλλάχ είναι ευχαριστημένος όταν οι δούλοι Του κάνουν επικλήσεις προς Αυτόν. Αγαπά εκείνους που Τον επικαλούνται επανειλημμένα όταν έχουν ανάγκη και τους Φέρνει πιο κοντά σε Αυτόν.

Οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) αντιλαμβάνονταν αυτή την αλήθεια, γι' αυτό απηύθυναν όλες τις ανάγκες τους προς τον Αλλάχ και μόνο, και δεν τις απηύθυναν σε οποιαδήποτε δημιουργήματα, είτε ήταν συμαντικές ανάγκες, είτε ήταν ασήμαντες. Και έτσι αισθάνονταν πάντα ότι είχαν κοντινή σχέση με το Δημιουργό που δημιούργησε τα πάντα, και εναπόθεσαν όλη την εμπιστοσύνη τους σε Αυτόν και μόνο. Ο Αλλάχ λέει: «**Και όταν οι δούλοι Μου σε ρωτούν σχετικά με Μένα, (πες τους ότι) στ' αλήθεια Βρίσκομαι κοντά...**» [2:186]

Η ικεσία έχει τεράστια σημασία για τον Αλλάχ, καθώς είναι η πιο τιμημένη πράξη προς Αυτόν, και μπορεί να αλλάξει ακόμα και το πεπρωμένο.

Οι ικεσίες ενός Μουσουλμάνου, απαντώνται χωρίς αμφιβολία, αν οι προϋποθέσεις αποδοχής πληρούνται και οι παράγοντες που την καθιστούν άκυρη αποφεύγονται. Στον ικέτη δίνεται ένα από τα τρία πράγματα, όπως είπε ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}): «**Δεν υπάρχει Μουσουλμάνος που να κάνει μία ικεσία, η οποία δεν περιλαμβάνει καμία αμαρτία, ούτε διακοπή συγγενικών σχέσεων, εκτός ο Αλλάχ να τον παράσχει για αυτή την ικεσία κάτι από τα ακόλουθα τρία: να Επισπεύσει την απάντησή Του σε αντήν την ικεσία, ή να την Αποταμιεύσει γι' αυτόν για την Μέλλονσα Ζωή (ως αμοιβή), ή να Απομακρύνει από αυτόν μια ισοδύναμη ποσότητα κακού.**». Εκείνοι είπαν: «**Τότε θα ζητάμε επαναλαμβανόμενα (για όλες τις ανάγκες πολλές φορές).**». Εκείνος (^{Σάλα}_{Αλλάχι ονά}^{Αλλάχον}_{Σάλαμ}) είπε: «**Ο Αλλάχ θα απαντήσει σε ακόμη περισσότερα.**» (Αχμαντ και Ατ-Τίρμιδοι).

Η Ικεσία (Ντου'ά') διακρίνεται σε δύο είδη: 1) Ικεσία της λατρείας, όπως η προσευχή και η νηστεία. 2) Ικεσία λόγω ανάγκης.

Η προτιμότερη μεταξύ των καλών πράξεων: Ποιες πράξεις λατρείας είναι καλύτερες: η απαγγελία του Ιερού Κορανίου, η μνημόνευση του Αλλάχ ή η ικεσία προς τον Αλλάχ; Κατά γενική προσέγγιση, η απαγγελία του Ιερού Κορανίου θεωρείται η καλύτερη πράξη, στη συνέχεια η μνημόνευση του Αλλάχ και έπειτα η ικεσία προς τον Αλλάχ. Ωστόσο, μπορεί να υπάρχουν περιπτώσεις, κατά τις οποίες η λιγότερο προτιμώμενες πράξεις να είναι και αυτές που προτιμώνται περισσότερο. Για παράδειγμα, η ικεσία την ημέρα του 'Άραφα (στο Χατζ) είναι καλύτερη και από την απαγγελία του Κορανίου· παρόμοια, η μνημόνευση του Αλλάχ με τους τρόπους που αναφέρεται σε αυθεντικές αφηγήσεις, μετά τις καθημερινές υποχρεωτικές προσευχές, έχει προτεραιότητα από την απαγγελία του Κορανίου.

Προϋποθέσεις για την Απάντηση της Ντου'ά': Υπάρχουν εξωτερικές και εσωτερικές προϋποθέσεις για το αν θα απαντήθει η ικεσία κάποιου:

Οι εξωτερικές προϋποθέσεις: Σε αυτές εντάσσεται και η εκτέλεση καλών πράξεων πριν την ικεσία, όπως η φιλανθρωπία, ο εξαγνισμός με τη νίψη, η προσευχή,

η στροφή του σώματος προς την κατεύθυνση της προσευχής (*Κέμπλα*), η έγερση των χεριών για την ικεσία, η εξύμνηση του Αλλάχ όπως αρμόζει σ' Αυτόν, η χρήση των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων Του όπως ταιριάζει στην ικεσία. Όσο για το τελευταίο σημείο, όπως αν ο ικέτης αναζητά τον Παράδεισο, επικαλείται τον Αλλάχ, με τη Χάρη και το Έλεος του Αλλάχ. Αν η επίκλησή του ήταν σε βάρος ενός άδικου και δυνάστη, δεν πρέπει να αναφέρει τον Αλλάχ ως Τον Πιο Ωφέλιμο στο Έλεος και Τον Πιο Γενναιόδωρο, αλλά να αναφέρει ότι Αυτός είναι που Επιβάλλει, Ο Κυρίαρχος, Ο Νικητής κλπ.. Στους λόγους αποδοχής της ικεσίας ανήκει και η αποστολή χαιρετισμών στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχουν}^{Αλάχι} _{ουά}^{Σάλαμ}) στην αρχή, τη μέση και το τέλος της ικεσίας. Άλλοι σημαντικοί παράγοντες είναι η παραδοχή των σφαλμάτων και των αμαρτιών κάποιου, η ευχαριστία του Αλλάχ για τις ευλογίες Του και η εκμετάλλευση των πιο πλεονεκτικών περιόδων, οι οποίες έχουν αναφερθεί σε αυθεντικά χαντίθ, ως ευκαιρία για ικεσία.

Αυτές οι περίοδοι είναι αρκετές, μεταξύ των οποίων είναι:

Κατά τη διάρκεια της ημέρας και της νύχτας: ► Το τελευταίο τρίτο της νύχτας, οπότε ο Αλλάχ κατεβαίνει στο χαμηλότερο στρώμα των ουρανών, ακριβώς πάνω απ' αυτόν τον κόσμο. ► Μεταξύ του καλέσματος για προσευχή (*Αδάν*) και της ανακοίνωσης για τη στάση σε θέση προσευχής (*Ικάμα*). ► Μετά τις *Ουντού'* (Νύψεις) ► Κατά την πρηηή στάση. ► Πριν τους τελευταίους χαιρετισμούς της προσευχής. ► Μετά τις υποχρεωτικές προσευχές. ► Μετά την ολοκλήρωση της απαγελίας ολόκληρου του Κορανίου. ► Κατά το ταξίδι. ► Κατά την στιγμή της επίκλησης ενός αδικημένου ενάντια ενός άδικου. ► Κατά τη στιγμή που κάποιος βρίσκεται σε επείγουσα ανάγκη. ► Κατά την στιγμή της ικεσίας του γονέα για το παιδί του. ► Η ικεσία ενός Μουσουλμάνου με ειλικρίνεια από την καρδιά του, για τον Μουσουλμάνο αδελφό του, ο οποίος δεν βρίσκεται μαζί του. ► Κατά την αναμέτρηση δύο στρατευμάτων στη μάχη.

Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας: την Παρασκευή, ειδικά την τελευταία ώρα της ημέρας.

Κατά τη διάρκεια των μηνών: ► το μήνα Ραμαντάν τη στιγμή που σταματά η νηστεία και τη στιγμή του γεύματος πριν την ανγή προκειμένου να ξεκινήσει η νηστεία. ► Τις νύχτες των τελευταίων δέκα ημερών του Ραμαντάν. ► Το μήνα Δουλ-Χίτζα την ημέρα του 'Άραφα.

Σε ιερά μέρη: ► σε Τζαμιά. ► Στο Κά'μπα στο Τζαμί Αλ-Χαράμ της Μέκκας, ειδικά μεταξύ της Μαύρης Λίθου και της Θύρας, στο Μακάμ του Ιμπραχήμ (*Αβραάμ*) στη Μέκκα, στην κορυφή των όρων Ασ-Σάφα και Αλ-Μάρουα, στην πεδιάδα 'Αραφάτ, στη Μουζαντάλιφα, στη Μένα, και όταν πίνει κανείς νερό από τη Ζάμζαμ.

Οι εσωτερικές προϋποθέσεις για την αποδοχή τις ικεσίας είναι οι εξής: ειλικρινής μετάνοια που προηγείται της ικεσίας· επιστροφή όλων όσων δικαιούνται κάποιοι άνθρωποι, τα οποία ίσως αφαιρέθηκαν άδικα· απόκτηση της τροφής, του ποτού, των ενδυμάτων και της κατοικίας κάποιου με το αγνό και νόμιμο εισόδημά του· εκτέλεση πολλών καλών πράξεων· αποφυγή όλων των απαγορεύσεων· απαλλαγή από αμφιβολίες και ψεύτικες επιθυμίες· συγκέντρωση στην καρδιά του πιστού, κατά την προσευχή του· εναπόθεση της εμπιστοσύνης στη φροντίδα του Αλλάχ· ισχυρή ελπίδα για αυτό το οποίο κάνει επίκληση· αναζήτηση καταφυγίου με ταπεινότητα στον Αλλάχ· ταπεινή επανάληψη της προσευχής· εμπιστοσύνη στον Αλλάχ για την απάντηση και καμία ένδειξη εμπιστοσύνης σε κάποιον άλλο.

Εμπόδια στην αποδοχή της ικεσίας κάποιου: Μπορεί κάποιος να επικαλεστεί τον Αλλάχ και να μην λάβει απάντηση, ή μπορεί να πάρει αρκετό χρόνο μέχρι η επίκλησή του να απαντηθεί. Αυτό οφείλεται σε διάφορους παράγοντες, μερικοί εκ των οποίων είναι οι εξής: *

Το να κάνει επίκληση και σε κάποιον άλλον μαζί με τον Αλλάχ (και αυτό είναι ειδωλολατρία, η μεγαλύτερη αμαρτία και ο σημαντικότερος λόγος για τη μη αποδοχή). *

Το να ζητά περιττές λεπτομέρειες κατά την ικεσία, ενώ είναι καλύτερο να μιλά γενικότερα, όπως για παράδειγμα όταν κάποιος ζητά σωτηρία από την υπερβολική ζέστη του Πυρός της Κολάσεως, το τσουχτερό κρύο και το σκοτάδι της κλπ., ενώ είναι καλύτερο να αναζητήσει καταφύγιο από το Πυρ της Κολάσεως γενικότερα. *

Το να κάνει επίκληση άδικα σε βάρος κάποιου άλλου, ή ακόμη και σε βάρος του εαυτού του.

* Το να κάνει επίκληση για κάτι που συνιστά αμαρτία, ή να σχετίζεται με διακοπή οικογενειακών σχέσεων. *

Το να καθιστά την απάντηση της επίκληση δυνητική, λέγοντας για παράδειγμα: «Ω, Αλλάχ συγχώρεσε με, αν θες.» ή κάτι παρόμοιο. *

Το να βιάζεται για την απάντηση, λέγοντας: «Έκανα επίκληση, μα δεν έλαβα καμία απάντηση,» και στη συνέχεια να εγκαταλείπει την ικεσία. *

Το να κάνει επίκληση αδιάφορος και αφηρημένος. *

Το να μην χρησιμοποιεί το σωστό εθιμοτυπικό κατά την ικεσία. Για παράδειγμα, ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου}) άκουσε έναν άνδρα να κάνει επίκληση κατά την προσευχή χωρίς να ζητήσει τις ευλογίες του Αλλάχ για τον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}).... και συνεπώς τον φώναξε να του πει ή είπε σε κάποιο άλλο πρόσωπο: «*Οταν ένας από εσάς προσεύχεται, ας ξεκινήσει με το να ευχαριστήσει και να επαινέσει τον Αλλάχ, έπειτα ας ζητήσει από τον Αλλάχ να ευλογήσει τον Προφήτη (Αλλάχι ονά Σάλαμ), και στη συνέχεια, ας κάνει επίκληση για ό,τι θέλει.*» (Αμπού Νταούντ και Ατ-Τίριδι).

* Το να κάνει επίκληση για κάτι που έχει ήδη αποφασιστεί διαφορετικά, όπως να ικετεύει για την αιώνια παραμονή του σ' αυτόν τον κόσμο. *

Το να προσπαθεί να εκφραστεί με υπερβολικό τρόπο και κάνοντας ομοιοκαταληξία, κατά την επίκλησή του στον Αλλάχ, αφού η επίκληση δεν είναι ούτε ποίημα, ούτε τραγούδι. Ο Αλλάχ είπε, «*Κάνε επίκληση στον Κύριο σου με ταπεινοφροσύνη και φόβο, στ' αλήθεια, δεν Αγαπάει αυτούς που υπερβαίνουν τα όρια.*» Ο Ιμπν ‘Αμπάς (^{η ενωρέστηση του}_{Αλλάχ επ’ αυτού}) είπε: «Προσέξτε να μην κάνετε ομοιοκαταληξία στις επικλήσεις σας, επειδή έβλεπα τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) και τους Συντρόφους του να απέχουν από το να κάνουν αυτό.» (Αλ-Μπονχάρι). *

Το να υψώνει υπερβολικά τον τόνο της φωνής του, καθώς ο Αλλάχ είπε: «*Και μην εκφωνείς την προσευχή σου μεγαλόφωνα, και ούτε χαμηλόφωνα, αλλά ακολούθησε μια μέση οδό ανάμεσά τους.*» η Αΐσα (^{η ενωρέστηση του}_{Αλλάχ επ’ αυτής}) είπε: «Αυτό αποκαλύφθηκε σχετικά με την ικεσία.» (Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ).

Είναι επιθυμητό ο ικέτης να οργανώσει την επίκλησή του στον Αλλάχ με τον εξής τρόπο:

- 1) Πρώτα δοξάζει τον Αλλάχ και Τον επαινεί·
- 2) Δεύτερον, δίνει τους χαιρετισμούς του στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) ζητώντας από τον Αλλάχ να τον ευλογήσει·
- 3) Τρίτον, ζητά μετάνοια για τις αμαρτίες του και αναγνωρίζει τα παραπτώματά του·
- 4) Τέταρτον, ευχαριστεί τον Αλλάχ για τις πολλαπλές χάρες Του προς αυτόν·
- 5) Πέμπτον, ξεκινά με τις ικεσίες του, όντας πρόθυμος να χρησιμοποιήσει περιεκτικές λέξεις που συνδυάζουν πολλές ικεσίες, που ονομάζονται Τζαουάμι‘ και επίσης να χρησιμοποιήσει τις ικεσίες που αναφέρονται στο Κοράνιο και στη Σούννα ή για τους ενάρετους προγόνους·
- 6) Τέλος, κλείνει την ικεσία με το χαιρετισμό του στον Προφήτη (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Αλλάχι ονά}_{Σάλαμ}) ζητώντας από τον Αλλάχ να τον ευλογήσει.

Σημαντικότατες Ικεσίες, που Πρέπει να Απομνημονεύονται

Περίσταση για την Ικεσία	Οι ικεσίες του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχων} ^(Αλάτη ουά Σάλαμ) , ο Προφήτης (^{Σάλα Αλλάχων} ^(Αλάτη ουά Σάλαμ)) είπε:
Πριν από τον ήπνο	«Μπίσμικα Αλλάχουμα Αμούτω ουά Άχια» (Στο Όνομά Σου, Ω Αλλάχ, πεθαίνω και έρχομαι στη ζωή).
Μετά το ξύπνημα	«Αλ-Χάμντου Λελλάχ! Ελ-Λαδί Αχιάνα μπά'νταμα Αμάττανα ουά Ιλάιχ Ev-Nουσούρ.» (Ολη η δόξα ανήκει στον Αλλάχ, ο Οποίος μας χάρισε τη ζωή, αφού μας θανάτωσε και σ' Αυτόν ανήκει η Ανάσταση.)
Γι' αυτούς που ταράσσονται από κάποιον εφιάλτη	«Α' ούδω Μπικαλιμάτι Ελλάχ Ετ-Ταμμάτι μιν Γάνταμπιχι ουά 'Ικάμπιχι, ουά μιν σαρρ 'ιμπάντιχι, ουά μιν χαμαζάτι Εσ-Σαϊτάν, ουά αν γιαχντουρούν.» (Αναζητώ καταφύγιο στον Τέλειο Λόγο του Αλλάχ από το θυμό και τη τιμωρία Του, από το κακό των δούλων Του και από τους ψιθύρους των δαιμόνων και την παρουσία τους (στα έργα μου, ώστε να μην μου ψιθυρίζουν).)
Αν βλέπει κάποιος όνειρο	«Αν κάποιος βλέπει όνειρο που του αρέσει, τότε αυτό προέρχεται από τον Αλλάχ και πρέπει να ευχαριστήσει τον Αλλάχ και να μιλήσει γι' αυτό. Αν κάποιος βλέπει ανεπιθύμητα όνειρα, αυτό προέρχεται από το Σατανά και πρέπει να αναζητήσει καταφύγιο (στον Αλλάχ) από το κακό αυτό και να μην μιλήσει γι' αυτό σε κανέναν, γιατί τότε δεν θα τον βλάψει.»
Κατά την αναχώρηση από το σπίτι	«Αλλάχουμα ιννι 'Α' ούδω Μπίκα ανν 'Αντιλ άου 'Ουντάλ, άου 'Αζιλ άου 'Ονζαλ, άου Άδλιμ άου Ούνδλαμ, άου 'Ατζχαλ άου Γούτζχαλ 'αλάι.» (Ω, Αλλάχ, αναζητώ καταφύγιο σε Σένα, από το να οδηγήσω κάποιον έξω από τον ίσιο δρόμο ή να παραστρατίσω, και από το να διαπράξω αμαρτία κατά λάθος ή να με οδηγήσει κάποιος στο να διαπράξω αμαρτία κατά λάθος, και από το να αδικήσω ή να με αδικήσουν, και από το να συμπεριφερθώ ανόητα ή να μου συμπεριφερθούν ανόητα.) «Μπίσμι Ελλάχι ταουακάλτω 'άλα Αλλάα, λα χάουλα ουά λα κούωα ίλλα Μπιλλάα.» (Στο Όνομα του Αλλάχ, εναποθέτω την εμπιστοσύνη μου στον Αλλάχ, και δεν υπάρχει μέσο που μπορεί να προστατέψει από το κακό, ή δύναμη που μπορεί να φέρει το καλό, παρά μόνο αυτό που βρίσκεται στα Χέρια του Αλλάχ.)
Κατά την είσοδο στο Τζαμί	Όταν κάποιος εισέρχεται στο Τζαμί, πρέπει να βάλει πρώτα το δεξί του πόδι και να πει: «Μπίσμι Ελλάχι ουά Ασ-Σαλάμου 'άλα Ρασούλι Ελλάα, Αλλάχουμα Τγφιρ λι δουνούμπι ουά Ιφταχ λι Αμπουάμπα Ραχμάτικ.» (Στο Όνομα του Αλλάχ, και ειρήνη και ευλογίες στον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, ω, Αλλάχ, συγχώρεσε τις αμαρτίες μου και άνοιξε για μένα τις πύλες του Ελέονς Σου.)
Κατά την αναχώρηση από το Τζαμί	Όταν αναχωρεί κάποιος από το Τζαμί, πρέπει να βάλει μπροστά το αριστερό του πόδι και να πει: «Μπίσμι Ελλάχι ουά Ασ-Σαλάμου 'άλα Ρασούλι Ελλάα, Αλλάχουμα Τγφιρ λι δουνούμπι ουά Ιφταχ λι Αμπουάμπα Φάντλικ.» (Στο Όνομα του Αλλάχ, και ειρήνη και ευλογίες στον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, ω, Αλλάχ, συγχώρεσε τις αμαρτίες μου και άνοιξε για μένα τις πύλες της Χάρης Σου.)
Για τους νεόνυμφους	«Μπάρακα Αλλάχου λάκα, ουά Μπάρακα 'αλάικα, ουά Τζάμα 'α μπαΐνάκουμα φι χάρι.» (Είθε ο Αλλάχ να σε ευλογήσει. Είθε οι ευλογίες του Αλλάχ να είναι σε σένα, και να σας ενώσει και τους δύο στο καλό.)
Για αυτούς που ακούν τους ήχους ενός γαϊδουριού ή πετεινού	«Αν ακούσετε το λάλημα ενός πετεινού, ζητήστε από τον Αλλάχ από τη Γενναιοδωρία Του, γιατί (ο πετεινός) έχει δει κάποιον άγγελο. Και όταν ακούσετε τον ογκανισμό ενός γαϊδουριού, αναζητήστε καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά, γιατί το ζώο έχει δει κάποιον δαίμονα.». «Αν ακούσετε το γαύγισμα ενός σκύλου και τον ογκανισμό ενός γαϊδουριού τη νύχτα, τότε αναζητήστε καταφύγιο στον Αλλάχ....»

<p>Γι' αυτούς που σε ενημερώνουν ότι σε αγαπούν για χάρη του Αλλάχ</p>	<p>Ο Άνας αφηγήθηκε ότι κάποιος άνδρας ήταν με τον Προφήτη (Σάλιο Αλλάχον), και πέρασε κάποιος, και τότε εκείνος είπε, «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, αγαπώ πράγματι αυτό το άτομο.» Έτσι ο Προφήτης (Σάλια Αλλάχον) του είπε, «Τον έχεις ενημερώσει;» Εκείνος απάντησε, «Οχι.» Ο Προφήτης (Σάλια Αλλάχον) τότε είπε, «Ενημέρωσέ τον». Αυτός πήγε και του είπε, «Ιννι Ουχίμπουκα φί Ελλάα» (Σ' αγαπώ για Χάρη του Αλλάχ). Εκείνος απάντησε, «Αχάμπακα Αλ-Λαδί Αχμπαμπτάνι Λάχου.» (Είθε ο Αλλάχ, για Του Οποίου τη χάρη με αγάπησες, να σε Αγαπήσει).</p>
<p>Αν ο Μουσουλμάνος αδελφός σου φτερνιστεί</p>	<p>«Αν κάποιος από σας φτερνιστεί, τότε ας πει, «Αλ-Χάμντου Λελλάα» (Όλες οι ευχαριστίες ανήκουν στον Αλλάχ), και έπειτα ας του πει ο αδελφός ή ο σύντροφός του «Γιαρχάμουκα Αλλάα» (Ας σε Ελεήσει ο Αλλάχ). Και όταν του πει «Γιαρχάμουκα Αλλάα», τότε εκείνος ας του απαντήσει «Γιαχντείκουμ Αλλάχ ουά Γιούσλιχ μπάλακουμ.» (Είθε ο Αλλάχ να σε καθοδηγήσει και να Καλυτερέψει τη ζωή σου).»</p> <p>Αν φτερνιστεί κάποιος που δεν είναι Μουσουλμάνος και είπε, «Αλ-Χάμντου Λελλάα», τότε απάντησέ του, «Γιαχντείκουμ Αλλάχ» (Είθε ο Αλλάχ να σε Καθοδηγήσει).</p>
<p>Όταν κάποιος αντιμετωπίζει ι δυσκολίες</p>	<p>«Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχου Αλ-‘Αδείμου Αλ-Χαλείμ, Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχου Ράμπου Αλ-‘Άρσι (Al-‘Arshi) Αλ-‘Αδείμ, Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχου Ράμπου Ασ-Σαμαούάτι ουά Ράμπου Αλ-‘Άρντι ουά Ράμπου Αλ-‘Άρσι (Al-‘Arshi) Αλ-Καρείμ.» (Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ, τον Μεγαλοπρεπή, τον Μακρόθυμο. Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ, Κύριο του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου. Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ, τον Κύριο των Ουρανών, τον Κύριο της Γης και τον Κύριο του Ευγενούς Θρόνου).</p> <p>«Αλλάχουν, Αλλάχουν Ράμπι, λα 'Ούσρικω Μπίχι σαιϊ'ά» (Ο Αλλάχ, ο Αλλάχ είναι ο Κύριος μου, δεν αποδίδω σ' Αυτόν εταίρους).</p> <p>«Για Χάιου Για Καϊούμου Μπιραχμάτικα 'Ασταγίθ.» (Ω, Αιώνια Ζωντανέ, Ω, Απόλυτα Ανεξάρτητε, ζητώ βοήθεια στο Έλεός Σου).</p> <p>«Σουμπχάνα Αλλάχ Αλ-‘Αδείμ» (Δόξα στον Αλλάχ, το Μεγαλοπρεπή).</p>
<p>Ικεσία κατά του εχθρού</p>	<p>«Αλλάχουμα Μούνζιλα Αλ-Κιττάμπ, ουά Μούτζριγια Ασ-Σαχάμπ, Σαρεί' ου Αλ-Χισάμπ, Ίχζιμ Αλ-‘Αχζάμπ, Αλλάχουμα Ιχζίμχουμ ουά Ζαλζίλχουμ.» (Ω, Αλλάχ, που Αποκαλύπτεις το Βιβλίο και Κινείς τα σύννεφα και Είσαι γηρήγορος στην απόδοση τιμωρίας, Κατατρόπωσε τα στρατεύματα. Ω, Αλλάχ, Κατατρόπωσέ τους και Σείσε το έδαφος κάτω από τα πόδια τους).</p>
<p>Η προσευχή όταν κανείς ξυπνά κατά τη διάρκεια της νύχτας</p>	<p>«Όποιος ξυπνά τη νύχτα και λέει, “Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχου Ουάχνταχου λα σαρίκα Λάχ Λάχου Αλ-Μούλκ, ουά Λάχου Αλ-Χάμντ, ουά Χούνα ‘άλα κόλα σάϊ'ν Καντείρ, Αλ-Χάμντου Λελλάα, ουά Σουμπχάνα Αλλάχ, ουά Λα ιλάχα ίλλα Αλλάα, ουά Αλλάχου Άκμπαρ, ουά λα χάουλα ουά λα κούνατα ίλλα Μπιλλά” και έπειτα λέει, “Αλλάχουμα Τγφιρ λι” ή κάνει επικλήσεις προς τον Αλλάχ, θα εισακουστεί η επικλησή του, και αν εκτελέσει Ουντού’ (νύψη) και προσφέρει προσευχή, θα γίνει δεκτή η προσευχή του.» (Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, χωρίς κανένα εταίρο: σ' Αυτόν ανήκει όλη η κυριαρχία και ο έπαινος, και είναι Παντοδύναμος για όλα τα πράγματα. Κάθε έπαινος ανήκει στον Αλλάχ. Η Δόξα ανήκει στον Αλλάχ. Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ είναι ο Μέγας. Δεν υπάρχει μέσο που μπορεί να προστατέψει από το κακό, ή δύναμη που μπορεί να φέρει το καλό, παρά μόνο αυτό που βρίσκεται στα Χέρια του Αλλάχ) κι έπειτα λέει, «Αλλάχουμ-Αγφίρ λι» (Ω, Αλλάχ, συγχώρεσέ με) ή επικαλείται, Ο Αλλάχ θα του απαντήσει. Και αν κάνει ουντού’ και προσεύχεται, η προσευχή του θα γίνεται αποδεκτή).</p>

Αν κάτι είναι δύσκολο	«Αλλάχουμα λα σάχλ ίλα μα Τζα‘άλτουχου σάχλα, ουά Άν-τα Τάτζ‘άλου Αλ-Χούζν ίδα Σί’ τα σάχλα.» (Ω, Αλλάχ, δεν υπάρχει τίποτα εύκολο, παρά αντό που Εσύ καθιστάς εύκολο, και αν το Επιθυμείς, Κάνεις τη θλίψη εύκολη).
Για την εκπλήρωση μιας υπόσχεσης χρέους	«Αλλάχουμα ίννι ’Α‘ούδου Μπίκα μιν Αλ-Χαμ ουά Αλ-Χάζαν, ουά Αλ-‘Αγγζι ουά Αλ-Κάσσαλ, ουά Αλ-Τζούμπι ουά Αλ-Μπούχλ, ουά ντάλ ‘ι Εντ-Ντάινι ουά γάλαμπατι Ερ-Ριτζάλ.» (Ω, Αλλάχ, αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από την ανησυχία, τη θλίψη, την αδυναμία, τη νωθρότητα, τη δειλία, τη φιλαργυρία, το φορτίο των χρεών και από το να κατανικηθώ από άλλους άνδρες).
Όταν πηγαίνεις τουαλέτα	Όταν μπαίνεις στην τουαλέτα, λες, «Αλλάχουμα ίννι ’Α‘ούδου Μπίκα μιν Αλ-Χούμπουθι ουά Αλ-Χαμπά‘ιθ.» (Ω, Αλλάχ, αναζητώ καταφύγιο σε σένα από τους αρσενικούς και τους θηλυκούς δαίμονες.). Βγαίνοντας λες: «Γουφράνα» (Συγχώρεσέ με).
Για να αντισταθεί στους ψιθύρους του διαβόλου κατά την προσευχή	[Ο Προφήτης (<small>Σαλαμάντα Αλλάχον</small>) είπε σε έναν από τους Συντρόφους του, που είχε πληγεί από σατανικούς ψιθύρους κατά την προσευχή.] «Αυτός είναι ένας δαίμονας που ονομάζεται Χάνζαμπ, επομένως αν αντιληφθείς την παρουσία του, αναζητησε καταφύγιο στον Αλλάχ από αυτόν και φτύσε (κυρίως με αέρα) στ’ αριστερά σου τρεις φορές.»
Κατά την πρηνή στάση	«Αλλάχουμα Τγφιρ λι δάνμπι κούλα, ντικάχου ουά τζίλλα, ουά αουάλαχου ουά άχιρα, ουά ‘αλανιάταχου ουά σίρρα.» (Ω, Αλλάχ, συγχώρεσε όλες τις αμαρτίες μου, την πιο ασήμαντη, τη σημαντικότερη, την πρώτη, την τελευταία, τη φανερή και τη μυστική). «Σουμπχάνακα Ράμπι ουά Μπιχάμντικα, Αλλάχουμα Τγφιρ λι.» (Δοξασμένος Συ, ω, Κύριε μου, και όλος ο έπαινος ονήκει σε Σένα. Ω, Αλλάχ, συγχώρεσέ με).
Κατά την πρηνή στάση της απαγγελίας του Κορανίου	«Αλλάχουμα ίννι ’Α‘ούδου Μπιριντάκα μιν Σάχατικ, ουά Μπιμου‘αφάτικα μιν μιν ‘Ουκούμπατικ, ουά ’Α‘ούδου Μπίκα Μίνκ, λα ούχι θανά‘αν ‘Αλάικα, Άν-τα κάμα ‘Αθνάίτα ‘άλα Νάφσικ.» (Ω, Αλλάχ, αναζητώ καταφύγιο στην εναρέστησή Σου από τη δυσαρέσκειά Σου, και στη συγχώρεσή Σου από την τιμωρία Σου. Αναζητώ καταφύγιο στο έλεος Σου, από την τιμωρία Σου. Δεν μπορώ να μετρήσω τη δόξα Σου, όπως Εσύ ο Ιδιος δοξάζεις Τον Εαντό Σου).
Στο ξεκίνημα της προσευχής	«Αλλάχουμα Λάκα σατζάντ, ουά Μπίκα άμαν-τ, ουά Λάκα ‘ασλάμιτ, σάτζαντα ουάτζχι Λιλλάδδι Χάλακαχου ουά Σαούφαα, ουά Σάκα σάμ‘αχου ουά μπάσαραα, Ταμπάρακα Αλλάχου ‘Άχσανου Αλ-Χάλικιν.» (Ω, Αλλάχ, για Σένα έχω πέσει σε πρηνή στάση και σε Σένα έχω πιστέψει, και σε Σένα έχω υποταχθεί. Το πρόσωπό μου έχει σκύψει μπροστά σ’ Αυτόν που το δημιούργησε, και το σχεδίασε, και του χάρισε την ακοή και την όραση. Ευλογημένος ο Αλλάχ, ο Καλύτερος από τους Δημιουργούς).

Στο τέλος της προσευχής	«Αλλάχουμα ίννι δαλάμτου νάφσι δούλμαν καθίρα, ουά λα γιάγφιρου Αδ-Δουνούμπα ίλλα Άν-τα, Φάγφιρ λι Μαγφίραταν μιν Ἰνντικ, ουά Ερχάμινι, Τννακα Άν-τα Αλ-Γαφούρου Αρ-Ραχείμι.» (Ω, Αλλάχ, πράγματι έχω αδικήσει πολύ τον εαντό μου [δηλ. διέπραξα πολλές αμαρτίες], και κανείς δεν μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες εκτός από Σένα, έτσι Συγχώρεσέ με με την Αφεσή Σου και δείξε Ελεος σε μένα. Στ' αλήθεια, είσαι ο Αλ-Γαφούρου Αρ-Ραχείμι)
Μετά την προσευχή	«Αλλάχουμα 'Α'ίννι 'άλα Δίκρικα ουά Σούκρικα (Shoukrika) ουά Χούνσινι Ίμπαντάτικα.» (Ω, Αλλάχ, βοήθησέ με να Σε μνημονεύω, να Σε ευχαριστώ, και να Σε λατρεύω με τον καλύτερο τρόπο). «Αλλάχουμα ίννι 'Α'ούδου Μπίκα μιν Αλ-Κούφρι ουά Αλ-Φάκρι ουά 'Αδάμπι Ελ-Κάμπρ» (Ω, Αλλάχ, αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από την απιστία, την φτώχεια και την τιμωρία του τάφου).
Γι' αυτούς που κάνουν μια καλή πράξη	«Αν κάποιος, στον οποίο γίνεται μια καλή πράξη, ας πει σ' αυτόν που του την έκανε «Τζάκα Αλλάχου Χάιραν» (Είθε ο Αλλάχ να σε ανταμείψει με καλό), με αυτό έχει ολοκληρώσει τις ευχαριστίες του προς αυτόν.» Τότε εκείνος ας του απαντήσει, «ουά Τζαζάκ» (και είθε να σε Ανταμείψει κι εσένα) ή «ουά ιγιάκ» (και εσένα).
Όταν κάποιος βλέπει βροχή	«Αλλάχουμα σάμπαταν νάφι'αν.» (Ω, Αλλάχ, κάνε αυτή να είναι ευεργετική βροχόπτωση), δύο ή τρεις φορές. «Μουτίρνα Μπιφάντλι Ελλάχι ουά Ραχμάτιχ.» (Επεσε σε μας η βροχή με τη γενναιοδωρία του Αλλάχ και το έλεος Του). Στη συνέχεια κάνει επικλήσεις γι' αυτό που εύχεται, καθώς η επίκληση γίνεται αποδεκτή την ώρα της βροχόπτωσης.
Όταν φυσά άγριος άνεμος	«Αλλάχουμα ίννι 'Ασ'άλουκα χάιραχα ουά χάιρα μα φίχα ουά χάιρα μα 'ουρσίλατ μπίχ, ουά 'α'ούδου Μπίκα μιν σαρράχα ουά σάρρα μα φίχα ουά σάρρα μα 'ουρσίλατ μπίχ.» (Ω, Αλλάχ, Σου ζητώ την αγαθότητα αυτού, και την αγαθότητα που βρίσκεται μέσα σ' αυτόν και την αγαθότητα για το οποίο στάλθηκε αυτός, και αναζητώ καταφύγιο από το κακό αυτού, το κακό που βρίσκεται μέσα του και το κακό για το οποίο στάλθηκε αυτός [δηλ. αν στάλθηκε για την τιμωρία κάποιων λαών]).
Όταν κάποιος βλέπει το νέο φεγγάρι	«Αλλάχουμα 'αχίλαχου 'αλάινα μπιλγίόμνι ουά Αλ-'Ιμάνι ουά Ασ-Σαλάματι ουά Αλ-Ισλάμι, Χιλάλου Χάιριν ουά Ρούσντ, Ράμπι ουά Ράμπουκα Αλλάα.» (Ω, Αλλάχ, κάνε το νέο φεγγάρι να έρθει σε μας με ευλογίες και πίστη και ειρήνη και με το Ισλάμ, μια θρησκεία καλού και καθοδήγησης. Ο Κύριός μου και ο Κύριός σου είναι ο Αλλάχ.)
Όταν αποχαιρετά κάποιον ταξιδιώτη	«'Αστάουντι' Ελλάχα ντίνακα ουά 'αμανάτακα ουά χαουατίμα 'άμαλικ.» (Εμπιστεύομαι στον Αλλάχ το να φυλάξει, τη θρησκεία, την αξιοπιστία και τις τελευταίες πράξεις σου). Ο ταξιδιώτης απαντά λέγοντας: «'Αστάουντι' ουκουμου Αλλάχα Αλ-Λάδδι λα ταντί'ου ουαντά' ι ουχον.» (Εμπιστεύομαι στον Αλλάχ το να σας φυλάει, ο Οποίος δεν χάνει αυτά που Του έχουν εμπιστευτεί).
Για ταξίδι	
«Αλλάχου Άκμπαρ, Αλλάχου Άκμπαρ, Αλλάχου Άκμπαρ, Αλλάχου Άκμπαρ ‘Σουμπχάνα Αλ-Λάδδι Σάχαρα λάννα χάδα ουαμά κούννα λάχου μουκρινύ * ουά ίννα ίλλα Ράμπινα λαμουνκαλιμπούν’ Αλλάχουμα ίννα νασ'άλουκα φι σάφαρινα χάδα Αλ-Μπιρρα ουά Ατ-Τάκονα, ουά μιν Αλ-'Αμαλι μια Τάρντα, Αλλάχουμα Χάουν 'αλάινα σάφαρινα χάδα Ουάτουν 'άννα μπού'νταχον, Αλλάχουμα Άν-τα Ασ-Σάχιμπου φι Εσ-Σάφαρι ουά Αλ-Χαλίφατου φι Ελ-'Αχλ, Αλλάχουμα ίννι 'α'ούδου Μπίκα μιν ουα'θά'ι Εσ-Σάφαρι ουά κα'άμπατι Ελ-Μάνδαρι ουά σου'ι Ελ-Μουνκάλαμπι φι Ελ-Μάλι ουά Αλ-'Αχλ.» (Ο Αλλάχ είναι ο	

Μέγιστος, ο Άλλαχ είναι ο Μέγιστος, ο Άλλαχ είναι ο Μέγιστος, {Δοξασμένος Αυτός, ο Οποίος έχει υποτάξει αυτά (τα μέσα μεταφοράς) για μας και εμείς οι ίδιοι δεν θα ήμασταν ικανοί για αυτά, * και πράγματι στον Κύριο μας θα επιστρέψουμε}. Ω, Άλλαχ, Σου ζητάμε Αγαθοεργία και Ευσέβεια σε αυτό μας το ταξίδι, και Σου ζητάμε να μας καθοδηγείς στις πράξεις που Σε ευχαριστούν. Ω, Άλλαχ διευκόλυνε το ταξίδι μας και κάνε μας να καλύψουμε γρήγορα την απόστασή του. Ω, Άλλαχ, Εσύ είσαι ο Σύντροφος στο ταξίδι και Αυτός που φυλάει (πίσω) την οικογένεια. Ω, Άλλαχ, αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από τις δυσκολίες του ταξιδιού, από το αντίκρισμα μιας άσχημης σκηνής, και αναζητώ καταφύγιο σε Σένα στην επιστροφή, ώστε να μην πάθω κάτι κακό ή να αντικρίσω κάτι κακό στην οικογένειά μου ή στον πλούτο μου). Και όταν επιστρέψει λέει τα ίδιο με την προσθήκη στο τέλος: «'Ααϊμπούνα τά' υπουνα 'άμπιντουνα Λιράμπινα χάμιντουν.» (Επιστρέψουμε με μεταμέλεια προς τον Κύριο μας, λατρεύοντάς Τον και δοξάζοντάς Τον).

Κατά την απόσυρση για ύπνο

«Άλλαχουμα 'ασλάμπτου νάφσι Ιλάικα ουά φαουάνττουν 'άμρι Ιλάικα ουά 'αλτζά' του δάχρι Ιλάικα ράχμπαταν ουά ράγμπαταν Ιλάικα, λα μάλτζ' α ουά λα μάν-τζα Μίνκα ίλλα Ιλάικα, άαμαν-του Μπικιτάμπικα Αλ-Λάδδι 'Ανζάλτα ουά μπιναμπίγκα Αλ-Λάδδι 'Αρσάλτα.» (Ω, Άλλαχ, παραδίδω σε Σένα την ψυχή μου, και αναθέτω τις υποθέσεις μου σε Σένα, και βασίζομαι σε Σένα, ελπίζοντας σε Σένα και φοβούμενος Εσένα. Στ' αλήθεια, δεν υπάρχει καταφύγιο ή ασφαλές μέρος από Εσένα, παρά μόνο μαζί Σου. Πιστεύω στο Βιβλίο Σου, το οποίο έχεις Αποκαλύψει και στον Προφήτη Σου, τον οποίο Εστείλες).

«Αλ-Χάμντου Λιλλάχι Αλ-Λάδδι 'Ατ'άμνα ουά Σακάνα ουά 'Αουάνα, φακάμ μίμαν λα κάφι λάχου ουά λα μού' ουι.» (Η δόξα ανήκει στον Άλλαχ που μας Τάισε και Ικανοποίησε τη δίψα μας και Φρόντισε για μας και μας Έδωσε καταφύγιο, και πόσοι άνθρωποι υπάρχουν που δεν έχουν κανέναν να φροντίσει γι' αυτούς και να τους δώσει καταφύγιο).

«Άλλαχουμα Κίννι 'Αδάμπακα γιάσουμ Τάμπ'αθου 'Ιμπάντακα.» (Ω, Άλλαχ, Σώσε με από την τιμωρία Σου την ημέρα που θα Αναστήσεις τους δούλους Σου).

«Σουμπχάνακα Άλλαχουμα Ράμπι, Μπίκα ουαντά' του τζάνμπι, ουά Μπίκα 'αρφά' ουχου, ιν Αμσάκτα νάφσι Φάγφιρ λάχα ουά ινν 'Αρσάλταχα Φαχφάδχα μπίμα Τάχφαδου μπίχι 'Ιμπάντακα Ασ-Σάλιχιν.» (Δόξα σε Σένα, Ω, Άλλαχ, Ω, Κύριε μου, με το Όνομά Σου ζαπλώνω, και με το Όνομά Σου σηκώνομαι. Αν Κρατήσεις την ψυχή μου, Συγχώρεσέ τη, και αν την Στείλεις πίσω, Προστάτευσέ την όπως Προστατεύεις τους ενάρετους δούλους Σου.) Ο ικέτης φυσά στις παλάμιες των χεριών του και έχοντας τα χέρια του κοντά στο στόμα του διαβάζει τα δύο τελευταία κεφάλαια του Κορανίου -Αλ-Φάλακ και Αν-Νας -και μετά σκουπίζει όλο του το σώμα.

Επίσης, να διαβάζει τη Σούρατ Ασ-Σάτζντα και τη Σούρατ Αλ-Μούλκ κάθε νύχτα πριν κοιμηθεί.

Οταν πάει να προσευχήθει στο Τζαμί

«Άλλαχουμα Τζ'αλ φι Κάλμπι νούρα, ουά φι λισάνι νούρα, ουά φι σάμ'ι νούρα, ουά φι μπάσαρι νούρα, ουά μιν φάουκι νούρα, ουά μιν τάχτι νούρα, ουά 'αν γιαμίνι νούρα, ουά 'αν σιμάλι νούρα, ουά μιν 'αμάμι νούρα, ουά μιν χάλφι νούρα, ουά Τζ'αλ φι νάφσι νούρα, ουά 'Άδιμ λι νούρα, ουά 'Άδειμ λι νούρα, ουά Τζ'αλ λι νούρα, ουά Τζ'άλνι νούρα, Άλλαχουμ Ι'τίνι νούρα, ουά Τζ'αλ φι 'άσαμπι νούρα, ουά φι λάχμι νούρα, ουά φι ντάμι νούρα, ουά φι σά'ρι νούρα, ουά φι μπάσαρι νούρα.» (Ω, Άλλαχ, τοποθέτησε στην καρδιά μου φως, και στη γλώσσα μου φως, και στην ακοή μου φως, και στην όρασή μου φως, και τοποθέτησε από πάνω μου φως και από κάτω μου φως και στα δεξιά μου φως και στ' αριστερά μου φως και πίσω μου φως, και τοποθέτησε μέσα μου φως και κάνε το φως μεγάλο για μένα και κάνε το φως μου φωτεινότερο και κάνε για μένα φως και κάνε εμένα φως. Ω, Άλλαχ, παραχώρησέ μου φως και κάνε το φως στα νεύρα μου και το φως στη σάρκα μου και το φως στο αίμα μου και το φως στα μαλλιά μου και το φως στο δέρμα μου).

Ικεσία για την αναζήτηση της καθοδήγησης του Αλλάχ (Ιστιχάρα) σχετικά με κάποιο θέμα.

Ο Προφήτης (Σαλαμάνδρας Αλλάχον) είπε: «Αν κάποιος από σας σκοπεύει να αναλάβει ένα θέμα, ας προσευχηθεί προσφέροντας δύο προαιρετικές Ράκ‘α και έπειτα απ’ αυτό να πει την ακόλουθη επίκληση: ‘Αλλάχουμα ίννι ’ασταχίρουκα Μπι’έλμικ, ουά ’αστακντίρουκα Μπικουντράτικ, ουά ’ασ’άλουκα μιν Φάντλικ, Φα’ινάκα Τάκντιρου ουά λα ’άκντιρ, ουά Τά’λαμου ουά λα ’ά’λαμ, ουά ’Άν-τα ’Αλλάμου Αλ-Γουγιούμπ, Αλλάχουμα φά’ιν Κούν-τα Τά’λαμου χάδα Αλ-’Αμρ (.....) χάιραν λι φι Ντίνι ουά μα’άσι ουά ’άκιμπατι ’άμρι, Φακντίρουχου λι ουά Γιασίρουχου λι θούμα Μπάρικ λι φιχ, ουά ιν Κούν-τα Τά’λαμου άννα χάδα Αλ-’Αμρ σάραν λι φι Ντίνι ουά μα’άσι ουά ’άκιμπατι ’άμρι, Φασρίφουχου ’άννι ουά Ισρίφνι ’άνχουν, ουά Έκντιρ λι Αλ-Χάιρ χάιθου κάνα θούμα Ερντίνι μπιχ.’» (Ω, Αλλάχ, ζητώ τη συμβουλή Σου με τη γνώση Σου και από τη Δύναμη Σου ζητώ δύναμη, και Σου ζητώ από τη γενναιοδωρία Σου, γιατί σ’ αλήθεια Εσύ είσαι Ικανός ενώ εγώ δεν είμαι ικανός, κι Εσύ γνωρίζεις ενώ εγώ δε γνωρίζω, και πράγματι Εσύ είσαι ο Γνώστης των Αοράτων. Ω, Αλλάχ, αν Γνωρίζεις αντό το θέμα –(αναφορά του ζητήματος) –ότι είναι καλό για μένα σχετικά με τη θρησκεία μου, τη ζωή μου και το τέλος μου, τότε Ορισέ το και Διευκόλυνέ το για μένα, και Ευλόγησέ αντό για μένα. Αν Γνωρίζεις ότι αντό το θέμα είναι κακό για μένα σχετικά με τη θρησκεία, τη ζωή και το τέλος μου, τότε Στρέψε το μακριά μου και Στρέψε με μακριά του, και Ορισέ για μένα ότι είναι καλό, όπου κι αν είναι, και Κάνε με ικανοποιημένο μ’ αυτό).

Επίκληση για τους αποθανόντες

«Αλλάχουμα Τήφιρ λάχου ουά Ερχάμουχου, ουά ’Άφεχι ουά ’Έφου ’άνχουν, ουά ’Άκριμ νούζουλαχου ουά Ονάσσα’ μουντχάλαχου, ουά Ιγσίλχου μπιλμά’ι ουά Αθ-Θάλτζι ουά Αλ-Μπάραντ, ουά Νακκίχι μιν Αλ-Χατάγια κάμα Νακκάιτα Αθ-Θάουμπα Αλ-’Αμπιαντα μιν Αντ-Ντάνας, ουά ’Αμπντίλχουν ντάραν χάιραν μιν ντάριχ, ουά ’άχλαν χάιραν μιν ’άχλιχ, ουά ζάουντζαν χάιραν μιν ζάουντζιχ, ουά ’Αντχίλχουν Ελ-Τζάννα, ουά ’Α’ίδχου μιν ’Αδάμπι Ελ-Κάμπτρι ουά μιν ’Αδάμπι Εν-Ναρ.» (Ω, Αλλάχ, Συγχώρεσέ τον και Δείξε έλεος σ’ αυτόν, και Απομάκρυνέ τον από τη Φωτιά και από την τιμωρία Σου, και Κάνε τον τάφο του καλό και τιμημένο, και Κάνε την είσοδό του στον τάφο ευρύχωρη, και Πλύνε τον με νερό, χιόνι και χαλάζι [έκφραση που σημαίνει να τον ξεπλύνει (με αυτά) από τη ζέστη των αμαρτιών του και της Φωτιάς], και Καθάρισέ τον από τα λάθη του όπως ένας λευκός μανδύας εξαγνίζεται από τις ακαθαρσίες, και Δώσ’ τον ένα σπίτι καλύτερο από το σπίτι του, και μια οικογένεια καλύτερη απ’ την οικογένειά του, και μια σύζυγο καλύτερη απ’ τη σύζυγό του, και Είσαγε τον στον Παράδεισο, και Προστάτεψέ τον απ’ την τιμωρία του τάφου και απ’ την τιμωρία του Πυρός της Κολάσεως.)

Μια επίκληση για ανακούφιση από το άγχος

«Δεν υπάρχει κανείς που να έχει άγχος ή κατάθλιψη και να πει, «Αλλάχουμα ίννι ’άμπντουκα ουά ίμπνου ’άμπντικα ουά ίμπνου ’άμπτικ, νασίτι Μπιγιάντικ, μάντιν φίγια Χούκμουκ, ’άντλον φίγια Καντά’ουκ, ’ασ’άλουκα μπικούλι Ίσμιν χούα Λακ, Σαμμάιτα μπίχι Νάφσακ, ’άου ’Αλαμπάχουν ’άχανταν μιν χάλκικ, ’άου ’Ανζαλτάχου φι Κιττάμπικ, ’άου Εστα’θάρτα μπίχι φι ’ίλμι Ελ-Γάμπι ’Ινντικ, ’ανν Τάτζ’αλα Αλ-Κορ’άνα Ραμπί’α» κάλμπι ουά νούρα σσάντρι ουά τζαλά’α χούζνι ουά διχάμπα χάμπι.» (Ω, Αλλάχ είμαι δούλος Σου, νιός του δούλον Σου, νιός της δούλης Σου, και όλες οι υποθέσεις μου είναι στα χέρια Σου, η εντολή Σου πάνω σε μένα έχει εκτελεστεί και η Απόφασή Σου για μένα είναι απολύτως δίκαιη. Σου ζητώ με κάθε όνομα που Σου ανήκει και με το οποίο Ονόμασες Τον Εαντό Σου, ή έχεις διδάξει σε κάποιο από τα δημιουργήματά Σου, ή έχεις Αποκαλύψει στο Βιβλίο Σου, ή έχεις Κρατήσει στη Γνώση των Αοράτων που είναι αποκλειστικά για Σένα, να Κάνεις το Κοράνιο το αναζωογονητικό για την καρδιά μου και φως για το στήθος μου, και μέσω αναχώρησης για τη θλίψη μου, και ανακούφισης από το άγχος μου), εκτός ο Αλλάχ να διώξει το άγχος και τη θλίψη του και να τα Αντικαταστήσει με ευτυχία.».

Η πιο Επικερδής Πράξη Λατρείας

Δίκρ Ελλάχ (Μνημόνευση Του Αλλάχ)

Ο Αλλάχ προτίμησε τον άνθρωπο απ' τα άλλα πλάσματα και έδωσε στον άνθρωπο την εξαιρετική εύνοια του λόγου. Ο άνθρωπος μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτήν την ευλογία για καλό ή για κακό. Αν επιλέξει να τη χρησιμοποιήσει για καλό, θα οδηγηθεί στην ευτυχία σε αυτόν τον κόσμο και στα υψηλότερα στρώματα του Παραδείσου. Αν επιλέξει να την χρησιμοποιήσει για κάτι διαφορετικό, θα οδηγηθεί στην καταστροφή σε αυτήν τη ζωή και στη Μέλλουσα. Η μνημόνευση του Αλλάχ είναι το δεύτερο καλύτερο (μετά την απαγγελία του Κορανίου) πράγμα που μπορεί κάποιος να κάνει.

Οι αρετές της Δίκρ Ελλάχ (μνημόνευσης του Αλλάχ):

Υπάρχουν πολλά αχαντίθ που αναφέρουν τις αρετές της. Ανάμεσα σ' αυτά είναι το εξής, ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου} ονά ^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) είπε: «*Να σας πω για την καλύτερη από τις πράξεις σας, την αγνότερη κατά την εκτίμηση του Βασιλέα σας, την υψηλότερη σε θέση στα στρώματα του Παραδείσου, που είναι καλύτερη για σας από το να ξοδεύετε χρυσό και άργυρο, και είναι καλύτερη για σας από το να αντιμετωπίζετε τους εχθρούς σας και να χτυπάτε τους λαιμούς τους και να χτυπούν αυτοί τους δικούς σας;*». Οι Σύντροφοι είπαν, «*Ναι, (ενημέρωσέ μας, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ!)*». Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου} ονά ^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) είπε: «*(Είναι) η μνημόνευση του Αλλάχ*» (Ατ-Τίρμιδι).

Επίσης, είπε: «*Η ομοιότητα ανάμεσα σε αυτόν που μνημονεύει τον Κύριό του και αυτόν που δεν Τον μνημονεύει είναι σαν αντήν του ζωντανού και του νεκρού αντίστοιχα.*» (Αλ-Μπουχάρι)

Είπε, επίσης ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου} ονά ^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) ότι ο Αλλάχ είπε στο Αλ-Χαντίθ Αλ-Κούντουσι: «*Είμαι ο πώς ο δούλος Μου νομίζει ότι Είμαι, και Είμαι μαζί του όταν Με μνημονεύει. Αν Με μνημονεύει μέσα του, Εγώ τον μνημονεύω μέσα Μου. Αν Με μνημονεύει μπροστά σε άλλους, Εγώ τον μνημονεύω μαζί με άλλους καλύτερους. Αν πλησιάσει μια παλάμη πιο κοντά Μου (μέσω της υπακοής του προς Εμένα), Εγώ πλησιάζω έναν πήχη πιο κοντά του. Αν έρθει σε Μένα περπατώντας, Ερχομαι σ' αυτόν Σπεύδοντας.*» (Αλ-Μπουχάρι).

Ακόμα, ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου} ονά ^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) είπε: «*Οι Αλ-Μουφάρραντουν προηγούνται των άλλων ανθρώπων.*» Οι Σύντροφοι είπαν: «*Ποιοι είναι οι Αλ-Μουφάρραντουν, Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;*». Εκείνος (^{Σάλα}_{Αλλάχου} ονά ^{Αλλάχου}_{Σάλαμ}) είπε: «*Οι άνδρες και οι γυναίκες που μνημονεύουν πολύ τον Αλλάχ.*» (Μόσλεμ).

Υπάρχουν και πολλά άλλα αχαντίθ που ενθαρρύνουν τη μνημόνευση του Αλλάχ.

Πολλαπλασιασμός των αμοιβών:

Οι αμοιβές για τις καλές πράξεις πολλαπλασιάζονται όπως πολλαπλασιάζεται η αμοιβή για την απαγγελία του Κορανίου, σύμφωνα με: 1) Το τι βρίσκεται στην καρδιά ενός ατόμου, από πίστη, ειλικρίνεια και αγάπη για τον Αλλάχ και αυτά που αυτή συνεπάγεται. 2) Την προσήλωση της καρδιάς κατά τη μνημόνευση του Αλλάχ και την ολοκληρωτική προσοχή του πιστού σ' αυτήν, μην κάνοντας τη μνημόνευση αποκλειστικά με τα λόγια. Σε όποιον πληροί αυτές τις δύο προϋποθέσεις, ο Αλλάχ θα εξιλεώσει τις αμαρτίες του και θα του δώσει την πλήρη αμοιβή του. Όσο γ' αυτόν που δεν επαρκεί σε αυτά τα ζητήματα, η αμοιβή θα εξαρτηθεί από την ανεπάρκειά του.

Τα οφέλη της μνημόνευσης του Αλλάχ:

- Διαμορφώνει την αγάπη, την εγγύτητα, τη γνώση και το φόβο για τον Αλλάχ. Έχει ως αποτέλεσμα την επιστροφή και μετάνοια στον Αλλάχ, και βοηθάει τον πιστό να υπακούσει τον Αλλάχ.
- Απωθεί, αποδυναμώνει, ταπεινώνει και εξευτελίζει το Σατανά.
- Εξαλείφει από την καρδιά την κατάθλιψη και την ανησυχία, και φέρνει ευτυχία, δίνοντας στην καρδιά ζωντάνια, δύναμη και αγνότητα.
- Η ανθρώπινη καρδιά έχει ένα αίσθημα κενότητας, που μπορεί να συμπληρωθεί μόνο με τη μνημόνευση του Αλλάχ. Έχει μια τραχύτητα που μπορεί να μαλακώσει μόνο με τη μνημόνευση του Αλλάχ.
- Η μνημόνευση του Αλλάχ αποτελεί θεραπεία για την καρδιά. Της παρέχει δύναμη και απόλαυση, με την οποία καμιά άλλη απόλαυση δεν μπορεί να συγκριθεί. Ενώ η έλλειψη μνημόνευσης του Αλλάχ αποτελεί αρρώστια για την καρδιά.
- Η έλλειψη μνημόνευσης του Αλλάχ συνιστά απόδειξη υποκρισίας, ενώ η πολύ συχνή μνημόνευση Του συνιστά απόδειξη της δύναμης της πίστης και της αληθινής αγάπης για τον Αλλάχ, από τη στιγμή που όταν κάποιος αγαπά κάποιον, τον μνημονεύει συχνά.
- Αν ο πιστός μνημονεύει συχνά τον Αλλάχ στις καλές στιγμές του, τότε ο Αλλάχ θα είναι κοντά του στις δύσκολες στιγμές του, ιδιαίτερα στη στιγμή του θανάτου.
- Η μνημόνευση του Αλλάχ είναι το μέσο της σωτηρίας από την τιμωρία του Αλλάχ, και αποτελεί μια αιτία για να στείλει ο Αλλάχ το Έλεος Του σε έναν άνθρωπο, και να Τοποθετήσει ηρεμία στην καρδιά του, και για να ζητήσουν οι άγγελοι από τον Αλλάχ τη συγχώρεσή Του γι' αυτόν.
- Η συχνή μνημόνευση του Αλλάχ αποτρέπει τη γλώσσα από την ανοησία, την κακολογία, τη σπορά διχόνοιας, τα ψεύδη, και άλλες απαγορευμένες και αποτρόπαιες πράξεις.
- Η μνημόνευση του Αλλάχ είναι η ευκολότερη και συνάμα η καλύτερη και πιο ενάρετη πράξη λατρείας.
- Το άτομο που μνημονεύει τον Αλλάχ αποκτά πιο λαμπρό πρόσωπο, και μια γλυκύτητα και ένα φως που εμπνέει σεβασμό και δέος. Πρόκειται για ένα φως στην εγκόσμια ζωή, στον τάφο και στη Μέλλουσα Ζωή.
- Η μνημόνευση του Αλλάχ συνεπάγεται ότι ο Αλλάχ και οι άγγελοι θα στείλουν ειρήνη και ευλογία στον πιστό, και ο Αλλάχ εκφράζει την περηφάνια Του στους αγγέλους γι' αυτούς που Τον μνημονεύουν.
- Οι καλύτεροι από τους πιστούς είναι αυτοί που μνημονεύουν πολύ τον Αλλάχ. Ομοίως, οι καλύτεροι ανάμεσα σε εκείνους που νηστεύουν είναι εκείνοι που μνημονεύουν περισσότερο τον Αλλάχ κατά τη νηστεία τους.
- Η μνημόνευση Του Αλλάχ καθιστά ευκολότερα τα δύσκολα πράγματα και απλούστερα τα πολύπλοκα. Φέρνει το βιοπορισμό στον πιστό και ενδυναμώνει τη σωματική του διάπλαση.

Ο Σεΐχης Αλ-Ισλάμ Ιμπν Ταϊμίγια (^{η ευαρέστηση του}
^{Αλλάχ επ' αυτόν}) είπε: «Η μνημόνευση του Αλλάχ για την καρδιά είναι σαν το νερό για τα ψάρια. Τι θα συνέβαινε στα ψάρια αν τα έβγαζαν από το νερό;»

Καθημερινές Μνημονεύσεις του Αλλάχ,

το Πρωί και το Απόγευμα (Αλ-Ονίρντ Αλ-Γιάονμι)

Καθημερινές Μνημονεύσεις του Αλλάχ		Ποσότητα και Ωρα	Αποτέλεσμα και Αρετή
1	Αγιάτ Αλ-Κούρσι (2:255)¹	Mία φορά το πρωί, μία φορά το απόγευμα, πριν τον ύπνο και μετά τις υποχρεωτικές προσευχές.	* Ο Σατανάς δεν θα έρθει κοντά στον πιστό. * Είναι ένας λόγος για την εισαγωγή κάποιου στον Παράδεισο.
2	Τα τελευταία δύο Εδάφια της Σούρα Αλ-Μπάκαρα [2:285-286] ²	Mία φορά το απόγευμα και οποιαδήποτε στιγμή μέσα στο σπίτι.	Θα προστατέψει τον πιστό από κάθε κακό.
3	Σούρατ Αλ-Ιχλάς [112], Σούρατ Αλ-Φάλακ [113], Σούρατ Αν-Νας [114]	Τρεις φορές το πρωί και τρεις φορές το απόγευμα.	Θα προστατέψουν τον πιστό από κάθε κακό.
4	«Μίσμι Ελλάχι Ελ-Λάδδι λα γιαντούρου μά'α Ισμίχι σάι' ον φι Ελ- 'Αρντι ουά λα φι Εσ-Σαμά'ι ουά Χούνα Ασ-Σαμεί' ον Αλ-'Αλείμ.» ³	* Τρεις φορές το πρωί. * Τρεις φορές το απόγευμα.	Καμιά αιφνίδια συμφορά δεν θα του συμβεί, και τίποτα δεν θα τον βλάψει.
5	«Α'ούδου Μπικαλιμάτι Ελλάχι Ετ-Τάμματι μιν σάρρ μα Χάλακ.» ⁴	Τρεις φορές το πρωί και το απόγευμα, και όταν κάποιος μπαίνει σε ένα σπίτι.	Αυτό προστατεύει τις κατοικίες από οτιδήποτε μπορεί να τις βλάψει.
6	«Χάσσμπιγια Αλλάχ, λα ιλάχα ιλλα Χούνα, 'αλάιχι ταουκάλτου, ουά Χούνα Ράμπου Ελ-'Αρσσι Ελ-'Αδείμ.» ⁵	* Εφτά φορές το πρωί. * Εφτά φορές το απόγευμα.	Ο Αλλάχ θα φροντίσει τις ανησυχίες του πιστού, σχετικά με τις υποθέσεις της εγκόσμιας ζωής και της Μέλλουσας.
7	«Ραντίτου Μπιλλάχι Ράμπα, ουά μπι- Λ'ισλάμι ντίνα, ουά μπι- Μωχάμμαντν Σάλλα Αλλάχου 'αλάιχι ουά Σάλαμ Ναμπίγια.» ⁶	* Τρεις φορές το πρωί. * Τρεις φορές το απόγευμα.	Ο Αλλάχ θα τον ευχαριστήσει.
8	Το πρωί: «Αλλάχουμα Μπίκα 'ασμπάχνα ουά Μπίκα 'αμσάινα ουά Μπίκα νάχγια ουά Μπίκα ναμούτου ουά Ιλάικα Αν-Νουσούρ.» ⁷ Το απόγευμα: «Αλλάχουμα Μπίκα 'αμσάινα ουά Μπίκα 'ασμπάχνα ουά Μπίκα νάχγια ουά Μπίκα ναμούτου ουά Ιλάικα Αλ-Μασείρ.» ¹	<ul style="list-style-type: none"> ● Μία φορά το πρωί. ● Μία φορά το απόγευμα. 	Αναφέρεται ότι είναι επιθυμητό να το λέει κανείς.

¹ Βλ. σελ. 173 για τη μετάφραση και την παράθεση αυτού του Εδαφίου.

² Βλ. σελ. 173 για τη μετάφραση και την παράθεση αυτών των Εδαφίων.

³ (Στο Όνομα του Αλλάχ, που όταν κάποιος αναφέρει το Όνομά Του, τίποτα στη γη ή στον ουρανό δεν μπορεί να τον βλάψει, και Αυτός είναι ο Ασ-Σαμεί' (Αυτός που ακούει τα πάντα), ο Αλ-'Αλείμ (Παντογνωστής).

⁴ (Αναζητώ καταφύγιο στα τέλεια Λόγια του Αλλάχ από το κακό όλων των Δημιουργημάτων).

⁵ (Ο Αλλάχ είναι Επαρκής για μένα. Δεν υπάρχει άλλος θέος εκτός απ' Αυτόν, εναποθέτω την εμπιστοσύνη μου σ' Αυτόν, και Αυτός είναι ο Κύριος του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου).

⁶ (Αποδέχτηκα τον Αλλάχ ως Κύριο και το Ισλάμ ως θρησκεία και τον Μωχάμμαντ, η ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ σ' αυτόν, ως Προφήτη).

⁷ (Ω, Αλλάχ, χάρη σε Σένα το πρωί εισέρχεται σε μας, και χάρη σε Σένα το απόγευμα εισέρχεται σε μας, και χάρη σε Σένα ζούμε, και χάρη σε Σένα πεθαίνουμε [δηλ.σε Σένα βασιζόμαστε για όλες τις υποθέσεις μας, και τη ζωή και το θάνατο], και στο τέλος θα Αναστηθούμε για Σένα).

	<p>«Ασμπάχνα 'άλα φίτρατι Ελ-Ισλάμ, ουά κάλιματι Ελ- 9 Ιχλάς, ουά ντινι ναμπίγιενα Μωχάμμαντ (Σέλια Αλλάχον) ουά μίλλατι 'αμπίνα Ιμπραχήμ (Σέλια Αλλάχ ουά Σέλιμ) χανίφαν² μουσλίμαν ουά μα κάνα μιν Αλ-Μουσρέκειν.»</p>	Mía φορά το πρώι	Ο Προφήτης (*) συνήθιζε να κάνει αυτή την ικεσία.
10	<p>Το πρωί: «Αλλάχουμα μα 'άσμπαχα μπι μιν νί' ματιν 'άου μπι' ύχαντιν μιν χάλκικα Φαμίνκα Ουάχυτακα λα σαρίκα Λάκα, Φαλάκα Αλ-Χάμντου ουά Λάκα Ασ-Σούκρου.»³ Το απόγευμα λέει το ίδιο αλλά θα πρέπει να αντικαταστήσει τη λέξη 'άσμπαχα με τη λέξη 'άμσα</p>	• Mía φορά το πρώι. • Mía φορά το απόγευμα.	Έχει με αυτόν τον τρόπο ευχαριστήσει τον Αλλάχ για την ημέρα και τη νύχτα του.
11	<p>Οποιος λέει το πρωί: «Αλλάχουμα 'ίννι 'ασμπάχτου 'ουσχίντουκα ουά 'ούσχιντου χάμαλατα 'Άρσικα ('Arshika) ουά μαλά'ικατικα ουά 'ανηπιγιά'ικα ουά τζαμί'ι χάλκικα, Μπι' άννακα 'Άν-τα Αλλάχου λα ίλαχα ίλλα 'Άν-τ, ουά 'άννα Μωχάμμανταν 'άμτντουκα ουά ρασούλουκ.»⁴ Το απόγευμα λέει το ίδιο αλλά θα πρέπει να αντικαταστήσει τη λέξη 'ασμπάχτου με τη λέξη 'άμσάιτου</p>	• Tέσσερις φορές το πρωί. • Tέσσερις φορές το απόγευμα.	Όποιος το πει τέσσερις φορές, ο Αλλάχ θα τον απομακρύνει από το Πυρ της Κολάσεως.
12	<p>«Αλλάχουμα Φάτιρου Ασ-Σαμαουάτι ουά Αλ-'Αρντι, 'Άλιμου Αλ-Γάιμπι ουά Ασ-Σαχάντα, Ράμπουν κόλλι σάι'ιν ουά Μαλίκα, ασχάντου άλ-λα ίλαχα ίλλα Άν-τ, 'α'ούδου Μπίκα μιν σάρι νάφσι, ουά μιν σάρι Εσ-Σαϊτάνι ουά σίρκα, ουά 'ανν 'ακτάριφ 'άλα νάφσι σου'αν 'άου ατζούρραχουν 'ιλά Μούσλιμ.»⁵</p>	• Mía φορά το πρωί. • Mía φορά το απόγευμα. • Mía φορά πριν τον ύπνο	Προστατεύει το άτομο από τους ψιθύρους του Σατανά
13	<p>«Αλλάχουμα 'ίννι 'α'ούδου Μπίκα μιν Αλ-Χάμι ουά Αλ-Χάζαν, ουά 'α'ούδου Μπίκα μιν Αλ-'Ατζί ουά Αλ-Κάσαλ, ουά 'α'ούδου Μπίκα μιν Αλ-Τζούμπνι ουά Αλ-Μπούχλ, ουά 'α'ούδου Μπίκα μιν γάλαμπατι Εντ-Ντάινι ουά κάχρα Αρ-Ριτζάλ.»⁶</p>	• Mía φορά το πρωί. • Mía φορά το απόγευμα	Το άτομο ανακουφίζεται από το άγχος, τη θλίψη και τα χρέη

¹ (Ω, Αλλάχ, χάρη σε Σένα το απόγευμα εισέρχεται σε μας, και χάρη σε Σένα το πρωί εισέρχεται σε μας, και χάρη σε Σένα ζούμε, και χάρη σε Σένα πεθαίνουμε, και σε Σένα θα είναι ο τελικός προορισμός).

² (Ευπνήσαμε στη θρησκεία του Ισλάμ και στην ειλικρινή Λέξη (Λα ίλαχα ίλλα Αλλάχ) και στη θρησκεία του Προφήτη Μωχάμμαντ, η ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ σ' αυτόν, και στη θρησκεία του Πατέρα μας Ιμπραχήμ (Αβραάμ), έναν αφοσιωμένο Μουσουλμάνο που δεν ανήκε στους πολυθεϊστές).

³ (Ω, Αλλάχ, οποιαδήποτε χάρη έχω εγώ ή οποιοσδήποτε άλλος από τα πλάσματά Σου αυτό το πρωί, προέρχεται από Σένα μόνο, δεν έχεις εταίρους, επομένως σε Σένα ανήκει όλη η δόξα και σε Σένα ανήκει όλη η ευγνωμοσύνη).

⁴ (Ω, Αλλάχ! Πράγματι, ξυπνώ καλώντας Σε να γίνεις Μάρτυρας, και καλώντας ως μάρτυρες αυτούς που κουβαλάνε το Θρόνο Σου, και τους Αγγέλους Σου, και τους Προφήτες Σου, και όλα Σου τα πλάσματα, στο ότι πράγματι Εσύ είσαι ο Αλλάχ, δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από Σένα, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι Δούλος και Αγγελιαφόρος Σου).

⁵ (Ω, Αλλάχ, Δημιουργέ των ουρανών και της γης, Γνώστη των αօράτων και των ορατών, Κύριε και Ιδιοκτήτη των πάντων, μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει θεός, παρά μόνο Εσύ. Αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από το κακό της ψυχής μου και από το κακό και το Σίρκ του διαβόλου, και από το να διαπάξω κακό σε βάρος της ψυχής μου ή σε βάρος κάποιου άλλου Μουσουλμάνου).

⁶ (Ω, Αλλάχ, αναζητώ σε Σένα καταφύγιο από την ανησυχία και τη θλίψη, και αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από την αδυναμία και τη νωθρότητα, και αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από τη δειλία και τη φιλαργυρία, και αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από το φορτίο των χρεών και από το να κατανικηθώ από άλλους άνδρες).

	«Αλλάχουμα 'Άν-τα Ράμπι, λα ιλάχα ίλλα 'Άν-τ, Χαλάκτανι ουά 'άνα 'άμπντουκ, ουά 'άνα 'αλά 'Αχντικα ουά Ονά'ντικα μα εστατά'τ, 'α'ούδου 15 Μπίκα μιν σάρι μα σανά'τ, 'αμπού'ου Λάκα Μπινι'μάτικα 'αλάι, ουά 'αμπού'ου Λάκα μπιδάνμπι, Φάγφιρ λέγεται μία φορά λι, φα'ίνναχου λα γιάγφιρου Εδ- Δουνούμπα ίλλα 'Άν-τ.» ¹	Αυτή είναι η ανώτατη από τις ικεσίες για την αναζήτηση συγχώρησης, και πρέπει να το πρωί και μία το απόγευμα	Οποιος πει αυτή την προσευχή κατά την έναρξη του απογεύματος, και έπειτα πεθάνει το ίδιο βράδυ, θα εισέλθει στον Παράδεισο. Και αν κάποιος την πει κατά την έναρξη του πρωινού και πεθάνει εκείνη την ημέρα, θα εισέλθει στον Παράδεισο.
16	«Για Χάιου για Καιούμου Μπιραχμάτικα 'ασταγίθ, 'Άσλιχ λι σά'νι κόλαχου ουά λα Τακίλνι 'ίλα νάφσι τάρφατα 'άιν.» ²	• Μία φορά το πρωί. • Μία φορά το απόγευμα	Ο Προφήτης (<small>Σάλια Αλλάγου 'Αλάγι ουά Σάλαμ</small>) συμβούλεψε την κόρη του Φάτιμα (<small>η ευαρέστηη του Αλλάχ επ' ουτής</small>), να το λέει.
17	«Αλλάχουμα 'Αφινι φι μπάντανι, Αλλάχουμα 'Αφινι φι σάμ'i, Αλλάχουμα 'Αφινι φι μπάσαρι, 17 Αλλάχουμα 'ίννι 'α'ούδου Μπίκα μιν Αλ-Κούφρι ουά Αλ-Φάκρ, Αλλάχουμα 'ίννι 'α'ούδου Μπίκα μιν 'αδάμπι Ελ-Κάμπρ, λα ιλλάχα ίλλα 'Άν-τ.» ³	• Τρεις φορές το πρωί. • Τρεις φορές το απόγευμα.	Αναφέρεται ότι ο Προφήτης (<small>Σάλια Αλλάγου 'Αλάγι ουά Σάλαμ</small>) έλεγε αυτή την επίκληση.
18	«Αλλάχουμα 'ίννι 'ασ'άλουκα Αλ-'Αφιατα φι ντίνι ουά ντουνγιάα ουά 'άχλι ουά μάλι, Αλλάχουμα Εστουρ 'αυνράτι, ουά 'άαμιν ραου'άτι, Αλλάχουμα Ιχφάδνι μιν μπάνια γιαντάγια, ουά μιν χάλφι, ουά 'ανν γιαμίνι, ουά 'ανν σιμάλι, ουά μιν φάουκι, ουά 'α'ούδου Μπί'αδαμάτικα 'ανν 'ουγτάλα μιν τάχτι.» ⁴	• Μία φορά το πρωί. • Μία φορά το απόγευμα.	Αναφέρεται ότι ο Προφήτης (<small>Σάλια Αλλάγου 'Αλάγι ουά Σάλαμ</small>) συνήθιζε να λέει αυτή την επίκληση πρωΐ και απόγευμα.
19	«Σουμπτάνα Αλλάχ ουά Μπιχάμιντεχι 'άνταντα χάλκιχ, ουά ρίντα Νάφσιχ, ουά ζίνατα 'Άρσιχ, ουά μιντάντα Καλιμάτιχ.» ⁵	Τρεις φορές το πρωί.	Αυτή η επίκληση έχει τεράστια αμοιβή.

¹ (Ω, Αλλάχ, Εσύ είσαι ο Κύριος μου· δεν υπάρχει θεός εκτός από Σένα. Εσύ με δημιουργησες, και είμαι ο δούλος Σου, και είμαι πιστός στον όρκο μου προς Εσένα (το να Σε λατρεύω χωρίς εταίρους), και στην Υπόσχεσή Σου προς εμάς (το να Ανταμείβεις τους πιστούς με τον Παράδεισο) το καλύτερο των δυνατοτήτων μου. Αναζητώ σε Σένα καταφύγιο από το κακό που διέπραξα. Αναγνωρίζω τις πολλαπλές ευλογίες Σου σε μένα, Αναγνωρίζω τις αμαρτίες μου, Συγχρέσε με, γιατί κανείς δεν συγχωρεί αμαρτίες εκτός από Σένα.

² (Ω, Αιώνια Ζων, Ω, Αντό-Συντηρούμενε και Υποστηρικτή όλων, από το Έλεος Σου αναζητώ βοήθεια, Διευθέτησε για μένα όλες μου τις υποθέσεις και μην μ' Αφήνεις μόνο για να διευθετήσω τις υποθέσεις μου, ακόμη και για έναν βλέφαρισμό).

³ (Ω, Αλλάχ, Προστάτευμε το σώμα μου από όλες τις ασθένειες, και Προστάτευμε την ακοή μου, και Προστάτευμε την όρασή μου, Ω, Αλλάχ, αναζητώ σε Σένα καταφύγιο από την αποτία και τη φτώχεια, και αναζητώ σε Σένα καταφύγιο από την τιμωρία του τάφου. Δεν υπάρχει θεός εκτός από Σένα).

⁴ (Ω, Αλλάχ, αναζητώ από Σένα να Προστατέψεις τη Θρησκεία μου, την εγκόσιμα ζωή μου, την οικογένειά μου και τον πλούτο μου. Ω, Αλλάχ, Κάλυψε τις ατέλειες και τα σφάλματά μου, και Προστατέψε με από οτιδήποτε μπορεί να μου προκαλέσει φόβο ή ανησυχία. Ω, Αλλάχ, Προστατέψε με από οποιοδήποτε κακό μπορεί να με βλάψει και μπορεί να έρθει μπροστά μου ή πίσω μου ή από αριστερά μου ή από δεξιά μου ή από πάνω μου. Και αναζητώ καταφύγιο στην Μεγαλοπρέπειά Σου για να μην σκοτωθώ).

⁵ (Δόξα στον Αλλάχ και Έπαινος σ' Αυτόν, με όσος είναι ο αριθμός των δημιουργημάτων Του και την ευαρέσκειά Του και το βάρος του Θρόνου Του και το μελάνι των Λόγων Του).

**Λόγια και Πράξεις που Κατέχουν
Σπουδαία Αμοιβή στο Ισλάμ**

Αρ. . .	Ο ενάρετος λόγος ή η πράξη	Η απόδειξη για την αμοιβή και την αρετή της από τις αφηγήσεις του Προφήτη (^{Σάλια Αλλάχου} ^{‘Αλλαχι ουά Σάλιαμ})
1	Η ρήση «Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχον Ουάχνταχον λα σαρίκα Λάχ, Λάχον Αλ-Μούλκ, ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, ονά Χούά ‘άλα κόλα σάι’ν Καντείρ.»	«Οποιος λέει, « Λα ιλάχα ίλλα Αλλάχον Ουάχνταχον λα σαρίκα Λάχ, Λάχον Αλ-Μούλκ, ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, ονά Χούά ‘άλα κόλα σάι’ν Καντείρ. » (Δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, και δεν έχει κανέναν εταίρο: σ' Αυτόν ανήκει η Κυριαρχία και οι Ευχαριστίες, και Αυτός είναι Ικανός να κάνει τα πάντα) εκατό φορές μέσα σε μία ημέρα, αυτό θα ισούται με το να ελευθέρωνε δέκα δούλους, εκατό Χασσανάτ (πόντοι καλών πράξεων) θα καταγράφονται γι' αυτόν, εκατό Σαΐ'άτ (πόντοι κακών πράξεων) θα σβήνονται, θα λειτουργεί ως ασπίδα γι' αυτόν από το Σατανά εκείνη τη μέρα μέχρι το απόγευμα, και κανείς δε θα έρθει με κάτι καλύτερο από ότι έφερε αυτός, παρά μόνο εκείνος που είπε περισσότερα.» (Αλ-Μπουνγάρι και Μόσλειμ)
2	Η ρήση «Σουμπχάνα Αλλάχι Ελ-‘Αδείμ ονά Μπι-Χάμντιχ.»	«Για όποιον, λέει «Σουμπχάνα Αλλάχι Ελ-‘Αδείμ ονά Μπι-Χάμντιχ. » (Δόξα στον Αλλάχ, Τον Μεγαλοπρεπή, και όλοι οι έπαινοι ανήκουν σε Αυτόν) θα φυτεύεται ένα φοινικόδεντρο στον Παράδεισο.»
3	Η ρήση «Σουμπχάνα Αλλάχι ονά Μπι- Χάμντιχ.» και η ρήση «Σουμπχάνα Αλλάχι Αλ- ‘Αδείμ»	«Οποιος λέει «Σουμπχάνα Αλλάχι ονά Μπι-Χάμντιχ. » εκατό φορές, οι αμαρτίες του θα σβήνονται ακόμη κι αν ήταν όπως ο αφρός της θάλασσας, και κανένας δε θα έρθει κατά την Ημέρα της Κρίσεως με κάτι καλύτερο από αυτό, παρά μόνο όποιος είπε την ίδια φράση ίδιες ή περισσότερες φορές.» «Δύο λέξεις είναι εύκολες για τη γλώσσα, βαριές στην κλίμακα (των καλών πράξεων), αγαπητές από τον Πολυεύσπλαχνο: «Σουμπχάνα Αλλάχι ονά Μπι-Χάμντιχ, Σουμπχάνα Αλλάχι Αλ-‘Αδείμ. » (Δόξα στον Αλλάχ και όλοι οι έπαινοι ανήκουν σε Αυτόν. Δόξα στον Αλλάχ Τον Μεγαλοπρεπή)
4	Η ρήση «λα χάουλα οναλά κουάτα ίλλα Μπιλλά»	[Ο Προφήτης (^{Σάλια Αλλάχου} ^{‘Αλλάχι ουά Σάλιαμ}) είπε,] «Θες να σε καθοδηγήσω σε έναν θησαυρό από τους θησαυρούς του Παραδείσου;» Είτα, «Φυσικά!». Εκείνος (^{Σάλια Αλλάχου} ^{‘Αλλάχι ουά Σάλιαμ}) είπε, « Λα χάουλα οναλά κουάτα ίλλα Μπιλλά. » (Δεν υπάρχει μέσο που μπορεί να προστατέψει από το κακό, ή δύναμη που μπορεί να φέρει το καλό, παρά μόνο αυτό που βρίσκεται στα Χέρια του Αλλάχ).
5	Το να ζητά κανείς τον Παράδεισο και την προστασία από το Πυρ της Κολάσεως.	«Οποιος ζητά από τον Αλλάχ τον Παράδεισο τρεις φορές, τότε ο Παράδεισος θα πει: “Ω, Αλλάχ! Βάλε τον στον Παράδεισο!” Και όποιος ζητά από τον Αλλάχ προστασία από το Πυρ τρεις φορές, το Πυρ θα πει, “Ω, Αλλάχ! Προστάτεψέ τον από το Πυρ!”».
6	Η προσευχή για την εξιλέωση από τις αμαρτίες μετά από μία συγκέντρωση.	«Οποιος κάθεται σε μια συγκέντρωση και επιδίδεται σε ανούσιες συζητήσεις και έπειτα λέει, πριν σηκωθεί, “Σουμπχάνακα Αλλάχουμα ονά Μπιχάμντικα, Ασχάντον αν λα ιλάχα ίλλα Αν-τα, Ασταγφίρουνκα ονά Ατούμπου Ιλάικα” (Δόξα Σοι Ω, Αλλάχ και σε Σένα ανήκουν όλοι οι έπαινοι. Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από Σένα. Ζητώ συγχώρεση από Εσένα και επιστρέφω μετανιωμένος σε Σένα.), οι αμαρτίες του από αυτήν τη συγκέντρωση θα εξιλεωθούν.»
7	Η απομνημόνευση Εδαφίων της Σούρα Αλ-Κάχφ.	«Οποιος απομνημονεύει τα δέκα πρώτα Εδάφια της Σούρα Αλ-Κάχφ, θα είναι προστατευμένος από τον Αντίχριστο (Αντ-Ντατζάλ).»
8	Το αν ζητήσει κανείς Έπαινο από τον Αλλάχ για τον Προφήτη	Ο Προφήτης είπε: «Σε όποιον αναζητά μία φορά από τον Αλλάχ να με Επανέσει και να με Ελεήσει (δηλ. λέει Αλλάχουμα Σάλι ίλλα Μωχάμμαντ...), ο Αλλάχ θα τον ανταμείψει για αυτό με δεκαπλάσια Συγχώρεση και Έλεος, και θα αφαιρεθούν από αυτόν δέκα αμαρτίες,

	(Σάλα Αλλάχον ‘Αλάγη ονά Σάλαμ).)	και θα τον αιξήσει δέκα βαθμίδες (στον Παράδεισο).».
9	Η αρετή της απαγγελίας Εδαφίων του Κορανίου	* «Οποιος απαγγείλει σε ένα μερόνυχτο πενήντα Εδάφια, δεν θα καταγραφεί ανάμεσα στους αμελείς· και όποιος απαγγείλει εκατό Εδάφια, θα καταγραφεί στους υπομονετικά υπάκουους· και όποιος απαγγείλει διακόσια Εδάφια, δεν θα έχει το Κοράνιο ως επιχείρημα εναντίον του κατά την Ημέρα της Ανάστασης· και όποιος απαγγείλει πεντακόσια Εδάφια θα καταγραφεί γι' αυτόν μια τεράστια αμοιβή.». * «Το Κεφάλαιο «Κουλ Χούα Αλλάχου Άχαντ [112]» είναι ισάξιο με το ένα τρίτο του Κορανίου.»
10	Η αμοιβή γι' αυτούς που καλούν στις προσευχές (Μου'αδενείν)	* «Οποιος άνθρωπος, τζίνν ή πράγμα ακούσει τη φωνή του Μου'αδενίν (αυτού που καλεί για την προσευχή), θα καταθέσει γι' αυτόν ως μάρτυρας την Ημέρα της Ανάστασης.» * «Αλ-Μου'αδενούν (Αυτοί που καλούν στην προσευχή) θα έχουν τους μακρύτερους λαιμούς την Ημέρα της Ανάστασης.»
11	Η επανάληψη μετά από τον Αλ-Μου'αδενίν (αυτόν που καλεί στην προσευχή) και η ικεσία έπειτα	«Οποιος λέει αφού ακούσει το 'Αδάν (κάλεσμα για την προσευχή) “Αλλάχονμα Ράμπα χάδιχι Αντ-Ντά’ονατι Ετ-Τάμα, ονά Ασ-Σαλάτι Ελ-Κά’ίμα, Άτι Μωχάμμανταν Αλ-Ονασίλατα ονά Αλ-Φαντίλα, ονά Εμπ’άθουχον Μακάμαν Μαχμούνταν Αλ-Λάδδι Ουα‘άντταχον” (Ω, Αλλάχ, Κύριε αυτού του τέλειου καλέσματος (του Μονοθεϊσμού) και Κύριε αυτής της καθιερωμένης προσευχής, Δώσε στον Μωχάμμαντ υψηλή μοναδική θέση στον Παράδεισο και μεγάλη αρετή, και Στείλε τον στην ευλογημένη θέση (το να μεσολαβήσει για τους ανθρώπους κατά την Ημέρα της Κρίσεως), την οποία του έχεις Υποσχεθεί, η μεσολάβησή μου θα έρθει σ' αυτόν κατά την Ημέρα της Ανάστασης.»
12	Η τελειότητα κατά τη Νίψη (Ουντού')	«Οποιος τελεί τη νίψη και το κάνει με τέλειο τρόπο, οι αμαρτίες του θα αφαιρεθούν από το σώμα του, ακόμα και κάτω από τα νύχια των χεριών και των ποδιών του.»
13	Η ικεσία μετά τη Νίψη (Ουντού')	«Σε όποιον από σας τελεί τη νίψη και το κάνει με τον τελειότερο τρόπο, και έπειτα λέει “Ασχάντον αν λα ιλάχα ίλλα Αλλά, ονά άννα Μωχάμμανταν ‘άμπντον Αλλάχι ονά ρασσούλονχον” (Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος και Αγγελιαφόρος Του), οι οχτώ πύλες του Παραδείσου θα ανοιχτούν γι' αυτόν, και θα εισέλθει μέσα από όποια θέλει.» (Μόσιευ)
14	Η προσευχή δύο Ράκ‘α μετά τη Νίψη	«Σε όποιον Μουσουλμάνο, που τελεί τη νίψη και το κάνει με τον τελειότερο τρόπο, και έπειτα σηκώνεται και κάνει προσευχή δύο Ράκ‘α με το πρόσωπο και την καρδιά του στραμμένα προς τον Αλλάχ, η είσοδος του Παραδείσου θα του ανήκει δικαιωματικά.»
15	Πολλά βήματα προς το Τζαμί (Μάστζιντ)	«Οποιος πηγαίνει στο Τζαμί, το ένα βήμα του σβήνει μια Σάι’α (πόντος κακών πράξεων) και το επόμενο καταγράφει γι' αυτόν μία Χάστανα (πόντος καλών πράξεων), καθώς πηγαίνει και επιστρέφει.» (Αγμοντ)
16	Η προετοιμασία και το να πηγαίνει κανείς νωρίτερα στο Τζαμί για την προσευχή της Παρασκευής	«Οποιος κάνει μπάνιο (Ιγτισάλ - Γούσλ) την ημέρα της Τζούμου‘α (Παρασκευή), και πλένεται καλά, και έπειτα πηγαίνει (πολύ) νωρίς και περπατά και δεν ιππεύει, και πηγαίνει κοντά στον Ιμάμη και ακούει και δεν επιδίδεται σε άσκοπες συζητήσεις, θα λάβει την αμοιβή για κάθε βήμα ισάξια με την αμοιβή των πράξεων ενός χρόνου νηστείας και νυχτερινής προσευχής.»
17	Το να φτάνει κανείς στο Τακμπείρατ Αλ- Ιχράμ (ρήση Αλλάχου Άκμπαρ) της προσευχής	«Οποιος προσεύχεται για χάρη του Αλλάχ για σαράντα ημέρες στο Τζαμί (τις υποχρεωτικές προσευχές μαζί με άλλους - Σαλάτ Αλ-Τζαμά‘α) και φτάνει πριν την πρώτη Τακμπείρα (Τακμπείρατ Αλ-Ιχράμ) της προσευχής, θα καταγραφεί ως ελεύθερος από αυτά τα δυο: από το Πυρ της Κολάσεως και την υποκρισία.»

18	Υποχρεωτική προσευχή μαζί με άλλους.	«Η εκτέλεση της υποχρεωτικής προσευχής μαζί με άλλους, είναι καλύτερη από το να εκτελείται ατομικά, κατά είκοσι εφτά βαθμίδες (του Παραδείσου).»
19	Οι προσευχές ‘Ισα και Φάτζρ μαζί με άλλους.	«Όποιος εκτελεί την Αλ-‘Ισά’ μαζί με άλλους, είναι σαν να περνούσε τη μισή νύχτα προσευχόμενος τη νυχτερινή προσευχή. Και όποιος εκτελεί την Αλ-Φάτζρ μαζί με άλλους, είναι σαν να προσευχόταν ολόκληρη τη νύχτα.»
20	Η προσευχή στην πρώτη σειρά	«Αν οι άνθρωποι γνώριζαν πόση είναι η αμοιβή που έχει το κάλεσμα για την προσευχή και η προσευχή στην πρώτη σειρά, και δεν έβρισκαν κανένα τρόπο (για να βρίσκονται στην πρώτη σειρά), παρά το να τραβούν κλήρους, θα τραβούσαν κλήρους.»
21	Η τακτική εκτέλεση προαιρετικών προσευχών	«Όποιος προσεύχεται για ένα μερόνυχτο δώδεκα Ράκ‘α (προαιρετικών προσευχών), θα χτιστεί γι’ αυτόν ένα σπίτι στον Παράδεισο: τέσσερα πριν τη Δουρχ και δύο μετά, δύο μετά τη Μάγγριμπ, δύο μετά την Ισα, και δύο πριν τη Φατζρ.»
22	Αφθονες προαιρετικές προσευχές	«Πέστε πρηνείς πολλές φορές για τον Αλλάχ, γιατί κάθε φορά που πέφτετε πρηνείς ο Αλλάχ θα σας υψώνει γι’ αυτό μία βαθμίδα και θα αφαιρεί μία αμαρτία σας.» «Μια προαιρετική προσευχή από ένα άτομο χωρίς να τον βλέπουν άλλοι, ισοδυναμεί με είκοσι πέντε προαιρετικές προσευχές ενώ τον βλέπουν οι άλλοι.»
23	Η προαιρετική προσευχή πριν τη Φατζρ και την υποχρεωτική προσευχή Αλ-Φατζρ	«Τα δύο προαιρετικά Ράκ‘α πριν τη Φατζρ είναι καλύτερα από αυτόν τον κόσμο και απ’ ό,τι βρίσκεται σ’ αυτόν.» «Όποιος εκτελεί την πρωινή προσευχή βρίσκεται υπό την προστασία του Αλλάχ.»
24	Η προσευχή του πρωινού μετά την ανατολή του ηλίου (Σαλά Αντ-Ντούχα)	«Κάθε πρωί οφείλεται μια ελεημοσύνη για κάθε άρθρωση του ατόμου, επομένως κάθε Τασμάχ (ρήση “Σουμπχάνα Αλλάχ”) αποτελεί πράξη ελεημοσύνης, και κάθε Ταχμείντ (ρήση “Αλ-Χάμντον Λελλάχ”) αποτελεί πράξη ελεημοσύνης, και κάθε Ταχλίλ (ρήση “Λα ίλλαχα ίλλα Αλλάχ”) αποτελεί πράξη ελεημοσύνης, και κάθε Τακμπείρ (ρήση “Αλλάχον Άκμπαρ”) αποτελεί πράξη ελεημοσύνης, και κάθε εντολή για το καλό αποτελεί πράξη ελεημοσύνης, και κάθε απαγόρευση για το κακό αποτελεί πράξη ελεημοσύνης. Η προσφορά δύο Ράκ‘α κατά το μέσο του πρωινού (Ντούχα) επαρκεί για όλα αυτά.»
25	Το να κάθεται κανείς στη θέση της προσευχής του μνημονεύοντας τον Αλλάχ	«Οι άγγελοι προσεύχονται για κάποιον (κάνοντας επίκληση στον Αλλάχ να τον Συγχωρέσει) εφ’ όσον βρίσκεται στη θέση της προσευχής του και δεν ακυρώνει τη νίψη του (αερίζεται). Λένε, “Αλλάχομα Τγφιρ Λάχου (Ω, Αλλάχ συγχώρεσέ τον)”, “Αλλάχομα Ερχάμουχου (Ω, Αλλάχ, ελέησέ τον)”.»
26	Η μνημόνευση του Αλλάχ μέχρι την ανατολή του ηλίου μετά τη Σαλά Αλ-Φατζρ συλλογικά και στη συνέχεια η προσφορά δύο Ράκ‘α	«Όποιος τελεί τη Σαλά Αλ-Φατζρ συλλογικά, και στη συνέχεια κάθεται και μνημονεύει τον Αλλάχ μέχρι την ανατολή του ηλίου κι έπειτα προσφέρει δύο Ράκ‘α, θα ανταμειφθεί σαν να έχει κάνει Χατζ και ‘Ούμρα, ολοκληρωμένα, ολοκληρωμένα, ολοκληρωμένα.»
27	Το να ξυπνά κάποιος τη νύχτα και να ξυπνά και τη σύζυγό του	«Όποιος ξυπνά τη νύχτα και ξυπνά και τη σύζυγό του, και στη συνέχεια προσφέρουν και οι δύο δύο Ράκ‘α, θα καταγραφούν από τους άντρες και τις γυναίκες που μνημονεύουν πολύ τον Αλλάχ.»
28	Η πρόθεση να ξυπνά κανείς τη νύχτα για προαιρετικές προσευχές κι έπειτα το να τον παίρνει ο ύπνος	«Όποιος παραλείπει μια συχνή προαιρετική προσευχή τη νύχτα γιατί τον παίρνει ο ύπνος, ο Αλλάχ γράφει γι’ αυτόν την ανταμοιβή γι’ αυτήν την προσευχή, και ο ύπνος του συνιστά ελεημοσύνη.»

29	<p>«Το να λέει κανείς, εισερχόμενος στην αγορά...»</p>	<p>«Αα ιλάχα ίλλα Αλλάχον Ουάχνταχον λα σαρίκα Λάχ, Λάχον Αλ-Μούλκον ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, Γιούχει ονά Γιονμίτ, ονά Χούνα Χάλιον λα γιαμούτ, Μπιγιάντιχι Ελ-Χάρουν ονά Χούνα ‘άλα κόλα σά’ιν Καντείρ.» (Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, χωρίς εταίρους, σ' Αυτόν Ανήκει ολόκληρη η Κυριαρχία και ο Έπαινος. Αυτός Δίνει ζωή και Προκαλεί το θάνατο, και Αυτός είναι Ζων και ποτέ δεν πεθαίνει. Στα χέρια του βρίσκεται κάθε καλό και είναι Πανίσχυρος πάνω στα πάντα). Όταν κανείς λέει το παραπάνω, ο Αλλάχ γράφει ένα εκατομμύριο Χασσανάτ (πόντους καλών πράξεων) γι' αυτόν και θα σβήσει ένα εκατομμύριο Σαι' áτ (πόντους κακών πράξεων), και θα τον εξυψώσει κατά ένα εκατομμύριο βαθμίδες, και θα χτίσει γι' αυτόν ένα σπίτι στον Παράδεισο.)</p>
30	<p>Η ρήση των φράσεων Σουμπχάνα Αλλάχ, Αλ-Χάμντον Λιλλάχ, και Αλλάχον Ακμπαρ, τριάντα τρεις φορές την καθεμία, και στο τέλος η ρήση μια φορά της φράσης Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ.... μετά τις υποχρεωτικές προσευχές</p>	<p>«Οσοι λένε <i>Σουμπχάνα Αλλάχ, Αλ-Χάμντον Λιλλάχ, και Αλλάχον Ακμπαρ</i> (Δόξα στον Αλλάχ. Κάθε έπαινος ανήκει στον Αλλάχ. Και ο Αλλάχ είναι ο Μέγιστος), τριάντα τρεις φορές το καθένα, επομένως ενενήντα εννέα φορές συνολικά, και στη συνέχεια λένε για την εκατοστή φορά «<i>Αα ιλάχα ίλλα Αλλάχον Ουάχνταχον λα σαρίκα Λάχ, Λάχον Αλ-Μούλκον ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, ονά Χούνα ‘άλα κόλα σά’ιν Καντείρ.</i>» (Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, χωρίς εταίρους, σ' Αυτόν Ανήκει ολόκληρη η Κυριαρχία και ο Έπαινος. Και είναι Πανίσχυρος πάνω στα πάντα) μετά την προσευχή, οι αμαρτίες τους θα συγχωρεθούν, ακόμα κι αν ήταν σαν τον αφρό της θάλασσας.»</p>
31	<p>Η απαγγελία του Αγιατ-Αλ-Κούρσι μετά τις υποχρεωτικές προσευχές</p>	<p>«Οποιον απαγγέλλει το Αγιατ Αλ-Κούρσι [2:255] μετά από κάθε μία από τις υποχρεωτικές προσευχές, τίποτα δε θα τον εμποδίσει από την είσοδο στον Παράδεισο, παρά μόνο το ότι δεν έχει πεθάνει ακόμα.»</p>
32	<p>Η επίσκεψη στους ασθενείς</p>	<p>«Για κάθε Μουσουλμάνο που επισκέπτεται κάποιον άλλον ασθενή Μουσουλμάνο το πρωί, εβδομήντα χιλιάδες άγγελοι προσεύχονται γι' αυτόν μέχρι το απόγευμα, και αν τον επισκεφθεί το απόγευμα, εβδομήντα χιλιάδες άγγελοι προσεύχονται γι' αυτόν μέχρι το πρωί και θα αποκτήσει έναν κήπο στον Παράδεισο.»</p>
33	<p>Η ικεσία όταν βλέπει κανείς κάποιον που έχει κάποια σωματική αναπτηρία</p>	<p>«Οποιος είδε κάποιον να έχει κάποια σωματική αναπτηρία, και τότε είπε, «<i>Αλ-Χάμντον Λιλλάχι Ελ-Λάδδι ‘Αφάνι μίμμα Εμπταλάκα μπάχι ονά Φαντάλνι ‘άλα καθίριν μίμμαν Χάλακα ταφντίλα</i>» (Δόξα στον Αλλάχ, που με έχει σώσει από αυτό με το οποίο Δοκιμάζει εσένα (δηλ. την αναπτηρία ή την ασθένειά σου), και με έχει Ευνοήσει σε σχέση με άλλα πλάσματά <i>Tou</i>), δε θα τον βρει μια τέτοια δοκιμασία.»</p>
34	<p>Το να δίνει κανείς κουράγιο σε κάποιον άλλον</p>	<p>«Οποιος δίνει κουράγιο σε κάποιον που έπαθε κάποια συμφορά θα λάβει παρόμοια αμοιβή με αυτή που θα λάβει ο πληγμένος (λόγω της υπομονής του).»</p>
35	<p>Η επικήδεια προσευχή και η συνοδεία του νεκρού στο νεκροταφείο μέχρι την ταφή</p>	<p>«Οποιος παρίσταται στην επικήδεια προσευχή μέχρι αυτή να τελεστεί, θα λάβει ένα Κιράτ ανταμοιβή, και όποιος παραμείνει μέχρι την ταφή, θα λάβει δύο Κιράτ.» Τον ρώτησαν, «Πόσο είναι δύο Κιράτ;» Εκείνος απάντησε, «Οσο δύο μεγάλα βουνά. Ο Ιμπν ‘Ούμαρ (^{η εναρέστηση τού} αλλάχ επ’ αυτού) είπε, «Εχουμε χάσει πολλά Κιράτ.»</p>
36	<p>Η ανέγερση ενός Τζαμιού ή η βοήθεια για την ανέγερσή του</p>	<p>«Οποιος χτίζει Τζαμί για τον Αλλάχ, ακόμα και στο μέγεθος μιας μικρής φωλιάς, ο Αλλάχ θα χτίσει γι' αυτόν ένα σπίτι στον Παράδεισο.»</p>
37	<p>Το ξόδεμα και η παραχώρηση</p>	<p>«Κάθε πρωί που έρχεται κατεβαίνουν δύο άγγελοι και ο ένας απ’ αυτούς λέει. ‘Ω, Αλλάχ, γι’ αυτόν που ξοδεύει,</p>

	χρημάτων για Χάρη του Αλλάχ	Αναπλήρωσέ του και με περισσότερα”, και ο άλλος λέει, “Ω, Αλλάχ, γι’ αυτόν που είναι φειδωλός, Προκάλεσέ του ζημία.”»
38	Η ελεημοσύνη	* «Ενα ντίρχαμ ριχάμε εκατό χιλιάδες ντίρχαμ». Τον ρώτησαν, «Πώς έγινε αυτό?». Εκείνος είπε, «Ηταν κάποιος που είχε δύο ντίρχαμ και έδωσε το ένα για ελεημοσύνη, και ήταν και κάποιος πολύ πλούσιος που πήγε σε ένα κομμάτι από την περιουσία του και πήρε εκατό χιλιάδες ντίρχαμ και τα έδωσε ως ελεημοσύνη». * «Οποιος Μουσουλμάνος φυτεύει ένα δέντρο ή σπέρνει ένα χωράφι και έπειτα ένα πουλί, άνθρωπος, ή ζώο τρώει απ’ αυτό, θα αμειφθεί για αυτό ως ελεημοσύνη.»
39	Το να δανείζει κανείς χωρίς τόκο	«Οποιος Μουσουλμάνος δανείζει άλλον μουσουλμάνο δύο φορές, θα λάβει αμοιβή σαν να έδινε αυτό σε ελεημοσύνη μία φορά.»
40	Το να είναι κανείς υπομονετικός με τους ανθρώπους που βρίσκονται σε δυσκολία (όταν του έχει δώσει δάνειο)	«Οποιος δανείζει κάποιον που αντιμετωπίζει δυσκολίες (για κάποιο συμφωνημένο χρονικό διάστημα), θα αμειφθεί για κάθε μέρα μέχρι το χρόνο της αποπληρωμής σα να είχε δώσει ελεημοσύνη (μια φορά). Αν περιμένει μετά το χρόνο της αποπληρωμής, τότε θα αμειφθεί για κάθε μέρα σα να είχε δώσει διπλά αυτό το ποσό σε ελεημοσύνη.»
41	Η νηστεία για χάρη του Αλλάχ	«Οποιος νηστεύει μια μέρα για χάρη του Αλλάχ, ο Αλλάχ θα απομακρύνει το πρόσωπό του από το Πυρ της Κολάσεως σε απόσταση εβδομήντα χρόνων.»
42	Η νηστεία για τρεις ημέρες κάθε μήνα, και την Ημέρα του ‘Άραφα και την Ημέρα του ‘Ασούρα’	«Η νηστεία κάθε μήνα για τρεις μέρες είναι σαν τη νηστεία για πάντα.» «Ο Προφήτης (^{Σάλα} _{·Αλλάχ} ^{Αλλάχον} _{·ονά} ^{Σάλαμ}) ρωτήθηκε για τη νηστεία την Ημέρα του ‘Άραφα, και είπε: «Εξιλεώνει από τις αμαρτίες του προηγούμενου και του επόμενου χρόνου.» «Ρωτήθηκε για τη νηστεία την Ημέρα του ‘Ασούρα’, και είπε: «Εξιλεώνει από τις αμαρτίες του προηγούμενου χρόνου.»
43	Η νηστεία για έξι μέρες του μήνα Σαουάλ	«Οποιος νηστεύει ολόκληρο το μήνα Ραμαντάν και ακολούθως έξι μέρες του Σαουάλ, είναι σα να νήστευε για πάντα»
44	Το να τελεί κανείς την Σαλάτ Ατ-Ταραούνιχ με τον Ιμάμη, μέχρι εκείνος να τελειώσει	«Όταν κάποιος προσεύχεται (Σαλάτ Ατ-Ταραούνιχ) με τον Ιμάμη της προσευχής μέχρι εκείνος να τελειώσει, θα μετρηθεί γι’ αυτόν σαν να προσευχόταν ολόκληρη τη νύχτα.»
45	Η ‘Ούμρα το μήνα Ραμαντάν	«Η ‘Ούμρα κατά το Ραμαντάν ισοδυναμεί με το Προσκύνημα». Σύμφωνα με μια άλλη αφήγηση, «ένα προσκύνημα μαζί μου» «Οποιος περιέρχεται την Κάμπα επτά φορές, κι έπειτα προσφέρει δύο Ράκ‘α, είναι σα να έχει ελευθερώσει έναν δούλο.»
46	Προσκύνημα με ευσέβεια (αποδεκτό από τον Αλλάχ)	«Οποιος κάνει προσκύνημα (για τον Αλλάχ) και δε μιλά ή δρα απρεπώς ή κακόβουλα, θα επιστρέψει σα νεογέννητο.» «Η αμοιβή για ένα ευσέβες προσκύνημα δε θα είναι παρά μόνον ο Παράδεισος.»
47	Καλές πράξεις τις πρώτες δέκα μέρες του Δουλ-Χίτζα	«Δεν υπάρχουν μέρες πιο αγαπητές για τον Αλλάχ στις οποίες γίνονται καλές πράξεις, από αυτές τις μέρες (δηλ. τις πρώτες δέκα μέρες του Δουλ-Χίτζα)». Είπαν σ’ αυτόν, «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, ούτε καν ο αγώνας στο Δρόμο του Αλλάχ (δεν είναι πιο αγαπητός);». Εκείνος είπε, «Ούτε καν ο αγώνας στο Δρόμο του Αλλάχ, εκτός αν κάποιος πηγαίνει με την ψυχή του και όλον τον πλούτο του και χάσει και τα δύο.»
48	Ο σφαγιασμός	«Οι Σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα} _{·Αλλάχ} ^{Αλλάχον} _{·ονά} ^{Σάλαμ}) είπαν, «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, τι είναι αυτά τα Αλ-’Ουντχίγια». Εκείνος είπε, «Η Σούννα του

	(Αλ-Ουντχίγια)	πατέρα σας, Ιμπραχήμ (Αβραάμ).». Είπαν, «Και τι λαμβάνουμε επ' αυτά, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;». Εκείνος είπε, «Για κάθε τρίχα μια καλή πράξη.». Εκείνοι είπαν, «Και από την προβιά, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ;». Εκείνος είπε, «Και για κάθε τρίχα της προβιάς μια καλή πράξη.»
49	Η αμοιβή για τον λόγιο	«Η υπεροχή του πολυμαθούς λογίου ως προς τον λάτρη είναι σαν την υπεροχή μου ως προς τον χαμηλότερο από σας.». Έπειτα, ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ είπε, «Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ, οι άγγελοι Του και οι κάτοικοι των Ουρανών και της Γης, ακόμα κι ένα μυρμήγκι στην τρύπα του κι ένα ψάρι, προσεύχονται γι' αυτόν που διδάσκει γνώση στους ανθρώπους.»
50	Το κλάμα από φόβο για τον Αλλάχ και το να φυλάει κανείς κάτι για χάρη του Αλλάχ	«Δύο μάτια δε θα αγγίξουν το Πυρ της Κολάσεως: το μάτι που κλαίει από φόβο για τον Αλλάχ· και το μάτι που παραμένει ξύπνιο φυλάγοντας κάτι για χάρη του Αλλάχ.»
51	Το να χάσει κανείς τα μικρά παιδιά του	«Οποιου Μουσουλμάνου τρία από τα παιδιά πεθαίνουν, χωρίς να φτάσουν την ηλικία της αμαρτίας (εφηβεία), ο Αλλάχ θα τον εισάγει στον Παράδεισο από το έλεος Του γι' αυτά.»
52	Το να λάβει κανείς τη δοκιμασία του να χάσει την όρασή του και να επιδείξει υπομονή	«Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ λέει, “Αν Δοκιμάσω τον δούλο Μου με τα δυο αγαπητά του (μάτια), και παραμείνει υπομονετικός, τότε θα τον Αποζημιώσω γι' αυτά με τον Παράδεισο.”»
53	Η αποφυγή κάποιου πράγματος από ευσέβεια	«Δεν θα αφήσετε κάτι από ευσέβεια προς τον Αλλάχ, Τον Παντοδύναμο, τον Μεγαλειώδη, χωρίς ο Αλλάχ να σας δώσει κάτι καλύτερο.»
54	Η προστασία της γλώσσας και των απόκρυφων σημείων	«Οποιος μου εγγυηθεί τι βρίσκεται ανάμεσα στα σαγόνια του και τι βρίσκεται ανάμεσα στα πόδια του, εγώ θα εγγυηθώ γι' αυτόν τον Παράδεισο.»
55	Το να λέει κανείς «εις το όνομα του Αλλάχ»	«Αν κάποιος άνδρας μνημονεύει τον Αλλάχ καθώς μπαίνει στο σπίτι του και πριν φάει, ο Σατανάς λέει (στους άλλους σατανάδες): “Δεν υπάρχει χώρος να μείνετε εδώ τη νύχτα, ούτε φαγητό.” Και αν δεν μνημονεύει τον Αλλάχ καθώς μπαίνει στο σπίτι του, ο Σατανάς λέει: “Βρήκατε ένα μέρος να περάσετε τη νύχτα.” Και αν δεν μνημονεύει τον Αλλάχ πριν φάει, ο Σατανάς λέει: “Βρήκατε ένα μέρος για να περάσετε τη νύχτα και να δειπνήσετε.”»
56	Η ικεσία προς τον Αλλάχ μετά το φαγητό, και κατά την ένδυση	* «Για όποιον τρώει και έπειτα λέει, “ Αλ-Χάμντον Λιλλάχι Αλ-Λάδδι Άτ’άμνι χάδα ονά Ραζακανίγιαχον μιν γάρι χάονλιν μίννι ονά λα κούνωα ” (Δόξα στον Αλλάχ που μου έδωσε αυτό το φαγητό, και μου το παραχώρησε, χωρίς δύναμη από μέρους μου), ο Αλλάχ θα συγχωρήσει τις προηγούμενες αμαρτίες του.» * «Για όποιον φορά καινούρια ενδύματα και έπειτα λέει, “ Αλ-Χάμντον Λιλλάχι Αλ-Λάδδι Κασάνι χάδα ονά Ραζακανίγιαχον μιν γάρι χάονλιν μίννι ονά λα κούνωα ” (Δόξα στον Αλλάχ που μου έδωσε αυτό το ένδυμα, και μου το παραχώρησε, χωρίς δύναμη από μέρους μου), ο Αλλάχ θα συγχωρήσει τις προηγούμενες αμαρτίες του.»
57	Η επιθυμία για ελάττωση του φορτίου που κουβαλά κάποιος	Η Φάτιμα (^{η ευαρέστηση του} ^{Αλλάχ} ^{επ'} ^{αυτής}) ζήτησε από τον Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{Αλλάχι} ^{ονά} ^{Σάλαμ}). Εναν υπηρέτη, και έτσι εκείνος απάντησε σ' αυτή και στον ‘Αλι (^{η ευαρέστηση του} ^{Αλλάχ} ^{επ'} ^{αυτού}). ‘Να μη σας οδηγήσω σε κάτι καλύτερο απ' ό,τι μου ζητήσατε; Όταν αποσύρεστε στο κρεβάτι σας, να λέτε, ‘ Αλλάχον Ακμπαρ ’ (Ο Αλλάχ είναι ο Μέγιστος) τριάντα τέσσερις φορές, ‘ Σουμπτχάνα Αλλάχ ’ (Δόξα στον Αλλάχ) τριάντα τρεις φορές, και ‘ Αλ-Χάμντον Λιλλάσ ’ (Κάθε ευχαριστία ανήκει στον Αλλάχ) τριάντα τρεις φορές. Αυτό είναι καλύτερο για σας από έναν υπηρέτη.’

58	Η ικεσία πριν τη σεξουαλική επαφή	«Αν κάποιος από σας επιθυμεί να προσεγγίσει τη σύζυγό του και πει, “ Αλλάχοντα Τζάνιμπνα Ασ-Σαΐτάνα ονά Τζάνιμπι Εσ-Σαΐτάνα μα Ραζάκτανα. ” (Στο Όνομα του Αλλάχ. Ω, Αλλάχ, κράτησε το Σατανά μακριά από μας και κράτησε το Σατανά μακριά από αυτό που Εσύ μας παραχώρησες (δηλ. το παιδί)), τότε αν ο Αλλάχ τους χαρίσει παιδί, ο Σατανάς δεν θα το βλάψει ποτέ.»
59	Η ευχαρίστηση του άνδρα από τη σύζυγό του	* «Αν μια γυναίκα τελεί τις πέντε προσευχές της, και νηστεύει το μήνα της (το Ραμαντάν), και προστατεύει τα απόκρυφα σημεία της, και υπακούει το σύζυγό της, θα ειπωθεί σε αυτή : ‘Μπες στον Παράδεισο από όποια πύλη επιθυμείς.’ » * «Οποια γυναίκα πεθαίνει και ο σύζυγός της είναι ευχαριστημένος μαζί της, θα εισέλθει στον Παράδεισο.»
60	Η καλή συμπεριφορά στους γονείς και η διατήρηση των δεσμών με τους εξ' αίματος συγγενείς	* «Η ευχαρίστηση του Αλλάχ βρίσκεται στην ευχαρίστηση των γονέων.» * «Οποιος ευχαριστιέται με το να αυξήσει πλουσιοπάροχα τα μέσα επιβίωσής του και το χρόνο ζωής του, ας διατηρήσει τις σχέσεις με τους εξ' αίματος συγγενείς του.»
61	Η κηδεμονία των ορφανών	«Εγώ και ο κηδεμόνας ενός ορφανού είμαστε σαν αυτούς τους δύο στον Παράδεισο.» Έδειξε έπειτα ενώνοντας τα δύο δαχτυλά του, τον δείκτη και το μέσο.
62	Οι καλοί ηθικοί τρόποι	«Ο πιστός φτάνει με τους καλούς ηθικούς τρόπους τη βαθμίδα του απόμου που νηστεύει συνεχώς και προσεύχεται συνεχώς τη νύχτα..» «...και ένα σπίτι στο ψηλότερο σημείο του Παραδείσου για αυτόν που έχει καλούς ηθικούς τρόπους.»
63	Το έλεος για τα πλάσματα και η συμπόνια γι' αυτά	«Ο Αλλάχ Ελεεί από τους δούλους Του μόνο εκείνους που δείχνουν έλεος.» «Δείξτε έλεος σε όσους βρίσκονται στη γη, και Αυτός που βρίσκεται στον ουρανό θα δείξει έλεος σε σας.»
64	Το να επιθυμεί κανείς το καλό για τους Μουσουλμάνους	«Κανείς από σας δεν πιστεύει μέχρι να αγαπήσει για τον αδελφό του, αυτά που αγαπά για τον ίδιο.»
65	Η σεμνότητα	* «Η σεμνότητα δεν φέρνει τίποτα άλλο, παρά καλό.» * «Η σεμνότητα είναι μέρος της πίστης.» * «Τέσσερα πράγματα είναι από τη Σούννα των Προφητών: σεμνότητα, ευωδία, Σιουάκ και γάμος.»
66	Οι αρχικοί χαιρετισμοί	«Ένας άνδρας ήρθε στον Προφήτη (^{Σάλα} _{Αλλάχον} ^{‘Αλάγη} _{ονά} ^{Σάλαμ}) και του είπε, “ Ασ-Σαλάμον ‘Αλάκονυ ” (ειρήνη σε σένα). Ο Προφήτης (^{Σάλα} _{Αλλάχ} ^{ονά} _{Σάλαμ}) τότε είπε, “Δέκα.” Κάποιος άλλος ήρθε και είπε, “ Ασ-Σαλάμον ‘Αλάκονυ ονά Ράχματον Αλλάχ ” (ειρήνη και το Έλεος του Αλλάχ σε σένα). Ο Προφήτης (^{Σάλα} _{Αλλάχον} ^{ονά} _{Σάλαμ}) τότε είπε, “Είκοσι.” Ένας τρίτος άνδρας ήρθε και του είπε, “ Ασ-Σαλάμον ‘Αλάκονυ ονά Ράχματον Αλλάχ ονά Μπαρακάτον ” (ειρήνη και το Έλεος του Αλλάχ και οι ευλογίες Του σε σένα). Τότε ο Προφήτης (^{Σάλα} _{Αλλάχον} ^{ονά} _{Σάλαμ}) είπε, “Τριάντα.” Εννοώντας Χασσανάτ (πόντους καλών πράξεων).» (καθώς μία καλή πράξη αυξάνεται επί δέκα φορές).
67	Η χειραψία κατά τη συνάντηση	«Δεν υπάρχουν δύο Μουσουλμάνοι που συναντιούνται και κάνουν χειραψία, χωρίς να συγχωρούνται πριν χωριστούν.»
68	Η υπεράσπιση της τιμής των Μουσουλμάνων αδελφών	«Οποιος υπερασπίζεται την τιμή του αδερφού του, ο Αλλάχ θα αποτρέψει το Πυρ από το πρόσωπό του κατά την Ημέρα της Κρίσεως.»
69	Η αγάπη για τους ενάρετους και το να κάθεται κανείς μαζί τους	«Είσαι με αυτούς που αγαπάς.» Ο Άνας υπν Μάλικ, (^η _{Αλλάχ} ^{επ'} _{αυτού}) είπε ότι οι Σύντροφοι δεν ήταν τόσο ευχαριστημένοι με τίποτα, όσο ήταν από αυτό το Χαντίθ.
70	Η αγάπη μεταξύ	«Ο Αλλάχ ο Παντοδύναμος και ο Μεγαλοπρεπής είπε, “Αυτοί που

	κάποιων για χάρη του Αλλάχ	αγαπούν ο ένας τον άλλο για χάρη της Μεγαλειότητάς Μου θα λάβουν άμβωνες φωτός και ακόμη και οι προφήτες και οι μάρτυρες θα τους κοιτάζουν με εκτίμηση επιθυμώντας να λάβουν τέτοια θέση μαζί με τις υπόλοιπες υψηλές θέσεις που κατέχουν.”»
71	Η ικεσία για τους Μουσουλμάνους αδελφούς	«Η ικεσία κάποιου μουσουλμάνου για το μουσουλμάνο αδελφό του, ενώ εκείνος είναι απόν, εισακούεται, και στο κεφάλι του βρίσκεται ένας αρμόδιος ἄγγελος, που θα του πει όταν κάνει ικεσία για τον αδελφό του: “Αμήν, και για σένα ομοίως”..»
72	Η αναζήτηση συγχώρησης για τους Μουσουλμάνους ἀνδρες και γυναίκες	«Για όποιον αναζητά συγχώρηση για τους Μουσουλμάνους ἀνδρες και γυναίκες, ο Αλλάχ θα γράψει για εκείνον μια Χάσσανα για κάθε πιστό ἀνδρα και γυναίκα.»
73	Η αφαίρεση κάποιου εμποδίου από το δρόμο	«Είδα κάποιον να απολαμβάνει τον Παράδεισο γιατί έκουψε ένα δέντρο από το μονοπάτι των ανθρώπων, το οποίο τους ενοχλούσε..»
74	Η αποχή από την υποκριτική συγκατάβαση και το ψεύδος	«Είμαι ο εγγυητής για ένα σπίτι στην άκρη του Παραδείσου για το άτομο που απέχει από την υποκριτική συγκατάβαση, ακόμη κι αν έχει δίκιο, και για ένα σπίτι στη μέση του Παραδείσου, για το άτομο που απέχει από το ψέμα, ακόμη και αστειευόμενος..»
75	Η συγκράτηση του θυμού	«Οποιον συγκρατεί τον θυμό του, ενώ μπορεί να την διοχετεύσει, ο Αλλάχ θα τον καλέσει την Ημέρα της Ανάστασης μπροστά σε όλα τα δημιουργήματα, ώστε να επιλέξει όποια γυναίκα του Παραδείσου επιθυμεί.»
76	Ο ἐπαινος για κάποιον	«Σε όποιον επαινείτε θα επιβάλλεται ο Παράδεισος, και σε όποιον κακολογείτε θα επιβάλλεται το Πυρ της Κολάσεως: εσείς είστε οι μάρτυρες του Αλλάχ στη γη..»
77	Η ανακούφιση από τις δυστυχίες και η διευκόλυνση των Μουσουλμάνων, η προστασία και η βοήθεια σ' αυτούς.	«Ο Αλλάχ θα ανακουφίσει ένα δεινό από τα μεγαλύτερα δεινά την Ημέρα της Ανάστασης, από όποιον ανακουφίσει ένα επίγειο δεινό από κάποιον πιστό. Ο Αλλάχ θα διευκολύνει σε αυτόν τον κόσμο και τον επόμενο, όποιον διευκολύνει κάποιον που βρίσκεται σε δυσκολία. Ο Αλλάχ θα καλύψει σε αυτόν τον κόσμο και τον επόμενο, όποιον καλύψει (τις ατέλειες και τα σφάλματα) ενός Μουσουλμάνου...»
78	Η ανησυχία για τη Μέλλουσα Ζωή	«Όποιος έχει ως κύρια ανησυχία του τη Μέλλουσα Ζωή, ο Αλλάχ θα γεμίσει την καρδιά του με αίσθημα πλούτου· Θα Συγκεντρώσει όλα του τα σκορπισμένα θέματα (ώστε να μην έχει ανησυχία γι' αυτά), και αυτός ο κόσμος θα εξαναγκαστεί να έλθει σ' εκείνον..»
79	Ο δίκαιος κυβερνήτης, ο ενάρετος νέος, η προσκόλληση στο Τζαμί, η αγάπη για χάρη του Αλλάχ, κλπ...	«Ο Αλλάχ θα δώσει σκιά σε εφτά ανθρώπους την Ημέρα που δεν θα υπάρχει καμία σκιά, παρά μόνο η δική Του: σε έναν δίκαιο κυβερνήτη· σε έναν νέο που ανατράφηκε στη λατρεία του Κύριού του (Αλλάχ)· σε έναν ἀνδρα που η καρδιά του είναι προσκολλημένη στο Τζαμί: σε δύο ανθρώπους που αγαπούν ο ένας τον άλλο για χάρη του Αλλάχ και χωρίζουν μόνο εξαιτίας του Αλλάχ· σε κάποιον που προσπαθεί να τον αποπλανήσει μια όμορφη γυναίκα που κατέχει υψηλή θέση, αλλά εκείνος λέει, “Φοβάμαι τον Αλλάχ”· σε έναν ἀνδρα που κάνει ελεγμοσύνη κρυφά, που ούτε καν το αριστερό του χέρι γνωρίζει τι ξοδεύει το δεξί· και σε ένα άντρα που μνημονεύει τον Αλλάχ απομονωμένος και τα μάτια του πλημμυρίζουν με δάκρυα..»
80	Η ζήτηση συγχώρησης	«Οποιος ζητά συνεχώς από τον Αλλάχ συγχώρηση, τότε ο Αλλάχ θα του χαρίσει διέξοδο από κάθε δυσκολία, και ανακούφιση από κάθε ανησυχία, και θα του Παρέχει αγαθά από εκεί που δεν θα το περιμένει..»

Μερικές Απαγορεύσεις στο Ισλάμ

Αρ.	Οι Απαγορευμένες Πράξεις	Η Απόδειξη της Απαγόρευσης από Αχαντίθ του Προφήτη (<small>Σάλα Αλλάχου Σάλαμ</small>)
1	Η προσπάθεια κάποιου να ευχαριστήσει με τις πράξεις του τους ανθρώπους (αντί για τον Αλλάχ).	«Ο Αλλάχ είπε, ‘Είμαι Πιο Ανεξάρτητος και πιο Πλούσιος από το να έχω οποιονδήποτε εταίρο. Όποιος κάνει μία πράξη, εμπλέκοντας σ’ αυτήν κάποιον εταίρο μαζί με Μένα, θα Εγκαταλείψω αυτόν για εκείνον (τον εταίρο).’»
2	Ενάρετος επιφανειακά και διεφθαρμένος εσωτερικά.	«Στ’ αλήθεια, γνωρίζω ανθρώπους που θα έρθουν την Ημέρα της Ανάστασης με καλές πράξεις όπως τα όρη Τιχάμα, αλλά ο Αλλάχ θα τις κάνει διασκορπισμένη άμμο.». Ο Θαούμπαν είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, περίγραψέ τους σε μας, και πες μας περισσότερα, ώστε να μην γίνουμε σαν αυτούς.» Εκείνος είπε: «Είναι αδελφοί σας και ανήκουν στη φυλή σας, λατρεύουν τη νύχτα όπως κι εσείς, αλλά είναι εκείνοι, που όταν είναι μόνοι τους, παραβιάζουν τις απαγορεύσεις του Αλλάχ.»
3	Αλαζονεία και Ματαιοφροσύνη	«Κανείς που να έχει αλαζονεία, έστω και στο βάρος ενός ατόμου, δεν θα εισέλθει στον Παράδεισο.»
4	Ισμπάλ (Το να φορά κανείς ρούχα που να φτάνουν πολύ κάτω από τους αστραγάλους όπως τα ρούχα των βασιλιάδων που έχουν μακριές ουρές)	«Το Ισμπάλ υπάρχει σε ιερό (ένδυμα για το κάτω μέρος του σώματος), κακείς (πουκάμισο ή ένδυμα για το πάνω μέρος του σώματος, που φτάνει μέχρι κάτω από τους αστραγάλους) και σαρίκι (με ουρά που φτάνει κάτω από τους αστραγάλους). Ο Αλλάχ δεν θα κοιτάξει την Ημέρα της Ανάστασης εκείνον που από περηφάνια αφήνει τα ρούχα του να σέρνονται.»
5	Φθόνος και Ζήλια	«Να απέχετε από το φθόνο, γιατί ο φθόνος καταβροχθίζει τις καλές πράξεις, όπως η φωτιά καταβροχθίζει τα ξηρά ξύλα.» -ή μπορεί να είπε, «το ξηρό χορτάρι.»
6	Τοκογλυφία	«Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (Σάλα Αλλάχου Σάλαμ) καταράστηκε αυτόν που λάμβανε τόκους και αυτόν που τους έδινε.» «Ενα Ntίρχαμ τόκων που λαμβάνει κάποιος εν γνώσει του είναι πιο σοβαρή αμαρτία από τριάντα έξι πράξεις μοιχείας.»
7	Εθισμός σε τοξικές ουσίες	«Ο αλκοολικός αυτός που πιστεύει στη μαγεία· και αυτός που διακόπτει σχέσεις με συγγενείς εξ’ αίματος, δεν θα εισέλθουν στον Παράδεισο» «Η προσευχή κάποιου που ήτιε αλκοόλ, δεν θα γίνει δεκτή για σαράντα ημέρες.»
8	Το να ψεύδεται κανείς	«Αλίμονο σ’ αυτόν που λέει λόγια με ψεύδη για να κάνει τους ανθρώπους να γελάσουν· αλίμονο σ’ αυτόν, αλίμονο σ’ αυτόν!»
9	Το να κατασκοπεύει ή να κρυφακούνει κανείς	«Οποιος κρυφακούνει συζητήσεις ανθρώπων, και εκείνοι το απεχθάνονται, την Ημέρα της Ανάστασης θα χυθεί στα αυτιά του λιωμένος μόλυβδος.»
10	Η Δημιουργία Εικόνων	«Αυτοί που δημιουργούν εικόνες, θα λάβουν τη χειρότερη τιμωρία την Ημέρα της Ανάστασης.» «Οι άγγελοι δεν εισέρχονται σε σπίτι όπου υπάρχει σκύλος ή εικόνα.»
11	Το να μεταφέρει κάνεις λόγια κάποιου σε κάποιον άλλον.	«Αυτός που μεταφέρει τα συκοφαντικά λόγια ανθρώπων σε άλλους ανθρώπους με σκοπό να προκαλέσει διχόνοια μεταξύ τους, δεν θα εισέλθει στον Παράδεισο.»
12	Το να λέει κανείς άσχημα πράγματα για κάποιον που δεν είναι παρών	«Γνωρίζετε τι είναι η Αλ-Γάμπα;» Εκείνοι είπαν, «Ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του γνωρίζουν καλύτερα.» Εκείνος είπε, «Το να αναφέρετε για τον αδελφό σας πράγματα που αυτός απεχθάνεται.» Κάποιος, τότε, είπε, «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, και στην περίπτωση που έχει πράγματι αυτό που θα αναφέρω;» Εκείνος απάντησε, «Αν έχει αυτό που θα αναφέρεις, αυτό ακριβώς είναι η Αλ-Γάμπα, κι αν δεν το έχει, είναι ψευδής κατηγορία.»
13	Το να καταριέται	«Η κατάρα εναντίον ενός πιστού, είναι σαν να τον σκοτώνεις.» «Μην καταριέσαι τον άνεμο, γιατί πράγματι έχει διαταχθεί (από

	κανείς	τον Αλλάχ). Όποιος καταριέται κάτι που δεν αξίζει να το καταραστεί, τότε η κατάρα θα επιστρέψει σ' αυτόν.»
14	Η αποκάλυψη μυστικών	«Από τα χειρότερα άτομα στα μάτια του Αλλάχ την Ημέρα της Ανάστασης, είναι εκείνος που έχει σεξουαλική επαφή με τη σύζυγό του και στη συνέχεια αποκαλύπτει το μυστικό της.»
15	Αισχρολογία	* «Το χειρότερο άτομο στα μάτια του Αλλάχ την Ημέρα της Ανάστασης είναι αυτό που οι άνθρωποι εγκαταλείπουν, φοβούμενοι την αισχρολογία του.» * «Οι περισσότερες αμαρτίες των παιδιών του Αδάμ, προέρχονται από τη γλώσσα τους.»
16	Η κατηγορία ενός Μουσουλμάνου ως άπιστου	«Οποιος λέει στον αδελφό του, ‘Ω, άπιστε,’ η αμαρτία ανήκει σε έναν από τους δύο: αν το άτομο είναι πράγματι άπιστο (τότε η αμαρτία ανήκει σ' αυτόν), ή διαφορετικά, η αμαρτία ανήκει στον ίδιο (σε αυτόν που το είπε).»
17	Η διεκδίκηση σχέσεων με άλλους και όχι με τον πατέρα του	* «Κάθε άνδρας που εν γνώσει του ισχυρίζεται ότι είναι γιος κάποιου άλλου, και όχι του πατέρα του, ο Παράδεισος θα είναι απαγορευμένος γι' αυτόν.» * «Μην αρνείστε τους πατέρες σας, όποιος αρνείται τον πατέρα του έχει τελέσει απιστία.»
18	Ο εκφοβισμός ενός Μουσουλμάνου	* «Δεν επιτρέπεται σε έναν μουσουλμάνο να τρομοκρατεί κάποιον Μουσουλμάνο.» * «Οποιος στρέφει ένα κομμάτι σίδερο (δηλ. όπλο) στον αδελφό του, οι άγγελοι των καταριούνται μέχρι να το αφήσει κάτω.»
19	Η δολοφονία ενός ατόμου που προστατεύεται σε μια Ισλαμική χώρα	«Οποιος σκοτώνει κάποιον μη Μουσουλμάνο σε μια Ισλαμική χώρα χωρίς κάποια δικαιολογία, δεν θα βρει την οσμή του Παραδείσου, και πράγματι η ευωδία του βρίσκεται σε απόσταση εκατό ετών.»
20	Η εχθρότητα με τους Αουλιά' (ευσεβείς δούλους) του Αλλάχ	«Πράγματι, ο Αλλάχ είπε ‘Οποιος δείχνει εχθρότητα σε έναν Ουαλέι (ευσεβή δούλο) Μου, τότε έχω Κηρύξει πόλεμο εναντίον του.»
21	Η συμπεριφορά απέναντι σε έναν υποκριτή ή σε ένα κακόβουλο άτομο ως έντιμο και ως ηγέτη	«Μην πείτε σε έναν υποκριτή, ‘Σάγυντ’ (κύριε), γιατί αν αυτός θεωρείται κύριος (έντιμος και ηγέτης) (ανάμεσά σας), τότε εξοργίσατε τον Κύριό σας.»
22	Η εξαπάτηση ανθρώπων για τους οποίους είστε υπεύθυνοι	«Οποιος δούλος, τον οποίο ο Αλλάχ κάνει υπεύθυνο για μια ομάδα ανθρώπων, πεθάνει την ημέρα που θα πεθάνει, ενώ είναι ανέντιμος προς αυτούς, ο Αλλάχ θα Απαγορεύσει τον Παράδεισο γι' αυτόν.»
23	Το να αποφαίνεται κανείς για θέματα θρησκείας, χωρίς να γνωρίζει	«Σε όποιον δόθηκε η Φάτουα (ετυμηγορία-Φετβά) για θέματα θρησκείας χωρίς γνώση, η αμαρτία ανήκει σ' αυτόν που έδωσε την ετυμηγορία.»
24	Η παράλειψη της προσευχής της Παρασκευής ή της Αλ.-Άσρ	«Οποιος παραλείπει την προσευχή της Παρασκευής τρεις (συνεχόμενες) φορές από αμέλεια, τότε ο Αλλάχ θα σφραγίσει στην καρδιά του την υποκρισία.» -εννοώντας χωρίς μια έγκυρη δικαιολογία.. «Οποιος παραλείπει την Αλ.-Άσρ (απογευματινή) προσευχή, ακυρώνονται οι καλές του πράξεις.»
25	Η εγκατάλειψη της προσευχής	«Αυτό που ξεχωρίζει εμάς από αυτούς (δηλ. τους απίστους) είναι η προσευχή, έτσι όποιος την εγκαταλείπει έχει διαπράξει απιστία.» «Ανάμεσα σ' έναν άνδρα και την ειδωλολατρία και την απιστία βρίσκεται η εγκατάλειψη της προσευχής.»
26	Το να περνά κανείς μπροστά απ' τον άλλον κατά την	«Αν αυτός που περνά μπροστά από κάποιον που προσεύχεται γνώριζε ποια είναι η αμαρτία του, θα ήταν καλύτερο γι' αυτόν να σταθεί εκεί περιμένοντας σαράντα (μέρες, μήνες ή

	προσευχή	χρόνια), από το να περάσει μπροστά του.»
27	Το να ενοχλεί κανείς τους ανθρώπους κατά την προσευχή	«Οποιος έφαγε κρεμμύδι, σκόρδο ή πράσα ας μην πλησιάζει τα Τζαμιά μας, γιατί πράγματι οι άγγελοι πληγώνονται απ' αυτά που πληγώνουν τους γιους του Αδάμ.»
28	Η κλοπή γης	«Οποιος παίρνει άδικα στην κατοχή του έναν πήχυ γης, ο Άλλαχ γι' αυτό θα τον περικυκλώσει με αυτό και ό,τι βρίσκεται κάτω από αυτό μέχρι το έβδομο στρώμα γης (δηλ. μέχρι το κέντρο της γης) την Ημέρα της Ανάστασης.»
29	Το να λέσει κανείς αυτά που εξοργίζουν τον Άλλαχ	«Σ' αλήθεια, ο δούλος μπορεί να ξεστομίσει μια λέξη που εξοργίζει τον Άλλαχ χωρίς να δίνει προσοχή σ' αυτή, που θα τον κάνει να ριχτεί στο Πυρ της Κολάσεως για εβδομήντα έτη.»
30	Το να μιλά κανείς πολύ χωρίς να μνημονεύει τον Άλλαχ	«Μη μιλάτε πολύ χωρίς να μνημονεύετε τον Άλλαχ, γιατί πράγματι το να μιλά κανείς πολύ χωρίς να μνημονεύει τον Άλλαχ, κάνει την καρδιά σκληρή.»
31	Η καυχησιολογία	«Ο πιο απεχθής άνθρωπος για μένα και ο πιο απομακρυσμένος από μένα την Ημέρα της Κρίσης, είναι ο φλύαρος, ο καυχησιάρης, ο αλαζόνας.»
32	Η παραμέληση της μνημόνευσης του Άλλαχ	«Οποια ομάδα συναθροίζεται σε ένα μέρος, στο οποίο δε μνημονεύουν τον Άλλαχ, ούτε ζητάνε από τον Άλλάχ να επαινέσει τον Προφήτη τους, αυτό θα είναι μια πηγή απώλειας γι' αυτούς. Αν Αυτός θέλει, θα τους τιμωρήσει, κι αν Αυτός θέλει, θα τους συγχωρέσει.»
33	Η χαιρεκακία για τα δεινά του αδελφού σου	«Μην χαιρέσαι για τα δεινά του αδελφού σου, μήπως και ο Άλλαχ δείξει έλεος σ' αυτόν και υποβάλλει εσένα σε δοκιμασίες.» «Οποιος περιγελά τον αδελφό του για μια αμαρτία (για την οποία μετανόησε), δεν θα πεθάνει μέχρι (ο ίδιος) να την διαπράξει.»
34	Το να μη μιλά κανείς από πείσμα στον Μουσουλμάνο αδελφό του	«Δεν είναι επιτρεπτό για ένα Μουσουλμάνο το να μη μιλά από πείσμα στον αδελφό του για περισσότερο από τρεις ημέρες, όποιος το κάνει για περισσότερες από τρεις ημέρες και έπειτα πεθάνει, θα εισέλθει στην Κόλαση.»
35	Το να εκθέτει κανείς τις αμαρτίες του δημοσίως	«Όλοι από τους οπαδούς μου θα είναι ασφαλείς από κάθε κακό, εκτός από εκείνους που εκθέτουν δημοσίως τις αμαρτίες τους (δηλ. σαν το να διαπράξει κάποιος κρυφά αμαρτία και στη συνέχεια να υπερηφανευτεί για αυτό δημοσίως).»
36	Οι κακοί τρόποι	«Οι κακοί τρόποι χαλάνε τις καλές πράξεις, όπως το ξύδι χαλάει το μέλι.»
37	Το να παίρνει κανείς τα δώρα πίσω	«Οποιος παίρνει πίσω τα δώρα του είναι σαν ένας σκύλος που τρώει τον εμετό του.» «Δεν επιτρέπεται για έναν άντρα να δώσει ένα δώρο και να το πάρει πίσω..»
38	Η αδικία για το γείτονα	«Το να διαπράξει ένας άνδρας μοιχεία με δέκα γυναίκες θα ήταν μικρότερη αμαρτία γι' αυτόν, από το να διαπράξει μοιχεία με τη σύζυγο του γείτονά του. Και το να έκλεβε κάποιος δέκα σπίτια θα ήταν μικρότερη αμαρτία, από το να κλέψει το σπίτι του γείτονά του.»
39	Το να κοιτά κανείς τις ξένες γυναίκες	«Γράφτηκε εναντίον του γιου το Αδάμ (των ανθρώπων) η μερίδα της παράνομης συνουσίας που θα διαπράξει. Δεν υπάρχει διαφυγή από αυτό. Η παράνομη συνουσία του ματιού είναι το να κοιτάξει (με επιθυμία ή επιμονή), η παράνομη συνουσία του αυτιού είναι η ακοή, η παράνομη συνουσία της γλώσσας είναι ο λόγος, η παράνομη συνουσία του χεριού είναι το άγγιγμα, η παράνομη συνουσία των ποδιών είναι το περπάτημα. Η καρδιά λαχταρά και ποθεί, και τα απόκρυφα σημεία το επιβεβαιώνουν ή το αρνούνται.»
40	Το να αγγίζει ένας άνδρας μια γυναίκα που δεν του επιτρέπεται	«Το να τρυπηθεί κανείς στο κεφάλι με μια σιδερένια βελόνα είναι καλύτερο γι' αυτόν από το να αγγίζει μία γυναίκα που δεν του επιτρέπεται.» «Δεν κάνω χειραγίες με γυναίκες.»

41	Το να παντρευτούν δύο άνδρες ο ένας την κόρη του άλλου, χωρίς προίκα	«Ο Προφήτης (^{Σαλαμάνδρας} Αλλάχι ονά Σάλαμ) απαγόρευσε το Ασ-Σιγάρ.» Σίγκαρ είναι το να κάνει κανείς μια συμφωνία γάμου, κατά την οποία ένας άνδρας παντρεύεται την κόρη ενός άλλου με τον όρο η κόρη του άλλου να δοθεί σ' αυτόν, ώστε να μην πληρωθεί προίκα.
42	Ο θρήνος	«Οποιος πεθαίνει και οι άλλοι θρηνούν γι' αυτόν, θα τιμωρηθεί την Ημέρα της Ανάστασης για το θρήνο που έγινε γι' αυτόν.» (και γι' αυτό πρέπει ο καθένας να συμβουλέψει την οικογένειά του και να γράψει στη διαθήκη του ότι είναι αθώος για όποιον θρηνήσει γι' αυτόν). «Ο νεκρός τιμωρείται στο τάφο του, για το θρήνο που έγινε γι' αυτόν.»
43	Ο όρκος σε άλλον εκτός του Αλλάχ	«Όποιος κάνει έναν όρκο σε άλλον εκτός από το Όνομα του Αλλάχ έχει διαπράξει απιστία ή ειδωλολατρία.» «Όποιος ορκίζεται, ας ορκίζεται στο όνομα του Αλλάχ, ή ας σωπάσει.» «Όποιος ορκίζεται στην αξιοπιστία του δεν είναι ένας από μας.»
44	Η ψευδής κατάθεση	«Όποιος κακόβουλα ορκίζεται μια ψευδή κατάθεση για να πάρει άδικα τις κτήσεις ενός Μουσουλμάνου, θα συναντήσει τον Αλλάχ Οργισμένο με αυτόν.»
45	Οι όρκοι για την πώληση	* «Προσέξετε τους συχνούς όρκους με σκοπό την πώληση, στ' αλήθεια αυτός (ο όρκος) θα κάνει το προϊόν να πωληθεί, μα θα καταστρέψει (όλες τις ευλογίες).» * «Η πώληση με τον όρκο θα κάνει το προϊόν να πωληθεί, μα θα καταστρέψει τις ευλογίες.»
46	Η μίμηση των απίστων	«Όποιος μιμείται έναν λαό είναι ένας απ' αυτούς» «Όποιος μιμείται άλλους από μας, δεν είναι ένας από μας.»
47	Το χτίσιμο πάνω από τάφους	«Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σαλαμάνδρας} Αλλάχι ονά Σάλαμ) απαγόρεψε το σοβάτισμα των τάφων, το να κάθεται κανείς πάνω σ' αυτούς και το χτίσιμο πάνω τους.»
48	Η προδοσία	«Όταν ο Αλλάχ θα συγκεντρώσει τους πρώτους και τους τελευταίους από τους ανθρώπους την Ημέρα της Ανάστασης, θα σηκώνεται μια σημαία για κάθε άτομο που πρόδωσε, και θα ειπωθεί: “Αυτή είναι η προδοσία του τάδε γιο του τάδε”..»
49	Το να κάθεται κανείς πάνω σε τάφους	«Το να καθίσει κανείς πάνω σε αναμμένα κάρβουνα και να κάψει τα ρούχα του και το κάγιμο να φτάσει στο δέρμα του, θα ήταν καλύτερο γι' αυτόν από το να καθίσει πάνω σε έναν τάφο.»
50	Το να επιθυμεί κανείς να εγείρονται οι άλλοι άνθρωποι κατά την είσοδό του σε κάποιον χώρο	«Όποιος επιθυμεί να εγείρονται οι άλλοι κατά την είσοδό του σε κάποιον χώρο, ας περιμένει το κάθισμά του στην φωτιά.»
51	Το να επαιτεί κανείς χωρίς σοβαρή ανάγκη	«Όποιος ανοίγει για τον εαυτό του την πόρτα της επαιτείας, ο Αλλάχ θα Ανοίξει γι' αυτόν την πόρτα της φτώχειας.» «Όποιος ζητά από ανθρώπους τα χρήματά τους για να αυξήσει τον πλούτο του, στ' αλήθεια ζητά αναμμένα κάρβουνα. Είναι στο χέρι του να ζητήσει λιγότερα ή περισσότερα.»
52	Η προσφορά υψηλότερης τιμής, ενώ δεν υπάρχει πρόθεση για αγορά, αλλά μόνο για απάτη	Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σαλαμάνδρας} Αλλάχι ονά Σάλαμ) είπε: «Μην προσφέρετε υψηλότερη τιμή (στην πώληση σε συμφωνία με τον πωλητή ώστε να εξαπατήσετε κάποιον για να προσφέρει μεγαλύτερη τιμή) χωρίς να έχετε την πρόθεση να αγοράσετε. Ούτε κάποιος να διαπραγματεύεται για μια ήδη ολοκληρωμένη συμφωνία πώλησης του αδελφού του (δηλ. να χαλάσει κάποια συμφωνία πώλησης κάποιου άλλου, ώστε να επωφεληθεί ο ίδιος της πώλησης αυτής για λογαριασμό του).»
53	Το να δηλώνει κανείς δημόσια για κάτι απολεσθέν μέσα σε ένα Τζαμί	«Όποιος ακούσει κάποιον να δηλώνει δημόσια στο Τζαμί για κάτι που απώλεσε, ας του πει, ‘Είθε ο Αλλάχ να μην σου το επιστρέψει’, γιατί τα Τζαμιά δεν έχουν χτιστεί γι' αυτόν το λόγο.»
54	Το να καταριέται	* «Μην υβρίζετε τον Σατανά, μα αναζητήστε το Καταφύγιο του Αλλάχ από το κακό του.» * «Ένας από τους Συντρόφους είπε: “Μια μέρα ίπτενα πίσω

	κανείς το Σατανά	από τον Προφήτη (^{Σαλα_{λάχων}} _{‘Αλάγι ουά Σάλαμ}) ένα γαϊδουράκι. Σκόνταψε το γαϊδουράκι και φώναξε: ‘Ας χαθεί ο Σατανάς!’. Ο Προφήτης (^{Σαλα_{λάχων}} _{‘Αλάγι ουά Σάλαμ}) τότε είπε: ‘Μη λες “Αθλιος να είναι ο Σατανάς!”’, γιατί αν πεις έτσι εκείνος θα μεγαλώσει μέχρι να γίνει μεγάλος σαν ένα σπίτι και θα πει: “Τον ανέτρεψα με τη δύναμή μου!”. Αντίθετα πες: “Στο Όνομα του Αλλάχ”, ώστε (ο Σατανάς) να μικρύνει μέχρι να γίνει μικρός όπως μία μύγα.”»
55	Το να καταριέται κανείς τον πυρετό	«Μην καταριέστε τον πυρετό, γιατί αφαιρεί τις αμαρτίες, όπως το φυσερό που μεγαλώνει τη φωτιά και απομακρύνει τη σκουριά απ’ το σίδερο.»
56	Η κάλεσμα άλλων ανθρώπων σε απαγορευμένες πράξεις	«Οποιος καλεί σε πλάνη θα λάβει την αμαρτία του γι’ αυτό και την αμαρτία εκείνων που τον ακολουθούν, χωρίς να μειωθεί καμιά από τις αμαρτίες τους.»
57	Απαγορεύσεις όταν κάποιος πίνει κάτι.	* «Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (^{Σαλα_{λάχων}} _{‘Αλάγι ουά Σάλαμ}) απαγόρευσε το να πίνει κανείς από το στόμιο ενός σάκου ή ενός δοχείου ποτού.» * «Ο Προφήτης (^{Σαλα_{λάχων}} _{‘Αλάγι ουά Σάλαμ}) επέπληξε το να πίνει κανείς όρθιος.» * «Ο Προφήτης (^{Σαλα_{λάχων}} _{‘Αλάγι ουά Σάλαμ}) απαγόρευσε το να φυσά κανείς μέσα σε ποτό.»
58	Η πόση από ασημένια και χρυσά δοχεία	«Μην πίνετε από αργυρά και χρυσά δοχεία και μη φοράτε μετάξι, καθώς αυτά προορίζονται γι’ αυτούς σ’ αυτή τη ζωή και για σας στη Μέλλουσα.»
59	Το να τρώει ή να πίνει κανείς με το αριστερό χέρι	«Μην τρώτε, ούτε να πίνετε με το αριστερό χέρι σας, γιατί ο Σατανάς τρώει και πίνει με το αριστερό του χέρι.»
60	Η αποκοπή σχέσεων με συγγενείς	«Αυτός που αποκόπτει τις σχέσεις του με τους συγγενείς του, δεν θα εισέλθει στον Παράδεισο.»
61	Το να παραμελεί κανείς όταν ακούει το όνομα του Προφήτη, να πει Αλλάχουμα Σάλι ‘άλα Μωχάμμαντ (^{Σαλα_{λάχων}}_{‘Αλάγι ουά Σάλαμ})	«Ας κολλήσει χώμα στη μύτη εκείνου που μπροστά του αναφέρθηκε το όνομά μου και δεν ζήτησε από τον Αλλάχ να με επαινέσει (δηλ. δεν είπε ‘αλάχι Εσ-Σαλάτου ουά Ασ-Σαλάμ’).» «Ο τσιγκούνης είναι εκείνος που μπροστά του αναφέρθηκε το ονομά μου και δεν ζήτησε από τον Αλλάχ να με επαινέσει (δηλ. δεν είπε ‘αλάχι Εσ-Σαλάτου ουά Ασ-Σαλάμ’).»
62	Η ιδιοκτησία σκύλου	«Οποιος έχει στην ιδιοκτησία του σκύλο που δεν είναι κυνηγόσκυλο ή τσοπανόσκυλο, θα χάσει για κάθε μέρα δύο Κίρατ (μία μονάδα μέτρησης) από την αμοιβή του.»
63	Ο βασανισμός των ζώων	«Μια γυναίκα τιμωρήθηκε, γιατί φυλάκισε μία γάτα μέχρι που (η γάτα) πέθανε, και γι’ αυτό εισήλθε στο Πυρ της Κολάσεως.» «Μην παίρνετε τίποτα έμψυχο σαν στόχο εξάσκησης.»
64	Το κρέμασμα κουδουνιού σε κάποιο ζώο	«Οι άγγελοι δεν συνοδεύουν καμία ομάδα ανθρώπων που έχει μαζί της σκύλο ή κουδούνι.» «Το κουδούνι είναι η φλογέρα του Σατανά.»
65	Το να δίνεται χάρη σε κάποιον αμαρτωλό	«Αν δείτε τον Αλλάχ να δίνει σ’ ένα δούλο ό,τι ποθεί από τα εγκόσμια, παρόλο που τον παρακούει, έπειτα μάθετε ότι πηγαίνει σταδιακά προς την τιμωρία, και τότε ο Προφήτης (^{Σαλα_{λάχων}} _{‘Αλάγι ουά Σάλαμ}) απάγγειλε: « <i>Kai ótan zéχasán (άφησαν) autó to otoí továs eíxan upenθymásei, Avoízame gí’ autovs tis pórteis giá káthe (kaló) prágma. Ma ótan evxaristíθekan giá ó,ti élaθan, toté továs Arpázame záfriniká (me tñn tímawriá), kai idoú! Apelpisiménoi apó to na lábovn éleos hí kaló.</i> » [6:44]»
66	Το να είναι η μεγαλύτερη ανησυχία κάποιου οι εγκόσμιες υποθέσεις.	«... και όποιος έχει την εγκόσμια ζωή (αγαθά) ως τη μεγαλύτερη του ανησυχία, ο Αλλάχ θα Τοποθετήσει τη φτώχεια μπροστά στα μάτια του και θα Σκορπίσει τις συγκεντρωμένες υποθέσεις του και τίποτα δε θα επέλθει σ’ αυτόν από τα εγκόσμια αγαθά, παρά εκείνα που είναι γραμμένα γι’ αυτόν.»

Ταξίδι στην Αιωνιότητα

Ο Δρόμος σου προς τον Παράδεισο ή το Πυρ της Κολάσεως

► Ο Τάφος:

Πρόκειται για το πρώτο στάδιο της Μέλλουσας Ζωής: ένας λάκκος με φωτιά για τον υποκριτή και τον άπιστο, κι ένας κήπος για τον πιστό. Αυτό το γνωρίζουμε μέσα από διάφορες αφηγήσεις που αναφέρουν την τιμωρία στον τάφο για διάφορες πράξεις ανυπακοής. Κάποιες από αυτές είναι οι έξης: ο μη ορθός καθαρισμός απ' την ούρηση, το να μεταφέρει κάποιος λόγια κάποιου άλλου σε κάποιον άλλον με σκοπό να προκαλέσει διχόνοια μεταξύ τους, το να παραμελήσει κάποιος τις υποχρεωτικές προσευχές, η εγκατάλειψη του Κορανίου, η παράνομη συνουσία και η μοιχεία, η ομοφυλοφιλία, ο τόκος και η τοκογλυφία, η καθυστέρηση της πληρωμής χρεών, το ψεύδος και άλλες αμαρτίες. Η σωτηρία απ' αυτήν την τιμωρία μπορεί να επιτευχθεί με την τέλεση καλών πράξεων ειλικρινά για τον Αλλάχ, από την αναζήτηση προστασίας στον Αλλάχ από την τιμωρία Του, από την απαγγελία της **Σούρα Αλ-Μούλκ [67]**, και από άλλες πράξεις. Σε αυτούς που προστατεύονται απ' αυτήν την τιμωρία ανήκουν οι μάρτυρες, όσοι πέθαναν φυλάσσοντας το καθήκον τους, όσοι πέθαναν την ημέρα της Παρασκευής (*Αλ-Τζούμουν’ α*), όσοι πέθαναν στη γέννα, και άλλοι.

► Το φύσημα στην Σάλπιγγα:

Υπάρχει μια μεγάλη σάλπιγγα, στην οποία θα φυσήξει ο άγγελος *Iσραφεΐλ*, ο οποίος περιμένει την εντολή. Το πρώτο φύσημα ονομάζεται ‘Φύσημα του Τρόμου’: Ο Αλλάχ είπε: «**Την ημέρα που η σάλπιγγα θα φυσηχτεί και όλα στους ουρανούς και στη γη θα τρομοκρατηθούν, εκτός από εκείνους τους οποίους ο Αλλάχ θέλει να απαλλάξει,**» [27:87], και όλο το σύμπαν θα καταστραφεί. Έπειτα, μετά από σαράντα χρόνια, θα φυσηχτεί ξανά, το ‘Φύσημα της Ανάστασης’, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Έπειτα θα φυσηχτεί ξανά. Και ιδού! Αυτοί είναι όρθιοι (δηλ. αναστήθηκαν) κοιτάζοντας.**» [39:68]

► Ανάσταση:

Ο Αλλάχ θα στείλει μία βροχόπτωση και τα σώματα θα ξανασχηματιστούν (απ' τον κόκκυγα), και θα είναι μια νέα δημιουργία, που δε θα πεθάνει ποτέ. Θα αναστηθούν γυμνοί. Θα μπορούν να δουν τους αγγέλους και τα τζιν και θα αναστηθούν ανάλογα με τις πράξεις τους.

► Η Μεγάλη Συγκέντρωση:

Ο Αλλάχ θα συγκεντρώσει όλα τα πλάσματα για να λογοδοτήσουν. Θα είναι τρομαγμένοι σαν να ήταν μεθυσμένοι, για μια κολοσσιαία μέρα, η διάρκεια της οποίας θα είναι πενήντα χιλιάδες χρόνια. Ο χρόνος της εγκόσμιας ζωής τους θα τους μοιάζει σαν να μην ήταν περισσότερος από μία ώρα. Ο ήλιος θα πλησιάσει στο ένα μίλι, και ο καθένας θα ιδρώνει ανάλογα με τις πράξεις του. Οι τύραννοι, καθώς και οι αδύναμοι που τους ακολουθούσαν θα διαπληκτιστούν. Κάθε άπιστος θα λογομαχήσει με τον αφέντη του, το Σατανά, ακόμα και με τον εαυτό του, κι ο ένας θα καταριέται τον άλλον. Οι άδικοι θα δαγκώνουν τα χέρια τους (μετανιωμένοι). Το Πυρ της Κολάσεως θα τραβηγχτεί με 70 χιλιάδες σχοινιά μπροστά τους, καθένα από τα οποία θα σέρνεται από 70 χιλιάδες αγγέλους. Όταν οι άπιστοι δουν το Πυρ της Κολάσεως, θα εύχονται να μπορούσαν να πληρώσουν λύτρα για να ελευθερωθούν απ' την τιμωρία, ή να μετατραπούν σε χώμα (για να ξεφύγουν από το μαρτύριο). Οι ανυπάκουοι θα τιμωρηθούν. Για παράδειγμα, όποιος αρνούταν να πληρώσει υποχρεωτική ελεημοσύνη (Ζακά), τα χρήματα που αρνούνταν να ξοδέψει θα γίνουν μεταλλικές πλάκες, με τις οποίες θα καεί το μέτωπό του. Οι αλαζόνες θα

συγκεντρωθούν ως μυρμήγκια. Ο προδότης, ο καταχραστής και ο ληστής θα σταθούν εκτεθειμένοι. Ο κλέφτης θα έρθει με όλα όσα έκλεψε [για να τα δουν όλοι]. Γενικά, όλα όσα είναι κρυφά θα φανερωθούν. Όσο για τους ενάρετους, αυτή η μέρα δεν θα τους τρομοκρατήσει, και θα περάσει σαν να τελούν την προσευχή Δουχο.

► Διαμεσολάβηση (Ασ-Σαφά'α):

Υπάρχουν δύο είδη διαμεσολάβησης: Μια διαμεσολάβηση που θα γίνει αποκλειστικά από τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ουά Σάλαμ}) για όλα τα πλάσματα, κατά την ημέρα της συγκέντρωσης, κατά την οποία θα μεσολαβήσει για την απομάκρυνση της ταλαιπωρίας όλων των ανθρώπων, και για να ξεκινήσει ο απολογισμός τους. Και μία άλλη διαμεσολάβηση που θα γίνει και από τον Προφήτη (^{Σάλα}_{‘Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ουά Σάλαμ}) και από άλλους, όπως τους προφήτες, τους αγγέλους και τους ευσεβείς ανθρώπους, για την απομάκρυνση των πιστών από την Κόλαση, και για να αυξηθεί η θέση τους στον Παράδεισο.

► Απολογισμός (Αλ-Χισάμπι):

Ο άνθρωποι θα παρουσιαστούν μπροστά στον Κύριο τους σε σειρές, και ο Αλλάχ θα τους Δείξει τις πράξεις τους και θα τους Ρωτήσει για αυτές. Επίσης, θα τους Ρωτήσει για τη ζωή τους, τα νιάτα τους, τον πλούτο τους, τη γνώση τους, και τις ευθύνες τους, για τις απολαύσεις που είχαν, για την όραση, την ακοή και τις προθέσεις τους (δηλ. πώς χρησιμοποίησαν το καθένα απ' αυτά). Οι άπιστοι και οι υποκριτές θα λογοδοτήσουν μπροστά σε όλη τη δημιουργία για να λάβουν επίπληξη, για να αποδειχτεί η ενοχή τους, και για να σταθούν ως μάρτυρες εναντίον τους οι άνθρωποι, οι γιοι, οι μέρες, οι νύχτες, ο πλούτος, οι άγγελοι, και τα άκρα τους, μέχρι να επιβεβαιωθεί η ενοχή τους και να την αποδεχτούν. Όσο για τους πιστούς, ο καθένας θα λογοδοτήσει ιδιαίτερως μπροστά από τον Αλλάχ, και αφού ο Αλλάχ θα τους εκθέσει τις αμαρτίες τους, τότε οι πιστοί θα φτάσουν στο σημείο να νομίζουν ότι θα καταστραφούν. Τότε ο Αλλάχ θα τους πει, «Τις Κάλυψα (τις αμαρτίες σας) για σας στον κόσμο κατά την εγκόσμια ζωή, και σήμερα θα σας Συγχωρήσω για αυτές» Οι πρώτοι άνθρωποι που θα λογοδοτήσουν θα είναι οι οπαδοί του Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{‘Αλλάχον}^{Αλλάχ}_{ουά Σάλαμ}). Οι πρώτες πράξεις λατρείας που θα γίνουν αντικείμενο απολογισμού είναι οι υποχρεωτικές προσευχές. Οι πρώτες κρίσεις που θα δοθούν είναι εκείνες που σχετίζονται με αιματοχυσία.

► Το Άνοιγμα των Περγαμηνών των Πράξεων:

Οι περγαμηνές στις οποίες καταγράφονταν οι πράξεις κάθε ατόμου θα ανοιχτούν. Κάθε ένας θα λάβει ένα βιβλίο που «**δεν αφήνει καμιά μικρή ή μεγάλη (πράξη) χωρίς να την καταγράψει**». Στον πιστό το βιβλίο θα δοθεί στο δεξί του χέρι, ενώ στους άπιστους και στους υποκριτές θα δοθεί στο αριστερό τους χέρι και πίσω από την πλάτη τους.

► Η Ζυγαριά (Αλ-Μιζάν):

Οι πράξεις των πλασμάτων θα ζυγιστούν σε μια ζυγαριά για να δοθεί για καθεμία πράξη η αντίστοιχη αμοιβή. Πρόκειται για ένα πραγματικό όργανο μέτρησης με δύο χέρια, το δεξί για τις καλές και το αριστερό για τις κακές πράξεις. Από τις καλές πράξεις που έχουν μεγαλύτερο βάρος είναι: η ρήση Λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ (δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ), ο καλός χαρακτήρας, η μνημόνευση του Αλλάχ, όπως οι ρήσεις «Αλ-Χάμντου Λιλλάχ», «Σουμπχάνα Αλλάχι ουά Μπιχάμντιχ», και «Σουμπχάνα Αλλάχι Ελ-Άδειμ». Ο καθένας θα πληρώσει για τις κακές πράξεις που έκανε σε άλλους ανθρώπους, με το να δώσει σε αυτούς από τις καλές του πράξεις, και αν αυτές δεν αρκούν τότε θα πάρει αυτός από τις κακές τους πράξεις.

► Αλ-Χάουντ:

Οι πιστοί τότε θα έρθουν σε ένα μέρος που έχει νερό που λέγεται *Αλ-Χάουντ*. Όποιος πιει από αυτό δεν θα υποφέρει ποτέ ξανά από δίψα. Για κάθε Προφήτη υπάρχει ένα *Χάουντ*, και το μεγαλύτερο προορίζεται για τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{·Αλάνι} ^{Αλλάζουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}). Το νερό του είναι πιο λευκό και από γάλα, πιο γλυκό και από μέλι, και πιο αρωματικό και από μόσχο. Τα σκεύη του είναι κατασκευασμένα από χρυσό και ασήμι, και ο αριθμός τους ισούται με αυτόν των αστεριών· το μήκος του ισούται με την απόσταση από την Ιερουσαλήμ της Παλαιστίνης στην Αδέν της Υεμένης. Το νερό αυτού πηγάζει από τον ποταμό του Παραδείσου που ονομάζεται «Αλ-Κάουθαρ».

► Εξέταση των Πιστών:

Στο τέλος της Ημέρας της Συγκέντρωσης, οι άπιστοι θα ακολουθήσουν τους θεούς και τα είδωλα που λάτρευαν, οι οποίοι θα πάρουν τους ακολούθους τους στο Πυρ της Κολάσεως, σε ομάδες, όπως τα ποίμνια των προβάτων, είτε περπατώντας, είτε συρόμενοι με το πρόσωπο στη γη. Τότε μόνο οι πιστοί και οι υποκριτές (που προσποιούνται ότι είναι πιστοί) θα μείνουν στην αναμονή, και ο Αλλάχ θα τους ρωτήσει: «Τι περιμένετε;» Εκείνοι θα απαντήσουν: «Περιμένουμε τον Κύριο μας.» Αυτός θα Αποκαλύψει την Κνήμη Του σε αυτούς, και τότε θα Τον ξέρουν, και τότε όλοι θα πέσουν πρηνείς εκτός από τους υποκριτές. Ο Αλλάχ είπε: ¶ **Την Ημέρα που θα αποκαλυφθεί η Κνήμη, και θα καλεστούν για να πέσουν πρηνείς, αλλά δεν θα μπορούν...** ¶ [68:42] Στη συνέχεια, η γέφυρα (Σιράτ) θα ανεγερθεί (πάνω από το Πυρ της Κολάσεως), και ο Αλλάχ θα δώσει στους πιστούς φως, και θα σβήσει το φως των υποκριτών.

► Η Γέφυρα (Ασ-Σιράτ):

Είναι μία γέφυρα που εκτείνεται πάνω από το Πυρ της Κολάσεως, την οποία οι πιστοί πρέπει να διασχίσουν για να φτάσουν στον Παράδεισο. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλάνι} ^{Αλλάζουν}_{ονά} ^{Σάλαμ}) την έχει περιγράψει σαν «**μια (γέφυρα) πολύ γλιστερή και υπάρχουν πάνω της γάντζοι και άλλα μέσα αρπαγής, σαν τα αγκάθια ενός φυτού...** **Είναι πιο λεπτή από μια τρίχα, και πιο κοφτερή από την κόψη ενός ξίφουνς...**». (Μόσλεμ) Και τότε στους πιστούς θα δοθεί φως ανάλογα με τις πράξεις του καθενός· το μεγαλύτερο θα είναι τόσο μεγάλο, όσο ένα βουνό, και το μικρότερο τόσο μικρό, όσο η άκρη του δαχτύλου. Αυτό θα φωτίσει το δρόμο τους, και στη συνέχεια θα περάσουν πάνω από τη γέφυρα ανάλογα με τις πράξεις τους. Ο πιστός θα περάσει με την ταχύτητα που ανοιγοκλείνουν τα βλέφαρα, ή μιας αστραπής, ή του ανέμου, ή κάποιου πουλιού, ή γρήγορου αλόγου, ή ενός ιππέα. **«Κάποιοι θα φτάσουν σώοι, ενώ άλλοι θα φτάσουν γρατζουνισμένοι, και άλλοι θα τραβηγχτούν στο Πυρ της Κολάσεως».**

(Αλ-Μπογιάρι και Μόσλεμ). Οι υποκριτές δεν θα έχουν καθόλου φως· θα γυρίσουν πίσω, αλλά ένα τείχος θα ανεγερθεί ανάμεσα σ' αυτούς και τους πιστούς. Παρόλο που θα επιθυμούν να διασχίσουν με ασφάλεια τη γέφυρα, θα πέσουν στο Πυρ της Κολάσεως.

► Το Πυρ της Κολάσεως:

Οι άπιστοι, οι υποκριτές και μερικοί από τους ανυπάκουους πιστούς, θα εισέλθουν στο Πυρ της Κολάσεως. Για κάθε χιλιούς από αυτούς, 999 θα εισέρχονται στην Κόλαση. Η Κόλαση έχει εφτά πύλες. Οι φλόγες του Πυρός είναι εβδομήντα φορές πιο σφοδρές από την πιο καυτή φωτιά σε αυτόν τον κόσμο. Το σώμα του απίστου θα μεγαλώσει, ώστε να γεύεται όλο και περισσότερο το βασανιστήριο: η απόσταση ανάμεσα στους ώμους του θα είναι σαν το περπάτημα τριών ημερών, και κάθε δόντι του θα έχει το μέγεθος του όρους Ούχουντ. Το

δέρμα του θα γίνει παχύ και θα αντικαθίσταται συνεχώς, αφού καεί ολοκληρωτικά, με νέο δέρμα, προκειμένου να γεύεται το βασανιστήριο. Θα πίνουν βραστό νερό, που θα κόβει τα σπλάχνα τους. Η τροφή τους θα είναι αγκάθια που λέγονται Αζ-Ζακούμ, υπερβολικά πικρή, σε συνδυασμό με εικρίσεις πληγών και πύον από τους κατοίκους της Κόλασης. Ο λιγότερο τιμωρημένος ανάμεσά τους, θα έχει δύο αναμμένα κάρβουνα στα πέλματα των ποδιών του, από τα οποία θα βράζει ο εγκέφαλός του. Στο Πυρ της Κόλασεως, τα δέρματά τους θα καίγονται και θα λιώνουν, θα σχίζονται, θα τραβιούνται, ενώ αυτοί θα είναι αλυσοδεμένοι. Η βάση της βρίσκεται τόσο βαθιά που ακόμη και αν ρίχτει κάποιος θα φτάσει σ' αυτή μετά από εβδομήντα χρόνια. Το καύσιμο της Κόλασης είναι άπιστοι και πέτρες, ο αέρας της είναι δηλητήριο, η σκιά της σφοδρή ζέστη, και τα ενδύματά της φωτιά. Θα καταβροχθίσει τα πάντα και δεν θα αφήσει τίποτα. Θα γρυλίζει από θυμό και θα γογγύζει αποκρουστικά, καίγοντας το εξωτερικό δέρμα και φτάνοντας στα οστά και τα βάθη της καρδιάς.

► **Η Γέφυρα μεταξύ του Παραδείσου και της Φωτιάς (Αλ-Καν-τάρα):**

Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{·Αλλάχου}) είπε: «Οι πιστοί τελικά θα σωθούν από το Πυρ της Κόλασεως και θα περιοριστούν σε μία γέφυρα (Αλ-Καν-τάρα) ανάμεσα στον Παράδεισο και το Πυρ της Κόλασεως. Εδώ θα αποζημιώσουν ο ένας τον άλλο για τις αδικίες που διέπραξαν ο ένας σε βάρος του άλλου στην εγκόσιμια ζωή. Στη συνέχεια, όταν εξαγνιστούν και καθαριστούν, θα τους επιτραπεί να εισέλθουν στον Παράδεισο. Στο Όνομα Αυτού, στον Οποίου τα χέρια βρίσκεται η ψυχή του Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{·Αλλάχου}^{·Αλλάμ}), θα μάθει κανείς τον τόπο κατοικίας του στον Παράδεισο, καλύτερα από τον τόπο κατοικίας του σ' αυτόν τον κόσμο.» (Αλ-Μπουχάρι)

► **Παράδεισος (Τζάννα):**

Ο Παράδεισος είναι ο τελικός προορισμός των πιστών. Τα τούβλα του είναι φτιαγμένα από χρυσό και ασήμι και το τσιμέντο του από μόσχο. Τα χαλίκια του είναι μαργαριτάρια και το χώμα του άνθος. Έχει οχτώ πύλες, και κάθε μία έχει το μέγεθος ενός τριήμερου ταξιδιού, αλλά και πάλι υπάρχει μεγάλος συνωστισμός με αυτούς που εισέρχονται εκεί. Έχει εκατό βαθμίδες και ανάμεσα τους υπάρχει απόσταση περίπου ίδια με αυτή που χωρίζει τον ουρανό και τη γη. Ο «Αλ-Φιρντάους» είναι το υψηλότερο σημείο, και από εκεί αναβλύζουν οι ποταμοί του Παραδείσου. Η στέγη του Παραδείσου είναι ο Θρόνος του Αλλάχ. Οι ποταμοί του αποτελούνται από μέλι, γάλα, κρασί και νερό, που αναβλύζει χωρίς κανάλια, και ο πιστός μπορεί να τους κάνει να αναβλύζουν ό,τι εκείνος θέλει. Οι καρποί του Παραδείσου είναι ατελείωτοι, τα κλαδιά των δέντρων τείνουν προς τον πιστό και είναι εύκολο να τους φτάσει κανείς. Εκεί υπάρχουν σκηνές από κούφια μαργαριτάρια, το μήκος του καθενός είναι εξήντα μίλια, και ο πιστός θα έχει μία σύζυγο σε κάθε γωνία. Οι άνδρες θα είναι πλήρως ώριμοι, αλλά νέοι, χωρίς μούσι. Η νεότητά τους δε θα εξαφανιστεί ποτέ και τα ρούχα τους δεν θα ξεφτίσουν ποτέ. Δεν θα ουρούν, αφοδεύουν ή εκκρίνουν οποιαδήποτε ακαθαρσία. Οι χτένες τους θα είναι από χρυσό και ο ιδρώτας τους σαν μόσχος. Οι γυναίκες στον Παράδεισο είναι όλες όμορφες παρθένες, όλες τους συνομήλικες και όλες τους συμπεριφέρονται με τρυφερότητα στους συζύγους τους. Ο πρώτος που θα εισέλθει στον Παράδεισο είναι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα}_{·Αλλάχου}^{·Αλλάμ}) και στη συνέχεια οι υπόλοιποι Προφήτες. Οι κατώτεροι από τους κατοίκους του Παραδείσου θα εύχονται και θα αποκτούν αυτά που επιθυμούν επί δέκα φορές. Οι υπηρέτες τους θα είναι αιώνια νέοι, και θα βρίσκονται σαν τα σκορπισμένα μαργαριτάρια. Πράγματι, η μεγαλύτερη απόλαυση του Παραδείσου θα είναι το ότι θα δουν τον Κύριό τους, τον Αλλάχ, και την ευαρέσκεια του Αλλάχ σ' αυτούς, και την αιώνια κατοικία τους στον Παράδεισο.

Νίψη (Ουντού')

Η Προσευχή (Σαλά) δεν είναι έγκυρη χωρίς νίψη (ουντού'). Η νίψη πρέπει να τελείται με καθαρό νερό. **Σημείωση:** Μια μικρή ποσότητα νερού ρυπαίνεται (νάτζις), αν συναντηθεί με μια ουσία που θεωρείται ακάθαρτη. Μια μεγάλη ποσότητα νερού, περίπου 210' λίτρων, δεν ρυπαίνεται αν συναντηθεί με μια ουσία που θεωρείται ακάθαρτη, εκτός κι αν αλλάξει η γεύση, το χρώμα, ή η οσμή του.

Ξεκινάει κανείς την ουντού' λέγοντας «**Μπίσμι Ελλάχ**» (Στο Όνομα του Αλλάχ) και προτιμάται να πλένει κανείς τα χέρια του κάθε φορά πριν τελέσει ουντού'. Κάποιος που ξυπνά τη νύχτα, πρέπει να πλένει τα χέρια του τρεις φορές.

Σημείωση: Δεν είναι επιθυμητό να πλένει κανείς κατά την ουντού' κάποιο μέρος του σώματός του περισσότερες από τρεις φορές.

Επειτα ξεπλένει το στόμα (μαντάντα) μία φορά, ενώ τρεις φορές είναι προτιμότερο.

Σημείωση: Δεν αρκεί να βάζει κανείς απλά νερό στο στόμα του όταν το ξεπλένει. Αντίθετα, το νερό πρέπει να στροβιλίζεται στο στόμα του. Θεωρείται προσφιλέστατη πράξη να χρησιμοποιείται σιουάκ.

Μετά ξεπλένει τη μύτη του, εισπνέοντας νερό και φυσώντας το έξω μία φορά. Το να το κάνει τρεις φορές είναι προτιμότερο. **Σημείωση:** Είναι προτιμότερο να εισπνέει κανείς το νερό με το δεξί του χέρι και να το εκπνεί με το αριστερό του.

Πρέπει έπειτα να πλένει μία φορά το πρόσωπό του, ενώ τρεις φορές είναι προτιμότερο. Το πρόσωπο εκτείνεται από το ένα αυτί στο άλλο σε οριζόντιο άξονα, και από τις τρίχες των μαλλιών μέχρι το πηγούνι σε κάθετο.

Σημείωση: Είναι υποχρεωτικό να περνά κανείς τα δάχτυλά του μέσα από το μούσι του, αν δεν είναι πυκνό, ενώ θεωρείται αξέπαντο να το κάνει αυτό αν είναι πυκνό.

Επειτα, πλένει και τα δύο του χέρια από την άκρη των δαχτύλων του μέχρι και τους αγκώνες μία φορά, ενώ τρεις είναι προτιμότερο.

Σημείωση: Προτιμάται να πλένεται το δεξί χέρι πριν το αριστερό και να τρίβει το ένα χέρι του με το άλλο καθώς τα πλένει. Επίσης, προτιμάται να πλένει τα μέρη των χεριών ανάμεσα στα δάχτυλά του.

Στη συνέχεια, σκουπίζει με τα βρεγμένα με νερό χέρια του ολόκληρο το κεφάλι του, ξεκινώντας από τα μαλλιά πάνω από το μέτωπο, μέχρι και τον αυχένα (όπου τελειώνουν τα μαλλιά) και στη συνέχεια κάνει το ίδιο με αντίστροφη φορά (από τον αυχένα μέχρι το μέτωπο). **Σημείώσεις:** 1. Δεν είναι υποχρεωτικό να σκουπίζεται όλο το μήκος των μαλλιών στην περίπτωση που είναι μακριά. 2. Αν κάποιος δεν έχει μαλλιά, πρέπει να σκουπίζει το δέρμα της κεφαλής του. 3. Πρέπει κανείς να σκουπίζει και την άτριχη περιοχή του κεφαλιού που βρίσκεται ανάμεσα στα αυτιά και τα μαλλιά. 4. Δεν προτιμάται να σκουπίζει κανείς τα μαλλιά του περισσότερες από μια φορά.

Τοποθετεί το βρεγμένο με νερό δείκτη του χεριού του στο αυτί καθαρίζοντας όλο το εξωτερικό μέρος του αυτιού, και χρησιμοποιεί τους αντίχειρες για να καθαρίσει και το πίσω εξωτερικό μέρος του αυτιού. Όλα αυτά γίνονται μία φορά.

Ύστερα, πλένει τα πόδια μέχρι ακριβώς πάνω από τους αστραγάλους μία φορά, αλλά τρεις είναι προτιμότερο. **Σημείωση:** Προτιμάται να πλένεται το δεξί πόδι πριν το αριστερό και να τρίβει τα πόδια του με τα χέρια του καθώς τα πλένει. Επίσης, προτιμάται να πλένει τα μέρη των ποδιών ανάμεσα στα δάχτυλά του.

Σημειώσεις: 1) Η παραπάνω σειρά της διαδικασίας της ουντού', καθώς και η αλληλουχία των παραπάνω πράξεων θεωρούνται προϋπόθεση για να θεωρείται έγκυρη η ουντού'.

2) Πρέπει κανείς να πλένει τα μέρη του σώματός του συνεχόμενα, χωρίς καμία παύση. Αν καθυστερήσει, μέχρι να στεγνώσει το προηγούμενο μέρος, η ουντού' ακυρώνεται.

3) Θεωρείται άκυρη η ουντού' αν κάποιος αντί να κάνει τις παραπάνω πράξεις διαδοχικά τις κάνει με μια κίνηση, π.χ. να πηδήξει μέσα μια λίμνη ή θάλασσα.

4) Είναι επιθυμητή πράξη το να λέσι κανείς μετά την ουντού', «**Άσ-Χάντον αλλά ιλάχι Ουάχραχον λα σαρικα Λαχ ονά Άσ-Χάντον άννα Μωχάμμαντον άμπτνουχον ονά ρασούλον.**» (Μαρτυρώ πως δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, χωρίς εταίρους, και μαρτυρώ ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος Του και ο Αγγελιαφόρος Του), και να προσφέρει δύο ράκ'α.

Προσευχή (Σαλά)

Η προσευχή ξεκινά με την τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ «**Αλλάχον Άκμπαρ**» (Ο Αλλάχ είναι ο Μέγας) σε όρθια στάση. Ο Ιμάμης λέει «**Αλλάχον Άκμπαρ**» μεγαλοφώνως κατά το ξεκίνημα, καθώς και σε όλα τα άλλα τακμπιράτ (ρήσεις «**Αλλάχον Άκμπαρ**») της προσευχής, με τρόπο ώστε όσοι τον ακολουθούν από πίσω να τον ακούσουν. Οι ακόλουθοι, ωστόσο, θα πρέπει να το πουν χαμηλόφωνα. Στο ξεκίνημα του τακμπίρ ο ιμάμης σηκώνει τα χέρια του στο επίπεδο των ώμουν του με τα δάκτυλα κλειστά. Ο ακόλουθος λέει «**Αλλάχον Άκμπαρ**», αφού ο Ιμάμης τελειώσει να το λέει.

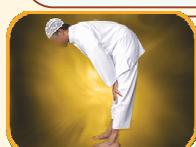
Σημείωση: * Είναι υποχρεωτικό να λέει κανείς τους πυλώνες (όπως το τακμπίρατ) και τις υποχρεωτικές πράξεις της προσευχής (όπως όλα τα υπόλοιπα τακμπιράτ) φωναχτά, με τόση ένταση ώστε μόνο το ίδιο το άτομο να ακούει τον εαυτό του. Προορίζεται για αυτόν ακριβώς το σκοπό.

* Δεν πρέπει κανείς να υπερβάλλει όταν σηκώνει τα χέρια του κατά την τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ, ούτε να το κάνει σε πολύ μικρό βαθμό. Πρέπει να τηρεί μια ενδιάμεση κατάσταση. * Είναι ανεπιθύμητο το να γυρίσει κανείς το πρόσωπό του, να κοιτάζει πάνω, να κλείσει τα μάτια του ή να στέκεται με τα πόδια κολλημένα, ή πολύ ανοιχτά, ή να στέκεται στο ένα πόδι του.

Με το δεξί του χέρι, ο προσευχητής πιάνει τον καρπό του αριστερού, τοποθετώντας τα στο στέρνο του, και κρατώντας το βλέμμα του στραμμένο στη θέση της πρηγούς στάσης του. Απαγγέλλει οποιαδήποτε από τις ικεσίες (Ντο'ά' Αλ-Ιστιφάχ) που έχουν καταγραφεί ως αυθεντικές. Έπειτα λέει, «**Α' ούδον Μπιλάχι μιν Αο-Σαιτάνι Ερ-Ρατζέίμ**» (Αναζητώ καταφύγιο στον Αλλάχ από τον καταραμένο Σατανά). Έπειτα, «**Μπισιαλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχέίμ**» (Είσι το όνομα του Αλλάχ, του Παντελεήμονα, του Πολυευσπλαχνού). Όλα αυτά πρέπει να απαγγέλλονται χαμηλόφωνα. Έπειτα απαγγέλλει τη Σούρα Αλ-Φάτιχα, και ό,τι άλλο επιθυμεί από το Ιερό Κοράνιο. Δεν είναι υποχρεωτικό γι' αυτούς που προσεύχονται πίσω από τον Ιμάμη να απαγγείλουν την Αλ-Φάτιχα στις φωναχτές προσευχές (Μάγριμπ, Ίσα και Φάτζρ), μα το καλύτερο είναι να την απαγγείλουν τη στιγμή που ο Ιμάμης σιωπά (αν υπάρχουν), και κατά τις σιωπηλές προσευχές (Δουχρ και Ασρ). Ο Ιμάμης απαγγέλλει φωναχτά τα δύο πρώτα Ράκ'α κατά τη Μάγριμπ, την Ίσα και τη Φάτζρ, και χαμηλόφωνα στις υπόλοιπες προσευχές.

Σημείωση: Είναι ανεπιθύμητο το να επαναλαμβάνει κανείς την απαγγελία της Αλ-Φάτιχα πάνω από μία φορά σε μία Ράκ'α. Μπορεί να απαγγείλει κανείς περισσότερες από μία Σούρα σε μία Ράκ'α. Επίσης, μπορεί να ξεκινήσει την απαγγελία του από όποιο σημείο επιθυμεί εντός της Σούρα. Είναι επιθυμητό το να απαγγέλει κανείς το Κοράνιο με τη σειρά που οι Σούρα του παρατίθενται. Απαγορεύεται, ωστόσο, η απαγγελία εδαφίων του ίδιου κεφαλαίου με λανθασμένη σειρά.

Έπειτα λέει, «**Αλλάχον Άκμπαρ**», σηκώνει τις παλάμες στους ώμους του, και μετά υποκλίνεται. Κατά την υπόκλιση πρέπει να τοποθετήσει σταθερά τις παλάμες στα γόνατά του, με απλωμένα δάχτυλα και τεντωμένη πλάτη και αγκώνες, ισιώνοντάς την ώστε το κεφάλι να βρίσκεται στην ίδια ευθεία με τη μέση του, ούτε ψηλότερα, ούτε χαμηλότερα. Κατά την υπόκλιση, θα πρέπει να πει τρεις φορές,

«**Σουμπάνα Ράμπαγια Αλ-Άδείμ**» (Δόξα στον Κύριο μου, Τον Μέγα). Αν κάποιος έφθει στην προσευχή αργότερα, μα ολοκληρώσει την υπόκλιση, μετριέται και η προηγούμενη όρθια στάση και δε χρειάζεται να επανορθώσει γι' αυτή τη μονάδα προσευχής (Ράκ'α) μετά την ολοκλήρωση της προσευχής.

Σημείωση: Όλα τα Τακμπιράτ και η ρήση «**Σάμι' α Αλλάχον λιμάν χάμιντα**» (Ο Αλλάχ ακούει εκείνον που Τον επαινεί) και σηκώνει τα χέρια του στους ώμους. Μετά την επιστροφή σε σταθερή ευθυτενή στάση, λέει, «**Ράμπανα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**» (Ταχμείντ) (Ω, Κύριε μας, σε Σένα ανήκει ο έπαινος) [προσθέτοντας] «**Χάμνταν καθίραν ταίγιεμπαν μουμπάρακν φίχι, μιλ' α Ασ-Σαμαονάτι ονά μιλ' α Αλ-Άρντι ονά μιλ' α μα Σί' τα μιν σάι' ν μπά' ντ**» (Πολλοί έπαινοι, αγνοί και ευλογημένοι, η πληρότητα των ουρανών και η πληρότητα της Γης και πληρότητα οιδήποτε επιθυμείς μετέπειτα).

Σημείωση: * Η στιγμή της ρήσης «**Ράμπανα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**» έρχεται μετά την ευθυτενή στάση και όχι κατά τη μετακίνηση από τη στάση υπόκλισης. * Τα λόγια της Ταχμείντ που είναι επιβεβαιωμένα από τον Προφήτη είναι τέσσερα: «**Ράμπανα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**», «**Ράμπανα Λάκα Αλ-Χάμντ**», «**Αλλάχονμα Ράμπανα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**», «**Αλλάχονμα Ράμπανα Λάκα Αλ-Χάμντ**». Και προτιμάται η εναλλαγή κάθε φορά μεταξύ των τεσσάρων.

Έπειτα σηκώνει το κεφάλι του και λέει, «**Σάμι' α Αλλάχον λιμάν χάμιντα**» (Ο Αλλάχ ακούει εκείνον που Τον επαινεί) και σηκώνει τα χέρια του στους ώμους. Μετά την επιστροφή σε σταθερή ευθυτενή στάση, λέει, «**Ράμπανα ονά Λάκα Αλ-Χάμντ**» (Ταχμείντ) (Ω, Κύριε μας, σε Σένα ανήκει ο έπαινος) [προσθέτοντας] «**Χάμνταν καθίραν ταίγιεμπαν μουμπάρακν φίχι, μιλ' α Ασ-Σαμαονάτι ονά μιλ' α Αλ-Άρντι ονά μιλ' α μα Σί' τα μιν σάι' ν μπά' ντ**» (Πολλοί έπαινοι, αγνοί και ευλογημένοι, η πληρότητα της Γης και πληρότητα οιδήποτε επιθυμείς μετέπειτα).

Έπειτα πέφτει πρηγής λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**», με το στομάχι του απομακρυσμένο από τους μηρούς, και τους μηρούς από τις κνήμες, και με τους αγκώνες απομακρυσμένους από τα πλευρά, χωρίς να ενοχλούν το διπλανό προσευχητή, βάζοντας τις παλάμες στο ύψος των ώμων του. Πρέπει να πέσει στην πρηγή στάση με το μέτωπο και τη μύτη, τις δύο παλάμες, τα δύο γόνατα, τα δάχτυλα και των δύο ποδιών, και με τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών σταρμένα προς την Κέμπλα. Πρέπει κατά την πρηγή στάση να πει «**Σούμπανα Ράμπιγια Αλ-Άλα**» (Δόξα στον Κύριο μου, τον Υψιστο), τρεις φορές και μπορεί να κάνει όσες επικλήσεις επιθυμεί μετά από αυτό.

Σημείωση: Η πρηγής στάση πρέπει να γίνεται με επτά σημεία του σώματος: τα δάχτυλα και των δύο ποδών, τα δύο γόνατα, τις δύο παλάμες, και το κεφάλι, δηλαδή το μέτωπο και τη μύτη. Η προσευχή θεωρείται άκυρη αν σκοπίμως αποφευχθεί το να αγγίζει οποιοδήποτε από αυτά τα μέλη το έδαφος. Δε θεωρείται άκυρη, ωστόσο, αν γι' αυτό υπάρχει κάποια έγκυρη δικαιολογία.

Στη συνέχεια, σηκώνει το κεφάλι του λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**» και κάθεται. Το κάθισμα ανάμεσα στις δύο πρηγείς στάσεις γίνεται με δύο σωστούς τρόπους: 1) Ο προσευχητής διπλώνει το αριστερό του πόδι και κάθεται πάνω στο διπλωμένο αριστερό του πόδι, λυγίζοντας παράλληλα το δεξί του πόδι, με τέτοιο τρόπο ώστε η άκρη των δαχτύλων του να παραμένει καμπτόμενη επί της γης και η πτέρνα να βρίσκεται κάθετα στη γη και να είναι σταρμένη προς τα πάνω, και βάζει τα χέρια του στους μηρούς του και στα γόνατά του. 2) Το στήριγμα και στις δύο πατούσες με τα δάχτυλα να αντικρίζουν την Κέμπλα και ενώ ο προσευχητής κάθεται στις πτέρνες του με τους γλουτούς. Ο προσευχητής λέει «**Ράμπι Τγιφιρ Λι**» (Ω, Αλλάχ, συγχώρεσέ με) τρεις φορές.

Έπειτα πέφτει ξανά πρηγής, σαν την πρώτη φορά, σηκώνει το κεφάλι λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**», κι έπειτα στέκεται ευθύς, βάζοντας πίεση στο μπροστινό μέρος των πατουσών, και προσφέρει τη δεύτερη μονάδα προσευχής (Ράκ'α), όπως και την πρώτη. **Σημείωση:** Το σημείο κατά το οποίο απαγγέλλει την **Αλ-Φάτιχα** είναι κατά την άρθρα στάση, έτοι αν αρχίσει να τη διαβάζει πριν σταθεί εντελώς άρθρος, πρέπει να το κάνει ξανά, ειδικά ως η προσευχή θεωρείται άκυρη.

Όταν τελειώσει τις δύο μονάδες (δύο Ράκ'α), κάθεται για το πρώτο κάθισμα του Τασάχουντ, όπως έκανε και ανάμεσα στις πρηγείς στάσεις, με το αριστερό χέρι στον αριστερό μηρό και το δεξί χέρι στον δεξιό μηρό. Πρέπει να φτιάξει μια γροθιά με το δεξί χέρι σχηματίζοντας έναν κύκλο με τον αντίχειρα και το μέσο, και να δείξει με το δείκτη. Απαγγέλλει, «**Ατ-Ταχιγάτον Λελλάχι ονα Ασ-Σαλαούνάτον ονα Ατ-Ταΐγεμπάτ, Ασ-Σαλάμον** 'αλάικα αἰσύχα **Αν-Ναμπέι ονα Ράχματον Αλλάχι ονα Μπαρακάτον, Ασ-Σαλάμον** 'αλάινα ονα 'αλά 'ιμπάντι Ελλάχι Ασ-Σάλιχείν, ασχάντον αλ-λά Ιλάχα ονα ασχάντον αν Μωχαμμάνταν 'άμπτνοχον ονα ρασούλον».

Ιλά Αλλάχ ονα ασχάντον αν Μωχαμμάνταν 'άμπτνοχον ονα ρασούλον». Έπειτα στέκεται για την τρίτη και την τέταρτη Ράκ'α στις προσευχές που αποτελούνται από τρία ή τέσσερα Ράκ'α (Ιουχρ, Άσρ, Μάγριμπ, Ισα) λέγοντας «**Αλλάχον Ακμπαρ**» και σηκώνοντας τα χέρια. Έπειτα συνεχίζει την προσευχή κατά παρόμοιο τρόπο, εκτός του ότι δεν έχει υψωμένη φωνή κατά την απαγγελία και ότι απαγγέλλει μόνον την **Αλ-Φάτιχα**.

Έπειτα κάθεται για το τελευταίο κάθισμα **Τασάχουντ** αν η προσευχή αποτελείται από τρία ή τέσσερα Ράκ'α, στη στάση ταούάρουκ, η οποία μπορεί να γίνει με τρεις ορθούς τρόπους: 1) Κάθισμα στους γλουτούς (και στήριγμα περισσότερο στον αριστερό γλουτό) με τα γόνατα λυγισμένα, με την αριστερή πατούσα κάτω από την δεξιά κνήμη, και τη δεξιά πατούσα να στηρίζεται προς τα πάνω. 2) Το κάθισμα στους γλουτούς (και στήριγμα περισσότερο στον αριστερό γλουτό) με τα γόνατα λυγισμένα, με την αριστερή πατούσα κάτω από την δεξιά κνήμη, και τη δεξιά πατούσα να είναι ξαπλωμένη στο έδαφος. 3) Το κάθισμα στους γλουτούς (και στήριγμα περισσότερο στον αριστερό γλουτό) με τα γόνατα λυγισμένα, και με την αριστερή πατούσα ανάμεσα στο μηρό και τη δεξιά κνήμη, και τη δεξιά πατούσα να ξαπλώνεται. Έπειτα, ο προσευχητής απαγγέλλει: «**Ατ-Ταχιγάτον Λελλάχι ονα Ασ-Σαλαούνάτον ονα Ατ-Ταΐγεμπάτ, Ασ-Σαλάμον** 'αλάικα αἰσύχα **Αν-Ναμπέι ονα Ράχματον Αλλάχι ονα Μπαρακάτον, Ασ-Σαλάμον** 'αλάινα ονα 'αλά 'ιμπάντι Ελλάχι Ασ-Σάλιχείν, ασχάντον αλ-λά Ιλάχα ίλλα Αλλάχ ονα ασχάντον αν Μωχαμμάνταν 'άμπτνοχον ονα ρασούλον.

Αλλάχοντα Σάλλι 'αλά Μωχάμμαντιν ονά 'αλά 'άλλι Μωχάμμαντ, κάμα Σαλάτα 'άλα Ιμπραχήμ ονά 'άλα 'άλλι Ιμπραχήμ, Ιννακα Χαμείντον Ματζείντ, ονά Μπάρικ 'άλα Μωχάμμαντιν ονά 'άλα 'άλλι Μωχάμμαντ, κάμα Μπάρακτα 'άλα Ιμπραχήμ ονά 'άλα 'άλλι Ιμπραχήμ, Ιννακα Χαμείντον Ματζείντ. Έπειτα, θεωρείται αξέπαινη η απαγγελία μιας αυθεντικά καταγεγραμμένης ικεσίας, όπως, «**Α'ούδον Μπιλάχι μιν 'αδάμπι Εν-Ναρ, ονά 'αδάμπι Ελ-Κάμπρ, ονά φίννατι Ελ-Μάχγια ονά Αλ-Μαμάτ, ονά φίννατι Ελ-Μασίχι Εντ-Ντατζάλ.**».

Έπειτα λέει το **Τασλείμ** λέγοντας «**Ασ-Σαλάμον 'Αλάικονυ ονά Ράχματον Αλλάχ**» (Ειρήνη σε σένα και το Ελεος του Αλλάχ), στρεφόμενος πρώτα στα δεξιά και έπειτα στην αριστερά λέγοντας το ίδιο. Μόλις τελειώσει από αυτό, είναι επιθυμητό να απαγγέλλει τις αυθεντικά καταγεγραμμένες ικεσίες που απαγγέλλονται μετά τη λήξη της προσευχής. **Σημείωση:** Είναι ανεπιθύμητο να κινεί τα χέρια δεξιά και αριστερά.

Ενέργεια σύμφωνα με τη Γνώση

Η γνώση χωρίς πράξη είναι απεχθής για τον Αλλάχ, τους Αγγελιαφόρους Του και τους πιστούς. Ο Αλλάχ, ο Ύψιστος είπε: «**Ω, εσείς πον πιστεύετε! Γιατί λέτε αντά πον δεν κάνετε; (εδώ είναι μια προειδοποίηση για όποιον λέει κάτι, και κάνει το αντίθετο όπως η συμβουλή ή δεν το κάνει όπως η υπόσχεση).** ~ **Πολύ μισητό είναι -για Τον Αλλάχ -να λέτε αντά τα οποία δεν κάνετε...**». Ο Αμπου Χουράιρα (^{η ευαρέστηση του} ^{Αλλάχ επ' αυτού}) είπε: «Η γνώση που δε συνοδεύεται από ενέργεια είναι σαν το θησαυρό που δεν ξοδεύεται για χάρη του Αλλάχ». Ο Αλ-Φουντάιλ είπε: «Ο λόγιος παραμένει στην άγνοια αυτών που γνωρίζει μέχρι να δράσει σύμφωνα με αυτά.».

Ω, αδελφέ μου & αδελφή μου μουσουλμάνοι:

Ο Αλλάχ σου έδωσε τη δυνατότητα να διαβάσεις αυτό το ευεργετικό βιβλίο, αυτό που μένει τώρα είναι οι καρποί του, δηλαδή να δράσεις σύμφωνα με αυτό.

■ Σε αυτό το βιβλίο έχουν παρουσιαστεί σε σένα εδάφια του Βιβλίου του Αλλάχ, του Κορανίου, καθώς και η ερμηνεία του, να είσαι, συνεπώς, πρόθυμος να εφαρμόσεις αυτά που έμαθες από τη σημασία αυτών των εδαφίων. Αναφέρεται ότι οι σύντροφοι του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον} ^{Αλλάχι ονά Σάλαμ}): «...μάθαιναν την ανάγνωση δέκα εδαφίων από τον Προφήτη και δεν προχωρούσαν σε άλλα δέκα μέχρι να μάθαιναν εντελώς τι περιείχαν αυτά τα δέκα, αναφορικά με τη γνώση και την πράξη. Και είπαν έτσι γνωρίζουμε τη γνώση και την πρακτική της.». Ο Ισλαμικός νόμος έχει ενθαρρύνει την εφαρμογή της γνώσης. Ο Ιμπάν ‘Αμπάς (^{η ευαρέστηση του} ^{Αλλάχ επ' αυτού}) είπε αναφορικά με τη σημασία της ρήσης του Αλλάχ του Ύψιστου: **«Το απαγγέλλουν όπως πρέπει να είναι η απαγγελία του.»** [2:121] Σημαίνει ότι το ακολουθούν όπως πρέπει. Ο Φουντάιλ είπε: «Πράγματι, το Κοράνιο αποκαλύφθηκε ώστε οι άνθρωποι να ενεργήσουν σύμφωνα με αυτό, αλλά οι άνθρωποι έχουν πάρει την απλή απαγγελία του ως την πράξη.»

Σε αυτό το βιβλίο έχουν παρουσιαστεί σε σένα μερικές πτυχές της Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον} ^{Αλλάχι ονά Σάλαμ}), και έτσι να σπεύδεις για να ανταποκριθείς πράττοντας σύμφωνα με αυτήν. Οι ενάρετοι άνθρωποι αυτής της Ούμμα δεν μάθαιναν κάτι εκτός του να σπεύδουν στην εφαρμογή του και να καλούν τους άλλους στην εφαρμογή του, σύμφωνα με τις εντολές του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον} ^{Αλλάχι ονά Σάλαμ}): **«Αν σας διατάξω με κάτι, κάντε το όσο μπορείτε, και από ότι σας απαγόρευμα, να απέχετε από αυτό.»** [Αλ-Μπονχάρι και Μόσλεμ] Επίσης, φοβήθηκαν οι ενάρετοι άνθρωποι έντονα την οδυνηρή τιμωρία του Αλλάχ, καθώς ο Αλλάχ ο Ύψιστος είπε: **«Ας προσέχουν, αυτοί που παρακούνονταν την εντολή του (Προφήτη), το να πληγούν από δοκιμασία ή να πληγούν από επώδυνη τιμωρία.»**. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα της επιθυμίας τους να εφαρμόσουν τη Σούννα όσο το δυνατόν καλύτερα:

► Το παράδειγμα της Ουμ Χαμπίμπα, η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής, όταν αφηγήθηκε τη ρήση του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον} ^{Αλλάχι ονά Σάλαμ}): **«Οποιος προσεύχεται δώδεκα Ράκα‘α σε μία ημέρα και νύχτα, τότε θα χτιστεί γι’ αυτόν μια οικία στον Παράδεισο.»** [Μόσλεμ] Η Ουμ Χαμπίμπα είπε: «Δεν τις παρέλειψα από όταν άκουσα αυτό από τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (^{Σάλα Αλλάχον} ^{Αλλάχι ονά Σάλαμ}).»

► Το παράδειγμα του Ιμπάν ‘Ούμαρ (^{η ευαρέστηση του} ^{Αλλάχ επ' αυτού}) όταν αφηγήθηκε τη ρήση του Προφήτη (^{Σάλα Αλλάχον} ^{Αλλάχι ονά Σάλαμ}): **«Δεν επιτρέπεται για κάποιον Μουσουλμάνο που κατέχει**

**κάτι, για το οποίο οφείλει να κάνει διαθήκη, το να μείνει δύο νύχτες χωρίς να
έχει την διαθήκη του γραμμένη στην κατοχή του.»** [Μόσιεμ] Έπειτα είπε: «Δεν έχει
περάσει κανένα βράδυ από τότε που άκουσα αυτό από τον Αγγελιαφόρο του
Αλλάχ (^{Σάλα}_{Αλλάχου}) που να μην έχω μαζί μου τη διαθήκη μου.»

► Το παράδειγμα του Ιμάμη Άχμαντ, ο οποίος είπε: «Δεν έχω γράψει κανένα χαντίθ,
χωρίς να το εφαρμόζω, ακόμη και όταν άκουσα ότι ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Σάλαμ}) του
έκανε ο Άμπου Τάμπα βεντούζες και εκείνος του έδωσε ένα Ντινάρ (χρυσό
νόμισμα), έτσι πήγα στον άνδρα που κάνει βεντούζες και αφού μου έκανε του
έδωσα ένα Ντινάρ.»

► Το παράδειγμα του Ιμάμη Αλ-Μπουχάρι, ο οποίος είπε: «Ποτέ μου δεν μίλησα
για κανέναν που δεν είναι παρόν, με κάτι που δεν θα του άρεσε, από την στιγμή
που ήξερα ότι αυτό είναι απαγορευμένο. Στ' αλήθεια, ελπίζω να συναντήσω τον
Αλλάχ και να μην με βάλει να λογοδοτήσω για το αν μίλησα ποτέ για κάποιον
κατά την απουσία του για κάτι που δεν του αρέσει.

► Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Σάλαμ}) είπε: «**Οποιος διαβάζει το εδάφιο Αγιατ Αλ-Κούρσι μετά από κάθε υποχρεωτική προσευχή, τότε δεν θα υπάρχει τίποτα να
τον εμποδίσει από την είσοδό του στον Παράδεισο, παρά μόνο ότι δεν πέθανε
ακόμη.**» Ο Ιμπν Αλ-Κάγιμ είπε: «Έχει υποπέσει στη γνώση μου ότι ο Σεΐχης Αλ-Ισλάμ Ιμπν Ταϊμίγια είπε: ‘Ποτέ δεν το παρέλειψα μετά από κάθε προσευχή, παρά
μόνο αν το ξέχασα ή κάτι παρόμοιο.’»

Αφού αποκτήσεις τη γνώση και την εφαρμόσεις, πρέπει να διαδώσεις αυτά
με τα οποία ο Αλλάχ σε ευλόγησε, ώστε εσύ να μην στερηθείς την αμοιβή της
διάδοσης, ούτε οι άλλοι άνθρωποι αυτό το αγαθό. Ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Σάλαμ}) είπε:
«**Αντοί πον οδηγούν σε κάποιο καλό, λαμβάνονταν αμοιβή παρόμοια με αυτών που
το τελούν (αφού το μάθουν από εκείνους).**» [Μόσιεμ]. Και εκείνος είπε: «**Οι
καλύτεροι αναμεσά σας είναι όσοι μαθαίνουν το Κοράνιο και το διδάσκουν.**» [Αλ-
Μπουχάρι]. Και είπε: «**Διαδώστε από μένα ακόμη κι αν πρόκειται για ένα μόνο
εδάφιο του Κορανίου.**» [Αλ-Μπουχάρι και Μόσιεμ]. Σύμφωνα με την ποσότητα του καλού
που διαδίδετε, η αμοιβή σας θα αυξηθεί και οι καλές σας πράξεις θα μεγαλώσουν
σε αυτή τη ζωή και μετά το θάνατό σας, καθώς ο Προφήτης (^{Σάλα}_{Αλλάχου}^{Σάλαμ}) είπε:
«**Όταν ένας άνθρωπος πεθάνει, οι πράξεις του διακόπτονται, εκτός από τρεις:
συνεχιζόμενη ελεημοσύνη, γνώση από την οποία άλλοι επωφελούνται, και ένας
ευσεβής απόγονος που προσεύχεται για εκείνον.**» [Μόσιεμ]

* Διαφώτιση:

Διαβάζουμε τη Σούρα Αλ-Φάτιχα περισσότερες από δεκαεφτά φορές τη
μέρα και αναζητούμε καταφύγιο από το να γίνουμε σαν αυτούς στους οποίους η
οργή του Αλλάχ έπεσε πάνω τους και αυτούς που έχουν παραστρατήσει. Ωστόσο,
τους μιμούμαστε στις πράξεις τους: δηλαδή μαθαίνουμε χωρίς να πράττουμε ή
εγκαταλείπουμε τη μάθηση και ενεργούμε από άγνοια.

**Ζητάμε από τον Αλλάχ να εναποθέσει σε σας και σε εμάς την ευεργετική
γνώση και τις καλές πράξεις.**

**Ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του γνωρίζουν καλύτερα. Είθε ο Αλλάχ να
επαινέσει τον Προφήτη Του, την οικογένειά του και τους συντρόφους του.**

وَيَلِيهِ

أَحْكَامُهُمْ مُسْتَلِمٌ